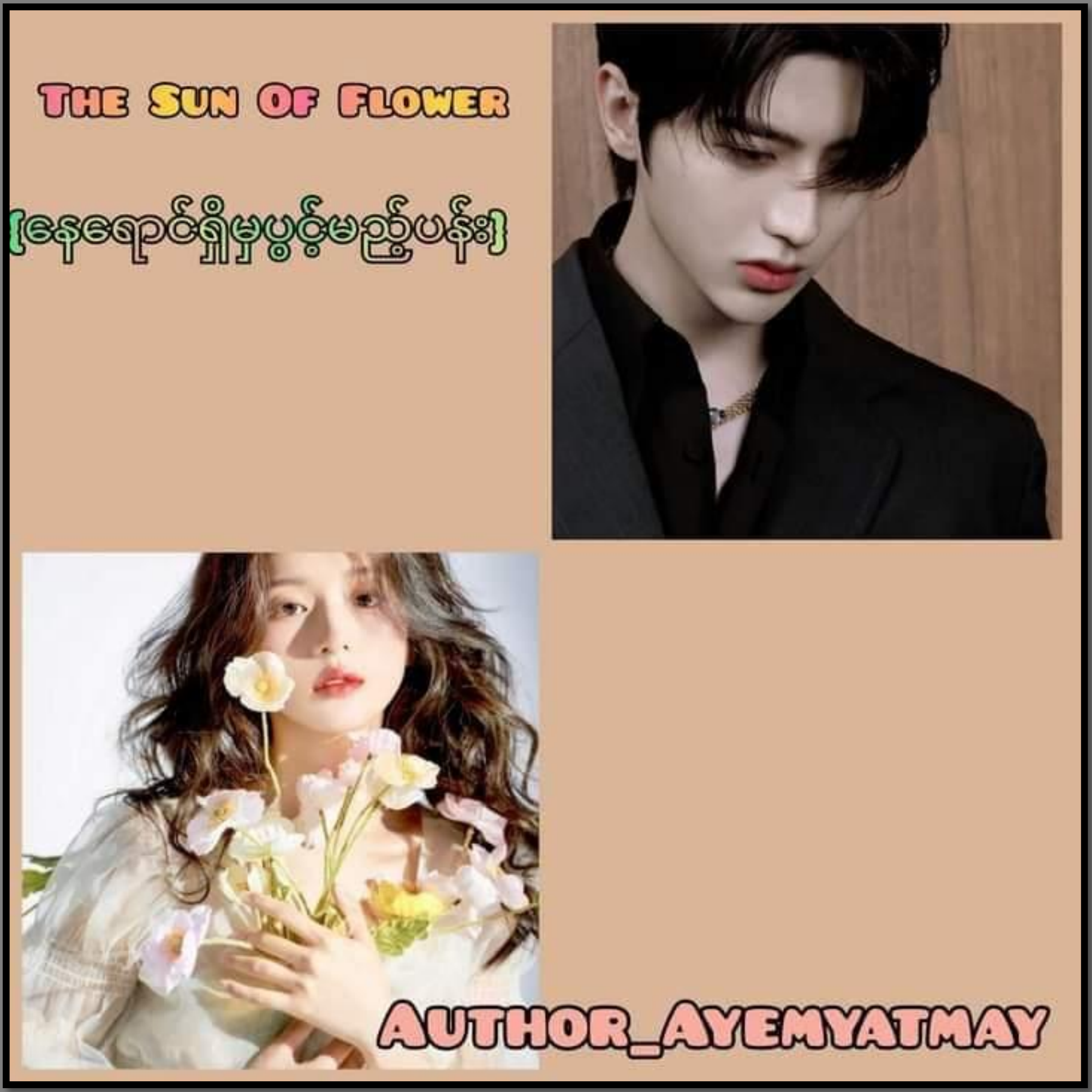
THE SUN OF FLOWER
{နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း}
AUTHOR_AYEMYATMAY

The Sun Of Flower{season 1}

Intro~~~~~

အဘွားကဖြစ်သူဆုံးသွားပြီးကတည်းက
အိမ်ကထွက်သွားတဲ့ကောင်လေးဟာ
5နှစ်အကြာမှ အိမ်ကိုပြန်လာပြီး
ပြန်လာလာခြင်းမှာပဲ ညီမဖြစ်သူရဲ့ဆရာမကို
တွေ့တွေ့ခြင်းချစ်မိသွားတဲ့အခါ......

ငယ်ငယ်ကတည်းက မိဘတွေမရှိခဲ့လို့

အမေဖြစ်သူရဲ့အစ်မ ဖြစ်တဲ့

ဒေါ်လေးတို့နဲ့အတူနေခဲ့ရပင်မဲ့ အဒေါ် ဖြစ်သူနဲ့

ညီမဖြစ်သူရဲ့ အမြဲနှိပ်စက်ခြင်းကို ခံနေရတဲ့

သူမ...သူမဘဝမှာ ချစ်ခြင်းမေတ္တာဆိုတာ

ဘာမှန်းမသိခဲ့....

သူတို့နှစ်ဦးရဲ့ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အချစ်ကြားမှ

ဝင်ရောက်လာမဲ့ တစ်စုံတစ်ယောက် ကြောင့်

သူမတို့ရဲ့ချစ်ခြင်းဟာတည်မြဲနိုင်မလား...

~~~~~~~~~~~~~~

"ခင်များကို
ကျူပ်ရက်ရက်စက်စက်တွေပြောချင်ပင်မဲ့
ဒီစောက်သုံးမကျတဲ့နှလုံးသားက
ပြောခွင့်မပြုဘူး "

Nay Minn Lat Yar

"သိပ်ချစ်ခဲ့ကြလို့ထင်တယ်
ကံကြမ္မာကပေါင်းခွင့်မပေးဘူး"
~~~~~~~~~~~~~~

Nature Flower

ဘာလို့သူမလိုအဖြူထည်လေးက

ဒီလိုကောင်ကိုမှ

တအားချစ်နေရတာလည်း။မင်းသူကိုတအားချစ်လည်း

ကိုယ်ကတော့ရအောင်ခွဲမှာပဲ။မင်းသေဆုံးတဲ့အထိတွဲရမဲ့လက်က ကိုယ့်လက်ပဲဖြစ်စေရမယ်။

ShineHtetMyat

Lay Nge

~~~~~~~

OBJ

❀နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း❀

အခန်း ။ ၁

"သဘာဝပန်း !!"

ပန်းအိမ်ထဲတောင်မဝင်ရသေး အဒေါ်ဖြစ်သူရဲ့ ဒေါသတကြီးခေါ်သံကကြိုဆိုနေသည်။

Lay Nge
~~~~~~~

ပန်းနာမည်က

သဘာဝပန်းပါ။ပန်းမိဘတွေကပန်းငယ်ငယ်

လေးကတည်းဆုံးပါးသွားခဲ့ကြပြီး မေမေရဲ့

အစ်မဖြစ်တဲ့

ဒေါ်လေးရဲ့စောင့်ရှောက်မှုနဲ့ကြီးပျင်းခဲ့ရသည်။

ဒေါ်လေးစောင့်ရှောက်တယ်ဆိုတာ

ကိုယ်ဘာသာအလုပ်လုပ်ပြီး

ဘွဲ့ရတဲ့အထိကျောင်းတက်ကာ

ကျောင်းဆရာမလုပ်ပြီး အန်တီတို့ သားအမိကို

လုပ်ကျွေးနေရခြင်းဖြစ်သည်။အများအမြင်မှာ

တော့ အဒေါ်ကစောင့်ရှောက်ထားတယ်ပေါ့။

ပန်းအတွေးတွေကိုရပ်ပြီး

ဆွဲခြင်းလေးဆွဲကာအိမ်ထဲဝင်လာသည်။

"ဒေါ်လေး ပန်းအခုမှပြန်ရောက်တာ

ကျောင်းသားတွေစာမေးပွဲတွေကြောင့်

အချိန်ပိုသင်နေရလို့နောက်ကျနေတာပါ"

"ညည်း ပြောလိုက်ရင်ဆင်ခြေတွေကြီးပဲ မိပန်း"

"မေမေကလည်း မမကစာသင်လို့နောက်ကျနေတာကို အပြစ်ပြောဖို့ပဲ ဟဲဟဲ"

မြတ်နိုးမောင် ပန်းဘက်ပါသလိုလိုနဲ့ ရွဲ့ပြောနေမှန်းပန်းသိပါသည်။

"ကဲပါအေ သွားတော့ အဝတ်အစားလဲဟင်းလာချက်ဦး"

"ဟုတ်ကဲ့ ဒေါ်လေး"

ပန်းအခန်းထဲဝင်လာပြီး ဆွဲခြင်းလေးကို

စာရေးစားပွဲတင်ကာ

မှန်ဗီရိုသေသေးနားသွားပြီး

အဝတ်အစားထုတ်လိုက်သည်။သူမရေချိုးဖို့ထ

ဘီရပ်လျှားလိုက်ပြီး တဘတ်လေးကိုပတ်ကာ

သူမအခန်းကနေ

အိမ်အနောက်ကရေချိုးတဲ့နေရာဆီကို

သွားပြီးရေချိုးရသည်။သူမတို့နေတာက

သစ်အိမ်အလယ်အလတ်ကလေးနဲ့

အတော်အသင့်ကျယ်ဝန်းတော့ ခြံကလေးဖြစ်သည်။

သူမ ရေချိုးကာပြင်ဆင်ပြီးတယ်ဆို ဟင်းထျက်ဖို့မီးဖိုခန်းဆီကိုသွားရသည်။

"လူလေး ပြောတဲ့နေရာရောက်ပြီကွဲ့"

Taxi သမားဦးလေးကြီးပြောမှ သူမေးနေရာမှ မျက်လုံးဖွင့်လိုက်ပြီး ကားပေါ်ကနေဆင်းက ခြံရှေ့က

ဘဲလ်ကိုတီးလိုက်သည်။သူကားပေါ်ကဆင်းတယ်ဆို Taxi ကားလေးလည်းမောင်းထွက်သွားသည်။

တီ တီ

သူဘဲလ်ကိုအဆက်မပျက်တီးနေရင်း အိမ်ထဲကနေ ကောင်မလေးတသ်ယောက်ထွက်လာသည်။သူလူထွက်လာတာမြင်မှ ဘဲလ်တီးနေတာကိုရပ်လိုက်သည်။

"ဟာ ကိုကို တကယ် ကိုကိုလား"

မေလက်ရာ ခြံရှေ့မှာမက်တပ်ရပ်နေတဲ့ သူကိုကြည့်ပြီး အံ့သြနေသည်။

"ဘာကြောင့်ကြည့်နေတာလည်း အငယ်မ ငါနင့်အစ်ကို နင်TV ဇာတ်လမ်းတွဲတွေထဲက အကောင်မဟုတ်ဘူး တံခါးဖွင့်စမ်းပါ"

မေလက်ရာတံခါးဖွင့်လိုက်ပြီး သူကိုခြံထဲဝင်ရောက်တယ်ဆို တံခါးပိတ်ပြီး အထဲဝင်သွားတဲ့အစ်ကိုနောက်ပြေးလိုက်သွားသည်။

မေလက်ရာ မအံ့သြပဲနေပါ့မလား ကိုကို အိမ်ကနေထွက်တာ 5ရက်မှမဟုတ်ပဲ5နှစ်ကြီးများတောင်လေ။5နှစ်လုံး အိမ်နဲ့အဆက်အသွယ်ဖျက်ထားပြီး အခုမှချက်ခြင်းကြီးတွေ့လိုက်ရတော့....

နေမင်းလက်ရာ

အိမ်ထဲဝင်ကာညှော်ခန်းကိုဆိုဖာခုံမှဝင်ထိုင်သည်

။

"ကိုကို"

"မာမီ နဲ့ ဒယ်ဒီ ကိုမတွေ့ပါလား

အိမ်ကအလုပ်သမားတွေရော"

LayNge

"Company နှစ်ပတ်လည်နေ့အတွက်

Company ကိုသွားကြတယ်

အလုပ်သမားတွေလည်းလိုက်ကူကြတယ်"

"နင်ကတစ်ယောက်ထဲဘာလို့နေခဲ့တာလည်း"

"ငါတစ်ယောက်ထဲမဟုတ်ပါဘူး ကိုကိုရာ

အပေါ်မှာ နှိုင်းယှဉ် နဲ့ ယမုံ

သန့်ရှင်းရေးလုပ်နေကြလို့

အားနေတဲ့ငါပဲတံခါးလာဖွင့်တာပေါ့"

သူဘာစကားမှမပြောတဲ့ပဲခဏတာငြိမ်သက်
သွားသည်။သူအိမ်ကနေ ညီမလေး
ဆယ်တစ်နှစ်အရွယ်ကတည်းကထွက်သွားတာ
အခုမှပြန်လာသည်လေ။ဖွားဖွားဆုံးကတည်းက
အိမ်မှာမနေချင်တော့တာမို့သူ စင်ကာပူမှာ
သွားနေခြင်းဖြစ်သည်။

"ဆရာမ"

LayNge

ပန်းဟင်းချက်နေတုန်း

အိမ်ရှေ့ကကလေးတွေခေါ်သံကြောင့်

ဇွန်းကိုင်ကာ အိမ်ရှေ့ကိုထွက်လာသည်။

"ဟင် သားတို့ကရောက်နေပြီလား

ဆရာမကနောက်ကျမယ်ထင်တာ"

"စာမေးပွဲနီးနေလို့ အိမ်ကလွှတ်လိုက်တာပါ

ဆရာမ "

"အော် အေး သားတို့အိမ်ရှေ့မှာခဏထိုင်နော် ဆရာမပြီးရင်လာခဲ့မယ်"

"ဟုတ်ကဲ့"

သူမကလေးတွေကိုပြောပြီး အနောက်ကိုပြန်ဝင်သွားက ဟင်းကိုပြီးအောင်ချက်ကာ စားပွဲမှာမြတ်နိုးတို့စားဖို့ပြင်ဆင်ပေးထားခဲ့သည်။သူမပြီးမှ အိမ်ရှေ့ထွက်လာက ကလေးတွေကိုစာသင်ဖို့လုပ်ရသည်။

သူမ
ကျူရှင်သင်တာကအပိုဝင်ငွေလေးရဖို့အတွက်
ဖြစ်သည်။ကျောင်းကရတဲ့လစာကိုဒေါ်လေးကို
အကုန်ပြန်ပေးရတာမို့
ကျူရှင်သင်ပြီးအသုံးစရိတ်ရအောင်
သင်ခြင်းဖြစ်သည်။ရပ်ကွက်ထဲကကလေးမိဘ
တွေကလည်း
သူမစာသင်တာကစေတနာပါတာကြောင့်သူမ
ဆီမှာပဲအပ်ကြသည်။ကျောင်းသားကအယော
က်၅၀လောက်ရှိတာမို့ခြံထဲမှာပဲ

ဖျာအကြမ်းခင်းက စာပွဲခုံလေးတွေနဲ့သာ

သင်ပေးရသည်။

သူမကလေးတွေကို စာသင်ပြီးမှ

ညစာစားကာအခန်းထဲဝင်လာပြီး

ဖျာလေးခင်းကအိပ်စက်ခြင်းဆီသို့...။

"နေမင်းလက်ရာ"

"သားရှိပါတယ်"

"မင်း5နှစ်လုံးဘယ်ပျောက်နေတာလည်းဟမ်
မင်းကို
မင်းမာမီဘယ်လောက်စိတ်ပူနေလည်းမသိဘူး
လား"

"ကျွန်တော် မရည်ရွယ်ဘူး ဒယ်ဒီ"

"သားရယ် မာမီ
သားကိုအရမ်းသတိရနေတာသားရယ် ဟင့်
ဟင့်"

မနက်စာစားနေရင်း ထပြီးငိုတဲ့ မာမီကိုကြည့်ပြီး သူမတရားမှန်းသိပါသည်။

"သား မသွားတော့ပါဘူး"

"မင်း ကတိတော့တည်ပါစေပေါ့"

"မာမီ အတွက်ပေးတဲ့ကတိပါ"

"ငါနဲ့နော်..."

LayNge

ဦးနေမင်းတစ်ယောက် သူပြောလေ

သားကကမ်းတက်လေမို့မပြောတော့ပဲငြိမ်နေ

လိုက်သည်။

"ကဲ မေလက်ရာ"

မေလက်ရာ တစ်ချိန်လုံးငြိမ်နေရာမှ မာမီဆီက

သူနာမည်ထွက်လာပြီမို့...

"ဟုတ် မာမီ"

"9 တန်းကနေတက်ဖို့ အစီအစဉ်ရှိလား"

"မာမီ ဒီနှစ်အောင်စေရပါ့မယ် ကတိပါ"

"ညဉ်း
ပေးတဲ့ကတိတွေကများလွန်းလို့ပါအေ..ညဉ်းတို့
အတန်းပိုင်ဘယ်သူလည်း ငါလိုက်တွေ့မယ်"

"ဆရာမသဘာဝပန်း"

LayNge

"ဟုတ်ပြီ

ခဏာနေညည်းစာကြိုးစားမူရလဒ်ဆရာမဆီကနေ

သိရမှာပေါ့ သားမာမီတို့ကိုလိုက်ပို့နော်"

"ဟာ မာမီ သားကဆိုင်ကယ်နဲ့လေ"

"မာမီကားနဲ့လိုက်ပို့ပေါ့သားရယ်"

"မာမီကလည်း...ဟုတ်ပါပြီ"

သူလိုက်မပို့ချင်သော်လည်း

မာမီမျက်နှာငိုမဲ့မဲ့လုပ်ပြတာကြောင့်

သူလက်ခံလိုက်ရသည်။

သူတို့ ကျောင်းရောက်တယ်ဆို

သူကားပေါ်မှာပဲနေခဲ့မယ်ဆိုတာကိုမရ

မာမီကအတင်းကားပေါ်ကဆင်းခိုင်းပြီး သူနဲ့

အငယ်မလက်ကိုဆွဲက အငယ်မှာ

အတန်းထဲဝင်လိုက်လာရသည်။

အတန်းထဲရောက်တော့

ဆရာမမရောက်သေးတာမို့ သူမတို့

ဆရာတွေနားနေခန်းကနေ

သူနဲ့မေမေစောင့်နေကြသည်။

သူစိတ်ထဲမှာတော့...

"တော်တော် အချိန်ကိုလေးစားတဲ့ဆရာမ

ကျောင်းသားတွေကို ရိုက်တဲ့

ကြိမ်လုံးတင်ပါးကို ရိုက်လိုက်ရရင်ဖြင့်"

Lay Nge

သူတွေးနေတုန်း ဆရာမလေးတစ်ယောက်ဝင်လာသည်။သူကတော့ အာရုံထဲကိုမထား။

"ကျွန်မကိုတွေ့ချင်လို့ဆို"

သူမအသံချိုချိုလေးက သူနားထဲအေးဆင်းသွားရသည်။သူထိုအသံချိုချိုနဲ့ သူမကို ကြည့်လိုက်တော့...

"ဟုတ်ပါတယ် ဆရာမနဲ့ဆွေးနွေးစရာလေးရှိလို့ပါ"

Lay Nge

"ဟုတ်ကဲ့ပါ အန်တီ "

ပန်း

ထိုအန်တီနဲ့မျက်နှာခြင်းဆိုင်ထိုင်ခုံမှာဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

"မေလက်ရာ ရဲ့စာရလဒ်ကိုသိချင်လို့ပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ အန်တီ သဘာဝလည်း

အန်တီတို့ကိုတွေ့ချင်နေတာကြာပါပြီ

မေလက်ရာလေးက စာသင်ရင်လည်း

စာလိုက်မလုပ်ပါဘူး

အိမ်စာတွေပေးရင်လည်းတစ်ခါမှ

လုပ်မလာပါဘူး အန်တီ

သဘာဝဘာသာကိုမှမလုပ်တာမဟုတ်ဘူးနော်

ဘာသာရပ်တိုင်းလိုလိုပါပဲ...."

အငယ်မအကြောင်းပြောနေတာတွေသူနားထဲမ

ဝင်တော့ပါ။သူမလေးကိုကြည့်ပြီး

နေမင်းလက်ရာမှင်သက်နေမိသည်။ရင်ဖုံးခါးတိ

လက်ရှည်အဖြူလေးနဲ့

ကျောင်းစိမ်းထဘီလေးက

သူမနဲ့အပိုအလိုမရှိကွက်တိပင်။မျက်ခုံးထူထူ

လေးတွေ ကော့စင်းနေတဲ့

မျက်တောင်အရှည်ကြီးတွေနဲ့

သမင်မျက်လုံးပိုင်ရှင်လေး။ဘာကာလာမှခြယ်

သထားခြင်းမရှိတဲ့မျက်နှာဖြူဖြူလေးထက်မှ

သနပ်ခါးလေးတွေကနေရာယူထားသည်။နှင်း

ဆီရောင်နှုတ်ခမ်းလေးက သူရင်ထဲကို

ထိလောက်အောင်ကို စွဲဆောင်နေသည်။

ဒေါ်လက်ရာ ဆရာမနဲ့ပြောပြီးတာတောင် ဆရာမမျက်နာကိုကြည့်ပြီး မှင်သက်နေတဲ့ သားဖြစ်သူလက်ကိုဆွဲလိမ်လိုက်သည်။

"အ့ မာမီ"

"ပြန်မယ်"

"အော် ပြီးပြီလား"

Lay Nge

သူ

မာမီဆီကစကားအပြန်တောင်စောင့်မနေတော့

ပဲ

ဆရာတွေနားနေခန်းကနေထွက်ခဲ့သည်။သူရင်

ဘက်ထဲမှာလည်း ဆိုင်းတွေဗုံတွေတီးလို့..။

သူမာမီကိုခေါ် ပြီး

အိမ်ကိုပြန်လာတဲ့လမ်းတစ်လျှောက်

သူမလေးမျက်နာလေးကိုပဲမြင်ယောင်နေသည်။

"မာမီ"

"အင်း သားဘာပြောမလို့လည်း"

တစ်လမ်းလုံးငြိမ်နေတဲ့သားက အခုမှသူမကိုခေါ်တာကြောင့်မျက်ခုံးတစ်ဖက် တောင်တွန့်သွားသည်။

"သား ညနေကြအငယ်မကိုသွားကြိုပေးမယ်"

"အယ်

သားအပြင်ကိုသူငယ်ချင်းတွေဆီသွားစရာရှိတယ်မဟုတ်လား driver နဲ့ပဲကြိုခိုင်းပါ့မယ်"

"ဟာ မာမီရာ

အငယ်မကအပျိုအရွယ်လေးကိုဗျာ

သူစိမ်းယောကျာ်းတစ်ယောက်နဲ့

သားစိတ်မချပါဘူးဗျာ"

"အဲမယ် ဦးမောင်က
အရင်ကတည်းကလိုက်ပို့နေကြကို
သွားကအခုမှ...."

"မရဘူးဗျ သွားကြိုမယ်ဆိုကြိုမယ်ပဲ"

သူမသားကို ကြည့်ကာသိနေပြီဆိုတဲ့အပြုံးနဲ့
ခေါင်းကိုရမ်းနေသည်။

သူ မာမီကိုကြည့်မနေတော့ပဲ သူသူမကို
စိတ်ထဲကနေခေါ်လိုက်တာက....

"Nature Flower"

❀နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း❀

အခန်း ။ ၂

ကလောင် ကလောင်

Lay Nge

ကျောင်းခေါင်းလောင်းထိုးသံကြားမှသူ

ကားခုံကိုမှီပြီး အိပ်ပျော်နေရာမှ နိုးလာသည်။သူ

ကျောင်းလွှတ်ချိန်မသိတာကြောင့်

2နာရီခွဲထဲအိမ်ကထွက်လာခြင်းဖြစ်သည်။သူလ

က်ပတ်နာရီကိုကြည့်လိုက်တော့

4နာရီထိုးဖြစ်သည်။

သူကားပေါ်ကဆင်းက

ကျောင်းအပေါက်အဝကိုကြည့်နေသည်။

ခေါင်းလောက်ထိုးပြီးဆယ်မိနစ်လောက်နေမှ

ကျောင်းသားတွေထွက်လာကြသည်။

မေလက်ရာကျောင်းအပေါက်ဝကိုထွက်လာ
တာသူသိသော်လည်း သူမျက်လုံးက
ကျောင်းအပေါက်ဝကနေမခွာ။

"ကိုကို "

"....."

"ကိုကို လို့"

Lay Nge

"အာ လန့်တာဟာ အငယ်မရာ"

"သွားကြမယ်လေဘယ်သူကိုစောင့်နေတာလ
ည်း"

"ဘယ်သူမှမစောင့်ဘူး"

"ဒါဆို သွားမယ်"

ထိုစဉ် ကျောင်းအပေါက်အဝကနေ
သူရဲ့Nature Flower လေးထွက်လာသည်။

LayNge

သူ ဝမ်းသာသွားကာ

သူမသူတို့အနားရောက်တယ်ဆို

ခေါ်လိုက်သည်။

"ဆရာမ"

ပန်း ဘေးကခေါ်တာကြောင့်

သူတို့အနားလျှောက်သွားကာ.....

"ကျွန်မကိုခေါ်တာလား"

Lay Nge

"ဟုတ်ပါတယ် "

"ဘာပြောမလို့လည်းဟင် အရေးမကြီးရင် ..."

"မေလက်ရာ အကြောင်းပါ"

သူ ဘာပြောရမှန်းမသိတော့တဲ့အဆုံး
မေလက်ရာကိုသာအသုံးချလိုက်သည်။

JayNge

မေလက်ရာ

ကိုကိုသူနာမည်သုံးလိုက်တာကြောင့်နှုတ်ခမ်းဆူသွားသည်။

"သူမကို အိမ်မှာလည်းမနိုင်ဘူးဆရာမ သူကကျွန်တော်တစ်ယောက်လောက်ပဲကြောက်တာ ကျွန်တော်မရှိရင်လုပ်ချင်တာလုပ်တာသူက့် ဆရာမကို အပ်ပါတယ်နော်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ မေလက်ရာလေးက ကောင်းကောင်းပြောရင်လက်ခံတဲ့ကလေးပါ"

"ဆရာမ ညီမလေးတစ်ယောက်လို သဘောထားပြီးဆုံးမပါ ရိုက်သင့်လည်းရိုက်ပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဒါဆိုသွားခွင့်ပြုပါဦး"

"ဟုတ်ကဲ့"

သူ

သူမမျက်လုံးထဲကပျောက်သွားတဲ့အထိရပ်ကြည့်နေမိသည်။

"ကိုကို !!"

မေစိတ်ဆိုးလာပြီး ကိုကို ကိုအော်ပလိုက်သည်။

"လန့်တာဟာ ညီမလေးရာ"

"ဟင့် ဟီး သူများကို ဆရာမနဲ့
ချန်တွန်းလုပ်တယ် ဟီး ဟင့် ဒယ်ဒီနဲ့တိုင်မယ်"

သူကတော့

မေလက်ရာငိုနေလည်းဂရုမစိုက်သူလိုချင်တာရ

ပြီ မို့ပြုံးနေသည်။

"လာထိုင် မိုင်"

"နင်အရမ်းလှလာတာပဲ သဘာဝရယ် "

"မတွေ့တာကြာလို့ပါဟာ"

မိုင်ဆိုတာသူမရဲ့ငယ်သူငယ်ချင်း
ကျောင်းအတူတူတက်ခဲ့ပင်မဲ့ သူမ
အမှတ်ကောင်းသောလည်းဝါသနာပါရာ
ဆရာဝန်လိုင်းကလက်လှမ်းမမှီတာမို့
ဆရာမလုပ်ခဲ့ရသည်။မိုင်ကတော့
မိဘကထားနိုင်နာမို့နိုင်ငံခြားကျောင်းသွားတက်
ပြီး အခုတော့ဆရာဝန်တစ်ယောက်အနေနဲ့
ပြန်လာခဲ့ပြီ။

"သဘာဝရယ် ငါနင့်ကိုသတိရနေတာ ငါကျောင်းထားပေးပါမယ်ဆိုတာကိုတောင်မလိုက်ဘူးနော်"

"မဟုတ်ရပါဘူးဟာ ငါ့အိမ်အကြောင်းလည်းနင်မသိတာမဟုတ်ဖူး"

"နင်လည်းဝဋ်ကြွေးပဲ"

"နင်တင်ကျွေးထားနိုင်ရင် ခေါ်သွား ငါတို့အိမ်အကြောင်း လာမဝေဖန်နဲ့"

LayNge

"မြတ်နိုးမောင် သူကနင့်ထက်အကြီးနော်"

"အသက်ကြီးပြီးအချိန်မစီးတာလား"

"သဘာဝ နင်ကိုငါတကယ် သနားလိုက်တာ သူငယ်ချင်းရယ်"

"မိုင် ငါတောင်းပန်ပါတယ် ဟာ"

"မလိုပါဘူး ဟာ ငါပြန်တော့မယ်နောက်နေ့ကျ အပြင်မှာတွေ့ကြမယ်နော်"

"အင်းပါ"

မိုင်ထွက်သွားတော့ သူမနဲ့ မြတ်နိုးမောင်ရဲ့ဆက်ရန်ရှိသေးသောရန်ပွဲ...

"သဘာဝပန်း"

"........'

LayNge

"ကဲ သားတို့ သမီးတို့
စာတွေသေချာလုပ်ကြနော် နောက်နှစ်ဆို
ဆယ်တန်းတက်ရမှာနော်အခုအချိန်ကတည်းက
စာ...အွ"

မြတ်နိုးမောင်
သူစကားပြောနေတာကိုပြန်မပြောတာကြောင့်
ဘေးနားကကော်မာဘူး တစ်ဘူးကောက်ပြီး
သဘာဝပန်းကို ပစ်ပေါက်လိုက်သည်။

ပန်းခေါင်းကမှူးနှောက်နှောက်ဖြစ်သွားတာ ကြောင့်ထိုင်နေရာကတောင်မထနိုင်။ကျောင်း သားတွေကလည်း သူတို့ဆရာမကိုသနားနေကြသည်။

🌷🌷🌷🌷🌷🌷🌷

"ငါ့သူမကို ချစ်နေပြီထင်တယ်"

"ဘယ်သူလည်း James"

Law Nge

ကျော်မျိုးထူး

သူငယ်ချင်းဖြစ်သူပါးစပ်ကမိန်းကလေးတစ်

ယောက်အကြောင်းပထမဆုံးကြားဖူးတာမို့

အံ့သြသွားရသည်။ငြိမ်းထက် နဲ့ကျော်သူရ

တို့လည်း ထိုအတိုင်းပင်။

james ဆိုတာ နေမင်းလက်ရာ

နိုင်ငံခြားမှာနေစဉ်က နာမည်ဖြစ်သည်။

"သူမကဘယ်သူလည်း ဘယ်ကလည်း"

ကျော်သူရစိတ်မရှည်ပင်မဲ့သိချင်တာမို့ထက်
မေးလိုက်သည်။

"ရော့ကွာ
ဘီယာလေးတစ်ချက်လောက်မော့လိုက်"

ငြိမ်းထက်က ဘီယာလှမ်းပေးတာကို
သူကလက်နဲ့တားလိုက်ပြီး....

"သူမ မကြိုက်မှာဆိုလို့
သေရည်တွေကိုရှောင်တယ်"

"ဘာ သေရည်ဟုတ်လား အဲ့သေရည်ကိုမင်းပဲ နတ်စည်းစိမ်လို့ပြောခဲ့တာလေ သတောင်းစား"

ငြိမ်းထက် အဖြစ်သည်းနေတဲ့ဒင်းကို ကြည့်မရတော့တာမို့ ဆဲလိုက်တော့သည်။

"ပြောစမ်းပါ james ရာ "

ကျော်မျိုးထူးစိတ်မလိုသလိုပြောတော့မှ.....

LayNge

"သူက ငါ့ညီမကိုစာသင်နေတဲ့ ကျောင်းဆရာမ
သူမအကြောင်းငါလည်း
အဲလောက်ပဲသိသေးတယ်"

"အင်း ဆရာမဆိုတော့ ယဉ်ယဉ်နေမှာ "

"အဲတာမင်း◌ေ◌ာက်ဘူပါလား "

"ပါတယ်ကွာ ငါလည်းတွေ့ချင်တယ်"

"◌ီ◌းကိုလာတွေ့ "

Lay Nge

"ဒါဆို ဘောင်ဘီချွတ်ပြ "

ငြိမ်းထက်ကစလေ

သူကဆဲလေဖြစ်နေတာကြောင့်

ကျော်သူရတို့နှစ်ယောက် ဘေးကကြည့်ပြီး

ဟားတိုက်နေလေသည်။

ဒီညနေလည်း သူအငယ်မကို

လာကြိုသည်ခေါင်းစဉ်ဖြင့်

ကျောင်းရှေ့ရောက်နေပြီ

ဖြစ်သည်။သူရောက်ပြီး
မကြာကျောင်းခေါင်းလောင်းထိုးသည်။

မေလက်ရာလည်း ကျောပိုးလွယ်အိတ်ကို
လက်ကဆွဲကထွက်လာသည်။အငယ်မကားထဲ
ဝင်ပြီးထိုင်နေတာ အတော်ကြာပင်မဲ့သူရဲ့
ဆရာမလေးကမထွက်လာတာမို့
သူလက်လျှော့ကာ ကားထဲဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး
ကားမောင်းလိုက်သည်။

"ကိုကို "

သူ အငယ်မဘက်ကိုလှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

"ကိုကို ရှာနေတာမဟုတ်လား"

"ဘာကိုလည်း"

"ဆရာမ ကိုလေ "

"ငါကဘာလို့ရှာရမှာလည်း"

"မသိချင်ရင် မပြောတော့ဘူး"

သူ သိချင်စိတ်က ထိန်းမရတော့တာမို့....

"ပြော ငါသိချင်တယ်"

"ဆရာမဒီနေ့ ကျောင်းလာတော့
ခေါင်းမှာပတ်တီးနဲ့ သူ့အဒေါ် ရဲ့သမီးက
ကော်မာဘူးနဲ့ ကောက်ပစ်တာတဲ့"

"တောက်စ့် သူမှာလက်မပါဘူးလားပြန်ပစ်ပေါ့
"

"ညီမသူငယ်ချင်းတွေပြောတာတော့ ဆရာမက
ငယ်ငယ်ကတည်း
ကသူတို့သားအမိနိုင်တာကိုခံခဲ့ရတာတဲ့"

သူ
သူမအကြောင်းကြားတော့စိတ်မကောင်းဖြစ်
သွားရသည်။သူမလေးက

ငယ်ငယ်ကတည်းကအနိုင်ကျင့်ခံနေရတာတဲ့

လား...။

ဒီနေ့က စနေနေ့မို့ သူမကျောင်းပိတ်တာကြောင့်

နောက်တစ်ပတ်စာအတွက် ဈေးဝယ်ဖို့

ဈေးကိုထွက်လာသည်။

"ဆရာမလေး ဘာယူမလို့လည်း"

"အန်တီ မြန်မာကြက်ကဘယ်လောက်လည်း"

LayNoe

"တစ်ပိသာ ဖိထောင်ပါ ဆရာမလေး"

"ပန်းကို ၅ဆယ်သားလောက်"

"ဟုတ်ကဲ့...ပါဆရာမလေး"

ထိုအန်တီကြီးက ကြက်သားကိုခုတ်ကာ အိပ်ထဲထည့်ပြီး ချိန်ကာသူမကိုပေးလိုက်သည်။

"အန်တီ ဒီမှာ ၃ထောင်ပါ"

"မယူပါဘူးဆရာမလေးရယ်"

"မဟုတ်တာအန်တီရယ်
နောက်ကျမှအလကားပေးတော့နော်"

သူမ ထိုအန်တီကိုပိုက်ဆံအတင်းပေးပြီး
အသီးအရွက်ဈေးတန်းဘက်ကိုထွက်လာကာ
ဘူးသီးရှိတဲ့ဆိုင်ကိုတွေ့တော့ဆိုင်ထဲဝင်လာသ
ည်။

"ဘူးသီးကဘယ်လောက်လည်း"

"1000 ပါ"

"ဟုတ် တစ်လုံးယူမယ်နော်"

သူမ ဒီနှစ်ခုအပြင် မြတ်နိုးမောင်
မှာလိုက်တာတွေနဲ့
တစ်ပတ်စာအတွက်ဝယ်စရာတွေဝယ်လိုက်
တော့နောက်ဆုံးသူမလက်ထဲ
၂၀၀သာကျန်တော့သည်။သူမ ပစ္စည်းတွေကို
မနိုင်တနိုင်ဆွဲကာ

အိမ်ကိုလမ်းလျှောက်ပြန်လာရသည်။ဈေးနဲ့အိမ်က ကားနဲ့ဆိုရင်တောင်

ဆယ်မိနစ်လောက်မောင်းရတော့

အခုသူမတော့

တစ်နာရီလောက်လျှောက်ရမယ်ထင်ပါသည်။

သူမအဖြစ်ကို

သူမသက်ပြင်းသာချမိနေတော့သည်။

နေမင်းလက်ရာ ဒီနေ့ ပျော်သူရတို့နဲ့ Club သွားဖို့ ချိန်းထားတာဖို့ ကားနဲ့ ထိုကောင်အိမ်ကို ဒိုးလာရသည်။အိမ်ကထွက်ခါနီး

အလုပ်မလုပ်ပဲလေလွင့်နေတယ်လို့

ဒယ်ဒီကဆူလိုက်သေးသည်။

သူကားမောင်းလာရင်းတစ်နေရာအရောက်မှ

တော့

မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဈေးဆွဲခြင်းတွေရော

အထုပ်တွေရောမနိုင်တနိုင်သယ်နေတာကိုမြင်

တော့ သူ

သူမနားကားကိုထိုးရပ်လိုက်ကာဆင်းပြီး

သူမလက်ထဲက အထုပ်တွေကူဆွဲဖို့အလုပ်

သူမမျက်နှာမြင်လိုက်ရတော့ နေမင်းလက်ရာ
အသက်ရှူတောင်မမှန်ချင်တော့ပေ။

"ဟင် မ"

သူမ ရှေ့ကနေပိတ်ရပ်ပြီး
မလို့ခေါ်လိုက်တာကြောင့်...

"ဒီမှာ ကျွန်မကိုသိလို့လား"

LayNge

သူမ ရှေ့ကကောင်လေးက သူမထက်ငယ်လောက်ပါသည်။သူက ဘောင်းဘီအဖြူရောင်ဒူးအပေါ် နဲ့ အောက်ခံ vest အဖြူလေးအပေါ်ကို shirt အနက်လေးနဲ့တွဲဝတ်ထားသည်။အသားကဖြူဖြူ မျက်ခုံးကြီးကအထူးကြီးနဲ့ လှပသေသတ်တဲ့နှုတ်ခမ်းတစ်စုံ။

"မင်းကဘယ်သူလည်း"

"ကျုပ်ကိုမမှတ်မိဘူးလား ဗျ
မေလက်ရာအစ်ကိုလေ"

"အော် မှတ်မိပြီ ဘာကိစ္စလည်းမသိဘူး"

"အခုဘယ်သွားမလို့လည်း
လိုက်ပို့ပေးမယ်လေ"

"ရပါတယ် သဘာဝ လမ်းပဲလျှောက်သွားပါ့မယ်
ကျေးဇူးပါ"

သူကို ကျေးဇူးပါလို့ပြောပြီး လမ်းဆက်လျှောက်သွားတဲ့ သူမရဲ့လက်ကို လှမ်းဆွဲလိုက်သည်။

"ဘာ ဘာလုပ်တာလည်း"

"ကားပေါ်မတက်ချင်ရင်လည်း အထုပ်တွေပေး ဘေးကနေလိုက်သယ်ပေးမယ်"

"ရပါတယ်ဆို"

"မ ကလည်း ကားပေါ်တက်တော်ကြနေ
ကြာလို့ဆိုပြီး မ ကျေးဇူးရှင်နှစ်ယောက်က
စောက်ပြစ်ပြောဦးမယ်"

သူမ အကြောင်းတွေ သူဘယ်လိုသိနေတာလဲ .
....။

သူမလည်း သူပြောတာဟုတ်တာမို့
သူကားပေါ်သာအသာတကြည်တက်ပြီးလိုက်ခဲ့
ရသည်။

Lay Nge

❀နေရောင်ရှိမှပွင့်မည်ပန်း❀

အခန်း ။ ၃

"ဘယ်လမ်းထဲဝင်ပို့ပေးရမှာလည်း"

"ရပါတယ် အရှေ့ကလမ်းထိပ်မှာပဲ ရပ်လိုက်ပါ"

"ဒါဆိုအဲလမ်းပေါ့"

LayNge

သူ သူမပြောတဲ့လမ်းထဲကို ကားကွေ့ဝင်လိုက်သည်။ရပ်ကွက်လေးက သစ်အိမ်လေးတွေ နဲ့စည်းကားနေသည်။

"ဘယ်အိမ်လည်း"

"အရှေ့က အိမ်"

သူ အတော်အသင့်ကျယ်ဝန်းတဲ့ ခြံလေးရှေ့မှာသူကားကိုရပ်လိုက်သည်။သူကား ပေါ်ကဆင်းလိုက်ပြီး သူမဘက်က

ကားတံခါးကိုဖွင့်ပေးလိုက်ပြီး
ကားနောက်ခန်းက
ပစ္စည်းတွေကိုထုတ်နေသည်။သူပစ္စည်းတွေကို
ယူပြီး ခြံထဲဝင်မယ်အလုပ်
သူမကသူကိုတားသည်။

"ရပါပြီ သဘာဝ
ကိုယ်တိုင်သယ်သွားလိုက်ပါ့မယ်
အိမ်အထိလိုက်ပို့ပေးတာကျေးဇူးပါနော်"

"အင်းပါ ဒါဆိုကျူပ်ပြန်တော့မယ်နော် မ"

သူငါကို တစ်လမ်းလုံး မလို့ခေါ်နေပါလား။သူ ဒီအတိုင်းရိုးရိုးသားသားခေါ်တာနေမှာပါ။

သူမအိမ်ထဲဝင်လာတယ်ဆို ပြဿနာကစပါပြီ။

"ဘယ်လင်နဲ့တွေ့နေလို့အဲလောက်ကြာနေတာလည်း သဘာဝပန်း"

"ဒေါ်လေး

ဈေးဝယ်ရင်ပိုက်ဆံမလောက်တော့လို့

LayNge

လမ်းလျှောက်လာရတာ

အဲတာကြောင့်နောက်ကျနေတာ

သမီးကိုအဲလိုမပြောပါနဲ့ မကြိုက်ဖူး"

"ဘာလမ်းလျှောက်လာတာလည်း

ကားနဲ့လာတာငါမတွေ့တာကြနေတာပဲ

သူ့အကောင်ကအထုပ်တွေအိမ်ထဲဝင်ပို့မလို့လု

ပ်နေတာ သူတားနေတာ သမီးမြင်တယ် မေမေ"

အပြင်ကနေပြန်လာတဲ့

မြတ်နိုးမောင်ကလည်းဝင်ပြောသည်။

"ဟုတ်တယ် ကားနဲ့လိုက်ပို့တာ ဒါပင်မဲ့ လမ်းမှာအထုပ်တွေနဲ့ မနိုင်လို့ သူကလမ်းကြုံလိုက်ပို့ပေးယုံပဲ ကျန်တာဘာမှမပက်သက်ဘူး"

"အဲမယ် သိက္ခာရှင်ကြီးပေါ့ သူဌေးကိုအပိုင်ဖမ်းမိထားတာငါတို့သိမှာဆိုးလို့ မဟုတ်လား"

"မြတ်နိုးမောင်"

ပန်းစိတ်တိုတိုနဲ့ အော်ပလိုက်သည်။

"ဘာလည်း အနာထိလို့စပ်သွားတာလား ဟမ်"

"ထင်ချင်သလိုသာ ထင်ကြတော့"

သူမလည်းအဲလိုပြောပြီး
အထုပ်တွေဆွဲကာမီးဖိုခန်းထဲဝင်လာသည်။သူမ
မီးဖိုခန်းနဲ့ အိမ်ကိုဆက်ထားတဲ့တံခါးကိုပိတ်ကာ
မီးဖိုးနားထိုင်ပြီး

ငိုတော့သည်။သူမဘယ်လောက်ပဲသူတို့ပေါ်
ကောင်းပါစေပြန်ရလာတာက ဒဏ်ရာများသာ။

"ငါ့ိုုးမင်းနောက်ကျလို့လေ
ငါတို့မင်းခန့်တို့ကို ရှုံးသွားပြီ သိလား"

နေမင်းလက်ရာရောက်တယ်ဆို
သူငယ်ချင်းတွေရဲ့အဆဲတွေနဲ့ ညှော်ခံ
တာခံနေရသည်။coffee သောက်ရင်း
သူတို့သုံးကောင် သမတာခံနေရသည်။

"မင်းဘယ်တုန်းကနောက်ကျဖူးလို့လည်း ဟမ်
ီးပဲ"

"အေးပါကွာ ငါတောင်းပန်ပါတယ်ဟုတ်ပြီလား
ငါ မကို ကူညီနေလို့ပါ
နောက်တစ်ခါနိုင်စေရမယ်ကွာ"

"မင်း အဲ မ ပဲ မနေ လိုက်တော့သိလား
ငါ့တော်တော်စောက်မြင်ကတတ်နေပြီ
နေမင်းလက်ရာ"

LayNge

"ငါပါသာနောက်ကျတာ မ ကိုမထိခိုက်နဲ့"

"ွေေးသတောင်းစား "

"အို

ငကြောက်ကမြန်မာပြည်ပြန်ရောက်နေပါလား"

သူအနောက်က အသံကိုလှည့်ကြည့်စရာမလိုပါ

မင်းခန့်ဆိုတာသိပြီးသာမို့ ...။

"ငကြောက် ကငါလားမင်းလား"

သူအနောက်ကိုလှည့်မကြည့်ပဲဖြေလိုက်သည်။

"မင်းခန့် ငါတို့ကိုယ့်ဖာသာနေတာကို ရန်လာမရှာနဲ့"

ကျော်မိုျးထူးပြောလိုက်သည်။

"ယောင့် မင်းတို့သူငယ်ချင်းက ခြောက်နေတာလားမသိဘူး ဟား...ဟား"

မင်းခန့်နဲ့သူသူငယ်ချင်းတွေကထရီကြသည်။

ခွပ်

နေ ဘာစကားမှမပြန်တော့ပဲထထိုးလိုက်သည်။

"မင်းငါကိုထိုးတယ် ဟုတ်လား နေမင်းလက်ရာ"

"အခြောက်လက်သီး စားလို့ကောင်းလား"

"ငါ့ဘယ်သူ့သားလည်းသိလား"

"မသိဘူး သိလည်းမသိချင်ဘူး"

နေ ကလည်းစကားကို

ခက်တင်းတင်းပြန်ပြောသည်။

"ကဲ ချကြတာပေါ့ကွာ"

နေစကားသံအဆုံး Coffee barလေးထဲမှာ

သူတို့လေးယောက်နဲ့ မင်းခန့်တို့နဲ့

အပြန်အလှန်ထိုးကြိတ်နေကြသည်။coffee bar

က Manager ဝင်ဆွဲတော့လည်း တစ်ယောက်မှ ထိန်းမရပေ။bar အတွင်းက ပစ္စည်းတော်တော်များများလည်း ပျက်စီးကုန်သည်။Manager လည်းထိန်းမရတော့တဲ့အဆုံး ရဲတွေကို ဖုန်းဆက်လိုက်ရသည်။

ဦးနေမင်း သားဖြစ်သူကို အချုပ်ထဲကနေသွားထုတ်လာပြီး အိမ်ရောက်တယ်ဆိုပြင်းပြင်းထန်ထန်ဆုံးမ တော့သည်။

ခွပ်

နေ ဒယ်ဒီထိုးလိုက်တာကြောင့် ပါးစပ်ထောင့်က
သွေးအနည်းငယ်ထွက်လာယုံမှ
ကျန်တာဘာမှမဖြစ်ပေ။

"ငါ့မျက်နှာဘယ်နားသွားထားရမှာလည်း
ပြောစမ်း နေမင်းလက်ရာ"

"ကိုယ်
ရယ်စိတ်လျှော့ပါသားကိုအေးဆေးပြောပါ"

"စိတ်ထိန်းရမယ်ဟုတ်လားလက်ရာ
မနက်ဖြန်ကြရင် သတင်းခေါင်းစဉ်မှာ
နေလက်ရာ Company ပိုင်ရှင်ရဲ့သားက
ရန်ဖြစ်လို့အချုပ်ထဲဝင်ရတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းက
ထိပ်ဆုံးကပါလာမှာ ငါ့အလုပ်တွဲဖက်တွေ
မိတ်ဆွေကို ဘယ်လို
မျက်နာထားနဲ့ရင်ဆိုင်ရမှာလည်း မင်းပြောပါဦး"

ဒေါ်လက်ရာ သားဘေးသွားကာ...

"သားရယ်ဘယ်လိုဖြစ်လို့ရန်ဖြစ်ရတာလည်း သားအသက်မငယ်တော့ဘူးနော်24နှစ်ရှိနေပြီ ရင့်ကျက်သင့်နေပြီ မဟုတ်ဘူးလားကွယ် သားပျောက်သွားတဲ့ 5နှစ်မှာလည်း မာမီတို့ မီးလိုပူနေရတယ် အခုပြန်လာတော့လည်း...."

သူမ သားကိုဆက်မပြောရက်တော့ပါ။

"နေမင်းလက်ရာ"

"ပြောပါ ဒယ်ဒီ"

"မင်း company ကိုဝင်ဖို့အချိန်တန်ပြီ"

"သားစိတ်မဝင်စားဘူးဒယ်ဒီ"

"ဘာကွ ဒါဆိုမင်းဘာစိတ်ဝင်စားလည်း"

"......."

သူဘက်ကဘာစကားမှပြန်မပြောနိုင်။

"တောက်စ့်"

ဦးနေမင်း တောက်ခေါက်က

ဧည့်ခန်းထဲကနေထွက်သွားတော့သည်။ဒေါ်လ

က်ရာလည်းသားကိုကြည့်ကာ

သားရှေ့ရေးတွေးပူနေရသည်။

"နင်သူတို့နဲ့နေရာတာ

အဆင်ပြေဘူးမဟုတ်လား သဘာဝရယ်"

သူမ

ဒီနေ့ခင်းကလေးတွေလည်းမခေါ်ထားတာမို့

မိုင်နဲ့ အပြင်လိုက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

"အဆင်တော့မပြေပြင်မဲ့ ငါ့မှာမှနေစရာမရှိတာ

မိုင်ရယ်"

"နင့်မှာရည်းစားမရှိဘူးလား အော် မှားလို့

ချစ်သူမရှိဘူးလား"

"မရှိပါဘူးဟာ
ထားဖို့အချိန်လည်းမရှိပါဘူးဟာ"

"ငါ့သူငယ်ချင်းချောချောလေးတွေရှိတယ်
အောင်သွယ်ပေးရမလား"

"မလုပ်ပါနဲ့ဟာ
ဖူးစာပါရင်တော့တစ်နေ့တွေ့မှာပဲလေ"

"အင်း ငါနောက်နေတာမဟုတ်ဘူးသိလား
နင့်ကိုချစ်သူရပြီး မြန်မြန်လက်ထပ်စေချင်ပြီ
ဒါမှသူတို့ သားအမိအနိုင်ကျင့်တာမခံရမှာ"

"တကယ်လို့
အဲ့ယူတဲ့ယောကျာ်းကပါငါ့ကိုနိုင်နေမှ ဒုက္ခပေါ်
ဒုက္ခဆင့်သလိုဖြစ်နေပါဦးမယ်ဟာ"

"နင်ကငတုံးလား
ငါ့သူငယ်ချင်းရွေးချယ်မှုကိုငါယုံတယ် "

LayNge

"ဟုတ်ပါပြီ နင်ကရောချစ်သူရှိပြီလား"

"အောင်အေး

လာရင်းကိစ္စနင်ပြောမှပဲသတိရတော့တယ်"

"ဘာလည်း

အပျိုကြီးဘဝကကျွတ်တော့မှာလား "

"အင်း"

"တကယ်"

Lay Nge

"အွန်း နောက်တစ်ပတ်

စနေနေ့ငါလက်ထပ်တော့မှာလေ

နင်လာနိုင်အောင်လို့တမင်

ကျောင်းပိတ်ရက်ရွေးထားတာ"

"ဟယ် ဝမ်းသာလိုက်တာသူငယ်ချင်းရယ်

ငါလာခဲ့မယ်နော် ဒါပေမဲ့ လက်ဖွဲ့တော့မပါဘူး"

"မလိုပါဘူး လူလာရင်ကျေနပ်ပြီ

ငါသူငယ်ချင်းနတ်သမီးလေးကို

စာရေးခုံထိုင်ခိုင်းမယ် "

"အင်းပါ ထိုင်ပေးရမှာပေါ့ မိုင်အတွက်ပဲဟာ"

"နင်လည်းဖူးစာဖက်နဲ့ တွေ့ရင်တွေ့မှာပေါ့"

"တောင်းတဲ့ဆုနဲ့ပြည့်ပါစေ"

ဟား....ဟား....

🌷🌷🌷🌷🌷🌷🌷🌷🌷

"ကိုကို"

"အင်း ဘာလဲအငယ်မ
ငါစိတ်ညစ်နေတယ်နော်အာရုံလာမနှောက်နဲ့"

"ဆရာမကို ကြိုက်နေတာလား"

"အင်း သိရဲ့သားလာမေးနေတယ်"

LayNge

"ဆရာမမှာ ချစ်သူ...."

သူမ စကားတောင်မဆုံးလိုက်...

"ရှိရင်လည်း အဲ့ချစ်သူကိုသက်ပြီး မကိုငါအပိုင်သိမ်းမယ်"

"ကိုကို ကလည်း ချစ်သူရှိလားမသိဘူးကိုလို့ပြောမလို့ကို"

"မပြောနဲ့ ရှိလည်းသက်မှာ

မရှိရင်တော့ကောင်းတာပေါ့"

"ဆရာမက မေတို့

ကျောင်းမှာအသက်အငယ်ဆုံးဆရာမ"

"ကိုကိုထက်တော့

အသက်ကြီးလောက်မယ်ထင်တယ်"

"ဆရာမက 28 လေ"

Lay Nge

"4နှစ်တောင်ကြီးတာပဲ ကိုကိုက 1နှစ်လောက်ပဲထင်တာ နဖက်ပြီးတော့ ချစ်စရာလေး ပြောရင်းအသဲတောင်ယားလာပြီ"

"ဆရာမသာ မယေယာင်းမဖြစ်လာရင် အခေါ်အဝေါ်တွေခက်ခဲတော့မှာပဲ"

"ဆရာမယေယာင်းမ လို့ခေါ်ပေါ့ ထားပါအဲတာတွေကအရေးမကြီးဘူး မ

သာငါ့ရင်ခွင်ထဲရောက်လာရင်ပြီးပြီ ကျန်တာက မ သဘော"

"ကိုကို ဒီပုံစံအတိုင်းဆို ဆရာမကပြန်ကြိုက်မှာမဟုတ်ဘူး ကျောင်းကဆရာတွေကိုတောင်ငြင်းတာ "

"နင့်အစ်ကို ငါ့ကိုအထင်စမောမနေနဲ့ သေချာတာတစ်ခုကတော့ ငါ့ရဲ့ အိမ်သူသက်ထားက မ ပဲဖြစ်ရမယ်ဆိုတာပဲ"

သူမ ကိုကို ကို
ဆက်ပြောလည်းနိုင်မှာမဟုတ်တာကြောင့်
ကိုကိုအခန်းထဲကပြန်ထွက်မည်အပြု တစ်ခုခု
သတိရသွားတာကြောင့်....

"ကိုကို"

"ဘာလည်းဟာ နင်မသွားသေးဘူးလား"

"နင်အိပ်နေတုန်းက
ကိုကြီးအံ့ထူးအောင်လာသွားသေးတယ်"

Lay Nge

"ဟုတ်လား ကိုအံ့ငါပြန်ရောက်နေတာ သိတယ်ပေါ့"

"အစ်ကိုကျော် တို့ပြောတာနေမှာပေါ့ သူပြောသွားတာက နောက်တစ်ပတ်ထဲ သူလက်ထပ်တော့မယ်တဲ့ အဲတာလာပြောတာ သူမနက်ဖြန်ထပ်လာခဲ့မယ်တဲ့"

"ဟ့ ကိုအံ့တောင် ထောင်ကျတော့မယ်ကို"

"ဟမ် "

"ဘာ ဟမ်နေတာလည်း မသိရင်အေးဆေးနေ ကိုယ့်အခန်းကို ၄၀ တော့"

သူပြောလိုက်တယ်ဆို စောင့်အောင့်ပြီး အခန်းထဲက ထွက်သွားတော့သည်။

သူကတော့ သူချစ်ရတဲ့သူမအကြောင်းတွေပြီး သာယာသော ကမ္ဘာလေးဆီသို့ စိတ်ကူးနဲ့ လွင့်မျောရင်း.....။

❀နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း❀

အခန်း ။ ၄

သူမ ဒီနေ့ မိုင်လက်ထပ်ပွဲ

သွားရမှာမို့အိပ်ရာကနေ

အစေကြီးထကာရေမိုးချိုးပြီး

မိတ်ကပ်လေးပါးပါးပုတ်လိုက်သည်။ပြီးတော့

ဆင်စွယ်ရောင်ပိုးသားဝမ်းဆက်ကိုဝတ်ဆင်လို

က်သည်။ခါးလောက်ထိရှည်တဲ့ဆံပင်လေးကို

LayNge

ပုဝါလေးနဲ့အမြင့်စည်းလိုက်သည်။သူမပုံစံလေး ကသိပ်ပြင်ဆင်မထားပင်မဲ့ နတ်သမီးလေးနတ်သက်ကြွေလာသလားထင်ရ သည်။

သူမအခန်းထဲကထွက်လာတော့ ဟိုသားမိမနိုးသေးတာမို့ တော်သေးသည်။သူမ သူငယ်ချင်းရဲ့အရေးကြီးဆုံးနေ့ကို ဘာပဲရင်ဆိုင်ရရင်ဆိုင်ရသူမသွားမည်ဖြစ်သည် ။ကျန်တဲ့ကိစ္စကိုတော့ ပြန်လာမှသာရှင်းတော့မည်။

သချောတာကတော့
မနက်စာမပြင်ခဲ့လို့ဒေါပွပေတော့မည်။

သူမ ဟိုတယ်ကိုရောက်တယ်ဆို
ဟိုတယ်ဝန်ထမ်းတွေကိုမေးပြီး
မိုင်ရှိရာအလှပြင်ခန်းဆီကိုတက်လာသည်။

ဒေါက် ဒေါက်

"ဝင်ခဲ့ပါ"

အထဲကမိုင်အသံကြောင့်

သူအထဲကိုဝင်လာသည်။

"ဟယ်"

အခန်းထဲကိုသူမဝင်လာတယ်ဆို

အခန်းအတွင်းမှာရှိတဲ့ မာမီတွေရော

မိုင်ကပါသူကိုကြည့်နေသည်။

"ငါ့သူငယ်ချင်းလေးလှလိုက်တာ

သတို့သမီးငါ့ထက်တောင်လှနေသေးတယ်"

"ပိုပြီ"

"ငါမပိုပါဘူး မာမီတို့

မိုင်သူငယ်ချင်းလှတယ်မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတော် နတ်သက်ကြွေလာသလိုပဲ"

သူမ မာမီစကားကြောင့်

ရှက်ပြုံးလေးပြုံးနေသည်။

"ကဲ အထဲကသတို့သမီးလေး ခင်မျ

သတို့သားအခန်းရှေ့ရောက်ရှိနေပါကြောင်း

အလှပြင်ပြီးပါက ထွက်လာပေးပါရန်

သတို့သားကိုယ်စား

သတို့သားအရံလူချောလေးများမှ

ပန်ကြားလိုက်ပါသည်"

အပြင်ကအော်ခေါ်တဲ့အသံတွေကြောင့်
သူမရော မာမီတွေရောပြုံးကုန်ကြသည်။

"သဘာဝ"

"အင်း ဘာဖြစ်လို့ ရင်တုန်လို့လား
ရင်ခုန်လို့လား"

"အရေးထဲလာနှောက်နေတယ် နင်
သတို့သမီးအရံလုပ်ပေးပါလား"

LayNge

"ဟာ ငါ့ဒီပုံစံနဲ့လား
နင်သတို့သမီးအရုံတွေခေါ် ပြီးပြီမဟုတ်လား"

"လုပ်ပါဟ့"

"အင်းပါ"

တံခါးတစ်ဖက်က သတို့သားနဲ့
သူ့သူငယ်ချင်းတွေကတော့....

"ကိုအံ့ မင်းသတို့သမီးကိုမြင်ချင်လှပြီကွာ"

"ဟုတ်တယ် အခုထိထွက်မလာသေးဘူး "

ကျော်မျိုးထူး စကားကို
ကျော်သူရကထောက်ခံစွာဝင်ပြောသည်။

"ကိုအံ့
မင်းအတင်းလက်ထပ်ယူထားတာတော့မဟုတ်
ပါဘူးနော်"

ငြိမ်းထက်ကပြောသည်။

"ဟာကွာ မင်းတို့ကောင်တွေကလည်း ငါရင်ခုန်နေရကြားထဲ မင်းတို့က ခေါင်းမူးအောင်လုပ်နေတယ်..နေမင်း ပဲအေးတယ်"

သတို့သားရော သူတို့သုံးယောက်လုံးက အနောက်တိုင်းဝတ်စုံကိုမှ အကုန်လုံး အဖြူရောင်တွေပင်။နေကတော့သူတို့နဲ့မတူ အနက်ရောင်ဘောင်ဘီရှည်နဲ့ အဖြူရောင် shirt ပေါ်အနက်ရောင်ကုတ်ကိုဝတ်ဆင်ထားသည်။

သူတို့တွေတစ်ယောက်တစ်ခွန်းစကားများနေကြတုန်း အလုပြင်ခန်းတံခါးပွင့်လာသည်။

မိုင် သဘာဝလက်ကိုတွဲကထွက်လာသည်။

"ကိုယ့်သတို့သမီးလေး"

အခံ့ဆီကအသံထွက်လာမှ နံရံကိုမှီရပ်နေတဲ့ နေမက်တပ်ပြန်ရပ်ပြီး သူမကိုကြည့်လိုက်တော့

....

LayNge

"မ"

သူပါးစပ်ကနေ မ ဆိုတဲ့စကားလုံးက Auto ထွက်ကျလာသည်။

တစ်ချိန်လုံးငြိမ်နေတဲ့ နေဆီမှ မဆိုတဲ့အသံကြောင့် သတို့သား သတို့သမီးအပါအဝင် ငြိမ်းထက်တို့သုံးယောက်လည်း ပတ်ဝန်းကျင်ကိုလှည့်ပတ်ကြည့်နေကြသည်။

"နေ မင်းဘယ်သူကိုခေါ်လိုက်တာလည်း"

မေးနေတဲ့အသံတွေလည်းသူမကြားနိုင်အခုသူ့
အသိအာရုံထဲမှာ မ သာကြီးစိုးနေသည်။

သူတို့မေးနေတာကိုတောင်မဖြေနိုင်ပဲမှင်သက်
နေတဲ့
သူငယ်ချင်းကြည့်နေတဲ့နေရာကိုကြည့်လိုက်
တော့ သတို့သမီးဘေးနားက
မိန်းမလှလေးထံဖြစ်သည်။

"အပြာပ်း နေမင်းလက်ရာ"

အို့ ချောင်းဟန့်ပြီးသူနာမည်ခေါ်လိုက်မှ အသိဝင်လာကာ...

"ဟမ်"

"ကိုသူငယ်ချင်းက
မိုင်သူငယ်ချင်းကိုကြည့်နေလိုက်တာ"

lay Nge

"ကဲပါ မိုင်ရာ နေနဲ့မိတ်ဆက်ပေးလိုက်ပါ"

"မလိုပါဘူး သဘာဝတို့က သိကြပါတယ်"

အံ့စကားအဆုံး
သဘာဝထပြောတဲ့စကားကြောင့်
နေအတော်ပင်ဝမ်းသာသွားရသည်။သူကို
မကမှတ်မိပေးနေတယ်ပေါ့။

"ဟုတ်ပါတယ် ကျွန်တော် နဲ့ မ ကအသိတွေပါ"

သဘာဝ လူကြားထဲမှာသူကို မလို့ခေါ်လိုက်တာကြောင့် မျက်နှာလေးနီသွားရသည်။

"မောင် သူတို့က သတို့သားအရံတွေလား"

"မှန်ပါ့...မိုင်သူငယ်ချင်းတွေရောမခေါ်ထားဘူးလား"

Lay Nge

"ခေါ်ထားတယ်

သူတို့ကပွဲထဲရောက်နေလောက်ပြီ...သဘာဝက

တော့ မိုင်အချစ်ဆုံး သတို့သမီးအရံလေးပေါ့"

"အင်း ဒါဆိုသူမကို နေမင်းလက်ရာ

နဲ့တွဲပေးလိုက်မယ်လေ"

"ကဲပါ ဓာတ်ပုံရိုက်ကြစို့"

LayNge

သူတို့အုပ်စုလိုက်ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီးနောက် သတို့သားနဲ့သတို့သမီး နှစ်ယောက်ထဲပုံရိုက်ကြသည်။

"ကျွန်တော်လည်း သူမနဲ့ နှစ်ယောက်ထဲရိုက်ချင်လို့"

"အင်းဟုတ်သားပဲ...သဘာဝ သွားရိုက်ဦး"

"ငါတို့ကဘာဆိုင်လို့ရိုက်ရမှာလည်း"

"ငါအမှတ်တရသိမ်းထားချင်လို့ လုပ်ပါ သဘာဝရာနော်"

မိုင်ကသူမကိုနေဆီအတင်းနှင်လွှတ်နေတာမို့ သူမလည်း မိုင်စိတ်ချမ်းသာအောင် သူဘေးရပ်ပြီး ဓာတ်ပုံရိုက်ရသည်။

နှစ်ယောက်သား

တစ်ယောက်ကအနောက်တိုင်းပုံစံနဲ့

တစ်ယောက်ကမြန်မာဝတ်စုံနဲ့

ဘယ်လိုဖြစ်နေမလည်းဆိုတာ..။

မင်္ဂလာပွဲပြီးတော့ နေ့လည် 2နာရီပင်ထိုးနေပြီဖြစ်သည်။ခန်းမထဲလည်း သူတို့အုပ်စုသာကျန်တော့သည်။

"သဘာဝ နင်အိမ်လိုက်ခဲ့ပါလား dinner ရှိသေးတယ်"

"မလိုက်တော့ပါဘူးဟာ နင်လည်းငါ့အိမ်အကြောင်းသိရဲ့သားနဲ့"

"အင်းပါ ဒါဆိုနင်ပြန်ဖို့ငါစီစဉ်ပေးမယ်"

"ရပါတယ်မိုင်ရာ Taxi နဲ့ပဲပြန်လိုက်တော့မယ်"

"မဟုတ်တာပဲ နေ မင်းလည်းပြန်မှာမဟုတ်လား
သူမကိုလိုက်ပို့ပေးလိုက်ကွာ
မိုင်ကိုယ်ပြောတာဟုတ်တယ်မဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် သဘာဝ နင်တစ်ယောက်ထဲ Taxi
နဲ့ပြန်မှာစိတ်မချဘူး နေမင်းလက်ရာ
နဲ့လိုက်သွားလိုက်နော်"

သူမငြင်းနေမှာဆိုးတာကြောင့်...

"ဒါဆို ကိုအံ့ကျွန်တော်တို့ပြန်တော့မယ်နော် "

"အေးကွာ ငါစိတ်ချမယ်နော်"

"အင်းပါ "

"ငါသွားပြီ မိုင်"

LayNge

"အင်း ဂရုစိုက်ပြန်"

သူ နဲ့ သူမ

ကားပါကင်ထိုးထားတဲ့နေရာကိုလျှောက်လာသည်။ကားနားရောက်တယ်ဆို သူက ကားတံခါးကိုဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

သူမ

သူဖွင့်ပေးတဲ့ဘက်ကနေဝင်ထိုင်လိုက်သည်။သူမကားထဲဝင်မှ သူလည်းမောင်းသူနေရာဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

"ပူလိုက်တာ"

သူအပေါ်ကုတ်ကိုချွတ်ကအနောက်အခန်းကိုပ စ်ထည့်လိုက်သည်။နဖူးပေါ်ကျနေတဲ့ဆံပင်တွေ ကိုအပေါ်ကိုလှန်တင်လိုက်သည်။အကျႌအဖြူ လက်ရှည်က ကြယ်သီးတွေကို ဖြုတ်နေစဉ်.....

"ဟင် မင်းဘာလုပ်နေတာလည်း"

"ကြယ်သီးဖြုတ်နေတာလေဗျာ"

"မင်းနော် ငါမင်းကိုယုံပြီးလိုက်လာတာနော်"

ဒေါသသံလေးနဲ့သူကိုစပြောလာတော့
သူမတစ်မျိုးထင်သွားမှန်းသူသိပါသည်။

"ဟာ မ
ကလည်းကျွန်တော်ပူလို့ကြယ်သီးသုံးလုံးလော
က်ဖြုတ်တာပါ ဘယ်လိုဖြစ်လို့
အမှောင်ဘက်ချမ်းရောက်သွားရတာလည်း"

Lay Nge

"ငါ ငါ ငါမသိဘူးလေးမင်းက..."

"ဆက်ပြောလေ မရဲ့"

"မင်းငါ့ကိုဘယ်လိုတွေခေါ်နေတာလည်း ငါမကြိုက်ဖူးနော်"

"ကျွန်တော်ကြိုက်တယ်လေ"

"မင်းနော်"

Lay Nge

"ကျွန်တော်အတည်ပြောစရာရှိတယ်"

"ဘာလည်းပြောပြီးရင် ပြန်မယ်လေ"

"ချစ်တယ်"

"ဟမ်"

"မကို ကျွန်တော်ချစ်တယ် ကုန်ကုန်ပြောရရင် ကျူပ်ဘဝမှာ မကိုအချစ်ဆုံးပဲ"

Lay Nge

ရည်းစားစကားပြောတာလည်း ကျူပ်ဖြစ်လိုက်
ကျွန်တော်ဖြစ်လိုက်နဲ့
သူကိုကြောင်ကြည့်နေမိသည်။

"မ အဲလောက်မငေးနဲ့
ကျူပ်ချောတာကျူပ်သိတယ်"

"ဘယ်မှာငေးလို့လည်း
မင်းပြောပြီးပြီမဟုတ်လား ပြန်မယ်လေ"

"အဖြေပေးဦးလေ"

Iay Nge

"အခုချက်ချင်းချစ်ခွင့်ပန်ပြီး

အခုချက်ခြင်းအဖြေပေးရအောင်

မင်းငါ့ကိုအဲလိုတန်ဖိုးထားတာလား"

"အာ့ မရာဘယ်လိုတွေတွေးလိုက်တာလည်း

မသဘောဟုတ်ပြီလား

မဆီကအဖြေရမဲ့နေ့ကိုဘယ်လောက်ကြာကြာ

စောင့်ပေးမယ် ဟုတ်ပြီလား...ပြီးတော့

မကျွန်တော်ကို ဒီကြားထဲလေ့လာပေါ့

ကျွန်တော် မကျောင်းကိုနေ့တိုင်းလာမယ်"

ဝူး

သူစကားဆုံးတယ်ဆိုကားကို စမောင်းထွက်လာသည်။

"ကျောင်းကိုနေ့တိုင်းမလာပါနဲ့ "

"ဘာဖြစ်လို့လည်း ဒါမှမဟုတ် မ မှာချစ်သူရှိလို့လား ဒါမှမဟုတ် ......"

"တော် ငါမှာဘာဇယားမှမရှိဘူး

မင်းကိုမလာခိုင်းတာက

ငါကဆရာမတစ်ယောက်လေ ငါ့သိက္ခာ

ကိုမင်းထည့်တွက်လေ"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာမ"

"မင်း"

"ဟုတ်ပါပြီ ကျုပ်ကစတာပါ

ဒါပင်မဲ့တစ်ခုတော့လုပ်ပေး

နေ့ခင်းကျောင်းလွှတ်ရင် ကျုပ်နဲ့
နေ့လည်စာအတူတူစားကြမယ်"

"မရဘူး
ငါကဆရာတွေနားနေဆောင်မှာစားရတာ"

"အဲတာကျွန်တော်လည်း အဲ့အထဲလာစားမယ်"

သူစကားကြောင့်
သူမျက်နာကိုကြည့်လိုက်တော့တကယ်လုပ်မ
ည်ပုံပေါက်နေတာကြောင့်...

lay Nge

"ဟုတ်ပြီ ငါလက်ခံတယ် ကျောင်းရှေ့က ဆိုင်မှာစောင့်နေ

ကျောင်းရှေ့တော့မက်တပ်ရပ်မစောင့်ရဘူး"

"အင်း အဲလောက်ဆို ကျေနပ်ပြီ"

"ဒါဆိုလမ်းထိပ်မှာပဲရပ်လိုက်တော့နော်

အိမ်ရှေ့အထိလိုက်ပို့ပေးမနေနဲ့"

"မ ကလည်း..."

သူမ သူကို ရုပ်တည်နဲ့ကြည့်လိုက်ဒါကြောင့်....

"ဟုတ်ပြီဟုတ်ပြီ မသဘော"

သူ သူမတို့လမ်းထိပ်မှာရပ်ပေးလိုက်တယ်ဆို သူမသူတံခါးဆင်းဖွင့်ပေးတာမစောင့်ပဲ သူမဘာသာဖွင့်ကာဆင်းသွားသည်။နှုတ်တောင် မဆက်ပဲ လမ်းထဲဝင်သွားသည်။

❀နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း❀

အခန်း ။ ၅

"ဘယ်ကို အလေလိုက်နေတာလည်း"

သူမအိမ်ရှေ့မှာဖိနပ်ချွတ်နေတုန်းရှိသေး ပြသနာကစပါပြီ။

"သူငယ်ချင်း မင်္ဂလာဆောင်သွားတာပါ"

"ကျုပ်တို့အတွက်ဘာမှမချက်ပဲသွားတာလည်း
ညည်းကြတော့ဟိုမှာစားသောက်နေပြီးတော့"

"တစ်နေ့တစ်လေပဲဒေါ်လေးရယ်
ကိုယ်ဘာသာချက်လိုက်ကြပါလား"

"သဘာဝပန်း နှင်ငါ့အမေကိုခံပြောနေတာလား"

"မြတ်နိုးမောင်
နှင်ကရောငါ့ကိုအကြီးလိုဆက်ဆံဖူးလို့လား"

"သွားအခုသွားပြီး ငါတို့စားဖို့သွားချက်"

"မချက်နိုင်သေးဘူး ငါလည်းပင်ပန်းနေတယ် ပြီးမှချက်ပေးမယ်"

"ဒါဆို ကျုပ်တို့သားအမိက ဘယ်အချိန်မှစားရမှာလည်းဟမ် "

"ဒေါ်လေးတို့ ဆာနေရင်လည်း ကိုယ်တိုင်ချက်စားလို့ရနေတာပဲ...အာ့"

ဖြောင်း

သူမ
ဖိနပ်ချွတ်တဲ့နေရာမှာခွေလျက်လေးကြသွားသ
ည်။

အမေဖြစ်သူရိုက်လိုက်တာကိုတောင်မကျေနပ်
ပဲ မြတ်နိုးမောင်ကပါ ရိုက်ဖို့လက်ရွယ်လိုက်ချိန်
သူမလက်ကိုတစ်ယောက်က
ဆွဲကိုင်လိုက်သည်။

အာ့

နေ

မြတ်နိုးမောင်ကိုဆောင့်တွန်းချပလိုက်သည်။

သူကားထဲမှာ

သူမပိုက်ဆံအိတ်ကျန်နေခဲ့လို့လာပေးရမှ

မြင်လိုက်ရတဲ့မြင်ကွင်းကြောင့်ဒေါသက

အတိုင်းအဆမရှိ ဖြစ်သွားရသည်။

သူလဲနေတဲ့သူမကိုယ်လေးကိုဆွဲထူလိုက်တော့ ပါးလေးတစ်ဖက်မှာ လက်ဝါးရာကြီးကြည့်ရက်စရာမရှိ။

"မင်းဘယ်လိုလုပ်ရောက်လာတာလည်း"

"မ ပိုက်ဆံအိတ်ကျန်နေခဲ့လို့လာပေးတာ"

"အင်းပေး ပြီးရင်သွားတော့"

သူမ

နေလက်ထဲကပိုက်ဆံအိတ်ကိုဆွဲယူလိုက်သည်။

"ဒီမှာရှင်ကျွန်မကိုဘာလို့တွန်းတာလည်း"

မြတ်နိုးမောင်လဲနေရာကနေထပြီး

နေကိုရန်ရှာတော့သည်။

"စောက်မြင်ကတ်လို့"

"ဒီမှာ မင်းရိုင်းလိုက်တာ"

"ရိုင်းတယ် ခင်များတို့ကရော

တော်တော်ယဉ်ကျေးနေတယ်ပေါ့"

"မင်းပြန်တော့"

"ငါ့တူမ ငါဆုံးမတာ မင်းနဲ့ဘာဆိုင်လည်းဟမ်

မိမဆုံးမဖမဆုံးမကလေကချေကောင်ရဲ့"

"ဒေါ်လေး !!"

Lay Nge

"ဘာလဲ နင်လင်ကို ထိလို့နာနေတာလား"

"နေမင်းလက်ရာ မင်းပြန်ပါတော့
ငါ့ကိုသနားရင်ပြန်ပါတော့ဟယ် ဟင့်"

သူ့ကိုပြန်ဖို့ပြောရင်း
မျက်ရည်ကျလာတဲ့သူမကြောင့်....

"ဟုတ်ပြီ ပြန်မယ် မရယ်မငိုပါနဲ့"

သူ မစိတ်ချမ်းသာအောင်သာထွက်လာခဲ့ရတာ
တစ်စက်ကလေးမှဟိုသားအမိအပေါ်မကျေနပ်
ပေ။

"ဒေါ်လေး တို့စားဖို့ ချက်ပေးပါ့မယ်
အဝတ်အစားသွားလဲလိုက်ဦးမယ်"

သူမ
မျက်ရည်တွေသုတ်ကာထိုနေရာကနေထွက်လာ
လိုက်တော့သည်။

laylge

ကျစ်

နေ့လည်က အဖြစ်အပျက်က သူမျက်လုံးထဲကအခုထိမထွက်သေးပေ။သူမလေးပါးပြင်ထက်ကမျက်ရည်စီးကြောင်းတွေကိုမြင်လိုက်တော့ သူရင်ဘက်ကြီးကွဲကြေသွားသလိုခံစားခဲ့ရသည်။သူဟိုသားအမိနှစ်ယောက်လုံးကိုလည်း

သက်ပစ်ချင်လောက်အောင်ဒေါသထွက်နေသည်။

"မင်းဘာဖြစ်နေတာလည်း james"

"ဘာမှမဖြစ်ဘူး"

"မင်းရဲ့ဘာမှမဖြစ်ဘူးဆိုတာကြီးကလည်း အသက်မဝင်လိုက်တာကွာ မင်းကို မကြင်းလိုက်လို့"

Lay Nge

"ဟာ နမိတ်မရှိနမာမရှိ ငါထုထည့်လိုက်ရလိုက် လွဲပါစေကွာ ပါးစပ်က ချီးပါးစပ်နဲ့"

"ဟာ နေ ရာမင်းကိုစတာကိုကွာ"

သူတို့တွေထိုင်နေတဲ့ဝိုင်းကို
အံ့တို့စုံတွဲဝင်ထိုင်ကြသည်။

"ကဲ ဘာတွေပြောနေကြတာလည်း"

LayNge

"ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး ကိုအံ့ရာ

ဒီကောင်ရုပ်ကိုကြည့်

မျောက်ဖင်ကြီးနီနေတာကြနေတာပဲ"

ကျော်သူရ နေကို ပြန်သမလေသည်။

"ဘာဖြစ်နေတာလည်း ငါ့ညီ မင်းနေ့ခင်းက

သဘာဝပန်း နဲ့အဆင်မပြေဘူးလား

ငါတို့ကအခွင့်အရေးပေးထားတာနော်"

"ဟုတ်တယ်
မိုင်သူငယ်ချင်းလေးကဖြူစင်တော့
မဟုတ်တဲ့လူတွေနဲ့တွေ့မှာမိုင်ကြောက်တယ်"

"သူက ဖြူစင်တာကိုလူတွေက
အခွင့်ရေးယူနေကြတာလေ"

"သေချာပြီ မောင်လေး နေ့ခင်းက
သဘာဝတို့အိမ်မှာတစ်ခုခုဖြစ်ခဲ့ပြီထင်တယ်"

သူကမိုင်ရဲ့စကားကို

ဟုတ်တယ်ဆိုသည့်အနေဖြင့်ခေါင်းငြိမ့်ပြသည်

။

"သူတို့သားအမိက အဲ့အတိုင်းပဲမောင်လေးရဲ့

သဘာဝကငယ်နိုင်ကိုဖြစ်နေတာ"

"မိန်းမတွေမို့ပေါ့ ယောကျ်ားတွေသာ

တွန်းချယုံတင်မကဘူး သေအောင်ကိုထိုးခဲ့မှာ "

အုံတို့စုံတွဲရော

ကျော်သူရတို့ရောတစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်

အထာပါပါကြည့်လိုက်ကြသည်။

တန်လာနေ့ နေ့လည်ကျောင်းဆင်းချိန် သူ

သူမကို ကျောင်းရှေ့က

ထမင်းဆိုင်မှာထိုင်စောင့်နေလိုက်သည်။သူ

သူမထွက်လာပါစေလို့လည်းဆုတောင်းနေမိသ

ည်။သူမျှော်လင့်တကြီးနဲ့ကျောင်းပေါက်ဝကိုကြ

ည့်နေတုန်း သူမ

ချိုငုံ့လေးကိုဆွဲကာထွက်လာသည်။

သူမကျောင်းကထွက်လာပြီးလမ်းတစ်ဖက်က ထမင်းဆိုင်မှာထိုင်နေတဲ့သူ့ကိုတွေ့လိုက်သော ကြောင့် လက်ဖြက်ကူးကာ သူထိုင်နေသောနေရာဆီသို့လျှောက်လာသည်။

သူ သူမအနားရောက်တယ်ဆို ထိုင်နေရာကထပြီး သူမထိုင်ဖို့ခုံကိုဆွဲထုတ်ပေးပြီး သူပြန်ထိုင်လိုက်သည်။

"ဘာနဲ့ စားမလည်း "

"ထမင်းချိုင့်ပါတယ် မင်းပဲမှာလေ"

"အင်း..အန်တီ ကျွန်တော်ကို
ကြက်အသဲအမြစ်နဲ့ ထမင်းဖြူတစ်ပွဲလောက်"

သူမှာလိုက်တယ်ဆို
ဝိတ်တာကောင်လေးကလာချပေးသည်။သူလာ
ချပေးတဲ့ဟင်းပွဲထက်
သူမချိုင့်ထဲကဟင်းကိုသာကြည့်နေသည်။

ပန်း လာချပေးတဲ့ဟင်းနဲ့ထမင်းကိုမစားပဲ

သူချိုင့်ထဲက

ဘဲဥအချဉ်ချက်ကိုကြည့်နေတဲ့သူကို...

"ငါဘဝက ဒီလိုပဲ မင်းနေနိုင်ပါ့မလား"

"ဟမ်"

LayNge

သူတွေးနေတာကာ

အဲဟင်းလေးစားရရင်ကောင်းမှာပဲလို့ ကို

သူမကတစ်မျိုးထင်သွားသည်။

"ဘာတွေပြောနေတာလည်း ကျုပ်က

အဲ့ဟင်းကိုစားချင်လို့ကြည့်နေတာ"

"ဟင်"

"တကယ်ပြောနေတာ မ

ချက်ထားတာလေးစားချင်လို့"

Laynge

"စားလေငါမင်းကိုမစားနဲ့လို့မပြောမိပါဘူး"

"တကယ်နော်"

ကလေးတစ်ယောက်လိုချင်တာရသွားသည့်ပုံစံ
မျိုး သူမခွင့်ပြုချက်ရသည်နှင့်
ဘဲဥတစ်ခြမ်းကိုယူပြီး
သူ့ပန်းကန်ထဲထည့်လိုက်သည်။

သူဟင်းအနှစ်ကလေးကိုအရင်ထမင်းနဲ့စားလိုက်သည်။

"ကောင်းလိုက်တာ မ လက်ရာရှယ်ပဲ စားဖူးသမျှထဲမှာအကောင်းဆုံးပဲ ကျန်တဲ့တစ်ခြမ်းလည်းစားမယ်နော် မ ကမလက်ရာစားနေကြမို့ ကြက်အသဲအမြစ်ပဲစားလိုက်တော့နော်"

သူမရှေ့ကို ကြက်အသဲအမြစ်ပန်းကန်ချပေးပြီး သူကသူမချိုင့်ထဲက

ဟင်းတွေကိုသူပန်းကန်ထဲအကုန်ထည့်လိုက်သ
ည်။

သူမချက်ထားတဲ့ဟင်းနဲ့
ထမင်းကိုအားရပါးရစားနေတဲ့သူကိုကြည့်ကာသူ
မပြုံးမိသွားသည်။

သူတို့စားသောက်ပြီးတော့...

"ငါသွားတော့မယ်နော်
ကျောင်းတက်တော့မယ်"

Lay Nge

"အင်း မ မနက်ဖြန်လည်းအတူတူစားမယ်နော်"

"အင်းပါ"

သူ

သူမကျောင်းထဲဝင်သွားတဲ့အထိထမင်းဆိုင်က

နေရပ်ကြည့်နေသည်။ကျောင်းခေါင်းလောင်း

ထိုးသွားမှ

သူလည်းထိုနေရာကနေထွက်ခဲ့သည်။

Lay Nge

"သားပြန်လာပြီလား"

အိမ်ထဲဝင်တယ်ဆို

ထမင်းစားခန်းထဲကထွက်လာတဲ့မာမီနဲ့

ဆုံလေသည်။

"ဟုတ်ကဲ့ မာမီ"

"သား နေ့လည်စာစားတော့မလား"

"ဗျာ..သားစားပြီးသွားပြီ မာမီ"

lay Nge

"သားကအပြင်စာတွေပဲစားနေတယ်
မာမီမကြိုက်ဖူးနော်"

"မာမီကလည်းလုပ်ပြီ"

မ

လက်ရာကကောင်းတာကိုလို့သာပြောလိုက်ရင်
မွေးရကြိုးနပ်တယ်လို့ ပြောခံရပေဦးမည်။

"သား လာမေမေနောက်လိုက်ခဲ့"

Lay Nge

မေမေကသူလက်ကိုဆွဲက ညှော်ခန်းထဲက ဆိုဖာမှာ ထိုင်စေလိုက်သည်။သူမလည်း သားအနားဝင်ထိုင်ကာ....

"သား ကိုမာမီပြောမယ်
သားအခုအသက်24နှစ်ရှိပြီ
ဒယ်ဒီလည်းအသက်ရလာပြီလေ
သားဒယ်ဒီနေရာကိုဆက်ခံဖို့
အချိန်တန်နေပြီလေ...သားတကယ်လို့
ချစ်သူတွေရခဲ့ရင်

သားကသူမအားကိုးရမဲ့ပုံစံမျိုးရှိနေရမယ်လေ..
.အခုလို
ပုံစံမျိုးဆိုဘယ်မိန်းကလေးမိဘကမှလည်း
သဘောတူမှာမဟုတ်ဘူး...မာမီဆိုလည်း
သဘောမတူဘူး"

သူစကားအရှည်ကြီးပြောကာဆုံးမသွားတဲ့
စကားတွေကိုပြန်စဉ်းစားနေမိသည်။တကယ်လို့
မကရောသူကိုအားကိုးရမဲ့ပုံစံမဟုတ်ရင်
မရွေးချယ်တော့ရင်
ဆိုတဲ့အတွေးတွေကပါဝင်လာတော့သည်။သူ

ကင်ယ်ငယ်ကတည်းကဒီလိုပေါ့ပေါ့နေပေါ့ပေါ့စားပဲနေလာခဲ့တာ။မာမီ ဒီတစ်ခါသူ့ကိုဆုံးမတာတကယ်ရင်ထဲကိုထိပါသည်။

"သား"

"သားနားထောင်နေပါတယ်မာမီ"

"သားပြင်ဆင်ဖို့အချိန်မှီသေးတယ်နော်"

"သားစဉ်းစားပါ့မယ်မေမေ

အချိန်နည်းနည်းတော့သားကိုပေးပါ"

"ဟုတ်ပြီ သားကိုမာမီ အချိန်တစ်လပေးမယ်"

"အဲလောက်ဆိုလုံလောက်ပါပြီ"

"ဒါဆိုသွားနားတော့"

"ဟုတ်မာမီ"

သားခုံကနေထရပ်လိုက်မှ

သူမတစ်ခုခုကိုသတိရသွားပြီး...

"သား ပစ္စည်းတစ်ခုရောက်နေတယ်

ဘာလည်းတော့မသိဘူး"

"သား ပစ္စည်းလား"

"သား နာမည်နဲ့လာပို့သွားတာ..ရော့ဒီမှာ"

Lay Nge

မာမီက ခုံပေါ်တင်ထားတဲ့ စက္ကူပတ်ထားတဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခုကိုသူကိုပေးသည်။သူမာမီဆီက ပစ္စည်းကိုယူလိုက်သည်။

"ဘယ်သူလာပေးသွားတာလည်း မာမီ"

"ပစ္စည်းပို့သမားပေါ့ သားရဲ့"

"ဟုတ်မာမီ ဒါဆို
သားအပေါ်ကိုတက်တော့မယ်နော်"

"ကြွတော်မူပါတော်"

သူမာမီပေးတဲ့အထုပ်ကိုကိုင်ကာအပေါ်ထပ်ကို
တက်လာခဲ့သည်။သူ့အခန်းတံခါးကိုဖွင့်ဝင်ကာ
တံခါးကိုလော့ချပြီး ပစ္စည်းကို
စားပွဲပေါ်တင်လိုက်သည်။လူလည်းနုံးနေတာမို့
လန်းသွားအောင် ရေဝင်ချိုးလိုက်သည်။

သူရေချိုးအဝတ်အစားလဲပြီးမှ
စားပွဲပေါ်ကအထုတ်ကိုယူက

အပေါ်ကပတ်ထားတဲ့

စက္ကူတွေကိုဖယ်ချလိုက်တော့ ပစ္စည်းက....

"ဟာ"

❀ နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း ❀

အခန်း ။ ၆

LayNge

သူမြင်လိုက်တဲ့ရတဲ့
ပစ္စည်းလေးကြောင့်သူ့အသက်ရှူသံတွေပင်အ
မှားအယွင်းဖြစ်ကုန်ရသည်။

သူနဲ့သူမကိုအံ့
လက်ထပ်ပွဲတုန်းကရိုက်ထားတဲ့ပုံဖြစ်သည်။ဓာ
တ်ပုံလေးကိုစာပွဲပေါ်တင်ထားလို့ရအောင်ဘော
င်လေးတပ်ပြီး
သေချာလုပ်ပေးထားသည်။သူဓာတ်ပုံလေးကို
ကိုင်ပြီးကုတင်ပေါ်တက်ကာ

ခေါင်းအုံးကိုမှီပြီးဓာတ်ပုံလေးကိုကြည့်နေသည်

။

ဒီပုံလေးကသူများတွေအမြင်မှာရီစရာကောင်းနိ
င်ပင်မဲ့ သူ့အတွက်တော့
သူနဲ့သူမရဲ့ပထမဆုံးဓာတ်ပုံလေးမို့တန်ဖိုးထားရ
ပါသည်။တစ်ယောက်ကအနောက်တိုင်းဝတ်စုံနဲ့
တစ်ယောက်ကမြန်မာဝတ်စုံနဲ့ အထူးအခြားဆုံး
သတို့သားအရံ နဲ့ သတို့သမီးအရံပဲဖြစ်သည်။

"မ ကသိပ်ချစ်ဖို့ကောင်းတာပဲ မကိုကျွန်နော်ရူးလောက်အောင်ချစ်နေမိပြီထင်တယ်"

သူခါတ်ပုံလေးကိုကုတင်ဘေးကခုံပေါ်မှာတင်ထားလိုက်ပြီး အနာဂတ်မင်္ဂလာပွဲလေးကိုစိတ်ကူးပုံဖော်နေမိသည်။

"သဘာဝပန်း!!"

Lay Nge

"ဒေါ်လေး သမီးဒီမှာပါ"

"ညည်းမှာပိုက်ဆံရှိရင်ပေးပါဦးအေ"

"ဒေါ်လေးကိုလကုန်တုန်းကပဲသမီးလစာတွေအကုန်အပ်ထားတယ်လေ"

"ညည်းညီမပေါ့
အဝတ်အစားတွေသွားဝယ်လာတာကုန်ရောအေ"

Lay Nge

"အခုသမီးဆီမှာလည်းမရှိဘူး"

"မညာနဲ့ မိပန်း
မနေ့ကကျူရှင်လခတွေရထားတယ်မဟုတ်
လား 3သိန်းလောက်ပေးစမ်းပါအေ"

"3သိန်းပေးရမယ်တဲ့လား ဒေါ်လေးရယ်
သမီးကဘာသွားသုံးရမှာလည်း
သမီးဘက်ကိုလည်းငဲ့ဦးမှပေါ့"

"အသာတကြည်တောင်းနေတာမပေးဘူးပေါ့!!"

"ဒေါ်လေးသမီး5သောင်းလောက်တော့ပေးမယ် အခုသမီးအဝတ်အစားသွားလဲပါရစေဦး"

ကျောင်းကနေအိမ်ပြန်ရောက်တယ်ဆို ရင်ဘက်ကို တန်းကန်တော့တာပဲ။ငါ့တူမလေးပင်ပန်းနေ လားမေးဖော်တောင်မရ။ဖေဖေ နဲ့မေမေသာရှိနေရင်မေးချင်မိပါတယ်

LayNge

ဘာလို့တစ်ယောက်ထဲထားခဲ့ရတာလည်းလို့။ပ
င်ပန်းနေပါပြီ သူမတကယ်ကိုပင်ပန်းနေခဲ့ပါပြီ။

သူမငယ်စဉ်ကတည်းက
တစ်ခြားကလေးတွေလိုအပူအပင်မရှိနေချင်ခဲ့
သောလည်း
အရွယ်နဲ့မမျှအောင်ဒုက္ခပေါင်းစုံရင်ဆိုင်ခဲ့ရသ
ည်။တက္ကသိုလ်တက်တော့လည်းသူများတွေလို
ချစ်သူထားပြီး
တီတီတာတာပြောရမဲ့အချိန်တွေမှာ

စာနဲ့အလုပ်ကိုအချိန်လုပြီးသာ
သူမကျောင်းပြီးခဲ့ရသည်။

သူမအတွေးတွေရပ်ကာအဝတ်အစားလဲပြီး
ထမင်းချိုင့်ဆေးဖို့နောက်ဖေးရေအိုးတွေရှိရာ
ကိုထွက်ခဲ့ပြီး ခုံပေါ်ထိုင်ကာ
ချိုင့်အဆင့်လေးတွေကို
ဆပ်ပြာနဲ့ပွတ်တိုက်ပြီးရေဖြင့်ဆေးနေသည်။သူ
မချိုင့်တွေနေရင်း
သူနဲ့ထမင်းအတူတူစားည်ကိုသတိရကာပြုံး
နေမိသည်။

"သဘာဝကို

တကယ်ချစ်တာမဟုတ်လားမောင်"

သူမရင်ထဲမှာတော့

သူကမောင်ဆိုတဲ့နာမ်စားလေးနဲ့အတူနေရာယူ

ထားနေပြီဆိုတာ သူသိရင်ဖြင့်.....။

"ကိုကို"

"အွန်း ပြောအငယ်မ"

LayNge

သူကို အငယ်မက

ဒီမနက်ကျောင်းလိုက်ပို့ပေးပါဆိုလို့တောင်းဆို

တာကြောင့်

သူသွားချင်တာနဲ့အတော်ပင်ဖြစ်သွားသည်။

"မနေ့ကလေ ဆရာမအစ်ကိုတစ်ယောက်နဲ့

ချိန်းတွေ့နေတယ် သူ့ချစ်သူလားမသိဘူး"

"ဟမ် အငယ်မ ပြန်ပြောစမ်း"

"ဟုတ်တယ် မနေ့ကငါကိုယ်တိုင်တွေ့တာ ဆရာမကသူ့ချစ်သူလို့ထင်ရတဲ့ အစ်ကိုတစ်ယောက်နဲ့ နေ့လည်စာအတူတူစားနေကြတာ"

"ဟာ့"

သူအခုမှရင်ထဲတစ်နေတဲ့အလုံးကြီးကျသွားတော့သည်။

Lay Nge

"အဲ့အစ်ကိုကလေ ကိုကိုလိုပဲ ဘောင်ဘီဒူးအထက်ပဲဝတ်ထားတာဟ အသားအရည်ကတော့ ကျောင်းဝကနေကြည့်ရတော့ ငါလည်းမသိဘူး"

"အော် နင်ပြောပုံအရဆိုအဲ့ကောင်လေးကတော်တော် ချောပုံရတယ်နော် ငါနဲ့တူတယ်ဆိုလို့ပါ"

"လိပ်ကြီး...ကိုကို နင်မှန်းငါသိတယ် နင်တော်တော်အဆင်ပြေနေတယ်ဟုတ်လား"

"နည်းနည်းပါ
ထမင်းအတူတူစားခွင့်လေးရထားတာ"

"ဒါဆို နေ့ခင်းရောလာဦးမှာလား"

"အင်းလာမှာပေါ့ မ ကိုမတွေ့ပဲမနေနိုင်ဘူး
နင်နော်စာကြိုးစားငါ မ ကိုအပ်ထားတယ်"

"နင်အပ်လည်းငါ့ဆရာမကလေးအေးအေးလေး တစ်ခါမှ တုတ်နဲ့မချဘူးမှတ်ထား ဆရာမကနင်ကိုပဲချမှာ"

"ဘာချမှာလည်း"

"ဖင်.."

"နင် မိန်းကလေးမဟုတ်ဘူးလား ဘာစကားပြောနေတာလည်းဟမ် "

Lay Nge

ဒေါက်

သူ

အငယ်မခေါင်းကိုကားစီးယာတိုင်မှလက်တစ်ဖ

က်လွှတ်ကာထုလိုက်သည်။

"အ့ ကိုကို ငါပြောတာက

ဖင်ကိုတုတ်နဲ့ချမှာလို့ပြောတာလေ

နင်ကဘာတင်နေတာလည်း

စကားကိုဆုံးအောင်နားမထောင်ဘူး

ငါ့ခေါင်းလေးတော့ ဉာဏ်မကောင်းရကြားထဲ ဦးနှောက်ကြီးပါပျက်စီးသွားပြီလားမသိဘူး"

သူကျောင်းရှေ့မှာကားရပ်လိုက်သည်။

"စကားတအားများတာပဲ စာသာအဲလောက်ကျက်ရင် All A ရတယ်သိလားဆင်းတော့ရောက်ပြီ"

သူ အငယ်မကိုဆင်းခိုင်းပြီး

သူပါကားပေါ်ကဆင်းကကျောင်းပေါက်ဝအပြင်

အနီးအနားကိုကြည့်လိုက်သည်။

"ရှာမနေနဲ့ ဆရာမကလွှန်ခဲ့တဲ့

နာရီဝက်ကတည်းကရောက်နေပြီ

ဆရာမကအချိန်တအားလေးစားတာ

နင်နဲ့တောင်မတန်ဘူး ဟွန့်"

သူကို ပြောဆိုပြီးထွက်သွားတဲ့ ညီမကြောင့်

ဒေါသတွေနဲ့ကျန်ခဲ့ရသည်။

"တန်လို့ကြိုက်တာပေါ့ ငနဲမရ"

သူတစ်ယောက်ထဲပြောပြီး ကားထဲပြန်ဝင်ကာ ဒယ်ဒီ company ဆီ သို့...။

🌷🌷🌷🌷🌷🌷

သူမကျောင်းခေါင်းလောင်းထိုးတယ်ဆို ဆွဲခြင်းလေးဆွဲကာ ထွက်လာပြီး လမ်းတစ်ဖက်ကဆိုင်ကိုလှမ်းကြည့်တော့သူ

ရောက်နေပြီဖြစ်သည်။သူကတော့အရင်ပုံစံလေးအတိုင်းပါပဲ။ဘောင်ဘီအတို ဒူးအထက်ကိုအောက်ခံအပြာလေးနဲ့ shirt အဖြူရောင်လက်ရှည်ကိုတွဲဝတ်ထားသည်။သူကို ဘောင်းဘီအရှည်နဲ့ မိုင်တို့လက်ထပ်ပွဲတုန်းကတစ်ခါသာမြင်ဖူးသေးသည်။

"မ လာထိုင်"

layNge

သူ သူမအတွက်မနေ့ကအတိုင်းထိုင်ဖို့
ခုံပြင်ဆင်ပေးသည်။

သူမလည်း
သူပြင်ပေးတဲ့ထိုင်ခုံမှာဝင်ထိုင်လိုက်သည်။သူမ
ထိုင်လိုက်ပြီး
သူကြိုမှာထားတယ်ထင်ရတဲ့ဟင်းကိုကြည့်လို
က်တော့
မနေ့ကအတိုင်းကြက်အသဲအမြစ်ပင်ဖြစ်သည်။
သူလို သူဌေးသားသမီးကဒီလိုပဲစားမှာပေါ့။သူမ

ချိုင့်ထဲဟာဟင်းခွက်ကို

သူရှေ့ချပေးလိုက်သည်။

"ငါတစ်ခုလောက်မေးလို့ရမလား"

"အကြိုက်မေး ဖြေဖို့က မောင့်တာဝန်"

"မင်းအသားတအားယူတယ်နော်

ငါမပြောတာအကောင်းမှတ်မနေနဲ့"

Lay Nge

သူမဆီကမျက်စောင်းလေးကသူဆီကို ချက်ခြင်းပင်ရောက်လာတော့သည်။

"မ ဘာမေးမလို့လည်း မေးလေ"

"အော် မင်းမနေ့ကလည်း ကြက်အသဲအမြစ်ပဲ ဒီနေ့လည်း အဲဒါပဲ မင်းကဒါပဲစားတာလား"

သူမ စကားပြောနေတာကိုက မျက်ဝန်းမှာဆွေးရိပ်သန်းနေတဲ့သူမကြောင့်...

layNge

"ကြက်အသဲအမြစ်က

ကျူပ်ကြိုက်လို့စားတာပါ ဒါပင်မဲ့

မချက်တဲ့ဟင်းနဲ့တွေ့ရင်တော့

ကြက်အသဲအမြစ်လည်းမကြိုက်တော့ဘူး"

"တော်ကီတစ်ပေါက်ကတော့ ဟွန်း"

"တကယ်ပြောနေတာ မရဲ့မယုံဘူးလား"

"စောင့်ကြည့်ရဦးမှာပဲ"

LayNge

"မ ဘာချက်လာလည်း"

"ဘဲဥကို ငရုပ်သီးစိမ်းချက်ချက်လာတယ် မင်းမစားနိုင်မှန်းသိလို့ မင်းအတွက် ကြက်ကျော်ဝယ်လာတာ"

"ဒီကြက်ကျော်လား"

"အင်း"

Lay Nge

သူ သူမချိုင့်ထဲကကြက်ကျော်ကိုယူကာ သူမ ထမင်းစားနေတဲ့ချိုင့်ထဲထည့်ပေးလိုက်ပြီး သူငရုပ်သီးစိမ်းချက်ချိုင့်ကိုသူရှေ့ယူလိုက်သည်။

"မ ကိုပြောပြီးသား မ ဘာချက်ချက်အကုန်ကြိုက်တယ်လို့ နောက်တစ်ခါမဝယ်လာနဲ့ ပိုက်ဆံအပိုကုန်တယ်"

"ငါကမင်းအတွက် စေတနာ..."

"သိတယ် ဒါပင်မဲ့ မ ပိုက်ဆံကုန်တယ်လေ

နော်ဟုတ်ပြီလား ရော့

ဒီကြက်အသဲအမြစ်တွေလည်း မ

ပဲစားလိုက်တော့"

သူမ အရှေ့ကို ကြက်အသဲအမြစ်

ပန်းကန်ပါချပေးက သူကတော့

သူမချက်လာတဲ့ ငရုပ်သီးစိမ်းချက်ကို ဇွန်းနဲ့

ပန်းကန်းထဲခပ်ထည့်က

အားရပါးရတစ်ဇွန်းပြီးတစ်ဇွန်းစားနေသည်။

သူမ စားနေရင်းတဲ့ သူကိုမော့ကြည့်လိုက်တော့ တရှုံးရှုံးတရှဲရှဲ နဲ့ နဖူးမှာတောင်ချွေးတွေစို့ကာ အားပါးတရစားနေတဲ့သူကို သနားမိသည်။သူမ သူ့ကိုမကြည့်ရက်တော့တာကြောင့် သူမလည်းမြန်မြန်ကုန်အောင်ငရုပ်သီးစိမ်းချက် ကိုလှမ်းခက်တော့ သူကိုဇွန်းနဲ့ကာပြီးတားသည်။

"မ ဗိုက်အောင့်မယ်နော် ကြက်သားနဲ့ပဲစားနော်"

"ငါလည်းစားချင်တာပေါ့"

"ဟင်အင်း မစားရဘူး မ နော် လိမ္မာပါတယ်"

"အေး မင်းကပြန်ဆုံးမနေလိုက်"

သူမလည်း သူကိုအဲတစ်ခွန်းပြောကာ ဆွဲခြင်းထဲကရေနွေးဓာတ်ဘူးထုတ်ကာခွက်ထဲငှဲ့ ထည့်လိုက်ပြီး သူ့ကို ခွက်လှမ်းပေးလိုက်သည်။

"ရော့ သောက်"

"ဟုတ် ကျေးဇူးပါ မ"

သူ သူမပေးတဲ့ခွက်ကိုယူက မော့သောက်မယ်အလုပ်သူမကတားသည်။

"ပူတယ်နော် အရမ်းမသောက်နဲ့"

သူနည်းနည်းသောက်လိုက်ပြီး ခွက်ကိုချကာ...

"စိတ်ပူတယ်ပေါ့"

"မဟုတ်ပါဘူး ငါချက်ထားတဲ့ဟင်းစားပြီး ဖြစ်တာဆိုတော့ ငါ့တာဝန်ပဲလေ"

"ဟုတ်ပါပြီ မ
ကျုပ်ကိုဘယ်တော့မှအဖြေပေးမှာလည်း"

သူ ဇွန်းကိုင်ထားတဲ့သူမလက်ကို ကိုင်ပြီး မေးလိုက်သည်။

"လွှတ်ပါ ပါးစပ်ကမေးလည်းရတာကို"

သူမ ရုန်းလည်းသူကမလွှတ်ချေ။

"အတည်အကျပြောပါလားဗျာ "

"ကျောင်းရှေ့မှာ
တစ်ယောက်ယောက်မြင်သွားရင်မကောင်းဘူး
လွှတ်ပါနော် မင်းက လိမ္မာပါတယ်"

"ကျုပ်က ခင်များကျောင်းသားမဟုတ်ဘူး
မလိမ္မာဘူး"

"မလိမ္မာရင် အဖြေမပေးယုံပဲပေါ့"

"မ ကလည်း ရပြီလားလွှတ်ပြီနော်
အဖြေပေးတော့"

"အဖြေလား..."

🔔 🔔 🔔 🔔

lay Nge

"ကျောင်းခေါင်းလောင်းခေါက်ပြီ

ငါသွားတော့မယ်နော်

"ဟာ မ..."

ဘယ်အချိန်ကတည်းက

ချိုင့်ကိုပြန်ဆင့်ထားလိုက်မသိ

ခေါင်းလောင်းထိုးတယ်ဆိုလစ်ပါလေရော။သူပို

က်ဆံရှင်းပြီး ပြန်မယ်လုပ်တော့

ခုဏာရေနွေးထည့်တိုက်ထားတဲ

ခွက်လေးကျန်နေခဲ့တာတွေတော့

သူခွက်လေးထဲကရေနွေးကို

အကုန်မော့သောက်လောက်ကာ ခွက်ကိုယူပြီး

ကားထဲဝင်ကာ မောင်းထွက်လာတော့သည်။

~~~~~~~~~~~~~~~~

မနက်က 5 ပိုင်းတင်ထားပေးတယ်နော်

အခုတစ်ပိုင်းထက်တင်ပေးတာ ကိုယ်

ပျောက်သွားတာအကြာကြီးဆိုတော့

မေ့နေကြပြီလားဟင်😔

Lay Nge
~~~~~~~~~~~~~~~~

Comment လေးတွေမန့်သွားပေးကြနော်

နေမင်းလက်ရာက လက်သွက်တယ်လို့☺

ဒီ Post အောက်လေး မန့်ပေးကြနော်

#author_ayemyatmay

❀နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း❀

အခန်း ။ ၇

Lay Nge

"ပြောဘာလည်း

မင်းတို့ငါ့ကိုအတင်းဖုန်းဆက်ခေါ်တာ

အလုပ်ကနေအိမ်ရောက်ကာစရှိသေးတယ်

နားမလို့ဟာ"

သူ company ကနေအိမ်ကိုပြန်လာကာ

ရေချိုးပြီးနားမလို့ရှိသေး ဒီကောင်တွေက

သူမလာရင်ပဲသေတော့မလိုလိုဖြစ်နေတာမို့

ချက်ခြင်းထွက်လာရသည်။

ကျော်မျိုးထူးတို့လည်းရောက်တယ်ဆိုအရင်မ ထိုင်ပဲအပြစ်ပြောနေတဲ့သူငယ်ချင်းဖြစ်သူကို ..

"မင်းဘယ်တွေပျောက်နေတာလည်း"

"ထိုင်ဦး"

သူကျော်မျိုးထူးဘေးဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

Lay Nge

"ငါ Club ကိုမလာချင်ပါဘူးဆိုမင်းတို့ကောင်တွေကလည်း"

"အခုမှ သူတော်ကောင်းကြီးလုပ်မနေနဲ့ မင်းဘယ်တွေပျောက်နေတာလည်းဟမ်"

"ဒယ်ဒီဆီမှာ အလုပ်သင်ဝင်လုပ်နေတာလေ"

"တစ်နေကုန်လား "

"ညနေပိုင်းပဲ"

"မနက်ပိုင်းအားနေတာ xီးမို့ ငါတို့ဖုန်းခေါ်တာမကိုင်တာလား"

"ကိုအံ့ကတော့ မိန်းမရသွားလို့ထားလိုက်ပါတော့ ဒီကောင်ကတော့ ဝမရှိပဲဝီလုပ်နေတယ် ဟိုဘက်ကသူ့အပေါ်ဘယ်လိုသဘောထားမှန်းမသိပဲနဲ့"

"ကဲပါကွာ ငြိမ်းထက် နဲ့ သူရ ရာ
သူကိုစမနေပါနဲ့ ငါပြောစရာရှိလို့ခေါ်လိုက်တာ
နေ ရဲ့"

"ဘာလဲ အလုပ်ကိစ္စလား
ဘယ်လောက်မြတ်မှာလည်း"

"ဟ နေ
မင်းဘယ်တုန်းကပိုက်ဆံအမြတ်အစွန်းတွေမေး
တက်သွားတာလည်း"

"ဟာ ငါပိုက်ဆံစုနေတာလေ ငါ့လုပ်အားခနဲ့ မ
ကိုမျက်နှာမငယ်ရအောင်ထားနိုင်ဖို့လေ
မင်းတို့မပြောနဲ့ ငါအခု ဒယ်ဒီ company
မှာအလုပ်သင်ဝင်လုပ်တာတောင့် တစ်လ
5သိန်းတောင်းတာ"

"အာ ဆေးမမှီတော့ဘူး ဒီကောင်းရူးသွားပြီ
မယားတရူး"

Lay Nge

"မင်းတို့မှ

မချစ်တတ်သေးတာဘယ်နားလည်ပါ့မလည်း

ငါပြောနေလည်းအပိုပဲ"

"အန်ကယ်နေမင်းကတော့

တော်တော်မွေးရကြိုးနပ်တဲ့သားလို့မပြောတာ

ကံကောင်း"

"နေ မင်းကိုငါတောင်

လက်ထပ်ပြီးယူချင်လာပြီကွာ"

"ကျော်မျိုးထူး ငါက အီကြာကွေး ခြင်းပြန်မကြိုက်ဘူးသိလား အဟက်"

"သိပါတယ် ပလာတာ ကြိုက်တာမလား"

"သိရဲ့သားနဲ့ မေးနေသေးတယ်"

"x◌ိ◌း "

ကျော်မျိုးထူး နေအပြောကြောင့် ဆဲသာချလိုက်သည်။ကိုယ်တော်ချောကတော့

LayNge

သူကို ဆဲနေတယ်လို့များမှတ်ပုံမရ

မျက်နှာကြီးကဖြီးလို့

ဆွဲကုတ်ချင်စရာကောင်းလှသည်။

"ကဲပါ အတည်မေးတာ

မင်းညနေပိုင်းအလုပ်လုပ်တယ်ဆို

မနက်ပိုင်းကဘာလုပ်လည်း"

"ငါ့ဝါသနာပါတဲ့

ခရီးသွားဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းလုပ်ဖို့ company

အခြေစိုက်ဖို့နေရာရှာနေတာကွ မင်းတို့လည်း

စိတ်ဝင်စားရင် ရှယ်ရာဝင်လို့ရတယ် ဒယ်ဒီ hotel နဲ့ ချိတ်ဆက်ပြီးလုပ်လို့ရတယ်လေကွာ"

"ဟာ ပါမှာပေါ့ကွာ မင်းကအခုမှပြောရလား နောာရ"

ငြိမ်းထက်ပြောလိုက်သည်။

"အေး လေ မင်းလုပ်နေတာငါတို့လည်းကူညီပေးလို့ရတာ ပေါ့"

"ကျေးဇူးပါ ငါ့ကောင်တို့ရာ
အခုလည်းအကုန်ပြီးတော့မှာ
ရှယ်ယာရှင်ကလည်း မင်းတို့
ဉကောင်ပဲလက်ခံမှာ ပူမနေနဲ့ "

"မင်းအမေလင် ဉကောင် လား ငနွားရ"

"ငါ့အမေလင်က ငါ့ဒယ်ဒီ"

lay Nge

"ငါတို့ဥကောင် နဲ့ပေါင်းတဲ့မင်းကလည်း ဥကောင်ပဲ"

"ဟား...ဟား"

နေ တို့အုပ်စုကလူစုံရင် ဗရုတ်ကြတက်ပင်မဲ့ အကုန်လုံးက
မျိုးရိုးအဆင့်အတန်းမြင့်တဲ့သူတွေကြီးပင်။ ကျော်မျိုးထူး ဒယ်ဒီ နဲ့မာမီဆို
နှစ်ယောက်လုံးဒေါက်တာတွေ။ငြိမ်းထက် မိဘတွေဆိုလည်း အင်ဂျင်နီယာချုပ်နဲ့

အင်ဂျင်နီယာကတော်တွေ။ကျော်သူရ
ဒယ်ဒီကလည်း သူ့မိဘတွေလိုအောင်မြင်တဲ့
စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်တွေ။သူတို့တွေကနေပေါ
က်ဖွားလာတဲ့ သူတို့ငယောက်တော့
ပညာရေးမှာထူးချွန်သလောက်ကျန်တဲ့နေရာ
တွေမှာ တစ်စက်လေးမျှအသုံးမကျပေ။

အခုလည်းအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ကြီးကအချိုးပြင်
လာခြင်းနဲ့အတူသူတို့လည်း
ပြင်ရတော့မည့်ကိန်းဆိုက်နေသည်။

အခုဆို မ နဲ့ နေ့လည်ခင်းထမင်းအတူတူစားရတာ နှစ်ပတ်မြောက်ရဲ့ပထမဆုံး တနင်္လာနေ့ပင်ရောက်လာပြီဖြစ်သည်။ မ ဆီကနေဂရုစိုက်မှုတွေလည်းတဖြည်းဖြည်းရ လာပြီဖြစ်သည်။မ မျက်လုံးတွေထဲမှာလည်း သူဆိုတာနေရာတစ်ခုယူနေနိုင်ပြီ ဆိုတာ သူသိပါသည်။

သူ မကိုစောင့်နေရင်း

ကျောင်းပေါက်ဝကိုကြည့်လိုက်တော့ မ

ထွက်လာတာတွေ့မှ သူနှုတ်ခမ်းက

အပြုံးတစ်ပွင့်လှပသေသေသတ်စွာထွက်ပေါ်လာသ

ည်။

သူမ ထမင်းချိုင့်လေးဆွဲကာ

ကျောင်းကနေထွက်လာသည်။ဒီနေ့သူ့ကိုအဖြေ

ပေးတော့မှာမို့ရင်လည်းခုန်နေမိသည်။သူကြိုက်

တဲ့

ကြက်အသဲအမြစ်ဟင်းလည်းချက်လာသည်။

သူမ အတွေးတွေနဲ့

တစ်ဖက်ကမ်းကူးဖို့လုပ်ပင်မဲ့အနောက်ကခေါ်

သံကြောင့်..

"ဆရာမ "

"အန်ကယ်က"

"ဦး က ဆရာမအတန်း ခန့်လင်း ရဲ့အဖေပါ

သား ကိုမိဘခေါ် ခိုင်းတယ်ဆိုလို့"

Lay Nge

"အော် ဟုတ်ပါတယ် ခန့်လင်းက

အရမ်းဆိုးနေတော့

ကျွန်မတို့ထိန်းကွပ်ဖို့ခက်ခဲနေပါတယ်

ဆရာမတွေကိုမပြောနဲ့ဦး ဆရာတွေကတောင်

သူ့ကိုမနိုင်လို့ ဆရာမကြီးက

မှင်နီတားဖို့တွေလုပ်နေတာ ကျွန်မက

တစ်ခေါက်လောက်သတိပေးကြည့်မလို့ပြင်စေ

ချင်လို့ခေါ် ခိုင်းတာပါ"

"အော် ကျေးဇူးပါ ဦး ဆုံးမပေးပါ့မယ်"

"ဒါဆို ကျွန်မကိုသွားခွင့်ပြုပါဦး"

ခွပ်

ဘယ်ကနေဘယ်အချိန်ကတည်းကရောက်နေလည်းမသိ သူ ထိုလူကြီးကိုဝင်ထိုးတော့သည်။သူထိုးနေတာကိုစိုက်ကြည့်နေရာမှ သူမသတိဝင်လာကာ သူကိုဆွဲရတော့သည်။

"နေမင်းလက်ရာ မင်းဘာလုပ်တာလည်း

လှတ်စမ်း"

"ကျုပ်ကိုမတားနဲ့ ဒီသေခါနီးပြီး

ရိပ်ကစ္စာယူချင်နေတဲ့ စောက်အဖိုးကြီးကို

သေအောင်သက်မှာ"

ခွပ် ခွပ်

"မင်းမရိုင်းစမ်းနဲ့ တော်တော့

အပြစ်မရှိအပြစ်ရှာမနေနဲ့ "

LayNoe

သူမ ဆွဲနေလည်းမရ

သူကတော့ဆက်ထိုးနေသည်။ဘာကြောင့်

ဒီလောက် ဘီလူးဆိုင်းတီးနေရတာလည်းဆိုတာ

သူမလည်းနားမလည်ဖြစ်နေရသည်။ကျောင်း

သားတွေရော အနီးပတ်ကျင်က

သူတွေပါဝိုင်းကြည့်လာတာမို့

သူမရှက်လာသည်။

သူမ ရှက်စိတ်ကြောင့် ဒေါသထွက်လာပြီး

သူကို စောင့်ဆွဲလိုက်သည်။

"မ "

"မင်းကိုငါရုပ်လို့ပြောနေတာမကြားဘူးလား"

"မ သူဘာလုပ်လည်းသိလား
ဒီစောက်အဖိုးအကြီး"

"မင်းအဖေအရွယ်ကို
မင်းဘာဖြစ်လို့စောက်နဲ့နှိုင်းတာလည်း
ရိုင်းလိုက်တာ"

"ကျူပ်ကရိုင်းပဲရိုင်းတာက

ခင်များတင်ပါးကိုကိုင်ဖို့မကြိုးစားဖူးဘူး"

သူမ သူဆီကိုကူးဖို့အပြင်အနောက်က

လူကြီးက မ

တင်ပါးကိုလှမ်းကိုင်ဖို့လုပ်နေကြောင့်

သူဒေါသတွေထိန်းမရတော့ပဲရောက်လာခြင်းဖြ

စ်သည်။

"ဒီလူကြီးကလေ ခင်များ

တင်ပါးကိုလက်နဲ့လှမ်းကိုင်..အဲ့"

ဖြန်း👏

သူမို့လို့

ဒီလိုစကားတွေပြောထွက်ရက်သည်။သူမကသူ

ချစ်တဲ့မိန်းကလေးတစ်ယောက်မဟုတ်ဘူးလား

ဘာဖြစ်လို့

ဒီလိုအရှက်ခွဲရတာလည်း။သူမကတော့ သူကို

တစ်ဘဝလုံးအတွက်လက်တွဲဖော်အဖြစ်ရွေးခဲ့

Lay Nge

တာကို သူမို့ဖျက်စီးရက်တယ်။သူမ
ရှက်လွန်းလို့ မျက်ရည်တွေလည်းကျလာကာ
ဒေါသကြောင့် သူပါးကိုရိုက်ချလိုက်သည်။

သူပါးပူထူသွားတာကြောင့်သူမကိုကြည့်လိုက်
တော့မျက်ရည်တွေကျလျက်သူ့ကို
နှုတ်ခမ်းလေးကိုကိုက်ကာကြည့်နေသည်။

"မင်းကိုနောက်ထပ်က ငါမမြင်ချင်တော့ဘူး
မင်းငါ့ဘဝထဲကထွက်သွားတော့"

"ကျုပ်စေတနာကို စော်ကားတယ်ခင်များဗျာ"

"ဘာစေတနာလည်း
ငါ့အရှက်ကိုခွဲတဲ့စေတနာလား
မင်းကိုငါမုန်းတယ်"

"တောက်စ်...မုန်းလိုက်
ကျုပ်စေတနာကိုမမြင်တဲ့အတွက်
ကျုပ်လည်းစိတ်မကောင်းဘူး"

သူ သူမကိုအဲ့စကားတစ်ခွန်းပြောပြီး

သူမဘေးကနေဒေါသတကြီးနဲ့ သူမ

ပုခုံးကိုတိုက်ကာထွက်သွားတော့သည်။သူတိုက်

သွားတဲ့ အရှိန်ကပြင်းတာကြောင့်

သူမလက်ထဲက

ချိုင့်လေးမြေကြီးပေါ်ကိုပြုတ်ကျသွားတော့သ

ည်။

သူမမြေကြီးပေါ်ကျနေတဲ့

ဟင်းတွေကိုကြည့်ကာ

စိတ်ထဲဝမ်းနည်းမှုကနိုင်းဆမရတော့ချေ။သူမ

သူကြိုက်တယ်ဆိုလို့
သူမကိုယ်တိုင်ဈေးကိုမနက်စောစောထသွားပြီး
ချက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။အခုတော့
သူမထင်သလိုဖြစ်မလာခဲ့ပါ။

သူမလည်းဖြစ်သွားတဲ့အဖြစ်အပျက်ကြောင့်
ထိုလူကြီးကိုတောင်းပန်ကာ
သူကိုအမှုမဖွင့်ဖို့ပြောပြီး ရှက်တာကြောင့်
ဆရာမကြီးဆီ နေ့တစ်ဝက်ခွင့်တောင်းကာ
အိမ်ပြန်လာတော့သည်။အိမ်ရောက်တယ်ဆို
အခန်းထဲပြေးဝင်ကာ ဆွဲခြင်းကို

ထားလို့ရတဲ့နေရာကိုတင်လိုက်သည်။သူမ အိပ်ရာခင်းထားတဲ့ ဖျာပေါ်ထိုင်ကာ ကိုယ်လေးတုန်နေတဲ့အထိငိုပါတော့သည်။

♡♡

"သဘာဝပန်း"

"ဟုတ်ကဲ့ ဒေါ်လေး"

Lay Nge

"ဘာဖြစ်နေတာလည်း
မျက်နှာကငိုထားတာလား "

"ဟုတ်ပါတယ်"

"ဘာလို့လည်းအေ
ကျုပ်တို့လည်းဘာမှမလုပ်ရပါလားအေ"

"ဒေါ်လေး တို့လုပ်တယ်လို့
သဘာဝမပြောမိပါဘူး"

Lay Nge

"ကဲဒါဆိုထတော့ ညနေစာချက်ဖို့ပြင်တော့ လင်ပူမိနေတဲ့အတိုင်းပဲ ငါမကောင်းတဲ့သတင်းတွေမကြားချင်ဘူးနော် ကိုယ်လုပ်နေတဲ့အလုပ်ကိုလည်း သေချာပြန်ကြည့်"

"ဟုတ်ကဲ့ "

ဒေါ်ညိုစိမ့် ခေါင်းရမ်းပြီးထွက်သွားတော့မှ သူမမျက်ရည်တွေကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့သုတ်ကာ

အခန်းထဲကနေထွက်လာပြီး

ဟင်းချက်ဖို့ပြင်ဆင်ရသည်။

သူမဟင်းချက်ဖို့ပြင်ဆင်နေတုန်း....

"ဘာရှာနေတာလည်း"

"မနက်က ကြောင်အိမ်ထဲမှာထည့်ထားခဲ့တဲ့

ကြက်အသဲအမြစ်ဟင်းရှာနေတာ"

"ငါတွေ့လို့ စားပလိုက်ပြီ
နှင်အတွက်ကြတော့ချက်ပြီး ငါတို့အတွက်ကြ
တော့ ပဲဟင်းဆိုတော့ တော်တော်တရားပါလား
သဘာဝပန်း"

"မြတ်နိုးမောင် တော်ပါတော့
စားလိုက်ပြီမဟုတ်လား ဒါဆိုလည်းပြီးရော
ငါစိတ်ညစ်နေတာပိုညစ်အောင်မလုပ်ပါနဲ့"

"စိတ်ညစ်တယ်ဆိုပါလား ဟားဟား"

"မြတ်နိုးမောင် နင်သွားလိုက်တော့

ငါစိတ်တိုလာပြီ

ငါစိတ်မကြည်လို့ပါဟယ်သွားပါတော့"

"မသွားတော့ဘာလုပ်ချင်လည်း ဒါကငါ့အိမ်

နင်မနေချင်ရင်ဆင်းသွား"

"အပိုတွေမပြောနဲ့ ဒါငါ့မိဘတွေအိမ်

နင်တို့မတရားယူထားတာမဟုတ်ဖူးလားဟမ်"

စိတ်ညစ်နေပါတယ်ဆိုမှ ဘေးကနေတတွတ်တွတ်လာပြောနေတာကြောင့်မပြောဘူးလို့ဆုံးဖြတ်ထားတဲ့စကားတွေလည်းပြောထွက်ကုန်သည်။

"နင်အရမ်းစွာနေပါလား မိပန်း"

"မေမေ သူပြောတာကြားတယ်မဟုတ်လား သမီးတို့သူကိုစောင့်ရှောက်တဲ့ကျေးဇူးတွေဆပ်နေတာတွေ့လား"

"ငါပြောတာမဟုတ်လို့လား "

"တော်တော့ မြတ်နိုးမောင် သမီးလည်း ကိုယ်အခန်းကိုပြန်တော့ မိပန်း နောက်တစ်ခါ ဒီစကားထက်ပြောရဲပြောကြည့် နင်ကို နင့်ကျောင်းသားတွေရှေ့မှာတင် ငါဆုံးမမှာနော် သတိထားနေ"

ဒီနေ့ဟာသူမအတွက်
ပြဿဒါးနေ့ပါလားကွယ်......။

နောက်တစ်နေ့မနက်ကျောင်းရောက်တော့ သူမ ကျောင်းရှေ့ကသစ်ပင်အောက်မှာ ထိုင်နေတုန်း....

"သဘာဝ"

"ဟင် မသိရီပါလားထိုင်လေ"

"အစ်မပြောစရာရှိလို့"

"ဟုတ် မသိရီပြောပါ"

Lay Nge

lay Nge

သီရိ သူမဘေးဝင်ထိုင်ကာ...

"မနေ့ကတည်းကပြောမလို့
သဘာဝကပြန်သွားလို့"

"ဟုတ်ကဲ့"

"မနေ့က အစ်မကလေးတွေကို
စာကျက်ရမှာတွေပြောပြီးထွက်လာတော့

ကျောင်းရှေ့မှာဖြစ်ပျက်တာတွေအစအဆုံးမြင်တယ်"

"ဟုတ်ပါတယ်"

"ညီမကဒေါ်သထွက်နေလို့
အဲ့ကောင်လေးရဲ့စေတနာကိုမမြင်တာပါ"

"အစ်မဘာပြောတာ"

layNge

"ကောင်လေးပြောတာမှန်တယ် သဘာဝရဲ့
အဲလူကြီး သဘာဝတင်ပါးကိုကိုင်ဖို့လုပ်နေတာ
အစ်မလည်းလှမ်းအော်မလို့ရှိသေး
အဲ့ကောင်လေးရောက်လာတာ
ထိုးတာနည်းတောင်နည်းသေးတယ်"

"အစ်မတကယ်ပြောနေတာလားဟင်"

"တကယ်ပေါ့ အစ်မကနောက်စရာလား
အစ်မအဲတာပြောချင်လို့စောင့်နေတာ
အစ်မသွားလိုက်ဦးမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့"

သူမကိုအရှက်ခွဲတယ်ထင်ပြီး
ပါးတောင်ရိုက်လိုက်သေးသည်။သူမ
သူ့ကိုဘယ်လိုတောင်းပန်ရမလဲ။

တောင်းပန်ခွင့်လေးပေးပါနော်....။

🔔 🔔 🔔

LayNge

သူမနေ့လည်ကျောင်းဆင်းချိန်ခေါင်းလောင်း
ထိုးတယ်ဆို
သူမဆွဲခြင်းလေးဆွဲကာကျောင်းအပြင်ဘက်ကို
ထွက်လာသည်။သူမတစ်ဖက်ကိုမကူးခင်
ဆိုင်ကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တော့
သူအရင်လိုရောက်မနေတော့ပါ။မနေ့ကသူမလု
ပ်ရက်လွန်သွားမှန်းသိပါသည်။ဒါကြောင့်
သူမတောင်းပန်ဖို့လည်းဆုံးဖြတ်ထားသည်။ဒါပ
င်မဲ့မျှော်နေတဲ့သူကရောက်မလာပါ။

သူဆိုင်ဘက်ကိုကြည့်နေရင်း

မျက်ရည်တွေဝဲလာကာ

ခြေလှမ်းတွေကိုနောက်ပြန်လှည့်ရင်း

သူမနေ့လည်စာလည်း စာဖြစ်တော့မဟုတ်ချေ။

သူမ သူကိုမမြင်ရရင်ကို မနေတက်တော့ပါ...။

~~~~~~~~~~~~~

သနားပါတယ် 😢

LayNge
~~~~~~~~~~~~~

Comment အားဆေးကျွေး နေ့ခင်း မဟုတ်ရင် ညနေတစ်ပိုင်းထက်တင်ပေးမယ်🥰

￼

💮နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း💮

အခန်း ။ ၈

ဒီနေ့ နဲ့ဆို သူ သူမဆီမလာတာ 5ရက်ရှိပြီဖြစ်သည်။သူမလည်းနေ့လည်စာမစားဖြစ်တာ5ရက်ပေါ့။

အမြဲဇွတ်လုပ်တက်တဲ့သူက
သူမမလာနဲ့မုန်းတယ်ဆိုတဲ့
စကားကိုကြအတည်မှတ်သွားရလား။သူပုံစံအ
တိုင်းဇွတ်လုပ်ပါလား။

သူမဒီနေ့ ကျောင်းတစ်ပတ်ရဲ့နောက်ဆုံးနေ့မို့
ညနေကျောင်းဆင်းတယ်ဆို Taxi
နဲ့မပြန်တော့ပဲ
လမ်းလျှောက်သာပြန်လာခဲ့တော့သည်။သူမလ
မ်းလျှောက်နေရင်း
သူကိုသတိရလာတာကြောင့်

ကျချင်နေတဲ့မျက်ရည်တွေထိန်းလိုက်ပြီး

လမ်းဆက်လျှောက်နေသည်။

ကျှီ

"အမလေး"

သူမအတွေးလွန်နေတုန်း

ဘေးနားကိုကားအနက်တစ်စီးကို

ရပ်လိုက်တာကြောင့်လန့်သွားရသည်။သူမကား

Lay Nge

ပေါကသူတောင်းပန်တာလည်းမလိုချင်တာကြောင့် သူမလမ်းပဲဆက်လျှောက်လာသည်။

"မ"

"ဟင်"

သူမကိုဒီလိုခေါ်တာဘယ်သူရှိလို့လည်းတစ်ဦးတည်းသောသူသာရှိသည်။ဒါပေမဲ့သူမလှည့်မကြည့်ရဲ
သူမကြားနေတာဖြစ်မှာဆိုးလို့ပင်။

Lay Nge

နေ သူခေါ်နေတာတောင်လှည့်မကြည့်ပဲ မက်တပ်ရပ်နေတဲ့သူမကိုကြည့်ပြီး ထိုကိစ္စကိုစိတ်ဆိုးမပြေသေးဘူးဆိုတာသိလိုက်ပါပြီ။

သူ သူမရှေ့သွားကာ...

"မ ကျွန်တော်ကို သတိမရဘူးလား ကျွန်တော်ကလွမ်းနေတာ"

Lay Nge

သူမ

သူရှေ့မှာလာရပ်ပြီးပြောနေတဲ့သူကိုခမော့ကြည့်လိုက်တော့...

"ဟင် မင်း..."

"ကျုပ်ကိုစိတ်ဆိုးနေသေးလားခင်များမလာခိုင်းလည်းကျုပ်ကမနေနိုင်ဘူး"

"....."

Lay Nge

သူပြောနေတာကိုဘာမှပြန်မပြောတဲ့သူမဆီက ဆွဲခြင်းကိုယူကာ သူမလက်ကိုဆွဲပြီး ကားထဲဝင်ထိုင်စေလိုက်သည်။သူမဆွဲခြင်းကို အနောက်ခန်းထည့်ခါတံခါးပိတ်ပြီး သူမောင်းသူနေရာဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

သူကားထဲဆွဲထည့်တာတောင် ရုန်းကန်ခြင်းမရှိတဲ့သူမဘက်ကိုလှည့်ကာ...

"မ စကားပြောပါဗျာ မကျေနပ်ရင်လည်း ကျုပ်ကိုရိုက်လိုက်ဗျာ"

"ရိုက်မှာ"

ဘုန်း ဘုန်း ဘုန်း

"မကောင်းတဲ့ကောင်
ငါ့ကိုမျှော်နေရအောင်လုပ်သွားတာ ဟင့်"

သူကိုရိုက်ပြီး
ငိုနေတဲ့သူမကိုသူကြောင်ကြည့်နေမိသည်။

"နင်ဘယ်တွေပျောက်နေတာလည်း ဟင့် ငါ့ကိုစိတ်ကုန်သွားတာလား ဟင့် ဟီး"

ဘုန်း ဘုန်း

ပါးစပ်ကလည်းပြောလက်ကလည်းထုဖို့မမေ့တဲ့သူမ ဆရာမပီသပါပေတယ် ။

သူကြောင်ကြည့်နေရာမှ
သူမလက်တွေကိုချုပ်လိုက်ပြီး...

"ဘာဖြစ်လည်း ကျုပ်အဲ့နေ့ကရိုင်းခဲ့တာတွေ Sorry ဗျာ"

"ဟင့် အင်း မင်းမမှားပါဘူး ငါမှားတာပါ အမှန်ကိုမသိပဲနဲ့ ပါးရိုက်လိုက်တာ ဟင့်"

" ကျုပ်ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး"

"ဘာမှမဖြစ်ဘူးသာပြောတယ် မင်းဘာလို့ နေ့လည်စာလာမစားတာလည်း ဟင့်"

ငိုမဲ့မဲ့လေးနဲ့ပြောနေတဲ့သူမကို
သူအတော်ပင်ချစ်မဝတော့ပေ။

"တကယ်တော့ မ နဲ့
ပြဿနာတက်ပြီးစိတ်ရှုပ်နေတုန်း ဒယ်ဒီ
ကအလုပ်ကိစ္စတစ်ခုကြောင့် Thai
ကိုသွားခိုင်းလို့ ဒီရက်ပိုင်း
မလည်းမတွေ့ချင်လောက်ဘူးထင်ပြီး thai
ကိုသွားလိုက်တာ
3နာရီခွဲမှလေဆိပ်ကဆင်းတာအိမ်တောင်ပြန်မ

ရောက်သေးဘူး မ
ကိုတွေ့ချင်လို့ကျောင်းကိုလာလိုက်တာ"

"မကောင်းတဲ့ကောင်...ငါ့မှာတော့
စိတ်မကောင်းဖြစ်လိုက်ရတာ
အဲ့နေ့ကအဖြေပေးမလို့ရည်ရွယ်ထားပြီးသား
မင်းကြိုက်တဲ့ကြက်အသဲအမြစ်လည်းချက်လာ
တာ"

သူမဆီက အဖြေဆိုတဲ့စကားကြောင့်
သူခရီးပန်းနေတာကနေ အားပြည့်သွားသည်။

"မ ကျွန်တော် ကို အဖြေပေးတော့မလို့လား "

"အဲ့နေ့က.."

"အခုအဖြေပေး"

"ဘာလို့ပေးရမှာလည်း'

"ပေးပါတော့ဗျာနော် တရားဝင်တွဲချင်နေပြီဗျ"

Lay Nge

"ချစ်တယ်"

"မ'

သူ မ တစ်လုံးသာခေါ် ပြီး သူမဆီက
ချစ်တယ်ဆိုတဲ့စကားကြောင့်
လူကလေပေါ် ပဲရောက်နေသလိုလို
ဘယ်လိုကြီးဖြစ်နေမှန်းကိုမသိ။

"နေမင်းလက်ရာ"

သူဘက်ကတော့တိတ်စိတ်နေဆဲပင်။

"မင်းအသက်မှရှိသေးရဲ့လား"

"ကျူပ်လိပ်ပြာလွင့်သွားလို့မနည်းပြန်ခေါ်နေရတယ် မရယ်"

"ဟွန်း အပိုတွေ"

"မပိုပါဘူးဗျာ"

"မင်းချုပ်ထားတဲ့လက်တွေကိုဘယ်အချိန်မှပြန်လွှတ်ပေးမှာလည်း"

"မလွှတ်ပေးတော့ဘူးဗျာ မကိုကျွန်တော်ပိုင်တယ်"

"မင်းနော်လွှတ်"

"ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ပြီ"

သူချုပ်ထားတဲ့လက်နှစ်ဖက်ကိုလွှတ်လိုက်ပြီး လက်ဖဝါးလေးကနေပြန်ကိုင်ကာ...

"မင်းလို့ခေါ်နေတာကြီးကမမိုက်ပါဘူး"

"ငါခေါ်နေကြပဲလေ"

"အခုနဲ့အရင်ကတူတော့လို့လား ကျုပ်တို့ချစ်သူတွေဖြစ်သွားကြပြီလေ"

"အခုအဖြေပေးလိုက်တယ်ဆိုပင်မဲ့
စောင့်ကြည့်ဦးမှာ"

"အော် ဒါဆိုလွယ်လွယ်လေး
ကျူပ်ကိုယူလိုက်လေ
အချိန်ပြည့်ကြည့်လို့ရတယ်"

"ငါထိုင်ကြည့်မှာကိုပြောနေတာမဟုတ်ဘူး
မင်း....အွန့်"

သူ မင်းလို့ထက်ပြောလာတဲ့ သူမနှုတ်ခမ်းကို ဖိကပ်နမ်းလိုက်သည်။သူမကရုန်းတာကြောင့် ခေါင်းကနေကိုင်ကာနှုတ်ခမ်းကိုအပေါ်တလှည့် အောက်တလှည့်စုပ်လုံးပမှာ စုပ်နေသည်။

သူနမ်းတာကြာလာတော့ သူမအသက်ရှူကြပ်နေပြီမို့ သူမလွှတ်ချင်လည်းလွှတ်လိုက်ရသည်။

"ဟင်း.....ဟင်း"

"အဟွန်း"

"မင်း..."

သူမင်းလို့ထက်ပြောမလို့ရှိသေးသူကမျက်ခုံးတွန့်ပြတာကြောင့်
ထွက်မဲ့စကားတွေပါမြိုချလိုက်ရသည်။

"မောင် လို့ခေါ်"

"မခေါ်ဘူး"

"မ တကယ်မခေါ်ဘူးလား

ဘာလို့ဒါဆိုအဖြေပေးသေးလည်း မချစ်ပဲနဲ့"

"အော်

မောင်လို့မခေါ်တာနဲ့မချစ်ဘူးထင်ရလားဟယ်

တကယ်ပါပဲငါ့ကျောင်းသားတွေတောင်နင့်

လောက်မဆိုးဘူး"

"ဒါကတော့ ကျုပ်က အင်းမဟုတ်ဘူး မောင်က

မရဲ့ဘဝလက်တွဲဖော်လေ

သူတို့ကတပည့်လေဘယ်တူမလည်း သူတို့တပည့်ဝတ် မောင်က ယောကျာ်းဝတ်"

"ဘာ ဘာ ယောကျာ်းဝတ်
ငါ့တစ်သက်တစ်ခါမှမကြားဘူးပါလားနော် "

" လက်ထပ်လိုက်ကြ မင်္ဂလာဦးမှာ

မိန်းမကိုချစ် ကလေးရအောင်

ကူညီဆောင် ကျင့်ဖွယ်ယောကျာ်းဝတ်"

သူမ သူရှုတ်ပြလိုက်တဲ့

ကဗျာကြောင့်မျက်လုံးပါပြူးသွားရသည်။

"အဲဒါယောကျာ်းဝတ် မဟုတ်ဘူး

နာဘူးဝတ်ကြီး"

"ဟား...ဟား..မောင်တော်တယ် မဟုတ်လား"

"တက်လည်းတတ်နိုင်တယ်"

Lay Nge

"မောင်လို့ခေါ်ပါ

ယောကျ်ားဝတ်ကျေစေရပါမယ်"

"ဟွန့်"

"ခေါ်လို့ကြားချင်လို့"

"မောင်"

Lay Nge

"အာ
မောင်ခေါင်းထဲပျားရည်လောင်းချလိုက်သလိုပါ
ပဲ အီစိမ့်သွားတာပဲ"

"မောင် သဘာဝကိုပြန်လိုက်ပို့တော့
သူတို့ကကြာနေရင်ပြောဦးမယ်"

"အင်း ဟုတ်သားပဲ မ"

"အင်းပြောလေ"

"phone သုံးလား"

"သုံးတယ် "

" phone ဆက်ဖို့ နံပတ်ပေး ပြီးတော့ Facebook သုံးရင် acc အပ်လိုက်မယ် မ acc ထဲဝင်ကြည့်လို့ ယောကျာ်းလေးတွေလက်ခံထားရင် မ acc ကို hack ပြီး အကုန် bl ပစ်မှာနော် "

Lay Nge

"အင်းပါ သူစိတ်ကြီးပဲ အိမ်ရောက်ရင် Acc add လိုက် ပြီးရင်စိတ်ကြိုက် ဝင်ကြည့်လိုက်ရပြီလား"

"မရသေးဘူး"

"ဘာဖြစ်ပြန်ပြီလည်းမောင်ရာ ရစ်တယ်နော်"

"Relationship ချိတ်ရမယ် မောင့် acc နဲ့ တွဲပြီး"

"မောင်ကလည်း ကျောင်းက ဆရာ ဆရာမတွေလည်း acc ထဲရှိတာ ရှက်စရာကြီး အဲတာကအရေးကြီးလို့လား"

"ကြီးတယ် မ နဲ့ပက်သက်ရင် အသေးအမွှားကအစ သေရေးရှင်ရေးလောက်အရေးကြီးတယ်"

သူမ သူ့ကိုမနိုင်ဘူးဆိုတဲ့အကြည့်နဲ့ကြည့်ကာ ခေါင်းငြိမ့်ပြလိုက်တော့သည်။ထိုအခါမှ ကိုယ်တော်ချောကပြုံးကာ

layNge

သူမလက်ကိုတစ်ဖက်ကကိုင်ပြီး

တစ်ဖက်ကကားကိုမောင်းကာ သူမရဲ့အိမ်သို့

...။

သူ အိမ်ပေါ်တီအောက်ကိုကားရပ်ကာ

ကားပေါ်ကဆင်းပြီး အိမ်ထဲဝင်လာတယ် ဆို

ညှော်ခန်းထဲက ဒယ်ဒီ နဲ့ မာမီကသူကိုခေါ်သည်။

"သား!

"သားကိုစောင့်နေကြတာလား"

LayNge

သူညှော့်ခန်းထဲက မာမီဘေးဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

"thai ကိုဘာသွားလုပ်တာလည်း"

မာမီကသူ thai သွားတာသိမှမသိပဲ
အခုမေးလာတာကြောင့်
ဒယ်ဒီကိုကြည့်လိုက်တော့
မာမီအတင်းမေးထားပုံရတာကြောင့်...

"ကိစ္စတစ်ခုရှိလို့သွားတာမာမီ
အခုမှလေဆိပ်ကနေဆင်းလာတာ "

"သားရယ်
မာမီကအိမ်ပြန်မလာလို့ဘယ်လာက်စိတ်ပူနေ
လည်းသိလား သားအဖေကလည်း မာမီကို
ရေရေရာရာဘာတစ်ခုမှမပြောဘူး"

"သား ပြောသွားဖို့မေ့သွာတာ မာမီရဲ့ sorry
ပါနော် သားကြောင့်စိတ်ပူသွားရတာ"

"ကိုကို"

သူတို့စကားပြောနေတုန်း
အငယ်မကျောင်းကပြန်ရောက်လာသည်။

သူအငယ်မကိုတွေ့တယ်ဆို
လက်ကနာရီကိုကြည့်ပြီး...

"နောက်ကျလိုက်တာ
ဘယ်တွေဝင်နေတာလည်း"

"စာမေးပွဲနီးလို့ English
ဆရာမကအချိန်ပိုသင်နေလို့လေ"

"အော်ဒါကြောင့်မတွေ့တာကို"

"ဟင်...သားပြောတော့အခုမှလေဆိပ်ကဆင်း
တာဆို
သမီးကျောင်းကိုတောင်ရောက်ခဲ့သေးတာလား"

"အော် ဟုတ်တယ် သားလေဆိပ်ကဆင်းတော့
ကျောင်းဆင်းချိန်မို့

LayNge

အငယ်မကိုပါတစ်ခါထဲကြိုသွားမယ်ဆိုပြီး သွားတော့ ကြာနေတာနဲ့ မစောင့်ပဲအိမ်ပြန်လာတာ"

"သား ကားကဘယ်ကရတာလည်း"

"ဒယ်ဒီ ဟိုတယ်ကိုဖုန်းဆက်ပြီး ကားလွှတ်ခိုင်းလိုက်တာ driver ကို taxi နဲ့ပြန်ခိုင်းလိုက်တာလေ ဒယ်ဒီ"

"အေးပါကွာ သွားနားတော့"

"ဟုတ်ကဲ့ ဒယ်ဒီ ဒါဆိုသားသွားနားတော့မယ် "

"အေးကွာ "

သူဒယ်ဒီယ်တို့ကိုနှုတ်ဆက်ပြီးတဲ့ အပေါ်ထပ်အခန်းဆီတက်လာပြီး luggage ကို ဗီရိုရှေ့ထားပြီး ရေဝင်ချိုးလိုက်သည်။ရေချိုးပြီး ခါးမှတဘတ်ကိုပတ်ကာ ထွက်လာသည်။သူအဝတ်မလဲသေးပဲ

ချွတ်လိုက်တဲ့

ဘောင်ဘီအိတ်ကပ်ထဲကဖုန်းကိုထုတ်ကာ

Facebook ထဲဝင်ပြီး

သူမနာမည်ကိုရိုက်ရှာလိုက်တဲ့ဆို

နာမည်တူတွေအများကြီးပေါ်လာတာမို့

ထက်ရှာရင်းမှ

ဂါဝန်ဒူးဖုံးလေးဝတ်ပြီးဆံပင်ကိုမထုံးထားပဲချ

ထားကာမေးလေးကိုလက်နဲ့ထောက်ပြီး

ရိုက်ထားတဲ့ပုံလေးတင်ထားတဲ့ သူမ acc ကိုသူ

add လိုက်ပြီး

ဖုန်းကိုမှန်တင်ခုံပေါ်တင်ထားလိုက်သည်။

သူအဝတ်အစားလဲပြီး
မုန့်တင်ခုံပေါ်ကဖုန်းကိုယူကာ
ကုတင်ပေါ်လှဲချလိုက်သည်။သူ facebook
ပြန်ဝင်ကြည့်တော့ သူမက acc accept
မလုပ်သေးတာကြောင့်မျက်မှောင်ကုတ်သွားရ
သည်။သူမ acc ထဲဝင်ကြည့်ရင် သူမ
တင်ထားတဲ့ post ဆိုတာက မရှိသလောက်ပင်
share ထားတာတွေကများသည်။

သူမ ကလေးတွေကိုစာသင်ပြီးတော့

ညဇနာရီတောင်ရှိတော့မည်။သီတင်းကျွတ်စာ

မေးပွဲ(နှစ်ဝက်စာမေးပွဲ)ကနီးပြီမို့ကလေးတွေ

ကို

ပိုတင်းကျပ်ရသည်။သူမစာသင်ပြီးမှအခန်းထဲဝ

င်ကာ ခြင်ထောင်ထောင်လိုက်ပြီး

သူမစာရေးခုံပေါ်က ဖုန်းကိုယူကာ

အိပ်ရာထဲဝင်လှဲပြီး လိုင်းဖွင့်ကာ facebook

ထဲဝင်ကြည့်တော့ fri request

နေရာကိုနှိပ်ကြည့်တော့သူ acc add

ထားသည်။သူမ သူ acc ကို accept

နိုပ်ပြီးတယ်ဆို ဝင်ကြည့်လိုက်တော့ သူpost တိုင်းမှာ like ကcele တစ်ယောက်အတိုင်း 1k ကျော်တွေကြီးသာ။သူ profile ပုံနိပ်ကြည့်တော့ comment မှာ ကောင်မလေးတွေမန့်ထားတာများ ရာနဲ့ချီသည်။

တွင် တွင်

သူမ သူ acc ထဲဝင်ကြည့်နေတုန်း သူ messenge ပို့လာသည်။

Lay Nge

💌 acc add ထားတာကြာပြီ

ခုမှလက်ခံရလား💌

💌 အခုမှအားတာကို

ကလေးတွေကိုစာသင်နေတာ

ဖုန်းကိုင်တယ်ဆိုလက်ခံလိုက်တာပဲလေ💌

💌Vedio Called ခေါ်လိုက်မယ် မ💌

layNge

သူမစာပြန်ချိန်တောင်မရသူက Vedio called ခေါ်လာသည်။

သူမကိုင်လိုက်ပြီ...

"မ ကအိပ်တော့မှာလား မနက်ဖြန်ကျောင်းပိတ်တယ်လေ"

"ကျောင်းပိတ်လည်း မနက်ဖြန်ကလေးတွေကို ကျူရှင်သင်ရဦးမှာ"

"ထားပါ မ နဲ့ မောင် ဘယ်တော့ Date ကြမလည်း"

"Date မယ်"

"အင်း ဘာလဲ မကမDate ချင်ဘူးလား မောင့်ကိုအပျော်ကြံတာလား"

"မောင်ကလည်း လုပ်ပြီး သီတင်းကျွတ်ကျောင်းပိတ်ရက်ကြရင် Date လို့ရတာပဲလေ"

LayNge

"ဟွန်း"

"စိတ်ကောက်တာလား မကြီးမငယ်နဲ့"

" မထက်ငယ်တယ်လေ"

"အော်ဒါနဲ့ မင်းက cele လားဟင်
မိန်းကလေးတွေရဲ့အသဲစွဲကိုဖြစ်လို့"

Lay Nge

"ဒါဆိုသေချာပြီ မ ကျွန်တော် acc ဝင်စစ်နေတာမဟုတ်လား"

"မဟုတ်ပါဘူး accept လုပ်ရင်ကြည့်မိသွားတာ"

"မနော် မလည်းအတူတူပဲ "

"ဘာတူတာလည်း ငါ့ post တွေက ဆယ်တောင်မကျော်တဲ့ ကိစ္စ"

Lay Nge

"မသိဘူးဗျာ မprofile အောက်မှာ ဘယ်ကောင်တွေလည်း block လိုက်"

"အင်းပါ"

မအင်းရင်ဒီလူဆိုးကရစ်နေဦးမှာမို့ လက်ခံလိုက်ရသည်။

"မင်းလည်းနားတော့လေ "

"လာပြန်ပြီ မင်း မောင်လို့ခေါ်ပါဆိုဗျာ"

"အင်းပါ

အိပ်တော့နော်ခရီးပန်းလာတယ်မဟုတ်လားမနက်ဖြန်နေ့ခင်းမှတွေ့ကြမယ်နော် မောင် "

"အင်း မ ဒါဆို Goodnight "

"Good Night မောင်"

သူမ လည်း သူဖုန်းချသွားတယ်ဆို

လိုင်းပိတ်ကာ ဖုန်းကိုဘေးနားချထားလိုက်ပြီး

အိပ်ပျော်ခြင်းဆီသို့။သေချာတာကတော့နှစ်ယောက်လုံးရဲ့အိမ်မက်ကလှပနေမှာသေချာသည်။

~~~~~~~~~~~~~~

ကဲကိုယ်ကတော့ ကတိတိတည်တယ် babyတို့က like & share လုပ်ပေးဦး🥰

နောက်ဆို ဒီ page မှာပဲတင်တော့မှာမို့ Follow လုပ်ထားနော်🥰

Lay Nge
~~~~~~~~~~~~~~

https://www.facebook.com/maylinn2003

ခင်များလေးတို့ comment နဲ့ Like

ကအားဆေးဗျ🥰

#Author_ပိုုးပန်းနွယ်

￼

💮နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း💮

အခန်း ။ ၉

Lay Nge

"သူရ"

"အင်းပြောလေ ငြိမ်းထက်"

"ဟိုမှာကြည့်

"ဘာလဲ "

"နေ မျက်နှာကိုကြည့်အပြုံးပန်းကိုဝေလို့"

Lay Nge

"အော်

မင်းကလည်းအခုသူလုပ်ငန်းကစတော့မှာလေ ဘယ်သူကမပြုံးပဲ လဒမှိုင်မှိုင်နေရမှာလား"

ကွန်ပြူတာတစ်ခုနဲ့အလုပ်ရှုပ်နေတဲ့နေကိုကြည့်ပြီး ရုံးခန်းကဆိုဖာပေါ်မှာထိုင်ကာ ငြိမ်းထက်နဲ့ ကျော်သူရတစ်တွတ်တွတ်ပြောနေကြသည်။

ကျော်မျိုးထူးလည်း စကားပြောနေတဲ့ နှစ်ကောင်အနားကနေထကာ

အလုပ်စားပွဲမှာအလုပ်လုပ်နေတဲ့ နေအနား ခုံဆွဲကာဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

" james"

" ပြော"

"မင်းကိုဟိုနှစ်ကောင်ပြောနေတာတွေလား"

"ပါးစပ်ပါလို့ပြောတာ ပြောပါစေပေါ့"

Lay Nge

"ဟိုနှစ်ကောင်ပြောတာလည်း ဟုတ်တာပဲမင်းကအလုပ်လုပ်နေတာတောင် ဘာတွေပြုံးနေတာလည်း"

"ငါဘာဖြစ်နေတယ်ဆိုတာမသိရအောင်မင်းတို့ ၃ကောင် facebook မသုံးဘူးလား"

"Facebook ကနေကြည့်ရအောင်မင်းက Cele လား"

"သူက Cele တော့မဟုတ်ဘူး ဆယ်တစ်လီကွ"

"ဟာ ကိုအံ့ "

"ကို အံ့ ထိုင်လေ"

အံ့ နေအလုပ်ခုံရှေ့က
ခုံမှာဝင်ထိုင်လိုက်တယ်ဆိုအတင်းတုတ်နေတဲ့နှ
စ်ကောင်လည်းအနားရောက်လာသည်။

"နေ မင်းလက်သွက်ချက်ကတော့ကွာ 9+ ပဲ"

"ကျွန်တော်က ပဲကြိုက်တာ"

"မင်းက အချိန်ပြည့်အဲ့တာပဲကြည့်နေတာကို ကျော်သူရ ရ"

ငြိမ်းထက်စကားကြောင့် သူရမျက်နှာရှုံ့တွသွားသည်။

"မင်းတို့နှစ်ကောင် ခဏာနေစမ်းပါကွာ နေ မင်းတကယ်ကြီးလား"

"ဟုတ်တယ် ကိုအံ့ "

"ငါ့ညီ ဝမ်းသာတယ်ကွာ"

"Thank ကိုအံ့"

"ဘာတွေပြောနေကြတာလည်း
ငါတို့ကိုပြောပါဦး "

"ဟုတ်တယ်"

Lay Nge

"ပြောပြပါ ကိုအံ့"

သူတို့နှစ်ယောက်ပြောနေတာကိုနားမလည်တဲ့ ၃ယောက်က ပြိုင်တူမေးနေကြသည်။

"မင်းတို့ ၃ယောက် နေ acc မှာ Relationship ချိတ်ထားတာမတွေ့ကြဘူးလား

"ဘယ်လို "

"ဟာ"

"မင်းဒါဆို
မင်းရဲ့မဆီကအဖြေပြန်ရပြီပေါ့ဟုတ်လား"

"အွန်း"

"ဒါကြောင့် ဒင်းသာယာတော်မူနေတာကို"

"ဒါနဲ့ အခု
ခရီးသွားဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းစနေပြီဆို
အဆင်ပြေလားနေ"

Lay Nge

"ပြေတယ်ကိုအံ့ သူတို့
ဉယောက်ကလည်းတက်နိုင်သလောက်ကူတယ်
လေ ဝန်ထမ်းအတွက်လည်း
သတင်းစာထဲထည့်ပြီးပြီ"

"မင်းဝါသနာပါရာလုပ်နေတာဆိုတော့
အောင်မြင်မှာပါ"

"အင်း ကျေးဇူး ကိုအံ့"

"အောင် နေ မင်းရဲ့ company နာမည်ဘယ်လိုပေးထားလည်း"

ကျော်သူရမေးတယ်ဆို သူအနောက်ကဖဲသားအနီနဲ့ အုပ်ထားတဲ့ company name ကို ကြိုးဆွဲပြီး သူတို့ကိုဖွင့်ပြလိုက်သည်။

Company name ကိုမြင်တယ်ဆို ဟိုဥကောင်ကသူကို ...

"xီး သောက်ပိုတွေလုပ်နေတယ်"

"ငါသိပ်ကြည့်မရတော့ဘူးနေမင်းလက်ရာ"

"ငါxီုး နေရာ ငါနဲ့နှော်ပိုဆဲမိတော့မယ် "

သူပေးထားတဲ့နာမည်လေးက Nature Flower တဲ့......။

တီ တီ

Lay Nge

သူမကလေးတွေကိုခြံထဲမှာစာသင်နေတုန်း
ခြံရှေ့ကကား
ဟွန်းတီးသံကြောင့်မော့ကြည့်လိုက်တော့
မောင်ဖြစ်နေတာမို့ကလေးတွေကို
ခဏထားပြီးခြံရှေ့ထွက်လာသည်။

သူမ ခြံထဲကထွက်လာတာမြင်မှ
သူလည်းကားပေါ်ကဆင်းလာသည်။

"မောင်ဘာလာလုပ်တာလည်း"

"လွမ်းလို့ "

"ဖြစ်ရတယ်"

"တကယ်ပြောနေတာ မရဲ့"

"သဘာဝ စာသင်နေတာမောင်ရဲ့ "

"မောင် ဝိုင်းသင်ပေးရမလား"

Lay Nge

"သင်တက်လို့လား ပြောပါဦး
အိမ်ကညီမတောင်ပစ်ထားပြီးတော့ "

"သူကို မောင်မှမနိုင်တာ"

"စာတွေတုန်းကပြောတာဘာတဲ့
သူကကျွန်တော်ကိုပဲကြောက်တာဆိုလား "

"ဒါကတော့ မနဲ့ရင်းနှီးချင်လို့လေ
သူကတော့ကျွန်တော်နှစ်ယောက်ကြားက

LayNge

ဆက်သွယ်ချက်ပေါ့
သန့်ချာသဘောအရတွက်မယ်ဆိုရင်..."

"ကဲပါလာ"

ဆက်ပြီးပြောရင်
ကိုစကားတက်ကပြီးတော့မှာမဟုတ်တာကြော
င့် သူမသာလက်လျော့ပြီး
အထဲဝင်ဖို့ခေါ်ရသည်။

Jay Nge

သူ သူမဝင်ထိုင်တဲ့

ဝိုင်းမှာသူမဘေးနားဝင်ထိုင်မလို့လုပ်တုန်း....

"မောင်က ဟိုဘက်

ယောကျာ်းလေးဝိုင်းကိုကြည့်ပေးလိုက်"

"ဘယ်လို"

"မောင်ပဲစာဝိုင်းသင်ပေးမလို့ဆို"

သူ

စကားနဲ့သူ့ကိုပြန်ပြောနေတာကြောင့်မငြင်းသာ

တော့ပဲ

အဲမသာကောင်လေးတွေအနားသွားထိုင်ရသည်

။

"သားတို့ Ecoကို ဆရာဆီကိုစာပြန်လိုက်နော်"

"ဟုတ်ကဲ့ ဆရာမ"

သူမ ကလေးတွေဝိုင်းမှာသွားထိုင်ပြီး

မျက်နှာမကောင်းတဲ့လူဆိုးလေးကိုကြည့်ပြီး

ရီလိုက်သေးသည်။

"အင်း ကဲစာဆိုကြမှာဆို

ဆိုကြငါကြည့်ပေးမယ်"

ကျောင်းသားတွေကဂျစ်တစ်တစ်နဲ့ဆရာကိုကြ

ည့်ကာ ရီချင်နေကြသည်။

သူကကျောင်းသားတွေစာဆိုမယ်ဆိုတော့

ကျောင်းသားတစ်ယောက်ဆီက

စာအုပ်ကိုယူကာ...

"ဆိုတော့"

"ကုန်ထုတ်..."

"ခဏလေး တစ်ယောက်ခြင်းဆိုခိုင်းတာနော်

အုပ်စုလိုက်လာမလုပ်နဲ့

အဲ့အကွက်တွေကငါလုပ်လာတာ"

Lay Nge

သူကျောင်းသားအုပ်စုနဲ့တစ်နာရီလောက်နပန်းလုံးအပြီးမှ....

"ကဲ အကုန်လုံးဂရုစိုက်ပြန်ကြညနေကြရင်မရသေးတာတွေပြန်ကျက်ခဲ့ကြနော် "

"ဟုတ်ကဲ့ ဆရာမ"

ကလေးတွေအကုန်လုံးပြန်သွားမှာ
မောင့်ဘက်လှည့်ကာ ...

"မောင်"

"ပြန်တော့မယ်"

"ဟော စိတ်ကောက်တာလား အဲရုပ်ကြီးက"

"ပြန်တော့ပါမယ်ဆို "

"မောင်ကလည်း
အပြင်မုန့်သွားစားကြမယ်နော်"

"မစားဘူး"

"မောင်"

"သွားမယ်"

"ဘယ်ကိုလည်း"

Lay Nge

"မုန့်သွားစားမယ်ဆို"

"မသွားဘူးဆို"

"မနော် "

သူမ ခြေဖျားလေးထောက်ပြီး သူပါးလေးကို ညှစ်လိုက်ပြီး...

"ခဏစောင့် ပိုက်ဆံအိတ်သွားယူဦးမယ်နော် မောင်"

သူမလုပ်နေတဲ့ပုံစံလေးကို အသဲယားကာသူမခါးလေးကိုလက်နဲ့ရစ်ပတ်လိုက်ပြီး ရင်ခြင်းအပ်ကာ သူမနှုတ်ခမ်းဆီကို ကျူးကျော်ဖို့ပြင်လိုက်ချိန်....

"သဘာဝပန်း!!!"

မြတ်နိုးမောင် အော်လိုက်တာကြောင့် သူနဲ့သူနဲ့ကိုယ်ခြင်းဖက်ထားရမှာ ခွာလိုက်သည်။

နေ

ထိုမိန်းမကိုမျက်မှောင်ကုတ်ကာကြည့်နေသည်။

"အိမ်ရှေ့ကြီးမှာတောင် အရှက်မရှိဘူးလား"

"ငါတို့ဘာလုပ်နေတာ နင်မြင်လို့လည်း"

"နမ်းနေကြတာလေ"

"နမ်းတာရှက်စရာလား"

LayNge

"ကျောင်းဆရာမတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး
အရှက်သိက္ခာ တစ်စက်....."

"တော်လိုက်တော့!!"

နေအောင်လိုက်တာကြောင့်မြတ်နိုးမောင်ပြောရမဲ့
စကားတွေတောင်ရပ်တန့်သွားရသည်။

"မင်း သူများသိက္ခာရှိလားမရှိလား
သင်ပေးရအောင်

မင်းကိုယ်မင်းအရင်သင်ဖို့ငါပြောချင်တယ်

မင်းပုံစံကြည့်တာနဲ့

အပျိုမဟုတ်မှန်းသိတာတယ်

လင်မရှိတဲ့အိမ်ထောင်သည်ပုံစံနဲ့"

"ဘာ သဘာဝပန်း

နင့်အကောင်ငါ့ကိုစော်ကားနေတယ်နော်"

"No စော်ကားတယ်လို့မသုံးနဲ့

ပြောနေတယ်လို့သုံး ငါမင်းနဲ့

အထင်လွဲမခံနိုင်ဘူး ရှုံ့လို့"

"နင် သဘာဝပန်း.."

သူ့ကိုမနိုင်မှန်းသိလို့ သဘာဝဘက်လှည့်ကာ ပါးရိုက်ဖို့လက်ရွယ်လိုက်ပင်မဲ့ မြတ်နိုးမောင် မြေကြီးပေါ်ပစ်လဲသွားသည်။

"ငါ့က သူမအတွက်ဆို မိန်းကလေးလည်းလက်ပါတက်တယ် မှတ်ထား "

"မောင် တော်တော့နော်

သဘာဝတို့သွားရအောင်နော်"

သူမ မြတ်နိုးမောင်အကြောင်းသိသည်မို့

မောင်ကို ချော့မော့ခေါ်ကာ

ခြံပြင်ကိုထွက်လာခဲ့သည်။မောင်ကတော့

ခြံအပြင်ရောက်တဲ့အထိဒေါသအရှိန်မသေသေး

။

ကားနားရောက်မှ.....

LayNge

"မောင် စိတ်လျှော့ပါနော်

သဘာဝဘာမှမဖြစ်ဖူးလေ"

"အဲ့ ကောင်မက ဟာကွာ"

နေ တစ်ယောက်ဒေါသတွေထွက်ကာ

လက်သီးလက်မောင်းတန်းနေပါတော့သည်။

"မောင် ကလည်း သူကမိန်းကလေးလေ

တစ်ခုခုဖြစ်ရင် မောင့်အများပဲဖြစ်မှာလေ နော်"

LayNge

"အွန်း ထားပါတော့

မသွားမယ်ကားပေါ်တက်လေ"

"ဟုတ်ကဲ့ပါရှင့်"

"လာတက်"

သူမ သူဖွင့်ပေးတယ်ဆို

ကားပေါ်ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

Lay Nge

သူလည်း မောင်းသူနေရာဝင်ထိုင်ကာ ထိုနေရာမှမောင်းထွက်လာတော့သည်။

"မ ဘာစားမလည်း ဘယ်ဆိုင်မှာစားရတာကြိုက်လဲ"

"ဘာဖြစ်ဖြစ်စားတယ် ဆိုင်မရွေးဘူး "

"ဒါဆို မောင့်ကိုစားလိုက်လေ "

"ဘာ !!"

"အာ လန့်တာမရာကားထဲမှာနှစ်ယောက်ထဲပါ
တိုးတိုးပြောလည်းကြားရပါတယ်"

"မောင် ကလွဲပြီးအကုန်စားမယ်"

"ဟွန့် မောင် ကစေတနာနဲ့ကျွေးတာ
မစားနေပေါ့"

"မောင့် စေတနာကြီးက မောင့်အတွက်လားလို့"

LayNge

"ဟား...."

သူမ ဟားတိုက်ရီနေတဲ့သူကို သေချာကြည့်လိုက်သည်။မျက်ခုံးထူထူ မေးရိုးမကျဲတကျဲနဲ့ ကော့စင်းနေတဲ့ မျက်တောင်တွေ နာတံစင်းစင်းလေးတွေနဲ့အတူ ယောကျာ်းတန်မဲ့ နှုတ်ခမ်းကပန်းရောင်သန်းနေတဲ့သူ။သူကိုကျော င်းမှာစတွေ့ထဲကိုကအချိုးမပြေမှန်းသိပါသည်။ မိုင်ကိုသူ့အကြောင်းတွေမေးကြည့်တော့ သူယောကျာ်းဆီကသိရသလောက်က

သူကအချိုးမပြေတာမှန်ပင်မဲ့ ဆေးလိပ် ကွမ်း အလောင်းကစား

မိန်းမကိစ္စကအစအကုန်ရှင်းသိတဲ့လေ။သူ့အမြဲ ဝတ်နေကြကတော့ ဘောင်းဘီဒူးအတိ

ဒါမှမဟုတ် ဒူးအထက် နဲ့ အထည့်ခံ ရယ်

အပေါ်က shirt လက်ရှည်ရယ်ကတော့ သူ့ပုံမှန် နေထိုင်မှုပုံစံဖြစ်သည်။

သူဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှေ့ရောက်တော့

ကားရပ်လိုက်ပြီး သူမကိုကြည့်တော့

သူ့ကိုကြည့်နေပြီး

ကားရပ်တာတောင်မသိဘူးလားမသိ။

ဖျောက်

သူလက်ဖျောက်တီးလိုက်တော့မှ

သူမှအတွေးလွန်နေတာတွေရပ်သွားသည်။

"မ စားသောက်ဆိုင်ရောက်နေပြီ"

"အော် အင်း"

LayNge

လို့ပြောပြီး တစ်ခုခုရှာနေတဲ့ သူမကို..

"ဘာရှာနေတာလဲ"

"ပိုက်ဆံအိတ်"

"ဟို မိန်းမ
နဲ့စကားများပြီးတယ်ဆိုတန်းထွက်လာတာလေ
ဘယ်ကပိုက်ဆံအိတ်ကပါမှာလည်း"

Lay Nge

"အော် ဟုတ်သားပဲ သဘာဝမေ့သွားလို့"

သူမကိုသူမ သဘာဝလို့သုံးနှုန်းတိုင်
အသဲယားနေတာကို သူမသိရင်တော့ဖြင့်
သူကိုကြောက်သွားဦးမည်။

ကားပေါ်ကနေစ်ယောက်လုံးဆင်းလာပြီး သူ
သူမလက်ကိုဆွဲကာ
ထိုဆိုင်ထဲကိုဝင်လာခဲ့သည်။သူလူတန်းစားအ
သီးသီး စားနိုင်မဲ့ ဒီဆိုင်လေးကိုသူရွေးတာက
ဟိုတယ်ကြီးတွေမှာဆို

သူမအနေခက်မှာကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။သူနဲ့သူမ
ဆိုင်အတွင်းက
ထောင့်စွန်းဝိုင်းမှာဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

ထိုစဉ်ဝန်ထမ်းကောင်လေးရောက်လာပြီး...

"အစ်ကို နဲ့ အစ်မ ဘာစားမလည်းဗျ"

"မ ဘာစားမလည်း ရော့ Menu "

"တို့ကို Vanilla Ice_Cream တစ်ခွက်နဲ့ ကြေးအိုးကြက်သားနဲ့တစ်ပွဲပေးနော် မောင်ကရောဘာစားမှာလည်း"

"အစ်ကိုကို Coffee အအေးတစ်ခွက်နဲ့ Chocolate cake တစ်ခုချပေးနော်"

"ဟုတ်ကဲ့"

ဝန်ထမ်းကောင်လေးသူတို့နှစ်မှာတာတွေကိုမှတ်ကာ ပြန်ထွက်သွားသည်။

LayNge

"မောင် က ဘာအကြိုက်ဆုံးလည်း"

"ခင်များကိုအကြိုက်ဆုံး"

"စားစရာကိုပြောတာ"

"မ ကလည်းစားစရာပဲလေ "

"အတည်မေးနေတာ မောင်ကလည်း
ချစ်သူဘဝမှာတစ်ယောက်အကြောင်းတစ်

Lay Nge

ယောက်သိအောင်လေ့လာထားရမယ်လေ

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်ချစ်သူဆီက စကားပဲယုံမှာ

"

"မောင်က အကြိုက်ဆုံးတာမရှိပါဘူး

အကုန်စားတယ် တကယ်ပြောနေတာ

ကြက်အသဲအမြစ်ကတော့

မောင်ကြိုက်တဲ့အထဲပါတာပေါ့ မောင်က

Coffee ကိုဘယ်တော့မှ အပူမသောက်ဘူး

အအေးပဲသောက်တာ

အဲဒါမောင်အတွက်ပုံမှန်ပဲ"

"သဘာဝကတော့ Vanilla Ice_Cream ကိုအကြိုက်ဆုံး သူစားနေရရင် စိတ်ချမ်းသာနေရော ပန်းဆို နှင်းဆီအနီရဲလေပိုကြိုက်လေပဲ နောက်ကြိုက်တာက ပိတောက်ပန်း တန်ခူးလတစ်လထဲပွင့်တာမို့ တကယ်သဘောကျတယ် အချိန်တိုင်းမပွင့်တော့ တန်ဖိုးထားကြတယ်လေ ပြီးတော့...."

"ဂါဝန်ဒူးအတိုလေးတွေဝတ်ရတာကြိုက်တယ်

ထဘီဝမ်းဆက်ဝတ်ရင်လည်းခါးတိုလေးတွေဝ

တ်ရတာကြိုက်တယ်

ယောကျ်ားလေးတွေကိုအရောဝင်ရတာမကြို

က်ဘူး

ကိုယ်အပေါ်မတရားလုပ်နေတာသိရင်တောင်

မေတ္တာတရားထားနိုင်တယ်

ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား ပြီးတော့ မ

ဝါသနာပါတာက ဆရာဝန်

အမှတ်မှီရဲ့သားနဲ့တက်ခွင့်မရဘူး

အကြိုက်ဆုံးအရောင်က အနီ "

သူမအကြောင်းတွေကို ပြောစရာမလိုပဲ
သူဘာသာ စာရွတ်သလိုပြောသွားတာကြောင့်...

"မှာထားတာတွေရပါပြီ"

သူတို့မှင်သက်နေတုန်း ဝန်ထမ်းကောင်လေးက
မှာထားတာတွေလာချပေးသွားသည်။

"ရော့ "

LayNge

သူမ သူကိုကြေးအိုးပန်းကန်ထဲက ငုံညကိုတူနဲ့ယူပြီး လှမ်းခွန့်တာကို မောင်တစ်ယောက်ဝမ်းသာလုံးစို့နေသလိုကြောင်ကြည့်နေသည်။

"အာ စားဘူးလား"

"စားမှာပေါ့ အာ"

"ကောင်းလား"

Lay Nge

"မ လက်နဲ့ခွန့်လို့လားမသိဘူး ငုံးဥတောင် Sweet နေတာပဲ"

"ဟွန့် မပြောချင်ဘူး ပိုကိုပိုတယ်"

"တော်သေးတာပေါ့ ထင်ထားသလိုမဟုတ်လို့ ကျွန်တော့် မ ကခေတ်မှီသားပဲ Ro လို့ရသား"

"အမလေး ကိုယ်တော်ချောရယ် ကျွန်မကအဲ့လောက်အသက်ကြီးနေသေးလို့ လား"

"မဟုတ်ဘူးလေ မရဲ့မောင်ပြောချင်တာက သူများတကာ မနဲ့မောင်တွေကြည့်လိုက် အာ ro ဖို့နေနေသာသာ လက်ကိုင်တာတောင် ဇွတ်တွေရှန်းနေတာ အဘွားကြီးတွေ"

"ဟုတ်ပါပြီ "

သူတို့ချစ်သူနှစ်ဦးရဲ့ပထမဆုံးတွေ့ဆုံမှုက ပျော်ရွှင်ဖွယ်အတိဖြစ်ခဲ့ရသည်။တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ခွန့်ကျွေးလိုက် ရီလိုက်မောလိုက်နဲ့

အနည်းငယ်ကျယ်ဝန်းတဲ့ဆိုင်လေးထဲမှာ

လူတွေအားလုံးရဲ့အာရုံကိုဖမ်းစားနေတဲ့

အတွဲလေပေါ့....။

~~~~~~~~~~~~~~

ငိုလည်းငို Ro လည်း Ro ကြတာပေါ့

နောက်အပိုင်းတွေ🥰

အစကနေရောက်တဲ့ အထိဖက်ချင်ရင် ဒီ link

ထဲဝင်ဖက်ပါ like & share ပေးနော်🥰
~~~~~~~~~~~~~~

❀နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း❀

အခန်း ။ ၁၀

"ပြန်လာပြီပေါ့ မိပန်း"

"ဒေါ်လေး တွေ့နေတာပဲမဟုတ်ဘူးလား "

"ညည်း အကောင်က

ကျုပ်သမီးကိုတွန်းသွားတာ

နင်ကခံနေတာလားဟင် မြတ်နိုးက
ညီမဆိုတာလည်း သတိထားဦး မွန်မနေနဲ့"

"ဒေါ်လေး သူဘာလို့အဲ့လိုလုပ်တာကိုရော
ဒေါ်လေးသမီးကပြန်မပြောဘူးလား"

"သတ္တိတွေတအားရှိနေတယ်ပေါ့ ဟုတ်လား"

"သတ္တိရှိတာမဟုတ်ပါဘူး
သဘာဝကမှန်တာကိုပြန်ပြောပြယုံတင်ပါ "

LayNoe

"အမလေး ကြားကောင်းကြသေးရဲ့လား တစ်သက်လုံးကျွေးမွေးထားတဲ့မျက်နှာမှမထောက်အေ အဒေါ်အဖြစ်သူကို ကတ်ကတ်လန် ပြန်ပြောနေတာ ကျွေးရကြိုးနပ်ပါတယ်"

"ဒေါ်လေး !! "

"တော်ပါတော့အေ ကျေးဇူးတွေဆပ်မနေပါနဲ့"

"နင့်အကောင် ငါ့ကိုလုပ်သွားတာမကျေနပ်ဘူး တရားစွဲမှာ"

Lay Nge

မြတ်နိုးမောင်လည်း

ဘေးကနေအသာနားထောင်နေရာမှဝင်ပြော

တော့သည်။

"စွဲလေ စွဲပေါ့

နင်မှာပိုက်ဆံသိပ်ပေါ်နေရင်တော့လုပ်လိုက်

ငါမတားဘူး"

လို့ပြောပြီး

သူမလည်းသူတို့သားအမိရှေ့ကနေထွက်လာ

LayNge

တော့သည်။အနောက်မှာဘယ်လိုတွေကျန်နေခဲ့လည်းတော့သူမ မသိချင်တော့ပါ။

မောင်

သူမကိုစိတ်မချတာကြောင့်အိမ်ထဲထိဝင်ပို့ပေးမယ်ပြောတာ သူမလက်မခံလိုက်တာကံကောင်းသွားသည်ပါ။မဟုတ်ရင်သေချာပေါက်မောင်နဲ့ပြဿနာတက်မှာဖြစ်သည်။

"ဘာ ဘယ်လို သဘာဝ"

မိုင် အံ့ပြောတာကိုမယုံလို့

သဘာဝကိုဖုန်းဆက်မေးလိုက်တော့...

"သူကိုအဖြေပေးလိုက်ပြီ လို့ပြောတာ"

"အပိုျုကြီးက နေမင်းလက်ရာ နဲ့တွေ့မှပဲ

ကျွတ်တော့တယ်နော်"

"မောင်က ငါ့ကိုတကယ်ချစ်တာကို "

"အမလေး သဘာဝရယ် မပြောချင်ဘူးနော် အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ငါလည်း သူနဲ့ နင့်ကို သဘောတူတယ်ဟ သူမှာပြောစရာဆိုလို့ ဂျစ်တီးဂျစ်ကန် စိတ်ကလေးပဲပြောစရာရှိတာ မိန်းမ ကိစ္စ အလောင်းကစား ဘာတစ်ခုမှမလုပ်ဘူး အရင်က Club တက်ပြီး ဘီယာ သောက်နေတဲ့သူက club ခေါ်ရင် စိတ်ဆိုးနေတယ်တဲ့"

"ငါကတော့ သေချာစဉ်းစားပြီးရွေးချယ်လိုက်တာ မောင်က

ငါ့နှလုံးသားရော

ဦးနှောက်ကရောပါလက်ခံနိုင်တဲ့ သူပဲ"

" ငါ့သူငယ်ချင်းလေး

သူနဲ့မြန်မြန်လက်ထပ်တော့"

"ဟမ် နင်ကလည်း ကြိုက်တာမှ

နှစ်ရက်ရှိသေးတာ လက်ထပ်ဖို့ပြောနေတယ်

အံပါ့ နင်ကိုအံ့ကိုလည်း

အဲ့လိုလုပ်လိုက်တာလား"

"သိတယ်မဟုတ်လား"

"သိပါ့ ဟီး ဟီး"

သူမတို့သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်က တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ဘာမှ မလျှို့ထားပဲ အမြဲရင်ဖွင့်တက်ကြသည်။ဘယ်လောက်ပြော ပြော ပြောမနာဆိုမနာတွေပင်။

"hello ဟုတ်ပါတယ် Nature Flower ရဲ့CEO ပါ"

"......"

"ပုဂံ ခရီးစဉ် ဆိုတော့
နိုင်ငံခြားသားဧည့်သည်တွေပါမှာပေါ့"

"......"

"ဟုတ်ကဲ့ ဘယ် hotel ကလည်း "

"........"

"Real Love ဟုတ်ကဲ့ပါဗျာ ခရီးသွားမဲ့သူတွေ ထွက်ခွာမဲ့ရက်အတိအကျကိုသိရရင်
ပြန်ပြောပေးပါဗျ
အဲဒါမှကျွန်တော်တို့ဘက်လည်း
သေချာစီစဉ်ပေးလို့ရမှာမို့"

"......."

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ကျွန်တော်တို့ကို
ရွေးချယ်ပေးတဲ့အတွက်ကျေးဇူးပါ"

Lay Nge

တစ်ဖက်ကဖုန်းချသွားတယ်ဆို သူဖုန်းကို စားပွဲပေါ် ပြန်ချထားလိုက်ပြီး အရှေ့မှာထိုင်နေတဲ့ ကျော်သူရကို....

"ဟိုနှစ်ကောင်ရော သူရ"

"မင်းကမ္ဘာ Hotel ပိုင်ရှင်နဲ့သွားတွေ့တယ် မင်းမအားလို့လေ"

LayNge

"အေး သူတို့နှစ်ကောင်ရော

မင်းရောပင်ပန်းလိုက်တာ ကျေးဇူးပါကွာ

သူရေ"

"အာ မဟုတ်တာ နေရာ မင်းလုပ်ငန်းဆိုပင်မဲ့

ငါတို့ကိုပါ

ရှယ်ယာပါခိုင်းတဲ့မင်းကိုသာကျေးဇူးတင်ရမှာ

အခုဆို ငါနောင်တတောင်ရတယ်"

"ဘာလို့လည်းကွ"

"ရှယ်ယာထည့်တာ နည်းသွားလို့ မင်းဟာက တစ်လကျော်လေးရှိသေးတယ် ကမ်းလှမ်းတဲ့ hotel တွေက ရာနဲ့ချီနေပြီ "

"ဒါကလည်း မင်းတို့လို့ သူငယ်ချင်းတွေရှိလို့ပါကွာ"

"မင်းလည်းတော်တော်မှအားသေးရဲ့လား"

"အေးမအားဘူး မနဲ့တောင်မတွေ့ရဘူး ညဘက်ကြမှသာ vedio called နဲ့ပြောရတာ"

"အေး အလုပ်လုပ်တာလည်းလုပ်ပေါ့ကွာ

သူမကိုပစ်မထားနဲ့"

"မထားပါဘူးကွာ

ငါကအားအားမအားသူမကိုတွေ့ချင်နေတာလေ

သီတင်းကျွတ်နှစ်ဝက်စာမေးပွဲအတွက်သူမက

ကလေးတွေကိုမောင်းနေရလို့

သူမလည်းမအားဘူး"

LayNge

"အေး မင်းဒယ်ဒီ Company ရော

သွားဖြစ်လား"

" Sat & Sun ကြမှသာ ဒယ်ဒီ

အလုပ်တွေကိုအိမ်မှာစုပုံလုပ်ပေးရတာ

အခုနောက်ပိုင်းအလုပ်မလာတော့လို့

ဒယ်ဒီလည်းငါ့ကိုသိပ်မကြည့်တော့ဘူး

အရင်လိုပြန်ဖြစ်နေတယ်ထင်နေတာနေမှာပေါ့

ကွာ"

"အေးနော် Suprise မဖြစ်
စောက်ခွက်ရိုက်ခံနေရမယ်နော်
နေမင်းလက်ရာ"

"အေး အိုက်ကိန်းစိုက်နေပြီကွ ဟား.."

Nature Flower
ဟာတစ်လအတွင်းလူသိများလားတာထပ်ပိုပြီး
အောင်မြင်လာတာပင်ဖြစ်သည်။နာမည်ကြီး
Hotel တစ်ချို့ဆို သူတို့ hotel

တစ်ခုထဲအတွက်လုပ်ပေးရန်ပါ

ကမ်းလှမ်းလာကြသည်။

သူ့အိမ်ကိုပြန်ရောက်ရင်

ညဉ့်နာရီလောက်မှရောက်သည်။လူကပင်ပန်း

လာတာကြောင့်

မိသားစုတွေနဲ့လည်းစကားမပြောနိုင်

အခန်းထဲရောက်ရင်လည်း ရေချိုးပြီးတာနဲ့

အိမ်ရာပေါ်လဲလိုက်တယ်ဆို

အိပ်ပျော်ခြင်းဆီသို့သာ...။

📱ကလင် ကလင် ကလင်📱

သူအိပ်ပျော်နေရာမှ ဖုန်းလာတာကြောင့် မျက်လုံးကိုပွတ်ပြီး name ကိုကြည့်လိုက်တော့ ♡အနာဂတ်အမျိုးသမီးလေး♡ဆိုတာကြောင့် ထထိုင်လိုက်သည်။

"hello မ"

"ဟင် ဇနာရီတောင်မခွဲသေးဘူး အိပ်နေပြီလား အိပ်ချင်မူးတူးနဲ့ "

"အင်း ရေချိုးပြီးလှဲလိုက်တယ်ဆို
ဘယ်လိုအိပ်ပျော်သွားမှန်းမသိဘူး "

"ဒါဆိုအိပ်လေ"

"မအိပ်ချင်တော့ပါဘူး
အားဆေးလေးအသံကြားရတော့
မအိပ်ချင်တော့ဘူး မ"

Lay Nge

"အင်း

မောင်အခုရက်ပိုင်းအလုပ်တွေရှုပ်နေတာလား "

"ဘာလို့လဲ မရဲ့"

"မေလက်ရာ လေးပြောတာ

သူ့အစ်ကိုတဲ့ဒီရက်ပိုင်းအိမ်ကိုမကပ်ဘူးတဲ့

ညဇနာရီလောက်မှအိပ်ပြန်လာတယ်ဆို

ဟုတ်လားမောင် ဘာတွေလုပ်နေတာလည်း

မှန်မှန်ပြော"

"ဘာလုပ်နေတယ်ဆိုတာကိုတော့
မောင်အခုအချိန်မှာအတည်အကျပြောလို့မရ
သေးပင်မဲ့ မမကြိုက်တာမလုပ်တာတော့
မောင်အသက်နဲ့တောင် အာမခံရဲတယ်
တကယ်ပြောတာ"

"ဟုတ် မောင်ကိုယုံပါတယ်
အိမ်ကလူတွေကိုစိတ်ရှုပ်အောင်မနေနဲ့ပေါ့"

"အင်းပါ မောင် ဆင်ခြင်မယ်နော်"

"ဟုတ် ဒါဆိုမောင်အိပ်တော့နော်
သဘာဝလည်းအိပ်တော့မယ်
မနက်ဖြန်ကြရင်စာမေးပွဲကစဖြေပြီလေ
ဒါကြောင့်ကျောင်းစောစောသွားရမှာမို့မောင် "

"ဟုတ်ကဲ့ ပါဗျ"

"အော် မောင် မေလက်ရာလေးကို
လည်းစာလုပ်ခိုင်းဦးနော်"

"သိပါတယ်ဗျ ဖုန်းဆက်တိုင်းဒါပဲပြောနေတယ်
ဟွန့် အရှုပ်ထုပ်မ "

"GoodNight မောင်"

"ချစ်တယ်မောင့် အနာဂတ်အမျိုးသမီးလေး "

တီ တီ

သူမ မောင်ဖုန်းချသွားထိတိုင်အောင်
ပြုံးနေမိဆဲပါ။သူမမောင်ကို

LayNge

တကယ်ချစ်ပါသည်။မောင်ကိုပဲ
ဘဝလက်တွဲဖော်အဖြစ်ရွေးချယ်ပါမည်။

သိပ်ချစ်တယ်.....မောင်။

"လက်ရာ
မင်းသားကလေးချီးကျူးလို့တောင်မဆုံးသေး
ဘူး အချိုးတွေကအရင်လိုပြန်ဖြစ်နေပြီ"

"အော် ကိုကလည်း
သားလည်းတစ်ခုခုရှိလို့နေမှာပေါ့

ကိုယ်ထင်သလိုပဲဟုတ်ချင်မှဟုတ်မှာလေ

အလေလိုက်နေတာရော ကိုမြင်လို့လား"

"မြင်စရာမလိုပါဘူးမိန်းမရာ

ကိုယ်မွေးထားတဲ့သားအကြောင်း

ကိုယ်အသိဆုံး"

"ဘယ်သူဘာပြောပြော လက်ရာ

သားကိုဒီတစ်ခါတော့

ယုံပေးမယ်လို့ဆုံးဖြတ်ထားပြီးသား

ရှင်မယုံလည်းနေပေါ့"

"မယုံရေးချမယုံပဲ မင်းသားမင်းပဲယုံ"

"ယုံတယ် ယုံတယ် "

"ပြီးမှ ကိုယ်ပြောတာမှန်..."

"ကိုနေမင်း
ရှင်အိပ်ခါနီးတော်တော်စကားများတယ်နော်
အိပ်ပြီ ပါးစပ်ပေါက်ပိတ်တော့"

LayNge

သူမ

သားကိုမယုံကြည်တဲ့သူကိုပိတ်သာပေါက်လို

က်တော့သည်။သားကသူလုပ်မယ်လို့ဆုံးဖြတ်

လိုက်ပြီဆို ဖြစ်အောင်လုပ်တက်သူ

လမ်းတစ်ဝက်မှာမရပ်တဲ့သားအကျင့်ကိုသူမသိ

ပ်သဘောကျသည်။သားကလူငယ်ဆိုတော့

ဆိုးတယ်ဆိုပင်မဲ့

အရိုင်းအစိုင်းတော့မဟုတ်ပါ။မဟုတ်မခံချင်စိ

တ်လေးပဲ သူမှာရှိတာ

သူလည်းသူများကိုအရင်မစသလို

သူကိုလာစရင်လည်း
အကောင်းအတိုင်းပြန်မလွှတ်ပေ။

သားကို သူမသိပ်ကိုယ့်ကြည့်ပါသည်။

ဒေါက် ဒေါက်

"ဘယ်သူလဲ"

"ညှော်သည်ရောက်နေပါတယ် အစ်ကိုလေး"

Lay Nge

"ဝင်ခိုင်းလိုက် ပြီးရင်

ညှော်သည်အတွက်ကော်ဖီနဲ့မုန့်ယူခဲ့"

ကျွို

သူတံခါးဖွင့်သံကြားတယ်ဆို

ကွန်ပျူတာကြည့်နေရာကနေ

ဝင်လာတဲ့သူကိုကြည့်လိုက်သည်။

ထိုသူက

သူထက်တော့အသက်ကြီးမဲ့ပုံပေါ်သည်။အရပ်

ကလည်းသူနဲ့သိပ်မကွာ အသားဖြူဖြူ ခပ်ချောချောလူလတ်ပိုင်းလူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

"ထိုင်ပါ"

သူထိုင်ခိုင်းတယ်ဆို ထိုလူကသူနဲ့မျက်နှာခြင်းဆိုင်ထိုင်ခုံကိုဝင်ထိုင်သည်။

"ဘာကိစ္စရှိလို့လည်း"

Lay Nge

"ကိုယ့်နာမည် ရှိုင်းထက်မြတ် ပါ ရှိုင်း Hotel ရဲ့ပိုင်ရှင်ပါ"

"အဲ့တော့"

"ညီတို့ရဲ့ Nature Flower ခရီးသွားဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းကို နေလက်ရာ hotel ဘက်ကနေ ကမ်းလှမ်းထားတယ်ကြားပါတယ်"

Lay Nge

"ဟုတ်ပါတယ်"

"နေလက်ရာ ကပေးတာထက် ကိုယ်တို့hotel ကနှစ်ဆပိုပေးမယ်ဆိုရင်ရော"

ဒီလူကသေချာပေါက် ဒယ်ဒီ hotel နဲ့ပြိုင်ဘက်ဆိုတာအသေအချာပင်ဖြစ်သည်။

"အစ်ကို Nature Flower ဘက်ကနေသေချာပေါက်လက်ခံမယ်လို့တွေးထားပုံပဲ"

"မဖြစ်နိုင်စရာမှမရှိတာ"

"ကျွန်တော် လက်မခံနိုင်ပါဘူး"

"ဟာ ပိုက်ဆံနှစ်စပေးတာနော် မင်းတို့ company ထက်နာမည်ကြီးတဲ့ လုပ်ငန်းတွေထက်တောင်ဈေးပိုပေးထားတာပဲ"

"အစ်ကိုက ကျွန်တော်တို့ Nature Flower ကို အစ်ကိုတို့ hotel နှစ်ခုပြိုင်ဖို့အတွက်

ကစားစရာလိုသက်မှတ်နေတာကို လက်ခံပေးဖို့ ဘယ်လိုမှမဖြစ်နိုင်ပါဘူး ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ထက်နာမည်ကြီးတဲ့ ခရီးသွား company တွေရှိတယ်ဆို အဲ့ကိုပဲသွားဖို့ လမ်းညွှန်ပါရစေ"

ရှိုင်းလည်းသူဘယ်လိုပြောပြောငြင်းနေတဲ့ကောင်လေးကြောင့် ဘာမှမပြောတော့ပဲထွက်လာခဲ့တော့သည်။

နေ ကိုယ်တိုင်လည်း

ဒယ်ဒီကမ်းလှမ်းထားတာကိုလက်မခံရသေးပါ။

ဒယ်ဒီ လည်းပဲ ဒီ Company

ကသူ့ပိုင်တာသာသိရင်

မင်းကမွေးရကျိုးနပ်တဲ့ကောင်လို့ပြောဦးမှာအ

သေအချာပင်။ဒယ်ဒီ ကမ်းလှမ်းမှုကို

သူနားလည်ပါသည်။သူ hotel

တစ်ခုထဲအတွက်ဆိုတာက နာမည်ကြီး hotelမို့

ခရီးသွားတွေလည်းများမှာဖြစ်တာကြောင့်

ဧည့်သည်တွေအလိုရှိတဲ့အချိန်

ဒီဘက်ကလုပ်ပေးနိုင်အောင် ဒယ်ဒီ

ကမ်းလှမ်းခြင်းဖြစ်သည်။ရှိုင်းထက်မြတ်ဆိုတဲ့
လူကြောင့် ဒယ်ဒီကို
မကြာခင်လက်ခံရတော့မည်မှာ
အသေအချာပင်ဖြစ်သည်။သူစောပြီးပေးမသိချ
င်ပါ သူ့အရမ်းအောင်မြင်မှ ဒါသားcompany
ဆိုပြီး ချပြချင်တာပါ။

တီ တီ

သူကားဟွန်းသံပေးတာကြောင့်
သူမကျောင်းအပေါက်အဝကနေ

သူကားရပ်ထားတဲ့ဆီလာပြီး ကားတံခါးဖွင့်ကာ သူမဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

သူဒီနေ့ မတို့စာမေးပွဲစစ်တာနောက်ဆုံးနေ့မို့ သူလာကြိုပေးခြင်းဖြစ်သည်။

"မ ပင်ပန်းနေတာလား"

"သိပ်မပင်ပန်းပါဘူး
အခန်းလေးစောင့်ရတာပဲရှိတာ"

"ဟုတ်ပါပြီ မ ကျောင်းဘယ်နှစ်ရက်ပိတ်လည်း"

"12 ရက်ပိတ်တယ်"

"ဟာ အများကြီးပဲ မ နဲ့
၁၂ရက်ချိန်းတွေ့လို့ရပြီပေါ့"

"အင်း "

LayNge

" မကလေကျောင်းစိမ်းလေးနဲ့ ဆံထုံးတာမထုံးထားရင်ကျောင်းသူလေးကြနေရောပဲ"

"ဟုတ်လား တော်ကီတွေပစ်ကျွေးနေတာ"

"မ ကိုပဲကျွေးတာပါ"

"မောင်...."

Lay Nge

📱အမှတ်မထင်တွေဆုံကြ

ဘဝအချိန်ခဏလေးမှာ ဒုက္ခမျိုးစုံ

ပွေ့ပိုက်ထားတစ်နေ့အဆင်ပြေသွားမှာ📱

"Hello မိုင်"

"......."

"သွားလည်မလို့လား လိုက်ချင်တာပေါ့"

"......."

Lay Nge

"အွန်း ငါပြင်ဆင်ထားလိုက်မယ်"

"......."

တိ တိ

"မ ဘာဖြစ်တာလည်း ဘယ်သွားမို့လည်း"

မိုင်ဖုန်းချသွားနဲ့
ကိုယ်တော်ချောကမေးခွန်းစမေးပါပြီ။

"မိုင်က
သူအမျိုးတွေဆီအလည်သွားမလို့လိုက်ခဲ့ပါ
လားခေါ်နေလို့"

"ကိုအံ့ရှိတာပဲ"

"သူလည်းလိုက်မှာ
သဘာဝကိုလည်းလိုက်စေချင်တာ
သဘာဝလည်းခရီးမထွက်ဘူးတော့ထွက်ချင်တ
ယ်"

"မ ပြောတော့ ကျစ်"

သူစိတ်အလိုမကျစွာ ကျစ်သက်လိုက်သည်။

"မောင်ကလည်း ၅ရက်လောက်ပဲကြာမှာ"

"ပြောမှမရတာမသဘောပေါ့
ဒါနဲ့ဘယ်ကိုသွားမှာလည်း"

" ဖျာပုံမြို့"

"မန္တလေးပေါ့"

"မဟုတ်ဘူးမောင် ရောဝတီတိုင်း ဖျာပုံ
ကမ်းရိုးတန်းမြို့လေး
ရောက်ဖူးချင်နေတာကြာပြီ"

"ကမ်းရိုးတန်းသွားပြီး
ပင်လယ်သားတွေငမ်းမလို့လား"

"အသားညိုညိုလေးတွေနဲ့နော်"

"မ!! မောင်စိတ်တိုနေတာနော်"

"မောင်ရယ် 5ရက်ထဲလေနော် နော်လို့"

"မ သဘောပဲ "

~~~~~~~~~~~~~

ဖျာပုံ ဆိုတာ သာသာနေတဲ့မြို့ပါနော်🥰

Lay Nge
~~~~~~~~~~~~~

ဘယ်မြို့ထည့်ရေးရမလဲစဉ်းစားနေတုန်း အကြံရတာလေးထည့်ရေးထားတာပါ နော်နားလည်ပေးပါ🥰

🏵Nature Flower🏵

အခန်း ။ ၁၁

LayNge

"လူကြီးမင်းခေါ်ဆိုသော တယ်လီဖုန်းမှာသက်မှတ်ချိန်အတွင်းပြန်လည်ဖြေကြားခြင်းမရှိပါ"

မောင်တစ်ယောက်ကောက်တော်မူနေပါသည်။ စာမေးပွဲနောက်ဆုံးနေ့ကပြီးထဲက ဖုန်းခေါ်ရင်မကိုင်တော့ပါ။သူမလည်း မနက်ဖြန်သွားဖို့အကုန်ပြင်ဆင်ပြီးနေပြီဖြစ်သည်။

"ဟူး ပြန်လာမှချော့ပါမယ်မောင်ရယ် "

သူမသက်ပြင်းချကာ လိုအပ်မဲ့ပစ္စည်းတွေကိုဂရုတစိုက်စစ်ဆေးနေသည်။

သူမပြင်ဆင်နေတုန်း .....

"ဒါဘယ်လဲ ဘယ်လင်နှောက်လိုက်မလို့လည်း"

Lay Nge

"ဒေါ်လေး မှောင်နေပြီစကားကိုတိုးတိုးပြောပါ
သဘာဝသူငယ်ချင်းနဲ့
သူအမျိုးတွေဆီအလည်လိုက်သွားမလို့"

"ကျုပ်တို့ကိုဘာလို့မပြောတာလည်း"

"မနက်ဖြန်သွားရင် ဒေါ်လေးတို့သိမှာပဲလေ"

"မေမေ မသွားခိုင်းနဲ့
သမီးတို့အတွက်ဘယ်သူချက်ပြုတ်ပေးမှာလ
ည်း"

"မြတ်နိုးမောင် နင်အတ္တသိပ်ကြီးလွန်းတယ် ငါနင်တို့မငပ်အောင် လမ်းထိပ်က ထမင်းဆိုင်မှာ အကုန်မှာပေးခဲ့ပြီးသား ကျေနပ်ပြီလား"

"အေးနော် သွားတာတော့သွား အရှုပ်ထုပ်တွေတော့သယ်မလာနဲ့"

"အဲ့အတွက်စိတ်မပူပါနဲ့
မိုင်ဆိုတာအဆင့်အတန်းရှိတဲ့မိန်းကလေးတစ်
ယောက်ပါ"

"အေးပြီးရောအေ မြတ်နိုးမောင်လာသွားမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ အမေ"

သူတို့သားအမိထွက်သွားမှ
သူမလည်းအဝတ်အစားထည့်ထားတဲ့

lay Nge

Luggage အိမ်အသေးလေးကို ဗီရိုရှေ့ထားကာ
အိပ်ရာပြင်ဆင်ပြီး အိမ်ဖို့ပြင်လိုက်တော့သည်။

နောက်တစ်နေ့မနက်ရောက်တော့
ခါးလောက်ရှိတဲ့ ဆံပင်ကိုပုဝါနဲ့စည်းကာ
မီးခိုးရောင် လက်ပြတ်ဂါဝန်လေးနဲ့
ချစ်စရာကောင်းနေတော့သည်။သူပိုက်ဆံအိတ်
ကိုလွယ်ကာ luggage အိတ်ကိုဆွဲ
အိမ်ရှေ့မှာရောက်နေပြီဖြစ်တဲ့ Landcruiser
အနက်ရောင်ကားဆီသို့
သူမလျှောက်လာသည်။

သူမမောင်စိတ်ဆိုးမလည်းစိုးရိပ်နေသည်။ဒီခရီးကသူထက်အရေးကြီးတယ်လို့မောင်ထင်သွားမလား။သူမဘယ်လိုလုပ်ရပါမလဲ။

သူမကားနားရောက်တော့ အံ့ကဆင်းလာပြီး သူမဆီက luggage အိပ်ကိုတောင်းပြီး အနောက်အခန်းထဲပေးမို့ လှမ်းယူတော့...

"ဟို သဘာဝ မလိုက်တော့ဘူး"

ကားပေါ်ကနေမိုင်ကလည်း...

"ဘာဖြစ်လို့လည်း သဘာဝရ
အကုန်ပြင်ဆင်ပြီးနေမှ
ဘာလို့စိတ်ပြောင်းတာလဲ"

"ငါလိုက်လို့မရတော့လို့ "

"သွားပါပြီ သဘာဝရယ် နင်လိုက်မယ်ဆိုလို့
နေမင်းလက်ရာ ကသူပါလိုက်လာတာနော်"

LayNge

"ဟင် ဘာ မောင်ပါတယ်"

"အင်း ကို ကားတံခါးဖွင့်ပြလိုက်ပါဦး"

ကိုအံ့တံခါးဆွဲဖွင့်လိုက်တယ်ဆို ကားမှန်ကိုမှီပြီး အိပ်ပျော်နေပါတဲ့မောင်။သူဝတ်ထားတာကအရင်နေ့တွေလို Shirt နဲ့ ဘောင်ဘီဒူးအတိမဟုတ်တော့ပဲ ဆွယ်တာအဖြူလက်ရှည်နဲ့ ဘောင်ဘီရှည်အနက်ကိုတွဲဖက်ဝတ်ထားသည်။

မောင်ကဘယ်လိုဝတ်ဝတ်ကြည့်ကောင်းနေသည်မှာငြင်းမရပါ။

"အပဟမ်း သဘာဝ"

"ဟင် မိုင်ဘာလဲ"

"မလိုက်တော့တာသေချာလား"

"လိုက်မှာ"

Lay Nge

သူမ အံ့လိုက်ထဲကို luggage အိပ်ကိုပေးကာ
အလယ်ခန်းက
မောင်ဘေးကိုဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

မိုင်လည်း သူသူငယ်ချင်းလေးရဲ့ပုံစံကိုကြည့်
ပြုံးနေမိတော့သည်။နေမင်းလက်ရာ
ကျန်ခဲ့တယ်ထင်လို့မလိုက်ချင်တော့တာမသိ
တာကြနေတာပဲ။

အံ့လည်း ကားနောက်ခန်းမှာ luggage
ကိုထည့်ပြီးတယ်ဆို မောင်းသူနေရာဝင်ကာ

Laynge

သဘာဝတို့ခြံရှေ့ကနေ

ကားမောင်းထွက်လာတော့သည်။

"သဘာဝ "

"ပြောလေ မိုင်"

"နင်နော် ငါ့ကိုမပြောဘူးချစ်သူဖြစ်နေတာကို

အချင်းချင်းကို

ငါ့ယောကျ်ားသာမပြောရင်သိဦးမှာမဟုတ်ဘူး"

Jay Nge

"နှင်ကလည်းတစ်လကျော်နေပြီ မ

ကျေနပ်နေဘူးလား"

"ငါဝမ်းသာတယ် နှင်တို့မြန်မြန်ယူတော့"

"နှစ်ယောက်လုံးအတွက်အချိန်လိုပါသေးတယ်

မောက်ကအရွယ်ရှိသေးတယ်လေ

သူလုပ်ချင်တာတွေ လုပ်ပါစေဦး

ငါကသူ့အတွက်အနှောင်အဖွဲ့မဖြစ်ချင်ဘူး"

"ကျွန်တောမျိုးလည်းအသက်ရှိပါသေးတယ်ဗျ စကားပြောပါဦး"

ကားမောင်းနေရင်းနဲ့ အရှေ့နဲ့အနောက်စကားလှမ်းပြောနေတဲ့နှစ် ယောက်ကိုကြည့်ကာအံ့ပြောလိုက်သည်။

"ကို ကလည်းသူများတွေစကားပြောနေတာကို "

"နင့်ယေကျာ်းကိုအချိန်ပေးလိုက်ငါကတော့ ခဏအိပ်လိုက်ဦးမယ်"

သူမ နဲ့မိုင်စကားကိုဖောက်သည်ချသလိုပြောနေတာ တောင်မနိုးလာတဲ့ မောင့်ပုခုံးကိုမှီကာ မျက်လုံးမိတ်လိုက်တော့သည်။

အရှေ့အခန်းကလင်မယားကတော့ ချစ်ကြည်နူးတစ်တစ်တူးနေကြတော့သည်။

"နေမင်းလက်ရာ ငါတို့ကို လုပ်ချလိုက်ပြန်ပြီ"

"ငြိမ်းထက်

ကလည်းကွာသူလည်းနှစ်ရက်ဆက်တိုက်မအိပ်

ပဲလုပ်စရာရှိတာအကုန်လုပ်ပေးသွားတယ်လေ

"

"ငါတို့က အဲ့တာကိုပြောနေတာမဟုတ်ဘူး

ကျော်မျိုးထူးရ ဒင်းတို့ကြသွားပြီး

ငါ့တို့ကိုချန်ခဲ့လို့"

"ဟုတ်တယ် သူရပြောတဲ့အတိုင်းပဲ"

"သူတို့က Rs တွေနဲ့သွားတာလေ ငါတို့ပါတော့ရော သူတို့ ro နေတာထိုင်ကြည့်နေရာမှာ ငါကတော့မလိုက်ရတာပဲကံကောင်းတယ်မှတ်တယ်"

"အင်း ကျော်ကြီး ပြောတာလည်းဟုတ်တာပဲ ငါတို့ဘာသာရန်ကုန်မှာ အဲ့ကောင်မရှိတုန်း Club ဒိုးမယ်ကွာ"

"အေးကောင်းတယ် let's go "

ဒါမျိုးဆို 3ယောက်လုံး ညှိစရာမလို
သူအရင်ငါအရင်တောင်လုနေကြဦးမှာ။

ကျွိ

ကားရပ်လိုက်တာကြောင့် နေနိုးလာပြီး
ပုခုံးတစ်ဖက်ကလည်းတစ်ခုခုဖိထားသလိုကြီး
မို့ကြည့်လိုက်တော့ သူ့ရဲ့ချစ်လှစွာသောမ

lay Nge

ဖြစ်နေတာမို့ပြုံးလိုက်သည်။သူကြည့်နေတုန်း သူမလည်းနိုးလာသည်။

"ရောက်ပြီလား"

နှစ်ယောက်လုံးပြိုင်တူမေးလိုက်ကြသည်။

"အယ်

နှစ်ယောက်လုံးအိမ်မက်ကမ္ဘာထဲသာယာနေကြ တာ ဘယ်ကရောက်ရဦးမှာလည်း အခုမှ ကွမ်းခြံကုန်းပဲရှိသေးတယ်'

LayNge

"ကွမ်းခြံကုန်း ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် သဘာဝ"

"ပဲမုန့် ဝယ်ရအောင် မိုင်

ကုန်းခြံကုန်းပဲမုန့်ကနာမည်ကြီးတယ်ပြောတယ်

ငါမစားဘူးဖူး"

LayNge

"ငါတို့လည်း
အဲတာကြောင့်ကားရပ်လိုက်တာလေ သွားမယ်
သွားဝယ်မယ်"

သူတို့လည်းကားပေါ်ကဆင်းက သဘာဝဆိုတဲ့
မုန့်ဆိုင်ဝင်လာလိုက်သည်။

"အန်တီ တစ်ဘူးဘယ်လောက်လည်းရှင့်"

"1000 ပါ"

Laylee

"သမီးကို 5ဘူးပေးနော် မိုင်နင်ရော"

"သမီးကို 10 ဘူးထုတ်ပေးနော်"

သူတို့ဝယ်ပြီးတယ်ဆိုကားနားပြန်လာပြီး..

"ဗိုက်ဆာနေပြီလား နေ"

"ဗျာ မစာသေးပါဘူး ကိုအံ့"

"မင်းမနက်ငှနာရီထဲကရောက်နေတာ

ဘာမှမစားရသေးဘူးလေ

တစ်ခုခုဝင်စားဦးမလား"

"ဘယ်လို မောင်နင်ဗိုက်မဆာဘူးလား

တစ်ခုခုဝင်စားရအောင်"

"ရပါတယ် ဟိုရောက်မှ"

"ဟာ မောင်လေးကလည်း

ဟိုရောက်ဖို့ကတစ်နာရီခွဲလောက်မောင်းရဦးမှာ

LayNge

ဗိုက်ဆာနေလိမ့်မယ်

နည်းနည်းတော့ဆွဲလိုက်ဦး"

"ဒါဆိုဒီမုန့်ပဲဆွဲလိုက်မယ်လေ"

သူ သဘာဝလက်ထဲကမုန့်ကို

လက်ညှိုးထိုးပြပြပြောလိုက်သည်။

"အင်း ဒါဆိုလည်းတက်ကြတော့

ခရီးဆက်ကြမယ်"

"ကိုအံ့ ကျွန်တော်မောင်းရမလား"

"ရပါတယ်ကွာမုန့်သာအရင်စားလိုက်
ဒေးဒရဲလောက်ရောက်မှ မောင်းဟုတ်ပြီလား"

"အင်း"

သူတို့နှစ်တွဲလုံးကားပေါ်ပြန်တက်ကာ
ခရီးဆက်ကြသည်။

"မောင် ရော့"

သူမ မုန့်တစ်ဘူးဖောက်ကာ

ဘူးထဲကမုန့်တစ်ခုကိုယူပြီး သူ့ကိုခွန့်လိုက်တော့

တစ်ခုလုံးကိုတစ်ကိုက်ထဲ စားပစ်သည်။

"အော် မောင် ဖြေးဖြေးစားပါ

ဗိုက်ဆာနေတာကို

တစ်ခုခုဝင်စားမယ်ဆိုတာကြတော့လက်မခံဘူး

"

"ဟိုရောက်တာနောက်ကျမှာဆိုးလို့ မရဲ့"

"ဒါနဲ့

ဘယ်ကနေဘယ်လိုလိုက်ဖြစ်သွားတာလည်း

ပြီးတော့

သဘာဝဖုန်းခေါ်တာတွေလည်းမကိုင်ဘူး"

"နှစ်ရက်အတွင်း

လုပ်စရာရှိတာတွေကိုအပြီးဖျက်နေတာလေ

ဖုန်းတောင်မကြည့်အားဘူး ဒီမနက်

ကိုအံ့တို့ဆီထွက်လာမှ မ

ဖုန်းခေါ်ထားတာတွေတွေ့တာ..မနဲ့လည်း ခရီးအတူတူထွက်ချင်လို့"

"အွန်း ရော့စားဦး အစာအိမ်ဖြစ်မယ်"

"မ လက်နဲ့ထိတာမှန်သမျှ အကုန်ကောင်းနေတာပဲ ဒါကြောင့် ရန်ကုန်မှာ မနေနိုင်တာ Oxygen လေးမရှိရင်"

"Oxygen ကဘယ်သူလည်း"

LayNge

"မ လေ မကကျွန်တော်အသက်လေ"

"အမလေး ငါတို့လင်မယား Ro ဖို့လည်းထားပါဦး "

"အစ်မ ယောကျ်ားကိုအံ့ကို Ro ခိုင်းလေ"

"ရော့ အာယောကျ်ား မိန်းမခွန့်ကျွေးမယ် ဟ ငါ့ယောကျ်ားလေးက မုန့်စားနေတာတောင် ချစ်ဖို့ကောင်းနေရော"

သူတို့နှစ်ယောက်ကို Ro ပြနေတဲ့
မိုင်ကိုကြည့်ပြီး
သူမတို့တစ်ယောက်လက်တစ်ယောက်ကိုင်
ထားကာ ပြုံးကြည့်နေတော့သည်။

OBJ

(ဟီး အဲ့လိုလေး🥰)

Lay Nge

သူတို့တွေ ဒေးဒရဲမြို့အဝင်ရောက်တယ်ဆို
အရှေ့အနောက်လူလဲပြီး

ခရီးဆက်ကြသည်။နာရီဝက်လောက်မောင်းပြီး အကြာမှာတော့ ဖျာပုံ မြို့မှကြိုဆိုပါ၏ဆိုတဲ့ စာရေးထားတာကိုတွေ့သည်။

"မိုင်တို့ ထကြ တံတားပေါ်တက်တော့မယ်"

သဘာဝပြောတယ်ဆိုအိပ်နေတဲ့လင်မယားနိုး လာပြီး တံခါးအပြင်ဘက်ကိုကြည့်နေကြသည်။

Lay Nge

သူတို့ကားပေါ်ကနေ မြစ်ကိုလှမ်းကြည့်ပြီး လေကောင်းလေသန့်ကိုရှူကြသည်။တံတားပေါ် ကဆင်းပြီး နှစ်မိနစ်လောက်မောင်းအပြီးမှာ မိုင်အဒေါ်အိမ်ကို မိုင်ရဲလမ်းညွှန်မှုဖြစ်ရောက်လာသည်။သူမတို့ အတော်ကျယ်ဝန်းတဲ့ခြံနဲ့ ပျဉ်တောင်အိမ် အတော်အသင့်ကျယ်ဝန်းတဲ့ ခြံရှေ့ကားရပ်တယ်ဆို အထည့်က အန်တီတစ်ယောက် နဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ထွက်လာသည်။

သူတို့

၄ယောက်လည်းကားပေါ်ကဆင်းလာကြသည်။

" မမ မိုင် "

"အာ့ မေလေး မမကသတိရနေတာ "

"မေရောပဲ"

"မမ ညီမလေးကအရပ်ကြီးရှည်လာလိုက်တာ မမယောကျာ်းအရပ်တောင်မှီတော့မယ်"

LayNge

"မိုင် ညည်းညီမကတော့ ဂလန်ကုလားလေ သိတယ်မဟုတ်လား"

"သိတာပေါ့ ဒေါ်လေး"

"သမီးညော့်သည်တွေရောပါတယ်မဟုတ်လားအိမ်ထဲခေါ် ခဲ့လာကြ"

"လာ သဘာဝ ကိုနဲ့ နေ လာခဲ့ကြ"

မိုင်နဲ့သူမကအိမ်ထဲအရင်ဝင်လာကြသည်။မောင်တို့ကတော့ ကားထဲကပစ္စည်းတွေကိုထုတ်နေကြသည်။

"လာထိုင်ကြ မေသမီး မမတို့စားဖို့အတွက် ကော်ဖီ နဲ့မုန့်ချပေးဦး ပြီးတော့ လက်ဖက်ရော"

"ပြီးတော့ ရေနွေးဘူး ရေခဲရေဘူး အအေးဘူး ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား မား"

Layme

"အော်

လုပ်ခံရတော့မယ်သွားသိရင်လည်းသွားယူ"

"ဟုတ် ဟီး"

နေ နဲ့ အံ့လည်း အိတ်တွေချကာ

သူမတို့နှစ်ယောက်ဘေးဝင်ထိုင်သည်။

"မိုင် ဒေါ်လေးသမီး

မင်္ဂလာဆောင်ကိုမလာနိုင်တာ

LayNge

တောင်းပန်ပါတယ်

ညည်းညီမစာမေးပွဲရှိလို့မလာလိုက်ရတာ"

"အော် ဒေါ်လေးကလည်း မဟုတ်တာရပါတယ်

ဒါနဲ့ ဦး ရောဘယ်သွားလည်း"

"နင့်ဦးကမြို့ထဲသွားတာ

သူ့သူငယ်ချင်းနေမကောင်းလို့သတင်းသွားမေး

တယ်"

Lay Nge

"ဒေါ်လေး ဒါက သမီး သူငယ်ချင်း သဘာဝပန်း

တဲ့သူကကျောင်းဆရာမလေ"

"မိုင်လိုပဲ အချောလေး

မိုင်လေးထက်နေတောင်သာချင်သေးတယ်"

"ကျေးဇူးပါ ဒေါ်လေး"

"ဒါက သမီးအမျိုးသား အံ့ထူးအောင် တဲ့ သူက

သူ့သူငယ်ချင်း နေမင်းလက်ရာတဲ့ ဒေါ်လေ"

Lay Nge

"သားတို့ကိုယ်အိမ်လိုသဘောထားပြီးလွတ်လွတ်လပ်လပ်နေကြနော်"

"ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးပါဗျ "

ဒုန်း ခလွမ်

"အာ ဒီကောင်မလေးကတော့ ရှက်ပြာရှက်ပြာနဲ့ မနိုင်တာကိုတစ်ခုခြင်းမသယ်ပဲနဲ့ "

Lay Nge

ချိုရည်ဘူးတွေပြုတ်ကျလို့တော်သေးတာပေါ့

ခတ်ဘူးသာပြုတ်ကျလို့ကတော့

ဒင်းမသာပေါ်မှာ...။

"မေ မမဆီလာဦး"

"ဘာလဲ မမ"

"သဘာဝ သူကင်္ဂါ့ညီမ မေမြတ်မိုး

တဲ့တစ်အိမ်လုံးကအချစ်တော်ပေါ့

အသက်က၁၇ပဲရှိသေးတယ်"

Lay Nge

"ဟယ် တကယ်"

သူမကောင်မလေးကိုကြည့်မျက်နာလေးကဖြူစင်မဲ့ပုံလေး အရပ်ကကြတော့ သဘာဝတို့က သူမလေး ပုခုံးလောက်သာရှိမည်ထင်သည်။

"မေ ကအရပ်ရှည်တာလေ အရှည်ကြီး"

"ဟွန့် မမနော်"

Lay Nge

"မမနော်မနေ နဲ့ မေ ညနေကြရင်မမတို့ကို ညစျေးတန်းလိုက်ပြီး မုန့်လိုက်ကျွေးလိုက်ကြားလား"

"ဟုတ်"

"ကဲမိုင် သမီးကညှော့်သည်မဟုတ်တော့ သူငယ်ချင်းတွေကို နေရာချပေးလိုက်ဦး"

"ဟုတ်ကဲ့ ဒေါ်လေး"

Lay Nge

♡♡

ညနေ ၆နာရီခွဲတော့

သူမတို့ညဈေးကိုလမ်းလျှောက်ပြီး

အိမ်ကနေထွက်လာသည်။မိုင်ညီမလေးတို့အိမ်

ကနေ ညဈေးကို

တစ်နာရီလောက်လျှောက်ပြီးမှရောက်သည်။ည

ဈေးဆိုသည့်အတိုင်း

တကယ်စည်ပါသည်။မြန်မာမုန့်သည်တွေ

ကိုရီးယားကင် ပေါင်မုန့်ကျော် ဝက်သားသုပ်

ကြက်သားသုပ် ဝက်သားတုတ်ထိုး

စသဖြင့်စားစရာဆိုင်များလည်းရှိသည်။သစ်သီး ဆိုင်တွေ ဆိုတာလည်း ဈေးတန်းတသ်လျှောက်လုံးပင်ဖြစ်သည်။

"မမ မိုင် မုန့်ဟင်းခါး စားမလား ဖျာပုံမှာတော့မုန့်ဟင်းခါး ကနာမည်ကြီးတယ်"

"အင်းစားမယ် ညီမလေး သဘာဝစားမလား"

"အွန်းကောင်းသားပဲ မောင်မုန့်ဟင်းခါးစားတယ်မဟုတ်လား"

"မစားမှာမဟုတ်လား မောင်လည်းစားမှာပေါ့"

သူတို့အားလုံး အနီးအနားက မုန့်ဟင်းခါးဆိုင်တစ်ခုမှာဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ထိုင်ပြီးတယ်ဆို မေက အားလုံးတွေ့မှာလိုက်သည်။

မကြာပါ

သူတို့ဝိုင်းကိုလာချပေးသည်။မုန့်ဟင်းခါးကပူ

နေတော့အငွေ့တစ်ထောင်းထောင်းနဲ့အနံ့နဲ့တင်စားချင်စရာကောင်းသည်။

"မ ကောင်းတယ်နော်
မုန့်ဟင်းခါးဟင်းရည်ကချို့နေတာပဲ"

"ဒီမှာက
ငါးကကမ်းရိုးတန်းဒေသဆိုတော့ပေါတယ်လေ
ဒီဟင်းရည်က ငါးရံ့နဲ့ချက်ထားလို့ချိုနေတာ"

"မေ ဘုရားရောတစ်ခါထဲလိုက်ပို့မှာလား "

"မဟုတ်ဘူးမမိုင် မနက်ကြ
သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့
အဲ့ကြရင်ဘုရားမှာပိုစည်တယ်"

"စားပြီးရင်
ကမ်းနားဘက်လမ်းလျှောက်ရအောင် နော်
မိန်းမ"

"အင်း မေသွားလို့ရတယ်မဟုတ်လား"

"အတွဲတွေသွားလို့မရဘူး"

"ဟမ်......."

~~~~~~~~~~

မပြည့်စုံတဲ့
ရေးသားမှုကိုအားပေးကြသူတစ်ဦးချင်းဆီကို
ကျေးဇူးတင်ပါတယ်🥰🙏

OBJ

💮နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း💮

Lay Nge
~~~~~~~~~~

အခန်း ။ ၁၂

"ဟမ်..."

သူတို့လေးယောက်လုံးစီမှနားမလည်နိုင်စွာအ
သံတွေထွက်လာကြတော့သည်။

"တကယ်ကြီးလား ဟင် မေ"

"အင်း မမ ဇနီးမောင်နှံတွေဆိုပိုတောင်ဆိုးသေး
"

"ဘာလို့လည်း"

"ကလေးတွေအတွက်မြင်အတက်သင်မှာဆိုးလို့
အပြီး"

"အော် ငါကအကောင်းမှတ်လို့ မေနော်"

LayNge

"မမမိုင်ကလည်းချစ်လို့စတာကို
စားပြီးရင်သွားကြမယ်"

သူတို့မုန့်ဟင်းခါးစားပြီးတယ်ဆို
ကမ်းနားလမ်းဘက်ကို လမ်းလျှောက်ကြသည်။

"ညီမလေး ဆိုင်ခန်းတွေကဘာလည်းဟင်
ဈေးလား"

"ဟုတ်မမ ဟင်းရွက်ဈေးတော့မဟုတ်ဘူး ပုစွန်ခြောက် ငါးခြောက် ငါးပိ ငံပြာရည်ရောင်းတဲ့ဆိုင်ခန်းတွေကြီးပဲ"

"ဖျာပုံမှာက ပုစွန် ငါးခြောက် ပေါတယ်နော် ကောင်းလည်းကောင်းတယ် မမကြားဖူးတယ်"

"ဟုတ်တယ်မမ ဟိုဘက်ကတော့မြစ် ရှေ့နည်းနည်းလျှောက်ရင် ဆယ်နာရီဈေးရောင်းတဲ့နေရာရောက်မှာ"

"ဆယ်နာရီဈေး"

"ဟုတ် မနက်ဆယ်နာရီအထိပဲရောင်းတာလေ ဒါကြောင့်
ဈေးကြီး(မြို့မဈေး)ကတော့မနက်ကြရင်
ဈေးဝယ်ရင်းပြမယ်မမ"

"ဟုတ်ပါပြီရှင့် "

နေမင်းလက်ရာတစ်ယောက်
သူကိုအရေးမလုပ်ပဲ မေဆိုတဲ့ကောင်မလေးနဲ့

မေးလိုက်ဖြေလိုက်လုပ်နေတဲ့ မကို

အသဲယားလာရသည်။ကိုယ့်ချစ်သူတစ်ယောက်

လုံး

ပါတယ်ဆိုတာကိုရောသိသေးလားမသိဘူး။အ

ရှေ့ကနေသွားနေတဲ့လင်မယားကလည်းမိုးမြ

င်လေမမြင်တစ်ယောက်ကပုခုံးမှီထားပြီး

တစ်ယောက်ကဖက်ထားကြသည်။

"လေလေးကိုဖြူးနေတာပဲ

ကမ်းစပ်နားမလို့ထင်တယ် စိမ့်နေတာပဲ"

လို့ပြောပြီး လက်ပိုက်လိုက်တာကြောင့် နေသူရဲ့ အပေါ်ထပ် shirt လက်ရှည်ကိုချွတ်ကာ....

" မ ရော့ ကျွန်တော်shirt ဝတ်ထားလိုက် လက်တိုကြီးဝတ်လာမှတော့အေးပြီပေါ့"

သူမ မောင်ရဲ့ shirt ကိုဝတ်လိုက်တော့ အရှည်ကတင်ပါးလောက်ထိတောင်ရှည်နေသ ည်။မောင်ကလည်း အင်္ကျီလက်ကလက်ထက်ရှည်နေတာမို့ အင်္ကျီလက်ကိုခေါက်တင်ပေးနေသည်။

"မောင် ကိုယ်သင်းရနံ့လေးကမွှေးနေတာပဲ"

သူနားတိုးတိုးကပ်ပြောနေတဲ့ မကို...

"ယောကျ်ားတော်လိုက်လေ

မကိုညတိုင်းရှူခွင့်ပေးမယ်"

"မောင်နော် အရမ်းညစ်ပတ်တာပဲ

လူလည်ကြီး"

"ဟွန်း"

♡♡

🌕သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ည🌕

ဒီညတော့မောင်က ပုဆိုးအကွက်လေးနဲ့ shirt အဖြူလက်ရှည်ကိုတွဲဖက်ဝတ်ဆင်ထားပြီး သူမကတော့ ပါတိတ်ဝမ်းဆက်လက်ရှည်ကိုမှ ဇာလေးတွေနဲ့ချုပ်ထားတာကိုဝတ်ဆင်ထားသည်။

နေ

သူမမျက်နှာလေးနဲ့ဝတ်ထားပုံကိုကြည့်လိုက်တ

ယ်ဆို

သူရင်ထဲအေးချမ်းသွားရတာအမှန်ပင်။သူမ

လေးရဲ့သေးသေးသွယ်သွယ်ဖြူဖြူဝင်းဝင်း

ခန္ဓာကိုယ်လေးကဘယ်လိုအဝတ်အစားမျိုးမ

ဆို

တင့်တယ်နေမှာပါ။သူမလေးကပကတိဖြူစင်

သူလေးမို့ သူမလေးကို သူအဆုံးရှုံးမခံနိုင်ပါ။

သဘာဝ ဘုရားအဝင်အပေါက်မှ

သူမမျက်နှာကိုပဲစိုက်ကြည့်နေတဲ့

မောင့်ကြောင့်.

"မောင် ဘာလို့ကြည့်နေတာလည်း

မိုင်တို့တောင်ဝင်သွားပြီ"

သူမပြောလည်းပြော

လက်ပေါ်တင်ထားတဲ့တဘက်ကလေးနဲ့ပါသူကို

ရိုက်လိုက်သေးသည်။

"မောင့် ချစ်သူလေးကလှရက်နေတာကိုဗျ"

"မောင်ကလည်း လာပါ
အရှေ့ကသွားတဲ့သူတွေကရှာနေပါဦးမယ်"

"မ မုန့်စားဦးမလား ဟိုမှာဆိုင်တွေရှိတယ်"

"မစားသေးဘူးမောင်
ဘုရားဖူးပြီးမှစားမယ်လေ"

"အင်း လာသွားဆို"

သူ နဲ့သူမလက်တွဲက

ဘုရားတန်ဆောင်အတွင်းသို့ဝင်လာကြသည်။

သူတို့ဝင်လာတော့ ဟိုဒယောက်ကာ

မြစ်ဘက်ကိုကြည့်ပြီး

ပေါင်မုန့်တွေချနေကြသည်။သူတို့လည်းဘာလု

ပ်နေမှန်းမသိပင်မဲ့တြစ်ခြားသူတွေလည်းလုပ်

နေတာကြောင့် ဒီအတိုင်းထားလိုက်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်ပန်းဝယ်ကာဘုရားကပ်လိုက်

ပြီး ဘုရားဖူးကာ

ကိုအံ့တို့၃ယောက်နားယောက်တော့ ရေထဲကြည့်လိုက်တော့ ငါးတွေမှအများကြီး ဒါကြောင့်ပေါက်မုန့်တွေကျွေးနေကြခြင်းဖြစ်သည်။သူလည်း သူမကိုခေါ်က ဘုရားအလှူခံဌာနမှာပေါင်မုန့်သွားဝယ်ရသည်။

"ဦးလေး သမီးတို့ပေါင်မုန့် ၄ထုပ်လောက်"

"ရော့ သမီး"

သူမ
ထိုဦးလေးဆီကပေါင်မုန့်လေထုပ်ကိုယူလိုက်သ
ည်။

နေဘောင်ဘီအိတ်ကပ်ထဲကပိုက်ဆံထုတ်ကာ
....

"အန်ကယ် ဒါကပေါင်မုန့်ဖိုး 2000 ပါ ဒါက
အလှူငွေပါဗျ"

သူပေါင်မုန့်ဖိုးနဲ့အတူသောင်းတန်
5ရွက်ကိုထုတ်ပေးလိုက်သည်။သူမလည်း
လွယ်ထားတဲ့ စလင်းဘတ်အိတ်ထဲက
သောင်းတန်
5ရွက်ထုတ်ကာမောင်နဲ့အတူတူလှူလိုက်သည်။

"အန်ကယ် နာမည်က နေမင်းလက်ရာ နဲ့
သဘာဝပန်းပါ"

"ဒီလိုလှူရသောအကျိုးကြောင့် ဘဝဆက်တိုင်း
သက်ဆုံးတိုင် ပေါင်းဖက်နိုင်ကြပါစေကွယ်"

"ကျေးဇူးပါ ဦးလေး"

သူ နဲ့သူမ အလှူခံဇရပ်ကနေထွက်လာပြီး ငါးစာကျွေးမို့ ပြန်လာသည်။

"မောင်တွေ့လား

စားနေတာငါးတွေအများကြီးပဲ"

"အွန်း ဟုတ်တယ်မ

ကျွေးတဲ့သူကလည်းများနေတော့ ပျော်စရာကြီး

ပြီးတော့လည်းတော်တော်စည်တယ် "

မောင်ပျော်တဲ့အတိုင်းပင်ဘုရားရင်ပြင်တော်

ပေါ်မှာလူတွေထောင်နဲ့ချီသည်။ဆီးမီးထွန်းတဲ့

သူကထွန်း ငါးစာကျွေးတဲ့သူကကျွေး

ဘုရားဖူးညှော့သည်တွေလည်း အများကြီးပင်။

"အဲတာဘာငါးလည်း မ"

"ငါးဒန် လို့ခေါ်တယ်လေ မောင်မသိဘူးလား"

"ဟင်အင်း"

"မောင်သိတာဘာရှိလည်း"

"မကိုချစ်တာပဲသိတယ်"

"အာ ဘုရားရင်ပြင်ပေါ်မှာနော်
ဘာဖြစ်နေတာလည်း"

Lay Nge

"မကလည်း ဒါလေးပြောတာကို"

"ဘုရားဆိုပင်မဲ့
မြစ်ကြီးကိုလည်းမြင်နေရတယ်နော်
လေလေးတစ်ဖြူးဖြူးနဲ့ အေးချမ်းလိုက်တာ"

￼

￼

￼

(ညဘက်မြင်းကွင်း)

Lay Nge

"မောင်လည်းသဘောကျနေတာ

လက်ထပ်ပြီးရင် ဒီမှာလာနေကြမလား"

"လာတော့မနေပင်မဲ့

ခဏခဏလာကြမယ်လေနော်"

"ဟုတ်ပါပြီ"

သူနဲ့သူမ ငါးစားကျွေးပြီး သူက

သူမပုခုံးလေးကိုဖက်ကာ

မြစ်ဖက်ကိုကြည့်နေကြသည်။မြစ်ထဲတွင်

ငါးဖမ်းသဘောတွေ လှေတွေနဲ့

ဘဝကိုယ်ဆီလှုပ်ရှားမှုတွေကိုမြင်နေရသည်။

"ဟိတ် "

"ဒီနှစ်ယောက်ကပျောက်လို့ရှာလိုက်ရတာ

သာယာနေကြတယ် တကယ်ပါပဲ"

"ကိုအံ့တို့ဘာသာရှေ့ကသွားကြတာလေ

ကျွန်တော်တို့က မြစ်ဘက်ကိုကြည့်နေတာ"

LayNge

"သဘာဝ ပျော်လား
ငါကနင့်ကိုကျောင်းပိတ်ရက်တွေမှာ
ဟိုနှစ်ယောက်နဲ့မရှိစေချင်လို့ခေါ်လာတာ"

"ပျော်တာပေါ့
ခေါ်လာပေးတာလည်းကျေးဇူးတင်တယ်"

"ဟုတ်ပါပြီ..မေ မမတို့ဘယ်သွားကြဦးမလည်း"

LayNge

"လိပ်ဥကုန်း ဘုရားလိုက်ပို့မယ်
ဘုရားကနည်းနည်းဝေးတော့
ဆိုင်ကယ်ငှားသွားကြမယ်"

"အင်း ဒါဆိုသွားကြမယ်လေ
အချိန်လည်းမနည်းတော့ဘူး
ပြန်ရင်နောက်ကျနေလိမ့်မယ်"

သူတို့၅ယောက် မေနဲ့အတူတူ
လိပ်ဥကုန်းဘုရားကိုအတူတူသွားဖူးကြပြီး
နောက်နေ့တွေလည်း

ဖျာပုံမြို့မှာရှိတဲ့အထင်ကရနေရာတွေကို အစုံသွားဖြစ်ကြသည်။ဒီမြို့လေးကို ရောက်တဲ့ရက်မှာသူမအတွက်ကနှော့ပျော်စရာ အတိ။

"ကဲ သမီး သားတို့စားကြ"

သူမတို့မနက်ဖြန်ပြန်တော့မှာမို့ မိုင်ဒေါ်လေးကဟင်းအစုံချက်ကျွေးသည်။

"အန်တီ ဒါဘာဟင်းလည်း"

မေးပါပြီ ဘာမှမသိတဲ့ အမောင်လူသား...

"သားအဲ့တာက

ငါးခုံးမချဉ်သုပ်ထားတာလေသားရဲ့

ရန်ကုန်မှာလည်းစားလို့ရတယ်လေ..ဒါက

ပုစွန်ချဉ်...ဒါက

ငါးခြောက်ဖုတ်...ကျန်ဒါကတော့

သားလည်းသိမှာပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးပါ"

"သမီး မိုင်နောက်လည်းလာလည်ဦးနော်"

"ဟုတ်လာမှာ ဒေါ်လေး
အခုဟင်းတွေတောင်စားရတာမဝသေးဘူး"

"ဟုတ်ပါပြီး သမီးတို့အတွက် ဒေါ်လေး
ပုစွန်ချဉ်ရယ် ငါးခြောက်ရယ် ပုစွန်ခြောက်ရယ်
ထည့်ပေးလိုက်မယ်သိလား"

"ဟုတ်ကဲ့
ဒေါ်လေးတူမကမကြိုက်ရှာဘူးဆိုတော့"

"သိပြီးသားဒေါ်လေး တူမအကြောင်း"

"ဒေါ်လေးကလည်း"

"ကဲ စားကြစားကြ"

"မောင် ရှေ့ပုစွန်ချဉ်လေးစား ရန်ကုန်မှာထက်
ဒီကပိုကောင်းတယ် လက်ဆက်တယ်"

သူပန်းကန်ထဲကို ဟင်းခက်ထည့်ပေးပြီး

ဘယ်လောက်

ကောင်းကြောင်းရှင်းပြနေတဲ့အချစ်ကလေးကို

သူပြုံးကြည့်ကာ ထမင်းပဲစားနေလိုက်သည်။

ထမင်းစားအပြီး သူမတို့၄ယောက်

ပြန်ဖို့အတွက်အထုပ်တွေပြင်ဆင်နေရသည်။

"မ မောင် Shirt လေးမဆီမှာလား"

"ဟုတ်တယ်မောင် မောင်ယူမလို့လား"

"မယူပါဘူး မနဲ့လိုက်လို့
မယူလိုက်တော့လို့ပြောတာ "

"ဟုတ်ပါပြီ ပစ္စည်းတွေသေချာထည့်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါဗျ"

LayNge

"မောင် နင်ငါကိုပြောပါဦး ကိုအံ့တို့ဆီ ငှနာရီကတည်းကရောက်နေတဲ့ကိစ္စ အခုမှသတိရလို့ မေးရတယ်"

ခရီးအစကတည်းကမမေးပဲနဲ့ပြန်ကာနီးကြမှ မေးရတယ်လို့။သူမမေးနေတာကို စဉ်းစားနေတဲ့သူ့ကို လက်ထဲက စက္ကူဘူးနဲ့ပစ်ပေါက်လိုက်သည်။

"အံ့ နာတယ်နော် မ"

"ဖြေလေ"

"ဖြေစရာလိုသေးလို့လား
မနှောက်လိုက်ချင်လို့လေ"

♡♡

သူမတို့ခရီးကပြန်ရောက်တယ်ဆို မောင်က
ကိုအံ့တို့အိမ်အရင်ဝင်ကာ
မိုင်တို့လင်မယားဆီကကားကိုယူပြီး
သူမကိုသက်သက်လိုက်ပို့သည်။

သူ

သူမတို့အိမ်ရှေ့ရောက်တယ်ဆိုကားကိုရပ်လိုက်ပြီး

သူနဲ့သူမနှစ်ယောက်လုံးကားပေါ်ကဆင်းလာသည်။သူကားနောက်ဖုံးဖွင့်ကာ

ဖျာပုံကပါလာတဲ့ပစ္စည်းတွေကိုထုတ်ကာသူမဆီယူလာသည်။

"မ ရှော့"

"မောင်ယူသွားလိုက် ပုစွန်ခြောက် နဲ့ ငါးခြောက်ကို အန်တီတို့ကိုကျွေးလိုက်လေ သဘာဝတို့ကပဲဟိုမှာကတည်းကစားလာကြတာ နည်းနည်းမှမဟုတ်တာ"

"မအိမ်က"

"အန်တီတို့ကိုပဲ ကျွေးလိုက်ပါ သဘာဝမိဘလို့သဘောထားပြီး ကျွေးတာ"

သူမအဖြေကြောင့်

သူသဘောကျသွားရသည်။သူမိဘတွေကိုသူမကမိဘလိုသဘောထားတာတဲ့လား။မေမေတို့ကတော့သူမလိုအလိမ္မာလေးကိုမချစ်စရာဘာအကြောင်းမှရှိမှာမဟုတ်။

"ဟုတ်ပါပြီး မ မနက်ကြရင်လာခေါ်မယ်နော်မြို့ထဲသွားမယ်"

"အာ တစ်ရက်တစ်လေတော့နားပါဦးလား"

"အင်း နားတယ်လေ ဒီနေ့လေ"

"ဟာ မောင်နင်ဟာလေ စကားတက်တိုင်း"

" မ နော် သွားကြမယ်မြို့ထဲကို
ကျောင်းပိတ်တုန်းလေးတွေ့ရတဲ့ဟာကို "

"ဟုတ်ပါပြီး သွားမယ်ဟုတ်ပြီလား"

"ချစ်တာ မွ "

"မောင် !! "

ခြံရှေ့ကြီးမှာသူမရှက်တိုင်းနမ်းတဲ့မောင်ကိုလေ ထုရိုက်ပစ်ခြင်ပင်မဲ့ သူကကားပေါ်တက်ပြီး မောင်းထွက်သွားသည်။သူမလည်း မောင်ထွက်သွားမှာ Luggage အိပ်ကိုဆွဲကာ အိမ်ထဲဝင်လာသည်။

"ပြန်လာပြီလား ငါကတစ်သက်လုံးနေတော့မလို့လားလို့ ကျုပ်တို့အတွက်ဘာပါလည်း"

"နေလို့ရရင်နေချင်တာပေါ့"ဟုစိတ်ထဲကနေ ပြောကာအပြင်ကတော့...

"ဘာပါရမှာလည်း အလည်သွားတာပါဆို ဘာမှမပါဘူး ဒေါ်လေး"

"ညည်းအကောင်ကပေးသားနဲ့ဘာလို့မယူတာ လည်း"

LayNge

သူမသိလိုက်ပါပြီ

မောင်မိဘတွေအတွက်ပြန်ယူသွားခိုင်းတာကို

ဒေါ်လေးတို့တွေသွားတယ်ဆိုတာ။

"သူကရည်းစားပဲဖြစ်သေးတာ

ယောကျ်ားမှမဟုတ်တာ

ဘာလို့ပေးတိုင်းယူရမှာလည်း ဒေါ်လေး"

"ညည်းကျုပ်တို့အတွက်

ပုစွန်ခြောက်လေးတောင် စေတနာမရှိတာလား

ဒါကဘာတွေလည်း"

layinge

သူမလက်ထဲက ပုစွန်ခြောက်နှစ်ထုပ်ကို ဆွဲယူပြီး သူမကိုမေးသည်။တကယ်လည်း သူမဒေါ်လေးတို့အတွက်ဝယ်လာတာမှမဟုတ်တာ ကျောင်းဖွင့်ရင် ဆရာမကြီးကကန်တော့ဖို့ဝယ်လာခြင်းဖြစ်သည်။

"အဲ့တာ ဆရာမကြီးအတွက်ဝယ်လာတာဒေါ်လေး "

LayNge

"ဟာ တရားကျဖို့ကောင်းလိုက်တာ
ဒေါ်သဘာဝပန်းရယ်
ကျုပ်လိုအဒေါ်အရင်းအတွက်ကျမပါပဲ
ဘာမှမတော်တဲ့ ဆရာမအတွက်ကျပါတယ်
ဟုတ်လား ဟမ်"

"ဟုတ်တယ် ဒေါ်လေး
ဆရာမကြီးကသူစိမ်းဆိုပင်မဲ့
သဘာဝရဲ့ကျေးဇူးရှင်"

"ဒါတွေကျူပ်စားလိုက်မယ်
ညည်းအသစ်ဝယ်ပေးလိုက်"

"မရဘူးဒေါ်လေးပြန်ပေးပါ
ဆရာမကြီးအတွက်မို့ပါ တောင်းပန်ပါတယ်
သမီးအတွက်တောင်သမီးဝယ်မလာပါဘူး
ဒေါ်လေးရယ်"

"မပေးဘူးအေ ညည်းသွားတော့"

"ဒေါ်လေးရယ် ပေးပါ "

"မပေးဘူးအေ ရှော့ယူချင်အဲမှကောက်လိုက်"

ဖောက်

ပုစွန်ခြောက်ထုတ်ကိုပစ်ချလိုက်တာကြောင့်ပျဉ်ပေါ်မှာပြန့်ကျဲကုန်သည်။

"ဒေါ်လေးရယ်လုပ်ရက်လိုက်တာ "

သူမ ပျဉ်ပေါ်ဒူးထောက်ချလိုက်ပြီး ပုစွန်ခြောက်တွေကိုကောက်နေသည်။ဟုတ်ပါသည်သူမအမှားပါပြသနာရှာမှန်းသိသိနဲ့ မဝယ်ခဲ့တာ။သူမဘဝကိုသူမမုန်းလှပါပြီ ဘယ်တော့များမှ ဒီဘဝကလွတ်မှာလဲ။

￼

❁နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်းr❀

အခန်း ။ ၁၃

LayNge

တီ တီ

အိမ်ရှေ့ကကားဟွန်းတီးသံကြောင့်မောင်ရော
က်နေပြီးမှန်းသူမသိလိုက်သည်။သူမကပြင်ဆင်
ပြီးဖို့နေနေသာသာ မီးဖိုထဲမှာချွေးတွေနဲ့
ဟင်းချက်လို့ပင်မပြီးသေး။အချိန်ကြည့်လိုက်
တော့
၁၀နာရီပင်ထိုးနေပြီဖြစ်သည်။မနေ့ကခရီးပင်ပ
န်းပြီး နောက်ကျမှနိုးတာကြောင့်ရယ်
ဒေါ်လေးတို့အတွက်မနက်စာစီစဉ်ပေးရသေးတဲ့
အပြင် မြတ်နိုးမောင်

အဝတ်အစားတွေပါမီးပူတိုက်ပေးရတာကြောင့်
နောက်ကျနေခြင်းဖြစ်သည်။သူမမောင်အကြာ
ကြီးစောင့်နေရမှာဆိုးတာကြောင့်
ဟင်းအိုးကိုအမြန်ပြီးအောင်လက်စသက်ရသ
ည်။

သူကားဟွန်းတီးတာကြာနေပြီ
ထွက်မလာသေးတဲ့သူမကြောင့် သူစိတ်ပူပြီး
ကားပေါ်ကဆင်းကခြံထဲကိုဝင်လာတော့သည်
။အိမ်ထဲဝင်ကာနီးမှ

Lay Nge

ဟိုတစ်ခါသူတွန်းလိုက်တဲ့မိန်းကလေးနဲ့တန်းတိုးသည်။

"ဟင် လာလည်တာလား

မြတ်နိုးဆီလာတာလား ဝင်လေ"

ဘယ်လိုမိန်းမလည်းမသိဘူးကိုယ့်ကိုထိခိုက်အောင်လုပ်ထားတဲ့ယောကျ်ားလေးတစ်ယောက်ကသူဆီကိုပဲအလည်လာရဦးမည်။

"မင်းဆီလာတာမဟုတ်ဘူး
အပိုစကားတွေလာမပြောနဲ့ သဘာဝရော"

"မမလား ဟင်းချက်နေတယ်လေ"

"ဘာ
မင်းကရောဘာလုပ်နေတာလည်းသွားဝိုင်းချက်
လေ"

"မချက်တက်ဘူးလေ သူမကလုပ်နေကြပဲဟာ"

"အော် အစ်မကိုကျွန်လိုသဘောထားနေတာ ဟင်းတောင်မချက်တက်တဲ့မိန်းမတစ်ယောက် ကို ဘယ်လိုကောင်ကမှစိတ်ဝင်စားမှာမဟုတ်ဘူး "

"ဟင်းချက်တက်ရင်ရော"

"စိတ်မဝင်စားဘူး "

"မောင်"

သူမ

မောင်နဲ့မြတ်နိုးပြောနေတာတွေအကုန်ကြားပါ
သည်။ကြာရင်မောင်နဲ့မလွယ်ကြောမို့သူမ
ဝင်ပြောရတော့မည်။

"မ ကဘာမှမလုပ်ရသေးဘူးလား"

"အိပ်ရာထနောက်ကျနေလို့"

"အော်ပြီးတော့ ဒီအိမ်မှာမိန်းမကာမတစ်ယောက်ထဲလား ကျန်တဲ့သူတွေက အပျက်တွေလား"

သူမ မောင်စကားကြောင့် မျက်လုံးပါပြူးသွားရသည်။သူမနဲ့ပက်သက်လျှင်မောင်ဟာလေတစ်စက်ကယ်မှသည်းမခံတက်ပါ။

LayNge

"နင် ငါနဲ့ငါ့အမေကိုဘာပြောတာလည်း"

"အပျက်လို့ပြောတာလေ"

"မောင် တော်ပြီနော်
သဘာဝရေချိုးအဝတ်အစားလဲလိုက်မယ်
မောင်ကားပေါ်ကနေသွားစောင့်နေလိုက်နော်"

LayNge

"အင်း မအနိုင်အကျင့်ခံရခဲ့ကြည့်
မကိုလည်းအပြစ်ပေးမှာနော်
မောင်ပြောတာယုံလိုက်"

"ယုံပါတယ် မောင်ရယ်နော်
သွားစောင့်နေလိုက်ပါ"

သူ မကိုခေါင်းငြိမ့်ပြပြီး
အိမ်ပေါက်ဝကနေပဲပြန်ထွက်လာလိုက်သည်။
သူ

Laynge

မညီမဆိုတဲ့ဟာမလေးကိုတစ်စက်မှကြည့်မရစ
တ်ထားတာကလည်းမြန်မာမိန်းကလေးလို့ပြော
ရမှာတောင်ရှက်ဖို့ကောင်းသည်။မလို့မိန်းက
လေးမျိုးကိုသူရတာတကယ်ကိုကံကောင်းပါသ
ည်။မကိုသူအရမ်းချစ်ပါသည်။မကသူအတွက်
အချစ်ဦးဖြစ်သလို
အချစ်ဆုံးလည်းဖြစ်သည်။အခုအချိန်ထိဘဝမှာ
သူပက်သက်ရမဲ့မိန်းမဆိုလို့ မာမီ ရယ် မရယ်
ညီမလေးရယ်သာရှိသည်။ညီမလေးကလည်း
ခေတ်ဆန်တယ်ဆိုပင်မဲ့
မြင်သူရှက်ရလောက်တဲ့အထိတစ်ခါမဝတ်ပါ။

မာမီလည်းပဲ

မြန်မာဝတ်စုံတွေသာအဝတ်များသည်။သူချစ်ရ

တဲ့မိန်းမသုံးယောက်လုံးက

သူ့အတွက်အကောင်းဆုံးလက်ဆောင်လေးတွေ

ပင်။ပြီးတော့ ဒယ်ဒီ

အပြောအဆိုမကောင်းပင်မဲ့

ဒယ်ဒီသူ့အပေါ်ချစ်တာသူသိပါသည်။သူလည်း

ပဲဒယ်ဒီကိုချစ်ပါသည်။

နောက်ဆိုသူတို့မိသားစုဘဝထဲကို

သူမလေးဝင်လာတော့မည်။သူမလေးကို

သူချစ်တဲ့အချစ်က

ရယူပိုင်ဆိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။မပေါင်းရရင်လည်း

အဝေးကပဲချစ်နေမယ်ဆိုတဲ့သူတွေရဲ့အချစ်ကို

လည်း သူလေးစားပါတယ်။သူကတော့

မကိုပိုင်ဆိုင်မှ

သူမအပေါ်သူဘယ်လောက်ချစ်ကြောင်း

တစ်ဘဝလုံးပေါင်းဖက်ပြီး

သက်သေပြချင်တာကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဒေါက်ဒေါက်

သူအတွေးလွန်နေတာဘယ်လောက်တောင်ကြာ သွားလည်းမသိသူမကကားအပြင်ကနေတံခါး ကိုလက်နဲ့ခေါက်နေသည်။သူ သူမတက်မဲ့ဘက်ကတံခါးကို တွန်းဖွင့်ပေးလိုက်သည်။သူဖွင့်ပေးလိုက်တယ် ဆို သူမကားထဲကိုဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

ကျွန်တော်ရဲ့ မလှလိုက်တာဗျာ။အိုးစည်အဖြူရောင်ဝမ်းဆ

LayNge

က်လေးကိုအပေါ်

ရင်ဖုံးလက်ရှည်ခါးတိလေးလေးဝတ်ထားတာ

အသားရည်ဝင်းဝင်းလေးနဲ့လိုက်ဖက်လိုက်တာ။

ဆံပင်ကိုလည်း

အိုးစည်ဝမ်းဆက်ကပိုတဲ့ပိတ်စနဲ့

အမြင့်စည်းထားပြီး သနပ်ခါးလေးနဲ့

တကယ်ကို နတ်သက်ကြွေလာတာပါ။

"မောင်

ဘာတွေကြည့်နေတာလည်းအဆင်မပြေဘူး

လားဟင် "

"အင်း"

"မလှဘူးဆိုတာသိပင်မဲ့
ကြည့်ရတာတော့မဆိုးဘူးမဟုတ်လား"

"လှလွန်းလို့ဘယ်နားထားရမှန်းမသိဘူး မရာ"

"အို့ မောင်ကလည်း"

Lay Nge

သူ သူမကိုအသဲယားလာတာကြောင့်
သူပေါင်ပေါ်ဆွဲတင်လိုက်သည်။အရှက်သဲလှတဲ့
သူမကမျက်နှာမှ နီရဲနေတော့သည်။

"မောင် သွားမယ်လေဘာလုပ်တာလည်း "

"နမ်းမလို့ ခွင့်ပြုနော်"

"ဟာ မောင် အွန်.…အွန့်"

Lay Nge

သူမဆီကနေအဖြေကိုစောင့်မနေတော့မ

ပဲပန်းဆီရောင်နှုတ်ခမ်းလေးကိုအနမ်းချွေနေ

တော့သည်။သူနမ်းတာအားမရတာကြောင့်

သူမခေါင်းလေးကနေကိုင်ကာ

ဆက်ပြီးအနမ်းချွေနေတော့သည်။

သူနမ်းတာဘယ်လောက်ကြာသွားခဲ့မသိသူမနှု

တ်ခမ်းပူထူလာတာကြောင့်

အတင်းရုန်းမှအမောင်လူဆိုးကလွှတ်ပေးသည်။

"မောင် ဟင်း တော်တော် ဟင်း

ဆိုးနေတယ်နော်"

သူနမ်းတာကြာသွားလို့အသက်လုရှုနေတဲ့ကြား

ကသူကိုလည်းပြောနေတဲ့သူမလေးကို

ပြုံးပြီးကြည့်နေသည်။

"မောင် မသွားတော့ဘူလား"

"သွားမယ် မကအရမ်းချစ်ဖို့ကောင်းတာပဲဗျ "

"သိတယ် ခုံပေါ်ပြန်ချပေးတော့"

"အင်း"

သူသူမကိုခုံပေါ်ပြန်ချပေးလိုက်ပြီးခါးပတ်ပါပတ်ပေးလိုက်သည်။သူလည်းပဲခါးပတ်ပတ်ကာကားကိုမောင်းထွက်လာတော့သည်။

Lay Nge

သူ နဲ့ သူမ

ရွှေတိဂုံဘုရားကိုရောက်တော့နေတောင်တော်

တော်ပူနေပြီမို့လို့

မကတော့သူကိုမျက်စောင်းတထိုးထိုးနဲ့။သူ

မလက်ကိုတွဲကာဘုရားပေါ်က

ရိုးရိုးလှေကားကနေဘက်တက်လာသည်။အ

ရေးထဲဘောင်ဘီအတိုဝတ်လာမိလို့

ပုဆိုးဝယ်ဝတ်ရသေးသည်။တော်သေးတာက

လည်ကတုံးမဟုတ်ပင်မဲ့ shirt

အဖြူလက်ရှည်ဝတ်လာမိလို့။

သူနဲ့သူမ လှေကားအတိုင်း

အရှေ့ဘက်စောင်းတန်းကနေတက်လာကရင်ပြ

င်ပေါ်ရောက်လာသည်။ရင်ပြင်ပေါ်ရောက်တော့

ဘုရားထိုင်ဖူးကြပြီး ဘုရားဖူးပြီးတော့

ဘုရားစောင်းတန်းမှာဝင်ထိုင်ကြသည်။

"မ မောနေပြီလား "

Lay Nge

"မောင့်ကြောင့်လေ

အစောကြီးရောက်ရမဲ့ကိစ္စကို

ရှည်ကြောရှည်နေတာလေ "

"အပါက် ချစ်တာကိုဗျ "

"မောင်

မနက်ကမြွတ်နိုးကိုပြောတာများတယ်နော်

အဲ့လိုမပြောရဘူးမောင်ရဲ့

Lay Nge

သူကမိန်းကလေးလေ

မောင်ကသည်းခံလိုက်ပေါ့ "

"နိုး နိုး ကျွန်တော်ရဲ့အချစ်ကအစ

သည်းခံခြင်းအဆုံး မတစ်ယောက်ထဲအတွက်ပဲ

"

"မောင်ကလည်း

နည်းနည်းပါးပါးနားထောင်ပါလား "

Lay Nge

"အဲ့တာဆို မအရင် မောင်ပြောတာနားထောင်

ဘာလို့သူတို့သားအမိနိုင်တာခံနေတာလည်း

မလုပ်စာထိုင်စားနေပြီးတော့

အနိုင်ကျင့်ခံနေရတာတော့မဟုတ်သေးပါဘူး

ဗျာ

ကျွန်တော်အနိုင်ကျင့်နေတာမတွေ့စေနဲ့တွေ့လို့

ကတော့ နေမင်းလက်ရာ လက်သီးက limit

မရှိဘူးနော်"

"မောင် ရယ် "

"တကယ်ပြောတာမောင်နောက်နေတမဟုတ်ဘူးနော်"

"ယုံပါတယ် ရှင်ရယ် "

သူမ မောင်ကိုယုံပါသည်။မောင်ဆီကအချစ်တွေအကုန်လုံးသူမအပိုင်ရထားပြီမို့မောင်ကိုအရမ်းကို သဘာဝလည်းချစ်ရပါသည်။မောင်နဲ့ အတူ

နှစ်ကိုယ်တူဘဝတည်ဆောက်ဖို့အတွက်အထိ မောင်ကိုယုံပါတယ်မောင်ရယ်။

"မ ပြီးရင်
ဘယ်သွားကြဦးမလည်းတစ်ခုခုစားဦးမလည်း "

"ပန်းခြံသွားရအောင်လေမောင်
ဒါမှမဟုတ်ပြည်သူ့ရင်ပြင် သွားမယ်လေ"

"ပန်းခြံသွားမယ် အဲ့ကျမှ စားကြမယ်နော် မ"

Lay Nge

"အင်း သွားကြမယ်လေ "

" အွန်း လာမ"

သူ သူမလက်ကိုဆွဲကာ
ဘုရားရင်ပြင်တော်ပေါ်တစ်ပတ်ထပ်ပြီးမှ
ရင်ပြင်တော်ပေါ်မှဆင်းကာ
ကားအပ်ထားဆီသွား ကားယူကာ ပန်းခြံကို
ထွက်လာတော့သည်။ပန်းခြံကိုရောက်တော့

Lay Nge

အနီးမှာရှိတဲ့ဆိုင်တစ်ခုမှာမုန့်ဝင်စားပြီး

ပန်းခြံထဲကို ဝင်လာသည်။

သူမ မောင်နဲ့ လက်တွဲပြီး

လမ်းလျှောက်နေကြသလို

ပတ်ဝန်းကျင်မှာလည်း သူမတို့လိုပင်

အတွဲတွေကြီးပင်။သူမလမ်းလျှောက်နေရင်

ဗိုက်အောင့်လာတာကြောင့်

ဗိုက်လေးကိုကိုင်နေလိုက်ပြီးလမ်းဆက်လျှော

က်နေသည်။

သူလမ်းလျှောက်နေရင် မကိုကြည့်လိုက်တော့ နဖူးမှာချွေးတွေစို့နေပြီး လက်တစ်ဖက်ကဗိုက်ကိုဖိထားတာကြောင့်....

"မ ဘာဖြစ်လို့လည်း ဗိုက်အောင့်လို့လား ချွေးတွေတောင်ထွက်နေပြီ ခဏလေး မအိပ်ထဲ Tissue ပါတယ်မဟုတ်လား "

သူ သူမလွယ်ထားတဲ့အိတ်ထဲက Tissue ထုပ်ကိုထုတ်ကာ tissue တစ်ရွက်ထုပ်ပြီး သူမနာဖူးလေးမှရှိတဲ့ချွေးတွေကိုသုတ်ပေးနေသည်။

သူမ

မောင်သူမနာဖူးကချွေးတွေသုတ်ပေးနေရင်း ဒီနေ့ကသူမ Menstruation ဖြစ်မဲ့ရက်ဆိုတာသတိရသွားပြီး အနောက်ကထဘီစကိုကိုင်ကြည့်တွေလက်မှာ သွေးအနည်းငယ်ပာလာတာကြောင့်

သူမငိုဘာငိုချင်သွားရသည်။သူမဝတ်လာတာအဖြူရောင်ဆိုတော့ဘယ်အချိန်ကတည်းကစွန်းနေမှန်းမသိ

ရှက်လိုက်တာ။သူမမျက်ရည်တွေကျလာပြီးရောက်တဲ့နေရာမှာထိုင်ချလိုက်တော့သည်။

သူမရုတ်တရပ်လုပ်လိုက်တာကြောင့်သူအံ့သြသွားပြီး သူမရှေ့ဒူးထောက်ထိုင်လိုက်မသူမငိုနေတာမြင်သွားသည်။

"ဟာ မဘာဖြစ်တာလည်းဗျာ

ဘာလို့လည်းမောင်ဘာလုပ်မိလို့လည်း "

"ဟင့် ဟို ဟင့် သဘာဝ ရှက်တယ် "

"ဟာ

မကမောင်နဲ့ပန်းခြံထဲအတူလာတာကိုရှက်လို့

လား"

Lay Nge

"ဟင့် မဟုတ်ဘူး ဗိုက်အောင့် ဟင့် ဟို ဟာလေ "

သူသဘောပေါက်သွားကာ....

"မ Menstruation ဖြစ်နေတာလား ရှက်စရာလားမရယ် မောင်ကိုပြောရောပေါ့ ခဏကအအေးသောက်လိုက်လို့ဗိုက်အောင့်တာ ထင်တယ် အခု လုံချည်မှာ စွန်းနေပြီလား "

Lay Nge

သူမမောင်ကိုခေါင်းငြိမ့်ပြလိုက်သည်။

"မ ခဏလေး စောင့်မောင်ပြန်လာခဲ့မယ် "

ပြောပြီး သူကားဆီကိုတဟုန်ထိုးပြေးလာပြီး ကားထဲဝင်ကာ မဆီကို ကားမောင်းလာပြီး မနားရောက်တော့ကားကိုရပ်လိုက်သည်။အနောက်အခန်းမှာထားတဲ့ သူ့ Shirt အပြာရောင်လက်ရှည်တစ်ထည်ကိုယူကာကား ပေါ်ကဆင်းလိုက်သည်။

"မ ထလိုက် မောင်အင်္ကျီကို
မခါးကိုပတ်လိုက်မယ် "

သူမ
မက်တပ်ရပ်တော့သူကအနောက်ကနေကာကာ
သူမခါးကနေ အင်္ကျီကိုစည်းပေးလိုက်ပြီး
သူမကိုကားထဲဝင်စေလိုက်သည်။သူလည်းမော
င်းသူနေရာဝင်ကာ ပန်းခြံထဲပတ်နေလိုက်သည်။

"မ pad ကုန်နေပြီလား "

"ဘယ်လို "

" Pad ကုန်နေပြီလားမေးတာလေ

စင်တာမှာဝင်ဝယ်ပေးမလို့လေ "

"မောင် ဘာတွေမေးနေတာလည်း

မေးစရာလား! "

Laynge

"ဘာလို့ရှက်နေတာလည်း မကလည်း ဒီမှာမောင်ပြောပြမယ်..."

"မပြောနဲ့ တော်ပြီနော် "

"ဟာ ဟိုမှာ စင်တာမခဏနေနော် မောင်သွားဝယ်လိုက်ဦးမယ် "

Law Nge

သူကားကို စင်တာရှေ့ရပ်လိုက်ပြီး ကားပေါ်ကဆင်းကာစင်တာထဲကိုပြေးဝင်သွားတော့သည်။

သူမတားချိန်တောင်မရလိုက်တော့တာမို့ နှုတ်ခမ်းလေးကိုကိုက်ကာ ဆူပုတ်ပြီးကျန်နေခဲ့တော့သည်။

နေ စင်တာထဲရောက်တယ်ဆို ပစ္စည်းအစုံရောင်းတဲ့ဆိုင်ခန်းထဲဝင်လိုက်သည်။

LayNge

ဆိုင်တယ်ဝင်တယ်ဆို

အမျိုးသမီးလစဉ်သုံးပစ္စည်းတွေသီးသန့်စီစဉ်

ထားတာကိုတွေ့တော့

သူဘာတံဆိပ်ယူရမလည်းကြံရာခက်နေသည်။

ဘေးကမိန်းကလေးတွေကလည်းသူ့ကိုလှည့်

ကြည့်လှည့်ကြည့်နဲ့ထွက်သွားတာသူတွေ့ပင်မဲ့

သူဂရုမစိုက်ပါ

အဓိကကမအဆင်ပြေဖို့သာအရေးကြီးသည်။

သူဘေးနားကအရောင်းဝန်ထမ်းမလေးကို

လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

"အစ်ကို ဘာများလည်းဟင် "

အရောင်းဝန်းထမ်းမလေးကသူ့ကို ရယ်ချင်နေတဲ့မျက်နှာကြီးနဲ့ မေးနေတာသိပင်မဲ့ သူမသိချင်ယောင်ဆောင်လိုက်ကာ.....

"ညီမ Pad တွေထဲနာမည်ကြီးတံဆိပ်တွေကြီး ထည့်ပေးပါ "

Laylige

"ရှင် "

"ဘာကိုရှင်တာလည်း "

"ဟို ဘယ်နှစ်ထုပ်လည်း မေးမလို့ပါ "

"အတောင်ပံ ပါတဲ့ဟာ
ဆယ်ထုပ်လောက်ထည့်ပေးနော် "

"ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို "

အရောင်းဝန်ထမ်းမလေးကလည်း ကောင်းတဲ့ပစ္စည်းတွေရွေးပြီး သူ့ဆီကိုကမ်းပေးသည်။

"ညီမ ဘယ်လောက်လည်း "

"23000 ပါအစ်ကို ဒါနဲ့ ဒါအစ်ကိုညီမအတွက်လား ညီမလေးကကံကောင်းလိုက်တာနော် "

ဝန်ထမ်းမလေးလည်း သူမအရှေ့က

အရပ်ရှည်ရှည် ချောချောအစ်ကိုက

ဂေးမဖြစ်ပါစေနဲ့

ဆုတောင်းရင်းမေးလိုက်သည်။

"မဟုတ်ပါဘူး ကျွန်တော်

ကောင်မလေးအတွက်ပါ ဒီမှာ 23000

ပါခွင့်ပြုပါဦး "

သူ၀န်ထမ်းမလေးကိုပိုက်ဆံရှင်းပြီး

ဆိုင်ထဲကထွက်လာပြီး

စင်တာထဲကအမြန်ထွက်ကာ

ရပ်ထားတဲ့ကားထဲ၀င်ထိုင်လိုက်သည်။

"မ ရော့ "

သူမ သူပေးလာတဲ့အထုပ်ကိုမယူပဲ

ကားမှန်ဘက်ကိုလှည့်ပြီး

မသိချင်ယောင်ဆောင်နေလိုက်သည်။

Lay Nge

သူသူမရှက်နေမှန်းသိတော့....

"မရာ ရှက်နေတာလား

ဘာလို့ရှက်နေတာလည်း ဘာလည်း

မကမောင်ဖြစ်နေလို့လား "

အဲလိုပြောမှသူမကလှည့်ကြည့်လာပြီး...

"သဘာဝပြောတာကအဲလိုမဟုတ်ပါဘူး

မောင်ကိုအားနာလို့ပါ

ဘယ်လောက်မောင်အခက်တွေ့ခဲ့မလည်း "

"အခက်မတွေ့ပါဘူးမရယ်

ပိုက်ဆံပေးပြီးဝယ်ခဲ့တယ်

ဘယ်သူ့မျက်နှာမှမကြည့်ဘူးဒါပဲ "

"မောင် "

"ရော့ပါယူပါ မရယ် မောင်ပြောပြမယ်နော်
မောင်တို့ယောကျာ်းလေးတွေကလည်း
မတို့ရဲ့သွေးသားကနေဖြစ်လာတာလေ
ဒါကဘာရှက်စရာပါလို့လည်း
သေချာတာကတော့ တစ်ခြားသူတွေအမြင်
ကိုမောင်ရှေမစိုက်ဘူး "

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ကျေးဇူးပါမောင်
အစစအရာရာဂရုစိုက်ပေးလို့ "

"ကျေးဇူးစကားမပြောနဲ့

မောင်တို့ကြားမှာမလိုဘူး "

"ဟုတ်ပါပြီ ချစ်တယ် "

"ချစ်တယ်ဆိုတာပိုတယ် "

သူ သူ့မပါးလေးကိုလက်နဲ့ ဆွဲဖွဲ့လိုက်ပြီး

ပါးလေးကိုနမ်းကာ

သူအသဲယားလှစွာသောနှုတ်ခမ်းလေးဆီသို့ ဦးတည်လိုက်သည်............။

~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

ငါ့သာအဲလောက်ချစ်ပေးရင်ဘယ်လောက် ကောင်းလိုက်မလဲ ငါ့သားရယ်😁😁

ဆီးချိုတက်ရင်
ကိုယ့်အကြောင်းနဲ့ကိုယ်နော်😉

Lay Nge

ငါ့နဲ့ Fic တစ်ခုဖက်ပြီးလောင်နေရကြားထဲ

ဒင်းကတစ်မျိုး🙃🙃

🌸နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း🌸

Lay Nge

အခန်း ။ ၁၄

"သား

ဒယ်ဒီအလုပ်ကိုဘယ်တော့မင်းပြန်ဝင်မှာလည်း

မင်းဟာကမဟုတ်သေးဘူးနော်

အချိုးတွေပြင်နေလို့ဝမ်းသာယုံရှိသေး

အရင်လိုပြန်ဖြစ်နေပြီ "

"ရှင်ကလည်း သား "

"ဒီတစ်ခါမင်းဝင်မပြောပါနဲ့လက်ရာ

ကိုယ်သားကိုဆုံးမနေတယ် "

"သားအရင်လိုအလေလိုက်နေတာမဟုတ်ပါဘူး

ဒယ်ဒီ သားပြောပြလို့မရတဲ့

ကိစ္စတစ်ခုလုပ်နေလို့ပါ အခုပြောပြလို့မရပင်မဲ့ တစ်ချိန်ကြရင်တော့ ပြောပြမှာပါ "

"အေးမင်းပြောတော့မင်းစကားပေါ့

အခုလေသူများတွေများ

သားတွေအားကိုးရလိုက်တာ

အခုဆိုမင်းအရွယ်လောက်ပဲရှိတဲ့

ကောင်လေးက

ခရီးသွားဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းကို

လလေးတွေလောက်နဲ့

အောင်မြင်အောင်လုပ်နိုင်တာ

ငါချီးကျူးလို့မဆုံးဘူး

မင်းအဲလိုကိုယ့်အစွမ်းအစနဲ့ကိုယ်မလုပ်ရင်နေ

ပါ ငါ့ hotel ကိုပဲလာဦးစီးပေးဖို့ပြောနေတာပါ

"

"သားသိပါတယ် ဖေဖေ ဒါပင်မဲ့

သေချာတာတစ်ခုကိုသားကတိပေးပါတယ်

ဖေဖေစိတ်မပျက်စေရပါဘူး "

"အင်း ကတိတိပါစေပေါ့ "

သူသားကိုအရင်လိုပြန်ဖြစ်မှာမလိုပါ။သားကိုသူ

ရဲ့အား သူဘဝဒီလိုအောင်မြင်အောင်

မွေးခါစသားလေးမျက်နှာတစ်ခုထဲကိုကြည့်ပြီး

ကြိုးစားခဲ့ရသည်။သားလေးကြီးလာတာနဲ့အမျှ

သူစီးပွားရေးဟာလည်းတစ်ဟုန်းထိုးထိုးတက်

လာခဲ့တယ်ဆိုတာလည်းမမှားပေ။သားက သူနဲ့

လက်ရာအတွက် သားဦးမလို့

သမီးငယ်လေးထက်ပင်

သားအပေါ်ကိုအချစ်ပိုခဲ့ကြသည်။သားကို

သူအမြဲ ဆူပူပြောဆိုနေတာက

သားကိုသူအရမ်းချစ်လို့ဖြစ်လာရတဲ့

ဖခင်မေတ္တာပါ။

"ဒယ်ဒီ ရှိုင်း hotel ကိုသိလား "

ဆူနေရင်းအရင်းမရှိအဖျားမရှိထမေးလာတဲ့

သားဖြစ်သူကြောင့်...

"အင်း ဒယ်ဒီတို့ Hotel နဲ့

ပြိုင်ဘက်လို့ဆိုရမှာပေါ့

...မင်းကဘာလို့မေးတာလည်း "

"ဒီအတိုင်းပဲ သိချင်လို့ "

🩶🩶

သူမဒီနေ့ကျောင်းပြန်ဖွင့်ပြီမို့

မနက်စာပြင်ဆင်ပြီး

ကျောင်းသွားဖို့ပြင်ဆင်ရသည်။သူမ

အကုန်ပြင်ဆင်ပြီးတော့ 8 နာရီခွဲတော့မည်မို့

မောင်ကိုလာကြိုဖို့ဖုန်းမဆက်တော့ပဲ Taxi

နဲ့သာကျောင်းကို သွားရသည်။Taxi

Lay Nge

စီးလာမိကာမှ လမ်းတဝက်ရောက်မှ ကားထိုးရပ်သွားတာကြောင့်ဆက်သွားလို့မရဖြစ်နေပြီမို့ သူမကားကြုံလိုက်ဖို့ ကားပေါ်ကဆင်းကာ ပိုက်ဆံရှင်းပြီး လာမဲ့ကားကိုစောင့်နေလိုက်သည်။

သူမကျောင်းနောက်ကျမှာဆိုးလို့အကြံအိုက်နေတုန်း သူမရှေ့ကို ကားတစ်စီးထိုးဆိုက်လာသည်။သူမကလည်း ကြောင်ကြောင်လေးကြည့်နေမိသည်။

"ဒီက လမ်းကြုံလိုက်မလို့ မဟုတ်လား "

"ဟင် ဟုတ် ဟုတ်ပါတယ် "

"အင်း ဒါဆိုတက်ပါ ကျွန်တော်ပို့ပေးပါမယ် "

"ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် "

သူမ ထိုလူကိုကျေးဇူး စကားပြောပြီး
အနောက်အခန်းဝင်ထိုင်မလို့ပြင်ပင်မဲ့
အားနာတာကြောင့်အရှေ့အခန်းမှာပဲဝင်ထိုင်လို

က်သည္။ထိုလူပုံစံက လူႀကီးလူေကာင္းပုံမို႔
သူမယုံၾကည္ၿပီး
ကားေပၚတက္လိုက္လာျခင္းျဖစ္သည္။

ရွိင္း
ကားေပၚတက္လာကတည္းကဘာစကားမွမ
ေျပာတဲ့ သူမကိုသူဘက္ကစၿပီး...

"ကၽြန္ေတာ္ နာမည္ရွိင္းထက္ျမတ္ပါ "

သူမလည်း

လာနှုတ်ဆက်နေတာကိုပြန်မပြောရင်ရိုင်းရာ

ကြမှာဆိုတာထက်

ကိုယ့်ကိုကားကြုံတင်လာတဲ့သူမို့ ....

"ကျွန်မနာမည် သဘာဝပန်းပါ "

ရှိုင်းလူတင်လှတာမဟုတ်ပဲနာမည်လေးကိုပါန

န်းဆန်တာကြောင့် သူမရှက်တန်းဝင်ခံရရင်

ရင်တွေခုန်နေတယ်။

"ကျောင်းဆရာမ လား "

"အင်း ကျေးဇူးပါနော် ရောက်ပြီ "

သူမပြောတဲ့ ကျောင်းရှေ့ကားရပ်လိုက်တယ်ဆို
သူမကားပေါ်ကဆင်းသွားပြီး
ကားတံကားပိတ်ကာ သူဘက်လှည့်ပြီး...

"ကျေးဇူးပါ "

လို့ပြောပြီးထွက်လာခဲ့သည်။

ရှိုင်းလည်း

သူမလေးကျောင်းဝန်းထဲဝင်သွားတဲ့အထိကား

ပေါ်ကနေကြည့်နေမိသည်။သူမလေးရဲ့

ချစ်စရာအသံအေးအေးလေးနဲ့ ကျေးဇူးပါ

ပြောသွားလေး

သူနားထဲနေမထွက်ပေ။သူမလေးကတကယ်ကို

ချစ်ဖို့ကောင်းပါသည်။သူအတွေးတွေရပ်ကာ

Hotel မှာအစဉ်းအဝေးရှိသေးတာမို့

မခွဲခြင်လည်း ခဏတော့ခွဲရပေဦးမည်။

ထိုမြင်ကွင်းကို မြင်လိုက်တဲ့ တစ်စုံတစ်ယောက်ရှိနေတယ်ဆိုတာကတော့.....

..။

🔔🔔

သူမနေ့ခင်းကျောင်းခေါင်းလောင်းထိုးတော့ ဆွဲခြင်းလေးဆွဲကာ ကျောင်းအပြင်ဘက်ကို ထွက်လာပြီး ထမင်းဆိုင်ကိုလှမ်းကြည့်တော့ မျက်ခုံးပင့်တက်သွားသည်။အကြောင်းကမူ မောင်တစ်ယောက်အရင်တုန်းကလို

Lay Nge

ပေါ့ပေါ့ပါးပါးသူဝတ်နေကြပုံစံမျိုးမဟုတ်ပဲ

Suit

ဝတ်ထားတာကြောင့်ဖြစ်သည်။သူမတစ်ဖက်

ကမ်းကကူးလားပြီး

မောင်ထိုင်နေတဲ့ဝိုင်းမှာဝင်ထိုင်လိုက်သည်။သူမ

ဝင်ထိုင်တာတောင်

မော့ကြည့်ဖို့မရတဲ့မောင့်ကြောင့်သူမနှုတ်ခမ်း

ကဆူချင်နေသည်။

"မောင် "

"အွန်း "

အရင်ကဆိုသူမကိုတွေ့တာနဲ့စကားကို ဆက်တိုက်လွှတ်နေတဲ့သူက မော့တောင်မကြည့်ပဲ အွန်းတစ်ခွန်းသာ မတက်သာလို့ဖြေရဲပုံပေါ်နေသည်။ပြီးတော့ ဘူးတစ်ဘူးကဖွင့်ပြီးအထဲကဆီစိမ်ထားတဲ့ငါး ခြောက်ဖုတ်ကိုထုတ် မှာထားတဲ့ထမင်းပန်းကန်ထဲထည့်ကာစားနေသ ည်။

"မောင် ဘာဖြစ်နေတာလည်း

စကားလည်းမပြောဘူး "

သူမလည်း

ထမင်းချိုင့်ကိုအဆင့်ဖြုတ်နေရင်းသူကိုမေးလို

က်တော့သူ့ကမော့လာပြီး...

"မနက်ကကျောင်းကိုဘာနဲ့လာတာလဲ "

သူမေးသာမေးလိုက်ရပင်မဲ့ မ

ဆီကညာမဲ့စကားသာကြားရရင်ဆိုတဲ့အတွေးနဲ့

အတူ မနက်က

တစ်ခြားကောင်ကားပေါ်ကနေဆင်းလာတာကို

သူညီမလေးကိုလိုက်ပို့ရင်မြင်သာဖြစ်သည်။မရ

ယ်အမှန်အတိုင်းပြောပါ။

"အော် မနက်က

ကျောင်းသွားတော့မောင်ကိုလာခေါ်ခိုင်းမလို့ပဲ

နောက်ကျနေတာမို့ Taxi ...."

"တော်ပြီးမ ကျွန်တော်စားပြီပြီ "

Lay Nge

"မဟုတ်ဘူးလေမောင်ရဲ့ထမင်းစားနေတာ

လေးပုံတစ်ပုံတောင်ကုန်သေးတာမဟုတ်ဘူး

အရင်ကဆိုမောင်ကတက်ကြွနေတာပါ

အခုဘာဖြစ်နေတာလည်း ပြောနော် "

"ဘာမှမဖြစ်ဘူး "

သူမ လက်ထဲကဇွန်းကိုပြန်ချကာ

မျက်နှာမကောင်းတဲ့မောင့်ကိုကြည့်လိုက်သည်။

မောင် သူမကိုမချစ်တော့လိုလား

ဒါမှမဟုတ်ငြီးငွေ့သွားတာလားမောင်ရယ်။မော

င်ဆီက လမ်းခွဲစကားကိုကြားရရင်
သဘာဝခံနိုင်ရေရှိမှာမဟုတ်ဘူး။သူမတွေးလေ
ဝမ်းနည်းစိတ်က ထိန်းမရလေမို့
ခေါင်းငုံ့လိုက်တော့ မျက်ရည်တွေက
ကျလာတော့သည်။

သူဘာမှမပြောပဲ ငြိမ်ကြသွားတဲ့သူမကြောင့်
ကြည့်လိုက်တော့ မျက်ရည်တွေကျနေတာမို့
သူသူမနဲ့မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်နေရာကနေ
သူမဘေးနားဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး

ခေါင်းလေးကိုမေးစေ့ကာနေကိုင်ပြီးမော့စေ

ကာ...

"ဘာလို့ငိုနေတာလဲ ဘာဖြစ်တာလည်း

ကျုပ်ရင်တွေပူလာပြီဗျာ "

"ဟင့် ဟင့် "

"အာ မငိုပါနဲ့ မရာ

မောင်စကားပြောမှားသွားရင်တောင်းပန်တယ်

နော် "

"ဟင့် မောင် သဘာဝကိုမချစ်တော့ဘူးလား လမ်းခွဲချင်နေတာလား "

"ဘယ်သူပြောလည်း မလမ်းခွဲမယ်ပြောတာတောင် ဒီကောင်က မရရအောင်ဆွဲထားဦးမှာ "

"ဒါဆိုမောင်ဘာဖြစ်နေတာလည်း ဟင့်"

"မ မောင့်ကိုလိမ်လို့စိတ်မကောင်းဖြစ်နေတာ "

"သဘာဝ မောင်ကိုဘာလိမ်လို့လည်း မလိမ်ပါဘူးမောင်ရဲ့ "

"ဟွန်း ဘာမလိမ်တာလည်း မနက်က taxi နဲ့မှမဟုတ်တာ ကိုယ်ပိုင်ကားတစ်စီးနဲ့လာတာပါ မောင်ကိုယ်တိုင်တွေ့တာနော် ညီမလေးကိုကျောင်းလာပို့တာ "

"အော် မောင်ကလည်း ခုဏာကတည်းက သဘာဝစကားကိုဆုံးအောင်နားမထောင်ပဲနဲ့

taxi လာတာလမ်းတစ်ဝက်မှကားပျက်သွားလို့ ကားငှါးလိုက်လာတာပါ မောင်ရဲ့"

"ဟုတ်လား မသိဘူးလေ "

"မသိပဲနဲ့တစ်ဖက်သက်အထင်လွဲနေတယ်"

"Sorry ပါဗျ ရှေ့စား ငါးခြောက်ဖုတ်ကိုဆီစိမ်ထားတာ မောင်ယူလာတာ မကိုစားစေချင်လို့ "

"ဟုတ်ပါပြီး စကားပြောနေတာနဲ့
ကျောင်းပြန်တက်ချိန်တောင်နီးနေပြီ
မောင်လည်းစား"

"ဟုတ်ကဲ့ဗျာ
မျက်ရည်ကျတာမောင်မကောင်းလို့နောက်တစ်
ခါ မောင်ကြောင့်မကျစေရဘူးနော် "

"မောင့်ကို ယုံတယ် "

🩶🩶

"ဟူး "

တစ်မနက်လုံးကြည်မနေတဲ့စိတ်တွေမဆီကပြန်လာမှပဲသူသက်ပြင်းကောင်းကောင်းချနိုင်တော့သည်။သူမဆီကပြန်လာတယ်ဆို Hotel ကိုခဏဝင်ပြီးမှ Company ကိုပြန်လာသည်။Company ကတစ်ခြားနေရာတွေမှာပါ ရုံးခွဲဖွင့်ဖို့စီစဉ်နေတာမို့ သုအလုပ်ကမအားသော်လည်း

မအတွက်ကိုတော့
အချိန်သီးသန့်အမြဲထားသည်။

အခု Company ပြန်ရောက်တယ်ဆို
ကျော်သူရတို့
၃ယောက်နဲ့အစည်းအဝေးထိုင်ရတော့သည်။ရုံး
ခွဲတွေဖွင့်ရင်ဦးစီးမဲ့သူတွေလွှတ်ဖို့
အကုန်အစစအရာရာဆွေးနွေးရသည်။

"နေ အခု
ရှုံးခဲ့နှစ်ခုကိုဘယ်နေရာတွေမှာဖွင့်ဖို့စဉ်းစား
ထားလဲ "

သူကျော်သူရအမေးကိုခေါင်းငြိမ့်လိုက်ပြီး..

"မန္တလေး နဲ့ စစ်ကိုင်း
မှာဖွင့်ဖို့ငါစဉ်းစားထားတယ် မင်းတိုရော
ဘာအကြံပေးချင်သေးလည်း "

"အင်းကောင်းတယ်ငါလည်း သဘောကျတယ် နော် ငြိမ်းထက် နဲ့ ကျော်မျိုးထူး "

"ဟုတ်တယ် "

"ဟုတ်တယ် "

"ပြီးတော့ မန္တလေးရုံးခွဲ နဲ့ စစ်ကိုင်းကရုံးခွဲ ကိုမင်းတို့သွားဦးစီးပေး "

"ဘာ "

Lay Nge

"ဘယ်လို "

"မင်းကဘာဖြစ်နေလို့လည်း မင်းသွားလေ"

"ငါက ရန်ကုန်ရုံးချုပ်မှာလေ
မင်းတို့ဟာတွေကလည်း ကူညီကြပါကွာ
မင်းတို့သဘောတူတယ်ပဲမှတ်လိုက်ပြီ
ကျော်သူရကတော့ ငါနဲ့နေခဲ့ "

"အေး ငါလည်းအိမ်နဲ့အဝေးမှာသွားမနေချင်ဘူး ကျေးဇူးပဲ "

ငြိမ်းထက် နဲ့ ကျော်မျိုးထူးကတော့ သူကိုနားဂါးမျက်စောင်းတွေနဲ့ကြည့်နေတာသူ သိသော်လည်း မသိချင်ယောင်ဆောင်ကာ....

"သိပ်ကျေးဇူးမတင်နဲ့ ငါ့ကောင် မင်းက ငါ့ကို တွေ့ချင်တဲ့ hotel လုပ်ငန်းရှင်တွေမှန်သမျှမင်းပဲတွေ့ပေးရမယ် "

LayNge

"ဘာကွ "

"ခဏလေးငါပြောတာမပြီးသေးဘူး

ငါတွေ့ချင်ပင်မဲ့ အဲ hotel ပိုင်ရှင်တွေထဲမှာ ငါ့

ဒယ်ဒီကိုတင်မကဘူး ငါ့ကိုပါသိတဲ့သူတွေရှိရင်

ဒီ company ငါပိုင်တာ

ဒယ်ဒီသိသွားမှာဆိုးလို့ပါကွာ ကူညီနော်

သူငယ်ချင်း "

ကျော်သူရ

မျက်နာငယ်လေးနဲ့ဖြစ်သွားတာကြောင့် .....

"ကျေးဇူးပဲသူငယ်ချင်း "

ငြိမ်းထက်နဲ့ ကျော်မျိုးထူး အားရဝမ်းသာတပြိုင်နက်ထပြောလာသည်။သူကတော့ မျက်နာမဲ့နေတဲ့ ကျော်သူရကိုကြည့်ကာပြုံးနေတော့သည်။ ကျော်သူရကသူငယ်ချင်းတွေအကုန်လုံးထဲမှငယ်စဉ်ကတည်းကသူ့ဒဏ်အခံဆုံးလူ အခုလည်းပဲ သူကိုပဲ အနိုင်ကျင့်ရပေဦးမည်။

ထက်မြတ် သားဖြစ်သူပြန်လာကတည်းက

မျက်နှာကပြုံးရောင်သန်းနေတာကြည့်အံ့သြ

နေရသည်။ဘာလို့ဆို သူ့သားဟာ

ငယ်ငယ်လေးကတည်းက

အပြုံးအရီဆိုတာမရှိသလောက်ရှားသည်။မိခင်

ဖြစ်သူမရှိတော့လို့

မိတဆိုးလေးဖြစ်မယ်ထင်ခဲ့ပင်မဲ့ သားက

အရမ်းကိုသိတက်လိမ္မာပြီး အခုဆို

ရှိုင်းထက်မြတ်ဆိုတဲ့သားက Hotel

ကိုတာဝန်ယူထားပြီး သူ့ကိုအနားယူစေသည်။

သူညစာစားနေရင်းမှ ဇွန်းကိုချကာ...

"ငါ့သားကပြုံးနေ ပါလား

မမြင်ဘူးတာမြင်နေရတာ

ဘုရားပွင့်တော့မယ်ထင်တယ်"

"ဟာ

သားမျက်နှာအဲလောက်တောင်သိသာနေတာ

လား ဖေဖေ "

Lay Nge

"အွန်း

ဖေဖေကသားမျက်နှာကိုအမြဲကြည့်နေတဲ့

ကောင်ပါကွာ "

သူငယ်ငယ်လေးကတည်း

လိုလေသေးမရှိထားပြီး မေမေ

ဆုံးသွားတော့လည်း နောင်အိမ်ထောင်မပြုပဲ

သူကို အဖေလိုတစ်မျိုး သူငယ်ချင်းလိုတစ်မျိုး

ဆက်ဆံတဲ့ ဖေဖေကိုသူမညာပါ။

"သားသဘောကျတဲ့ ကောင်မလေးတွေ့လို့ပါ "

"ဘယ်လို "

အသက်က ၃၁နှစ်တောင်ရှိပြီ
မိန်းကလေးတစ်ယောက်အကြောင်းပြောတာ
ဒါပထမဆုံးမို့
သားကိုမယုံနိုင်စွာကြည့်နေမိတော့သည်။

အံ့သြနေတဲ့ ဖေဖေကိုသူပြုံးပြကာ...

"တကယ်ပြောနေတာ ဖေဖေ "

"ဖေဖေယုံပါတယ် သား "

"ဟုတ် ဖေဖေသားသူမကိုကြိုးစားကြည့်မယ် ဖေဖေလည်းသူမကိုသဘောတွေ့မယ်ဆိုတာ သားယုံကြည်တယ် "

"ဟုတ်ပါပြီကွာ ငါ့သားကဘယ်သူမို့လည်း ရှိုင်းထက်မြတ်လေ ငါ့သားသူမအချစ်ကိုရမှာပါ "

"ဟုတ် ဖေဖေ ဟွန်း "

သူ သူမလေးကို
နောက်တစ်ခေါက်ထက်တွေ့ချင်ယုံမက
သူဘဝရဲ့ပိုင်ဆိုင်မှုလေးတစ်ခုလည်းဖြစ်စေချင်
မိသည်။သူဘဝရဲ့အချစ်ဦးဆိုတာလည်း
မမှားပေ။သူလို
ခပ်ချောချောလူတစ်ယောက်အတွက်သူမ
အချစ်ဦးဆိုတာဘယ်သူယုံပါမလည်းနော်။

သူမပြန်ရောက်တော့ ညနေစာပြင်ဖို့လုပ်တော့ ကြက်သွန်ကုန်နေတာကြောင့် လမ်းထိပ်က ဈေးဆိုင်ကို ဝယ်ဖို့ထွက်လာသည်။ဒါပင်မဲ့ သူမ ဈေးဝယ်ပြီး ပြန်လာတော့ အုတ်ခုံပေါ်မှာထိုင်နေတဲ့ ယောကျာ်းလေးတစ်စု။သူမအသွားတုန်းကသ တိမထားမိပင်မဲ့ အပြန်မှာတော့.....

" ကျောင်းဝတ်စုံဆင်မြန်းပြီးတော့ ဆွဲခြင်းလေးကိုသူဆွဲလာ ရှိုးရှိုးလေးယဉ်တယ်ဗျာ

သိပ်လှတယ်ဆရာမရာ...................ကျွန်တော်ရ
င်မှာတကယ်ဗျာ သိပ်ချစ်မိတယ်
ဆရာမလေးရာ "

မိုးသက်နိုင်ရဲ့ ဆရာမသီချင်းကိုဆိုပြီး
ရီသွဲ့သွဲ့လုပ်နေတာကြောင့် သူမ
မမြင်ချင်ယောင်ဆောင်ကာ
သူတို့အရှေ့ကဖျက်လျှောက်လာတော့ သူတို့က
သူမနောက်လိုက်လာပြီး
သူမရှေ့ပိတ်ရပ်လိုက်တော့ သူမလန့်သွားကာ

ဘောပတ်ကျင်မှာလည်း

လူတွေမရှိတာမို့သူမလန့်နေရသည်။

ထိုလူတစ်စု ထဲက ဆံပင်ရှည်ရှည် နဲ့

ဆေးလိပ်ကိုပါးစပ်ကနေလက်ကြားထဲညပ်လို

က်ပြီး....

"သိပ်ချစ်တယ်လို့ပြောနေတယ်လေ

ဆရာမလေးရာ "

Lay Nge

"ငါနင့်ကို စိတ်မဝင်စားဘူး

ဖယ်ဘေးပါငါအိမ်ပြန်မလို့ "

"မင်းက ငါကိုစိတ်မဝင်စားဘူးဆိုတော့

ကျန်တဲ့ငါ့သူငယ်ချင်းတွေထဲက..."

"တစ်ယောက်မှစိတ်မဝင်စားဘူး ရပြီလား"

"မရဘူး ဆရာမကို ချစ်တယ်လို့ပြောတာ

အဖြေပြန်ပေးလေ "

"ဒီမှာ မင်းတို့လိုဆေးသမားရုပ်တွေကို
တစ်သက်လုံးမစဉ်းစားဘူး "

"ဟာ ဆရာမကအစွာလေးဟ ငါ့ကောင်တို့ရ "

"ဟား....ဟား "

သူမရှေ့မှာပိတ်ရပ်ပြီး ရီနေကြတဲ့
လူရမ်းကားတွေကြည့်က
ကြောက်စိတ်တွေပိုဝင်လာပင်မဲ့

သူတို့ရှေ့မှာပျော့နေလို့မဖြစ်တာကြောင့် သူမ ကိုယ်သူမအားပေးကတင်းထားရသည်။

"ဖယ်ပေးလို့ပြောနေတာ နင်တို့လူစကားနားနလည်ဘူးလား "

"မဖယ်ပေးဘူး ချစ်တယ်လို့ပြန်ပြောမလာ အခုချက်ခြင်း ကျုပ်မိန်းမလုပ်မလား "

"ဘာ ကဲဟယ် "

ဖြန်း

သူမကို ပိုင်စိုးပိုင်နင်းပြောလာတော့ သည်းမခံနိုင်တဲ့အဆုံး အရှေ့က ဆံပင်အရှည်နဲ့ လမ်းသရဲကောင်ကိုပါးရိုက်ချလိုက်သည်။

"ပါးရိုက်တယ် ပေါ့ စောက်ရမ်းစွာနေတယ်ပေါ့ ငါ့ကောင်တွေ ဟိုချုံထဲခေါ်ခဲ့ တစ်ရောက်တစ်လှည့် ပေါ့ ဒီဟာမကို မဒိမ်းကျင့်ပြီးသက်ပြစ်မယ် "

အရှေ့ကကောင်စကားကြောင့်သူမတစ်ကိုယ်လုံးကြောက်စိတ်ရော ရှက်စိတ်ရောကြောင့်တုန်နေတော့သည်။သူမကြောက်နေတုန်းထိုလူတွေကသူမလက်ကိုဆွဲတာကြောင့်....

"ဟင် အင့် ဟီး ဟင့်

မလုပ်ပါနဲ့တောင်းပန်ပါတယ် ဟင့် မောင်ရေ

သဘာဝကြောက်တယ် ဟီး "

"လာခဲ့ ဘယ်လင်ကိုတ အှ့ "

ခွပ်

သူထိုးခံလိုက်ရတာကြောင့်
လည်သွားတဲ့မျက်နှာကိုပြန်လှည့်ကာကြည့်လို
က်တော့ ဒေါသတော်တော်ထွက်နေပုံရတဲ့
အကောင်တစ်ကောင်
လက်သီးကိုကျစ်နေအောင်စုပ်ကာ
သူကိုကြည့်နေသည်။

နေ ဟိုသတောင်းစားကိုကြည့်နေတာရပ်ပြီး
မကိုဆွဲခေါ်သွားတဲ့ကောင်တွေနောက်လိုက်ကာ

အနောက်က မကိုဟိုဘက်ဒီဘက်ဆွဲထားတဲ့ နှစ်ကောင်ရဲ့ဆံပင်တွေကနေစောင့်ဆွဲကာ သူလက်ထဲပါလာတော့ ခေါင်းနှစ်ခုကို တော့ပြီးတိုက်ချပလိုက်တာကြောင့် အီစလန်ဝေကာထိုနေရာမှတွင်လဲကြသွားတော့သည်။

သူမထိုလူနှစ်ယောက်အနောက်ကိုပါသွားတာကြောင့် လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ဒေါသဘယ်လောက်တောင်ထွက်နေလည်းမသိ မေးရိုးတွေထောင်ကာ

သူပူးရိုက်လို့လဲနေတဲ့နစ်ယောက်ကို ခြေထောက်နဲ့ကန်နေသည်။

သူလဲနေတဲ့နစ်ကောင်ကိုသမနေတုန်း အရှေ့ကိုကြည့်လိုက်တော့ မျက်ရည်တွေကျကာအသံနောင်မထွက်နိုင်ရှာပဲ သူ့ကိုကြည့်နေတဲ့သူမ။ ဘေးကကျန်တဲ့တစ်ကောင်သူကြည့်လိုက်တော့ ဒီနစ်ကောင်ကိုသမနေတာမြင်ပြီး ပြေးသွားသည်။အနောက်ကိုကြည့်တော့လည်း

ထိုသတောင်းစားကဘယ်ရောက်သွားလည်းမသိ။

"မ အဆင်ပြေ "

"အဟင့် "

သူ မလို့ခေါ်လိုက်တယ်ဆို

သူ့ရင်ခွင်ထဲအတင်းတိုးဝင်ကာ ခါးကိုဖက်ပြီး ငိုနေရှာတဲ့သူမကိုယ်လေးကိုပြန်ဖက်ထားလိုက်သည်။

Lay Nge

"မ ဘာမှမဖြစ်တော့ဘူးနော်
မောင်ရောက်လာပြီလေ နော် မငိုပါနဲ့ဗျာ "

"ဟင့် ဟီး ဟင့် "

သူပြောမှသူမကပိုငိုကာ
သူခါးကိုတင်းနေအောင်ပိုဖက်ထားသည်။သူခါး
ကိုဖက်ထားတဲ့သူမလက်တွေကိုခွာလိုက်ကာသူ
မကိုယ်လေးကိုပွေ့လိုက်ပြီးကားအနားရောက်
တယ်ဆိုတံခါးဖွင့်ရင်း

သူမကိုယ်လေးကိုထည့်ပေးကာ သူ့ကာမောင်းသူနေရာဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

"မ "

"ဟင့် သူတို့က သဘာဝကို ဟင့် မဒိမ်းကျင့် သက်မယ်တဲ့ ဟင့် သဘာဝကြောက်တယ် မောင်ဟင့် မောင်မရောက်လာရင် ဟင့်ဟီး "

သူ သူမဆီကကြားလိုက်ရတဲ့စကားကြောင့်
ခုဏက အသေမသက်လိုက်ရတာကိုစဉ်းစားပြီး
ဒေါသထက်ထွက်လာကာ....

"တောက်စ် လမ်းဘေးခွေးတွေကများ "

သူမကိုယ်လေးကိုရင်ခွင်ထဲဆွဲဖက်ပြီး
ဒေါသတွေကို
ချုပ်တီးနေရသည်။ထိုကောင်တွေသာအခုအချိ
န် ဒီအနားမှာရှိနေရင်

Lay Nge

ကားနဲ့တိုက်သက်ပစ်ချင်လောက်အောင် ဒေါသကအဆမတန်ထွက်နေသည်။

"မ ဘာမှမဖြစ်တော့ဘူးနော် မောင် ရှိတယ် နော် နောက်ဆို မကိုတစ်ယောက်ထဲလွှတ်မထားတော့ဘူး "

"မောင် ဟင့် "

သူကိုခေါ်သံလေးမှာတောင် ရှိုက်သံလေးကမပျောက်သေး...

LayNge

သူရင်ခွင်ထဲကာ

ကောင်မလေးကိုငုံကြည့်လိုက်ကာ...

"မျာ "

"ချစ်တယ် "

"ပိုချစ်တာ မောင်က လာပါဦး အွန့် "

Lay Nge

သူမမျက်နှာလေးကို မေးဖျားလေးကနေမော့က
ပန်းရောင်သန်းနေတဲ့
နှုတ်ခမ်းလေးကိုစုပ်ယူစားသုံးလိုက်သည်။သူန
မ်းတာကိုမငြင်းပဲသူမကာ
သူလည်ပင်းကိုပြန်ဖက်ကာ
တုန့်ပြန်နမ်းလာတာကြောင့်သူ
သူမနှုတ်ခမ်းလေးကိုလွှတ်ပေးဖို့အစီအစဉ်မရှိ
တော့။

သူ့အနမ်းတွေနဲ့ သူမကို ဖြေသိမ့်ရင်းပေါ့...........။

❀နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း❀

အခန်း ။ ၁၅

ရှိုင်းတစ်ယောက် hotel မှာ အလုပ်အားတယ်ဆိုသူမလေးပိုမြင်ချင်သေးတာကြောင့်နာရီကိုကြည့်တော့ 12 နာရီခွဲမို့ နေ့ခင်းကျောင်းဆင်းချိန်တွေ့လိုတွေ့ငြား သူ သူမကျောင်းရှေ့မှာကားရပ်ပြီး ကျောင်းအပေါက်အဝကိုကြည့်နေလိုက်သည်။

ခဏအကြာသူမဆွဲခြင်းလေးကိုဆွဲကာထွက်

လာတာတွေ့တာကြောင့်

ကားပေါ်ကဆင်းကသူမဆီကိုသွားပြီး

နှုတ်ဆက်သည်။

"ဒီက ကျွန်တော်ကိုမှတ်မိလားမသိဘူး "

"ရှင် ဟင် "

သူမဒီလူကိုမြင်ဘူးသလိုရှိပင်မဲ့
ဘယ်သူဆိုတာစဉ်းစားမရ။

"ရှင်ကကျွန်မကိုသိလို့လား "

"ဗျာ ကျွန်တော်မကိုမမှတ်မိဘူးလား
ဟိုတစ်နေ့က ကားအကြုံခေါ်တာလေ "

"အော် ဟုတ်မှတ်မိပါပြီ
ဘာဖြစ်လို့လည်းမသိဘူး "

"ဒီနားအလုပ်ရှိလို့လာရင်းနဲ့ ကားပေါ်ကနေတွေ့လိုက်လို့ဆင်းနှုတ်ဆက်တာပါ "

"ဟုတ်ကဲ့ ဒါဆို သဘာဝကိုသွားခွင့်ပြုပါဦး"

"ကျောင်းကအပြီးလွှတ်တာလား ဗျ "

"မဟုတ်ပါဘူး "

Lay Nge

"ဒါဆိုကျောင်းမှာထမင်း မစားဘူးလား "

နေ

မကျောင်းဝမှာလူတစ်ယောက်နဲ့စကားပြောနေ

တာကိုမျက်မှောင်ကြီးကုတ်ကာကြည့်နေသည်။

သူအတော်အတန်ကြာအောင်စောင့်နေပင်မဲ့စ

ကားပြောတာမပြီးသေးတာကြောင့်

သူထိုင်နေရာက ထကာ

သူမဆီရှိတဲ့တစ်ဖက်ကမ်းကိုကူးလာသည်။

LAYNge

"မ "

သူမနဲ့ ကိုရှိုင်းထက်မြတ်စကားပြောနေတုန်း

ဘေးနားက

မလို့ခေါ်လိုက်တာကြောင့်လှည့်ကြည့်လိုက်

တော့မောင်ဖြစ်နေသည်။မောင်ကသူမကို

ဒီလူကဘယ်သူလည်းဆိုသည့်သဘောနဲ့

မျက်လုံးနဲ့မေးနေသည်။

ရှိုင်း သူမဘေးနားရပ်ကာ တစ်ခုခုမကြြည်သလိုကြည့်နေတဲ့ကောင်လေး ကိုသူသေချာကြည့်လိုက်တော့ သူလွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပတ်လောက်က တွေ့ခဲ့တဲ့ Nature Flower က CEO မဟုတ်လား။

"ညီက ဟို Nature Flower Company က CEO မဟုတ်လား "

"ကျူပ်ကိုဘယ်လိုသိနေတာလည်း "

"မောင်ကလည်း ဘယ်လိုဖြစ်လို့လည်း ဖြေးဖြေးပြောပါ "

သူမဆီကနေ ထိုကောင်လေးကို မောင်လို့ခေါ်လိုက်တာကြောင့် သူနောက်ကျသွားပြီလားဟုတွေးလိုက်မိပင်မဲ့....

"သဘာဝ နဲ့ ဒီကညီက "

LayNge

"ခင်မျိုးနဲ့ဆိုင်လို့လား "

သူကို ဘုတောတောပြောနေတဲ့
ထိုကောင်လေးကြောင့်
သူလည်းမခံချင်စိတ်ဖြစ်ကာ...

"ဟာ ညီကရိုင်းတာနော် Company
လာတွေ့တုန်းကလည်း
လူကြီးလူကောင်းမဆန်ဘူး "

Lay Nge

"မဆန်တော့ ခင်များကဘာဖြစ်ချင်လည်း ကျုပ် Company ကျုပ်လက်ခံချင်လက်ခံမယ် မလက်ခံချက်မလက်ခံဘူး အဲ့တာကျုပ်ကိစ္စပါ ခင်များအကြောင်းမပါဘူးလို့ထင်တယ် ပြီးတော့ အခုပြောနေတဲ့အကြောင်းအရာတွေနဲ့ အလုပ်ကိစ္စတွေနဲ့မဆိုင်ပဲ မနိုင်နိုင်အောင် ရှာကိုက်နေတော့တာပဲ "

"ဘာ !!! "

"မောင် ! "

ရှိုင်းသူကိုခွေးနဲ့နှိုင်းလိုက်တာကြောင့်
ထွက်လာတဲ့ဒေါသတွေကိုမြိုသိပ်ကာ
သူမရှေ့မှာမို့မရိုင်းချင်ပါ။

"ညီ အစ်ကိုကညီအစ်ကိုအရွယ်ပါ မရိုင်းပါနဲ့ "

"ရိုင်းအောင်ခင်များလုပ်နေတာ "

Lay Nge

သူတို့နှစ်ယောက်အခြေအနေက ဆူညံနေအောင်အော်နေတာမဟုတ်ပင်မဲ့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ကြည့်ကာလအံ ကြိတ်သံတွေနဲ့ စစ်ခင်းနေကြသည်။

"ဟူး ညီ အစ်ကိုက...."

"တော်တော့ ခင်များသွားတော့မသွားရင် ကားနဲ့တိုက်သက်မိတော့မယ် "

Lay Nge

သူ မနဲ့ စကားပြောနေတာတွေ့ထဲက

မကြည်တဲ့စိတ်က အခုအနီးအနားရောက်တော့

သက်ချင်စိတ်ပါဖြစ်နေသည်။

"မောင် ဘာလို့လည်း

သူများကိုအဲ့လိုတွေမပြောပါနဲ့

အားနာစရာဘယ်လောက်ကောင်းလည်း ဒီက

ကိုရှိုင်းထက်မြတ်ကို သူ့အစား

သဘာဝကပဲတောင်းပန်ပါတယ်"

"ရပါတယ်ဗျာ မလိုပါဘူး သူကငယ်သေးတော့ စိတ်ကြီးတာနေမှာပါ "

"သူတော်ကောင်းယောင်ဆောင်မနေနဲ့ ခင်များ ဘာတွေဂွင်ဆင်နေတာလည်းဆိုတာကျုပ်သိတယ် ခင်များ...."

"မောင်တော်ပါတော့ စိတ်ကိုထိန်းမှပေါ့ "

Lay Nge

"ဘာလို့လည်း

ဒီကောင်ကြဘာလို့မပြောတာလည်း မရာ

ကျုပ်က မချစ်သူ ဘာလို့သူဘက်ကပဲ

ပါနေတာလည်း

ဟိုဘက်မှာကျုပ်တစ်ယောက်လုံးထိုင်စောင့်နေ

တာ စကားပြောနေတာမပြီးနိုင်ဘူး "

"မဟုတ်ဘူးမောင် သူက

မနေ့ကသဘာဝကိုကားအကြုံခေါ်လာတဲ့သူပါ

ဒါကြောင့်ကျေးဇူးတင်ကြောင်းပြောနေတာ "

Lay Nge

"ကားပေါ်တင်ခေါ် ရုံလောက်နဲ့
ရင်းနှီးလို့ရတယ်တဲ့ အဟက်
ခင်များစောက်အကွက်တွေ ကိုကြိုမြင်နေတယ်
တစ်ခုတော့ပြောလိုက်မယ်
အဲလမ်းကိုဆက်သွားမယ်ဆို ခင်များ
ဒါမှမဟုတ် ကျူပ်သေမှပြီးမှပွဲဖြစ်သွားမယ်
ခင်များမှတ်ထား "

လို့သူ

ထိုလူကိုလက်ညှိုးထိုးကာပြောလိုက်သည်။

"မောင် ဘာဖြစ်နေတာလည်း ဟမ် သဘာဝပြောနေတယ်လေ အခုမောင်ပြန်တော့ထမင်းစားချိန်လည်းမရှိ တော့ဘူး အိမ်ရောက်ရင် ဖုန်းဆက် ပြန်တော့ "

"ပြန်မှာပါ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပြောလို့ရအောင် နှင်ထုတ်စရာမလိုဘူးမ ပြီးတော့

အိမ်ပြန်ရောက်တာမရောက်တာ

မကိစ္စမဟုတ်တဲ့အတွက်စိတ်မပူနဲ့ ပြီးတော့

ရက်ပိုင်းလောက်ပြန်စဉ်းစားကြရအောင်

ရှေ့ဆက်သင့်မဆက်သင့် "

"မောင် "

သူမတကယ်ကိုကျောင်းတက်ချိန်နီးနေပြီမို့

ပြန်ခိုင်းတာပါ။မပြန်ခိုင်းရင်

သူမဝင်သွားတယ်ဆို

ပြဿနာတက်တော့မှာသိတာကြောင့်သူကိုအရ
င်ပြန်ခိုင်းတာကို
သူကဘယ်လိုတွေးလိုက်လည်းမသိ။အခု
မောင်ပါးစပ်ကနေ
ရှေ့ဆက်သင့်မဆက်သင့်စဉ်းစားကြမယ်တဲ့။အ
ခုပြဿနာကလည်းအဲလိုပြောရလောက်အောင်
ထိကြီးတဲ့ ပြဿနာမှမဟုတ်ပဲ။

"မင်းက ချစ်သူအပေါ်ယုံကြည်မှုမရှိဘူးပဲ"

"ယုံကြည်မှုမရှိဘူး ဟုတ်လား အဲတာထက်သူများသမီးရည်းစားစကားများနေတာကိုဝင်ဝင်ရှုပ်နေတာ ခင်များ "

"ကိုရှိုင်းထက်မြတ်ပြန်ပါတော့ သဘာဝတကယ်ကျောင်းတက်ရတော့ရတော့မှာမို့"

"ရပါတယ် သဘာဝရယ်မလိုပါဘူး ကိုယ်ပြန်ပြီ "

Laynge

သဘာဝကိုကိုယ်ရှိင်းထက်မြတ်ကို
ခေါင်းငြိမ့်ပြလိုက်တော့
သူထွက်သွားတော့သည်။သူမထွက်သွားတဲ့
မောင်လက်ကိုလှမ်းဆွဲတော့
သူမလက်ကိုခါချလိုက်ပြီး....

"နောက်နေ့တွေလည်း မမျှော်နေနဲ့
မလာတော့ဘူး အော်
မျှော်လဲမမျှော်ဘူးမဟုတ်လား "

အဲ့စကားတစ်ခွန်းသာပြောပြီးထွက်သွားသော မောင်ကျောပြင်ကြီးကိုကြည့်ကာ ဝမ်းနည်းတယ်ဆိုတာထက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။သူမ ဘာအမှားလုပ်မိလို့လည်း ဟိုကလာနှုတ်ဆက်လို့ပြန်နှုတ်ဆက်ယုံပါ။ဒါကို မောင်ကတလွဲတွေးသွားသည်မဟုတ်လား။

ဒုန်း...ခလွမ်

သူ့ရုံးခန်းထဲက ဆိုဖာကို
ကန်ချပလိုက်တာကြောင့် ဆိုဖာအရှေ့က
မှန်စားပွဲပေါ်က ပန်းအိုးကျကွဲသွားသည်။

သူဒေါသတွေကအဆမတန်ထွက်နေတာမို့
လူနဲ့စိတ်လည်းမကပ်။သူမျက်လုံးထဲမှာ
မကိုကြည့်နေတဲ့အဲ့ကောင်ရဲ့အကြည့်တွေကိုသူ
လုံးဝမကြိုက်။ယောကျာ်းခြင်းဖြစ်တာကတစ်
ကြောင်း မကို ဒီလိုပုံစံလေးနဲ့ပဲ သူလဲ

နှလုံးသားတစ်ခုလုံးနဲ့ချစ်ခဲ့ရတာမဟုတ်လား။

သူဒေါ်သထွက်ပြီး

မကိုပြောခဲ့တာတွေကသူစိတ်ထဲကနေတစ်ခုမှ

မပါ ဒေါသထွက်လို့ ပါးစပ်ထဲရှိသမျှ

တွေပြောခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

တွေးလေတွေးလေ ဒေါသထွက်လာလေမို့

သူအလုပ်စားပွဲပေါ်က အလှပန်းအိုးကိုပါယူပြီး

နံရံကို ဖောက်ခွဲပစ်လိုက်သည်။

ခလွမ်..

"ဟာ "

"မင်း "

ကျော်သူရနဲ့ ငြိမ်းထက်

ရုံးခန်းထဲအစည်းအဝေးလုပ်ဖို့ဝင်လာတော့

မြင်လိုက်ရတဲ့ အခြေအနေကြောင့်

နေအနားအပြေးသွားဆွဲရသည်။ဒင်းက

Lay Nge

တစ်ခြားပစ္စည်းတွေပါ

ကိုင်ပစ်ဖို့လုပ်နေတာကြောင့်

သူလက်ထဲကပစ္စည်းယူသူကယူ

သူကိုဖက်ထဲလူကသူကိုဖက်ထားပြီး

စိတ်ငြိမ်အောင်လုပ်နေသည်။

သူတရူးရူးဖြစ်နေရင်းမှ ငြိမ်သွားတာကြောင့်

ငြိမ်းထက်ဖက်ထားရာကနေလွှတ်ပေးလိုက်ပြီး.

...

"ဘာဖြစ်နေတာလည်း စိတ်ကိုလျှော့မှပေါ့ကွာ ဒီမှာကြည့်ဦးရုံးခန်းနဲ့မတူတော့ဘူး ဇရပ်ဖြစ်နေပြီ သေချာကြည့် !"

ငြိမ်းထက်လည်း သူငယ်ချင်းဖြစ်သူဘာဖြစ်နေလည်းမသိပင်မဲ့ ဒီလောက်ပေါက်ကွဲနေပုံထောက်ရင် ပြဿနာမသေးတာတော့သေချာတာမို့ သူစိတ်ငြိမ်အောင် တမင်ပိတ်အော်လိုက်သည်။

"ဘာဖြစ်တာလည်းကွာ ပြောစမ်းပါ နေ

ရာမင်းဒေါ်သကို ခဏလျှော့ဟုတ်ပြီလား "

"ဟူး "

သူသက်ပြင်းချလိုက်ကာ

ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှကိုအကုန်ပြောပြလိုက်သည်။

"ငါကွာယောကျ်ားခြင်းမို့သိနေတယ် တောက်စ်

"

"မင်းတအားမှားတယ် နေ "

"သူဘာမှားလို့လည်း ငြိမ်းထက် "

"ဘာမှားရမှာလည်းသူပြောခဲ့တဲ့စကားတွေက
သဘာဝပန်းကို မယုံကြည်လို့လေ
သူမဘယ်လောက်ဝမ်းနည်းသွားမလည်း "

"ငြိမ်းထက် ရာ ငါကသူကိုသဝန်တိုတာလေကွာ

အဲဒါကိုမသိပဲနဲ့ ငါပဲဟောက်နေတာ

သူ့အကောင်ကြွမပြောဘူး "

"ကြည့် ကျော်သူရတွေ့လား

သူစကားပြောပုံကအချိုးမပြေဘူး

သူ့အကောင်က မင်းလေ ဒါကြောင့်

သူမသူစိမ်းကိုပြောမလား မင်းပဲပြောမှာပေါ့

မင်းရန်မရှာပဲ

အဲ့ကောင်ပြန်သွားတဲ့အထိစောင့်ပါလား ပြီးမ

နှစ်ယောက်ထဲဖြေရှင်းပါလား

မင်းတို့အဲလိုဖြစ်တော့

အဲသူတောင်းစားကပိုပျော်သွားမယ်

မထင်ဘူးလား ဟမ် ပြောစမ်းပါကွာ "

ငြိမ်းထက်သူငယ်ချင်းဖြစ်သူအပေါ်

စေတနာနဲ့ပြောရင်း ခါးထောက်ရပ်နေတဲ့သူ့ကို

တွန်းလိုက်သည်။

သူငြိမ်းထက်တွန်းလိုက်လို့

ရုတ်တစ်ရပ်မို့ရိုင်သွားပင်မဲ့ပြန်မတ်ကာ...

Laylae

"ငါသူမကိုသိပ်ချစ်တာ

ငါ့ဘဝမှာဘယ်မိန်းကလေးအပေါ်မှ

မချစ်ဘူးတဲ့အချစ်မျိုးနဲ့ချစ်တာ

ကုန်ကုန်ပြောရရင်ကွာ

ငါနှလုံးသားတစ်ခုလုံးသူ့ခြေဖဝါးအောက်ချနင်း

ရင်တောင်

ငြိမ်ခံနေမဲ့ကောင်ပါကွာ...မင်းပြောတာမှန်ပါတ

ယ် ငါသူမအပေါ်ပြောတာတွေမှားသွားတယ်

သဝန်တိုတဲ့ ငါ့စိတ်ကြောင့်

သူမကိုအဲ့လိုပြောလိုက်ပင်မဲ့ ငါ့နှလုံးသားကို

ဓားနဲ့မထိတထိထိုးနေသလို တစစ်စစ်နဲ့ နာကျင်ရပါတယ်ကွာ "

"အင်းပါ ငါတို့သိပါတယ်ကွာ ငါမင်းကိုတကယ်ကောင်းတဲ့မိန်းမကောင်းလေး ဆုံးရှုံးရမှာဆိုးလို့ပြောတာပါကွာ နော် သူငယ်ချင်း စိတ်မဆိုးပါနဲ့ကွာ "

ငြိမ်းထက်အပြောကြောင့်သူပြုံးလိုက်ကာ.....

LayNge

"ဘာလို့ဆိုးရမှာလည်းကွာ ငါသူငယ်ချင်းတွေ ဒီလောက်ငါ့အပေါ်ကောင်းတာကို "

အခုမှပြန်ပြိုးတော်မူလာတဲ့သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ကြောင့် ငြိမ်းထက်
နဲ့ကျော်သူရသူကိုပုခုံးတစ်ဖက်စီကဖက်ကာ....

"မင်းဘက်မှာ ငါတို့တွေအမြဲရှိတယ် အဲ့ကောင်ဘယ်သူလည်းပြ ရှင်းပေးရမလား"

Lay Nge

"အဲ့ကောင်က

ဟိုတစ်ခါငါဆီအလုပ်လာကမ်းလှမ်းတဲ့ ရှိုင်း

Hotel ပိုင်ရှင်ကွ

ငါကတော့မသိချင်ယောင်ဆောင်နေလိုက်တယ်

ကွာ

မင်းတို့လည်းဘာမှလုပ်ပေးဖို့မလိုပါဘူးကွာ

ကျေးဇူးပဲငါ့ကောင်တို့ "

"မလိုပါဘူးကွာ

ပြောရမဲ့လူတွေလည်းမဟုတ်ဘူး နော်

ငြိမ်းထက် "

ကျော်သူရအပြောကိုပြုံးထက်ကလည်း ထောက်ခံသည်။

"ဟိုကောင်ရော "

"ဘယ်သူလဲ အရင်မရှိအဖျားမရှိနဲ့ "

"အေးလေ "

Lay Nge

"ကျော်မျိုးထူး "

"အေးငါတို့လည်း မတွေ့လို့ ဒင်းကိုလာရှာတာ မင်းပွဲကြမ်းတာကိုတွေ့တာနဲ့ လာရင်းကိစ္စကိုမေ့သွားတာ "

"ငါဆီလည်းမလာဘူးနော် မနေ့ကတည်းပြောပြီးကတည်းကဒင်းပျောက်နေတာ "

Lay Nge

"ဘာမှစိတ်မပူပါနဲ့ နေ ရာဒီကောင်

မင်းသွားခိုင်းတဲ့ ရုံးခွဲကိုသွားမှာပါ "

"သိပါတယ် ငါလည်း

ညနေပြသနာရှင်းရဦးမယ် "

"မင်းမလိုချင်တော့ရင်ငါ့ကိုပြော

ငါမမတွေစိတ်ဝင်စားတယ် "

"x◌ီ◌း ပဲရမယ် "

"ဒါလေးစတာကို "

ရှိုင်း Hotel ပြန်ရောက်တော့
စိတ်ကလည်းမကြည်
သူချစ်ရတဲ့သူမကပိုင်ရှင်ရှိနေပြီးသားတဲ့။သူမ
ပြန်ခိုင်းလို့ပြန်တော့လည်း
အနောက်လှည့်ကြည့်မိတော့ သူမက
သူချစ်သူထွက်သွားတာကို
လက်လှမ်းဆွဲထားတဲ့မြင်ကွင်းကို

သူမျက်လုံးထဲကမထွက်။သူချစ်သူဆိုတဲ့ကောင်

ရဲ့စကားတွေလည်း

နားထဲပဲ့တင်သံခက်နေသည်။

ကျို

"ဟာ မင်းမျက်နှာကဘာဖြစ်နေတာလည်း "

Lay Nge

ရုံးခန်းထဲဝင်လာတဲ့သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ

မင်းမြတ်မဟာ ရဲ့အပြောကြောင့်

သူကြည့်လိုက်သည်။

မင်းမြတ်မဟာ ထိုင်ခုံမှာဝင်ထိုင်ပြီး..

"မင်းဘာဖြစ်နေတာလည်း ရှိုင်းထက်မြတ်

မင်းအလုပ်လုပ်နေတဲ့ပုံစံကလည်းအသက်မပါ

သလိုနဲ့ အရင်ကမင်းပုံစံကဒီလိုမှမဟုတ်ပဲ "

Lay Nge

"ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးကွာ "

"မင်းနှလုံးရောဂါဖြစ်နေတာလား "

"ဘာလို့ဖြစ်ရမှာလည်း မင်းကုစရာလူနာအဲ့လောက်ရှားလား ငါ့ကိုအာရုဏ်လာမစားစမ်းပါနဲ့ကွာ "

LayNge

"ငါပြောတာဟုတ်နေတယ်မလား
ရောဂါမကျွမ်းခင်မြန်မြန်ကုမဟုတ်ရင်
အချိန်နှောက်ကျသွားရင် မလွယ်ဘူးနော် "

"သူမှာ ချစ်သူရှိတယ် ကွ "

"ရှိလည်းဘာဖြစ်လည်းကွာ ချစ်သူရှိတာ
ယောကျာ်းရှိတာမှမဟုတ်တာ
မင်းမှာကြိုးစားခွင့်ရှိသေးတယ် "

Lay Nge

"ဒါပင်မဲ့ "

"ဒီမှာရှိင်း အချစ် နဲ့ စစ် မှာမတရားတာမရှိဘူး
မင်းကြိုးစားကြည့် သူချစ်သူဆိုတဲ့ကောင်ထက်
ပိုကောင်းရင်မင်းဘက်ကိုလှည့်လာမှာပါ "

"မင်းပြောတာမှန်တယ်
ငါကြိုးစားကြည့်မယ်ကွာ "

"Good Luck "

မင်းမြတ်မဟာ ပြောတာမှန်ပါသည်

ကိုယ်ကိုတစ်ခါလောက်ကြိုးစားခွင့် ပေးပါ

ကောင်မလေးရယ်......။

OBJ

❁ နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း ❁

အခန်း ။ ၁၆

"အ့ "

LayNge

သူမပဟင်းချက်နေရင်းနဲ့

ခေါင်းကပိုကိုက်လာတာကြောင့် အ့

ဟုငြီးသံပါထွက်လာသည်။ညကတစ်ညလုံးမအိ

ပ်ပဲငိုနေရာကနေ

မနက်မိုးလင်းခါနီးမှအိပ်ပျော်သွားတာကြောင့်

နိုးလာတော့ခေါင်းကိုက်နေတော့သည်။ခေါင်း

ကိုက်နေတာကြောင့် ကျောင်းမသွားတော့ပဲ

ဆရာမကြီးဆီဖုန်းဆက်ပြီးခွင့်တိုင်တော့

ဆရာမကြီးကခွင့်ပြုသည်။

"ကျောင်းမသွားဘူးလား "

"ဟုတ်သမီး နေမကောင်းလို့ပါ ဒေါ်လေး "

"ဆေးသောက်ထားလိုက်ဦး တော်ကြာ ညနေစာမချက်နိုင်လို့အကုန်ငတ်နေဦးမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ ဒေါ်လေး "

"အခုဘာချက်နေတာလည်း "

"ပုစွန်ကျော်နေတာပါ "

"အင်းပြီးရင် ထမင်းဝိုင်းပြင်ထားလိုက်
လာစားမယ် "

"ဟုတ်ကဲ့ အစ် "

သူမနထင်ကို လက်နဲ့ဖိကာ မျက်လုံးကိုမိတ်ပြီး
နေမှနည်းနည်းသက်သာသည်။သူမကိုဒေါ်လေး
ကကြည့်ပြီး ဟွန်းကနဲ့ မဲ့က
အိမ်ပေါ် ပြန်တက်သွားသည်။ဒေါ်လေးအိမ်ပေါ်
တက်သွားမှ သူမလည်း

ပုစွန်ကိုဆက်ကျော်နေရင်း

မနေ့ကအဖြစ်အပျက်ကိုပြန်စဉ်းစားနေလိုက်သ

ည်။မနေ့ကမောင်ပြောသွားတဲ့စကားတွေကသူ

မရင်ကိုတကယ်ကိုထိပါသည်။သူမ

မောင်လိုမျိုး

သူမအပေါ်ဘယ်လောက်ချစ်ကြောင်း

လက်တွေ့မပြတက်ပင်မဲ့ မောင်ကို

သူမကိုယ်သူမထက်တောင်ပိုချစ်တာ

ကာရယ်ကံရှင်ဖြစ်တဲ့သူမအသိဆုံး။မောင်

သဝန်တိုတာလည်း

သူမနားလည်ပါသည်။ဒါပင်မဲ့

ဒီလိုစကားမျိုးပြောရလောက်တဲ့အထိ ပြဿနာကကြီးနေခဲ့တာမှမဟုတ်ပဲ။ကိုရှိုင်းထက်မြတ်ပုံကြည့်ရတာလည်း သူမအပေါ် ရိုးရိုးသားသားမို့မောင်ပြောသလိုဟုတ်မယ်မထင်။

သူမ မောင့်ကို ဘယ်တော့မှလမ်းမခွဲချင်ပါ။သူမကို အတွကြီးတယ်ပဲပြောကြပါစေ နေမင်းလက်ရာရဲ့ချစ်သူက သဘာဝပန်းပဲဖြစ်သလို

သဘာဝပန်းရဲ့ချစ်သူကလည်း

မောင်ပဲဖြစ်ရမည်။

သူဒီနေ့အိပ်ရာထကတည်းကပေါ့ပါးလန်းဆန်း

နေသည်။သူ သူမအတွက်ဒီနေ့ Suprise

လုပ်ဖို့သူစီစဉ်ထားသည်။ဒါကြောင့်အစောကြီး

ထကာ

သူမကျောင်းကိုကြိုရောက်နေသည်။ကျောင်း

ကိုသူမလာတာနဲ့ သူခေါ် ပြီး Suprise

လုပ်ဖို့သူခေါ်သွားမလို့ပင်ဖြစ်သည်။

ဒီနေ့က သူနဲ့သူမ ပျော်စရာနေ့.....။

ကလောင် ကလောင်

သူကျောင်းခေါင်းလောင်းတီးသံကြားမှ
ကားကူရှင်ကိုမှီပြီးမှေးနေရာကနေ
ခေါင်းထောင်လာသည်။သူမ
အတန်းထဲဝင်သွားပြီလားမသိ
သူစောင့်နေရင်းခဏအိပ်ပျော်သွားတာပင်။ဘာ
လို့ဆိုသူ တစ်ညလုံးမအိပ်ရသေးတာကြောင့်
မနက်မိုးလင်းခါနီး

တစ်နာရီလောက်ပဲပးအိပ်ရသေးတာကြောင့်ဖြ
စ်သည်။သူကားပေါ်ကဆင်းကာ
ကျောင်းထဲဝင်လာသည်။

"ဒီကမောင်လေးက ဘယ်သူတွေ့ချင်လို့လည်း "

"ဟုတ်ကဲ့ဗျာ မအဲ့ သဘာဝပန်း နဲ့တွေ့ချင်တာပါ
သူမရှိလားမသိဘူး "

"အော် အစ်မလည်း

သူမကျောင်းလာတာမတွေ့သေးဘူး ခဏနော်

ဆရာမကြီးကိုဖုန်းဆက်မေးပေးမယ် "

" ကျေးဇူးပါ "

သူမလည်းပိုက်ဆံအိတ်ထဲက

ဖုန်းကိုထုတ်ကာဆရာမကြီးဆီဖုန်းဆက်တော့

ဆရာမကြီးကဖုန်းကိုင်သည်။

"Hello ဟုတ်သမီးမေးစရာရှိလို့ပါဆရာမကြီး "

"......."

"သဘာဝပန်း ကိုလာမေးနေတဲ့လူရှိလို့ သူမကျောင်းလာလားသိချင်လို့ပါ ဆရာမ"

"......"

"အော် ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးပါ ဆရာမ "

Lay Nge

ဆရာမကြီးကိုဖုန်းပြောပြီးမှ

သီရိထိုကောင်လေးဘက်လှည့်ကာ...

"သဘာဝ ကဒီနေ့ခွင့်တိုင်ထားတယ်တဲ့

ကျောင်းမလာဘူး "

"ဘာဖြစ်လို့လည်းဗျ "

"နေမကောင်းလို့တဲ့ ဟာ "

သူမစကားဆုံးတယ်ဆို

တန်းပြီးကျောင်းပြင်ပြေးထွက်သွားတဲ့ကောင်

လေးကိုသိရှိကြည့်ကာ သဘာဝအတွက်

ဝမ်းသာနေမိသည်။ဒီလောက်ပြာပြာသလဲထွက်

သွားမှာတော့ ဒီကောင်လေး

သဘာဝကိုတော်တော်ချစ်တာသိသာသည်။

ကျွိုး.........

သူဘယ်လောက်စိတ်ပူနေလည်းဆိုရင်

ကားတောင်ဘယ်အရှိန်နဲ့မောင်းလာမှန်းမသိ

ငါးမိနစ်လောက်နဲ့ရောက်အောင်ကိုမောင်းလာ

ကာ သူမတို့အိမ်ရှေ့မှာကားကိုရပ်လိုက်ပြီး

ကားပေါ်ကဆင်းလိုက်သည်။သူခြံထဲဝင်လာ

တော့ ခြံထောင့်က

သစ်ပင်ကြီးကဒန်းလေးအပေါ်ကအရိပ်လေး

တွေလိုက်တယ်ဆို အရှေ့ဆက်သွားမဲ့

ခြေလှမ်းတွေပါ Auto

ရပ်သွားတော့သည်။သူသေချာကြည့်လိုက်

တော့

ပန်းရောင်လက်တစ်လုံးကြိုးဂါဝန်ဒူးအတိလေး

နဲ့

ဒန်းမှာရှိတဲ့ကြိုးကိုလက်တစ်ဖက်စီကိုင်ကလွဲ

နေသည်။သူ သူမလေးဆီကို

အပြေးတစ်ပိုင်းသွားက

သူမရှေ့ဒူးထောက်လိုက်သည်။

သူမဒန်းစီးနေရင်း အရှေ့မှာဒူးထောက်လိုက်တဲ့

မောင်ကိုတွေ့တော့ သူမ

အံ့သြနေသည်။အံ့သြမှာပေါ့

သူပဲမတွေ့ဘူးပြောခဲ့တာမဟုတ်ဘူးလား။ဒူး

ထောက်ပြီးသူမကိုကြည့်နေတဲ့မောင်ကိုကြည့်

ကာ မျက်ရည်တွေကကြလာသည်။

သူ့ကိုကြည့်ပြီး မျက်ရည်ကျနေတဲ့ မ ကြောင့်...

"ဟာ မရာဘာလို့ငိုတာလည်း

ကျုပ်မနေ့ကပြောခဲ့တာတွေကစိတ်ထဲကဘာ

တစ်ခုမှမပါဘူး မရယ်

ဒီအတိုင်းစိတ်တိုလို့ထွက်လာတဲ့

စကားတွေပါဗျာ

ကျုပ်ကြောင့်မျက်ရည်ကျရပြန်ပြီး

တောင်းပန်ပါတယ် မရယ် "

" ဟင့် သဘာဝမောင့်ကိုရှင်းပြတယ်လေ

မောင်ဘာလို့မယုံလည်း ချစ်ရင်ယုံရမှာပေါ့"

"ယုံတယ် မကို

မောင်ကိုယ်မောင်ထက်ပိုယုံတယ်

မောင်မယုံတာကာ အဲ့လူ

မကိုကြည့်နေတာတွေက မောင်သိတယ် "

"သူဘက်ကမရိုးသားရင်တောင်

သဘာဝဘက်က ရိုးသားတယ်လေ

သဝန်တိုတာသိပါတယ်

laylae

မောင့်ကိုလည်းစိတ်မဆိုးပါဘူး ဒါပင်မဲ့ မောင်ပြောတဲ့ စကားတွေကြောင့် ဟင့် ခံစားရတယ် ဟင့် "

"မငိုပါနဲ့နော် မောင်မှားတာပါ "

သူဒူးထောက်ရပ်နဲ့ သူမမျက်နှာရှင်းရှင်းလေးက မျက်ရည်လေးတွေကိုသူဖွဖွသုတ်ပေးလိုက်သည်။

Lay Nge

"ပြောတော့နေမကောင်းဘူးဆို ဘာလို့ လက်တစ်လုံးကြိုးဝတ်ထားတာလည်း"

"ခေါင်းပဲကိုက်တာပါ ဒါကြောင့်အပြင်ခဏထွက်ထိုင်နေတာ "

"အခုအလုပ်ရှိသေးလား "

"မရှိဘူးဘာလုပ်မလို့လည်း "

"မောင့်နောက်လိုက်ခဲ့ "

"ဘယ်သွားမလို့လည်း "

"မောင်နဲ့သာလိုက်ခဲ့ပါ မရဲ့နော် လိုက်ခဲ့ပါနော် "

"အင်း အဝတ်အစားသွားလဲဦးမယ် "

"မလဲနဲ့တော့ အခုဝတ်ထားတာ Couple အတိုင်းပဲ "

သူပြောတော့

သူဝတ်ထားတာကြည့်လိုက်တော့ဟုတ်ပါရဲ့

သူက ဘောင်းဘီ အဖြူရောင်အရှည်နဲ့

ပန်းရောင်လက်ရှည်ကိုဝတ်ထားပြီး လက်ကို

တံတောင်အထိခေါက်တင်ထားသည်။

"ဒါပင်မဲ့ မ

လက်ရှည်အပါးလေးတင်ပါထိရှည်တာလေးထ

ပ်ဝတ်ခဲ့နော် "

"ဘာဖြစ်လို့လည်း မောင်ရဲ့"

"ဟွန်း ဒီမှာကြည့် "

သူကသူမရဲ့
ပုခုံးဖွေးဖွေးလေးကိုလက်ညှိုးထိုးပြနေသည်။

"ဒီမှာပေါ်နေတဲ့ ပုခုံးဖွေးဖွေးလေး
အဲတာမောင်ပဲကြည့်ချင်တာ
တစ်ခြားသူကိုမမြင်မစေချင်ဘူး
ပြောရင်းနဲ့တောင်

အဲ့ပုခုံးလေးတွေကိုကိုက်ချင်လာပြီ ပြီးတော့ ဒီအရိုးလေးရောပဲ "

"အိုး...မောင်ဘယ်လိုပြောနေတာလည်းရှက်စရာတွေ "

"ရှက်စရာမဟုတ်ဘူး မရဲ့ကြည်နူးစရာပါ "

"မပြောချင်တော့ဘူး ပြောလည်း နိုင်မှာမှမဟုတ်တာ နွေးထည်သွားယူလိုက်ဦးမယ် ခဏစောင့် "

"ဟုတ် "

"အယ် ချက်ချင်းလိမ္မာသွားတာ "

"အစကတည်းက လိမ္မာတာ မမှမသိပဲ "

"ဟုတ်ပါပြီ အယ် မေ့နေတာမောင်ထတော့လေ ဒူးထောက်ထားတာကြာပြီ နာနေတော့မယ်ထ ဝတ်ထားတော့အဖြူရောင်ပေကုန်ပြီ တွေ့လား "

သူမ သူကိုဆွဲထူပြီး ဒူးမှာပေနေတဲ့ဖုန်တွေကိုလက်နဲ့ပုတ်ပေးမလို့လုပ်နေတာကြောင့်သူမလက်ကိုဆွဲလိုက်ပြီး သူဘာသာဖုန်ခါလိုက်သည်။

"မလက်တွေနာမှာဆိုးလို့ ဖုန်တွေမှာပိုးမွှားတွေပါတယ်မရဲ့ မလက်အသားလေးတွေကနုနုလေးပျက်စီးကုန်မှာဆိုးလို့ "

"ဒီထက်ပိုတဲ့

အလုပ်တွေတောင်လုပ်နေရတာပဲမောင်ရယ်

ဘာမှမဖြစ်ဘူး"

"အဲတာမဖြစ်သေးလို့လေ ဖြစ်လာရင်

ဘယ်လိုလုပ်မလည်း ဟွန်း ဒါတွေခဏထား

သွားနွေးထည်အပါးအရှည်လေးသွားယူလိုက်

မောင်ကားပေါ်ကစောင့်နေမယ် "

"အင်း ခဏလေးပဲမကြာဘူး "

"ဟုတ်ကဲ့ဗျ "

သူမလေးအိမ်ထဲဝင်သွားမှသူကားနားလျှောက်လာသည်။သူနောက်ဆိုမနေ့ကလိုစကားတွေမပြောမိအောင်သူထိန်းရမည်။သူမလေးဘယ်လောက်ငိုထားလည်းမသိ

မျက်လုံးလေးတွေကဖောင်းလို့။ငြိမ်းထက်ပြောတာတွေကအမှန်ပါလေ သူစိမ်းရှေ့မှာ

သူနဲ့သူမဒီလိုဖြစ်နေရင်ကြားလူဝင်လို့လွယ်သွားမှာပေါ့။သူအဲလိုတော့အဖြစ်မခံနိုင်ပါ။ဒီ Relationship

တည်မြဲဖို့သူ့ဘယ်လောက်ပဲခက်ခဲပါစေသူဖြစ်အောင်လုပ်မည်။သူကားကိုမှီပြီးစောင့်နေတုန်းစလင်းဘတ်လေးကိုလွယ်ကာသူမထွက်လာသည်။

"မောင် သွားမယ် သဘာဝပြီးပြီ "

"အွန်း
ဝတ်ထားတဲ့ပုံစံလေးကအသဲယားစရာလေး
လာကားပေါ်တက် "

layNge

သူသူမကိုကားတံခါးဖွင့်ပေးလိုက်သည်။သူဖွင့်ပေးတဲ့ဘက်ကနေသူမဝင်ထိုင်လိုက်သည်။သူမကိုနေရာချပေးပြီး
သူလည်းမောင်းသူနေရာဝင်ထိုင်ကာ
ထိုရပ်ကွပ်လေးဆီကနေမောင်းထွက်လာသည်။

တစ်လမ်းလုံးဘာစကားမမပြောပဲမောင်းလာတာတစ်နာရီလောက်ကြာတော့
သူကားရပ်လိုက်သည်။

သူကားရပ်လိုက်တဲ့

ပတ်ဝန်းကျင်ကိုသူမကြည့်လိုက်တော့

ပန်းခြံရှေ့မှာဖြစ်သည်။သူကိုကြည့်လိုက်တော့

ခါးပတ်ဖြုတ်ကာသူမကိုလည်း

ခါးပတ်ဖြုတ်ပေးသည်။

"မောင် ဘာလည်း ဘာလုပ်မလို့လည်း "

"Suprise လေ ပြောပြလို့မရဘူး

သိချင်ရင်ကိုယ်ဘာသာစဉ်းစား "

"မောင်ကလည်းနည်းနည်းလေးပြောပြ"

"အချိန်တန်ရင်သိလိမ့်မယ် အခုတော့
မျက်လုံးလေးကို အဝတ်လေးနဲ့စည်းပါရစေ "

ဟုဆိုကာ အဝတ်အနက်လေးနဲ့
မျက်လုံးကိုစည်းလိုက်သည်။

"မောင် မမြင်ရတော့ဘူး
ကားပေါ်ကဘယ်လိုဆင်းမလည်း
ပြုတ်ကျ....အွန့် "

သူပန်းနုရောင်နှုတ်ခမ်းလေးကို ဖိကပ်နမ်းလိုက်ပြီး အသဲယားလာတာကြောင့် အောက်နှုတ်ခမ်းလေးကိုဖွဖွလေးကိုက်ချပလိုက်သည်။

"အ့....အွန့်....မောင်...အွန့်..."

သူမမောနေလို့ သူကိုယ်ကြီးကိုတွန်းနေလည်းမရပိုပြီးတောင် နမ်းလာသေးသည်။ဒီအမောင်လူဆိုးကြောင့်

အသက်ရှူမဝတဲ့အဆုံး

သူရဲ့ဗိုက်ကိုဆွဲလိမ်လိုက်မှ လွှတ်ပေးသည်။

"ဟင်း....ဟင်း....နေမင်းလက်ရာ...ဟင်း...မင်း

တော်တော်ဆိုးနေပါလား..ဟင်း "

"ဆိုးတာမဟုတ်ဘူး နမ်းတာပါ

မျက်လုံးလေးပိတ်ထားယုံလေးနဲ့

ဘာမှမသိတော့ဘူးလား "

"ကားပေါ်ကမဆင်းတော့ဘူးလား "

"ဆင်းမယ် ခဏာမောင်အရင်ဆင်းမယ်

မကိုမောင်တံခါးဖွင့်ပြီး ခေါ်မယ်

ပြုတ်ကျမှာဆိုးလို့ "

သူကားပေါ်ကဆင်းပြီး သူမဘက်က

ကားတံခါးဖွင့်ကာ

သူမကိုဆင်းဖို့တွဲကူလိုက်သည်။သူမဆင်းပြီးတ

ယ်ဆိုကားတံခါးကိုပိတ်ကာ ကားသော့က

ခလုပ်ကိုနိပ်ကာ ကားကို Lock ချလိုက်သည်။

သူ သူမပုခုံးလေးကနေဖက်ပြီး ပန်းခြံအတွင်းသို့ ဝင်လာသည်။သူမ လဲမှာဆိုးလို့လဲ ဆူးပြောင့်ခလုတ်တွေကို သူကြိုတင်ဖယ်ပြီးသား။

သူမ ပန်းခြံထဲဝင်လာတာသိပင်မဲ့ ဘယ်ကိုဦးတည်နေမှန်းမသိ။သူမအခုသိတာက မျက်လုံးမှာစည်းထားတဲ့ ပုဝါအမဲရယ် ပုခုံးကိုတင်းနေအောင်ဖက်ထားတဲ့မောင်လက်ရယ် ဒါသာသူမသိသည်။ပြီးတော့ ပန်းခြံထဲမှုတိတ်စိတ်နေပြီး

ဘာလူသံသူသံမှမကြားရ။သူမ suprise မလုပ်ခင်ကတည်းက အံ့သြခြင်းများစွာနဲ့။

သူ ပြင်ဆင်ထားတဲ့နေရာရောက်တော့ သူမကိုအဲ့နားမှာထားခဲ့ပြီး သူကထွက်သွားသည်။

သူမ ပုခုံးကိုဖက်ထားတဲ့မောင်လက်လွှတ်သွားတာကြောင့် ဘေးကိုလက်နဲ့ စမ်းတော့လည်း ရှိမနေ။

"မောင် မောင်ဘယ်မှာလည်း အသံပေးနော်
မပေးရင်ဖွင့်ကြည့်တော့မှာ "

သူမပြောနေတုန်းအနောက်ကနေ
သူမမျက်လုံးကိုစည်းထားတဲ့ ပုဝါကို
တစ်ယောက်ယောက်ကလာဖြည်ပေးသည်။သူ
မပုဝါဖြည်လိုက်တယ်ဆို မြင်လိုက်ရတာ
သစ်ပင်။အဲ့ဒီသစ်ပင်မှာ ပုံလေးတွေကို
ဖဲကြိုးပန်းရောင်လေးတွေနဲ့
ချိတ်ဆွဲထားတာအများကြီးပြီးတော့

ဖဲကြိုးလေးတွေနဲ့ပဲ

စက္ကူလိပ်လေးတွေကိုချိတ်ဆွဲထားသေးသည်။

သူမသစ်ပင်ကအရာတွေကိုသွားမကြည့်သေးပဲ

သူ့ပုဝါကိုဖြည်ပေးတဲ့လူကိုလှည့်ကြည့်လိုက်

တော့.....။

"မိုင် "

"အွန်း ငါပဲ

သစ်ပင်ကချိတ်ထားတာတွေသွားကြည့်လေ "

"အင်းကြည့်မှာပါ

နင်ကဘယ်လိုလုပ်ရောက်နေတာလည်း

မောင်ရောသူဘယ်သွားလည်း "

ကြောင်တောင်တောင်လေးမေးနေတဲ့

သဘာဝကိုကြည့်ပြီး

ရည်းစားမထားဘူးမှန်းသိသာသည်။သူမ

ဝတ်ထားတဲ့ အင်္ကျီ ကိုရော

သတိမူမိရဲ့လားမသိ။

"ဟင် "

သူမ မိုင်ဝတ်ထားတဲ့ shirt
အင်္ကျီကိုကြည့်လိုက်တော့
အံသြမှင်သက်သွားရသည်။ပန်းရောင်
ချည်အင်္ကျီမှာ သူမ နဲ့ မောင်ရဲ့ ခရီးသွားတုန်းက
ဘုရားကန်တော့ပြီးတော့
ထိုင်ပြီးစကားပြောနေတဲ့ပုံလေး။အဲ့ပုံလေးမှာ
သူမက ထဘီကိုဆွဲပြီး
ခြေထောက်လေးကိုဖုံးနေပြီး
မောင်ကသူမပုခုံးလေးဖက်ကသူမမျက်နှာလေး
ကိုကြည့်နေတဲ့ပုံလေးဖြစ်သည်။ပုံအောက်မှာ

လည်း Happy 3 Months Anniversary Ma ဆိုတဲ့ စာသားလေးလည်းပါသေးသည်။

Date _ 26.10.2022 ဆိုတဲ့ Date လေးတွေ့မှ ဟုတ်တာပေါ့ ဒီနေ့က မောင် နဲ့ သူမချစ်သူဖြစ်တဲ့ 3 လတောင်ပြည့်ခဲ့ပြီပဲ။မောင်ကအသေးစိပ်ကအစမှတ်ထားတော့သူမစိတ်ထဲကြည်နူးသွားရသည်။သူမ မိုင်အနားကနေ သစ်ပင်ကြီးဆီသွားပြီး ဓာတ်ပုံလေးတွေကိုကြည့်တော့ ပထမဆုံးဓာတ်ပုံလေးကိုကြည့်လိုက် မိုင်တို့

လက်ထပ်ပွဲတုန်းက ကိုးရိုကားယားဖြစ်နေတဲ့ သတို့သားအရုံနဲ့ သတို့သမီးအရုံ ပုံလေး။ပုံလေးနောက်မှာလည်း *မ နဲ့ မောင်ရဲ့ ပထမဆုံးဓာတ်ပုံ (7.7.2022) ဆိုပြီးရေးထားသည်။နောက်ပုံလေးတွေက မောင်ဘယ်အချိန်ကရိုက်ထားသိမသိ ဘုရားကမ်းစက်ကလက်တန်းလေးပေါ် မှီပြီ မြစ်ထဲငေးနေတဲ့ သူမပုံလေးတွေ ပြီးတော့ မောင် သူမကို အေးနေလို့ သူ့ shirt လက်ရှည်ဝတ်ပေးတော့ လက်ရှည်နေလို့ ခေါက်တင်ပေးနေတဲ့ပုံလေး။ရွှေတိဂုံဘုရားမှာ

ဘုရားကန်တော့နေတဲ့

ပုံလေးတွေရော။သူမပျော်လွန်းလို့မျက်ရည်ပါဝဲ

ချင်လာတော့သည်။

သူမ ချိတ်ဆွဲထားတဲ့

စက္ကူလိပ်လေးတွေထဲကတစ်ခုကို ဖြုတ်ပြီး

ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့

*မမှတ်မိလားတော့မသိဘူး

မကိုစတွေ့တဲ့နေ့လေ အဲ့နေ့က မကိုမတွေ့ခင်

နောက်ကျလို့ဆိုပြီး စိတ်ထဲကနေ

ကျောင်းသားတွေကိုရိုက်တဲ့

ကြိမ်လုံးနဲ့တင်ပါးကို နာနာလေးရိုက်ချင်တာ

ဆိုပြီးတွေးပင်မဲ့ ဆံရင်ဖုံး အဖြူ နဲ့

ထဘီအစိမ်းလေး ဝတ်ထားတဲ့

မကိုတွေ့လိုက်ကတည်းက ထွက်နေတဲ့

ဒေါသတွေကြက်ပျောက် ငှက်ပျောက်

အချစ်ကိုစတွေ့တဲ့နေ့ *

ဆိုပြီးရေးထားသည်။

သူမ အဲ့စာရွက် လေးကို

ခေါက်ပြီးလက်ထဲသိမ်းလိုက်ပြီး

နောက်တစ်ရွက်ထပ်ဖြုတ်ကာ ဖွင့်ပြီး

ဖက်လိုက်တော့...

*7.7.2022 အဲ့နေ့က

ကိုအံ့တို့လက်ထပ်ပွဲနေ့ဖြစ်သလို မောင် မကို

ချစ်တယ် ဆိုတဲ့အကြောင်းဖွင့်ပြောတဲ့နေ့ *

လို့ရေးထားသည်။နောက်ထပ်တစ်ရွက်ကိုဖြုတ်

ပြီးထက်ဖက်လိုက်သည်။ထိုစာထဲမှာတော့....

Lay Nge

* 26.7.2022 မကျောင်းဆင်းတော့

မောင်မလာလို့ဆိုပြီး

အိမ်ကိုလမ်းလျှောက်ပြန်လာပြီး ငိုမဲ့မဲ့

လေးလုပ်နေတဲ့ ကောင်မလေးဆီက

အချစ်တွေရတဲ့နေ့ မောင်ဘဝရဲ့

အထူးအခြားဆုံးနေ့ *

သူမစာလေးတွေတစ်ခုပြီးတစ်ခုဖက်ပြီးတယ်

ရင်ထဲမှာ ဝမ်းနည်းဝမ်းသာခံစားချက်ကြီးနဲ့

အတူ

မျက်ရည်တွေလည်းကျလာသည်။မောင်သူမအာ ရမ်းချစ်မှန်းသူမသိပါတယ်အဲလောက်ထိချစ်လိ ပ်မယ်လို့တော့သူမမထင်ခဲ့ပါ။

"မ "

သူမအနောက်က

မောင်ခေါ်သံကြောင့်လှည့်ကြည့်လိုက်တော့

သူမအရှေ့ဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်သည့်မောင်

ပြီးတော့ မောင်က အနောက်မှာဖွက်ထားတဲ့ နှင်းဆီအနီရဲရဲပန်းစည်းကြီးကို......

"မ မောင်ဘဝမှာ ဒူးထောက်ရတဲ့သူဟာ ကမ္ဘာမှာ မကာပထမဆုံးပဲ မာမီတို့ကိုတောင်တစ်ခါမှဒူးမထောက်ဘူးဖူး... အခုဒီပန်းက မောင်နဲ့ မတို့ရဲ့ ရက် 90 ချစ်သူသက်တမ်းအတွက် နှင်းဆီအပွင့် 90 မလက်ခံပေးပါ "

"ဟင့် ကျေးဇူးပါ မောင် "

သူမပန်းစည်းကိုယူပြီးနမ်းနေတုန်း.....

"မောင့် ရဲ့အနာဂတ်သတို့သမီးလေးဖြစ်ပေးပါ "

ဆိုပြီး ဘူးအနီလေးကိုရှေ့ထုတ်ကာ
ဘူးဖုံးလေးကိုဖွင့်လိုက်တော့ ပုလဲ
ကိုစိန်လေးတွေနဲ့ပတ်ထားတဲ့လက်စွပ်လေး...

သူမ ဘာမှမပြောနိုင်လောက်အောင်ကို
မင်သက်နေမိသည်။

"လက်ခံလိုက် လက်ခံလိုက် လက်ခံလိုက် "

သူမမှင်သက်နေတုန်း သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ Anniversary shirt တွေဝတ်ထားတဲ့ လူအများကြီးကထွက်လာပြီး မောင်ကိုအားပေးနေသည်။သူမမောင့်ရဲ့ Suprise ကြောင့် မျက်ရည်တွေပါကျတဲ့အထိဖြစ်နေသည်။

"မ ဗျ မောင်ညောင်းနေပြီဗျ "

"ဟင့် လက်ခံပါတယ် "

"ယေး ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း "

သူမလက်ခံလိုက်တယ်ဆို

လက်ထဲကဘူးနီလေးထဲက

ပုလဲကိုစိန်ပွင့်လေးတွေနဲ့ ဝန်းရံထားတဲ့

လက်စွပ်လေးကိုသူမလက်သွယ်သွယ်လေးကို

စွပ်ပေးလိုက်ပြ မက်တပ်ရပ်ကာ

မကိုဖက်လိုက်သည်။

"ဟင့် ဟင့် "

သူသူမကိုဖက်ထားရင်...

"မငိုပါနဲ့ မရာ "

"ပျော်လို့ပါ ဟင့် မောင့်ကို
သဘာဝအရမ်းချစ်တယ် "

"မောင်ရောပဲ မကို အရမ်း ချစ်...အွန့် "

သူစကားတောင်မဆုံးလိုက်

သူမကသူ့နှုတ်ခမ်းကို

စနမ်းလာတာကြောင့်သူပြုံးလိုက်ကာ

သူမခါးလေးကနေသူကိုယ်နဲ့ပိုကပ်အောင်ဆွဲက

ပ်လိုက်ပြီး

သူကအနမ်းကိုဆက်လက်ပံ့ပိုးနေသည်။

"Wow So Sweet "

ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း 👏👏👏👏

LayNge

စီစဉ်ထားတဲ့လူတွေထက်

ပန်းခြံထဲထက်ဝင်လာတဲ့လူတွေပါ

သူတို့အတွဲကို

လက်ခုပ်တီးအားပေးကြသည်။သူတို့အတွဲက

တော့ public kiss ကိုဖော်ဆောင်နေကြသည်။

သိပ်ချစ်တယ် မောင်ရယ်......။

~~~~~~~~~~~~
~~~~~~~~~~~~

စိတ်ကောက်နေတဲ့ နေမင်းလက်ရာ

ကောင်မလေးတွေအတွက် သွေးတက်ဖို့.....

❀နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း❀

အခန်း ။ ၁၇

"မောင် ဘာတွေတိုက်ဖို့ ကျန်သေးတာလည်း "

"ပြစရာရှိသေးတယ် မရဲ့ခဏလေး
ပါရောက်တော့မှာ "

Lay Nge

မောင် ပန်းခြံထဲမှာ Suprise တိုက်ပြီးတော့ကျန်သေးတယ်ဟုဆိုကာ သူမလက်ကိုဆွဲပြီး ကားပေါ်တင်ကာ မောင်းထွက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

"မောင် မိုင်ကဘယ်လိုလုပ်ရောက်နေတာလည်း "

"မောင် အကူအညီတောင်းထားတာ ပြီးတော့ မသိလား မောင်တစ်ညလုံးမအိပ်ရသေးဘူး

မနေ့ကညနေမှအကုန်စီစဉ်ရတာဆိုတော့

တစ်ညလုံးပြင်ဆင်ခဲ့ရတာ မရဲ့"

"မောင် ပင်ပန်းသွားပြီ မောင်ပေးတဲ့ suprise

က သဘာဝ အရမ်းပျော်ပါတယ်

ပန်းစည်းကိုလည်း

ချစ်သူသက်တန်းနဲ့အညီပေးတယ်

အရမ်းသဘောကျတာပဲ ဒါပင်မဲ့ ဒီလက်စွပ်က

တန်ဖိုးအရမ်းမြင့်မှာမောင်

သဘာဝလက်မခံပါရစေနဲ့နော် "

"No မောင်လက်မခံနိုင်ဘူးနော်

ပစ္စည်းတန်ဖိုးမကြည့်နဲ့ ပေးတဲ့သူရဲ့

မေတ္တာကိုပဲကြည့် နော် လက်စွပ်လက်မခံရင်

မောင်ကို

သတို့သားလောင်းအဖြစ်လက်မခံဘူးလို့သက်မှ

တ်လိုက်မှာ "

"ဟုတ်ပါပြီ စကားတွေနဲ့ တအားချုပ်သိလား

စကားသိပ်ပြောမနေနဲ့ဦး အရှေ့ကိုအာရုံစိုက်

အိပ်ရေးပျက်ထားတာဆို

ခေါင်းကိုက်နေလိမ့်မယ်

မောင်ပြောတဲ့နေရာကမရောက်သေးဘူးလား "

"ရောက်ပြီမရဲ့ရောက်ပြီ "

သူ company အောက်က

ကားပါကင်ထိုးတဲ့နေရာ

ကားပါကင်ထိုးလိုက်ပြီး

ကားပေါ်ကနေဆင်းကာ

သူမကိုလည်းဆင်းစေလိုက်သည်။သူ

သူမလက်ကိုဆွဲကာ company ထဲကိုဝင်လာတော့သည်။

သူမ Company ဝင်ဝင်ခြင်း Reception က Company name ကိုကြည့်ပြီး သူမ နှစ်ထပ်ကွမ်းအံ့သြသွားရသည်။Company name တောင်သူမနာမည်ပေးထားသည်တဲ့လား။

ကျွီ

Lay Noe

"ရေး "

သူနဲ့သူမ ရုံးခန်းဝင်တယ်ဆို
အောက်ပြီးကြိုဆိုကြတဲ့ ကိုအံ့တို့လင်မယား နဲ့
ဟိုသုံးကောင်။

"ဟာ လုပ်ပါဦး နေမင်းလက်ရာ ရ ငါတို့
Drama ကြည့်စရာမလိုပဲ public kiss
လေးလုပ်ပါဦး မွ မွ "

ပါးစပ်ကပြောလည်းပြော

နှုတ်ခမ်းကိုလည်းချွန်ပြီး သကောင့်သား

ငြိမ်းထက်ကလုပ်ပြနေသေးသည်။

"ရှယ်ပဲနော် နေမင်းလက်ရာတို့ Ro ချက် 18+ "

"အေး အဲ့ 18+ ကမင်းကြည့်နေတာ ငါတို့ kiss

နဲ့လာမရောနဲ့ သတောင်းစား "

နေ ကျော်သူရကို ဆဲလိုက်တာတောင်

ဒင်းကမမှုဆက်ပြောနေသေးသည်။

LayNge

"အာ နမ်းနေတဲ့မြင်ကွင်းကြီး ငါ vedio ရိုက်ထားတယ် ငါ့ခဏ ခဏကြည့်လို့ရပြီ ကိုယ်တိုင်ရိုက် vedio အဟက် "

"ဘာကွ ဘာကြည့်မှာလည်း ပေးစမ်းမင်းဖုန်း မင်းအဲ့လောက်ကြည့် ချင်ရင် မင်းမထွေးငါပြမယ်လာ "

"မင်းပြတာမကြည့်ချင်ဘူး Public kiss ကိုကြည့်တာပိုကောင်းတယ် မွချီ မွချီ "

"ငါ့မဆဲချင်ဘူးနော် မင်းသေဖို့သာပြင် "

နေ မျက်နာပြောင်နေတဲ့ ကျော်သူရကို လိုက်သမတော့သည်။နေ ကျော်သူရကိုမမိတစ်ချက်မိချက်ဖြစ်နေသည်။ ပြေးနေရင်းနဲ့တောင် သတောင်းစားက....

"ဘာလည်း မ ရှိနေလို့ ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်းဆင်းနေတာလား

မောင်နေမင်းလက်ရာ အား မင်းနော်

နာတယ်ကွ "

"နာအောင်ထုတာ နာပါလေ့စေ "

"မ ရေ မရဲ့မောင်ကိုဆွဲပါဦး

ကျွန်တော်ပြေးရတာမောနေပြီး "

သူစကားပြောနေတုန်း

အနောက်ကနေကိုပြန်ငဲ့ကြည့်တော့သူ့ကိုမလို

က်တာ့ပဲ သူကိုစိုက်ကြည့်နေတာကြောင့်.....

"ဟာ ရုပ်ကဘာဖြစ်တာလည်း "

"အော် ဘာဖြစ်ရမှာလည်း မင်းက သူ့ကောင်မလေးကို မလို့သွားခေါ်တာကို နဂိုကတည်းက သူချစ်သူနဲ့ပက်သက်ရင် သဝန်တိုတက်ပါတယ်ဆိုမှ "

သူမခပ်တည်တည်ရုပ်နေတဲ့မောင့်အနားလျှော က်သွားကာ...

layMe

"မောင်ကလည်း သူငယ်ချင်းကစတာကို "

"မောင်ဘာပြောနေလို့လည်း
မောင်စဉ်းစားနေတာ
မလို့မခေါ် ပဲတစ်ခြားဟာပြောင်းခေါ်မလို့ "

"ဖင်ယားပြီ "

သူငယ်ချင်းသုံးယောက်ရဲ့
ထောပနာပေးခြင်းကိုသူခံလိုက်ရပါပြီ။

"မင်းငါတို့ကို မုန့်လိုက်ကျွေး နေ "

"ဟုတ်တယ်

ငါတို့ပင်ပန်းထားတာမနေ့ကတည်းကငါတို့မအိ

ပ်ရသေးဘူး တော်တော် ဒုက္ခပေးတဲ့ကောင် "

"Club ဒိုးမယ် အကုန်လုံးသွားကြမယ် "

"မင်းတို့ ၃ကောင်တော်တော်ငတ်နေကြလား

ငါလည်းကျွေးဖို့စဥ်းစားထားပြီးသား club

တော့မရဘူး စားသောက်ဆိုင်ပဲ သွားမယ်

သဘောမတူရင်မလိုက်နဲ့ "

"အေးပါကွာ မင်းကသူတော်ကောင်းကြီး

ငါတို့က လူမကောင်းတွေ "

"သိရင်ပြီးရော "

ရုံးခန်းထဲဝင်လာတဲ့အချိန်ကတည်း စကားကို

အတိုက်အခံပြောနေတဲ့

ကျော်သူရကိုသူရွဲ့တာဖြေလိုက်တော့သည်။

"သဘာဝ နင်ဂါဝန်လေးကလှပါတယ် အပေါ်က နွေးထည်ကိုချွတ်လိုက်တအားရင်ဟိုက်နေတာ မဟုတ်ပဲနဲ့ "

မိုင်ကို သဘာဝဘာမှမပြောတော့ပဲမောင်ဆီကို မျက်စပစ်ပြလိုက်တော့သည်။

"ကျွန်တော်ဝတ်ခိုင်းထားတာ မမိုင် အခုခေတ်ကောင်တွေက နည်းနည်းပေါ်လည်းကြည့်တာပဲ

များများပေါ်လည်းကြည့်တာပဲ စိတ်မချပါဘူး ကြည့်ရင်းကြည့်ကျွန်တော်တစ်ယောက်ထဲကြည့်မယ် "

"ဟာ "

"ဟယ် "

အကုန်လုံးသူ့ကိုလက်မြှောက်အရှုံးပေးလိုက်တော့သည်။သူ့ကိုဆက်ပြောလည်းနိုင်မှာမှမဟုတ်ပဲ။

Lay Nge

"ကိုအံ့ နဲ့ မမိုင် ကိုကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျ အစစအရာကူညီပေးလို့ "

"ရပါတယ် ညီရာ မလိုပါဘူး "

"မောင်လေးရယ် ရပါတယ် သဘာဝကလည်း အစ်မအချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းလေဒီလောက်တော့ ကူညီရမှာပေါ့....သဘာဝနင်ကိုအားကျတယ်သိလား နေမင်းလက်ရာကအရမ်းတော်တာပဲ အိမ်ကဟာကြီးနဲ့များတစ်ခြားစီပဲ "

"ဟာ မိုင်မတရားဘူးကွာ ကိုယ်လည်း မင်းကိုပန်းတွေလက်ဆောင်ပေးဖူးတယ်လေ "

"ဘာလည်း ခွေးသေးပန်းလား ကိုအံ့ "

နေစကားအဆုံးတစ်ဖွဲ့လုံးပွဲကြသွားတော့သည်။

"ကဲ အားလုံးကြိုက်တဲ့ စားသောက်ဆိုင်ရွေးလိုက်ကြ ကျွန်တော်တို့နောက်ကလိုက်ခဲ့မယ်"

"အင်း "

"အင်း "

"ဒါဆိုသွားကြမယ် နေမင်းလက်ရာ ဒါ company offic နော် မဟုတ်သုက္ခတွေလုပ်ဖို့မစဉ်းနဲ့ လစ်ပြီ by by "

သူတို့အကုန်လုံးထွက်သွားမှ သူသူမမျက်နာလေးကြည့်တော့

ပန်းရောင်သန်းနေတာကြောင့်ရှက်နေမှန်းသူသိ

တာပေါ့။ဟိုသကောင့်သားတွေလည်း

အမြဲပွင့်ပွင့်လင်းလင်းကိုတလွဲလုပ်သည်။သူရပ်

နေရာကနေသူ့အလုပ်ထိုင်ခုံမှာဝက်ထိုင်လိုက်

ပြီး

မက်တပ်ရပ်နေတဲ့သူမလေးပေါင်ပေါ်ထိုင်စေလို

က်သည်။

သူမကလည်းဘေးတစောင်းလေးသူ့ပေါင်ပေါ်

ထိုင်နေရာကနေ

သူလည်ပင်းကိုသိုင်းဖက်ပြီး.......

"မောင် company name က"

"ဟုတ်တယ် မကိုစတွေ့ကတည်းက

အလုပ်လုပ်ရင်

ဒီနာမည်လေးပေးဖို့ဆုံးဖြတ်ထားတာ အခုဆို

အလုပ်တွေလည်း အဆင်ပြေနေပြီ "

"မောင်ကတော်တာကိုမောင်အလုပ်ရှိရင်

မလာနဲ့တော့လေ နေ့ခင်းဘက်

မောင်ပင်ပန်းတာပေါ့ "

"မပင်ပန်းပါဘူး

မောင်အလုပ်တွေမှာစိတ်ပင်ပန်းသမျှ

မနဲ့တွေ့မှအဆင်ပြေတာ "

"ဟွန့် စကားတက်တိုင်း "

"မ "

"အင်း "

"နမ်းချင်လို့ "

"လာပြန်ပြီ မရဘူး "

"တစ်မိနစ် ပဲလေနော် Please "

အောက်နှုတ်ခမ်းလေးကိုအရှေ့ကိုထုတ်ပြီး ပူဆာနေတဲ့မောင့်ပုံလေးကြည့်ပြီး သူမ သွားစွယ်လေးတွေပေါ်တဲ့ ရီနေမိတော့သည်။

"နော် လို့ နော် "

"အင်း မောင့်သဘော "

"ဟွန်း ဒါမှပေါ့ "

"အွန့် "

သူမဆီကခွင့်ပြုချက်ရသည်နှင့် သူမရဲ့ ပန်းရောင်သန်းနေတဲ့ သူမနှုတ်ခမ်းပါးလေးကိုအပိုင်သိမ်းလိုက်ပြီး မနူညံ

Jay Nge

မကြမ်းတမ်းတဲ့အနမ်းတွေပုံဖော်နေသည်။သူ
နမ်းနေရင်းအားမရတာကြောင့်
သူလျှာကိုသူမလျှာလေးနဲ့ ရစ်ပတ်ကာ ဆက်ပြီး
ပြင်းသသစ်အနမ်းကိုပုံဖော်နေသည်။

ဒီအတိုင်းရိုးရိုးနမ်းတာတောင်
အသက်ရှူမဝရတဲ့အထဲ
ပြင်းသစ်အနမ်းလိုပါပြောင်းနမ်းလာတဲ့မောင်
ကြောင့်
လူကမေ့ပါလဲချင်လာရတော့သည်။သူမ
နမ်းတာ နာရီဝက်လောက်ကြာနေပြီမို့

အသက်ရှူမဝတော့တာကြောင့်

လည်ပင်းသိုင်းဖက်ထားရာကနေ

မောင်အင်္ကျီစကိုဆွဲကာ သတိပေးမှ

အနမ်းတွေတဖြည်းဖြည်း

လျော့လာကာလွှတ်ပေးသည်။

"မ ရာ မနှုတ်ခမ်းလေးကချိုနေတာပဲ

လွှတ်ထွက်ချင်တဲ့စိတ်တွေမနဲ့ထိန်းနေရတယ် "

"ဟင်း ဟင်း ဟင်း "

သူမ ကတော့သူကိုဘာမှပြန်မပြောနိုင်

အသက်ကို အတင်းရှုနေတော့သည်။

"ဟင်း မောင်ရာ

ဘယ်လိုတွေတောင်ဖြစ်နေတာလည်း

တကယ်မောဲ ဟင်း "

"ဒါတောင် မဝသေးဘူး

နောက်နေ့တွေနေ့တိုင်းနမ်းပေးမှရမယ် ဒါမှ

အကျင့်ဖြစ်သွားမှာ နော် မ"

Lay Nge

"မောင် မင်းနော် "

"မ "

"ဟင် "

"I Love You "

"ဟွန့် လူလည်လေး မောင်
မိုင်တို့စောင့်နေကြလောက်ပြီ သွားရအောင် "

Lay Nge

"ဟုတ်သား ဟိုကောင်တွေမောင်ကို ကျိန်စာတိုက်နေတော့မှာပဲ သွားမယ် မ အဲ့"

သူမ မောင်ပေါင်ဆင်းပြီး မောင်ကထလိုက်တယ်ဆိုညည်းညူးသံထွက်လာသည်။

"ဘာဖြစ်တာလည်း မောင် "

"ခြေထောက်ကျင်နေလို့ မရဲ့"

Lay Nge

"နည်းတောင်နည်းသေးတယ် ကဲချင်တာကို ဟွန့် "

"ထက်နမ်းခံချင်နေတာလား မ "

"ဟွန့် သွားမယ်ဆိုနေ "

"ဟုတ် ကဲ့ ပါ ဆ ရာ မ "

သူ လက်လေးပိုက်ကာ သူမရှေ့ကခေါင်းငုံ့ပြီး ထွက်သွားတော့

Lay Nge

သူမရှိချင်စိတ်ကိုထိန်းကာသူနောက်ကနေလိုက်သွားတော့သည်။

ကျွိုး......

သူ နဲ့ သူမ ဟိုကောင်တွေကို ညှော်ခံနေရတာမို့ သူမကိုအိမ်ပြန်ပို့တော့ မှောင်နေပြီဖြစ်သည်။သူမက ကားတံခါးဖွင့်ပြီး ဆင်းသွားတာကြောင့် သူလည်းဆင်းကာ သူမနားလျှောက်သွားပြီး.....။

"မ အိမ်ထဲရောက်အောင်ပို့ရမလား "

"မလိုပါဘူး မောင်ပြန်တော့လေ မှောင်နေပြီ ဘယ်မှမသွားနဲ့တော့ အိမ်တန်းပြန် "

"ပြန်မှာပါ ဟို ပြန်ခါနီးလေး kiss လေးမပေးချင်ဘူးလား "

"ပေးချင်ပါဘူး ဒီနေ့တစ်နေ့လုံးနော် မောင် များနေပြီနော် "

"နှုတ်ခမ်းကို မဟုတ်ပါဘူး မောင့်ပါးကို တစ်ခုပြောမယ် မောင်ရဲ့ဒီပါးကို မာမီကလွဲပြီး ဘယ်မိန်းမမှမနမ်းရသေးဘူး မ နမ်းနော် "

"မောင်ကလည်း "

"လုပ်ပါ "

သူမဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကိုတစ်ချက်ကြည့်ကာ မျက်နှာလေးရဲကာဖြင့် ဖောင်းပေးထားတဲ့မောင့်

lay Nge

ပါးလေးကို နမ်းလိုက်တော့

မောင်တစ်ယောက်ပြုံးတော်မူတော့သည်။

"မ မောင့်ရဲ့အချစ်ဦးကလည်း မပဲ မောင့်ရဲ့

ပထမဆုံးအနမ်းပိုင်ရှင်ကလည်း မပဲ

မောင့်နှလုံးသားကလက်ခံ တာလည်း မပဲ

မောင့်ဘဝရဲ့ပထမဆုံးတွေကို မပဲပိုင်တယ် "

"ဟုတ်ပါပြီ ရှင့် မောင်သွားတော့ ရောက်ရင်

ဖုန်းဆက်လိုက်နော် "

"အွန်း မဝင်တော့လေ မ ဝင်သွားတာနဲ့ မောင်သွားမယ် "

"ဟုတ်ကဲ့ ပါ ရှင့်သဘော ဒါဆို သဘာဝဝင်ပြီးနော် "

သူကိုနှုတ်ဆက်ပြီး တယ် ခြံထဲဝင်သွားပြီး အိမ်ထဲဝင်သွားတဲ့အထိကြည့်ပြီးမှ သူကားပေါ်တက်ကာ မောင်းထွက်လာတော့သည်။

"ကို "

"ဗျာ "

"သဘာဝကို အားကျလိုက်တာ မိန်းမကိုရော အဲလို Suprise မတိုက်ချင်ဘူးလား "

လုပ်ပါပြီ ဝိုင်လေးနည်းနည်းဝင်သွားတယ်ဆို မိုင်တစ်ယောက် သူကိုရစ်ပါတော့မည်။

LayNge

"အာ့ ဒါကချစ်သူတွေလုပ်တာလေ ဇနီးနဲ့ ခင်ပွန်းက လုပ်ရလို့လား "

"အော် ရှင်ပြောတဲ့အတိုင်းဆို ချစ်သူဘဝကရော အဲလိုမျိုးလုပ်ပေးဖူးလို့လား ဟမ် နေမင်းလက်ရာပြောသလို့ ခွေးသေးပန်းတောင်ရှင်ကျွန်မကိုလက်ဆောင် ပေးဘူးလို့လား အလကားယောကျာ်းကြီး "

"ဟာ ကိုယ်ပေးတယ်လေ မိုင်ရဲ့ "

"ဘာပေးတာလည်း !!!"

"အချစ်တွေ အချစ်တွေ "

"ဟွန်း သဘာဝပြောတာမှန်တယ်
ယောကျာ်းတွေက လက်ထပ်ပြီးရင်
အချိုးတွေကပြောင်းလာရောတဲ့
မုန်းစရာကောင်းလိုက်တာ "

"အာ အိပ်တော့နော်
မနက်ကြမှဆက်ပြောကြမယ်လေနော်

မိန်းမနော်

ကိုယ်တို့မနေ့ကတည်းကမအိပ်ရသေးဘူးလေ

နော် "

"ကိုအံ့ထူးအောင် GO !!"

"ကိုယ် ကို ကဘယ်ကို GO ရမှာလည်း "

"အခန်းအပြင်ကို သွား ပြန်လာလဲလာကြည့် "

"သွားဆို "

Lay Nge

သူကိုအိပ်ရာပေါ်ကအတင်းတွန်းချကာ

သူအတွက်ခေါင်းအုံးကိုပစ်ပေးပြီး

အခန်းအပြင်ကိုအတင်းနှင်လွှတ်နေသည်။သူအ

ခန်းတံခါးနားအရောက်ပြန်လှည့်ကြည့်တော့....

"ပြောထားတယ်နော် ပြန်ဝင်လာရင်

နရင်းအုပ်မှာနော် မိုင် တဲ့တစ်မိုင်ပဲရှိတယ်

သိချင်ရင်ပြန်ဝင်ခဲ့ ကိုအံ့ထူးအောင်!! "

မိုင်အသံက

နောက်နေတဲ့အသံမဟုတ်တာကြောင့်

လှည့်ကြည့် လှည့်ကြည့်နဲ့

အခန်းအပြင်ကိုသာထွက်လာတော့သည်။သူသိ

လိုက်ရတာက ညစာငတ်ပြီဆိုတာပင်။

ဒီကိစ္စရဲ့အဓိက အပြစ်ရှိသူက

နေမင်းလက်ရာ......။

"ဗျာ ဟား ဟား ဒါဆို

ကိုအံ့ညကအပြင်မှာအိပ်ခဲ့ရတယ်ပေါ့ "

"အေး အဲဒါမင်းကြောင့် နေမင်းလက်ရာ "

"ဟာ ဘာလို့ကျွန်တော်ကြောင့်လဲ "

"ဟာမင်း ဘာသာ သဘာဝပန်း ကို Suprise တိုက်တာငါတို့ကိုခေါ်စရာလားကွ အခု မိုင်က နေမင်းလက်ရာလို Romancetic မဆန်ရင်သူအနားလာမကပ်နဲ့ တဲ့ "

သူရယ် ကိုအံ့ရယ် ဟိုသုံးကောင်ရယ်
ထိုင်နေကြ Coffee bar မှာ အလုပ်ပိတ်ရပ်မို့
မနက်ဖက်လာထိုင်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။

"ဒါဆို ကိုအံ့က ဒီကောင်ထက် နှစ်ဆပို Ro
ပြလိုက် "

ငြိမ်းထက်ကပြောတော့...

Lay Nge

"ငါကမင်းတို့လို
ခေတ်ဆန်ဆန်ကောင်ဆိုးလေးတွေနဲ့သာပေါင်း
တာ ငါRo တာဘာယ်လိုလုပ်ရမလည်းမသိဘူး "

"မမိုင် အတွက်တော့ so sad ပဲ အဟင့် "

"ကိုအံ့ ကလည်း ရှေခဲတုံးကြီး ဟိုကလည်း
ဟား ဟား "

အံ့ကို သူတို့
၄ယောက်ဝိုင်းဟားနေကြသည်။အံ့တစ်ယောက်

ကတော့တိုင်ပင်မိကာမှအလျောင်ခံနေရသည်မို့ သူကိုသူသာ ရိုက်သက်ချင်နေတော့သည်။

~~~~~~~~~~~

{ကဲ အမောင်နေမင်းလက်ချား

ကိုထပ်တင်ပေးလိုက်ပြီ

မောင့်ကိုပဲချစ်နေကြတာတင်ပေးတဲ့

မာမီကြမချစ်ကြဘူး}

#author_ayemyatmay

OBJ
~~~~~~~~~~~

❀နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း❀

အခန်း ။ ၁၈

"သား ဘယ်ကပြန်လာတာလည်း "

"ကိုအံ့တို့နဲ့ coffee bar သွားတာပါ "

"ဒီကို ခဏလာထိုင်ဦး "

"ဟုတ်မာမီ "

သူညှော့ခန်းထဲဝင်လာပြီး
သူမာမီဘေးဝင်ထိုင်တာတောင် ဒယ်ဒီ
ကသတင်းစာဖက်နေတာမပျက်
သူကိုငေ့တောင်မကြည့်
သူလည်းမသိချင်ယောင်ဆောင်က မာမီ
ကိုပဲကြည့်နေလိုက်သည်။

"သား မနက်ဖြန် ပြင်ဦးလွင်က
ညှော့သည်တွေလာလိမ့်မယ် မင်းအိမ်မှာပဲနေ
ရမယ် "

"ဗျာ မနက်ဖြန်က Sunday ဆိုသားမအားဘူး "

ထိုအခါ ငြိမ်နေတဲ့ ဒယ်ဒီက
သတင်းစာကိုခုံပေါ်တင်လိုက်ကာ....

"အော်ပြောနေပုံက Company
ကြီးကိုဦးစီးနေတဲ့ပုံနဲ့ မင်းမှာအလုပ်ဆိုလို
အလေလိုက်တာပဲရှိတာလေ "

"သား ကောင်မလေးနဲ့ ချိန်းထားလို့ပါဗျ "

"မသိဘူးကွာ ငါဘာမှမကြားချင်ဘူး မင်းချိန်းတွေချင်ရင် ဒီနေ့သွားတွေ့လိုက် မနက်ဖြန်လာမှာက မင်းအစ်ကိုတွေလာမှာ"

"ဘယ်ကအစ်ကိုလည်းဒယ်ဒီရာ သား လည်းမသိပါလား "

"သိရအောင် မိသားစုအကြောင်းမင်းစိတ်ဝင်စားလို့လား ဟမ် ပြောစမ်းပါ "

"ဒယ်ဒီကလည်း သားကမသိလို့မေးတာကိုဗျာ "

"ကဲ ရှင်လည်းတော သားလည်းတော
မာမီပြောပြမယ် မနက်ဖြန်လာမှက
မင်းဖေဖေရဲ့အစ်ကို နေထွန်းရဲ့
သားနေလင်းသစ် ရဲ့သား တို့ လာလည်မှာ "

"ဟာဗျာ မာမီကရှုပ်ရှက်ခက်နေတာပဲ
သားတွေကိုထပ်နေတာပဲ "

"အေးမင်းကလည်း သားမရှင်းတာလည်းမပြောနဲ့ ဒယ်ဒီပြောပြမယ်"

"ဟုတ်ပြောပါ "

"ဒယ်ဒီ တူရဲ့ သားမိသားစုလာမှာ အခုလာမဲ့ကောင်လေးက သားတဲ့မတိမ်းမရိမ်းလေ သူ့အဖေက ဒယ်ဒီနဲ့ တူးရီးဆိုပင်မဲ့ ဆယ်နှစ်ကျော်လောက်ပဲကွာတာ"

"အော် ဒါဆို ဒယ်ဒီ မြေးပေါ့ သားနဲ့ရှယ်တူပေါ့ ဟုတ်လား "

"ဟုတ်တယ် မနက်ဖြန်လာလည်မှာ အဲ့ကလေးကိုလည်း ငါတို့အခုမှတွေ့ဖူးမှာ သူအစ်မနှစ်ယောက်ငယ်ငယ်က အစ်ကိုကြီးဆုံးတာကိုသွားပြီးကတည်းက ငါတို့ မတွေ့ရတာကြာပြီး အခုလာမဲ့ကောင်လေးတစ်သက်ပဲ "

"ဒါဆိုလည်း ပြီးရော့ ဒယ်ဒီရာ သားမနက်ဖြန်အိမ်မှာပဲနေပေးမယ် ရပြီလား "

"အေး ရပြီ "

"သား "

"ဗျာ မာမီ "

"သား ကောင်မလေးရနေပြီ ဟုတ်လား "

Lay Nge

"ဟုတ်ပါတယ် မာမီ "

"ဘယ်သူလည်း ဘယ်ကလည်း "

"မာမီသူမကိုမြင်ဖူးပါတယ် "

"သမီး ဆရာမ မာမီရေ သမီးရဲ့ဆရာမ "

အပေါ်ထက်ကဆင်းလာတဲ့ မေလက်ရာက သူ့အစားဝင်ဖြေပေးသည်။

"ဟယ် သား သမီးပြောတာဟုတ်လား ဟိုသမီးအတွက်ကျောင်းသွားတွေ့တုန်းကဆရာမလေးလား "

"ဟုတ်တယ်မာမီ "

"ဒါပင်မဲ့...."

"မမဲ့နဲ့ဦးမာမီ ကျွန်တော်တစ်ခါထဲပြောမယ် ဘယ်သူသဘောမတူတူ သားကတော့ ရအောင်ယူမှာပဲ

Lay Nge

မာမီတို့သဘောမတူရင်လည်းယူမှာပဲ

သားဘဝမှာ

ဘယ်မိန်းကလေးနဲ့တွဲတာမာမီတို့တွေ့ဘူးလို့လ

ည်း သူမတစ်ယောက်ထဲပဲ ကျွန်တော်ချစ်တာ

ခွဲဖို့မကြိုးစားပါနဲ့ အသက်အရွယ်

ကိန်းဂဏန်းတစ်ခုပါမာမီ

ပြီးတော့ဆင်းရဲတယ်ဆိုတာကလည်း

သူမလည်းဘယ်ဖြစ်ချင်မလည်း

လောကဓံကပေးတဲ့ ဘဝပဲလေ နော် သူမက

လူမြင်မကောင်းအောင်လည်း

ဟိုဟိုက်ဒီဟိုက်တွေလည်းမဝတ်ဘူး

အိမ်ရှင်မပီသချက်ကတော့

မာမီသိချင်ရင်ခွျေးမတော်လိုက် ပြီးတော့

သူမဘဝကသနားစရာပါ အဒေါ် ဖြစ်သူနဲ့

ညီမဖြစ်သူက အနိုင်ကျင့်တာခံရတယ်

လူကလှတာလည်း အသက်28

လို့ထင်ရက်စရာကိုမရှိဘူး "

"ကိုနေမင်းလက်ရာ မောနေပါဦးမယ် "

သားဖြစ်သူကိုအမြင်ကတ်ကတ်နဲ့ပြောလိုက်ပြီး

မျက်စောင်းပါထိုးလိုက်သည်။

"အောင် ကျန်သေးတယ်

သားပြောတဲ့အထဲကသနားစရာကောင်းတယ်

ဆိုတာ သူမဘဝကိုပြောပြတာနော်

သားကသူကိုချစ်တာ

သားဘဝကြီးထက်တောင်ချစ်တာ

သနားချစ်ချစ်တာမဟုတ်ဘူးနော် ပြီးတော့

သူမကြောင့် မာမီတို့သား ပြောင်းလဲလာတာကို

မာမီတို့သေချာကြည့်ရင်မြင်မှာပါ "

လို့ပြောပြီး

ထထွက်သွားတဲ့သားဖြစ်သူကိုကြည့်ပြီး

ဒေါ်လက်ရာတစ်ယောက ခေါင်းတရမ်းရမ်းနဲ့

။တကယ်လည်း

သားဖြစ်သူပါးစပ်ကမိန်းကလေးတစ်ယောက်

အကြောင်းထွက်လာတာ

ဒါပထမဆုံးပါ။သမီးပြောတဲ့ဆရာမလေးဆို

သူမသဘောမတူစရာဘာအကြောင်းမှမရှိ

ချစ်စရာလည်းကောင်းသလို

ရည်ရည်မွန်မွန်လည်းရှိသည်။ဒါပင်မဲ့

သူမအံ့သြတာက သားကဘယ်အချိန်သွားပြီး
ဘယ်လိုကြိုက်သွားကြလည်းဆိုတာပဲ။

မြတ်နိုးမောင် ဗိုက်ဆာလို့
အိမ်ရှေ့ထွက်လာတော့ သဘာဝက
ထမင်းဝိုင်းပြင်နေတာမို့ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။သူမ
ဟင်းခွက်တွေကိုကြည့်လိုက်တော့ ငါးဟင်း
ရယ် တို့စရာရယ် ငပိရည် ပဲမို့.....။

"ဟင်း ကဒါပဲလား "

"အင်း

တော်ကြာနေမှတစ်ပတ်စာဈေးသွားဝယ်မှာ

အခုတော့

အိမ်ရှေ့ဈေးသည်လာလို့ဝယ်ထားလိုက်တာ "

"ငါမကြိုက်ဘူး လမ်းထိပ်ကဟင်းသွားဝယ်ပေး

"

"ဟာ ဒီဟင်းကဘာဖြစ်နေလို့လည်း

ဒေါ်လေးရောလာမစားသေးဘူးလား "

"လာပါပြီ အေ ဟင် "

ဒေါ်ညိုစိမ့်တစ်ယောက် ထမင်းဝိုင်းပြင်နေတဲ့ သဘာဝဘေးဝင်ထိုင်လိုက်နော့ စိန်ရောင်တလက်လက်ထနေသည့် သဘာဝဘယ်ဘက်လက်သကြွယ်က လက်စွပ်ကိုတွေ့သွားသည်။

"မိပန်း "

"ရှင် "

သူမ ထမင်းပန်းကန်တွေခူးပြီး

လက်ဆေးကာစားမယ်ပြင်နေတုန်း

သူမကိုခေါ်တဲ့ဒေါ်လေးကိုကြည့်လိုက်သည်။

"ညည်းလက်က လက်စွပ်က

စိန်လက်စွပ်မဟုတ်လား ဘယ်ကရတာလဲ "

"ဟင် "

LayNge

မြတ်နိုးမောင် မေမေပြောမှ သဘာဝလက်ကိုယူကြည့်လိုက်တော့ တကယ်ကိုစိန်လက်စွပ်ပင်တန်ဖိုးကလည်း ရာဂဏာန်းလောက်ရှိသည်။

"ငါမေးနေတယ်လေ မိပန်း "

"ဟို ဒေါ်လေး "

"နင့်အတွက်ကျစိန်လက်စွပ်လုပ်ပြီး ငါတို့ကြတော့ ...."

"ငါ့ဟာမဟုတ်ဘူး ငါလုပ်ထားတာမဟုတ်ဘူး "

"ဒါဆိုဘယ်သူဟာလည်း မိပန်း "

"သမီးချစ်သူ ပေးထားတာ "

"ဘယ်လို "

"ဘာ "

LayNge

"သမီးအမှန်အတိုင်းပြောနေတာ သမီးအခြေအနေနဲ့ စိန်ဝယ်ဖို့နေနေသာသာ စိန်ဆိုင်နားတောင်မကပ်နိုင်ဘူး "

"နင်ငါ့ကိုအဲလက်စွပ်ပေး ငါ့ကြိုက်လို့ "

"ဟင် မပေးဘူး "

"ဘာလို့မပေးတာလည်း ငါကြိုက်တယ် "

"ငါ့ချစ်သူပေးထားလို့ "

"နှင်းအကောင်ကိုတွေးမနေနဲ့ ငါကနင့်ညီမ ငါ့ပေး "

"မောင်ကိုအကောင်နဲ့မနှိုင်းနဲ့ ငါမကြိုက်ဘူး အခုကိစ္စက မောင်နဲ့ ဘာဆိုင်လို့လည်း"

"နှင်း !! "

LayNge

"တောင်းမနေ နဲ့ သမီး ဒီလက်စွပ်ရဖို့အရေး ဟိုအကောင်နဲ့ hotel မှာ ဘယ်နှစ်ခါသွားအိပ်ပြီးပြီလည်းမသိဘူး "

"ဒေါ်လေး !!!!"

သဘာဝသိက္ခာ ထိပါးလာတာမို့ထိုင်နေရာကနေထရပ်ပြီး ဒေါ်လေးကိုအော်လိုက်တော့သည်။

သူမမက်တပ်ရပ်တော့

သူတို့သားအမိလည်းထလာပြီး....

"ဘာလည်း ဟုတ်လို့နာနေတာလား အပျက်မရဲ့

"

"မြတ်နိုးမောင် !! ကဲဟယ်

ငါ့သိက္ခာစော်ကားချင်ဦး "

ဖြန်း

"အ့ "

မြတ်နိုးမောင် ပါးတစ်ဖက်ပူထူသွားကာ
စိတ်တိုသွားပြီး သဘာဝကိုလှည့်ရိုက်တဲ့အချိန်
ဒေါ်ညိုစိမ့်ကတားလိုက်ပြီး......

"ဘာလည်း နင့်ကအပျက်မ မဟုတ်လို့လားဟမ်
ဆရာမလုပ်ရမှာမဟုတ်ဘူး ဆောင်ကြာမြိုင်မှာ
x◌ာ သွားလုပ်ရမှာ "

"ဟာ "

ဒေါ်လေးပြောလိုက်တဲ့စကားကြောင့်သူမဟာ ဘာတန်ဖိုးမမရှိတဲ့မိန်းမလုံးလုံးဖြစ်နေပြီ။သူမ ရှက်စိတ်ကြောင့်မျက်ရည်တွေက ကြလာတော့သည်။

ထိုစဉ်....

"ကဲကွာ "

ဒုန်း ခလွမ်

Lay Nge

"အမလေး "

ထမင်းဝိုင်းကိုကန်ထုတ်လိုက်လိုက်တာကြောင့်
ပန်းကန်တွေနဲ့ ထမင်းစားပွဲ
တခြားစီဖြစ်ကုန်သည်။

နေအိမ်ထဲကိုဝင်လာခြင်း
အိမ်ပေါက်ဝမှာတင်ကြားလိုက်ရတဲ့
စကားကသူရင်ထဲနင့်သွားရခြင်းနဲ့အတူ

ဒေါသကထိန်းမနိုင်အောင်ထွက်လာကာ

အိမ်ထဲဝင်လိုက်ပြီး တွေ့တာ

ကန်ချပလိုက်သည်။

"မင်းမိုက်ရိုင်းလိုက်တာ ဟမ်

ငါတို့ထမင်းစားဖို့ပြင်ထားတာ "

"နင် လူမဟုတ်ဘူးလား "

"ခင်မျှား ရော ဒီဟာမ

ရောစောက်ပါးစပ်ပိတ်ထား "

LayNge

"မင်း မင်း "

"အဘွားကြီး သေခါးနီးတောင် xာတန်း သွားချင်နေတုန်း တော်တော်ရှုနေပါလား "

"မင်း လူကမွေး "

"ခင်များက xာစကားပြောလို့ ကျုပ်လည်း xာစကားပြောတာနေလေ အဲ့လောက် တနေရင် ခင်များသမီးကို အဲ့ကိုပို့လိုက်လေ "

Lay Nge

"ရှင် မိုက်ရိုင်းနေပါလား

သူများအိမ်ပေါ်တက်ပြီး ဟမ် "

"အဟွန်း မင်းတို့က

လူကောင်းတွေပေါ့ဟုတ်လား ဒီမှာအဘွားကြီး

နောက်တစ်ခါ အဲ့စကားကို

မကိုထက်ပြောကြည့် ခင်များကို

အဲ့အတန်းကိုပို့ပြစ်မယ် မလုပ်ရဲဘူးမထင်နဲ့

နေမင်းလက်ရာ ကအကုန်လုပ်ရဲတယ်

အသက်ကြီးမှ မရူနိုင်မကယ်နိုင်ဖြစ်နေမယ် "

နေစကားကြောင့်
ဒေါ်ညိုစိမ့်တစ်ယောက်လန့်သွားရကာဆက်မ
ပြောတော့ပဲတိတ်သွားတော့သည်။

သူအဘွားကြီးကိုပြောပြီး
နောက်တစ်ယောက်ဘက်လှည့်ကာ....

"မင်းကရော မိန်းမကောင်းမို့လားပြောစမ်းပါဦး
ဘယ်နားကမိန်းမကောင်းအင်္ဂါရက်နဲ့ပြည့်စုံနေ
လို့ မ ကိုပြောရတာလည်း "

layNge

"သဘာဝပန်း နှင့်အကောင်လွှန်နေပြီနော် "

သူမကတော့ ဘာမှဝင်မပြော

သူမသူတို့ပြောတာတွေလည်း

မကြားတစ်ချက်ကြားတစ်ချက်ဒေါ်လေးပြော

တဲ့စကားကိုပဲ

နားထဲထပ်ခါထပ်ခါကြားယောင်နေသည်။

"ဒီမှာ မင်းတို့မရှက်ဘူးလား ဟမ်

သူလုပ်စာထိုင်စားနေပြီးတော့ လူပါးဝနေတာ

Lay Nge

မင်းပြောတဲ့ အပျက်မဆိုတဲ့ နာမ်စားက

မင်းနဲ့လိုက်တာ ဝတ်ပုံစားပုံက sex

ဆန်တယ်လေ

အခုလိုသူများကိုပြောနေမဲ့အစား

မင်းအလုပ်မင်းသွားလုပ်လိုက်ရင်

ဖောက်သည်တွေတိုးရင်တိုးလာမှာ "

" ငါ့သမီးကို ယောကျာ်းတန်မဲ့အရှက်မဲ့

ပြောတဲ့ကောင် နင်ကိုရဲတိုင်မယ် အမှုဖွင့်မယ် "

သူမဲ့ပြုံးပြုံးပြီး က

အိပ်ကပ်ထဲကဖုန်းကိုထုတ်ကာ

ဒေါ်ညိုစိမ့်ကိုကမ်းပေးလိုက်သည်။

"ရော့ ဆက်လိုက်လေ

ထောင်ထမင်းစားရတာပေါ့ "

"ဟင် မ မလုပ်ပါနဲ့ ဒေါ်လေး

သဘာဝတောင်းပန်ပါတယ်

မောင်ကိုရဲမတိုင်ပါနဲ့ နော် "

Lay Nge

လက်အုပ်လေးချီပြီးတောင်းပန်နေတဲ့ မကို

သူဆွဲပြီး ရင်ခွင်ထဲထည့်ကာ..

"မ တောင်းပန်စရာမလိုဘူး လုပ်ပါစေ မ

အတွက်ဆိုတန်တယ် "

"ဟင်အင်း မောင် မိဘတွေစိတ်ပူရလိမ့်မယ်

ဟင်အင်း "

"သဘာဝပန်း နင့်ကြောင့် ကဲဟာ "

Lay Nge

မြတ်နိုးမောင်ရှက်ရမ်းရမ်းပြီး နေ

ရင်ခွင်ထဲကသဘာဝကို ဆွဲထုတ်ပြီး

တွန်းချလိုက်တော့ တိုင်နဲ့ ဆောင့်မိသွားပြီး

နဖူးလေးရဲသွားသည်။

နေ လဲနေတဲ့သူမနားလေးထိုင်ကာ

နဖူးပေါ် ဝဲကျနေတဲ့ ဆံပင်လေးတွေကိုဖဲကာ

ကြည့်လိုက်တော့

နဖူးလေးရောင်နေတာကြောင့်

မက်တပ်ထရပ်ကာ မြတ်နိုးမောင်ကို

လက်ပြန်နှစ်ချက်ဆင့်ပြီးရိုက်ချလိုက်သည်။

"တောစ့် ကဲကွာ $ကောင်မ "

ဖြန်း ဖြန်း

ဘုတ်

နေ ရိုက်ချက်ကပျင်းတာကြောင့် မြတ်နိုးမောင် သတိပါလစ်သွားတော့သည်။

"အမလေး ကယ်ကြပါဦး အိမ်ပေါ်တက်ပြီး အနိုင်ကျင့်နေလို့ "

မြတ်နိုးမောင်သတိလစ်သွားတာကြောင့် ဒေါ်ညိုစိမ့်တစ်ယောက် ပတ်ဝန်းကျင်ကိုအော်ခေါ်တော့ လူတွေရောက်လာကြပြီး အုပ်ချုပ်ရေးမှူးတွေက သူကိုခေါ်သွားတာကြောင့် သူမလည်း မျက်ရည်တွေသုတ်ကာ မောင်နောက်ကိုလိုက်ရတော့သည်။အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံးရောက်တော့လည်း လူကြီးတွေက

သူကို မင်းဘာလို့ရိုက်တာလည်းမေးတော့

*ရိုက်ချင်လို့ရိုက်တာ

ဒါတောင်ခင်များတို့ရောက်လာလို့

ဟိုအဘွားကြီးပါရိုက်ချင်သေးတာ*လို့ပြောတာ

ကြောင့် သူကို လူကြီးတွေက ရဲခေါ် ပြီး

ရဲလက်အပ်လိုက်တာတောင်

ပျော်ရွှင်စွာလိုက်သွားသေးသည်။

သူမ ရဲစခန်းအရှေ့ထွက်ပြီး

မိုင်တို့ကိုဖုန်းဆက်ခေါ်လိုက်တော့ ခဏနေတော့

မိုင်တို့လင်မယား

နဲ့အတူတူမောင်သူငယ်ချင်းတွေလည်း ပါလာကြသည်။

"သဘာဝ "

"မိုင် ဟင့် ဟင့် မောင် ဟင့်"

မိုင်ငိုနေတဲ့ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူကိုဖက်လိုက်ပြီး..

"မငိုပါနဲ့ သဘာဝရယ်ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး"

"မောင် ဟင့် မောင်ငါ့ကြောင့်

ဒုက္ခရောက်တော့မယ် ဟင့် ငါ့ကြောင့် "

"သဘာဝ ဘယ်လိုဖြစ်တာလည်း

ငါတို့ကိုပြောပါဦး "

သူမ မိုင်ကိုဖက်ထားရာကနေ ခွာလိုက်ကာ

သူမတို့ဖြစ်ပျက်သမျှကိုပြောပြလိုက်သည်။

"မောင်က

ဘယ်လိုရောက်လောက်လည်းငါလည်းမသိဘူး

ဒေါ်လေးတို့ငါ့ကိုပြောနေတာကြားသွားတာထင်တယ် "

"နည်းတောင်နည်းသေးတယ်
ဒါအဲကောင်စိတ်တော်တော်လျော့ထားလို့နေမှာ
မင်းအတွက်ဆို
သူကလူပါသက်ရင်သက်မဲ့ကောင် "

အံ့ပြောလိုက်တော့ သဘာဝက
ခေါင်းငြိမ့်ပြသည်။

"ဟို ဘယ်လိုလုပ်ကြမလည်း "

"အစ်မသိပ်ပြီး စိတ်မပူပါနဲ့ ဒီကောင်
ဒီမှာနေရလည်း တစ်ညပဲ နော် "

ငြိမ်းထက်ပြောလိုက်သည်။

"ကိုအံ့ကျွန်တော်တို့အထဲဝင်ရအောင်
လုပ်စရာရှိတာလုပ်ရအောင် "

ကျော်သူရပြောတော့ အံ့က...

"အင်း မိုင်တို့က ဒီမှာနေခဲ့လေ

ကိုယ်တို့အထဲဝင်လိုက်မယ် "

"သဘာဝပါလိုက်မယ် "

"ဒါဆိုအကုန်သွားကြမယ် "

ရဲစခန်းအတွင်းရောက်တော့....

layNge

"ဆရာ နေမင်းလက်ရာ ကျွန်တော်ညီလေးပါ အမှုအတွက်ဘယ်လိုလုပ်ရပါ့မလည်း "

"ခင်မျှားညီက သူများအိမ်ပေါ်တက်အနိုင်ကျင့်တာလေ ဟိုက အမှုပေါင်းများစွာစွဲလို့ရတယ် "

"ဒါပင်မဲ့ ဆရာအဲတာကျွန်မအိမ်ပါ ဂျွန်မကိုအနိုင်ကျင့်နေလို့ သူကမတော်တစဝင်တားရင်းနဲ့ ရိုက်မိပြီး

သတိလစ်သွားတာပါ

သူတမင်သက်သက်လုပ်တာမဟုတ်ပါဘူး"

"ဒါပင်မဲ့ သူကိုယ်တိုင်ဝန်ခံထားတာက

ရိုက်ချင်လို့ရိုက်တာတဲ့

အဲ့တာကိုပဲကျွန်တော်တို့အတည်ယူတယ် "

"ဟာ ဒါကတော့ဗျာ

ခင်များချစ်တဲ့သူမရှိဘူးလား

သူလည်းသူချစ်တဲ့သူထိတော့

လုပ်မှာဘဲလေဗျာ "

ကျော်သူရပြောခြင်းဖြစ်သည်။

"အမှုကိစ္စကတော့ တရားလိုနဲ့ညှိနိုင်းကြပေါ့

အခုတော့ သူကို ဒီတစ်ရက်တော့

ထောင်ထဲထည့်မှရမယ်

တရားလိုကအမှုပိတ်ရင်တောင်

နောက်မလုပ်အောင် ထားရမှာပဲ "

LayNge

"ဟုတ်ကဲ့ရပါတယ် စခန်းမှူး မနက်ကြရင်

ကျွန်တော်ဖေဖေ

တရားသူကြီးခေါ် ပြီးထက်လာခဲ့ပါ့မယ် "

အံ့ကာ စခန်းမှူးကိုပြောပြီး သူတို့ဘက်လှည့်ကာ

....

"ပြန်ကြမယ် မနက်ကြမှထက်လာကြမယ်

အန်တီတို့အန်ကယ်တို့ကို မပြောနဲ့ဦး

မင်းတို့ဆီဖုန်းဆက်ရင်

မင်းတို့နဲ့အိပ်တယ်လို့ပြောလိုက် "

"ဟာ အစ်ကိုပဲပြောလိုက် ကျွန်တော်တို့ ဒီကောင်ကိုတစ်ယောက်ထဲ ဒီမှာမထားခဲ့နိုင်ဘူး "

ကျော်မျိုးထူးအပြောကို ဟိုနှစ်ယောက်ကလည်းထောက်ခံကြောင်း ခေါင်းငြိမ့်ပြသည်။

"မထားခဲ့ ချင်တော့မင်းတို့ကဘယ်လို့လုပ်မလို့လည်း "

"သူနဲ့အတူတူ ကျွန်တော်တို့

သုံးယောက်ထောင်နဲ့မှာနေလိုက်မယ်လေ "

သုံးကောင်သားဒါမျိုးကြသင်စရာမလိုပြိုင်တူ

ဖြေလိုက်ကြသည်။

"စခန်းမှူး

ကျွန်တော်တို့နေမင်းလက်ရာနဲ့အတူတူထောင်

ထဲဝင်နေလို့ရမလား "

"ဘာကွ ဒါနောက်စရာမဟုတ်ဘူး ဒါရဲ့စခန်း club ထင်မနေတဲ့ ဝင်ချင်တိုင်းဝင်လို့ရတယ်ထင်နေလား "

"ဘယ်လိုမှဝင်လို့ရမှာလည်းစခန်းမှူး "

ကျော်သူရနဲ့ စခန်းမှူးပြောနေတာကို ကျန်တဲ့လူတွေက စိတ်ပါဝင်စားစွာကြည့်လို့ရသည်။

သေချာနားထောင်နေတဲ့ ငြိမ်းထက်က...

"ဒီလိုဆိုဝင်လို့ရလား စခန်းမှူး "

ခလွမ်

ငြိမ်းထက် စခန်းမှူးလို့ရေးထားတဲ့
ကဒ်ပြားအပြာရောင်ကိုလွှတ်ပစ်လိုက်သည်။

ငြိမ်းထက်လုပ်ရက်ကို
နားမလည်စွာကြည့်နေကြသည်။

"ဒါလည်းမရသေးဘူးလား "

ခွပ်

ငြိမ်းထက် စခန်းမှူးကို ထိုးချပလိုက်သည်။အံ့တို့မှာမျက်လုံးအပြူးသား ဒီကောင်ဘာလုပ်လိုက်တာလည်း။

"မင်း အ့ ဒီကောင်ကို အချုပ်ခန်းထဲထည့်လိုက် ဒီလောက်ဝင်ချင်နေတဲ့ကောင် တစ်သက်လုံးပြန်မလွှတ်နဲ့တော့ "

စခန်းမှူးအမိန့်ပေးတယ်ဆို ငြိမ်းထက်ကို

ရဲနှစ်ယောက်က

တစ်ယောက်လက်တစ်ဖက်ဆီဆွဲပြီခေါ်သွား

တော့သည်။သွားခါနီး

ဒင်းကပြောသွားသေးသည်* ကိုအံ့

မနက်ဖြန်ကြ

သူနဲ့အတူတူထွက်ရအောင်လုပ်ပေးပါ*တဲ့။

"စခန်းမှူး ကျုုပ်လည်းဝင်ချင်တယ် "

"ဟုတ်တယ် ကျုပ်ရောပဲ "

ကျော်သူရ နဲ့
ကျော်မျိုးထူးနှစ်ယောက်စကားကြောင့် အံ့
မျက်လုံးအပြူးသား။ဟိုနှစ်ကောင်ကိစ္စတောင်
ဘယ်လိုလုပ်ရမလည်းမသိသေးဘူး
ဒင်းတို့နှစ်ကောင်ကပါဘာထက်ပြီး
ပြဿနာရှာချင်သေးလည်းမသိ။

"ဝင် "

LAYNGE

နေ နံ့ရံ့ကိုမှီပြီး ထိုင်နေရင်းက

ဝင်ဆိုတဲ့အသံကြားတာကြောင့်

သံတိုင်တံခါးပေါက်ကိုကြည့်လိုက်တော့

ဝင်လာတဲ့ သူက သကောင့်သား ငြိမ်းထက်။

"ဟော့ကောင် ငါလာပြီကွ "

"မင်းကဘာအမှုလည်း "

ငြိမ်းထက်က နေဘေးဝင်ထိုင်လိုက်ကာ...

"စခန်းမှူးကို ထိုးတဲ့အမှု "

သူစကားကြောင့်
အခြားထောင်သားတွေသူတို့အနီးအနားကနေ
တစ်ခြားထောင့်ကိုပြောင်းသွားကြသည်။

"မင်းလာတာလည်းကောင်းသား
ငါပျင်းနေတာစကားပြောဖော်ရတာပေါ့ "

"တော်ကြာနေ
ဟိုနှစ်ကောင်လည်းလိုက်လာလိမ့်မယ် "

"ငါတို့ကို ထုတ်ပေးဖို့လား ငါထောင်ထဲဝင်ရတာဘယ်လိုသိတာလည်း"

"မဟုတ်ဘူး ဒင်းတို့နှစ်ကောင် ဟော ပြောရင်းဆိုရင်းဟိုမှာလာပြီ "

သူတို့နှစ်ယောက်စကားပြောနေရင်း သံတိုင်တံခါးကနေဝင်လာတဲ့နှစ်ကောင်ကို ငြိမ်းထက်က လက်ညှိုးထိုးပြသည်။ကျော်သူရရော

ကျော်မျိုးထူးရော
နေတိုမြွှစ်ယောက်အရှေ့ဝင်ထိုင်သည်။

"ဟ မင်းတို့တွေကဘာလို့ ငါနဲ့
တစ်နေ့ထဲထောင်လာကြနေကြတာလည်း "

"မင်းကိုမခွဲနိုင်လို့လေ "

"အေး မှတ်ထားရဦးမယ် "

"မင်းတို့နှစ်ကောင်
ဘယ်လိုလုပ်လို့ဝင်လာရတာလည်း "

ငြိမ်းထက် ထမေးတော့ ကျော်မျိုးထူး
နဲ့ကျော်သူရ
တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်ကာ
ခဏာအခြေအနေဆီသို့...။

ကျော်မျိုးထူးထောင်ထဲဝင်ရအောင်ကြံရမရဖြ
စ်နေတုန်း မျက်လုံးထဲပေါ်လာတဲ့
ချိုင့်ဆွဲပြီးဝင်လာတဲ့မိန်းမတစ်ယောက်

တစ်ကိုယ်လုံးရွှေရည်စိမ်ထားသလားအောင်မေ့ရတယ်

ရွှေတွေဝတ်ထားတာညွှတ်လို့။သူ့အကြံ့ရသွားက သူတို့အနားကဖျက်ရှောက်လာတဲ့ ထိုမိန်းမလက်ကိုဆွဲကာ...

"မမ ကမောင်ခေါ်ရင်လိုက်မှာလား "

"ဘာပြောတယ် "

"မမ ကမောင်ခေါ်ရင်လိုက်မှာလား "

"ဟာ ရှင် ကိုကိုရေ "

"ဟာ သဲလေး
မင်းအခုလွှတ်စမ်းငါ့မိန်းမလက်ကို အခုလွှတ် "

အံ့
ဒီရဲစခန်းကနေကိုဒီတစ်သက်ပြန်ရပါတော့မ
လား
ဆုတောင်းနေမိသည်။တစ်ယောက်မှတာမပြီး
သေးဘူးနောက်တစ်ကောင်ကပါထက်မှတာ

ကြောင့်အသက်၃၀ နဲ့ ဆံပင်တစ်ခေါင်းလုံးဖြူတော့မဲ့ကိန်းစိုက်နေတော့သည်။

"မင်း ဒါငါ့မိန်းမကွ "

"အဲ့တော့ဘာဖြစ်လဲ "

"အချုပ်ထဲထည့်ကွာဒီကောင်ကို ခုနကကောင်ထည့်တဲ့အထဲထည့်ပေးလိုက်ပြီးတော့ "

Lay Nge

ကျော်သူရဘက်လှည့်ကာ.....

"မင်းရောဝင်ချင်တယ်မဟုတ်လား

သွားလိုက်သွား "

"ကျေးဇူး "

လို့ပြောပြီး

ကျော်မျိုးထူးကိုခေါ်သွားတဲ့နောက်ကျော်သူရပါ

လိုက်သွားခြင်းဖြစ်သည်။

Lay Nge

"အဲတာပဲ ဟား"

"ဟား ဟား ကျေးဇူးပါ ငါ့ကောင်တို့ "

"မလိုပါဘူးကွာ ဟား ဟား "

"မောင် "

သူတို့ဟားတိုက်နေတုန်း
အသံချိုချိုလေးနဲ့ခေါ်လိုက်တာကြောင့်......

LayNge

"ဟင် မ ဘာလို့လိုက်လာတာလည်း ပြန်သွား "

"မောင် အဆင်ပြေရဲ့လား ဟင့် သဘာဝကြောင့် ဟင့် "

"ဟာ မရာမငိုပါနဲ့ မနက်ကြရင်အားလုံးအဆင်ပြေသွားလိမ့်မယ် နော် "

"ဟုတ်ပါတယ် သဘာဝရယ် မငိုပါနဲ့

သူအဆင်ပြေနေတဲ့ ဟာကိုနော် "

"အင်းပါ "

"မမိုင် "

"မောင်လေးပြောလေ "

Lay Nge

" ဟို မ ကိုလေ တစ်ပတ်လောက်

အစ်မတို့အိမ်မှာခေါ်ထားလို့ရမလား

သူမအဆင်မပြေမှာဆိုးလို့အိမ်ပြန်ရင် "

"အစ်မလည်း စဉ်းစားထားပြီးသားပါ

မောင်လေးစိတ်မပူနဲ့နော် "

"ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးပါဗျ "

"မင်းတို့ ၄ကောင်ကို

ငါဘာယ်လိုလုပ်ရမလည်းကွာ "

"ကိုအံ့ ကလည်း မကူညီချင်နေပေါ့
ကိုညီလေးတွေကို
ထောင်ထဲမှာမြင်ချင်တယ်ပေါ့"

"အေး မနက်ကြရင် နေမင်းလက်ရာ
လွတ်တာတောင် မင်းတို့ဥကောင်က
လွတ်ဖို့မလွယ်ဘူး အဲတာသိလား "

"ကိုအံ့ ဒယ်ဒီတို့သိသွားပြီးလား "

"မင်းတစ်ယောက်ထဲဆိုရင် သိချင်မှသိလိမ့်မယ် အခုဟာက ၄ကောင်လုံးဆိုတော့ သိမှာမပူနဲ့ "

"သိပါစေတော့ မ ပြန်တော့နော် မငိုနဲ့တော့ မောင့်ကလေးလေး ချစ်တယ် နော် "

"ဟုတ် မောင်"

~~~~~~~~~~~~~~

A/N_
~~~~~~~~~~~~~~

{ ချစ်တက်လိုက်တာ

အမောင်နေမင်းလက်ရာရယ်}

{ကမ္ဘာသစ် တို့

နေလင်းသစ်တို့နောက်အပိုင်းပါပါမယ်}

{ထောင်ထဲအတူတူဝင်ကြစို့}

{သွားထုတ်ပေးလိုက်ကြပါဦး}

ဖုန်းဘောဝယ်ထည့်ပြီး

တင်ပေးတာ.....🥰🥰🥰

🏵နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း🏵

အခန်း ။ ၁၉

"တောစ့် လက်ရာမင်းသားကတော့ကွာ

ငါသိက္ခာ ချလို့ပြီးတော့မှာလား

မနက်မိုးလင်းတယ်ဆို

အဲ့ကောင်စောက်ကြောင်းက အရင် "

"ကိုနေမင်း ရှင်ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလည်း အဲဒါရှင်နဲ့ကျွန်မ ရဲ့သွေးသားနော် သူမမှားဘူးလို့ကျွန်မ မပြောဘူး ဒါပင်မဲ့ သားကိုသွားထုတ်ရမယ်လေ "

"ရဲစခန်းကိုငါ သူကြောင့်ဘယ်နှစ်ခါရှိပြီလည်း မင်းရည်တွက်နိုင်တော့လို့ လက်ရာ"

"ဒယ်ဒီရယ် ကိုကို သနားပါတယ် အိပ်ရာ ပြောင်းတာတောင်မအိပ်တက်ဘူးလေ နော် သွားထုတ်လိုက်ပါ "

"သမီး "

"ကို ရယ် လက်ရာတောင်းပန်ပါတယ်နော် သားကို သွားထုတ်ပေးပါ အခုဆိုသူ့သူငယ်ချင်းမိဘတွေရောရောက်နေ လောက်ပြီ ဟင့် လုပ်ပါ ကိုရယ် "

"အင်းပါ မငိုနဲ့တော့ ကိုယ်သွားထုတ်ပေးပါ မယ်
"

ဦးနေမင်းလည်း သူဇနီး
စိတ်ဆင်းရဲမှာဆိုးတာကြောင့်ရယ်
တကယ်လည်း
သူပါးစပ်ကသာပြောတာသားကိုသူသွားမထုတ်
ပဲမနေနိုင်ပါ။သူကားသော့ကိုဆွဲကာ
အိမ်ရှေ့ထွက်လာပြီး
ဂိုဒေါင်ထဲကိုယ်တိုင်ဝင်ကာ ကားထုတ်ပြီး
သားရှိတဲ့ ရဲစခန်းကို

Lay Nge

သွားရသည်။သူရောက်တော့ သားသူငယ်ချင်းရဲ့ အဖေတွေလည်း ရောက်နေချေပြီ။

"နေမင်း လာပြီလား
ငါတို့အားလုံးမင်းကိုစောင့်နေတာကွ "

သူရဲ့မိတ်ဆွေ တရားသူကြီး ကိုအံ့ကမ္ဘာ ကသူကိုလှမ်းခေါ်တာကြောင့် သူပြုံးကာ အစ်ကိုအံ့ကမ္ဘာအနားသွားလိုက်သည်။

"အစ်ကို သားတို့အခြေအနေ "

"အင်း ငါ့သားပြောပုံအရဆို သူ့ကောင်မလေးကို ကွာ မကောင်းတဲ့အသုံးနှုန်းတဲ့ပြောတာကြားသွားလို့ ဝင်ပြောရင်းနဲ့စိတ်တိုပြီး ရိုက်လိုက်တာတဲ့ !

"အခု တရားလိုက ဘာပြောလည်း အစ်ကို"

"လျော်ကြေးတောင်းနေတယ် ညီ "

"ကျွန်တော်တွေ့ချင်တယ် "

"အစ်ကိုနောက်လိုက်ခဲ့ လာညီ "

သူအစ်ကိုအံ့ကမ္ဘာနောက်လိုက်သွားပြီး

အထဲရောက်တော့

စခန်းမှူးရှေ့မှာထိုင်နေတဲ့မိန်းမတစ်ယောက်။

"ဒီက ဘယ်သူလဲ "

စခန်းမှူးက ဦးနေမင်းကိုကြည့်ပြီးမေးသည်။

"နေမင်းလက်ရာ အဖေပါ "

"ဒါဆို ဒီကအစ်မနဲ့ ညှိနှိုင်းလိုက်ပါ "

"ကျွန်တော်တို့စကားပြောရအောင် "လို့ပြောပြီး သူကအရှေ့ကထွက်သွားသည်။

ဒေါ်ညိုစိမ့်လည်း ထွက်သွားတဲ့လူနောက်လိုက်လာပြီး စခန်းအရှေ့မှာရပ်နေတဲ့သူ့းရပ်လိုက်သည်။

"သား လုပ်ရပ်အတွက်
အစ်မလိုချင်သလောက်ပြောပါ "

"သိန်း ၁၀၀
ကျွန်မသမီးကိုရိုက်တာအတွက်ရော
သိက္ခာထိပါးတာရောအတွက်"

"ရတယ် ကျုပ်ပေးမယ်
အခုချက်ချင်းအမှုပိတ်ပေးပါ "

"ပိုက်ဆံကယုံရမှာလား "

"ဒီမှာ ခင်များခဏကျုပ်အခုချက်ချင်းပေးမယ်
"

သူ ထိုမိန်းမနားကထွက်သွားကာ ကားဆီလာပြီး ကားတံခါးဖွင့်ကာ လိုရမဲရထည့်လာတဲ့ ပိုက်ဆံထုတ်ကိုယူက ကားတံခါးပိတ်လိုက်သည်။ပြီးမှ ထိုမိန်းမဆီပြန်လာကာပိုက်ဆံထုတ်ကိုပေးလိုက်သည်။

"သိန်း ၂၅၀ အကုန်ယူလိုက်

သားကိုအခုချက်ချင်း အမှုပိတ်ပေး "

"ဖြစ်စေရမယ် "

ဒေါ်ညိုစိမ့် ပိုက်ဆံထုတ်ကိုပိုက်ကာ

ရဲစခန်းအတွင်းပြန်လာပြီး စခန်းမှူးကို

အမှုပိတ်ကြောင်းပြောကာ

ရဲစခန်းကထွက်လာသည်။သူမလိုချင်နေတဲ့

ပိုက်ဆံအမောက်ထက်ပိုရသွားတာကြောင့်

တော်တော်ပင်ပျော်သွားပုံရသည်။

"ဒယ်ဒီ "

"ဖေဖေ "

"ဒယ်ဒီ "

3ယောက်သား ထွက်လာတယ်ဆို သူတို့အဖေတွေကိုခေါ် ပြီးထွက်လာသည်။တစ်ယောက်သောသူကတော့ အသံတောင်ထွက်မလာပါချေ။

"ဒယ်ဒီ သား "

"ရပါတယ်ကွာ ယောကျ်ားလေးပဲ

အေးဆေးပေါ့ "

ငြိမ်းထက်တစ်ယောက်မဆူတဲ့အပြင်အားပေး

တဲ့ ဒယ်ဒီကြောင့် ပျော်သွားရသည်။

"ဖေဖေ "

"ငါ့သားဘာမှမဖြစ်ဘူး စိတ်အေးအေးထား သားနောက်မှာအဖေရှိတယ် "

"ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးပါဖေဖေ "

ကျော်မျိုးထူးသည်လည်း ငြိမ်းထက်အတိုင်းပင်။

"ဒယ်ဒီ သားကလေ "

LayNge

"အကြောင်းပြချက်မလိုဘူးသား

လုပ်ရဲရင်ခံရဲရတာ

လိုက်ရှင်းဖို့ကဒယ်ဒီတာဝန်ထား "

"အွန်း ဒယ်ဒီ "

သဘာဝမိုင်ဘေးရပ်နေရာကနေ

သူ့သားငယ်ချင်း သားအဖတွေကိုကြည့်နေတဲ့

မောင်အနားလျှောက်သွားပြီး

မောင်လက်ကိုကိုင်လိုက်သည်။

Lay Nge

"မောင် "

သူမကိုပြန်ပြီး ဘာမှမဖြစ်တဲ့ ပုံစံနဲ့ပြုံးပြပြီး သူမလက်ကလေးကိုပြန်ကိုင်ထားစဉ် မောင်ဖေဖေ ကသူမတို့နှစ်ယောက်ရှေ့မှက်တပ်လာရပ်သည် ။

နေမင်းသားဖြစ်သူကိုကြည့်ပြီး သူ့အချစ်တွေသားအပေါ်ထုတ်မပြခဲ့တာက သားဒီလိုသိမ်ငယ်ရမယ်လို့မထင်ခဲ့လို့ပါ။

"သား "

အသံက မာတာလည်းမဟုတ်
အေးအေးဆက်ဆက်လည်းမဟုတ်
နွေးထွေးမှုနဲ့ခေါ်လိုက်တဲ့ ဒယ်ဒီကို
ကြည့်လိုက်ပြီး....

"သားကိုကြိုက်တဲ့ အပြစ်ပေးပါ "

"ဒယ်ဒီက

ဘာလို့သားကိုအပြစ်ပေးရမှာလည်းကွ ဟမ်

ကိုယ်ချစ်တဲ့သူကိုကာကွယ်တာ

ဒယ်ဒီအားပေးတယ် ဟုတ်ပြီလား "

"ဗျာ "

"အန်ကယ် ဒါသမီးကြောင့်ဖြစ်ရတာ

သမီးတောင်းပန်ပါတယ် "

Lay Nge

"မလိုပါဘူးသမီး

အန်ကယ်သားအပေါ်တစ်ခြားကိစ္စသာစိတ်ဆိုးမယ် ကိုယ်ချစ်တဲ့သူကို ကာကွယ်တာကိုတော့ အန်ကယ်သဘောကျတယ် "

"ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် "

"သား လည်းကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဒယ်ဒီ '

"ငါ့ချွေးမလေးမျက်နှာကြောင့်ပါကွာ "

LayNge

"အော် သိပါပြီဗျ "

သဘာဝ မောင့်အဖေ

မောင်ကိုဘယ်လောက်ချစ်လည်းဆိုတာတွေ့မြ

င်နေရပါသည်။သူအချစ်တွေထုတ်ပြမတက်ပင်

မဲ့ အခု သူများအဖေတွေလိုမျိုး

သူသားအပေါ်နားလည်းပေးနိုင်အောင်ကြိုးစား

တာအသိသာကြီးပင်။

ကျိုး..

သူအိမ်ပေါ်တီအောက်ကားကိုရပ်လိုက်ပြီး
ကားပေါ်ကဆင်းတော့
သူ့ဘေးကဒယ်ဒီကလည်းဆင်းလာသည်။

"ညှော့်သည်တွေရောက်နေပြီထင်တယ်ဒယ်ဒီ
ဟိုမှာ မာစီးတီး ကားအဖြူရပ်ထားတယ်ဒယ်ဒီ
"

"အေး မင်းကြောင့်နောက်ကျနေတာ မင်း
သတိထားနေ "

"ဓာတ်လမ်း စလာပြန်ပြီ ဒယ်ဒီရာ "

"စကားများလိုက်တာကွာ လာစမ်းပါ "

"ဟုတ်ကဲ့ "

သူ ဒယ်ဒီအနောက်ကနေသာလိုက်သွားပြီး ညှော်ခန်းထဲဝင်ကာမာမီဘေးဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

"ဟာ နေလင်းသစ် မင်းတို့ရောပါလာတာပဲ"

"ဟုတ်တယ် အစ်ကို ကျွန်တော်အလုပ်ကိစ္စနဲ့ပဲ ဒီကိုရောက်ဖြစ်တာများတယ်လေ ပြီးတော့ ဖေဖေဆုံးတဲ့တစ်ခါပဲ အစ်ကိုနဲ့ တွေ့ရတာလေ မတွေ့ရတာ သားနဲ့ သမီးတို့တစ်သက်ပဲ "

"အချိန်တွေကုန်တာမြန်တယ်ကွာ "

"ဟုတ်တယ်အစ်ကို ဖေဖေဆုံးတာတောင်သမီးတို့တစ်သက်ရှိပြီ "

"မင်း သား တွေ သမီး လိမ္မာရဲ့လား "

"သမီးတို့ကတော့
ငယ်ငယ်ကတည်းအေးတယ်လေ
အခုဆရာဝန်တွေဆိုတော့လိမ္မာပါတယ် ဒါပင်မဲ့
ဒီကောင်"

"ဟာ ဖေဖေ သားပါဆိုးလို့လည်း "

ကမ္ဘာသစ်
တစ်ယောက်သူ့ဖေဖေအပြောကိုထပြီးကန့်ကွ

LayNge

က်လေသည်။ဘေးနားကကရောင်စုံကတော့သူ့ကိုမျက်စောင်းတထိုးထိုး။

(မေ့သွားလိမ့်မှာတာ မေသိတယ်သား😬)

"အေးမင်းသားဆိုးတာမဆိုးတာတော့ငါမသိဘူး ငါ့သား ဒီကောင် အခုလေးတင် အချုပ်ထဲကသွားထုတ်လာတာဟော့ "

"ညီ "

နေသူအရှေ့ကခုံမှာထိုင်နေတဲ့
အစ်ကိုကသူကိုညီလို့ခေါ်လိုက်တာကြောင့်
ကြည့်လိုက်တော့......

"ဟာ ကိုကမ္ဘာ ကျွန်တော်တို့မတွေ့တာကြာပြီ
ဒယ်ဒီ သားအစ်ကိုနဲ့ သိတယ်ဗျ
စင်ကာပူမှာခင်လာကြတာ "

"ဟုတ်လားသား"

"ဟုတ်ပါတယ် အန်ကယ်

ကျွန်တော်စင်ကာပူမှာ

ဆေးကျောင်းဆက်တက်ရင်းနဲ့ တွေ့ကြတာပါ"

"ဟာ သားကလည်းဆရာဝန်ပေါ့ "

"ဟုတ်တယ် လေဒယ်ဒီ "

"မင်းနဲ့ တစ်ခြားဆီပဲ "

"သိပါတယ် "

"ကဲ ရှင်တို့သားအဖကဘယ်တော့မှပြီးမှာလည်း ဟိုမှာ အားနာကြဦး တကယ်တည်းရန်သူတော်တွေကြနေတာပဲ "

"မမရေ အဲ့တာအိမ်က မောင် နဲ့ သားလည်းဘာထူးလို့လည်း မတည့်ဘူး တစ်ယောက်က ဘုဂလန်ပြောရင် တစ်ယောက်က ဘုဂလန် ပြန်ပြောကြတာလေ မသိရင်လေ သုန်တို့ကပဲ ဖထွေးနဲ့ထားသလိုလို တစ်ယောက်ကလည်း မယားပါသားလိုလို "

"ဟုတ်တယ် ညီမလေးရယ် မပြောချင်ဘူး"

ရောက်တဲ့အချိန်ကတည်းက ကလေးကိုချီပြီး ငြိမ်နေတဲ့ ရောင်စုံကို နေလင်းကြည့်ကာ.....

"သူမကကျွန်တော် ချွေးမလေအစ်ကို "

"ဟာ မင်းကချွေးမတွေတောင်ရနေပြီကို "

Lay Nge

"ချွေးမတင်မဟုတ်ဘူး အစ်ကိုရေ

မြေးတွေပါရနေပြီ "

"အယ် ဟုတ်ပအခုမှသတိထားမိတယ်

အိပ်နေတဲ့ ကလေးလေး

ပါးလေးကိုဖောင်းနေတာပဲ ချစ်စရာလေး

ငါ့မောင်တွေကိုအားကျလိုက်တာ အစ်မတို့များ

မြေးမပြောနဲ့ ချွေးမတောင်

ဘယ်တော့မှရမှာလည်းမသိဘူး "

"ဟာ မာမီ သားကငယ်သေးတယ်
မာမီကအိမ်ထောင်ပြုစေချင်ပြီလား "

"နင် ငယ်ပင်မဲ့ ငါတို့မငယ်တော့ဘူး ဟဲ့ "

"တော်ပြီ မာမီရာ သားလည်းယူမှာမဟုတ်ပူနဲ့ မာမီ
မယူနဲ့ပြောလည်းယူမှာ စိတ်ချ "

"နင့်ကိုငါမနိုင်ဘူး နေမင်းလက်ရာ ယမ်မှု
နှိုင်းယှဉ် "

LayNge

"လာပါပြီအန်တီ "

"အခန်း နှစ်ခန်းပြင်ပြီးပြီလား "

"ဟုတ်ကဲ့ "

"ထမင်းဝိုင်းရော "

"ပြီးပါပြီ"

"အဲတာဆို အဆင်သင့်လုပ်ထားလိုက်တော့နော်
"

"ဟုတ်ကဲ့ "

နှိုင်းယှဉ်တို့ထွက်သွားတယ်ဆို
သူလည်းထလိုက်ပြီး...

"သား ဘယ်သွားမလို့လည်း "

"ရေသွားချိုးမလို့လေ မာမီရဲ့
ကိုယ်လက်တွေကိုနာနေတာပဲ
တစ်ညလုံးလည်း အိပ်မပျော်လို့
လန်းသွားအောင်လို့
သားပြီးရင်ပြန်ဆင်းခဲ့ပါ့မယ်"

"အေးသွား မကြာစေနဲ့ ကြားလား "

"အမိန့်တော်အတိုင်းပါဗျ အစ်ကိုတို့
အန်ကယ်တို့ အေးဆေးနေကြပါဗျ "

"အေးဆေးလုပ်ပါညီ "

"ဟုတ်ကဲ့ "

သူကိုကမ္ဘာတို့ကိုနှုတ်ဆက်ပြီး အပေါ်ထပ်တက်လာကာ အခန်းထဲဝင်ပြီး ရေမိုးချိုးရသည်။ညကတစ်ညလုံးသူရော ဟို၃ကောင်ပါတစ်ယောက်မှအိပ်မပျော်ပါ။အိမ် မလို့ကြဲလိုက် ခြင်ကိုက်လိုက်မို့ နောက်ဆုံးမအိပ်တော့ပဲစကားသာထိုင်ပြောပြီး မိုးလင်းသွားရသည်။

"သဘာဝ "

သူမ ညှော်ခန်းမှာထိုင်ပြီး
သတင်းစာလေးဖတ်နေတုန်း
မိုင်ကခေါ်လိုက်တာကြောင့်
သတင်းစာကိုချကာသူမပြောတာကိုသေချာနား
ထောင်လိုက်သည်။

"အင်း ပြောလေ မိုင် "

"နင့်ကို စတိတ်ကျောင်း

တုန်းကလိုက်ခဲ့တဲ့ကောင်ပြန်ရောက်နေပြီ "

"ဘယ်သူလည်း "

"နှိုင်းတုဘုရင်"

"ဘာ "

"အေးဟုတ်တယ် မြန်မာပြည်ပြန်ရောက်နေပြီ

မနေ့ကတည်းကပြောမလို့ပဲ နင်လည်း

Lay Nge

နေမင်းလက်ရာ ကိစ္စကြောင့်ပူထူနေလို့

ငါမပြောတာ "

"နင်သူ့ကိုဘယ်မှာတွေ့တာလည်း "

"မနေ့က ရဲစခန်းကနေပြန်လာတော့

ကိုအံ့အဖေက စင်တာမှာ ဘာဆိုလာမသိဘူး

ဝယ်ခိုင်းလိုက်လို့ အောက် တံဆိပ်ခေါင်း

တပ်ခိုင်းတာ ဝင်ဝယ်တော့ သူကအထွက်

ငါတို့ကအဝင် "

"ပြီးတော့ "

"သူကငါ့ကိုမုတ်မိတယ် ဟာ
သူကနှုတ်ဆက်တ်တယ်ပြီးတော့
ပန်းရောတဲ့နေကောင်းလားတဲ့ "

"ဘယ်လို အဲ့ကောင်က လမ်းသရဲ
စိတ်ညစ်ပါတယ်
အဲ့တော့နင်ဘာပြောလိုက်လည်း "

"နင်နဲ့ငါ

စတိတ်ကျောင်းပြီးကတည်းကမတွေ့တော့တာ

လို့ပြောလိုက်တယ် "

"အင်း ကျေးဇူးပါမိုင်ရာ သူနဲ့တွေ့ရင်

မောင်နဲ့တကယ်ပြဿနာတက်မှာ အဲ့ကောင်က

ရိုင်းသလောက်

မောင်ကလည်းသည်းခံနေမှာမဟုတ်ဘူး

မဖြစ်ခင်ကတည်းကရင်လေးနေတယ်

ဒီတစ်ခါတောင်မောင့်ကို

သံတိုင်တွေကြားမှာတွေ့ရတာငါရင်ထဲမကောင်းဘူး "

"နင်အရမ်းကံကောင်းတယ် သဘာဝ
နေမင်းလက်ရာက နင်ကိုသိပ်ချစ်တာ
ငါ့ယောကျ်ားတောင် သူနဲ့ယှဉ်လို့မရဘူး
သူကသူ့အိမ်ကိုတောင် စစ်ကြေညာထားတာ
သဘောတူတူမတူတူ သူကတော့
နင်ကိုပဲယူမှာတဲ့ ပြီးတော့
သူကနင်ထက်ငယ်တယ်ဆိုပင်မဲ့
နင်အားကိုးရလောက်တဲ့ အရည်အချင်းရှိတဲ့

ယောကျာ်းတစ်ယောက်ဆိုလည်းမမှားဘူး

နင်လည်းသူကိုတကယ်ချစ်တာငါယုံပါတယ်

တစ်ခုတော့သတိထားပေါ့ဟာ သူကငယ်တယ်

တစ်ခါတစ်လေကိုယ်ဘက်ကလျှော့သင့်လည်း

လျှော့ရတယ် နှိုင်းတုဘုရင်နဲ့တော့တစ်ခြားစီပဲ

ဆီ နဲ့ ရေလို့တောင်မဟုတ်ဘူး ပေါ်ဆန်မွှေး နဲ့

ဇခွဲ လိုကိုကွာတာ "

"အဲ့ကောင် နဲ့ မောင်ကိုနှိုင်းမနေနဲ့မတန်ဘူး

အလကားပိုက်ဆံရှိတယ်ဆိုပြီး

ထင်တိုင်းကျဲနေတာ

ငါကမ္ဘာပေါ်မှာအမုန်းဆုံးက အဲ့ကောင်ပဲ "

"ငါရောပဲ ကျောင်းကလူတပတလေးတွေဆို

သူတစ်ယောက်မှအလွှတ်မပေးဘူး

အမြဲတန်းမျက်လုံးက

တဏှာစိတ်တွေနဲ့ပြည့်နက်နေတာ

ရုပ်ရည်ကချောမောသလောက်

လူကအောက်တန်းကျနေတာ"

"သူ နဲ့မတွေ့ပါစေနဲ့ပဲဆုတောင်းတယ်
သူလိုကောင်အတွက်နဲ့
မောင်ကိုအထိအခိုက်မခံနိုင်ဘူး"

နှိုင်းတုဘုရင် ဆိုတာ သဘာဝတို့
ဇာတန်းကသူကတစ်ခြားကျောင်းကနေ
သဘာဝတို့ကျောင်းပြောင်းလာပြီး
စလာတုန်းကတော့ အေးသလိုလိုဘာလိုလိုနဲ့
နောက်ပိုင်းကျ
မိန်းကလေးတွေနဲ့တအားရောလာသည်။မိန်းက
လေးတွေကလည်း

ချောမောတဲ့သူရုပ်ရေကြောင့်

သူနားမကပ်ချင်တဲ့သူမရှိ။သူလှပချောမောတဲ့ရုပ်ရည်ကကလွဲပြီး အခန်းထဲမှာ အယောက် 50 ရှိရင်သူက အဆင့် 50ပဲ။တစ်နေ့

သဘာဝဇတန်းစာမေးပွဲဖြေခါနီးမှာ သူ့ဘက်က သဘာဝကိုချစ်ကြောင်းဖွင့်ပြောလာတယ်။ဒါပင်မဲ့ သဘာဝက

သူ့အကြောင်းသိတာမို့ငြင်းလိုက်သည်။ရိုးရိုးတန်းတန်းပြီးသွားပြီလို့ထင်ခဲ့ပင်မဲ့ ဒါပင်မဲ့ ထင်သလိုဖြစ်မလာခဲ့ပါ။

စာမေးပွဲဖြေပြီး ကျောင်းတွေပိတ်ကာ ဆယ်တန်းပြန်တက်တော့ သူနဲ့ ပြန်တွေ့ပြီး အဖြေတောင်းပြန်တယ်။သဘာဝကလည်း အဖြေတောင်းတာ ကိုယ်ထိလက်ရောက် လက်ကိုပါကိုင်လာတောင် ရှန်းပြီး သူ့ပါးကိုတစ်ကျောင်းလုံးရှေ့မှာရိုက်ချပလိုက်သည်။သူ့လည်းဒေါသထွက်သွားကာ လူတွေရှေ့မှာတင် သူမကိုဖက်နမ်းဖို့ကြိုးစားတော့ သူမရှန်းနေတာကြောင့်သူမကိုယ်လေးကိုကောက်ပွေ့ကာ သူ့ကားထဲပစ်သွင်းပြီး

အဓမ္မကျင့်ဖို့ကြံတာ မိုင်နဲ့ ကျောင်းက

ဆရာမတွေရောက်လာလို့

သူမသီသီလေးလွှတ်ခဲ့ရသည်။အဲ့ဒီအချိန်ကစ

ပြီး

သူကိုကျောင်းအုပ်ကြီးကမှင်နီတားပြီးကျောင်း

ထုတ်လိုက်သည်။အဲဒီနောက်ပိုင်း

နိုင်ငံခြားထွက်သွားသည်ပဲကြားရသည်။သူက

သဘာဝ ဘဝရဲ့အမုန်းဆုံးတိရစ္ဆာန်သာသာ

ကောင်တစ်ကောင်သာဖြစ်သည်။

Ring Ring Ring

"သဘာ၀ ဖုန်းလာနေတယ် "

သူမ မိုင်ပြောတော့
စားပွဲပေါ်တင်ထားတဲ့ဖုန်းကမောင်ဆီကမို့ပြုံးက
ကိုင်လိုက်သည်။မိုင်ကလည်း
အလိုက်တသိထွက်သွားပေးသည်။

"မောင် "

"မ အခုမမိုင်တို့ဆီမှာနေရတာအဆင်ပြေလား "

"အဆင်မပြေစရာမှမရှိတာ မောင်ရော

အဆင်ပြေလား "

"အွန်း အဆင်ပြေတယ် အားလုံး OK တယ်

မဘာမှစိတ်မပူနဲ့

အခုသတိရလို့ဖုန်းဆက်လိုက်တာ "

"မနက်ကမှတွေ့ထားတာကို "

layNge

"ခဏလေးလေး နာရီဝက်တောင်မရှိပဲနဲ့ ဒယ်ဒီနဲ့ပြန်လိုက်လာရတာကို "

"ဟုတ်ပါပြီ မောင်ဘာပြောမလို့လည်း "

"မ မနက်ဖြန်ကျောင်းတက်ရမှာလေ အဝတ်အစားတွေဘယ်လိုလုပ်မလည်း ကျောင်းစိမ်းတွေ "

"ဟို အင်းဟုတ်တယ် သဘာဝလည်းမေ့နေတာ မောင်ပြောမှသတိရတယ်
အိမ်ပြန်လိုက်မယ်လေ "

"မပြန်နဲ့ သူတို့ဒေါ်သကပြေမယ်ထင်နေလား "

"ဒါဆို
ကျောင်းစိမ်းကဘယ်လိုလုပ်မလည်းမောင်ရဲ့
ပြန်မှာရမဲ့ကိစ္စ "

"မောင် ဖြစ်အောင်လုပ်ပေးမယ် မ ရာ ညနေကြရင် မောင်လာခဲ့မယ်"

"ဟို ဘာလုပ်မလည်း "

"မ size က 34 25 36 မဟုတ်လား "

"ဘယ်လို မောင်နင်ဘယ်လိုသိ "

LayNge

"မ နဲ့မောင် တွဲလာတာဘယ်လောက်ရှိပြီလည်း

ဒါလေးမှမသိရင်

နေမင်းလက်ရာမဟုတ်တော့ဘူး "

"နာဘူး ဟွန့် "

"ဘာ ဘာပြောလိုက်တယ် "

"ဘာမှမဟုတ်ဘူး "

Lay Nge

"ဟွန်း မောင်ကြားတယ်နော် ညနေလာမှ size ပိုကြီးလာလား ကိုယ်တိုင်တိုင်းဦးမယ်"

"မောင် !! "

"ဗျာ ဗျ size အတိအကျဖြစ်အောင် အခုလာတိုင်းရမလားဗျ "

တစ်ဖက်ကနေ မျက်နှာပြောင်တိုက်ပြီး ပြောနေတဲ့

မောင်မျက်နှာကြီးကိုမြင်ယောင်လာကာ ထုရိုက်ချင်လာသည်။

"နေမင်းလက်ရာ !! "

" မရဲ့မောင်ပြောနေပါတယ် ခင်ဗျ "

"မင်း မင်း တော်တော် ပါးစပ်အရသာခံနေတယ်ဟုတ်လား "

"နည်းနည်းပါ မရဲ့ဟွန်း 34 နော် ရှယ် Good "

"နင် နင် လာမှတွေ့မယ် လာရင်

နင်ဆံပင်တွေအကုန်ဆွဲနှုတ်ပစ်မယ် မှတ် "

"Well Come My 34 Girl "

ဒီလောက်

အရသာသာခံပြောချင်နေတဲ့ပါးစပ်.....

Lay Nge

"အော် အမေ့သားလေးက အမေ့ size တွေသိတာပဲ သာခုပါကွယ် မေမေရဲ့ အယောက် 50 မြောက် သားလေးရေ by "

"ဟာ မ မ အဲ့တာဘာစကား...."

တီ တီ

သူစကားမဆုံးခင်

သူမဘက်ကဖုန်းချသွားတော့သည်။သူဖုန်းကို

Lay Nge

ကြည့်ပြီး ဒေါသတွေမြို့ချကာ အိမ်ထဲကထွက်ဖို့အရေးစဉ်းစားရတော့သည်။

တွေ့မယ် ခင်များတွေ့မယ် မ.....။

~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

{တွေ့ချင်တယ် လာခဲ့ 🙈}

ခွင်း Fan တွေကတော့တန်းစီနေတာပဲ ကဲ မောင်ဆိုတဲ့လူတွေလာထား.....

Lay Nge

Lay Nge

🔰နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း🔰

အခန်း ။ ၂၀

တီ တီ

သူကိုအံ့တို့
တိုက်ရှေ့ကားရပ်ကာဟွန်းတီလိုက်တော့
ခြံတံခါးပွင့်လာတယ်ဆို
သူကားခြံထဲမောင်းဝင်ပြီး ပေါ်တီအောင်

Lay Nge

ကားလိုက်တော့သည်။သူကားရပ်ပြီး

ဘေးနားက သူငယ်ချင်း

ဒီဇိုင်နာကိုအနိုင်ကျင့်ပြီး

၂နာရီအတွင်းအပြီးချုပ်ခိုင်းထားတဲ့

ဝတ်စုံနှစ်စုံထည့်ထားတဲ့အထုတ်ကိုယူကာ

ကားပေါ်ကဆင်းလိုက်သည်။အိမ်ထဲဝင်လာ

တော့ မမိုင်နဲ့တန်းတိုးသည်။

"ဟင် ကိုဆီလာတာလား မောင်လေး "

သဘာဝဆီလာတာသူမသိရဲ့သားနဲ့
မသိချင်ယောင်ဆောင်ကမေးလိုက်သည်။

"နိုး မ ဆီလာတာ သူမအတွက်ဒါလာပို့တာ"

သူ
မမိုင်ကိုလက်ထဲကအထုတ်ကိုမြှောက်ပြလိုက်ရင်းပြောလိုက်သည်။

"သဘာဝ လေ့ကားဘေးကာ အခန်းမှာရှိတယ်
ဝင်သွားလိုက် မကဲခင် လော့ချဖို့မမေ့နဲ့ "

"ဟုတ်ကဲ့ မမိုင် ကျေးဇူးပဲ "

သူမပြောတာကိုမငြင်းပဲ

သဘာဝအခန်းဆီထွက်သွားတဲ့

နေမင်းလက်ရာကိုတစ်ချက်ကြည့်ပြီး

သူမလည်း ခြံထဲကိုထွက်လာကာ

ကိုပြန်အလာကို

ဒန်းပေါ်ကထိုင်စောင့်နေလိုက်သည်။

ဒေါက် ဒေါက်

သဘာဝ မောင်အလာကိုစောင့်နေရင်း
တံခါးခေါက်သံကြောင့် ကုတင်ပေါ်
လှဲအိပ်နေရာကနေထကာ
တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်တော့
မောင်တစ်ယောက်ပြုံးကြည့်နေသည်။သူမ
ကြောင်ကြည့်နေတုန်းမောင်ကာ
အခန်းထဲဝင်သွားသည်။

"မ တံခါးပိတ်လိုက် "

"ဟင် "

သူမ မောင်ခေါ်မှအထဲရောက်နေမှန်းသိကာ အခန်းတံခါးကိုပိတ်လိုက်သည်။

"မောင် "

"ရော့ မောင် မအတွက်ချုပ်လာပေးတာ "

"မြန်တယ်နော်မောင် "

Lay Nge

"မောင့်သူငယ်ချင်း ဆီအပူကပ်ပြီး

အတင်းပြီးအောင်ချုပ်ခိုင်းလိုက်တာ မရဲ့

နှစ်စုံရတယ်မဟုတ်လား

မရရင်မောင်အခုဖုန်းဆက်လိုက်မယ်

ထက်ချုပ်ထားဖို့ "

"ရပါပြီ မောင်ရယ် ပေး

သဘာဝကြည့်ကြည့်မယ် "

သူမမောင်ဆီက အထုတ်ကိုယူကာ

ကာတင်ပေါ်ထိုင်နေတဲ့ မောင့်ဘေး ဝင်ထိုင်ကာ

အထဲက ဝမ်းဆက်ကို ကြည့်လိုက်တော့ သူမဝတ်နေကြ ဆံရင်ဖုံးအဖြူလက်ရှည်လေးနဲ့ ထဘီအစိမ်း အကုန်ကွတ်တိပင်။

"ကျေးဇူးပါ မောင် "

"အင်း အဲဒါခဏထား "

သူ သူမလက်ထဲကအဝတ်ထုတ်ကို ဆွဲယူကာ အနောက်ကိုချထားလိုက်သည်။

Lay Nge

"ပြောစမ်းပါဦး အမေ့ရဲ့ သား 49 ယောက်အကြောင်း "

"အော် မောင်ကလည်းစတာလေ ဘာတွေစိတ်တိုနေရတာလည်း တကယ်ပါပဲ "

"မရဘူး ပါးစပ်ကထွက်လာကတည်းက ဒီကမောင်ကြီးက နှမလေးကို အပြစ်ပေးဖို့ဆုံးဖြတ်ပြီးသား လာခဲ့ "

ဆိုပြီး သူမကို

သူနဲ့အတူအိပ်ရာပေါ်လှဲချလိုက်ပြီး သူက

သူမအပေါ်အုပ်မိုးပြီး

သူမမျက်နှာလေးကိုစိုက်ကြည့်နေသည်။

"မောင် ဟိုလေ မောင် "

"ပြော "

"သဘာဝက စတာလေ

ဒီလောက်စိတ်ဆိုးဖို့လိုလို့လား "

LayNge

"လိုတယ် ကျုပ်အထက်မှာ စီနီယာ 49 ယောက်အကြောင်း ကျုပ်သိချင်တယ် "

"မောင်ကလည်းကွာ "

"မရဘူး လာထား "

"မောင် မလုပ် အွန်း....အွန်း....အွန်း "

lay Nge

သူ သူမနှုတ်ခမ်းတစ်ခုလုံးကိုငုံထွေးပလိုက်ပြီး နှုတ်ခမ်းလေးကိုအားပါပါစုပ်ယူလိုက်သည်။သူ လက်တွေက သူမခါးလေးကိုကိုင်ကာ ညစ်လိုက်တော့ သူမရှုန်းလာသည်။

"အွန့် အွန့် မောင်ရာ အွန့်"

သူမ အောက်နှုတ်ခမ်းလေးကို နမ်းလိုက် အပေါ်နှုတ်ခမ်းလေးကို စုပ်ယူလိုက်နဲ့ သူကတော့အလုပ်ရှုပ်နေသည်။ပျားရည်တို့ သကြားတို့ထက်ချိုတဲ့

အရာကိုသူနှုတ်ခမ်းကရှာတွေ့သွားပြီးမို့ အဝသာစားသုံးနေတော့သည်။

နမ်းနေရင်းမောင်ကနယ်မြေတွေကျူးကျော်ချင်လာတာကြောင့် ရင်ဘက်ပေါ်ရောက်လာတဲ့ မောင့်လက်ကို ရိုက်ချပလိုက်ပြီး နှုတ်ခမ်းကိုကိုက်ချပလိုက်သည်။

"အင့် အ့ မ အ့နာလိုက်တာဗျ "

မောင်ကသူ့နှုတ်ခမ်းကိုလက်မနဲ့ပွတ်ကာ ညည်းညူပြသည်။

"ဟွန့် မောင်က ဘယ်နေရာလာကိုင်တာလည်း "

"34 ဟုတ်လားလို့ တိုင်းကြည့်တာ "

"ဟာ မောင်လူယုတ်မာကြီး "

"မ ရက်စက်တယ်
နှုတ်ခမ်းပေါက်သွားပြီတွေ့လား "

"ပေါက်အောင်ကိုက်တာပဲ လေ

အဲဒါမှအသိဝင်မှာ

အခုအသက်ရှူသံတွေကပြင်းနေပြီ တော်ကြာ

အာ မဟုတ်တာတွေဖြစ်လာတော့မှာ "

"ဘာမဟုတ်တာလည်း "

"Fic တွေထဲမှာ အသက်ရှူသံပြင်းလာရင်

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်

လိုချင်လာတယ်တဲ့ အဲတာပြီးတော့ မှားသွားကြတာလေ "

"ဟာ မက Wattpad က fic တွေဖက်တယ်ဟုတ်လား ဒါဆိုအသက်ရှူသံပြင်းတိုင်း လိုချင်တယ်ဖြစ်ရောလား မကို မောင်စိတ်ဆိုးတယ် ပြန်တော့မယ် "

သူ သူမအပေါ်အုပ်မိုးထားရာကနေထလိုက်ကာ ကုတင်ပေါ်မှာဆင်းလိုက်သည်။သူမလည်း

မောင်ထသွားတယ်ဆို သူမလည်းထကာ ကုတင်ပေါ်ကဆင်းလိုက်ပြီး သူမကိုကျောပေးထားတဲ့ မောင်ကိုအနောက်ကနေသိုင်းဖက်လိုက်သည်။

"မောင် စိတ်ဆိုးသွားတာလား "

"........"

"ဟိုလေ မ ကလေ"

"......"

အာ သူမက သူမကိုယ်သူမ မလိုသုံးလိုက်သည်တဲ့။ဖက်နမ်းချင်စိတ်တွေတဖွာဖွာဖြစ်နေတာကိုထိန်းထားပြီး မျက်နှာတည်ထားလိုက်သည်။

"ပြန်တော့မယ် လွှတ်ပါ "

"မောင် လိုချင်ရင် ကြည်ဖြူစွာလက်ခံပေးမှာပါ "

သူမလေးစကားကြောင့်သူပြုံးကာသူမဖက်ထားတဲ့ လက်ကလေးနှစ်ကိုဆွဲခွာလိုက်ကာသူမဖက်လှည့်ကြည့်တော့ မျက်နာလေးအောက်ငုံ့နေရှာသည်။

"တကယ်လား တကယ်ကြည်ဖြူမှာလား "

"ဟုတ် "

"လာ စကြစို့ "

သူလက်ဆွဲပြီး အိပ်ရာပေါ်ခေါ်တာကို မျက်နှာလေးငုံကလိုက်လာတဲ့ သူမလေးကြောင့် မစရက်တော့ဘဲ တဟားဟားထရီတော့သည်။

"ဟား ဟား မောင့်ချစ်သူလေးကလည်းကွာ မောင်ကစနေတာကို ဟွန်း "

"ဟင် "

ထိုအခါမှသူကိုမော့ကြည့်လာတဲ့ကောင်မလေး။

"မောင် ကစနေတာပါ မရာ
နမ်းတာထက်မပိုဘူး လက်မထပ်ရသေးသ၍
မရယ်ပြီးတော့ Wattpad fic တွေထဲကလို့
အသက်ရှုသံပြင်းတိုင်းအဲလိုဆို အခုမောင်
မအရှေ့ရပ်ပြီး အသက်ကိုပြင်းပြင်းရှုနေရင်
အဲလိုပဲပေါ့ ဟား.."

"ဟွန့် "

"မ အခုချိန်ကစပြီး မကိုမလို့ပဲသုံးနှုန်းပြီးပြော အဲလိုနားထောင်ကောင်းမှန်းသိရင် ချစ်သူစဖြစ်ထဲကပြောခိုင်းပါတယ် "

"မောင်ကလည်း"

"နော် နော် မနော် ဒီတစ်ခုပဲတောင်းဆိုတာပါ "

"အင်းပါ "

"ဒါဆိုအခုပြောကြည့် "

" မောင်ကလည်း "

"မောင်ကမလည်းနဲ့ မြန်မြန်ပြောတော့နော် မပြောရင် အခုထက်ပိုဆိုးသွားမယ် "

" မ ပြောမယ် မ လို့ "

"ဟွန်း ချစ်စရာလေး"

"မောင် ဟိုလေ မြတ်နိုးမောင်နဲ့ ကိစ္စပြီးသွားပြီလား ဘယ်လောက်တောင်ပေးလိုက်ရလည်း "

"အွန်း ပြီးသွားပြီ ဒယ်ဒီ ရေပေးလိုက်တယ် ဘယ်လောက်လည်းတော့ မောင်လည်းမသိဘူး "

"ဒါတွေက မ ကြောင့်ပါမောင် မောင်မိဘတွေ အထင်သေးသွားပြီထင်တယ် "

စကားပြောရင်းမျက်နှာလေးညှိုးသွားတဲ့သူမကို ရင်ခွင်ထဲဆွဲသွင်းလိုက်တော့ သူမကလည်း အလိုက်သင့် သူ့ခါးကိုဖက်ထားသည်။သူ သူမခေါင်းလေးကို ငုံနမ်းလိုက်ပြီး....

"ဘာလို့အထင်သေးရမှာလည်း မနဲ့ဘာဆိုင်လည်း ပြောပါဦး "

"ဟိုလေ သဘာဝတို့ အားလုံးပေါင်းပြီး မောင်အဲလိုဖြစ်အောင်လုပ်ပြီး ပိုက်ဆံ ကိုအလွယ်နည်းနဲ့ရှာတယ်လို့ "

"ဟာ မဟုတ်ပါဘူး မရယ် ဒီမှာမောင်ကိုကြည့် "

သူကိုကြည့်ခိုင်းတော့
ရင်ခွင်ထဲကအချစ်ကလေးက
သူကိုမော့ကြည့်ရှာသည်။

"တကယ်လို့ မဟုတ်ဘူးကွာ မောင့်မိဘတွေက
အထင်သေးခဲ့ရင်တောင် မောင်ကတော့
အထင်သေးမှာမဟုတ်ဘူး ပြီးတော့ မက
နေမင်းလက်ရာဆိုတဲ့မောင်နဲ့ပေါင်းရမှာ

မောင့်မိဘတွေနဲ့မဟုတ်ဘူး ဒါကြောင့်

ဘယ်သူအမြင်ကိုမှ

မောင်လည်းဂရုစိုက်မှာမဟုတ်ဘူး

မတစ်ယောက်သာလျှင် မောင့်ရဲ့

ဘဝလက်တွဲဖော် မောင့်ရဲ့အချစ်စစ်

မောင့်အဘိုးကြီးဖြစ်သွားတဲ့အထိဘေးနားမှာရှိ

နေစေချင်တာက မ အဲ့တာပဲယုံထား "

"မဟုတ်သေးဘူးမောင် မနဲ့

မောင်နဲ့ပေါင်းဖို့အရေးမှာ မိဘဆိုတာ

အရေးပါဆုံးအခန်းမှာပါတယ်

သူတို့ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ သဘောတူမှ
လက်ထပ်ချင်တာ"

"သဘာမတူဘူးလို့ ပြောရင်
မကမောင်ကိုထားသွားမှာလား "

"ဟင်အင်း သဘောတူအောင်ထိကြိုးစားမှာ "

"အာ့ ချစ်လိုက်တာ အသဲတွေယားလာပြီ မွ"

lay Nge

သူကိုရင်ခွင်ထဲကနေမော့ကြည့်နေတဲ့ မရဲ့
နာဖူးဖွေးဖွေးလေးကိုငုံနမ်းလိုက်သည်။

"မကို ကျွန်တော်ရင်ခွင်ထဲထည့်ထားချင်ပြီ
ဘယ်တော့လောက်ဖြစ်နိုင်မလည်း "

"အခုလည်းရင်ခွင်ထဲထည့်ထားတာပဲလေ"

"မ ကလည်း အဲဒါကိုပြောတာမဟုတ်ဘူး
အိပ်လည်းအတူတူစားလည်းအတူတူကိုပြော
တာ "

Lay Nge

"ဟွန်း

အဆင့်တွေတအားကျော်တာမကောင်းဘူး

အမှတ်လျော့တက်တယ် မှတ်ထား "

သူမက မောင်ကိုပြောရင်း

မောင်နဖူးလေးကိုလက်ညှိုးလေးနဲ့

ဖွဖွလေးထိုးလိုက်သည်။

"မောင် ညနေတော်တော်စောင်းနေပြီ ပြန်တော့

"

LaNge

"ဟာ သွားပြီ သေပြီ "

သူမကိုဖက်ထားရာကနေလွှတ်ကာ

သူနဖူးသူလက်ဝါးနဲ့ ရိုက်နေတဲ့

မောင့်ကိုကြည့်ကာသူမနားမလည်ဖြစ်နေရသ

ည်။

သူကိုဒီနေ့လေးတစ်နေ့တော့

အပြင်မထွက်ပါနဲ့လို့

ဒယ်ဒီရောမာမီရောပြောထားပင်မဲ့ သူ

မအတွက်အရေးကြီးတာမို့

အပေါ်ထက်ဝရုံတာကနေ

တစ်ဆင့်ခြင်းနင်းကခိုးဆင်းလာခြင်းဖြစ်သည်။

အခုအချိန်လောက်ဆို ဒယ်ဒီတို့လည်း

သိလောက်ပေပြီ။အစ်ကိုကမ္ဘာတို့ကိုလည်း

ဘယ်လောက်အားနာဖို့ကောင်းလဲ။ဟွန်း

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မဆီကအကျိုးအမြတ်ရတာပဲ

တန်ပါတယ်လေ။ဆူလည်းခံလိုက်ယုံပဲပေါ့။

"ဘာမှမဖြစ်ဘူးမ "

"အော် လန့်သွားတာပဲ မောင်ရယ် "

"ဒါဆို မောင်ပြန်တော့မယ် မနက်ဖြန် ကျောင်းကိုမောင်လာခဲ့မယ်နော် "

"အင်း လာ မလိုက်ပို့မယ် "

သူနဲ့သူမအခန်းတံခါးဖွင့်ထွက်လာတော့ အခန်းရှေ့မှာ ကိုအံ့တို့လင်မယား။

"နေမင်းလက်ရာ မင်းနော် မင်း "

LayNge

"ကိုအံ့ကလည်း "

"မင်းဒယ်ဒီဖုန်းဆက်တယ် မင်းပျောက်နေလို့တဲ့

ကျန်တဲ့သူတွေဆီမေးတော့လည်း

မရောက်ဘူးပြောနေတယ်တဲ့

အခုစိတ်ပူနေကြတယ် ငါလည်း

ငါ့ဆီမလာတော့ မရှိဘူးပြောလိုက်တာ ပြီးမှ

သဘာဝရောက်နေတယ်ဆိုတော့

အိမ်များရောက်နေမလားလို့

မိုင်ကိုဖုန်းဆက်တော့ ထင်တဲ့အတိုင်းပဲ "

"ကျွန်တော်ခိုးထွက်လာတာအစ်ကို ဒယ်ဒီတို့က ညှော်သည်တွေရောက်နေတာ မထွက်နဲ့လို့ပြောထားတာ ဖုန်းဆက်ဖို့ကလည်း အလျင်စလိုထွက်လာတော့ ဖုန်းအခန်းထဲမှာကျန်နေခဲ့တာ "

"အေး

အန်ကယ်အသံကြည့်ရတာတော်တော်ဒေါသထွက်နေတဲ့အသံနော် "

Lay Nge

"အစ်ကို ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဆူခံလိုက်မယ်
တရားထိုင်နာရ တစ်နာရီပေါ့ "

"မောင် အဲတာကိုဘာလို့မပြောတာလဲ
အဲလိုမှန်းသိရောက်ကတည်းကပြန်လွှတ်ပါတ
ယ် "

"မ ဒီလောက်က ပါးပါးလေး "

အိမ်ရောက်ရင်အဆူခံထိတော့မှာကိုမျက်ခွက်
ကရှုးနိုင်နေတဲ့မောင်ပါလေ။

Lay Nge

ကြို

သူကားကို

ကားတွေထားတဲ့နေရာမှာကားပါကင်ထိုးပြီးဆ

င်းကာ ကားကို lock ချကာ လျှောက်လာရင်း

အိမ်ပေါ်တီအောက်ရောက်တယ်ဆို အိမ်ထဲက

ဒယ်ဒီရဲ့

ထော်ပနာသံတွေကကြားနေရသည်။သူအတော်

အတန်ခဏနားထောင်ပြီးထဲဆိုအိမ်ထဲဝင်လာ

ပြီး ညှော့ခန်းထဲကိုမသိချင်ယောင်ဆောင်ကာ

အိပ်ပေါ်တက်ဖို့ခြေလှမ်းလိုက်တယ်ဆို ညှော်ခန်းထဲကနေ မွေးသဖခင်သူကိုယ်တိုင်ပေးထားတဲ့သူ့နာမည်ကို ဒေါသသံနဲ့ခေါ်လေသည်။

"နေမင်းလက်ရာ !!!!"

သူလှေကားပေါ်ကိုလှမ်းနေတဲ့ခြေလှမ်းတွေရပ်ကာ ညှော်ခန်းထဲကခေါ်နေတဲ့ ဒယ်ဒီဆီ ခြေလှမ်းကဦးတည်ရာပြောင်းရတော့သည်။ညှော်ခန်းထဲရောက်တယ်ဆို မာမီကအစသူ့ကို

Jay Nge

ဂျိုးကြည့်ကြည့် အဲ့
မကြည်ကြည့်နေသည်။အစ်ကိုကမ္ဘာတို့
အန်ကယ်တို့လည်းရှိနေသည်။

"ဗျာ "

"အေး မင်းဘာအချိုးချိုးသွားတာလည်း
အိမ်ကလူတွေဘယ်လောက်ပူထူသွားလည်း
မင်းသိလား "

"သားက ၂၄နှစ်ပြည့်တော့ပါမယ် ဒယ်ဒီ "

"မင်းအသက်နဲ့ ငါပြောနေတာတွေနဲ့ ဘာဆိုင်လဲ
"

"သိပ်ဆိုင်တာပေါ့ ဒယ်ဒီရ
သားအသက်ပြည့်နေပြီဆိုတဲ့အကြောင်း
သိစေချင်လို့ပါဗျ..ဒယ်ဒီ စိတ်ပူရအောင်
သားကို တို့ဆေးမိမှာဆိုးလို့လား သူတို့က
သားကိုဒီလို လာတို့တာနဲ့ ဟော့ဒီလို မေ့လဲပြီး
ပါသွားမဲ့ကောင်လား "

အဖေဖြစ်သူ လက်မောင်းကို လက်နဲ့လှမ်းတို့ပြီး မေ့လဲတဲ့ပုံစံလုပ်ပြနေပုံက သူကိုယ်သူဆရာကြီးလို့ထင်နေတဲ့ပုံစံ။ဖအေဖြစ်သူကသူကိုဆက်ပြောဆိုတဲ့ပုံစံနဲ့မေးစက်ပြသည်။အလိုက်ကန်းဆိုးသိတဲ့သားဖြစ်သူကလည်း ဆက်မပြောရှာပါဘူး။

"လာတို့တဲ့လက် ရိုက်ချိုးပြီး
အဝေစီပို့ပြစ်လိုက်မယ် ဒါမှမဟုတ်
ဆေးရုံပါတက်သွားပြီး
ရာသက်ပန်ဘိုကင်ယူနေရမယ် "

"အချုပ်ထဲက မနက်ကမှထွက်လာတာနော်

မင်း "

"သားသိပါတယ်ဒယ်ဒီ သားကbrain က IQ

မြင့်တာ ဒယ်ဒီမွေးထားတာ ဒယ်ဒီ သိပါတယ်

သားအရွယ်ကလုပ်ငန်းတစ်ခုကိုဦးစီးနိုင်တဲ့အရွ

ယ်ရောက်နေပါပြီ ပျောက်သွားတယ်ဆို

မိန်းမခိုးပြေးတာပဲရှိမှာ စိတ်မပူပါနဲ့ ဒယ်ဒီ "

"စကားကြီးစကားကျယ်တွေသိပ်မပြောနဲ့
နေမင်းလက်ရာ မင်းဦးစီးနိုင်ပြီပြောရအောင်
ပြစမ်းပါ မင်းဦးစီးနေတဲ့ဟာတွေ
ဘာတွေဦးစီးနေတာလည်း ရန်ဖြစ်ပွဲလား
မောင်ပွဲတိုင်းကျော် "

"ခွိ ...ဒယ်ဒီ ပွဲတိုင်းကျော် ကဘယ်သူလည်း
သားညီလား ဟွန်း ဒယ်ဒီ စမောဆွဲနေတာလား
အဟွန်း "

Lay Nge

ဖအေဖြစ်သူ ဒီလောက်ရှုးရှုးဒိုင်းဒိုင်းဖြစ်နေပြီး ပေါက်ကွဲတော့မဲ့ ဗုံးလိုဖြစ်နေတာတောင်မှ ဒင်းက ထရီပြီး ဒယ်ဒီ စမောဆွဲနေတာလားမေးလိုက်သေးသည်။သူတို့ သားအဖဖြစ်နေတာကိုဘေးက ကမ္ဘာတို့က ပြုံးကြည့်နေကြသည်။

"မင်းကိုဆုံးမနေတာ ခွီးခိုင်းနေတာမဟုတ်ဘူးကွ "

"ဒယ်ဒီကလည်းဗျာ အပြင်သွားတာ

ဒယ်ဒီတို့ကိုပြောသွားရင်မလွှတ်မှာဆိုးလို့

ဝရုံတာကနေခိုးဆင်းသွားတာ ဒါပင်မဲ့

အခုဆူခံရတာတန်ပါတယ် ဆူပါဒယ်ဒီ

သားနားထောင်နေပါတယ် "

"မင်းကိုဆုံးမနေတာ

တစ်ခွန်းတောင်နာခံလို့လားပြော

တစ်ရက်တစ်လေ ကိုယ့်အစ်ကိုတွေလာတုန်း

နေခိုင်းတာကို မနေနိုင်ရအောင်

မင်းတော်တော်ဖြစ်နေလား ဟမ် "

Lay Nge

"တော်တော်ဖြစ်နေပါတယ်ဒယ်ဒီ

မမျက်နှာတစ်ကမ္ဘာကိုဖြစ်နေတာပါ အဟက် "

"ငါနဲ့နှော် မင်း

လက်ရာမင်းသားမင်းဘာသာပြောတော့

ဒီကောင်ကိုလက်သီးစာမိတော့မှာ "

ဒေါ်လက်ရာလည်းထိုင်နေရာကထကာ...

LayNge

"သားကို မာမီတို့အတန်တန်ပြောထားရက်နဲ့

တစ်ခါလေးတောင်

မိဘစကားနားထောင်လို့မရဘူးလား အခု

နေလင်းတို့

သားကမ္ဘာတို့ကိုဘယ်လောက်အားနာဖို့ကောင်း

လည်း မင်းလုပ်ပုံဟုတ်လား သား"

"အစ်မရပါတယ်

ကျွန်တော်တို့ကိုအားနာစရာမလိုပါဘူး

သူလည်း

လူငယ်ဆိုတော့အပြင်ထွက်ချင်မှာပေါ့

အခုခေတ်ကလေးတွေကအကုန်အတူတူပါပဲ

ဗျာ

ကမ္ဘာသစ်တောင်ဆေးကျောင်းတက်နေချိန်အ

တွင်းတော်တော်ထိန်းခဲ့ရတာ

မိန်းမရသွားမှာပဲအိမ်ကပ်တော့တာ "

"ဟာ ဖေဖေကတော့ ဂျင်းကျွေးပြီ "

"မဟုတ်လို့လား ကမ္ဘာ "

Lay Nge

"ဟုတ်တယ် လက်ရာ
နေလင်းပြောသလိုဒီကောင်ခြေငြိမ်ဖို့
မိန်းမပေးစားမှကိုရမယ်"

"ယူဖို့အဆင်သင့်ပါ ဒါပင်မဲ့
မာမီတို့ပေးစားတဲ့လူတော့ မယူနိုင်ပါ
သားချစ်တဲ့ မကိုပဲယူမှာ သူမအဆင့်သင့်ဖြစ်တဲ့
နေ့ကြရင် ကမ္ဘာပေါ်မှာ အပျော်ရွှင်ဆုံး
သတို့သမီးဖြစ်အောင်လုပ်ပေးမယ်
စေ့စပ်ပွဲ_လက်မှတ်ရေးထိုးပွဲ_pre weeding
ရိုက်ဖို့_Weeding က 7 ပွဲလုပ်မယ် "

"အေး

မင်းယူတာမယူတာထက်သိထားရမှာရှိတယ်

မိန်းမယူပြီးရင်

အပြင်ထွက်အလေလိုက်တာတွေလျှော့ရမယ်

ရန်မဖြစ်ရတော့ဘူး မိန်းမက

မိဘတွေလိုတော့လိုက်ထုတ်မယ်မထင်နဲ့ club

တက်မဲ့အချိန်တွေမရတော့ဘူး

မင်းအလုပ်လုပ်ရတော့မယ် နောက်ဆုံးကွာ

မင်းညအိပ်ချိန်ကလွဲရင်ကျန်တဲ့အချိန်

LaWge

မိန်းမအတွက်ကြီးပဲတွေးရတော့မှာ

ယူချင်သေးလားမိန်းမ "

"သားလည်းပြောပြမယ် မိန်းမယူပါတယ်ဆိုမှ

သားကအပြင်ထွက်ပြီးဘာလုပ်ရမှာလည်း

အိမ်မှာပဲမိန်းမနားကပ်နေမှာပေါ့

အပြင်ထွက်ဖို့နေနေသာသာ

အခန်းထဲကတောင်မထွက်ဘူးမပူနဲ့...ရန်ဖြစ်

တာကလည်း မမကြိုက်ရင်မဖြစ်တော့ဘူး

မကိုဘယ်သူမှမထိခင်အချိန်ထိပေါ့

ကိုယ်ကိုလာပြောရင်တောင်မကြားချင်ယောင်

ဆောင်လိုက်မယ် ပြီးတော့ ဒယ်ဒီ မပူနဲ့

မကသေချာပေါက်

လိုက်ထုတ်မှာ...ဒယ်ဒီပြောတဲ့ club

ဆိုတာမဆီကအဖြေမရခင်ကတည်းက

မတက်တာကြာပေါ့ အရက်မပြောနဲ့

ဘီယာတောင်မသောက်တော့ဘူး..ဒယ်ဒီပြော

တာမှန်တယ် အလုပ်လုပ်ရာမှာပေါ့

ကျွန်တော်အလုပ်မလုပ်ရင်

သားမိန်းမကိုဘယ်သူကျွေးမှာလည်း

လုပ်ရမှာပေါ့ အဲ့ကိစ္စလည်း

သားစဉ်းစားထားပြီးသား

သားဘဝတစ်ခုလုံးပုံအောပြီး

မကိုအချိန်ပေးရမယ်ဆို

ဒီကမ္ဘာမှာအပျော်ဆုံးလူသားက ဒယ်ဒီသား

ကျွန်တော် နေမင်းလက်ရာပဲ "

သူမေးခွန်းတွေကို ရှင်းလင်းစွာဖြေကြားသွားတဲ့

သားဖြစ်သူကိုကြည့်ပြီး

ဦးနေမင်းဘုကြည့်ကြည့်နေလိုက်သည်။မိန်းမရ

လို့အိမ်မှာကပ်မယ်ပြောတာလည်း

လက်ခံတယ် ဒါပင်မဲ့ ကျွန်တော်

မဆီကအဖြေမရခင်ကတည်းက

စောက်ချိုးတွေပြင်နေတဲ့အကြောင်းကိုပြော

သွားတာကြောင့် လောင်နေတဲ့မီးကို

လောင်စာထက်လောင်းလိုက်သလိုပင်။မိဘ

တွေကိုကြ သား Club မတက်တော့ပါဘာဘူး

အရက်မသောက်တော့ပါဘူး

ဆိုတဲ့ကတိတစ်ခါမှမပေးဘူးတဲ့ကောင်က

ဟိုက ဘာမှတောင်မပြောရသေးဘူး

မကြိုက်မှာဆိုးလို့အကုန်ပြင်ပြီးသား။ဒီကြားထဲ

သားမိန်းမသားလုပ်မကျေးရင်

ဘယ်သူကကျွေးမှာလည်းဆိုပြီး

လေကြီးလေကျယ်ပြောသေး

ကိုယ့်ကြည့်တော့အလုပ်မရှိအကိုင်မရှိ။မိဘကို ယ်ကြ သားလုပ်ကျွေးပါ့မယ် ပြောရင်တောင် ဒီကအဖေဖြစ်သူကကျေနပ်နေဦးမှာ။တော် တော်မွေးရကျိုးနပ်တဲ့သားပါ။

"နေလင်း မင်းတို့ကြည့်သွား ငါရဲ့ မွေးရကျိုးနပ်တဲ့ အမျိုးကောင်းသားကို "

"အန်ကယ်ကလည်း ညီပြောနေတာတွေကမှန်နေတာပဲကို

အစ်ကိုကတော့ထောက်ခံတယ် နေမင်းလက်ရာ "

"ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးပါ ကိုကမ္ဘာ ဒယ်ဒီတွေလား ဘေးကကြည့်နေတဲ့သူတောင်အမှန်သိတယ် "

"မင်းငါ့ကိုပြန်တရားဟောမနေနဲ့ မင်းကောင်မလေးက ဘယ်လိုလည်းလည်းဆိုတာလေ့လာဦးမှာ သိပ်ပြီးလေကျယ်မနေနဲ့"

"လေ့လာ ကြိုက်သလောက်လေ့လာ

ကျွန်တော်ရဲ့မက ဒီကမ္ဘာပေါ်မှာ

လူတွေပြောနေကြစကားရှိပါတယ် အော်

မိုနာလီဆာအပြုံးကအလှဆုံးတဲ့

ကျွန်တော်ကမတွေ့ဘူးပင်မဲ့ သေချာတာတော့

မရဲ့အပြုံးကိုမှီမှာမဟုတ်ဘူး

မကမိန်းမပီသတယ်

မပီသလည်းကျွန်တော်အချက်အပြုတ်သင်တ

န်းတက်မယ်

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ချက်ကျွေးမယ်

လူကြီးသူမကိုလည်းရိုသေတယ်

အလုပ်အကိုင်ကိုလည်းတစ်ချက်ရှိုး သိက္ခာရှိရှိ

ကျောင်းဆရာမအလုပ် ပြောမယ်ဆို

အားလုံးပြည့်စုံနေတဲ့ မနဲ့

ကျွန်တော်နဲ့တန်တောင်မတန်ဘူး "

"အေးမင်းပြောတဲ့စကားတွေထဲမှာ

နောက်ဆုံးစကားအမှန်ဆုံးပဲ

မင်းနဲ့တန်ကိုမတန်တာ "

"သိတယ် ဒယ်ဒီ ဒါကြောင့်

သားထည့်ပြောတာလေ "

LayNge

"ကဲရှင်တို့သားအဖ ဘယ်တော့မှပြီးမှာလည်း မပြောချင်တော့ဘူး ဖြစ်ချင်သလိုတာဖြစ်တော့ သုန်ရေလာ မမတို့တစ်ခြားနေရာသွားရအောင် နားငြီးတယ် "

"အင်း မမ "

"သမီးလေးရောလာ

ယောကျာ်းလေးတွေပဲထားခဲ့ "

Lay Nge

"ဟုတ်ကဲ့ အန်တီ

ကမ္ဘာကလေးကိုခေါ်ထားလိုက် "

"ဟာ ရောင်စုံ "

သူဘေးနားကနေထထွက်သွားပြီး မေမေနဲ့

အန်တီလက်ရာနောက်လိုက်သွားတဲ့

သူမိန်းမလေးကိုမကျေမနပ်ဖြစ်ကာ

ကမ္ဘာတစ်ယောက်ကျန်နေခဲ့တော့သည်။သမီးဖြ

စ်သူလေးကလည်း သူ့အပေါ်မှာငြိမ်ငြိမ်မနေ။

တစ်ဖက်ကသားအဖနှစ်ယောက်ကတော့...

"ဒယ်ဒီ မေလက်ရော ရော သားမတွေ့ဘူး

ဒီကောင်မလေး "

"စာသွားကျက်တယ် သူ့သူငယ်ချင်းအိမ်မှာ

၇နာရီကြရင် မင်းသွားကြိုလိုက် "

"အဲ့ ကောင်မလေးကအရမ်းအလုပ်ရှုပ်တာပဲ "

LayNge

"မင်းတော်တော်ကောင်းတဲ့အစ်ကို အစ်ကိုကြီး ဖထွေးရာ ဖြစ်နေတယ်နော် "

"များ သွားပြီ ဒယ်ဒီ ဒါသားကိုဖထွေးရာဆိုတော့ ဒယ်ဒီက မာမီ နဲ့ သားကိုပေးစားလိုက်တာပေါ့ "

"ဟာ မင်းဘာ ...."

"မာမီရေ...ဒီဒယ်ဒီ သားနဲ့မာမီကို ပေးစားနေတယ် ဗျို့"ဟုဆိုအော်ကာ သူ့ရှေ့ကနေလစ်ကနဲ့ပြေးသွားတာများ

ခွေးနဲ့အပြေးပြိုင်ရင်တောင်
ဒင်းကနိုင်မဲ့အနေအထား။

"မောင် ဆူခံထိနေပြီလားမသိဘူး "

မိုင် နဲ့ အုံ ညစာစားနေတုန်း ထပြောတဲ့
သဘာဝကိုကြည့်ကာ....

"စိတ်မပူပါနဲ့
ဒီကောင်ကညာဏ်တစ်အားကောင်းတာ
ဟိုကဆူချိန်တောင်ရမှာမဟုတ်ဘူး "

"ဟုတ်တယ် သဘာဝရဲ့ငါ့လည်း
ကိုနဲ့လက်ထပ်မှ သူ့ကိုတွေ့ဖူးတာဆိုပင်မဲ့
အခုနောက်ပိုင်းရင်းနှီးလာလေ သူပုံစံက
ပေါ်လာလေပဲ သူကတစ်အားဉာဏ်ကောင်းမဲ့ပုံ
"

"ဟုတ်တယ် မိုင် ဒင်းကလေ ဆယ်တန်းကို
ALL D ထွက်ထားတာ ဘယ်သူယုံမလည်း"

"ဘာသာစုံဂုဏ်ထူး ဟုတ်လား "

"ဟုတ်တယ်ညီမရဲ့ဆေးလိုင်းမှီတယ်လေ

သူကစိတ်မဝင်စားဘူး

ဘယ်လောက်အမှတ်တွေသမျှောဖို့ကောင်းလို

က်လဲ "

"သူကတော်ပါတယ် မဟုတ်ရင်မခံတဲ့စိတ်ကပဲ

စိတ်ပူစရာရှိတာ "

Lay Nge

"ညီမကလည်း သူကမဟုတ်ရင်လည်းမခံဘူး ဟုတ်ရင်လည်းမခံဘူး ဒါပင်မဲ့ ညီမစကားတော့ သူနားထောင်တယ် "

သူမအစ်ကိုအံ့ကိုပြုံးပြကာငြိမ်နေလိုက်သည်။ မောင်သူမကိုဘယ်လောက်ချစ်လည်းဆိုတာ အချစ်ခံရတဲ့သူမအသိဆုံးမဟုတ်လား။သူမအ ပေါ်ဘယ်လောက်ဂရုစိုက်လည်း။

မလည်းမောင့်အချစ်ကိုမှီအောင်ကြိုးစားမယ် မောင်.......။

~~~~~~~~~~

{မောင်တွေကကောင်းပါတယ်}

☼နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း❀

part_21

ဒီလိုနဲ့ နှင်းမှုန်လေးတွေဖြန့်ကျက်ပြီး
အေးချမ်းတဲ့ December
လလေးကိုရောက်လာလေသည်။ပတ်ဝန်းကျင်
မှာလည်း မြူတွေအုံဆိုင်းပြီး
~~~~~~~~~~

တစ်အိမ်နဲ့တစ်အိမ်တောင်မြင်ရဖို့မလွယ်အောင်ဒီနှစ်ကနှင်းကျတာအရင်နှစ်တွေထက်ပိုများသည်။နေမင်းလက်ရာတစ်ယောက်ကတော့ December ကျောင်းပိတ်ရက်မို့ မကို တွေ့ဖို့အရေး ဒို့အရေးလုပ်ကာ အမြဲအလုပ်အားတာနဲ့ မဆီလစ်ရတာအမော။အခုလည်း December လမို့ အရမ်းအေးတာကြောင့် မအတွက် သူကိုယ်တိုင်အပင်ပန်းခံကာ onlie ပေါ်ကနေ အလုပ်တစ်ဖက်နဲ့ ရအောက်သင်ပြီး ထိုးထားတဲ့ ဆွယ်တာလက်ရှည်လေးကိုယူကာ

lay Nge

မနက်အစောကြီး

မဆီကိုသွားဖို့ဦးတည်လိုက်သည်။

တွင် တွင် တွင်

သူကားမောင်းနေရင်းဖုန်းက Messenger

ကနေစာတွေတရက်စက်ဝင်နေတာကြောင့်

ကားကိုလမ်းဘေးထိုးရပ်လိုက်ပြီး

လိုင်းပိတ်ဖို့ဖုန်းကိုယူလိုက်တော့ Group ကနေ

စက်ကိုင်း နဲ့

မနွလေးကနှစ်ကောင်ဖုန်းခေါ်နေတာကြောင့် ကိုင်လိုက်သည်။

"ဘာလည်းစောစောစီးစီး "

ငြိမ်းထက်_ "အေး စောတယ်သာပြောတာမင်းက ဆွယ်တာကြီးဝတ်ပြီး ဘယ်ကို Goမလို့လည်း "

ကျော်မျိုးထူး_"အေးလေ မင်းကဘယ်သွားမလို့ "

သိရဲ့သားနဲ့မေးတဲ့

သတောင်းစားနှစ်ကောင်ကို....

"ကားကို လေ့ကျင့်ခန်းထွက်လုပ်ပေးတာလေ

အေးနေမှာဆိုးလို့ "

ငြိမ်းထက်_"မင်းကလည်း စတာကို

အခုအိုက်မှာအေးလား ဒီမှာကအေးတယ် "

"မအေးဘူး နေပူနေတယ် December က စစ်ကိုင်း နဲ့ မန္တလေးမှာပဲအေးတာ ကျန်တဲ့နေရာတွေက နေပူနေတာ "

ကျော်မျိုးထူး_"ခွေးကောင် ငါတို့ကစေတနာနဲ့မေးတာကို "

"ဟာ မင်းတို့ဟာတွေက December လကိုအေးလားမေးကတည်းကရှုးနေတာမင်း တို့မဟုတ်ဘူးလား"

LayNge

ငြိမ်းထက်_"အေးပါကွာမှားပါတယ်
သဘာဝပန်းဆီ သွားမလို့မလား "

"အွန်း သိရင်ဒါပဲ ဖုန်းချပြီ
အလိုက်ကန်းဆိုးမသိဘူး "

သူဖုန်းကိုချက internet ကိုပိတ်လိုက်ပြီး
ဖုန်းကို သူ့အရှေ့က car box ထဲထည့်ပြီး
ကားကိုစက်နှိုးက
ရပ်ထားရာကနေမောင်းထွက်လာသည်။သူမဆီ
ရောက်ဖို့ သူအမြန်မောင်းချင်ပင်မဲ့

မနက်စောစောမို့နှင်းတွေကျနေတာကြောင့်
သူမောင်းနေကြအတိုင်းမောင်းရင်
သူမဆီမရောက်ပဲ ရာမမင်းဆီရောက်နေမှ
ဂျွန်းထိုးမောက်ခံ့ဖြစ်ကုန်မယ်။သူနာရီဝက်
လောက်မောင်းပြီးတော့သူမတို့အိမ်ကိုရောက်
လာတယ်။

သူခြံထဲဝင်မလို့ကြံနေတုန်း
ခြံမျက်စောင်းထိုးမှာကားတစ်စီးရပ်ထားတာ
ကြောင့်
သူစိတ်ထဲတစ်မျိုးဖြစ်နေသည်။သူဆက်ပြီးကြ

ညှိ့မနေတော့ပဲ ခြံထဲဝက်လာကာ

အိမ်ဝရောက်နေ့ ပိတ်ထားတဲ့တံခါးကို

ခေါက်လိုက်သည်။

ဒေါက် ဒေါက်

ကျွိ

"မ "

Lay Nge

"ဟင်

မောင်မနက်အစောကြီးဘာလာလုပ်တာလည်း

"

"ဒါလာပေးတာ "

သူလက်ထဲက သေချာခေါက်ထည့်ထားတဲ့

ဆွယ်တာအင်္ကျီလေးကိုအိတ်ထဲကထုတ်ကာ

ပေးလိုက်သည်။

Law Nge

သူ မောင် ပေးတဲ့ဆွယ်တာလေးကိုကြည့်ပြီး

အံ့သြနေရသည်။ပိုပြီးအံ့သြစေတာက အင်္ကျီရဲ့

ဘယ်ဘက်ရင်ဘက်နားမှာ Mgဆိုပြီး

စာတန်းလေးထိုးထားတာကြောင့်ဖြစ်သည်။ဆွ

ယ်တာလေးကိုဖြန့်ကြည့်တော့

လည်ပင်းအပိတ် အနီရောင်လေး

သူမအရမ်းသဘောကျပါသည်။ဒါတကယ်ပဲ

မောင်ကိုယ်တိုင်ထိုးထားတာလား။ယောကျာ်း

လေးတွေကဒါမျိုးတွေစိတ်ဝင်စားကြတာမှမ

ဟုတ်ပဲ။

"မောင် ဒါက "

"မ အတွက်မောင်ကိုယ်တိုင်ထိုးပေးထားတာ ကြိုက်လားဗျ "

"တကယ်လား မောင်ကိုယ်တိုင်လား "

"တကယ် မယုံရင်လက်ကိုကြည့် အပ်စိုက်ထားတာ ရင်ဘက်ကနာမည်ထိုးတုန်းကစိုက်မိထားတာ "

သူမ မောင့်ရဲ့လက်ကိုယူကြည့်လိုက်တော့ ဟုတ်ပါရဲ့ လက်ထိပ်လေးတွေအပ်စိုက်ထားတာ ရဲနေတာပဲ။

"မောင်ရယ် မောင်ကလေတကယ်ပဲ ဟင့် ချစ်တယ် ကျေးဇူးပါ "

"ရပါတယ် မရဲ့ "

"မောင် ခဏစောင့်နော် မောင့်လည်း မ ပေးစရာရှိသေးတယ် ခဏလေး "

LayNge

"ဟာ မ ခဏနေပါဦး ဒါလေးအခုဝတ်လိုက်

မနဲ့တော်ရဲ့လားလို့ မောင်က

ပွပွလေးလုပ်ထားတာ "

"ဟို

မကအခုအနွေးထည်ဝတ်ထားတယ်လေမောင်

ရဲ့ "

"ဟာ ချွတ်လိုက်ပေါ့ မရာ လွယ်လွယ်လေး ပဲကို

"

LayNge

"အင်းပါ အင်းပါ "

သူ့ရှေ့မှာတင်အပေါ်အနွေးထည်လေးကို ကြယ်သီးတစ်လုံးတက်ထားတာကိုဖြုတ်ကာချွတ်လိုက်သည်။ချွတ်ထားတဲ့ အနွေးထည်ကို မောင့်လက်ထဲခဏထည့်ကာ မောင်ပေးတဲ့ဆွယ်တာလေးကိုဝတ်လိုက်သည်။

"ရပြီလား မောင် အဆင်ပြေရဲ့လား "

"ပြေတယ်မ အရမ်းလှတယ် နွေးလား "

"အင်း အရမ်းပဲ
မောင့်ရဲ့ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေကြောင့်ထင်တယ်
ပုံမှန်ဆွယ်တာတွေထက်ပိုနွေးတယ်မောင် "

"အာ စကားတက်လိုက်တာမရာ မ
မောင့်ရင်ခွင်ထဲမရောက်ခင်
ဒါလေးကမောင့်အစားနွေးအောင်
ကူညီပေးလိမ့်မယ်နော် မ"

"အင်း ဒါဆိုမောင့်လည်း မပေးစရာရှိသေးတယ်

ခဏစောင့်သွားယူလိုက်ဦးမယ် "

သူမမောင့်ကို ခဏစောင့်ခိုင်းပြီး

အခန်းထဲဝင်လာကာ

အဝတ်ဗီရိုအသေးလေးထဲက

အဝတ်ဘူးလေးကိုထုတ်ယူလိုက်ပြီး

ဗီရိုပြန်ပိတ်ကာ

အခန်းထဲကထွက်လာသည်။သူမ

အိမ်ဝရောက်တော့မောင်က

ခြံပြင်ဘက်ကိုလှည့်ကာ

သူမအနွေးထည်ကိုကိုင်ပြီးလက်နောက်ပြစ်ထားသည်။

"မောင် "

သူမခေါ်လိုက်တော့မှာကလှည့်ကြည့်လာသည်။

"အင့် မောင်အတွက် "

Lay Nge

သူ သူမပေးတဲ့ဘူးကို
ယူလိုက်ကာဖွင့်မလို့လုပ်တော့
သူမကအဖွင့်မခံပေ။

"အိမ်ရောက်မှကြည့်မောင် နော် "

"ဟုတ်ပါပြီ ဗျ ဒါဆိုမောင်သွားတော့မယ်နော်
ဒီရက်ပိုင်း company
ကအလုပ်တွေများနေတော့
မောင်အချိန်တိုင်းရှိမနေပေးနိုင်တာတောင်းပန်
ပါတယ်နော် "

"အော် ရပါတယ်ရှင့် သွားအေးတယ်

ကားကိုဂရုစိုက်မောင်းနော်

ရောက်ရင်ဖုန်းဆက်ဦး

ကားကိုပုံမှန်အနေအထားနဲ့ပဲမောင်း "

"ဟုတ်ကဲ့ပါဗျ သွားပြီ မ"

"သွားပါမောင် "

သူမကိုပြုံးပြကာ

ခြံပြင်ကကားဆီလာပြီးကားထဲဝင်တော့

လက်ထဲမှာဘူးအပြင်

သူမကိုအတင်းချုတ်ခိုင်းထားတဲ့အနွေးထည်

လေးပါပါလာသည်။သူပြုံးကာ

သူမအနွေးထည်လေးကို

သူနာခေါင်းကပ်ကနမ်းလိုက်သည်။သူမကိုယ်သ

င်းနံ့ပါတဲ့ ဒီအနွေးထည်လေး

ပြန်ပေးဖို့အစီစဉ်မရှိတော့ပါ။သူမအနွေးထည်

လေး နဲ့

သူမပေးလိုက်တဲ့ဘူးလေးကိုတစ်ဖက်ကခံ့မှာတ
င်ပြီး ကားမောင်းထွက်လာတော့သည်။

ရှိုင်းတစ်ယောက်
ထွက်ခွာသွားတဲ့ကားကိုကြည့်ကာမဲ့ရင်း
သူခုဏကနှစ်ယောက်သားကြည်နူးနေကြတဲ့မြ
င်ကွင်းကို သူမြင်လေ
ဒေါ်သထွက်လေဖြစ်နေသည်။
ဘာလို့သူမလိုအဖြူထည်လေးက
ဒီလိုကောင်ကိုမှ
တအားချစ်နေရတာလည်း။မင်းသူကိုတအားချ

စ်လည်း

ကိုယ်ကတော့ရအောင်ခွဲမှာပဲ။မင်းသေဆုံးတဲ့အ
ထိတွဲရမဲ့လက်က ကိုယ့်လက်ပဲဖြစ်စေရမယ်။

အချစ်ဆိုတာ ချိုမြိန်သလောက်.....

တစ်ခါတစ်လေကြရင် သောက်လို့မရအောင်ကို
ခါးသက်နေတက်တယ်ဆိုတာ.....။

ဒေါက် ဒေါက်

"နေမင်းလက်ရာ ငါဝင်လာမယ် "

"ဝင်ခဲ့လေ "

ကျွိ

"ငါပြောစရာရှိ လို့ကွ "

"ထိုင်ပါကွာမက်တပ်ကြီး"

"အေး "

Lay Nge

သူ ခုံမှာဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး...

"မင်းနဲ့ ငါ
ဒီတစ်ပတ်အလုပ်ပိတ်ရက်နေရာတစ်ခုသွားရ
အောင် "

နေ ကွန်ပျူတာမှာ ခရီးသွားဖို့အပ်ထားတဲ့
Hotel စရင်းတွေကိုစစ်နေရာကနေရပ်လိုက်ပြီး
ကျော်သူရကိုမော့ကြည့်လိုက်သည်။

"ဘယ်ကိုလည်း Club ဆိုနိုး ရန်ဖြစ်ဖို့ဆို နိုး အလေလိုက်ဖို့ဆို နိုး "

"ဟာမင်းကလည်း မသိရင်ငါကပဲ Clubအမြဲသွားတဲ့လူလိုလို ရန်အမြဲဖြစ်နေတဲ့ အလေလိုက်ကောင်လိုလိုကွာ "

"ငါအဲလိုဆိုလိုတာမဟုတ်ဘူး ငါအဲတာတွေမလုပ်ဘူးလို့ပြောတာ "

"ငါပြောတာက gym ကိုပြောနေတာကွ
အခုအသစ်ဖွင့်ထားတဲ့နေရာကမိုက်တယ်သိ
လား အရင်ကငါတို့သွားတဲ့နေရာတွေထက်
အများကြီးသာတယ်
ပစ္စည်းတွေလည်းတော်တော်စုံတယ်ကွ
ပြီးတော့ ယောကျ်ားလေးသက်သက်
မိန်းကလေးသက်သက် တစ်နေစီကွ
ဆရာကငါတို့အရင်တုန်းက နာမည်ကြီးဆရာ
သက်ကျော် သူကွ သွားရအောင် နော်
ဟိုသတောင်းစားနှစ်ကောင်ကိုလှမ်းပြောတော့
လာမယ်လုပ်နေတာ "

lawNge

"အင်း သွားလေမနက်ဖြန်သွားတာပေါ့ အဲမှာမင်းအကြိုက် Weight မတာတွေရှိလို့သွားချင်တာမလား ငါလည်းအလုပ်ကိုဝင်ကတည်းကမသွားဖြစ်တာ သွားမယ် "

"အင်း gym နာမည်က NP တဲ့ အဲ့မှာစုံကြမယ်ကွာနော် "

"အင်း "

"မင်း company ကို suit
နဲ့လာဘာလို့ပြောလည်း ခဏပဲ ဒီ shirt နဲ့
ဘောင်းဘီအတိုပဲဝတ်တာပဲ "

"လွတ်လပ်တယ် ကွ "

"ခွေးစာလာကျွေးတာမဟုတ်လား "

"xိုး လာကျွေးတာ မင်းကို "

Lay Nge

"ဟကြောက်တယ်မစတော့ပါဘူး ဒါနဲ့ မင်း Born တဲ့နေ့နီးပြီနော် "

"သိတယ် "

"အဲ့နေ့ကြရင် ဟိုနှစ်ကောင်လည်းပြန်ခေါ်ရအောင် အသေကဲကြမယ်ကွာ party လုပ်ပေးရမယ် "

"အေးကွာလုပ်ပေးမယ် ဟုတ်ပြီလားလားနားငြီးတယ် သွားတော့ "

"ချွေးကောင် "

"အေး အဲဒါမင်းသူငယ်ချင်း "

"နေ မင်းအန်ကယ်တို့ hotel ကိုလက်ခံလိုက်တော့ ရှိင်း hotel ဘက်အန်ကယ်ကိုတိုက်ခိုက်နေတာတွေရှိတယ် ဒါမှမဟုတ်ကွာ company ကိုဝင်လိုက်တော့ မင်းဒီဘက်ကို စနေ

တနင်္ဂနွေမှာလာကြည့်လည်းကိစ္စမရှိဘူး ငါတစ်ယောက်လုံးရှိတယ် "

"ဒယ်ဒီကို ဟုတ်လား "

"အေး မနက်ကငါ coffee bar သွားထိုင်ရင်း ကိုအံ့နဲ့တွေ့တယ် သူအဖေတရားသူကြီးက မင်းအဖေတိုင်ပင်တာတွေကို ကိုအံ့ကကြားလာတာတဲ့ "

"ရှယ်ယာ ကိစ္စတွေဝင်နှောက်နေပြီထင်တယ် "

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ကွာ မင်းသွားလိုက်ပါ အဲ့ကောင်ထက်မင်းတော်တယ်ဆိုတာပြလိုက်ကွာ ဟမ် ဘယ်လိုလည်း "

သူကျော်သူရပြောတာတွေကိုသေချာစဥ်းစားပြီး အလုပ်နှစ်ခုကို ဘယ်လိုညီမျှခြင်းချရမလည်းစဥ်းစားနေသည်။ ဒီ company ကသူဝါသနာပါရာ hotel ကအခုအချိန်မှာသူကိုလိုအပ်နေတယ်။ဒယ်ဒီက အဆင်မပြေတာကိုထုတ်မပြောပင်မဲ့

ဒီရက်ပိုင်းမျက်နှာမကောင်းတာတော့သတိထား
မိပါသည်။

"ဟူး "

သူသက်ပြင်းချကာ
ခိုင်မာတဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုချလိုက်သည်။

"ကျော်သူရ ငါဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ
မင်းစောင့်ကြည့်နေ"

Lay Nge

"အေး စိတ်ဝင်စားပြီ "

သူ နဲ့
ကျော်သူရတစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်အထာ
ပါပါကြည့်ကာ ပြုံးလိုက်ကြသည်။

သူကျော်သူရနဲ့စကားပြောပြီးတယ်ဆို
company ကို ကျော်သူရလက်ထဲအပ်ပြီး
မဆီကိုထွက်လာသည်။သူမနက်က
မပေးလိုက်တဲ့ ဘူးလည်း
အလုပ်ကိုအသဲအသန်တွက်လာတာကြောင့်မ

ကြည့်ရသေးပေ။အခုတော့ သူမလေးဆီကို

သွားပြီး

မနက်ဖြန်မတွေ့ရမှာဆိုးလို့အတိုးချဖို့ရဆုံးဖြတ်

ကာ မဆီထွက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

သူမတွေရပ်ကွက်ထဲဝင်လာတော့

အရှေ့ကစက်ဘီးနင်းနေတာ

တောင်ရောက်လိုက်မြောက်ရောက်လိုက်နဲ့

ကားကျော်ဖို့ကြလည်း အဆင်မပြေ

နင်းနေတာက အလည်တည်တည့်မှာ

အဲဒါဘယ်သူလည်းဆိုရင်ဖြင့် သူချစ်ရဲ့တဲ့သူရဲ့

မ။သူပြုံးကာအနောက်ကနေ
ဖြေးဖြေးချင်းမောင်းပြီး ကပ်လိုက်လာသည်။

သူမစက်ဘီးမစီးတာကြတော့
ပျင်းတာနဲ့စက်ဘီးပြန်စီးတာ
လဲကျတာလည်းအခါခါ
အခုအပြန်ကြမှနည်းနည်းအဆင်ပြေသွားသည်
ထင်ရသည်။သူမ
ခြံရှေ့ရောက်တယ်ဆိုစက်ဘီးပေါ်ကဆင်းလိုက်
ပြီး ခြံထဲကိုစက်ဘီးသွင်းဖို့ပြင်လိုက်သော်လည်း

layNge

ကားဟွန်းတီးသံကြောင့်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်

။

တီ တီ

သူမလှည့်ကြည့်လိုက်တော့ အနက်ရောင်ကား

ပေါ်ကနေဆင်းလာတဲ့ မောင်။

"မ ဒီလို ကလင် ကလင် "

LayNge

သူမဆီရှေ့မှာမက်တပ်ရပ်ပြီး

သူမစက်ဘီးစီးနေတဲ့ပုံကို

လက်ကိုဟိုဘက်ယိမ်းလိုက်ဒီဘက်ယိမ်းလိုက်

လုပ်နေတဲ့မောင်။

"မောင် နော် ငါစိတ်ဆိုးမှာ

မနင်းတာကြာပြီအခုမှပြန်နင်းတာလေ

ဒီလောက်တော့ရှိမှာပေါ့

အခုအဲတာမောင်တွေ့တာက

တော်တော်အဆင်ပြေနေတာ အစောကဆို

ခဏခဏလဲနေတာ"

နေ

မျက်နာပြောင်နေတဲ့ရုပ်ကချက်ခြင်းတည်သွား

ပြီး မလက်ကိုဆွဲပြီးကြည့်လိုက်တော့

တံတောင်မှာပွန်းနေတာများသွေးတောင်စို့နေ

တာ သူမမနာဘူးလားမသိ။

"မ ဂရုစိုက်မှပေါ့ နောက်နေ့ကစပြီး

စက်ဘီးနင်းဖို့မစဉ်းစားနဲ့ လာ "

သူမကို လက်ကနေဆွဲပြီး ကားနားခေါ်လာပြီး သူကားတံခါးဖွင့်ကာ car box ထဲက အနာကျက်ဆေးဗူး နဲ့ ပလာစတာ ကိုယူလိုက်ပြီး ကားတံခါးပိတ်လိုက်သည်။

"မ နော်မ ဒီမှာကြည့်ဦးသွေးတောင်စို့နေပြီ တွေ့လာ ခဏအနာခံနော် မောင် ဆေးလိမ်းပေးမို့ "

သူ ဆေးဖူးအဖြူလေးထဲက ဆေးကိုလည်းလေးပေါ်ထည့်ပြီး

LayNge

သူမတံတောင်လေးကိုဖြေးညှင်စွာပွတ်ပေးသ
ည်။သူမလက်ကလေးကိုပွတ်ပေးရင်
ပါးစပ်ကလည်းမှုတ်ပေးနေသည်။

"မ နာလား ဖူး "

"အာ
သိပ်မနာဘူးရတယ်မောင်ဆေးကိုမစပ်ပါဘူး
အေးနေတာကို ဘာလို့မှုတ်နေတာလည်း "

Jay Nge

"ဘယ်ပြောရမလည်း စပ်ချင်လည်းစပ်မှာပေါ့

အေးတာမောင် သိသားပဲ မရာ

စက်ဘီးမစီးတော့နဲ့နော် "

ထိုအခါမက နှုတ်ခမ်းလေးဆူကာ...

"စက်ဘီး စီးချင်လို့မောင်ရဲ့မ

ကစက်ဘီးစီးရတာကြိုက်တယ်

မကန့်ကွက်ပါနဲ့နော် စီးမှာပဲ "

"နိုး ဒီကနင်းပေးမဲ့ bycicle driver ကြီးတစ်ယောက်လုံးရှိနေတာပဲ မောင်ကနင်းမယ် မကလိုက်စီးပေါ့ ဘယ်လိုလည်းကျေနပ်လား "

"တကယ်လား မောင် "

"နှစ်ကယ်ပါဗျ အခုစီးချင်သေးတယ်မဟုတ်လား လိုက်စီးရအောင် "

Lay Nge

"အင်း စီးမယ် စီးမယ် "

စက်ဘီးစီးချင်ကြောင်းကို
ခေါင်းလေးပါငြိမ့်ကာပြောနေတဲ့မပုံစံက
28နှစ်လို့လုံးဝကိုထင်ရက်စရာကိုမရှိပါ။သူမပုံစံ
လေးက အခုဂါဝန်အဖြူရောင်အရှည်လက်တို
ရင်အကပ်ကလေးနဲ့
ဘယ်လောက်ချစ်စရာကောင်းနေလိုက်လည်း။

သူမဆီက စက်ဘီးယူကာခွစီးလိုက်ပြီး...

"မတက်လို့ရပြီ "

"အင်း မောင် "

သူမ

အနောက်ထိုင်ခုံလေးမှာဘေးတစ်စောင်းဝင်ထို

င်ပြီး

မောင်ခါးကိုလက်လေးတစ်ဖက်နဲ့ဖက်လိုက်သ

ည်။သူလည်း သူခါးကိုလာဖက်တဲ့

မလက်ဖွေးဖွေးလေးကို ငုံကြည့်လိုက်ပြီး

စနင်းလိုက်သည်။

သူမမနက်ကပေးတဲ့လက်ဆောင်အကြောင်းကို မောင်ဘာမှမပြောတာကြောင့် မောင်မကြိုက်ဘူးလားဟုတွေနေမိသည်။သူမလည်း မောင်လိုပဲကြိုးစားထားတာပဲလေ။

"မောင် "

"ဗျာ "

"ဟို ဟိုလေ "

Lay Nge

သူမမေးနေချင်ပင်မဲ့မမေးရဲ

မကြိုက်ဖူးဆိုရင်သူမပဲဝမ်းနည်းရလိမ့်မည်။

"ဘာလည်း မ မေးလေ"

"ဟိုမနက်ကလေ ပေးလိုက်တာ

မကြိုက်ဖူးလားဟင် "

LayNge

"ဘာကို..အော် မ

မောင်မနက်ကရောက်တယ်ဆိုအလုပ်ကိုတန်း

သွားရတာနဲ့ မကြည့်ရသေးဘူးမရဲ့"

"အော် မောင်ကဘာမှမပြောတော့လေ

မကြိုက်မှာဆိုးလို့"

"အဲဒါတော့မပူနဲ့

မပေးတာအကုန်ကြိုက်တယ်ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်

မနဲ့ထိတွေ့ထားတဲ့ ပစ္စည်းမှန်သမျှကြိုက်တယ်

မနက်က မဝတ်ထားတဲ့အနွေးထည်လေး

မောင်ဆီပါလာတယ် "

"အယ် ဟုတ်သား မ လည်းမေ့နေတာ မောင် "

"မောင်ယူလိုက်တော့မယ် ပြန်မပေးတော့ဘူး

လိုချင်ရင်အသစ်ပြန်ဝယ်ပေးမယ် မ "

"ယူပါမလိုချင်ပါဘူးမောင်ရဲ့

ပြီးတော့အဲ့အနွေးထည်ကလည်း

ဟောင်းနေပြီလေ

မလည်းဝတ်လာတာနှစ်နဲ့ချီနေပြီ "

"တကယ် "

"အင်း "

"မောင်က ပိုတောင်ပြန်မပေးချင်တော့ဘူး

မနဲ့အတူအကြာကြီးကပ်နေခဲ့ရတဲ့ပစ္စည်းရတာ

မောင်ပျော်လိုက်တာ "

"မောင်ကလည်း သဘာဝ

ဆီကဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပျော်နေတာပဲ "

"ချစ်တာကို မ ရဲ့"

"ဟုတ်ပါပြီ ကိုစကားတက်လေးရဲ့"

သူမတို့ချစ်သူနှစ်ဦး

စက်ဘီးစီးလာတာကိုရပ်ကွက်ထဲကလူတွေ

တော်တော်များကကြည့်နေကြသည်။အဒီကက

တော့ မောင်ကို

LayNge

မမြင်ဖူးတာကြောင့်ဖြစ်မည်။သူမတို့နှစ်ယောက်ကိုကြည့်ပြီး
အချို့ကောင်မလေးတွေကလည်း
တစ်တွတ်တွတ်ပြောနေကြသည်။သူမ မရှက်ပါဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့
လူမြင်မကောင်းတာလုပ်နေကြတာမှမဟုတ်တာ။

သူမတို့နှင်းနေရင်းတစ်နေရာအရောက်
အတိုဆိုမှ မပေါ်ယုံလေးတွေဝတ်ထား
မိန်းကလေးတစ်စုက

layNge

သူမတို့ကိုလက်ညှိုးထိုးနေတာကြောင့်

သူမရင်ဘက်ကိုငုံကြည့်တော့လည်း

လည်ပင်းတစ်ဝိုက်လေးသာပေါ်တာလေးမို့

လက်ညှိုးထိုးနေတဲ့နေရာကိုသေချာကြည့်တော့

မောင်ရဲ့ခြေသလုံး နဲ့ စက်ဘီးနင်းနေရင်း

မောင်ဒူးအတိဘောင်းဘီက

ပေါင်အလည်မရောက်လောက်ကိုတက်နေတာ

ကို

ပြနေခြင်းဖြစ်သည်။သူမဘောင်းဘီအတိုပဲဝတ်

တက်တဲ့ မောင်ကိုအူတိုလာကာ

သူခါးကိုဖက်ထားတဲ့လက်ကိုလွှတ်လိုက်သည်။

နေ ခါးကိုဖက်ထားတဲ့

မလက်ဖယ်သွားတာကြောင့်

စက်ဘီးကိုရပ်လိုက်သည်။သူစက်ဘီးရပ်လိုက်

တော့ မကာလည်းဆင်းပြီး

သူမဘာသာအနောက်ကိုပြန်လှည့်လျှောက်သွား

တာကြောင့် သူစက်ဘီးကိုပြန်လှည့်က

မောင်ကိုအမှီလျှောက်ရသည်။သူမခြေလှမ်းက

သူခြေလှမ်းနဲ့ယှဉ်ရင် အကွာကြီးမို့

နှစ်လှမ်းသုံးလှမ်းလောက်နဲ့ကိုမှီသည်။

" မ ဘာဖြစ်တာလည်း "

"ဘာမှမဖြစ်ဘူး "

သူမေးတာကိုဘုဂလန့်ပြန်ပြောနေတဲ့ မကြောင့် သူမျက်ခုံးပါပင့်တက်သွားရသည်။သူတစ်ဖက်ကစက်ဘီးကိုကိုင်ကာ အခြားတစ်ဖက်ကမပုခုံးလေးကိုဖက်လိုက်တော့ မကသူလက်ကိုရိုက်ချသည်။

"မဖက်နဲ့ "

"ဘာဖြစ်လို့လည်း

မောင်ဘာအမှားလုပ်လို့လည်း ချစ်သူလေးရာ "

"ကိုယ်လုပ်တာကိုယ်သိမှာပေါ့

သူခြေထောက်တွေ

သူ့ပေါင်တွေဖြူကြောင်းလှကြောင်းကိုကြွားချင်

နေတာ "

သူမအဲလိုပြောမှသူသေချာစဥ်းစားကြည့်တော့

သူဘောင်းဘီအတိုဝတ်တာကိုပြောချင်နေတာနဲ့

LayNge

တူတယ်။ဒါပင်မဲ့ ချစ်သူသက်တန်းကလည်း
၆လတောင်ပြည့်တော့မယ်
အခုမှထူးထူးဆန်းဆန်းလုပ်နေတာမို့ သူ
မမျက်နာလေးကိုလစိုက်ကြည့်နေလိုက်သည်။

ဒီလောက်ဘာကြောင့်ဖြစ်တာပြောနေတာတော
င် မျက်နာကိုစိုက်ကြည့်နေတာကြောင့် မောင့်ရဲ့
ဗိုက်ခေါက်ကိုလိမ်ဆွဲတော့
ဒင်းကတွန့်တောင်မတွန့်ပါ။

"မ ဗိုက်ခေါက်ဆွဲချင်ရင် မင်္ဂလာဦးညကြမှ သေချာကြည့်ပြီး အသားရှိတဲ့နေရာကိုဆွဲလိမ်ဟွန်း အခုမလိမ်တဲ့နေရာက six pack နေရာနာကိုမနာတာ အဟက် "

"ဒီလောက်စိတ်ဆိုးနေတာတောင်မှ နာဘူးအတွေးက ထိပ်ဆုံးကတွေးနဲ့သေးတယ် "

"ဟောဗျာ ထားပါ ဘာတွေကောက် "

LayNge

"ဘောင်းဘီအတိုဝတ်ရတာတော်တော်ကြိုက်လား ဟမ် "

"အင်း ကြိုက်တယ်မ ဝတ်ရတာသက်တောင့်သက်သာရှိလို့ "

"ရှိလည်း မဝတ်နဲ့တော့ "

"ဘာလို့လည်း မရဲ့မောင်အရင်ကလည်း ဒီလိုဝတ်လာတာပဲလေ "

"ခဏက မိန်းကလေးတွေကြည့်နေတာလေ

လက်ညှိုးတောင်ထိုးပြနေကြသေးတယ်

အဲလိုတွေသဘောကျတာလား မောင်က "

"မောင်ရဲ့မကာသဝန်တွေတိုနေတာပေါ့

ချစ်လိုက်တာကွာ လမ်းပေါ်မှာမို့လို့

လူမရှိတဲ့နေရာသာဆို ဖက်နမ်းပြစ်မှာ "

"ဟုတ်တယ် သဝန်တိုတယ်

မောင်မဝတ်တော့ဘူးမဟုတ်လား "

"မ ဝတ်စေချင်မဝတ်တော့ဘူးနော်

အိမ်မှာနေရင်း နဲ့

ခရီးထွက်မှပဲဝတ်တော့မယ်နော် company

သွားလည်းမဝတ်တော့ဘူး suit

ပဲဝတ်တော့မယ်နော် စိတ်မကောက်နဲ့ "

"အွန်း ကောက်တော့ဘူး "

"မ မနက်ဖြန်ကြရင်

မောင်မလာရင်စိတ်မဆိုးနဲ့နော် ကိစ္စတစ်ခုရှိလို့

ညဘက်ကြရင်ဖုန်းဆက်မယ်နော် "

"ရပါတယ် မောင့်ကိစ္စသာ

အဆင်ပြေအောင်လုပ် "

"ဟုတ် "

နေမင်းလက်ရာတစ်ယောက်

သူ့အကြိုက်ဆုံးအရာကိုစွန့်လွှတ်လိုက်ရပင်မဲ့

သူ့အချစ်ဆုံးရဲ့

ချစ်စရာအကောင်းဆုံးပုံစံလေးကို

သူပိုင်ဆိုင်ရတာမို့ တန်ပါသည်။

မရဲ့

သဝန်တိုတာလေးကအစချစ်နေပြီမရယ်.........။

OBJ

☼နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း❀

Lay Nge

Part_22

Nay Lat Yar hotel ခန်းမဆောင်ကြီးအတွင်း

Media တွေရော

ရှယ်ယာရှင်တွေရောရောက်ရှိနေကြသည်။အကြောင်းအရာကလွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပတ်လောက်ကတည်းကထွက်ပေါ်နေတဲ့ Nay Lat Yar hotel ရဲ့ ရှယ်ယာအများဆုံး CEO ဦးနေမင်းအစား တစ်ခြားသူပြောင်းလဲတော့မည်ဟု သတင်းထွက်ပေါ်နေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။အခုလည်း CEO ဦးနေမင်းကိုယ်တိုင် သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲလုပ်ဖို့အကုန်လုံးကိုဖိတ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

"Hello ကျွန်တော်အခု Nay Lat Yar Hotel ရဲ့ လက်ရှိ CEO ဦးနေမင်းပါ Media တွေအနေနဲ့ သိချင်တာမေးနိုင်ပါတယ် "

ထိုအခါမှ Media တွေက...

"လက်ရှိ CEO လို့ပြောတော့ CEO ပြောင်းတော့မယ်ဆိုတာသေချာတာပေါ့နော် ဖြေပေးပါဦး "

Lay Nge

"ရှယ်ယာတွေမှာ ပြဿနာတက်နေတယ်လို့လည်းကြားပါတယ် ဖြေပေးပါဦး "

"နောက်ပြောင်းမဲ့ CEO ကရောဘယ်သူပါလည်း "

"ဖြေပေးပါ "

"ဖြေပေးပါ "

LayNge

"အားလုံးပဲ ခဏာတိတ်ပေးပါဗျ CEO ကအကုန်ဖြေပေးမှာဖြစ်တဲ့ အတွက် အားလုံးငြိမ်နေပေးကြပါ "

ဦးနေမင်းရဲ့ Security ကထပြောထဲဆိုအကုန်လုံးငြိမ်သွားတာကြောင့် ဦးနေမင်းကစကားစလိုက်သည်။

Lay Nge

"အားလုံးထင်နေကြသလိုပဲ Hotel မှရှယ်ယာတွေနဲ့ပက်သက်ပြီး ပြဿနာဖြစ်နေပါတယ် hotel ရဲ့ရှယ်ယာ 40 ရာခိုင်နှုန်းက ကျွန်တော်ပိုင်တာဖြစ်ပြီး ကျန်တဲ့ ၆၀ ရာခိုင်နှုန်း က ရှယ်ယာ 10 ယောက်ပိုင်တာပါ အခုအဲရှယ်ယာယ် 60 ရာခိုင်းနှုန်းကို တိတ်တစိတ်နောက်ကွယ်ကနေ ဝယ်နေတဲ့သူရှိပါတယ် အခုသူကဘယ်သူလည်းဆိုတာမသိသေးပင်မဲ့ သူ ရှယ်ယာပိုင်ဆိုင်နှုန်းက 46 ရာခိုင်နှုန်း

ရှိတဲ့အတွက်

ထိုလူကရှယ်ယာအများဆုံးဖြစ်နေပါတယ် "

ဦးနေမင်းရဲ့ဖြေရှင်းချက်ကိုကြည့်ကာပွဲတစ်နေရာကနေကြည့်နေတဲ့ ရှိုင်း ကမဲ့ပြုံးပြုံးကာ...

"ခင်များတို့အခုတော့ ဘာတက်နိုင်သေးလည်း ဟွန်း အခု Reception က NayLatYar ဆိုတဲ့ Name က နောက်တစ်နေ့ကြရင် ရှိုင်း ဆိုပြီးပြောင်းသွားရင် ဟား...ဟား"

ရှိုင်းတစ်ယောက်အောင်နိုင်သူလိုမျိုး ကြည့်ပြီး ဟားတိုက်နေသည်။

"ဒါဆို အခု ရှယ်ယာအများဆုံးလူကို လွှဲပေးရတော့မှာပေါ့ "

"ဟုတ်ပါတယ် ဒါပင်မဲ့ အဲ့လူက လူလုံးထွက်ပြချိန်တန်ပြီထင်ပါတယ် "

"အင်းနော် သူCEO ရာထူးလွှယ်ယူဖို့ဆို
လူကိုယ်တိုင်လာမှ ရမှာပေါ့"

"အေးဘယ်သူလည်း စိတ်ဝင်စားစရာပဲ "

ဖြောင်း ဖြောင်း

ထိုစဉ် လက်ခုပ်တီးပြီး စင်ပေါ်ကိုတက်လာတဲ့
ရှိုင်း...

Lay Nge

"ဦးနေမင်း ကျုပ်ကိုသိတယ်မဟုတ်လား "

"ဒီလိုလုပ်ရက်ကို
လုပ်တာဘယ်သူလည်းဆိုတာ
ငါသိဖို့မခက်ပါဘူး "

"အပျွန်း ခင်များ အခုတော့
အနှစ်နှစ်အလလကြိုးစာခဲ့ရတဲ့ Hotel
ကြီးကိုကျုပ်ရပြီလေ"

Lay Nge

"ငါအသုံးမကျလို့ငါခံရတာ
ဘာမှဖြစ်စရာမလိုဘူး "

"ဒါဆို CEO လွှဲပြောင်းခြင်း
စာချုပ်မှာလက်မှတ်ထိုးပါ အဟက် "

ဦးနေမင်းတစ်ယောက်
သူသားလောက်ရှိတဲ့ကောင်ကလျှောင်နေတာ
ကြောင့် မျက်နှာတင်းသထက်တင်းကာ
လက်မှတ်ထိုးဖို့အပြင်....

Lay Nge

"ခဏအနေပါဦး သိပ်ပြီး ဆန္ဒမစောကြပါနဲ့ "

အသံကြားရာကိုကြည့်တော့ခန်းမအဝင်ပေါက်
ကနေပုံမှန်ခြေလှမ်းတွေနဲ့ဝင်လာတဲ့နေ။နေ
သူဆက်လျှောက်လာပြီး Media တွေ
ရှယ်ယာရှင်တွေကြားကနေ
စဉ်ပေါ်တက်လာပြီး
ရှိုင်းအရှေ့မျက်နှာချင်းဆိုင်ရပ်လိုက်သည်။

LyNge

"အပဟာက် ရှိုင်းထက်မြတ်

ခင်မျှားကိုခင်မျှားလည်လှုပြီ

အောင်းမေ့နေတာပဲ တကယ်တော့ခင်မျှားက

ရှယ်ယာ 46 ရာခိုင်းနှုန်းနဲ့ ဒီ Hotel

ကိုအပိုင်သိမ်းချင်နေတဲ့ပေါ့ ကျန်တဲ့ 54

ရာခိုင်းနှုန်းပိုင်တဲ့ ကျူပ်က

ခင်မျှားကိုထိုင်ပြီးရီနေတာညောင်းလို့ထလာ

တာ အပဟွန်း "

"မင်း မင်းက "

"ဟုတ်တယ် ကျူပ်ကခင်များ ခဏာလက်ညှိုးထိုးပြောခဲ့တဲ့ ဦးနေမင်းရဲ့သား နေမင်းလက်ရာပဲ အခုအချိန်မှာ ဒယ်ဒီရဲ့ ရှယ်ရာ 30 ရာခိုင်နှုန်းရော ကျူပ်တစ်ခြားသူတွေဆီကဝယ်ထားတဲ့ 24 ရာခိုင်နှုန်းပေါင်းရင် ခင်များဒါတော့တက်တယ် မဟုတ်လား"

နေ ရှိုင်းထက်မြတ်ဆိုတဲ့လူကို သေချာကြည့်ပြီး နှစ်ကိုယ်ကြားကြားယုံလောက်နဲ့ပြောလိုက်သည်။သူပြောလိုက်လို့ချက်ခြင်းပျက်ကျသွားတဲ့မျက်နှာကိုကြည့်ကာ သူပြုံးလိုက်ပြီး Media တွေဘက်လှည့်ကာ မိုက်ခ်ကို ယူလိုက်ပြီး....

"Hotel ရဲ့ CEO ပြောင်းမယ်ဆို

အမှန်တကယ်ပါ ဒါပင်မဲ့

အရင်ဆုံးပြောချင်တာက ဒီ shine hotel ရဲ့

ပိုင်ရှင်က လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုလုပ်နေပြီး

ဒီလိုနောက်ကွယ်ကနေ အကောက်ကြံတာက

ကလေးဆန်တယ်လို့ပဲကျွန်တော်ပြောချင်တယ်
လုပ်ငန်းရှင်တစ်ယောက်အနေနဲ့
သူထက်ငါအောင်မြင်ချင်တယ်ဆို ကြိုးစားမှုနဲ့
သက်သေပြလိုက်ပါ အခုကျွန်တော် ဒီက
ရှိုင်းထက်မြတ်ကို ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ စိန်ခေါ်တယ် "

နေစကားဆုံးတယ်ဆို ဦးနေမင်းသားလက်ထဲက
မိုက်ခ်ကိုယူကာ ...

"အခုအချိန်ကစပြီး Nay Lat Yar Hotel အပါအဝင် Company တွေအကုန်လုံးရဲ့CEO က နေမင်းလက်ရာ ဖြစ်တယ် ဒါကြောင့် သူကို Hotel ရဲ့CEO အဖြစ်ကြေညာတယ်"

ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း

ခန်းမဆောင်တစ်ခုလုံး လက်ခုပ်သံတွေနဲ့ပြည့်နေတော့သည်။Hotel အတွင်းမှာရှိတဲ့ ဧည့်သည်တွေကလည်း

Lay Nge

နေမင်းလက်ရာကို

ထောက်ခံကြိုဆိုသည့်အနေဖြင့်

လက်ခံကြိုဆိုနေကြသည်။

နေ ရှိုင်းထက်မြတ် မျက်နှာကို

စေ့စေ့ကြည့်ကာ...

"ခင်များ အဖေ ဦးထက်မြတ်ကိုပြောလိုက်

ကလိပ်ကကျစ်ညဏ်နဲ့လာမလုပ်နဲ့လို့

နေမင်းလက်ရာက စောက်ဂရုမစိုက်ဘူးလို့

Lay Nge

ခင်များတို့သားအဖက ကျုပ်အတွက်တော့

ကျုပ်အိမ်ကခွေးကိုထိန်းရသလောက်ပဲရှိတာ "

ဖေဖေကိုခွေးနဲ့နှိုင်းလိုက်တာကြောင့်

ဒေါသထွက်သွားပြီး အရှေ့က

သူထက်အရပ်မြင့်တဲ့ကောင်ကို အင်္ကျီစဆွဲက

ဆွဲထိုးမလို့လုပ်မှ Media ရှိနေတာကို

သတိရပြီး အင်္ကျီစကိုပြန်လွှတ်လိုက်သည်။

"အားလုံးပဲ အဖြေရပြီမို့ ပြန်လို့ရပါပြီ "

–

–

–

–

Lay Nge

"ဒယ်ဒီ "

"ပြောဘာလည်း "

"ဟာ အဲ့တာဘာဖြစ်တာလည်း ဒယ်ဒီ Hotel ကြီးပေးလိုက်ရလို့လား "

"အေး ဟုတ်တယ် မင်းကိုလွဲပေးလိုက်မိလို့နောင်တရနေတာ ရပြီလား "

LayNge

ဒေါ်လက်ရာ နဲ့ မေလက်ရာ ကတော့ hotel ကနေပြန်လာတာ ဆိုဖာပေါ်တောင်မထိုင်အားပဲတန်းရန်ဖြစ်နေတဲ့ သားအဖကိုကြည့်က သားအမိနှစ်ယောက် နားမလည်စွာဖြစ်နေကြသည်။

"ဘာဖြစ်နေကြတာလည်း ဟမ် ကိုက hotel သွားတာ

သားကဘယ်လိုလုပ်ပြန်ပါလာတာလည်း ဘာမှေ့လာပြန်ပြီလည်း "

"မင်းကွာ ငါ့နည်းနည်းလောက်ကြိုပြောမှပေါ့ "

"ကြိုပြောရင်
နားတွေကန့်ရုံတိုင်းမှာရှိတယ်ဒယ်ဒီရဲ့ "

ဒေါ်လက်ရာမေးတာလည်း ပြန်မဖြေနိုင် သေး သူတို့ဘာသာပြောလို့တောင်အဆင်မပြေပါ။

Lay Nge

"ဒါဆို အိမ်မှာပြောတော့ရော
မင်းသေသွားမှာမို့လို့လား "

"ဒယ်ဒီရာ သားကလည်း လာကယ်ရသေးတယ်
အပြစ်ကြီးပဲ
သားသမီးမေတ္တာကိုမစော်ကားကောင်းဘူး
ဒယ်ဒီရဲ့ "

Lay Nge

"အော်

မင်းကတော်တော်နစ်နာသွားတယ်ဆိုတော့

ဟာမ် နေမင်းလက်ရာ

မင်းရဲ့မေတ္တာရာကြီးကကြီးမားလွန်းလို့

မြင့်မိုရ်တောင်ကတောင်

ထိုင်ကန်တော့ရမဲ့အတိုင်း "

"ဒယ်ဒီရာ သားပြောပြမယ်

အခုဒယ်ဒီပြန်လိုချင်ရင်ပြန်ပေးမယ်

သားမှာလည်းအလုပ်နဲ့အကိုင်နဲ့ မအားဘူး "

"ဘာအလုပ်လည်း ပြောစမ်း ဘာအလုပ်လည်း
"

"မိန်းမယူဖို့လေ
သားကြိုးစားနေတာလေဒယ်ဒီရဲ့"

ဒေါ်လက်ရာ လည်း
ဖြစ်ပါစေဆိုပြီးထားလိုက်ကာ
ဆိုဖာမှာဝင်ထိုင်ရင်း TV ကို

အသံကျယ်ကျယ်သာဖွင့်လိုက်သည်။သူမဖွင့်တဲ့
လိုင်းက
နိုင်ငံခြားလိုင်းမို့တစ်ခြားနေရာတွေလိုက်ရှာရင်း
တစ်နေရာအရောက်..."Nay Lat Yar Hotel ၏
CEO ပြောင်းလဲခြင်း "ဆိုတဲ့ စာသားနဲ့အတူ
သတင်းကိုအကျယ်တဝင့် ရှင်းပြနေတဲ့
သတင်းတင်ဆက်သူ။သူမအဲ့လိုင်းကိုဆက်ဖွင့်
ထားကာ မေလက်ရာကလည်း
စိတ်ဝင်တစားသူမ
မာမီဘေးဝင်ထိုင်ကြည့်နေသည်။

TV သတင်းအစီအစဉ်တွင်____

"NayLatYar Hotel ရဲ့ CEO ဦးနေမင်းက

ယနေ့မနက်မှာ

ကြေညာတစ်ခုထုတ်ပြန်ခဲ့ပါတယ်..

ဦးနေမင်းက သူ့သား နေမင်းလက်ရာအား

hotel ရဲ့ CEO အသစ်ဖြစ်ကြောင့်

သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲမှာကြေငြာခဲ့ပါတယ်...ထို

သို့မကြေငြာမှီ

ပြဿနာအနည်းငယ်လည်းဖြစ်ပွားခဲ့ပါတယ်

အသေးစိတ်ကိုတော့ ဒီ vedio လေးမှာဆက်ကြည့်ပေးပါ "

Vedio အထဲတွင် သူတို့မနက်ကဖြစ်စဉ်တွေအကုန်ပါဝင်နေသည် ။ရှိုင်းထက်မြတ်သူ့ကို လက်ရွယ်တာရော ဦးနေမင်းသားဖြစ်သူကို CEO အဖြစ်ကြေငြာတာရော ပါဝင်သည်။

TV အစီအစဉ်က vedio မှာပါဝင်သလောက်ကြည့်ရတာတော့ သားအဖနှစ်ယောက်လုံးပြဿနာတက်ရလောက်အောင်အထိကြီးကြီးမားမားဘာတစ်ခုမှမပါပေ။သားက ကူညီပေးလို့ Hotel ပြန်ရတာကိုသူကတောင်ကျေးဇူးတင်ရဦးမဲ့ဟာကို သက်သက်သားကို ပြဿနာမရှာပဲကိုမနေနိုင်တဲ့ အဖိုးကြီး။

"အခုနောက်ထက်သတင်းတစ်ပုဒ်က အခု NayLatYar Hotel ရဲ့ CEO အသစ်နဲ့ပက်သက်တဲ့သတင်းပါ "

ထိုအသံကိုကြားတယ်ဆိုသားအဖနှစ်ယောက်လုံး စကားများနေရာကနေ မာမီတို့နဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်ဆိုဖာမှာ သူတို့သားအဖနှစ်ယောက်လုံးဝင်ထိုင်လိုက်ကြသည်။

LayNge

ဒီကောင်ကတော့ ဒီနေ့ Hotel မှာ CEO

ဖြစ်တယ်

မကောင်းတာကသတင်းထဲအထိပါလာပြီ။သူ

CEO ရာထူးလွှဲပေးမိတာတောင်

နောင်တရချင်လာသည်။ဒင်းကြောင့် 5 star

ရထားတဲ့အဆင့်က

ကြေးတံဆိပ်အဆင့်ထိကျသွားမှာကို

သူမြင်ယောင်နေသည်။

နေကတော့

ဘာသတင်းလည်းမသိတာကြောင့်စိတ်ဝင်တ

စားကြည့်နေလိုက်သည်။သူမသိတာက
ဒီသတင်းပြီးသွားရင်
သူတရားနာတော့မည်ဆိုတာပင်။

"ဟုတ်ကဲ့ NayLatYar Hotel ရဲ့ CEO
အသစ်က
အရည်းအချင်းရှိမယ်ဆိုတာယုံကြည်ပါတယ်
ဘာလို့လည်းဆိုရင် အခုနောက်ပိုင်း
ခရီးသွား...."

LayNge

ခရီးသွားဆိုကတည်းကသူသဘောပေါက်လိုက်ပါပြီ

သတင်းသမားတွေဘယ်လိုသိသွားကြလည်းမသိ။သူမျက်နာကြီး

ဇီးရွက်လောက်လေးသာကျန်ပါတော့သည်။

"ခရီးသွားတွေကြားမှာရေပန်းစားနေတဲ့ ခရီးသွားဝန်ဆောက်မှု company Nature Flower ဆိုတာ နေမင်းလက်ရာ ရဲ့ company ပါတဲ့ company ဖွင့်ပြီး

လပိုင်းလောက်ကတည်းက

အောင်မြင်အောင်လုပ်နိုင်တာက

တော်တော်ကိုအရည်အချင်း...... "

သတင်းတောင်မဆုံးသေးသူဇတ်ပိုးအုပ်ခံလိုက်

ရတော့သည်။ပြီးတော့

ဒယ်ဒီကသူကိုပြောလိုက်တရားဆိုတာ

သူစိတ်ထဲမှာတော့

ဘုရားလောင်းပါရမီဖြည့်ကျင့်

ခဲ့တဲ့သက်တမ်းလောက်ကို ကြာပါသည်။

နေမင်းလက်ရာမင်းတော့

ဒီနေ့ခေါင်းတည့်တည့်ကိုမိုးကြိုးပစ်ချခံလိုက်ရ

တာပါလား....။

Ring Ring Ring Ring

သဘာဝ ခေါင်းလျှော်ထားလို့

သဘတ်နဲ့ဆံပင်ကိုရေသုတ်နေတုန်း

ဗီရိုပေါ်တင်ထားတဲ့

ဖုန်းကအသံမြည်လာတာကြောင့်

တဘတ်ကိုဗီရိုပေါ်တင်ကာ

ဖုန်းကိုကြည့်လိုက်နော့ မိုင်မို့ကိုင်လိုက်သည်။

"မိုင် အချစ်လေးပြော "

"နင်သိပြီးပြီးလား"

"ဘာကိုလည်း ငါကဘာကိုသိရမှာလည်း "

"နေမင်းလက်ရာ အကြောင်းလေ "

Lay Nge

"မောင်ကဘာဖြစ်လို့လည်း ငါမသိဘူး ဒီနေ့ငါမောင်နဲ့မတွေ့ရသေးဘူး "

"onlie မှာရော Media တွေမှာပါ တင်ထားတာအများကြီးကို မသိတာ အံ့သြပ "

"အေးမသိဘူးမိုင်ရေ ငါ့ဖုန်းကြည့်ဖို့ကိုအချိန်မရှိတာ TV လည်းအိမ်မှာမရှိဘူး"

LayNge

"အေးအခုနင်ဘဲကလေ NayLatYar Hotel ရဲ့ CEO ကြီးဖြစ်သွားပြီ "

"ဟယ် တကယ် "

"အွန်း
အခုငါနင်မသိဘူးထင်လို့ဖုန်းဆက်ပြောထင်တဲ့အတိုင်းပဲ "

Lay Nge

"အဲတာကြောင့်

မောင်ကမနေ့ကသူဒီနေ့မလာနိုင်တာကိုပြော

သွားတာကို "

"အွန်း နင်ဘဲမွေးနေ့လည်းနီးနေပြီးနော် "

"သိပါ့ December 20 လေ 1998 လေ ဒီ

20ရက်နေ့ဆို မောင် 24 နှစ်ပြည့်ပြီလေ "

"အဲ့ကြ Party လုပ်ကြမှာထင်တယ် "

Lay Nge

"လုပ်ကြပေါ့ "

"နင်အဲ့ကြရင်လာမှာလား "

"အဲဒါတော့မသိသေးဘူး
မောင်နဲ့တိုင်ပင်ရဦးမှာပဲ "

Law Nge

"အင်း တိုင်ပင်ကြပေါ့
ငါကတော့နင့်ကိုသူ့မွေးနေ့မှာရှိစေချင်တယ်
သူလည်းပဲရှိစေချင်မှာပဲ "

"ငါသိပါတယ် ဒါဆိုနင်ငါ့ဆီလာခဲ့ ဦး
မောင့်အတွက်တစ်ခုခုသွားဝယ်ရအောင် "

"ဟာ ညနေစောင်းနေပြီလေ သဘာဝရဲ့"

"မနက်ဖြန်မှပြောတာပါ ဟာ"

"အင်းပါ နင်အခုဘာလုပ်နေတာလည်း "

"ခေါင်းလျှော်ထားလို့သုတ်နေတာ "

"ဟာ

သဘာဝရနင်ညနေဘက်ကြီးခေါင်းလျှော်ရလား

ဟမ် ဖျားနေမှဖြင့် "

"ဘာမှမဖြစ်ရပါဘူး
ခေါင်းသိပ်မကြည့်လို့လျှော်လိုက်တာပါ "

"ဆေးသောက်ထားဦး
ဘဲချောချောလေးမရပဲနေဦးမယ် ဟွန်း
နင်သူ့မိဘတွေနဲ့တွေ့ပြီးပြီလား "

"မောင်က တွေ့ပေးမယ်ခဏခဏပြောတယ်
ငါကကြောက်လို့မသွားသေးတာ"

"နင်နော် ဟိုကချောချောလေးပြီးတော့

အသက်ကလည်းငယ်သေးတော့

သူများနောက်ပါသွားမယ်နော် သတိထားနေ"

"ဟင်အင်း

မောင်ကငါတစ်ယောက်ထဲကိုပဲချစ်တာ

ငါ့ကိုငါထက်ယုံတယ်"

"အေး ဒါပဲနော်

နင်တို့နှစ်ယောက်အဆင်ပြေရင်ပြီးတာပဲ "

Lay Nge

"အင်း "

တီ တီ

မိုင်ဖုန်းချသွားတယ်ဆို သူမ Internet ဖွင့်လိုက်ပြီး Facebook ထဲဝင်လိုက်တယ်ဆို New Feed တစ်ခုလုံးမှာ မောင် သတင်းတွေက မွှေးနေတာပင်။သူမ မောင် acc ထဲဝင်ကြည့်မလို့ပြင်နေတုန်း Fri Request

Lay Nge

လာလုပ်တဲ့ S Htet Myat ဆိုတဲ့ acc name ကြောင့်

သူမလက်ခံရလက်မခံရတွေဝေနေသည်။သူမ လက်ခံလိုက်လို့ မောင်သိသွားရင် ပြဿနာကသေးမှာမဟုတ်။သူမလက်မခံဖို့ဆုံး ဖြတ်လိုက်ပင်မဲ့ Messenge ကဝင်လာသည်။

တွင် တွင်

LayNge

💌 Acc လက်ခံပေးပါလားဗျ သဘာဝနဲ့
ခင်ချင်လို့ 💌

သူမစာမပြန်ပဲ ဒီအတိုင်းကြည့်နေလိုက်တော့
နောက်ထပ်စာတွေထက်ဝင်လာသည်။

💌 ရှိုင်းထက်မြတ်ပါ မှတ်မိတယ် မဟုတ်လား
လက်မခံနိုင်လို့လား
သဘာဝကောင်းလေးမကြိုက်မှာဆိုးလို့လား 💌

Lay Nge

💌မဟုတ်ပါဘူး မောင်ကအဲ့လောက်
သဘောထားမသေးသိမ်ပါဘူး သဘာဝပါသာ
လက်မခံတာပါ 💌

💌ဘာဖြစ်လို့လည်း 💌

💌သဘာဝမှာ
လက်ထပ်ရမဲ့သူရှိနေတဲ့အတွက်သူများအမြင်
ကိုဂရုစိုက်ရမယ်လေ ဒါကြောင့်ပါ 💌

Lay Nge

💌 Acc လက်မခံရင်နေပါ

ဒီလိုတော့စကားပြောလို့ရတယ်မဟုတ်လား

သူငယ်ချင်းဖြစ်ချင်လို့💌

သူမဆက်ငြင်းနေရင်မကောင်းတော့တာကြော
င့်....

💌ဟုတ်ရပါတယ် 💌

💌ကျေးဇူးပါဗျ 💌

Lay Nge

Ring Ring Ring

သူမစာပြန်မလို့လုပ်တုန်း မောင်ဖုန်းခေါ်လာတာကြောင့် internet ပိတ်ကာ ကိုင်လိုက်သည်။

"ဟုတ် မောင်ပြောပါ ရှင့် "

"လိုင်းပေါ် ရှိရဲ့သားနဲ့ မောင် Messenger ကနေစာပို့ထားတာဘာလို့မပြန်တာလည်း ဘယ်သူနဲ့ Chat နေတာလည်း "

"ဟို မောင်ပို့ထားလို့လား မ မတွေ့လိုက်လို့"

"ဟွန်း မ ပြောင်းလဲနေပြီ မောင် မကို Tage ထားပြီး post တစ်ခုတောင်တင်ထားသေးတယ် မသိဘူးလား ဒီကတော့ မပေးထားတဲ့ ပစ္စည်းလေးတွေလို့ပျော်လို့

ဝတ်ပြီးဓာတ်ပုံရိုက်တင်ထားတာ

လိုင်းပေါ် ရှိရဲ့သား မသိဆိုတာတော့

မဟုတ်သေးဘူး"

"မောင် ခဏလေး အခုမှလိုင်းဖွင့်လိုက်တာ

ဘာမှမကြည့်ရသေးဘူး New Feed မှာလည်း

မောင် Hotel ကိစ္စနဲ့ပက်သက်တဲ့

ဟာတွေကပိုများနေတာ "

သူမတကယ်လည်း မောင်တင်ထားတဲ့ post နဲ့ Messenger ကစာ ကိုမမြင်တာပါ။

"ဆင်ခြေတွေပါ မရာ မ ရှိုင်းထက်မြတ်နဲ့စကားပြောနေတာမဟုတ်လား ကျွန်တော် မ နဲ့ Tage တွဲပြီးတင်ထားတဲ့ post အောက်မှာ ဒင်းကရှေ့ဆုံးကာ အဲလောက်ရင်းနှီးနေကြပြီလား Comment ကဘာတဲ့ *သဘာဝက Ro တယ်ပေ့*တဲ့ တောက်စ်"

"ဟော သူကဒီအတိုင်းလေးမန့်တာလေ မောင်နဲ့
မ ကို ကွဲပါစေလို့...."

"မ တော်လိုက်တော့ !!!"

သူမဆီက ကွဲမယ်ဆိုတဲ့စကားကသူရင်ထဲကို
ဖြိုခွင်းနေတဲ့
လက်နက်တစ်ခု။အခုလိုစကားလေးနဲ့တောင်သူ
မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်နေရင် တကယ်သာဆို

သူအသက်တောင်ရှင်နိုင်ပါ့မလား။သူမပေးတဲ့ပ
စ္စည်းလေးကိုဖွင့်ကြည့်တော့ဆွယ်တာအနီလေး
ပဲ ရင်ဘက်မှာ Ma လို့ရေးထားတာကြောင့် သူနဲ့
သူမက
နှလုံးသားချင်းနီးနေသလိုခံစားရကာထခုန်မတ
က်ပျော်သွားရသည်။ဒါကြောင့်ချက်ချင်းကော
က်ဝတ်ကခဓာတ်ဖမ်းပြီး
ပုံတင်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။သူပုံတင်ပြီး post
အောက် comment
တွေကိုဖက်ပြီးသဘောကျကာ မဆီ
Messenge ပို့ထားလိုက်သည်။ဒါပင့်မဲ့ သူမ

acc ထဲဝင်ကြည့်တော့

ညနေစောင်းလိုင်းမတက်ဖူးတဲ့ သူမ acc က

မီးစိမ်းနေတာကြောင့်ဘာသူစာထက်ပို့လိုက်သ

ည်။ဒါကို 5မိနစ်လောက်

ကြာတာတောင်စာကပြန်မလာ

သူဆက်စောင့်နေလိုက်ပြီး post အောက်က

comment တွေထဲ ရှိုင်းထက်မြတ်

commentကိုတွေ့တော့ဒေါသကထောင်းကနဲ့

ထွက်ကာသူမဆီဖုန်းဆက်ခြင်းဖြစ်သည်။

တီ တီ

သူမဖုန်းကိုချက်ခြင်းချသွားတဲ့မောင်ကြောင့်န
ည်းနည်းတော့စိတ်ဆိုးမိသည်။ဟိုကသူကိုလွန်
လွန်ကျူးကျူး ပြောရင်တစ်မျိုးပေါ့
အခုတော့အားပေးတာကိုတောင်အပြစ်တစ်ခု
လိုမြင်နေတဲ့မောင်ကတကယ်ကို
သူအတွေးထဲဘာတွေတွေးလည်းမသိ။မောင်ဖု
န်းချသွားတယ်ဆို သူမ internet
ပြန်ဖွင့်လိုက်ပြီး Facebook ထဲဝင်ကာ မောင်
acc ထဲဝင်ကြည့်တော့
သူမပေးထားတဲ့ဆွယ်တာလေးဝတ်ပြီး

ရင်ဘက်နားက Ma ဆိုတဲ့နေရာလေးကို

လက်တစ်ဖက်နဲ့အသဲပုံလေးလုပ်ထားတဲ့

ပုံလေးကို From My Girl

လို့ရေးပြီးတင်ထားသည်။သူမ comment

ထဲဝင်ဖက်တော့ ရာနဲ့ချီတဲ့အထဲက မောင်

Replay ပြန်ထားတဲ့အနည်းစုမှ

ရှိုင်းထက်မြတ်ပါနေသည်။ရှိုင်းထက်မြတ်ရဲ့

comment ကလည်းမောင်ပြောတဲ့အတိုင်းပင်

မောင်က Replay ပြန်ထားတာက

*ခင်များစောက်အပူပါလား*တဲ့လေ။

"ဟင်း..."

သူမသက်ပြင်းလေးချကာ ဖုန်းကိုဗီရိုပေါ် ပြန်တင်လိုက်ပြီး ဆွဲခြင်းထဲက စားမေးပွဲဖြေထားတဲ့စာရွက်တွေကိုထုတ်ကာ မှင်နီကိုပိုက်ဆံအိပ်ထဲကယူကာ စာစစ်ဖို့လုပ်ရသည်။

"ဟော့ယောင် ထတော့ နေမင်းလက်ရာ ဘာလို့ မှောင်မှခေါ် ပြီး ရစ်နေတာလည်းကွာ "

ကျော်သူရတစ်ယောက်အိမ်မှာ company ကပါလာတဲ့စရင်းတွေကိုစစ်နေရင်း နေကဖုန်းဆက်ပြီး club ကိုလာခဲ့ဖို့ခေါ်တော့ ဒီကောင်တစ်ခုခုဖြစ်နေမှန်းသိတာကြောင့် ချက်ခြင်းလိုက်လာရသည်။သူရောက်တော့ ဒင်းက

ခုံပေါ်မှာမှောက်နေတာတော့တော်တော်သော က်ပြီးမူးနေပြီဆိုတာသိသည်။ဒါနဲ့ သူသောက်ထားတာတွေကို ဝိတ်တာကိုခေါ်မေးကြည့်တော့

*ဒီအစ်ကိုဘာလို့မူးနေတာဆိုတော့ကျွန်တော်မသိဘူး သူရောက်လာကတည်းက အချိုရည်ပဲထိုင်သောက်နေတာ*တဲ့။

"မင်းမမူးပဲနဲ့ ဘာဖြစ်နေတာလည်း မင်း Club လာတာ သဘာဝပန်းနဲ့တိုင်လိုက်ရမလား "

"တိုင်မကြောက်ဘူး သူနဲ့ ငါပြသနာဖြစ်လာတာ "

LayNge

"ဘာဖြစ်လာတာလည်းပြော "

သူမှောက်နေရာကနေထထိုင်ပြီး.....

"သူမက
ရှိုင်းထက်မြတ်ဆိုတဲ့ကောင်ကိုစကားပြောနေ
လို့ ငါပို့တဲ့စာကိုတောင်မမြင်ဘူးတဲ့ကွာ
ပြောငါမှားလား "

Law Nge

ကျော်သူရမမူးပဲနဲ့ပေါက်ကွဲနေတဲ့သူငယ်ချင်းဖြ
စ်သူကိုကြည့်ပြီးပြုံးလိုက်သည်။ဒီကောင်စိတ်
ဆိုးတယ်သာပြောတာဟိုကပြိုငြင်သွားမှားဆိုး
လို့ဝိုင်တောင်မသောက်တဲ့ကောင်ကများ။

"အေးမင်းမမှားဘူး သူမ မှားတာဟုတ်ပြီလား "

"အင်း "

Lay Nge

"ကဲ မင်းအရူးလိုလုပ်မနေနဲ့ မနက်က အဲ့ကောင်နဲ့ မင်းတို့ Hotel ကအဖြစ်အပျက်တွေငါသိပြီးသွားပြီ ဒီကောင်က ရုပ်မာတော့မှာ မင်းသတိထားနေ "

"ဟွန်း လာစမ်းပါစေကွာ လုပ်ထဲကိုက မိန်းမအလုပ်လုပ်ပြီးတော့ "

LayNge

"သဘာဝပန်းကိုတော့ ဂရုစိုက်ထား
မင်းတို့နှစ်ယောက်ကြား
သူမကိုခုထုံးလုပ်မှာဆိုးလို့ "

"အင်းပါကွာ ဒါနဲ့ မနက်ကငါ့ company
အကြောင်းဘယ်လိုသိသွားကြတာပါလိမ့် "

"ဟဲဟဲ မင်းပိုအောင်မြင်ဖို့အရေး
ငါဟိုနှစ်ကောင်နဲ့ပေါင်းပြီးဖွလိုက်တာ"

Lay Nge

"ဘာကွ !!"

"မင်းကလည်း စိတ်လျှော့ပါကွ "

"အေးမင်းတို့ဖွလိုက်တာ Suprise ထက်
ဇာတ်ပိုအုပ်ခံလိုက်ရတဲ့အပြင်
တရားနာလိုက်ရတာဆိုတာ
နောက်ဘုရားတစ်ဆူပွင့်ခါနီးပဲ "

"ဒါကတော့ ငါတို့လည်းမရည်ရွယ်ပါဘူးကွာ"

"ငါကစတာပါ ဘာမှမဖြစ်ဘူး
ဟိုနှစ်ကောင်အလုပ်အဆင်ပြေရဲ့လား "

"ပြေတယ်တဲ့ အခုရောက်တုန်းလေး
ကဲရအောင်ကွာ"

"စိတ် မ ဝင် စား ဘူး "

"ခသက"

LayNge

"ဘာ ခံသက လည်း "

"ချစ်သူကြောက် "

"အေး ကြောက်တယ်ကွာ ညာမပြောတက်ဘူး
"

"လက်ဖြားခါတယ်ကွာ "

LayNge

"ကြိုက်တဲ့နေရာခါကွာ"

နေမသိလိုက်တာကသူ

သောက်နေတုန်းကတစ်စုံတစ်ယောက်ကဓာတ်

ပုံတွေရိုက်နေတယ်ဆိုတာကိုပင်......။

☼နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း❀

Part_23

"သဘာဝ "

Lay Nge

"မိုင် လာပြီလာ ထိုင် "

"နင်မပြီးသေးဘူးလား နေမင်းလက်ရာအတွက်လက်ဆောင်သွားဝယ်မယ်ဆို "

"အင်း ငါနင်ကိုပြောစရာရှိလို့"

"ပြောလေ ဘာလည်း "

Lay Nge

"ငါကိုမနေ့က မောင်စိတ်ဆိုးသွားတယ်ဟာ"

"ဘယ်လို ဘာဖြစ်ကြတာလည်း
သူကတော်ယုံစိတ်ဆိုးတက်တာမဟုတ်ဘူး "

သူမမိုင်ကိုမနေ့ကညနေကအကြောင်းပြောပြ
လိုက်သည်။

"အဲတာဟာစိတ်ဆိုးစရာမှ မပါပဲ "

"မပါပဲနေပါ့မလား သက်သက်ဝင်ပြီး

နင်တို့နှစ်ယောက်ပြဿနာတက်အောင်လုပ်တာ

နေမင်းလက်ရာ

သဝန်တိုတက်မှန်းသိလို့လုပ်တာ ပြီးတော့

နင်ဘာလို့ သူစာပို့တာပြန်ရတာလည်း

အဲတာသာသိရင်တော့ နေမင်းလက်ရာ

ဘယ်လိုနေမလည်းမသိဘူး "

"ဟာ

မိုင်ရာဒါဆိုငါကယောကျာ်းလေးတွေနဲ့စကား

တောင်မပြောရတော့ဘူးလား

လူမှုရေးဆိုတာရှိသေးတယ်လေဟာ ဒါဆို ငါကပဲ စကားပြောတဲ့ ယောကျာ်းတိုင်းရဲ့ ရင်ခွင်ထဲပဲဝင်နေတာကြနေတာပဲ အမြဲသူပဲသဝန်တိုနေတော့တာပဲ"

"သူကနင့်ကိုအရမ်းချစ်တာလည်း ထည့်ပြောလေ သဘာဝရယ် နင် အခုပြောတဲ့စကားသာ သူကြားကြည့်စမ်း ဘယ်လောက်စိတ်ထိခိုက်သွားမလည်း တော်ပြီ ဒီအကြောင်း မေ့ထားလိုက်

မနက်ဖြန်သူ့မွေးနေ့လေးကိုတော့
နင်သွားလိုက်ပါ"

"သူပဲချစ်တာလား ငါ့ကရောမချစ်လို့လား"

"ဒါပင်မဲ့ နင်သူချစ်သလောက်
နင်ပြန်မချစ်နိုင်ပါဘူး"

မိုင်ပြောတာကတစ်ချို့တစ်ဝက်ကမှန်နေတာမို့
သူမလက်မခံလို့မရပါ။သူမ
မိုင်ကိုခဏစောင့်ခိုင်းကာ

ရေမိုချိုးပြင်ဆင်ပြီးတယ်ဆို မိုင်နဲ့အတူတူ Juntion Square ကိုထွက်လာလိုက်သည်။

ဒေါက် ဒေါက်

"ဘယ်သူလဲ "

အထဲကအသံကခပ်မာမာဖြစ်နေတာမို့ ကျော်သူရတို့၃ယောက်ဒီကောင် သူမနဲ့အဆင်မပြေသေးတာသေကြာသည်။

Lay Nge

"ငါတို့ပါ ဝင်လာခဲ့ရမလား"

"ဝင်လာခဲ့ လျှာကိုရှည်တယ်"

ကျွိ

"ဟော့ယောင့် ဟ Suit ဝတ်ထားပါလား CEOကြီး "

"နေကောင်းလား bro "

Lay Nge

"မင်း မ နဲ့အဆင်ပြေသွားပြီလား အဟက်"

ဥကောင်လုံးဝင်လာတယ်ဆို ဆိုဖာပေါ်ထိုင်ပြီး

သူကို လှောင်ဖို့ကအရင်

သူလည်းဘာမှမပြောတော့ပဲ

ကွန်ပျူတာဆီကိုပဲအာရုံပို့လိုက်သည်။

"ဟာ မင်းက Hotel ကိုဦးစီးနေရပြီဆိုပြီး

ချေနေတာလား ဟမ် "

Lay Nge

"ငြိမ်းထက် ပြောမနေနဲ့ ဒီကောင် သူ
ရဲ့မနဲ့အဆင်မပြေသေးလို့ဒီလိုဖြစ်နေတာကွ
နော် သားရီး "

"ကျော်သူရ
ဒီကောင်မနက်သူ့မွေးနေ့ဆိုတာရောသိသေးရဲ့
လား မနေ့ကညကလို့
အချိုရည်သောက်ပြီးမူးနေတာလား"

"ကျော်သူရ မင်းဖအေတွေကို
ဒါတွေလည်းတင်ပြထားတာပဲလား"

တစ်ချိန်လုံးငြိမ်နေတဲ့နေကထပြောတော့...

"ဟုတ်ကဲ့ ဖေငယ် သားတင်ပြမိပါတယ် "

"ဟား...ဟား....ဟား..ဖေငယ်"

သူကိုလှောင်နေတဲ့ကောင်တွေကိုကြည့်ပြီးနေ
စိတ်တိုလာကာ အလုပ်ခုံကနေထလာကာ
သူတို့ထိုင်နေတဲ့

ဆိုဖာမှာဝင်ထိုင်လိုက်သည်။သူမျက်နှာကိုတင်း
လိုက်ပြီး....

"တော်တော်ပျော်နေကြတာလားမင်းတို့"

"မဟုတ်ဘူးလေ နေ
ရာငါတို့ကမင်းစိတ်ညစ်နေလို့ပျော်အောင်စတာ
လေကွာ"

ငြိမ်းထက်ပြောခြင်းဖြစ်သည်။

"ဟုတ်တယ် ငါ့ကောင် မင်းတို့အကြောင်းကို
ကျော်သူရငါတို့နှစ်ယောက်ကိုပြောထားပြီးသား
ဒါကြောင့်ပါကွာ"

"အေးလေ နေ
ရာသူတို့လည်းမင်းကိုပျော်စေချင်လို့"

"ဟူး.....ငါသိပါတယ်ကွာ
အခုငါလည်းသူမကိုဖုန်းမဆက်ဘူး
ခေါ်လည်းမခေါ်ဘူး သူ့ချော့တာခံဘူးချင်လို့ "

LayNge

သူတို့၃ယောက်က နေ

သူမကိုဘယ်လောက်တောင်ချစ်လည်းအသိမို့

သဝန်တိုတယ်တိုတာသိပါသည်။သဘာဝပန်း

ကလည်း သူကိုတကယ်ချစ်တဲ့ပုံမို့

သူတို့နှစ်ယောက်ကြားဝင်မဲ့ကောင်ကိုသူတို့စီရ

င်ပေးရမှာပေါ့။

"မင်းတို့နှစ်ကောင် ဟိုမှာအဆင်ပြေရဲ့လား

ငါဘာလုပ်ပေးရဦးမလည်း "

Lay Nge

"အဆင်ပြေပါတယ်ကွာ ဒါနဲ့ party ဘယ်မှာလုပ်မလည်း မင်းအိမ်မှာပဲလား"

ငြိမ်းထက်အမေးကို သူခေါင်းခါလိုက်ပြီး...

"မသိသေးပါဘူးကွာ မင်းတို့ဘယ်မှာလုပ်ချင်လည်းပြောလေ ငါစီစဉ်ပေးမယ် "

"မနက်ဖြန်ကြမှ စီစဉ်ကြတာပေါ့ အခုတော့ငါတို့ကိုအခု Juntion Square

လိုက်ပို့ကွာ အဲ့မှာ coffee ဆိုင်ကောင်းတယ်နော် ငြိမ်းထက် နဲ့ သူရ"

"ဟုတ်တယ်ကွ မင်းအခုအားတယ်မဟုတ်လား"

"အင်း အားတယ်ဒါဆိုသွားကြမယ်လေ"

"အေး"

သူ စိတ်ပြေလက်ပျောက် ဒီဥကောင် လိုက်သွားဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး အလုပ်စားပွဲက

ပိုက်ဆံအိတ်နဲ့ ကားသော့ကိုယူကာ သူတို့နောက်ကနေလိုက်လာသည်။Hotel နဲ့Juntion Square ကသိပ်မဝေးတာမို့သူတို့ ခဏအကြာ ရောက်လာသည်။

"သဘာဝ ပြန်ကြမယ်လေ"

"မိုင်နင်ဘာစားဦးမလည်း "

"ဘာမှမစားတော့ဘူး ပြန်ကြမယ်လေ"

LayNge

"အင်း

ပြန်မယ်လမ်းကြမှတစ်ခုခုဝယ်စားတာပေါ့...အ့

"

သူမ မောင်အတွက်

ရေမွှေးဘူးမွှေးနေ့လက်ဆောင်ပေးဖို့ဆုံးဖြတ်

လိုက်သည်။မောင် အကြိုက်မှာအမြဲရနေကြ

ပြင်သစ်နှင်းဆီအနံ့

ရေမွှေးဘူးလေးကိုဝယ်လိုက်သည်။သူမတို့ရေး

မွှေးဘူးဝယ်ပြီးပြန်လှည့်ဖို့အလုပ်လုတစ်ယော

က်နဲ႔ဝင္တိုက္ၿပီး လက္ထဲက
ေရေမႊးဘူးပါကင္ဘူးေလးက်ၿပီးကြဲသြားသည္။

"ဟာ သြားပါၿပီ ရွင္ဘယ္လိုလုပ္...."

သူမကိုဝင္တိုက္တဲ့လူကို ရန္ေတြ႕ဖို႔အလုပ္...

"ရွင္ ကိုရွိဳင္းထက္ျမတ္ "

"သဘာဝ Sorry ပါဗ်ာ
ဟိုဘက္ကအေရးတႀကီးထြက္လာရင္း

LayNge

ဝင်တိုက်မိသွားတာ

ရေမွှေးဘူးကွဲသွားပြီထင်တယ်"

သဘာဝ

ဘာမှပြန်မပြောကျကွဲနေတဲ့ရေမွှေးဘူးလေးကို

သာစိုက်ကြည့်ပြီး

မျက်ရည်ဝဲနေသည်။မောင်ရင်ခွင်ထဲဖက်ထား

တိုင်း

မောင်ကိုယ်သင်းနံ့လေးကိုသေချာမှတ်မိနေတာ

မို့ သူမ

ဉသိန်းကျော်ပေးပြီးဝယ်ခဲ့တာပင်။အခုတော့

သူမမောင်အတွက်ရည်မှန်းထားတာလေး
ပျက်စီးသွားပြီ။

ရှိုင်း

သူမတို့အိမ်ကထွက်လာကတည်းကအနောက်
ကလိုက်လာတာပင်။အခုလည်းရေမွှေးဘူးဆိုင်
မှာ ဘယ်သူအတွက်ဝယ်မှာလည်းလို့
ဆိုင်းဝန်ထမ်းကမေးတော့ သူမက
သူမချစ်သူအတွက်ဆိုပြီးဖြေလိုက်တာမို့တမင်
သက်သက်ဝင်တိုက်ကာ
ကွဲအောင်လုပ်ခြင်းဖြစ်သည်။

" တောင်းပန်ပါတယ် သဘာဝရယ်
ပြန်ဝယ်ပေးပါ့မယ် "

"အဲ့တစ်ဘူးပဲရှိတော့တာ ဟင့်"

ရှိုင်းစကားပြောရင်ငိုသံပါစွတ်လာတဲ့သူမကြော
င့်
သူချစ်သူကိုတော်တော်ချစ်မှန်းသိရတာကြောင့်
ရင်ထဲဝမ်းနည်းသွားရသည်။

"ရှင့်ကြောင့်သိလား ကျွန်မသူငယ်ချင်းက သူချစ်သူ့အတွက်ရည်မှန်းထားတာ အဲတာ"

"ဒါဆို ညီမတို့ ဒီမှာခဏစောင့်ပေးပါ အစ်ကိုတစ်ခြားဆိုင်ကနေသွားဝယ်ပေးပါ့မယ် နော် "

"ဟုတ်ပါတယ် သဘာဝရယ်နော် ကျွန်မတို့အရှေ့က Coffee ဆိုင်မှာစောင့်နေပါ့မယ်"

Lay Nge

"ဟုတ်ကဲ့ပါဗျ "

ရှိုင်းကျကွဲသွားတဲ့ ရေမွှေးဘူးတံဆိပ်ကိုဆိုင်ကိုမေးကာ ဝယ်ဖို့အတွက်သူမတို့အနားကနေထွက်သွားသည်။မိုင်လည်း သဘာဝကိုခေါ်ကာ Coffee ဆိုင်ထဲဝင်က ထိုင်စောင့်နေလိုက်သည်။

"သဘာဝရယ် စိတ်မပူပါနဲ့ သူဝယ်လို့ရမှာပါ ငိုင်မနေပါနဲ့"

"ငါငိုင်နေတာမဟုတ်ပါဘူးစဉ်းစားနေတာပါ

သူဝယ်လို့မရခဲ့ရင်

တစ်ခြားဘာဝယ်ပေးရမလည်း

စဉ်းစားနေတာပါ "

ထိုစဉ် ဝိတ်တာကောင်လေးရောက်လာပြီး...

"အစ်မတို့ ဘာသောက်မလည်းဗျ"

"အင်း မောင်လေး

သဘာဝနှင်ပါသောက်မလည်း"

LayNge

"Coffee အအေး"

"အင်း မောင်လေး Coffee အအေးနှစ်ခွက်ပေးနော် "

"ဟုတ်ကဲ့"

ဝိတ်တာကောင်လေးထွက်သွားတယ်ဆို ခဏကစကားကိုပြန်ဆက်ကြသည်။

Lay Nge

"နင်ကိုငါနည်းတစ်ခုပေးမယ်

အဲဒါနင်ကိုယ်တိုင်လုပ်မှာဆိုတော့

သူသဘောကျမှာသေချာတယ်"

"ဘာလည်း ပြောပြ"

"Cake လေ နင်ကိုယ်တိုင် သူမွေးနေ့အတွက်

Cake လုပ်ပေးလိုက်လေ "

"အင်း ဟုတ်တယ်နော်

ငါ့မစဉ်းစားမိတာကြည့်စမ်း "

"အွန်း သူဘယ်လောက်ပျော်လိုက်မလည်း"

"ဒါဆို ဒါပြီးရင် cake
လုပ်ဖို့လိုတဲ့ပစ္စည်းတွေသွားဝယ်ကြမယ်"

"နင့်သဘော
ဟိုကနင်ကိုချော့တော်မူသေးလို့လား ဟင်"

Lay Nge

"မချော့သေးဘူးလေ
နင်နဲ့လိုက်လာတဲ့အချိန်အတွင်းတောင်
ဖုန်းခေါ်ဖော်မရဘူး ကောင်စုတ်လေး "

"နင်ပြန်ချော့ရမဲ့အနေအထားပဲ"

ခဏအကြာတော့
ရှိုင်းထက်မြတ်ပြန်ရောက်လာသည်။

"သဘာဝ ဒီမှာ "

"......."

"ပြင်သစ် ထုတ်ကုန်အစစ်ပါဗျ "

သူပေးတဲ့ ရေမွှေးဘူးကို သူမယူလိုက်ကာ..

"သိပါတယ် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

"ဒါဆို ဒီဝိုင်းမှာ coffee

အတူတူသောက်လို့ရမလားဗျ"

သူမအဖြေပြန်မပေးပဲ မိုင်ကိုကြည့်လိုက်တော့ လက်ခံလိုက်ဆိုတဲ့သဘောနဲ့ မျက်စပစ်ပြသည်။

"ဟုတ်ကဲ့ ထိုင်ပါ"

ရှိုင်း

သူမနဲ့မျက်နှာခြင်းဆိုင်ထိုင်ခုံမှာဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

"အစ်မတို့ coffee အအေးရပါပြီဗျ"

LayNge

သူမတို့နှစ်ယောက်အရှေ့ကို ဝိတ်တာလေးက Coffee အအေးနှစ်ခွက်လာချပေးသည်။

"ဒီက ဘာသောက်မလည်းရှင့် "

မိုင်မေးလိုက်သည်။

"ကျွန်တော်လည်း Coffee တစ်ခွက်ပေးပါ အပူနော် "

"ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို "

Lay Nge

ထိုစဉ် ဆိုင်ထဲကိုဝင်လာတဲ့ လူတစ်စု....

"ဟာ ကျော်သူရ မင်းစောက်ခွက်သိပ်မပြောင်နဲ့
ဟိုကောင် သိရင်သေနေမယ် လာ......လာ"

ငြိမ်းထက်စကားပြောနေရင်း
ထောင့်ဝိုင်းမှာထိုင်နေတဲ့ ကိုအံ့မိန်းမ နဲ့
သဘာဝပန်း နဲ့သူတို့ကိုကျောပေးထားတဲ့
ယောကျ်ားတစ်ယောက်တွေ့တာကြောင့်ပြော
လက်စစကားတွေ

ပင်ရပ်သွားတော့သည်။တစ်စက်ထဲအနောက်ကဝင်လာမဲ့ နေမင်းလက်ရာအကြောင်းတွေပြီးရင်ထဲလျှပ်စီးပါထသွားရသည်။

"ငြိမ်းထက်မင်းဘာဖြစ်..."

"ဟိုမှာ"

ကျော်သူရ ငြိမ်းထက်လက်ညှိုးထိုးပြတဲ့နေရာကိုကြည့်လိုက်တော့...

Lay Nge

"ဟာ စောက်ပြဿနာတက်တော့မယ်"

နေ နဲ့ ကျော်မျိုးထူး ဝင်လာတော့
အထဲမဝင်ပဲမက်တပ်စုံရပ်နေတဲ့နှစ်ကောင်
ကြောင့်...

"ဟိုနှစ်ကောင် မဝင်ပဲဘာလုပ်နေတာလည်း "

"နေ...နေ...နေမင်းလက်ရာ"

Lay Nge

"ဘာလည်းမင်းတို့ဘာဖြစ်နေတာလည်း"

"အေးကွာ မင်းတို့နှစ်ကောင်....ကောင်..ကောင်"

ကျော်မျိုးထူးပြောနေတုန်း

ငြိမ်းထက်ကမျက်စပစ်ပြလိုက်တာကြည့်လိုက်

တော့ ထွက်မဲ့စကား တိကနဲ့ရပ်သွားရသည်။

နေ

ငြိမ်းထက်ကျော်မျိုးထူးကိုလုပ်ပြတာတွေ့လိုက်

တော့ သူလှမ်းကြည့်မလို့လုပ်တုန်း

ကျော်သူရကအသံပြဲကြီးနဲ့အတူသူနာမည်ထအော်သည်။

"နေမင်းလက်ရာ "

ကျော်သူရအသံကြောင့် Coffee ဆိုင်အတွင်းမှာရှိတဲ့ လူတွေအကုန်လုံးအပေါက်အဝကသူတို့ကိုကြည့်နေကြသည်။

သဘာဝ နဲ့မိုင်လည်းအပေါက်အဝကဖြစ်နေကြတဲ့မောင်တို့

ကိုတွေ့တော့

မျက်လုံးပြူးမျက်စပြူးပါဖြစ်ကုန်သည်။

"နေ ငါတို့နောက်တစ်ဆိုင်သွားရအောင်ကွာနော်
"

"အေးသွားကြမယ်နော် နေ နော်လာကွာ"

"လာ လာ"

နေ သူကို

ဟိုဒကောင်ဆိုင်ထဲကအတင်းခေါ်ထုတ်နေတာ

ကြောင့် သူအရပ်က

သူတို့ဒယောက်ထက်မြင့်တာကြောင့် coffee

ဆိုင်အတွင်းထဲကြည့်လိုက်တော့

သူတွေ့လိုက်ပါပြီ မ နဲ့အတူထိုင်ပြီး coffee

ထိုင်သောက်နေတဲ့ သူကို

ကျောပေးထားတဲ့ကောင်။

"တောက်စ် "

နေ တောက်စ့် ခေါက်ပြီးသူကိုဆွဲထားတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေလက်ကိုဆွဲဖြုတ်ကာ သူမတို့ဝိုင်းရှိရာကိုလျှောက်သွားကာ ထိုလူမျက်နှာမြင်ရမှ ဒေါ်သက ဒီဂရီက နှစ်ဆမြင့်တင်လိုက်သလိုဖြစ်သွားသည်။နေ ဒေါ်သကိုသိတာကြောင့် ငြိမ်းထက်တို့လည်းသူအနားကိုအမြန်ပြေးလာကြသည်။ဒါပင်မဲ့ နေ အားလုံးထင်မထားတဲ့လုပ်ရပ်ကိုလုပ်လိုက်သည်။နေ ရှိုင်းဘေးနားဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

"မောင် "

"ဟိုကောင်တွေထိုင်ကြလေဘာရပ်ကြည့်နေ
တာလည်း "

ရပ်နေကြတဲ့ ငြိမ်းထက်တို့
၃ယောက်ကိုထိုင်ရာကနေခေါ်လိုက်တော့
ဟိုကောင်တွေက သူ့အနားကိုဝင်ထိုင်ကြသည်။

ရှိုင်းထက်မြတ်လည်း
ဟိုကောင်မထင်ထားတဲ့လုပ်ရက်လုပ်လိုက်သ

ည်မို့

မခြင်မရဲဖြစ်နေရသည်။သူထင်ထားတာက

သူကိုတွေ့ရင် ဝုန်းဒိုင်းထကျဲမယ်လို့ပေါ့။

"နေ

မင်းဘာသောက်မလည်းသောက်နေကြအတိုင်း

ပဲမဟုတ်လား"

ငြိမ်းထက်မေးတာကို သူခေါင်းငြိမ့်ပြကာ...

"အင်း Cake ရော ပြီးတော့

မင်းတို့နှစ်ကောင်ရော "

"ရတယ်နေ့ ဒင်းတို့အကြိုက်ကိုငါသိတယ်

ငါသွားမှာလိုက်မယ်"

"အင်း "

ငြိမ်းထက်သောက်စရာတွေမှာဖို့

ထွက်သွားတော့အားလုံးတိတ်ဆိတ်သွားသည်။

ကျော်သူရတို့နှစ်ယောက်ကတော့

ဘယ်အချိန်မဆိုထပေါက်နိုင်တဲ့
ချိန်ကိုက်ဗုံးကြီးကို စောင့်ကြည့်နေရသည်။

"မောင်လေး တို့က coffee
လာသောက်တာလား"

တိတ်ဆိတ်မှုကိုဖြိုခွင်းလိုက်သူကမိုင်.....

"ဟုတ်တယ် မမိုင်
ဒီကောင်နေကမအားဘူးကျွန်တော်တို့
အတင်းသွားခေါ်ထုတ်လာတာ "

LayNge

"ကျော်သူရပြောတာမှန်တယ်ဗျ
ဒီကောင်ကအခု Company ရော Hotel ရော
ဦးစီးနေရတဲ့အပြင် စက်ရုံတွေကိုပါ
သူဒယ်ဒီကသူလက်ထဲအပ်လိုက်တော့
အသက်ရှုချိန်တောင် သူ့အတွက်မရှိဘူး နော်
နေမင်းလက်ရာ"

ကျော်မျိုးထူး နေ
ပုခုံးကိုပုခုံးခြင်းတိုက်ပြီးမေးလိုက်သည်။

"အင်း တစ်ချို့သူတွေရဲ့ကောင်းမှုကြောင့်လေ

ဟွန်း

တကယ်တော့သူကိုကျေးဇူးတောင်တင်ရဦးမ

ယ်"

နေစကားကြောင့် ရှိန်းမျက်နာပျက်သွားသည်။

" အစ်မ ကျွန်တော် နဲ့ အစ်မ နေရာလဲရအောင်

မ ဘေးကျွန်တော်ထိုင်ချင်လို့"

"အော် ဟုတ်တာပေါ့ လာလေ "

နေ အစ်မမိုင်နဲ့ နေရာချင်းလဲပြီး

မဘေးဝင်ထိုင်ကာ ရှိုင်းရှေ့မှာတင်

မပုခုံးကိုဖက်လိုက်သည်။

"မ Coffee အအေးတွေသောက်နေတာလား

မောင့် အကြိုက်ပဲ "•

မောင်

ရှိုင်းထက်မြတ်အရှေ့မို့လုပ်နေမှန်းသိသော်လ

ည်း သူမချစ်ရတဲ့သူအလိုကျ...

LayNge

"ဟုတ် မောင် "

"ဒါနဲ့ ဒီက ရှိုင်းထက်မြတ်က ကျွန်တော်ချစ်သူ နဲ့ သိနေတာလား ကျွန်တော်က ကားပေါ်အကြံုခေါ်တင်ပေးတာလောက်နဲ့ ဒီလောက်ရင်းနှီးသွားမယ် မထင်ဘူးဗျ "

ရှိုင်းအံကိုကြိတ်ကာဒေါသကိုဖြေ လိုက်ပြီးပြုံးကာ....

"သဘာဝ ကစိတ်ထားကောင်းတယ်လေ

ဒါကြောင့်ပါ "

"စိတ်ထားကောင်းတယ်ဆိုတာလည်း ဟွန်း"

ဆက်ပြောရင်ဒေါသကထိန်းလို့မရမှာမို့ထိန်းနိုင်တဲ့အချိန်ရပ်လိုက်သည်။သူလာတုန်းကတော့ဝုန်းဒိုင်းကျဲဖို့ရည်ရွယ်ထားပင်မဲ့ မဆီကအမှတ်ရသွားမှာ သူလုံးဝမလိုချင်တာကြောင့်သူမြိုသိပ်နေရသည်။ဒီလူ ဘာအချိုးချိုးပြီး

ဘယ်ခြေလှမ်းလှမ်းနေတယ်ဆိုတာ

ဒီကောင်ကမသိဘူးဆိုတော့။

ငြိမ်းထက် coffee ခွက်တွေမှန့်ယူလာသည်။

"နေ ရော့ မင်းတို့မှာထားတာရပြီး "

"မင်းကဘယ်သွားမလို့အသည်းအသန်ဖြစ်နေ

တာလည်း"

"ငါ့မာမီမူးလဲလို့တဲ့ကွာ ငါလစ်ရမယ်
မင်းတို့အေးဆေးမှပြန်ခဲ့ကြနော်"

"ဟာ ငါတို့လိုက်ခဲ့မယ်လေ အန်တီကငါ့ကို
သဘောကျတယ်"

"ဟာ နေ မင်းနေခဲ့ ငါတို့လိုက်သွားလိုက်မယ်"

ကျော်သူရပြောသည်။

"အေး ငြိမ်းထက်မင်းငါ့ကို
အန်တီအခြေအနေဖုန်းဆက်ပြောဦးနော် "

"အေး သွားကြမယ်ဟိုနှစ်ကောင် "

"အေးအေး "

ငြိမ်းထက်တို့
၃ယောက်ဆိုင်ထဲကနေထွက်သွားကြသည်။

Lay Nge

သူတို့ထွက်သွားတယ်ဆို
နေလည်းလက်ပတ်နာရီကိုငုံကြည့်လိုက်တော့
11နာရီထိုးနေပြီမို့ 1နာရီကြရင်
ရှယ်ယာရှင်အစည်းအဝေးခေါ်ထားတာကြောင့်
သူကြာကြာနေလို့မရ။

"မောင် ဘာဖြစ်လို့လည်းအလုပ်ရှိလို့လား"

"ဟုတ်တယ်မ နေ့လည်
1နာရီအစည်းအဝေးရှိတယ်"

"ဒါဆိုပြန်ကြမယ်လေ "

"ဒါဆို သဘာဝ က
နေမင်းလက်ရာနဲ့လိုက်သွားလေ
ငါလည်းပြန်တော့မယ် "

"သဘာဝဒါဆိုကျွန်တော်လည်းပြန်တော့မယ်"

မောင်ရှိနေတာသိပင်မဲ့
ပြန်နှုတ်မဆက်ရင်ရိုင်းရာကြမှာမို့...

LayNge

"ဟုတ်ကဲ့ "

ကိုရှိုင်းထက်မြတ်ထွက်သွားပြီးနောက်

သဘာဝတို့မိုင်တို့

လည်း Coffee ဆိုင်ကနေထွက်လာသည်။သူမ

မောင်ဒီလို အေး

ဆေးဖြေရှင်းမယ်လို့မထင်ခဲ့ပါ။သူမတို့အနား

လျှောက်လာတဲ့ပုံစံက ဒေါသပါနေတာမို့

ဝုန်းဒိုင်းကျဲမယ်ထင်ထားခဲ့တာ။

"ဝင်"

"ဟင် "

သူကားတံခါးဖွင့်ပြီး ဝင်ခိုင်းနေတာကိုပြုံးကြောင်ကြောင်လေးကြ ည့်နေတဲ့သူမ။

"ကားထဲဝင်ခိုင်းနေတာ"

"ဟုတ်"

သူမကားထဲဝင်သွားတယ်ဆိုသူလည်းမောင်းသူ
နေရာဝင်ထိုင်းကားစက်နိုးမယ်ပြင်တော့သူလ
က်ကိုဆွဲလိုက်တာကြောင့်
သူမကိုလှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

"စိတ်ဆိုးနေတာလား မောင်"

"ဘယ်လိုထင်လိုလည်း အားလုံးက မ
ထင်မြင်ချက်ပေါ် ပဲမူတည်တယ် "

"စိတ်မဆိုးပါနဲ့တော့ နော် အစ့်"

တစ်ဖက်ခုံကနေ
မောင်ထိုင်တဲ့ဘက်ကိုပြောင်းရင်း ခေါင်းနဲ့
ကားခေါင်မိုးနဲ့စောင့်မိသွားသည်။

သူ သူမကိုယ်လေးကို ပေါင်ပေါ်တင်လိုက်ပြီး
ခေါင်းလေးကိုပွတ်ပြီး မျက်နာလေးမဲ့နေတဲ့
သူမမျက်နာ
ဖွေးဖွေးလေးကိုခပ်တည်တည်ကြည့်နေလိုက်
သည်။

"မောင် !"

"ပြော"

"မောင်နော်ကြည့်နေနိုင်တယ်
ကိုယ့်ချစ်သူခေါင်းနာသွားတာကို
ပွတ်ပေးမယ်မရှိဘူး"

"ကိုယ်ဘာသာဖြစ်တာကို လူကိုလာရစ်နေတယ်
မူလီလေး"

LayNge

"မောင်ကိုချော့နေတာလေ
စိတ်ဆိုးပြေပြီမဟုတ်လား"

"ပြေတယ်လို့ပြောမိလား"

သူမ မောင်လည်ပင်းကိုသိုင်းဖက်လိုက်ပြီး...

"မောင်တစ်ယောက်ထဲကိုပဲ
ချစ်ခဲ့ဖူးတာပါမောင်"

"အော်"

နေက အံ့သြသလိုပုံစံနဲ့ မျက်ခုံးပင့်ပြသည်။

"မောင်ကလည်း ကွာ"

ဆိုပြီး
လည်ပင်းဖက်ထားတဲ့လက်တွေကရင်ဘက်ပေါ်
ရောက်လာတာကြောင့်...

"ရပ်တော့နော် "

သူမ ရင်ဘက်နာကိုလာထိတာတောင်
စိတ်ရိုင်းကဝင်ချင်နေတာမို့
ရင်ဘက်ပေါ်ကသူမလက်တွေကိုဖယ်ချရသည်။
သူစိတ်ရိုင်းအတိုင်းပြုမူလိုက်ရင်
ငိုရမည့်သူကသူမသာဖြစ်နေတာမို့။

သူမကရင်ဘက်ပေါ်လက်ကလေးတင်တာကိုဖ
ယ်ချတဲ့မောင်ကိုကြည့်ပြီး
တော်တော်စိတ်ဆိုးနေတာသိပါပြီ။သူမလည်း
ဟိုလူကို

ခေါ်ချင်ပြောချင်နေတာမှမဟုတ်ပဲလူမှုရေးအရ ခေါ်တစ်ခွန်းပြောတစ်ခွန်းသာ။

သူလက်ကိုဖယ်ချလိုက်တော့ သူ့ပေါင်ပေါ်မှာ မျက်နာငယ်လေးဖြစ်သွားတဲ့ မကို ကြည့်ပြီး ပြုံးကာ..

"Hotel သွားမယ် အစည်းအဝေးပြီးရင်လိုက်ပို့မယ်"

"စိတ်ဆိုးပြေပြီလား "

"မနက်ဖြန် Brithday party ကို Hotel မှာလုပ်မှာ အဲ့ကြရင် ပြေလားမပြေလားပြောမယ် party က ညနေ ဖြနာရီ စမှာ"

"ဟုတ်"

နေတစ်ယောက်ကတော့ လူယုတ်မာအပြုံးနဲ့အတူ သူ့အကြံသူသဘောကျနေလျက်...။

Lay Nge

☼နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း❀

Part_24

ဒီနေ့ မောင်မွေးနေ့မို့
သူမနေ့လည်ခင်းကတည်းကမိုင်တို့အိမ်ရောက်
နေပြီး Cake လုပ်နေခြင်းဖြစ်သည်။Cake
လေးက မောင့်အကြိုက် Chocolate
အရသာလေးဖြစ်ပြီး Cake လေးအပေါ်မှာ

Lay Nge

*Happy Brithday Mg *ဆိုတဲ့စာသားလေးကို Milk Cream လေးနဲ့ ရေးထားသည်။

မိုင် Cake ကိုစားပွဲပေါ်တင်ပြီး ကြည့်နေတဲ့သူငယ်ချင်းဖြစ်သူကိုပုခုံးပုတ်ကာ...

.

"သဘာဝ "

"ဟင် နင်ကပြင်ပြီးနေပြီလား "

"အင်း 4နာရီပဲခွဲနေပြီလေ "

"ဟာဒါဆို ငါလည်းပြင်ဦးမှ"

"သွား အခန်းထဲမှာနင်ဝတ်ဖို့
ငါထုတ်ထားခဲ့တယ်"

"အင်း သူငယ်ချင်းလေး အခု cake
လေးကိုလည်း ဘူးထဲထည့်ပေးပါဦး "

Lay Nge

"ဟုတ်ပါပြီ သွား လုလုလေးပြင်ခဲ့ "

"ချစ်တယ် မွ"

သူမ မိုင်ပါးလေးကိုနမ်းကာ

သူမဒီအိမ်ကိုလာရင် နေနေကြ

အခန်းထဲဝင်ကာပြင်ဆင်ရသည်။သူမရေချိုးပြီး

တော့ မုန်တင်ခုံရှေ့ထိုင်ကာ နို့ရည် နဲ့

မိတ်ကပ်ပါးပါးလေးပုတ်ကာ

Lay Nge

ပန်းဆီရောင်နှုတ်ခမ်းလေးအထက်
အနီရောင်နှုတ်ခမ်းနီကိုဆိုးလိုက်သည်။ပြီးတော့
ဆံပင်ကို ထုံးကာ ကုတင်ပေါ်ကတင်ထားတဲ့
ဂါဝန်အနီလေးကိုယူကာ
အဝတ်အစားလဲခန်းထဲဝင်ပြီးလဲလိုက်သည်။သူ
မဂါဝန်လေးဝတ်ပြီး မှန်တင်ခုံရှေ့ရပ်လိုက်တော့
လက်တစ်လုံးကြိုးဂါဝန်အနီကားကားလေးက
ဒူးအတိဖြစ်ပြီး ရင်ဘက်နဲ့ ကျောလေးက
နင်နင်ဟိုက်နေတာမို့ သူမမနေတက်ဖြစ်ရပင်မဲ့
Party ဆိုတော့
သူမဒီလောက်တော့ဝတ်ရပေမည်။သူမကျောပြ

Lawlge

င်တစ်ဝက်လောက်လေးကလစ်ဟာနေတာ

ကြောင့် ထုံးထားတဲ့

ဆံပင်လေးကိုဖြည်ချလိုက်တော့

ဖီးသင်းစရာမလိုအောင်ကို ပျော့ပြောင်းကာ

အညိုရောင်ဘက်သန်းနေတဲ့

ဆံပင်လေးတွေကလိုင်းထကာ

ကျောပြင်လေးအထက်နေရာယူနေသည်။သူမ

ဂါဝန်နဲ့အတူထုတ်ထားတဲ့ ဒေါက်မြင့် ဖိနပ်

အနီလေးကို ပါဝတ်ဆင်ကာ

တံခါးအပြင်ကိုထွက်လာတော့

မိုင်တို့လင်မယားကစောင့်နေသည်။

မိုင် အခန်းတံခါးဖွင့်ကာထွက်လာတဲ့

သူငယ်ချင်းမလေးကိုကြည့်ကာ ....

"လှလိုက်တာ သဘာဝရယ်

နေမင်းလက်ရာတွေ့ရင် မေ့လဲတော့မှာပဲ"

"အမလေး အချင်းချင်းကို

ကပ်မြှောက်နေပြန်ပါပြီ"

"တကယ်ပြောနေတာ"

"ဟုတ်ပါပြီ ဒါနဲ့ ငါ cake မုန့်ဘူးသွားယူလိုက်ဦးမယ်"

"သွားယူစရာမလိုပါဘူးအစ်မတော် ကျွန်တော်မျိုးကားထဲထည့်ပြီးသွားပါပြီ မွေးနေ့ရှင်ရဲ့အထူးVVIP ကြီးသာကားပေါ်တက်ဖို့ကျန်ပါတော့တယ်ဗျ"

"အယ်"

"မောင်မင်းတော်တယ်"

"ဟယ်တော်"

မိုင် ယောကျ်ားဖြစ်သူ နဲ့
သူငယ်ချင်းဖြစ်သူဖြစ်ပျက်နေပုံလေးကိုကြည့်
ကာ

Lay Nge

တဘောတကျဖြစ်နေသည်။သူတို့၃ယောက်လုံး ကားပေါ်တက်ကာ NayLatYar Hotel သို့...။

♥Nay Lat Yar Hotel Brithday Party.....

Hotel ရဲ့ VIP အခန်းအတွင်း ၌ နေမင်းလက်ရာ ရယ် သူကိုဝိုင်းပြီး ပြင်နေတဲ့ ငြိမ်းထက်တို့အုပ်စုရယ်နဲ့ ဆိုဖာပေါ်ထိုင်နေတဲ့ နေရဲ့တခြားသူငယ်ချင်းအုပ်စုအလုပ်ရှုပ်နေကြ သည်။

"ဟာ မင်းတို့ကောင်တွေမပြီးသေးဘူးလာကွာ

ဒီလောက်ဆိုတော်ရောပေါ့

ငါ့ကိုမိတ်ကပ်လာမဖို့နဲ့ ငါ Gay မဟုတ်ဘူး

အဲလောက်ပြင်နေရအောင်လည်း

ငါကပင်ကိုရုပ်ရည်ရှိပြီးသား

မင်းတို့ကောင်တွေလိုမဟုတ်ဘူး "

"မင်းငါတို့ကို ဖွဲ့နေတာလား"

"အေးကွာ စေတနာနဲ့လည်းပြင်ပေးရသေးတယ် မင်းဟာက "

"အချိန်ကြည့်လေကွာ ၆နာရီထိုးနေပြီ"

"အေးကွာသိပါတယ် စပရေးဘူးတော့ဖြန်းလိုက်ဟုတ်ပြီလား"

ငြိမ်းထက် နေခေါင်းကို စပရေးဘူးဖြင့်ဖြန်းက ဆံပင်တွေကိုအနောက်လှန်တင်လိုက်သည်။

Law Nge

ကျော်သူရကလည်း သူ့အိတ်ကပ်ထဲကို
လက်ကိုင်ပုဝါလေးကို
သေချာထည့်ပေးနေသည်။အခုသူတို့ပုံစံက
ကျောင်းသွားမဲ့ကလေးကို
မိဘကပြင်ဆင်ပေးနေတဲ့အတိုင်း။

ကျွီ

"ဟာ မပြီးကြသေးဘူးလား"

Lay Nge

"ပြီးပါပြီ ကိုအံ့ရောက်ပြီလား"

မက်တပ်ရပ်မှန်ဘက်ကနေ

သူအံ့ဘက်ကိုလှည့်လာသည်။သူ့ပုံစံက Shirt

လက်ရှည်အနီရောင်အပေါ် Coat

အနက်ထပ်ထားပြီး style

ဘောင်ဘီအနက်အရှည်ကိုဝတ်ထားသည်။လ

က်ကိုင်ပုဝါ ကြက်သွေးရောင်လေးကိုလည်း

အိပ်ကပ်ထဲမှာမှာထည့်ထားပြီး Necktie

အနက်နဲ့ သူ့ပုံစံမှာ

လူငယ်လုပ်ငန်းရှင်တစ်ယောက်ပုံစံပေါ်လွင်နေသည်။

"နေ မင်းတို့က couple ပဲ"

"ဘာကိုလည်း ကိုအံ့ "

"သဘာဝပန်းနဲ့လေ သူမလည်းမင်းလို အနီရောင်လေးဝတ်ထားတာလေ"

lay Nge

"တကယ်လား ရောက်နေပြီလား

အခုသွားကြည့်မယ်"

အပြင်ကိုအတင်းထွက်ဖို့လုပ်နေတဲ့ နေကို

ငြိမ်းထက်တို့အတင်းပြန်ဆွဲထားသည်။

"ဘာလည်း ဘာလို့ဆွဲနေတာလည်းကွာ ငါ

မကိုသွားကြည့်မလို့ပါဆိုတာကို"

"ဟိုမှာ"

ငြိမ်းထက် ဆိုဖာပေါ်ထိုင်နေတဲ့ သူတွေကိုလက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သည်။

"အာ မေ့သွားလို့ ကိုမိတို့ လာလေ party ထဲသွားရအောင် လာကြ"

ဟုဆိုကာထွက်သွားတဲ့ သိပ်ကိုညှော့ဝတ်ကျေျတဲ့မွေးနေ့ရှင်ကြီးကြောင့် အံ့ တို့ငြိမ်းထက်တို့ကပဲ

သူငြည့်သည်တွေကိုခေါ်ကာ VIP
တွေထိုင်တဲ့နေရာကို ထားဖို့ခေါ်သွားရသည်။

နေ ပြင်ဆင်ခန်းကထွက်လာပြီး ထိပ်ဆုံးက
VIP ဝိုင်းမှာထိုင်နေတဲ့ မိုင်နဲ့
သူကိုကျောပြီးထိုင်နေတဲ့
အနီရောင်ဂါဝန်လေးနဲ့သူရဲ့မဆီ
လျှောက်သွားသည်။သူ
သူမအဘေးနားကိုရောက်တော့
သူမမျက်နာလေးက သနပ်ခါးလေးနဲ့တောင်
ကြည့်မဝနိုင်အောင် ဖြစ်နေရတာကိုအခု

မိတ်ကပ်ပါးပါးလေးက ကြည်လင်နေတဲ့

မျက်နှာလေးနဲ့လိုက်ဖက်စွာရှိနေသည်။ပန်းရော

င်နှုတ်ခမ်းပါးလေးကို

အနီရောင်ဆိုးဆေးလေးက

နေရာယူထားသည်မှာ

ရဲရင့်တဲ့အမျိုးသမီးလေးသဖွယ်။တကယ်ပါ

သူရဲ့မဒီနေ့ တကယ်ကို လှရက်လွန်းနေတာပါ။

"Wow မွေးနေ့ရှင်ကြီး ငေးနေလိုက်တာကွာ"

LayNge

ကျော်သူရတို့ဉကောင် အသံပြဲကြီးတွေနဲ့ အော်က သူအနားရောက်လာသည်။

သူမလည်းထိုင်နေရာမှထကာ သူမကိုကြည့်နေတဲ့မောင့်ရှေ့မက်တပ်ရပ်လိုက်ပြီး...

"Happy Brithday Mg

အသက်၂၄နှစ်ပြည့်မှသည်နောင်နှစ်ပေါင်းများစွာတိုင်

Lay Nge

လိုတိုင်းရမတောင်းမတရပဲပြည့်စုံတဲ့သူဖြစ်ပါစေ....မောင်ကို Brithday Wish တာ မပထမဆုံးဖြစ်မယ်လို့မျှော်လင့်ပါတယ်"

"မောင် ဒီနှစ် brithday မှာ ပထမဆုံး Wish တာက တကယ်ပဲ မပါ မောင်ကို 12နာရီ 00မိနစ် 75စက္ကန့် မှာဆုတောင်းပေးတာ အရမ်းကျေးဇူးတင်ပါတယ် မောင်ကိုဒီထက်ပိုချစ်ပေးပါ မောင်လည်းပိုချစ်နိုင်အောင်ကြိုးစားပါမယ်"

"ဟုတ် မောင် "

"မရယ် မောင်အရမ်းပျော်တယ်ဗျာ "

ဟုပြောကာသူမကိုယ်လေးကို
ရင်ခွင်ထဲဆွဲသွင်းလိုက်တော့
သူမလေးကလည်းပြုံးကာမောင့်ခါးကိုပြန်ဖက်
ထားလိုက်သည်။ခန်းမထဲမှာရှိတဲ့

ညှော့သည်တွေကလည်း

သူနဲ့သူမကိုကြည့်ကပြုံးနေကြသည်။

မြေမ်းထက်တို့ကလည်း

ခန်းမတစ်ခုလုံးမှာနှစ်ယောက်ထဲရှိသည့်အလား

ကိုယ်တစ်ခုထဲဖြစ်မတက်ဖက်ထားကြတဲ့နှစ်

ယောက်ကို အမြင်ကတ်လာတာကြောင့်....

"အဟမ်း လူတွေအများကြီးရှိတယ်နော် "

LayNge

"Cake ခွဲမယ်လေ"

ငြိမ်းထက်တို့အော်မှ
နှစ်ယောက်သားဖက်ထားရမှာခွာလိုက်သည်။

"Cake ခွဲဖို့စင်ပေါ်ကိုသွားရအောင် မ"

"မောင့်အတွက် မ လည်း
cakeတစ်ခုလုပ်လာတယ် "

layNge

"ဒါဆိုဒီဝိုင်းမှာပဲ သူယူလာတဲ့ cake ကိုခွဲပြီး Brithday Song ဆိုကြမယ်လေ"

"နိုး စင်ပေါ်က cake ပဲခွဲမယ် ငါ့ရဲ့ မယူလာတဲ့ cake ကငါတစ်ယောက်ထဲနဲ့ပဲသက်ဆိုင်တယ် ဒါကြောင့် မ ရဲ့ cake မုန့်က နှစ်ယောက်ထဲကျင်းပပြီးခွဲမယ်"

"နေမင်းလက်ရာ မင်းကိုငါဆဲချင်လာပြီ"

"စောက်ပိုတွေသိပ်လုပ် ခွေးကောင်"

"မင်းတို့ Fa တွေကိုပြောလည်းသိမှာမဟုတ်တော့မပြောတော့ဘူး"

"ငါ့ နဲ့နော်"

Lay Nge

ငြိမ်းထက်ဥယျောက်

ဒီကောင်ကိုဆြဲချင်နေတာတွေလူပုံအလည်မှာမို့

ပြန်မြို့ချနေရသည်။

"လာ မ စင်ပေါ်သွားရအောင် ပြီးတော့ ကိုအံ့

တို့ရော ဟို ဥကောင်ရော ကိုမိတို့ရောကြွပါဗျ"

သူတို့အုပ်စုစင်ပေါ်တက်သွားပြီး

ပြင်ဆင်ထားတဲ့ 3ထပ်ကိတ်မုန့်အပေါ်မှာ

နေကိုယ်တိုင် ဖယောင်းတိုင် 24တိုင်ထွန်းကာ Brithday Song စဆိုကြသည်။

"Happy Brithday to you

Happy Brithday to you

Happy Brithday to you

Happy Brithday Dear NayMinnLatYar

Lay Nge

Happy Brithday to you"

ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း 👏👏👏

သူ ဖယောင်းတိုင်မီးကိုမှုတ်လိုက်ပြီး Cake ကို
လှီးကာ
အရင်ဆုံးသူချစ်ရတဲ့သူမကိုခွံ့လိုက်သည်။ပြီး
တော့ သူပြောလိုက်သည်က....

Lay Nge

"ကျန်တဲ့သူက ကိုယ်ဘာသာယူစားကြ"

ဟုပြောကာ ခုံပေါ်မှာတင်ထားတဲ့ လိမ္မော်ရည်တစ်ခွက်ကို သူမကိုယူပေးလိုက်ပြီး သူလည်း တစ်ခွက်ယူကာ စင်အောက်သို့ဆင်းလာသည်။ပြီးတော့ ကိုမိတို့ဝိုင်းဝင်ထိုင်နေလိုက်ပြီး မကြာပါ ကိုမိတို့လည်းစင်ပေါ်ကဆင်းလာကာ ဝင်ထိုင်ကြသည်။

"ကိုမိ တို့ပစ်ထားမိသလိုဖြစ်သွားတယ် Sorry ဗျာ"

"ရပါတယ်ကွာပြောရမဲ့သူတွေမှမဟုတ်တာ"

"ကိုမိ ဒါကျွန်တော်ကောင်မလေး လှတယ်မဟုတ်လား"

"မဆိုးပါဘူး"

Lay Nge

"ကြည့် အဲ့တာကြောင့်ကိုမိ
ရည်းစားမရသေးတာ"

"မင်းကငါ့ကို ဖွဲ့နေတာပဲ အလတ်ကောင်"

တစ်ယောက်တစ်ခွန်းခံပက်နေကြတဲ့နှစ်ယော
က်ကို ဘုန်းလာဒ်စေက....

Lay Nge

"ကိုနေ နဲ့ ကိုမိ ရာဘာဖြစ်နေကြတာလည်း ကျွန်တော်တို့ကိုအားမနာရင်နေ အစ်မကိုတော့အားနာဦးမှပေါ့"

ထိုအခါ မိက မျက်နှာကြီးမဲ့ကာ...

"မင်းကဆရာကြီး"

"ကဲပါ ကျွန်တော်မိတ်ဆက်ပေးမယ် မ သူက နေမိရတဲ့

Lay Nge

မောင်တို့တွေထဲမှာတော့အသက်အကြီးဆုံး မောင်နဲ့ Gym မှာတွေ့ရင်းခင်ကြတာ"

"ဟုတ်တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ်"

"ကျွန်တော်ရှေ့ပါပဲ"

"ဒါက နေ့ရက်စွဲတဲ့
မောင်ကတော့ကိုစွဲလို့ခေါ်တယ်

lay Nge

ကိုစွဲကစကားပြောလို့အရမ်းကောင်းတာ
ကိုမိလို ပွစိပွစိမဟုတ်ဘူး"

"အလတ်ကောင် !!"

မကျေမနပ်ဖြစ်နေတဲ့
ကိုမိပုံစံကိုကြည့်ပြီးပြုံးကာ...

"ဒီနှစ်ယောက်တော့ မောင်တို့club
မှာရန်ဖြစ်ရင်းခင်သွားတာ သူတို့ကအဲ club

ပိုင်ရှင်တွေလေ သူက တိုင်းမှူးအထင်ကရ
သူက ဘုန်းလာဒ်စေ အငယ်နှစ်ကောင် "

"ဟာ ကိုနေကတော့
ကျွန်တော်တို့ကနှစ်ယောက်ပါဗျ "

တိုင်မှူး နေကိုမကျေနပ်စွာထပြောသည်။

"မောင်ကလည်း အားနာစရာ"

Law Nge

"အစ်မဘာမှမဖြစ်ဘူး

ကျွန်တော်တို့ကပြောနေကြ "

"ဒီကောင်ဘုန်းလာဒ်စေ အကြောင်းမ

မသိပါဘူးဗျာ မျက်နှာပြောင်လိုက်တာလွန်ရော

ဘယ်မိန်းကလေးကပြန်ကြိုက်မလည်းမသိဘူး

"

LayNe

"ဟာ ကိုနေ
ကျွန်တော်ကသူငယ်ချင်းအချင်းချင်းမို့ပြောင်
တာ တစ်ခြားသူဆိုရုပ်တည်တယ်ဗျ"

"အေးပါကွာ
မင်းတို့နှစ်ကောင်စားသောက်ကြိုက်တာစားလို
တာရှိရင်ပြော ငါမင်းတို့ club လာတုန်းက
ညှော်ဝတ်ကျေထားတာ"

ထိုအခါ မိ နဲ့ စွဲ က....

LayNge

"ငါတို့ကရော "

"သူတို့နှစ်ယောက်စားနေတာထိုင်ကြည့်နေ"

"ဟား.....ဟား"

သူတို့အားလုံးပွဲကျနေခိုက်
တစ်ဖက်ဝိုင်းမှာတော့....

"နေမင်းလက်ရာ

တော်တော်အူမြူးနေတာဒီကောင် နော် ကိုအံ့ "

"ဟုတ်ပါကွာ ဒါနဲ့ သူနဲ့စကားပြောနေတဲ့

ကောင်လေးတွေနဲ့ မင်းတို့သိကြလား"

"ကျွန်တော် တစ်ယောက်မှမသိဘူးကိုအံ့"

"ကျွန်တော်ရောပဲ"

Lay Mee

ငြိမ်းထက် နဲ့ ကျော်မျိုးထူးက
တကယ်မသိတာမို့ မသိဘူးငြင်းလိုက်သည်။

"ကျွန်တော်ကနှစ်ယောက်ကိုသိတယ်
အဲ့နှစ်ယောက် ST Club ပိုင်ရှင်တွေလေ
ကျွန်တော် နဲ့ နေ ST Club ကိုသွားတက်တော့
မင်းခန့်တို့အဖွဲ့ နဲ့ ရန်ဖြစ်တာအဲ့မှာသိကြတာ
နေနဲ့ကဘယ်လိုခင်သွားကြလည်း
ကျွန်တော်လည်းမသိဘူး ဟို Shirt အပြာနဲ့ကာ
တိုင်းမှူးအထင်ကရတဲ့

ဆံပင်မီးခိုးရောင်ဆိုးထားတာက ဘုန်းလာဒ်စေ

တဲ့ ကျန်တဲ့နှစ်ယောက်တော့ငါလည်းမသိဘူး"

"အဲ့ကောင်လေးတွေကြည့်ရတာ

ငါတို့ထက်ငယ်မဲ့ပုံလေးတွေနဲ့ "

"ဟုတ်လောက်တယ် ငြိမ်းထက်"

"ဒီကောင်လေးတွေက

သာမာန်လူတွေတော့မဟုတ်လောက်ဘူး "

Lay Nge

"သာမာန်လူမဟုတ်တော့ သူတို့တွေက Super Man တွေလား"

"ကျော်သူရမင်းတော်တော်စောက်ခွက်ပြောင်တယ်နော်"

"ငါ့ဘာသာပြောင်တာ မင်းမျက်နှာဘွားပြောင်နေလို့လား"

Lay Nge

"မင်းနော် ပြောင်ကွာ"

"ပြောင်မှာကွာ"

"ကဲ ငြိမ်းထက် နဲ့ ကျော်သူရ ဒီလင်မယား တွေတွေ့တာနဲ့ကိုက်တော့တာပဲ"

"ဘာကွ !!"

"ဘာ မင်းကွာ သူနဲ့ ငါနဲ့ အော့
အမလေးလူညွှန့်တုံးပါပြီကွာ"

"ဟား ...ဟား"

အံ့ နဲ့မိုင်ကတော့
သူတို့၃ယောက်ဖြစ်ပျက်နေတာကိုထိုင်ပြီး
ရီနေတော့သည်။သူတို့၃ယောက်ကလည်း
ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးမွေးနေ့ကြောင့်သာလူစုံတုန်း
လေးပျော်ရတာ မဟုတ်ရင်

Lay Nge

တစ်ယောက်တစ်နေရာစီနဲ့

ရှုံးပိတ်ရက်တောင်မတွေ့ရပါ။

"နေ "

သူကောင်မလေးလက်ကိုကိုင်ထားတာများ

ကော်နဲ့ကပ်ထားသလားအောင်မေ့ရသည့်

နေ့ကို မိ ခေါ်လိုက်သည်။

"ကိုမိ ဘာပြောမလို့လည်း "

"ဟိုဘက်ဝိုင်းကကောင်လေးတွေ
မူးနေကြပြီထင်တယ်"

"ဘာလို့လည်း ကိုခိ"

"မင်းကြည့်လိုက်လေ"

သူငြိမ်းထက်တို့ဝိုင်းဘက်ကြည့်လိုက်တော့
ကျော်သူရနဲ့နှစ်ယောက်တစ်အော့အော့လုပ်နေ

တာမို့ ဒီနှစ်ကောင်မူးနေပြီမှန်း

သူသိလိုက်သည်။

"အင်း ဒီနှစ်ကောင်တမင်လုပ်နေတာ ကိုမိ

ဝိုင်လောက်က သူ့တို့အတွက်

ရေသောက်သလောက်ပဲရှိတာ "

"မောင်ကလည်း သွားကြည့်လိုက်ပါဦး

တကယ်ဆိုရင်ဘယ်လိုလုပ်မလည်း "

"မောင့်သူငယ်ချင်းတွေအကြောင်း

မောင်သိတယ်"

"အလတ်ကောင် ရာသွားကြည့်လိုက်ပါ

မင်းကောင်မလေးကိုငါတို့

၄ယောက်ဝါးမစားဘူး"

"သိပါတယ် ဒါဆိုသွားကြည့်လိုက်မယ်

မခဏနေခဲ့နော် လိမ္မော်ရည်နဲ့ မုန့်ပဲစားနော်

ဟိုဘက်က

ပုလင်းတွေကပိုင်တွေနော်မသောက်နဲ့

ရေခဲမုန့်လည်း

စားတော့စားဖိုက်အောင့်နေမယ်"

"အင်းပါမောင့်ရဲ့"

သူဟိုငယောက်မျက်နာမကြည့်လည်းအပိုတွေ

လုပ်နေတယ်လို့ကြည့်နေမှာသေချာတာမို့မကြ

ည့်တော့ပဲ ထလာပြီး

ဟိုကောင်တွေရှိရာဝိုင်းဆီသို့.....။

–

–

–

–

Lay Nge

Party ပွဲပြီးတော့ ည10နာရီထိုးတော့မှာမို့ လူတွေအကုန်ပြန်သွားပြီး ဟိုဥကောင်လည်း club တက်ဦးမယ်ဆိုပြီး လစ်သွားပြီဖြစ်သည်။အခုပွဲထဲမှာကျန်တော့တာဆိုလို့ သူတို့စုံတွဲရယ် မမိုင်ရယ် Hotel အတွင်းသွားလာနေတဲ့ ဧည့်သည်တွေသာကျန်တော့သည်။

"ကိုအံ့ နဲ့ အစ်မ မိုင် ပြန်မနေတော့နဲ့ Hotel မှာပဲအိပ်လိုက်တော့ ကျွန်တော်စီစဉ်ပေးမယ်"

"အင်းကောင်းသားပဲ

မိုင်ကိုယ်တို့ဒီညဒီမှာပဲနေလိုက်မယ်လေ

ကိုယ်လည်းဝိုင်နည်းနည်းသောက်ထားတော့

ငိုက်နေပြီ"

"ကိုယ်အဆင်ပြေသလိုလုပ်လေ မိုင်က

အဆင်ပြေပါတယ် ဒါပင်မဲ့ သဘာဝကရော"

"နေ တစ်ယောက်လုံးရှိနေတာ

ဘာပူနေတာလည်း "

"ဟို မဟုတ်ဘူးလေ ကို "

"လာပါ မိုင်ရာ သူတို့နှစ်ယောက်ထဲ Brithday

ကျင်းပကြပါစေဦး နေငါတို့ Reception ကနေ

ကဒ်ယူသွားလိုက်တော့မယ်"

"အင်း ကိုအံ့"

ကိုအံ့ နောက်ကို

မမိုင်တစ်ယောက်မလိုက်ချင်လိုက်ချင်နဲ့

ပါသွားတော့သည်။သူ့ရဲ့ မကတော့

သူအနားလေးမှာရပ်နေတာ

အရုပ်ကလေးအတိုင်းငြိမ်သက်နေရောပဲ။

" မ မောင်တို့လည်းသွားကြရအောင် "

"ဘယ်ကိုလည်း"

"မောင်တို့အခန်းကိုပေါ့"

" မ မ မက မောင်နဲ့အတူတူအိပ်ရမှာလား"

အလန့်တကြားမေးလာတဲ့
သူမမျက်နှာလေးကိုကြည့် ရီချင်ပင်မဲ့
မျက်နှာတည်ထားကာ....

"အင်းလေ မောင်နဲ့ မနေလို့ ဘယ်သူနဲ့ သွားအိပ်မလို့လည်း"

"မောင် သဘာဝတစ်ယောက်ထဲနေလို့မရဘူးလား"

"ကဲပါ မောင်ကစနေတာ တစ်ခန်းထဲအတူတူနေမှာဆိုပင်မဲ့ မကကုတင်ပေါ်မှာအိပ် မောင်ကဆိုဖာပေါ်မှာအိပ်မှာပေါ့"

Lay Nge

"ဟုတ်"

သူ သူမလက်ကိုဆွဲကာ Reception က ကဒ်ယူပြီး သူလာတိုင်း နေနေကြသူ့အခန်းကို သွားကာ ကဒ်နဲ့ဖွင့်က ဝင်လိုက်သည်။သူမကလည်း သူ့နောက်ကနေ လိုက်ဝင်လာသည်။

LayNge

သူမ မောင်ဝင်လာတဲ့

အခန်းကိုလှည့်ပတ်ကြည့်တော့

အတော်ကိုကျယ်ဝန်းပြီး ဆိုဖာ ရေခဲသေတ္တာ

TV ရေချိုးခန်း

အကုန်ပါသည်။သူမနေတဲ့အိမ်တောင်

ဒီအခန်းလောက်ကျယ်မယ်မထင်။သူမတစ်ခါ

တစ်လေထက်

အခုလိုအခြေအနေမျိုးမှာဆိုတွေးမိတယ်

သူမ နဲ့ မောင်က ဖြစ်နိုင်ပါ့မလားဆိုတာ။သူမက

ဘာဉစ္စာပကာသနမှမရှိတဲ့

သာမာန်ကျောင်းဆရာမတစ်ယောက်

မောင်ကအရမ်းချမ်းသာတဲ့မိသားစုကနေမွေး
ဖွားလာတဲ့သူတစ်ယောက်
ရှေ့ဆက်ရမဲ့အချစ်ခရီးအတွက်သူမရင်မအေး
တာတော့အမှန်ပင်။

သူ့အနောက်ကခြေသံမကြားတာကြောင့်လှည့်
ကြည့်တော့ သူနဲ့ နည်းနည်းအကွာမှာ
မက်တပ်စုံရပ်နေတဲ့သူမလေး
သူကိုတော်တော်ကြောက်နေတယ်ထင်ပါရဲ့
သူမပုံစံကိုကြည့်ပြီး
ကြံစည်ထားသမျှအကုန်ပျောက်..။

LayNge

သူ သူမအနားလျှောက်လာပြီး

သူမပုခုံးကိုကိုင်ကာ...

"မ ဘာဖြစ်လို့လည်း ကြောက်လို့လား "

"ဟင်အင်း "

"ဒါဆို မ ဒီအခန်းမှာနေ

မောင်တစ်ခြားအခန်းသွားလိုက်မယ်လေနော်"

Lay Nge

"မဟုတ်ပါဘူးဆို မောင်ကလည်း ဟို Cake မုန့်ရော "

"ဟိုမှာ"

သူဆိုဖာရှေ့ကစားပွဲပေါ်တင်ထားတဲ့ Cake ဘူးကို သူမကိုပြလိုက်သည်။

"လာ cake ခွဲကြမယ် "

သူမ မောင့်လက်ကိုဆွဲက ဆိုဖာမှာထိုင်လိုက်ပြီး brithday cake ဘူးကိုဖွင့်လိုက်သည်။

သူBrithday Cake လေးကိုကြည့်ကာသဘောကျနေပြီး cake အပေါ်ဖယောင်းတိုင်ထွန်းတော့မဲ့သူမလက်ကို တားလိုက်သည်။

"မ ခဏာနေဦး မောင်ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီး Story မှာတင်ချင်လို့

"မောင်ကလည်း မလှမပ cake ကြီးကို "

"မောင်တွေ့ဘူးသမျှ cake တွေထဲမှာတော့ အလှဆုံးပဲ "

"ပိုပြီ"

Lay Nge

"မပိုဘူးမ ဒီ cake

ကဘာနဲ့မှလဲမရအောင်တန်ဖိုးရှိတယ် "

"ဟုတ်လား ပြောပါဦး "

"ဒီ Cake လေးကအများအမြင်မှာတော့

သာမာန် Chocolate Cake လေးဆိုပင်မဲ့ ဒီ

cake လေးထဲမှာ တန်ဖိုးဖြတ်မရတဲ့

ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေပါနေတာ

မောင်အတွက်တော့တန်ဖိုးဖြတ်မရဘူး"

"မောင်က စကားတအားတက်တာပဲ
မီးထွန်းလို့ရပြီလား"

"ရပြီ"

သူမ မောင်ကိုပြုံးပြကာ cake ပေါ်မှာ
ဖယောင်းတိုင် 24တိုင်ကိုစိုက်ကာ
မီးညှိလိုက်သည်။မီးထွန်းပြီးသွားတော့

Lov Nge

သူမကပဲ လက်ခုပ်စတီးပြီး Brithday song စဆိုသည်။

" Happy Brithday to you

Happy Brithday to you

Happy Brithday to you

Happy Brithday Dear Mg

Lay Nge

Happy Brithday to you "

"မောင်မီးမှုတ်လိုက်"

"ဖူး...ဖူး...ဖူး"

"ယေး ပျော်ရွှင်စရာ 24 နှစ်ပြည့်ဖြစ်ပါစေ"

Lay Nge

"ဒီနှစ်မွေးနေ့က မောင်ရဲ့မေ့မရတဲ့ Brithday ပဲ အဲဒါမကြောင့်"

"ကဲ မောင် Cake ခွဲ "

သူ cake ကိုလှီးလိုက်ပြီး အရင်ဆုံးသူမကိုခွန့်လိုက်သည်။

"ကောင်းလား မ"

"ဟင်အင်း မကောင်ဘူး မောင်"

"ဟုတ်လို့လား မောင်စားကြည့်မယ် "

သူလှီးထားတဲ့ cake ကို အကုန်

ပါးစပ်ထဲကထည့်ပလိုက်သည်။သူစားနေရင်း

သူ့ကြိုက်တဲ့အရသာမို့ မ

ကိုတကယ်ချီးကျူးမိသည်။

LayNge

"မ ကလည်းကောင်းပါတယ်ဗျ မဟုတ်ဘူး ကောင်းတာထက်ပိုတယ် စားဖူးသမျှထဲ အကောင်းဆုံးပဲ.... မ"

"ဘာလဲ မောင် "

"ဒီ cake ကိုလေ Date က တစ်သက်လုံးခံအောင်လုပ်လို့မရဘူးလား"

"ဘာလို့လည်းမောင် "

Lay Nge

"သိမ်းထားချင်လို့လေ မ
ဒါမျိုးဘယ်သူကိုမှမလုပ်ပေးနဲ့နော်
မောင်တစ်ယောက်ထဲအတွက်ပဲဖြစ်ပါစေ"

"Only You "

"ချစ်တာကွာ မောင်
ဒီမိန်းကလေးကိုဘယ်မှာသွားဝှက်ထားရပါ့မလ
ည်း"

"ဟွန်း"

သူမလေးက

တစ်ချက်ချက်တွန့်သွားတာကြောင့်

သေချာကြည့်လိုက်တော့ သူမခြေထောက်လေး

ဒေါက်ဖိနပ်ဝတ်ထားတာကြာတော့

ခြေဖမိုးလေးပါ

ရဲနေသည်။သူမရှေ့ဒူးထောက်ထိုင်လိုက်ကာ

ဖိနပ်ကိုချွတ်တော့ မကအတင်းတားသည်။

"မောင်ရယ် ဘာလုပ်တာလည်း ဘုန်းနိမ့်မယ်"

"ကိုယ်ချစ်တဲ့သူဖိနပ်ချွတ်ပေးတာ
ဘုန်းနိမ့်တယ်လို့ပြောတဲ့ကောင် သူတို့တွေက
အဲ့မိန်းမတွေရဲ့
မိန်းမကိုယ်ကနေမွေးတာမဟုတ်ဘူးလား
ဗိုက်ကနေခွဲမွေးတာပါလို့ကပ်သီးကပ်ဖဲ့ပြောတဲ့
ကောင် မောင်ရှေ့လာကြည့်
စောက်ခွက်ကိုပိတ်ရိုက်ပစ်မှာ "

သူစကားပြောရင်း ဆိုဖာပြန်ထိုင်ကာ

သူမခြေထောက်လေးကိုသူ့ပေါင်ပေါ်တင်စေပြီး

သူမခြေချောင်းလေးတွေနှိပ်ပေးနေသည်။

"ခြေထောက်ကလေးတွေရဲနေတာပဲ မရာ

နောက်တစ်ခါစီးစမရှိတာကိုမစီးနဲ့ မ စီးနေကြ

ကတ္တီပါ တို့ ပယင်း

တို့အဲလိုခြေညပ်လေးတွေပဲစီး

ဒေါက်ဖိနပ်မစီးလည်း မ

ခြေထောက်လှလှလေးတွေကလှပြီးသား

အခုတော့ ရဲကုန်ပြီ"

"Brithday Party မှာ

မိန်းမလှလေးတွေအများကြီး လေ"

"အဲ့တာ မောင်နဲ့ဆိုင် လား"

"သူတို့လိုလှချင်တာပေါ့"

"သူတို့လို ဝတ်စားမှ မကလုမှာလား
ဒီအတိုင်းမျက်နှာပြောင်နဲ့နေလည်း လှတယ်"

"အဲ့တာမောင့်အမြင်လေ "

"တစ်ခြားသူအမြင်က အရေးကြီးလို့လား "

ဆူပုတ်ပုတ်နဲ့ ထမေးလာတဲ့ မောင်က
သဝန်တိုခြင်းရဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး။

Lay Nge

"မောင် စိတ်ဆိုးသွားတာလား"

"မ ကုတင်ပေါ်မှာသွားအိပ်တော့
မောင်ရေချိုးလိုက်ဦးမယ်"

သူမခြေထောက်လေးကိုအသာချပေးလိုက်ပြီး
သူထိုင်နေရာက
မက်တပ်ထရပ်လိုက်တာကြောင့်
သူမလည်းထကာ မောင်လက်ကိုဆွဲထားသည်။

Lay Nge

"စိတ်ကောက်သွားတာလား"

သူရုပ်တည်နေရာကနေသူမကိုပြုံးကာ...

"မောင် က မောင့်ရဲ့အသက်လေးကို ဘာလို့စိတ်ဆိုးရမှာလဲ အခုအချိန်ကြည့် 10 နာရီ 45 ဖြစ်နေပြီ ဒါကြောင့် အိပ်ခိုင်းတာ မောင်က ခေါင်းမှာကာ ကော်တွေရှိတော့ရေချိုးရမယ်လေ မဟုတ်ဘူးလား ဟင်"

LaNge

သူမနှာခေါင်းလေးကို

ကိုင်ကာမေးလိုက်သည်။ပြီးတော့

သူမကိုကောက်ပွေ့ကာ

ကုတင်ပေါ်တင်ပေးလိုက်ပြီး စောင်ခြုံပေးကာ

နာဖူးလေးကိုနမ်းလိုက်သည်။

"အိပ်တော့နော် GoodNight "

"ဟုတ် Good Night Mg အအေးပတ်မယ်
မြန်မြန်ချိုးနော် "

"ဟုတ်ကဲ့ Sweet Dream "

"Sweet Dream Mg "

🌼နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း🌸

Part_25

Lay Nge

"ဝါး...."

သူမ အိပ်နေရာကနေနိုးလာပြီး သူမရောက်နေတဲ့နေရာကိုကြည့်တော့ သူမညက မောင် hotel မှာပဲအိပ်လိုက်တာကို သတိရသွားသည်။သူမ နာရီကိုကြည့်လိုက်တော့ မနက် 3နာရီပဲရှိသေးတာကြောင့် မောင်ကိုရှာကြည့်တော့ ဆိုဖာပေါ်မှာ

ရေချိုးဝတ်စုံကြီးကို

မလဲအိပ်နေတဲ့မောင်။သူ့အရပ်ကရှည်တော့

ဆိုဖာပေါ်အိပ်ကတာအဆင်ပြေတဲ့ပုံမပေါ်။သူမ

ကုတင်ပေါ်ကထပြီး မောင်အိပ်နေတဲ့

ဆိုဖာရှေ့ထိုင်လိုက်ကာ

မောင်မျက်နာပေါ် ဖြာကြနေတဲ့ဆံပင်တွေကို

အပေါ်လှန်တင်ပေးမလို့ကိုင်လိုက်တော့

ဆံပင်တွေကရေအခုထိမခြောက်သေး။ခေါင်း

ကိုရေမသုတ်ပဲအိပ်တဲ့ မောင်

ခေါင်းမှာရေအိပ်တည်မှာ

မကြောက်ဖူးလားမသိ။သူမမောင့်ရှေ့ထိုင်နေရာ

ကထကာ ရေချိုးခန်းထဲဝင်ပြီး

တဘတ်တစ်ထည်ယူကာ

မောင်အိပ်နေတဲ့ဆိုဖာခေါင်းရင်းထိုင်ကာမောင့်

ဆံပင်တွေကို ရေသုတ်ပေးနေလိုက်သည်။

နေအိပ်နေရင်းကနေ အိမ်မက်မက်သလိုလို

တကယ်ဖြစ်နေသလိုလိုနဲ့

သူ့ဆံပင်ကိုဆွဲနေတာခံစားရတာကြောင့်

မျက်လုံးကိုစက်ကနဲ့ ဖွင့်ပြီး သူ့ခေါင်းကို

လှန်ကြည့်လိုက်သည်။

"အမလေး !!"

ခေါင်းသုတ်ပေးနေရင်း
သူမကိုလှန်ကြည့်လာတဲ့မောင့်ကြောင့်သူမလန့်
ပြီး အော်မိသွားသည်။

သူခေါင်းကိုအပေါ်လှန်ကြည့်လိုက်တယ်ဆို
ထအော်တဲ့ မကြောင့်
သူဆိုဖာပေါ်လဲနေရာကနေထထိုင်ကာ....

Lay Nge

"မ ဘာလုပ်နေတာလည်း "

"မောင် ဘာလို့ ခေါင်းကိုရေခြောက်အောင်မသုတ်ပဲအိပ်တာလည်း "

"မဟုတ်ဘူး ခဏ..."

Lay Nge

သူစဉ်းစားလိုက်ကာ

သူရေချိုးပြီးထွက်လာတော့ မကအိပ်နေပြီမို့

စောင်ခြုံပေးကာ ဆိုဖာပေါ် ပြန်ထိုင်ပြီး

ဖုန်းကြည့်နေတာ အဲနောက်...

"ဆိုဖာ ပေါ်ထိုင်ပြီး

ဖုန်းကြည့်နေရင်းကနေဘယ်လိုအိပ်ပျော်သွား

တာလည်းမသိဘူး"

"အဲလိုရေမခြောက်ပဲ ကြည့်ကြည့်အိပ်
ရောဂါဖြစ်မယ်နော် မောင်"

သူ ဆိုဖာခေါင်းရင်းမှာထိုင်နေပြီး
သူကိုဆုံးမနေတဲ့ချစ်သူလေးကို
အသဲတယားယား
သူမကိုယ်သူမတောင်သိရဲ့လားမသိ။သူ
သူမကိုကြည့်နေရင်း ကြွေပြားပေါ်
ထိုင်နေတာကို သတိရမှ သူဆိုဖာကထာက
ထိုင်နေတဲ့ သူမကိုကောက်ပွေ့ပြီး

ကုတင်ပေါ်တင်ပေးကာ

သူလည်းဘေးစောင်းဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

"မ ကအစောကြီးနိုးနေတာလား"

"ဒီအချိန်အမြဲတရေးနိုးနေကျ"

"အင်း ဒါဆို မ ပြန်အိပ်လေ

မောင်ဆံပင်ကိုချောက်အောင်သုတ်လိုက်ဦးမယ်

"

Lay Nge

"မောင် ဟိုဘက်လှည့် မ သုတ်ပေးမယ်"

"မ မလိုဘူး ရပါတယ် မောင့်ဘာသာလုပ်မယ်"

"ဟိုဘက်လှည့်ဆို"

သူမလေးကိုလှည့်ခိုင်းတာကြောင့်
သူမနဲ့မျက်နှာချင်းဆိုင်ကနေ
ကျောဘေးပြီးထိုင်လိုက်တော့ သူမလေးက

တဘတ်နဲ့သူ့ခေါင်းကိုသေချာသုတ်ပေးနေသည်။သူမသုတ်ပေးနေတာကို ငြိမ်သက်စွာခံနေရင်း တစ်နာရီလောက်သုတ်အပြီးမှာတော့ ခြောက်သလောက်ဖြစ်သွားသည်။

"ရပြီ...အွန့် "

သူမက ရပြီဆိုတာနဲ့ သူမဘက်ပြန်လှည့်ကာ နှုတ်ခမ်းပါးလေးကိုသိမ်းပိုက်လိုက်တော့သည်။

Lay Nge

သူနှမ်းနေရင်း သူမခံတွင်းထဲကို လျှာနဲ့ပါ ထိုးသွင်း ချယ်လှယ်နေတော့သည်။

"အွန့် .... ဟင်း....မောင်..."

သူနမ်းနေရာကနေစိတ်တွေထလာတာကြောင့် သူမအောက်နှုတ်ခမ်းလေးကိုသွားစွယ်လေးနဲ့ ပွတ်ဆွဲလိုက်တော့ သူမ ဆီကညည်းသံထွက်လာသည်။

Law Nge

"အင့်..."

သူမကို စကားကိုထွက်ခွင့်မပေး

အတင်းနမ်းနေတဲ့

အမောင်လူဆိုးကြောင့်မငြိုငြင်တဲ့အပြင်

ရင်တွေလည်းခုန်နေရသည်။ရင်ခုန်သံတွေထပ်

တူကျနေတာမို့

မောင့်လည်ပင်းကိုပြန်သိုင်းဖက်ကာ

တုန့်ပြန်နမ်းလိုက်သည်။

သူနမ်းနေတာကို တုန့်ပြန်နမ်းလာတဲ့မကြောင့်

သူစိတ်တွေမကာ

ဟိုကောင်ကပါထချင်နေတာကြောင့်

သူမကိုနမ်းနေရာကနေလွှတ်ကာ ...

"မအိပ်လိုက်တော့ "

"4 နာရီပဲကျော်နေပြီ

မအိပ်တော့ပါဘူးမောင်ရယ်

မျက်နာသစ်တော့မယ် ဟင်"

Lay Nge

သူမတို့

မျက်နှာမသစ်ပဲနမ်းလိုက်ကြတာလား။သူမ

မောင်ကို အားနာသွားရကာ

ရှက်လည်းရှက်သွားရသည်။

"မ မျက်နှာမသစ်ပဲနမ်းလည်း

မနှုတ်ခမ်းလေးက ချိုနေတာပဲ"

သူမတွေးနေတာကိုသိနေတဲ့ မောင်ပါလေ။

သူ သူမကိုကြည့်လေ ဂါဝန်နီနီ

လက်တစ်လုံးကြိုးလေးနဲ့

လက်မောင်းသားဖွေးဖွေးလေးတွေ

ညှပ်ရိုးလေးတွေက

သူကိုလာပါပါဟုဖိတ်ခေါ်နေသည့်အတိုင်း။အသား

ဖြူဖြူဝင်းဝင်းလေးကာ အနီရောင်ဂါဝန်လေးနဲ့

လိုက်ဖက်နေစွာ။

သူမ ငြိမ်ကျသွားတဲ့

မောင်ကြောင့်သူမမောင့်ကိုကြည့်လိုက်တော့

သူမကိုရီဝေစွာစိုက်ကြည့်နေသည်။မောင့်အကြ

ည့်တွေကို သူမသဘောပေါက်ပါသည်။ဒါပင်မဲ့

သူမ အဲလိုလက်ခံလိုက်ရင်

သူမကိုတန်ဖိုးမထားမှာလည်း

သူမကြောက်သည်။သူမ ကုတင်ပေါ်ကနေ

ထရမလိုလို ထိုင်ပဲနေရမလိုလိုဖြစ်နေသည်။

"မ မောင့် သန့်စင်ခန်းခဏသွားဦးမယ်

မမျက်နှာသစ်ချင်ရင် ဟိုမှာရေချိုးခန်း"

ဟုပြောကာ အနောက်ကိုလှည့်သွားတဲ့

မောင်ကို သူမလက်လှမ်းဆွဲလိုက်တော့

မောင့်ကပြန်အလှည့်နဲ့

ကုတင်ပေါ်ကိုပြုတ်ကျလာတာကြောင့်

သူကအပေါ်က

သူမကအောက်ရောက်နေသည်။နှစ်ယောက်လုံး

တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်နေရင်း

သူမက မျက်လုံးမိတ်လိုက်တာကြောင့်

နေပြုံးလိုက်ကာ သူမနှုတ်ခမ်းဆီကို

ဦးတည်လိုက်သည်....။

"အွန့်"

သူ သူမနှုတ်ခမ်းလေးကို အားပါပါစုပ်ယူလိုက်တာကြောင့် သူမက သူ့အင်္ကျီစကိုရောင်ရမ်းပြီး ကိုင်လာသည်။သူ သူမခါးလေးကိုကိုင်ပြီး ခန္ဓာကိုယ်နှစ်ခုကို ပိုနီးကပ်အောင်ဆွဲကပ်လိုက်သည်။

"အွန့်.....အွန့်...အွန့်"

မောင်ရဲ့အနမ်းတွေကို
သူမလိုလားစွာတုန့်ပြန်ရင်း
သူမလက်တွေကလည်း မောင်ကျောပြင်ကြီး
ကိုဖက်ထားလိုက်သည်။

သူနှုတ်ခမ်းလေးကိုနမ်းနေရင်း
သူမအသက်ရှူကြပ်နေမှာကြောင့်လွှတ်လိုက်
ကာ လည်တိုင်ဖွေးဖွေးလေးဆီဆင်းလာပြီး

သွားလေးနဲ့ ဖိကိုက်လိုက်တော့ သူမလေး ညည်းသံတစ်ချို့ထွက်လာသည်။

"အ့....မောင်...အင့် "

သူလည်တိုင်လေးကို အချစ်အမှတ်သားတွေပေးနေရင်း သူမရဲ့ လက်တလုံးကြိုးလေးတွေကို ဆွဲချလိုက်တော့ သူမလည်းတစ်ချက်တွန့်သွားပြီး ပြန်ငြိမ်သွားသည်။လက်ကြိုးလေးတွေကိုဆွဲချ

Lay Nge

လိုက်တယ်ဆို ကြိုးပျောက် bra လေးနဲ့အတူ ဖွေးဥနေတဲ့ ရင်ညွန့်လေးပေါ်လာတာကြောင့် သူငုံပြီး bra အပေါ်က အသားစိုင်းလေးကို သွားနဲ့ဖွဖွလေးကိုက်လိုက်သည်။

"အ့...မောင်...နာတယ်"

သူအမှတ်အသားတွေပေးနေတာကိုရပ်လိုက်ပြီး ကိုယ်ကိုပြန်မတ်ကာ ရေချိုးဝတ်စုံကြိုးကိုဖြည် ချလိုက်သည်။သူမရှက်တာရောကြောက်တာပါ

Lay Nge

ခံစားနေရရင်းနဲ့ မောင်က ရင်ဘက်ကို
စားသုံးနေရာကနေရပ်သွားတာကြောင့်
သူမမျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့
မောင်ကသူ့ရေချိုးဝတ်စုံကြိုးဖြည်နေတာ
ကြောင့် သူမ
မျက်နှာကိုတစ်ဖက်လှည့်လိုက်သည်။

သူ့ရေချိုးဝတ်စုံကကြိုးဖြည်နေတာကိုကြည့်ပြီး
တစ်ဖက်လှည့်သွားတဲ့သူမကိုကြည့်ကာ
သူမရဲ့ပန်းရောင်သန်းနေတဲမျက်နှာလေးကို
သူလက်နဲ့သူမမျက်နှာလေးကိုကိုင်ကာ

သူကိုကြည့်စေသည်။သူမမျက်နှာလေးကို သူ့ဘက်လှည့်လိုက်မျက်ဝန်းလေးကမိတ်ကျ သွားသည်။

"မ မျက်လုံးဖွင့် "

သူအသက်ရှူသံပြင်းပြင်းတွေ
သူမကိုပြောလိုက်ပင်မဲ့
သူမမျက်လုံးဖွင့်မလာပါ။

Lay Nge

"ဟင် အင်း "

"မ ကြောက်လို့လား
ဒါဆိုရှေ့မဆက်တော့ဘူးလေ နော် "

ဟုဆိုကာ
ရေချိုးဝတ်စုံကြိုးကိုပါတစ်ခါထဲပြန်ချည်လိုက်
သည်။

"မ မျက်လုံးဖွင့် ရေချိုးဝတ်စုံပြန်စည်း.."

သူစကားမဆုံးခင် သူမလေးက
မျက်လုံးဖွင့်လာသည်။အရောင်တလဲ့လဲ့
မျက်ဝန်းဝိုင်းဝိုင်းလေးနဲ့
သူကိုကြည့်နေတဲ့သူမလေး ခုဏက
ဆွဲချထားတဲ့
လက်တစ်လုံးကြိုးလေးနှစ်ချောင်းကို
ပုခုံးပေါ်ပြန်ဆွဲတင်ပေးလိုက်သည်။

LayNge

"မောင် တောင်းပန်တယ်နော်

မောင်လောသွားတာပါ မ ကြောက်သွားလား

နောက်အဲလိုမလုပ်တော့ဘူး"

သူ သာယာမှုအပြည့်ဖြစ်နေတဲ့စိတ်တွေ

မုန်းတိုင်းတိုက်လို့ လွင့်သွားသလားထင်ရသည်။

သူမကို

အတင်းတောင်းပန်နေတဲ့မောင့်ကိုကြည့်ကာသူ

မစိတ်မကောင်းဖြစ်သွားရတာကြောင့်

Laylae

ပက်လက်အနေအထားကနေ ထထိုင်လိုက်ပြီး မောင်နဲ့မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်ကာ...

"မောင် "

"တောင်းပန်ပါတယ် မရယ် "

"ဟင်အင်း သဘာဝကြောင်းတာမဟုတ်ပါဘူး မောင် "

Lay Nge

"ဒါပင်မဲ့ မ အဆင်သင့်မဖြစ်သေးဘူးလေ"

"မောင်ရယ် ဟင့်"

သူစိတ်ဆန္ဒတွေကိုတောင်ထိန်းချုပ်ကာ
သူမအဆင်သင့်မဖြစ်သေးဘူးဆိုပြီး
နားလည်ပေးရှာတဲ့ မောင့်ကိုကြည့်ကာ
သူမဘဝကို မောင်လက်ထဲ သူမအပ်ဖို့
စဉ်းစားစရာမလိုတော့ပေ။သူမ

မောင့်ရင်ခွင်ထဲတိုးဝင်ကာ
မျက်နှာလေးရဲရဲဖြင့်.....

"မောင် သဘာဝအဆင်သင့်ဖြစ်ပြီ"

သူမအပြောကြောင့်
သူ့မျက်နှာမှိုရသလိုဖြစ်သွားကာ...

"မ တကယ်လား"

"မောင် နှင်နော် ငါထပ်မပြောဘူး "

"ဟာ နင် နဲ့ ငါတောင်ဖြစ်သွားပြီး မနော်

မောင်အတည်ပြောမလို့ အခုမောင်

မနဲ့အတူနေလိုက်ရင်

တန်ဖိုးမထားလို့မဟုတ်ဘူးနော်

မကိုချစ်လို့ဖြစ်တည်လာတဲ့ ခံစားချက်တွေပါ"

"အင်း "

သူမခေါင်းငြိမ့်လိုက်တယ်ဆို သူပြုံးကာ

သူမကိုထိုင်နေရာကနေ ဆွဲလှဲလိုက်ပြီး

သူအပေါ်ကနေအုပ်မိုးရင်း

ရေချိုးဝတ်စုံကြိုးဖြည်လာပြီးတစ်ခါထဲချွတ်လို

က်သည်။ခန္တာကိုယ်အပေါ် ပိုင်းဘလာ နဲ့

ဘောင်းဘီအဖြူအရှည်သာကျန်တော့သည်။

အပေါ်အပိုင်းအဝတ်မရှိတော့တဲ့

မောင်ကိုကြည့်လိုက်တော့

ခန္တာကိုယ်အနေအထား six pack တွေက

မိန်းကလေးတိုင်း သရေကျချင်စရာ။

"ဟွန်း မောင့်ကိုကြည့်မနေနဲ့ စကြရအောင်"

ဟုဆိုကာ သူမဂါဝန်လေးကို ဆွဲဖြဲကာ
ချွတ်လိုက်သည်။ပြီးတယ်ဆို သူမရဲ့ bra
ချိတ်လေးကိုဖြုတ်ပြီးသူမကိုယ်ကနေဖယ်ရှား
လိုက်သည်။

သူမအပေါ် ပိုင်း
လစ်ဟာသွားတာကိုစိုက်ကြည့်နေတဲ့

မောင်ကြောင့် သူမမျက်နှာလေးရဲ့နေကာ
မျက်လုံးတွေကိုမိတ်ချလိုက်ပြီးနောက် သူမ
ရင်သားတွေကိုလာရောက်ထိတွေ့တဲ့
မောင်လက်တွေကြောင့် သူမအတွက်
ပထမဆုံးအကြိမ်မို့ အရှက်သည်းနေရကာ
မွေ့ယာခင်းကိုသာကျစ်နေအောင်
စုကိုင်ထားလိုက်သည်။

"ဟာ မ ကထင်ထားတာထက်ပိုလှတာပဲ...အ့ "

သူမရင်သားတွေကိုကိုင်ကာပြောတဲ့

အရှက်မရှိတဲ့ မောင်ရဲ့လစ်ဟာနေတဲ့

ရင်ဘက်ကို မျက်လုံးလေးမိတ်ရက်နဲ့

ပိတ်ရိုက်ချပလိုက်သည်။

"မောင့် မကအရှက်သည်းနေတာကို

အင်းစကြမယ်နော်"

ဟုဆိုကာ သူကိုယ်မှာကျန်တဲ့

ဘောင်းဘီအဖြူအရှည်ရော သူမကိုယ်ပေါ်က

အတားအဆီးတွေပါ သူဖယ်လိုက်ကာ သူမရဲ့
ပန်းရောင်သန်းနေတဲ့ နှုတ်ခမ်းလေးဆီ
ပြန်လည်ဦးတည်လိုက်ပြီး
နှစ်ယောက်လုံးအပေါ် စောင်ကိုခြုံလိုက်ကာ
သူရဲ့ခရီးစဉ်ကိုစတင်လိုက်တော့သည်။

"အ့..."

သူ သူမကိုအစပျိုးပေးချင်မဲ့
သူ့အသဲအသက်ကလေးကလေးက

Lay Nge

အလွန်တရာအရှက်အကြောက်ကြီးသူမို့ သူမလေး စိတ်ဆိုးသွားမှာဆိုးတာကြောင့် ခရီးကိုသာအရင်စလိုက်ရသည်။သူမလေးအတွက် အခုကပထမဆုံးဆိုတာ သူမေးစရာမလိုအောင်ကိုသိလိုက်ပါပြီ။

"အင့်...ဟင်း....အ့ "

သူမလေးနာကျင်မှာဆိုးလို့ သူစိတ်တွေကိုအတက်နိုင်ဆုံးထိန်းကဖြေးညင်း

စွာသာခရီးဆက်နေတော့သည်။သူမနှုတ်ခမ်း
လေးကို နမ်းပြီး သူမရင်သာမို့မို့ကိုပါ
ငုံခဲလိုက်တာကြောင့်
သူမလေးအသံထွက်လာသည်။

"အ့...မောင်ဘယ်လို...အ့..."

သူမမောင်ရဲ့နူးညံ့တဲ့အထိအတွေ့တွေမှာ
မငြင်းသာပဲ မောင်ဦးဆောင်မှုကို

Lay Nge

လိုလားစွာလိုက်ပါရင်း သူမရဲ့ပထမဆုံးကို
မောင့်ဆီကိုပေးအပ်လိုက်သည်။

–

–

–

–

Lay Nge

"အင်းးးးး"

နေ နိုးလာတော့ သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ

သူ့ကြောင့်ပင်ပန်းကာ အိပ်ပျော်နေတဲ့ သူရဲ့

မကို

ချစ်မဝစွာဖြစ်နေရသည်။ဒီလိုကိစ္စဆိုတာမိန်းက

လေးတွေအတွက်

အရမ်းခက်ခဲတယ်ဆိုတာသူသိတာပေါ့။ဒါကိုသူ

မက

Lay Nge

သူဆန္ဒတွေကိုလိုက်လျောကာဖြည့်စည်းပေးသ
ည်မို့ သူမ မပြောလည်း
သူ့အပေါ်ဘယ်လောက်ချစ်လည်းဆိုတာသူသိ
နေပါပြီ။သူ နမ်းထားလို့နီရဲနေတဲ့
နှုတ်ခမ်းလေးကိုကြည့်ကာ နမ်းချင်လာတာမို့
သူမျက်နာကို သူမမျက်နာနားငုံကာ
သူမနှုတ်ခမ်းလေးကိုဖိကပ်နမ်းလိုက်သည်။

သူမ ရင်ခွင်နွေးနွေးထဲရောက်နေတာသိပင်မဲ့
သူမနှုတ်ခမ်းမှာ တစ်ခုခု
ဖိထားသလိုမျိုးဖြစ်နေတာကြောင့်မျက်လုံးဖွင့်

ကြည့်လိုက်တော့ မောင်လူဆိုးက

ကပ်လိုက်ခွာလိုက် နဲ့

သူမနှုတ်ခမ်းလေးကိုနမ်းနေသည်။

"မောင် "

"ဟင် နိုးပြီလား မွ"

Lay Nge

ပြောရင်းနဲ့

သူမနှုတ်ခမ်းကိုနမ်းဖြစ်အောင်နမ်းလိုက်သေး

သည်။

"မောင် များနေပြီ"

"ဟုတ်လား "

မျက်ခုံးပင့်ပြပြီး ဟုတ်လား

မေးနေတဲ့မျက်နှာထားကကိုက်ဖွဲ့ချင်စရာ.....

Lay Nge

"မောင် ပြောစရာရှိလို့ "

ရင်ခွင်ထဲကနေမျက်နှာလေးမော့ကာသူကိုကြည့်ပြီး စကားပြောနေတဲ့ သူ့ချစ်သူဆိုတာထက် ဇနီးလေးလို့တောင်ပြောလို့ရမဲ့အနေအထားမို့....

"ပြောလေ မ ဘာပြောမလို့လည်း "

"ဟို ဟို ဟိုလေ"

"ဘာဟိုလည်း မရဲ့ပြောလေ "

"ဆေး ဆေး"

"ဆေး ကဘာလုပ်မလို့
အော်ကိုယ်လက်တွေနာနေလို့လား အင်း
မောင်စီစဉ်ပေးမယ်နော်"

သူပြောတာကို အလိုမကျတဲ့ ဟန်ဖြင့်

မျက်နှာလေးဆူပုတ်ကာ....

"မဟုတ်ပါဘူး ဆေးဆိုတာက..."

"တားဆေးကိုပြောနေတာလား "

"အင်း "

သူမျက်နှာကိုတည်နိုင်သမျှတည်ကာ...

"မ ကဘာလည်း

မောင်ကအပျော်ကြံတယ်ထင်လို့လား

ဒါမှမဟုတ်

မောင်ရင်သွေးလွယ်ရမှာကြောက်နေတာလား"

ပြောရင်း အသံမာသွားတဲ့မောင့်ကြောင့်

သူမအထင်လွဲသွားပြီးဟုထင်ကာ..

"မောင်ကိုအဲလိုမထင်ရပါဘူးမောင်ရယ်
အဲလိုထင်ရင် မောင်ကို
ဘဝပုံအပ်မှာတောင်မဟုတ်ဘူး အခုက
မိဘတွေနဲ့တောင်မတွေ့ရသေးဘူး
တစ်ခုခုထဖြစ်ရင် မောင်နဲ့ဝေးရလိမ့်မယ်
အဲတာကြောင့် "

သူ သူမကိုတမင်စချင်တာမို့
မျက်နှာတည်ကာပြောလိုက်တော့
သူမလေးကတကယ်ထင်သွားတယ်ထင်ပါရဲ့
ရင်ခွင်ထဲကနေပြာပြာသလဲရှင်းပြသည်။သူလ

ည်းအတူနေကတည်းက

အကာကွယ်သုံးထားတာကို

သူမမသိဘူးထင်ပါတယ်။

"မောင်ကစတာပါ မောင့်ကိုရှင်းပြစရာမလိုဘူး

မောင်နားလည်တယ် မောင်အဲ့တုန်းက

အကာကွယ်သုံးထားပါတယ် မ ရဲ့မယုံရင်

အမှိုက်ပုံးထဲသွားကြည့်"

"ဟင် ဒါဆို မောင်ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားတာပေါ့

"

သူမအပြောကို သူတဘောတကျပြုံးကာ...

"မောင့်မွေးနေ့မှာ မကိုစားမယ်ဆိုတာ

လက်ဆောင်ဝယ်တဲ့နေ့ကတည်းက

စဉ်းစားထားပြီးသား ညက

ဘောင်းဘီအိတ်ကပ်ထဲထည့်လာတာ အဟက်

"

"ကြည့်စမ်း ကြိုတင်ကြံစည်ထားတာကြည့်စမ်း မောင်ကမထင်ရဘူးနော် နာဘူးပဲ"

"သေချာတာပေါ့ မောင်က နာဘူး ဂန်ဒူးဆိုရင် မကြိုက်မှာလား နာဘူးဆိုပင်မဲ့ အဲ့နာဘူးတာက Limit ရှိတယ် Only Ma "

"ဟွန်း ဟင် "

Lay Nge

သူမဟွန်းကနဲ့မဲ့ကာ ထဖို့လုပ်တော့

နှစ်ယောက်လုံးကိုယ်ပေါ်မှာ

စောင်တစ်ထည်သာရှိသည်။သူမဖြစ်ပျက်နေတဲ့

ပုံစံလေးကို သူလက်ကိုထောက်ပြီး

ခေါင်းအုံးကာကြည့်နေလိုက်သည်။

"မ ထလေ "

"မောင် စုတ် နာဘူးထချင်နေသေးတယ်

ဟိုဘက်လှည့် "

"မလှည့်ဘူး အင်္ကျီဝတ်တာလေးကြည့်ချင်လို့ "

"အို့...မောင် !! ဒီလောက်နာဘူးထချင်နေတာ ကဲဟယ် "

သူမသူ့စကားကြောင့်ရှက်သွားကာ သူမဘေးက ဖက်လုံးကိုယူကာ သူ့ကိုရိုက်တော့သည်။

"ရိုက်နော် ရိုက် မ ရိုက်ပြီးရင်မောင့်အလှည့် "

"မောင် !!"

"အာ့ စတာပါကွာ မောင့်မိန်းမလေးကလည်း "

"ဘာ တွေလား စကားတွေနဲ့လူကို ဟင့် "

စောင်လေးကိုရင်ဘက်ကပ်ကာထိုင်ပြီး
ငိုမဲ့မဲ့လေးဖြစ်နေတဲ့ သူမလေးကို

ကြည့်ကချစ်မဝဖြစ်နေရသည်။သူလည်းလှဲနေ
ရာကနေထိုင်လိုက်ကာ..

"မောင်က အထင်သေးလို့ခေါ်တာမဟုတ်ဘူး
သိလား ယူပြီးသွားရင် အဲလိုခေါ် ဖို့
လေ့ကျင့်နေတာ မရဲ့"

မက
သူကိုမျက်ရည်လေးတွေဝေ့ကာကြည့်နေတော့

Lay Nge

သူရင်ခွင်ထဲ ကိုထည့်လိုက်ပြီး

ခေါင်းလေးကိုနမ်းကာ..

"မရယ် ကလေးဆန်လိုက်တာ

မကိုမောင်ကသိပ်ချစ်တာလေ

မကမယုံဘူးလား"

"ယုံတယ် "

Lay Nge

"ယုံရင် ဒီတစ်ပတ်ကျောင်းဖွင့်ပြီး

စနေနေ့ကျောင်းပိတ်ရင်

မောင့်မိဘတွေနဲ့လိုက်တွေ့

လက်ထပ်တာကတော့ မသဘောတူတဲ့နေ့က

လက်ထပ်ပွဲစတဲ့နေမယ် အဲ့ကျ

သဘာဝပန်းဆိုတဲ့မိန်းကလေးက ဒီကကောင်ရဲ့

အပိုင်ပါဆို

တစ်နိုင်ငံလုံးသိအောင်ကြေငြာပစ်မယ်"

"ဟုတ်မောင် "

"ဒါဆို မ ဂါဝန် ဟင်
ညကမောင်ဖြဲလိုက်တာလေ "

"ဘယ်လို သွားပြီး
မိုင်ကိုဘယ်လိုပြောရမလည်း"

"အဲဒါတော့ပြီးမှစဉ်းစားမယ်
အဲ့ဂါဝန်ရှိနေလည်း မဝတ်ရဲမှာမဟုတ်ဘူး

ဘာလို့ဆို လည်ပင်း နဲ့ ရင်ဘက် ပုခုံးတွေမှာလေ

မောင်ချစ်ထားတာလေးတွေရှိတယ်လေ "

သူ

ပြောလိုက်တဲ့စကားကြောင့်မျက်နှာလေးရဲတ

က်သွားပြီး

သူမရင်ဘက်ကိုသူမငုံကြည့်နေသည်။

"ခဏစောင့် မောင် ဝတ်စုံစီစဉ်ပေးမယ် "

Lay Nge

သူ ဆိုဖာမှာတင်ထားတဲ့

သူ့ဖုန်းကိုထယူဖို့ပြင်တော့ သူမက

သူလက်ကိုပြန်ဆွဲထားသည်။

"ဘာဖြစ်လို့လည်း မ ဝန်ထမ်းကို

အဝတ်အစားစီစဉ်ခိုင်းမလို့ မရဲ့"

"မောင် အောက်က ဟို ဟို "

LayNge

"မဝတ်ထားဘူးလေ မကရှက်နေတာလား ညကဒီထက်တောင်ပိုပြီး သွားပြီကို မရကဲပါမောင်ထပြီ"

သူစောင်ကိုဖွဲ့ က ကုတင်ပေါ်ကဆင်းလိုက်တော့ သူမကချက်ခြင်း စောင်ကိုခေါင်းအထိခြုံလိုက်သည်။သူ မ အိပ်ပျော်သွားတော့ပြီး ဘောင်းဘီအတိုကို သူဗီရိုထဲကထုတ်ဝတ်ပြီးဖြစ်သည်။သူမက တော့ မဝတ်ထားဘူးထင်ပြီး

အရှက်သည်းနေသည်။သူခေါင်းထိခြို့ပြီး
ပြန်လှဲနေတဲ့မကိုကြည့်က ဘာမှမပြောတော့ပဲ
ဆိုဖာပေါ်ကဖုန်းကိုယူကာ
ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်ကို သူမ ဝတ်လို့ရမဲ့
အနေထား ဂါဝန်အရှည်ကိုဝယ်ခိုင်းပြီး
ဆွယ်တာလေးပါဝယ်ခိုင်းလိုက်သည်။

15မိနစ်လောက်ကြာတော့
ဝန်ထမ်းမလေးရောက်လာပြီး
တံခါးခေါက်တော့ သူ ဗီရိုထဲက စပို့စ်ရှပ်
အပြာလေးကိုယူကာ

ခေါင်းကနေစွပ်ပြီးဝတ်လိုက်သည်။ပြီးမှ

တံခါးဖွင့်ကာ....

"ဒီမှာပါ CEO "

"အင်းကျေးဇူး ဘယ်လောက်ကျလဲ "

"52000 ပါ "

LayNge

"ဒါဆိုမင်းသွားပြီးဝယ်ပေးတာရော
ဒီအဝတ်အစားဖိုးပါ
မန်နေဂျာကြီးဆီကထုတ်သွားလိုက်နော် "

"ဟုတ်ကဲ့ပါ CEO "

"အင်း သွားလို့ရပြီ"

သူစကားကိုလိုသလောက်သာပြောပြီး
တံခါးကိုပိတ်ကာ ပြန်ဝင်လာတော့

Lay Nge

သူမကကုတင်ပေါ်မှာမရှိတော့

ရေချိုးခန်းထဲကအသံကြားတာမို့

ရေချိုးနေတာမို့

သူဝန်ထမ်းမှလေးလာပို့ထားတဲ့ အထုတ်ကို

ဆိုဖာပေါ်တင်ထားပြီး သူကွန်ပျူတာယူကာ

တစ်ဖက် company က

အပ်ထားတဲ့အလုပ်တွေကိုစစ်နေလိုက်သည်။

သူမ ရေချိုးပြီးထွက်လာတော့

မောင်ဆိုဖာပေါ်မှာ ပေါင်ပေါ်ကို

ကွန်ပျူတာတင်ကာ အလုပ်လုပ်နေသည်။သူမ

မောင်နားကိုလျှောက်လာပြီး မောင့်ဘေးနားက အထုတ်ကို ယူမလို့လုပ်နေတော့ အလုပ်လုပ်နေတဲ့မောင်က သူမ လက်ကိုဆွဲထားသည်။

"မောင် ဘာလုပ်တာလည်း မ အဝတ်အစားဝတ်မလို့လေ "

"မောင်ကလည်း ပေးမလို့ပါ "

LayNge

"ဟွန့် ပေး"

သူ သူမကိုမစတော့ပဲ

စက္ကူအိတ်တွေကိုသူမကိုပေးလိုက်တော့

ယူသွားပြီး

အဝတ်အစားလဲခန်းထဲဝင်သွားသည်။ခဏကြာ

တော့သူမအဝတ်အစားလဲပြီးထွက်လာသည်။

LayNge

"မောင် ဝယ်ပေးထားတာအတော်ပဲ ဆွယ်တာကလည်ပင်ပိတ်ဆိုတော့ လည်ပင်းက ဟိုဟာတွေမမြင်ရတော့ဘူး"

"မောင်က မ Size အတိအကျကို ညကသိသွားပြီလေ "

"ဘာ...ကဲပြောချင်ဦး "

ဘုန်း ဘုန်း

Lay Nge

သူကျောပြင်ပြောတီးခံရတော့သည်။

"အံ့ မကလည်း မောင်ကစတာကို

သွားမယ်လေ"

"အင်း မောင် "

သူမ ဆိုဖာပေါ်တင်ထားတဲ့

စလင်းဘတ်ကိုကောက်လွယ်လိုက်မှ

အိတ်ဘေးနားက မောင်ကို ပေးဖို့မေ့နေတဲ့ ရေမွှေးဘူးကိုပါတစ်ခါထဲယူလိုက်ပြီး မောင့်ကိုပေးလိုက်သည်။

နေ မပေးတဲ့ဘူးကိုကြည့်ကာ.....

"ဘာလဲ ဒါက '

"မောင့်အတွက် မွေးနေ့လက်ဆောင်ပေးမလို့ ညကမေ့သွားတာ "

Lay Nge

"ဟွန်း မောင့်ရဲ့မက

မောင်မွေးနေ့အတွက်လက်ဆောင်

3ခုတောင်ပေးတာပဲ"

"ဟင် 3ခု နှစ်ခုထဲလေ"

"Cake ရယ် ဒီဘူးရယ် ပြီးတော့ မကိုယ်မရယ်

လေ "

"နေမင်းလက်ရာ !!!"

သူမ မောင်ကို
အသံကုန်ပိတ်အော်ပစ်လိုက်သည်။

"အာ့ စတာကိုဗျ လာသွားမယ်
စိတ်ဆိုးနေတဲ့ပုံလေးကချစ်စရာလေး"

သူမဝတ်ထားတဲ့ပုံစံလေးက
ဂါဝန်လက်တိုအပြာအရှည်လေးပေါ်မှာဆွယ်

တာအဖြူလေးထပ်ဝတ်ထားပုံကတကယ်ကိုအ
သည်းယားစရာလေး။သူ သူမကိုလက်ဆွဲကာ
အခန်းကို ကဒ် နဲ့ပြန်ပိတ်ထားခဲ့ပြီး Hotel
အောက်ဆုံးထပ်ကိုဆင်းလာလိုက်သည်။အော
က်ရောက်တော့ Hotel စားသောက်ဆိုင်မှာ
ကိုအံ့တို့ထိုင်နေတာကြောင့်
သူတို့နှစ်ယောက်လည်း
အဲ့ကိုပဲဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

"ကိုအံ့"

"ဟာ ထွက်လာကြသေးတယ်နော် နေ့လည်
12နာရီထိုးနေပြီ မင်းတို့
ညကမအိပ်ကြဘူးလား"

ကိုအံ့အမေးကြောင့်
မကိုကြည့်တော့နှုတ်ခမ်းလေးကိုကိုက်နေတာ
ကြောင့် သူပြုံးပြီး. ..

"ညက 1နာရီမှအိပ်တာ cake ထိုင်စားနေတာ အရမ်းကောင်းလို့ "

"ဟ့ အဲ့အချိန်ထိ cake ထိုင်စားတယ်ပဲထားပါဦး မင်းတို့က 11 နာရီတောင်အိပ်ကြတာလား "

"ဟာ ကိုအံ့ရာ ကျွန်တော်တို့ 8နာရီထဲနိုးနေတာ ရေမိုးချိုးနေလို့ကြာသွားတာ"

နေပြောတော့မှ မိုင်

သဘာဝကိုကြည့်လိုက်တော့

ညကဂါဝန်မဟုတ်တော့တာ သတိထားမိသည်။

"သဘာဝ နင်အင်္ကျီ ဘယ်ကရတာလည်း ညက

ဂါဝန်ရောဘယ်မှာလည်း ငါ့နင့်အတွက်

ပြင်သစ်ကမှာပေးထားတာ"

LayNge

နှင့်အရှေ့က

နာဘူးစုတ်ဖြဲလိုက်ပြီလို့ပြောချင်ပေမဲ့

ပါးစပ်ကပြောလိုက်တာက.....

"ညက ဝိုင်တွေရင်ဘက်ပေါ် ဖိတ်ကျသွားလို့ ဟို

...."

"ညက ကျွန်တော် ဝိုင်းအတင်းတိုက်လို့

မသောက်ချင်လို့ ရုန်းတာနဲ့ဖိတ်ကျသွားတာ

တာကြောင့် ကျွန်တော်

အကျႌအသစ်မှာပေးထားတာ "

"အော် အင်း အင်း "

"ဒါနဲ့ ကိုအံ့ ဟိုဥကောင်

မရောက်လာသေးဘူးလား ပြန်လာမယ်ဆိုပြီး"

Lay Nge

"ညက club go ကြတယ်လေကွာ သူတို့ club ရောက်သွားရင်ဘယ်လိုနေလည်းဆိုတာ မင်းကပိုသိမှာပေါ့ "

"ဟုတ်တယ် ဒီကောင်တွေ အလုပ်မရှိတယ်ဆို လုပ်ပြီ ဟိုကျော်သူရဆိုတဲ့ကောင်ကအကြောင်းမရှိဘူး ဟိုနှစ်ကောင်က မန္တလေး နဲ့ စစ်ကိုင်း ပြန်ရမဲ့ဟာ ဒီကောင်တွေတော့ ခေါ်မိလိုက်တာမှားပြီပဲ "

Lay Nge

"အေးပါ အဲလောက်လည်းစိတ်ပူမနေနဲ့
ဒီကောင်တွေ သူတို့အချိန်သူတို့သိပါတယ် "

သူကိုအံ့ပြောတာကို ခေါင်းငြိမ့်ပြလိုက်ပြီး...

"မ ဘာစားမလည်း "

"ဟော့ပေါ့ "

Lay Nge

"ဘယ်လို...ဟာ ဘာမှမစားရသေးတာကို အရင်ဆုံး ထမင်းစားလိုက်လေ အဲ့ ဟော့ပေါ့ဆိုတာကြီးက စပ်ကစပ်နဲ့မရှာ မစားနဲ့နော် "

"ဟုတ်သားပဲ သဘာဝရယ် နင်ကလည်း "

"အွန်း ဒါဆို မောင်ကြိုက်တာပဲမှာလိုက်တော့ "

"အင်း.....ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်လောက် "

သူခေါ်တယ်ဆို

ဝန်ထမ်းကောင်မလေးရောက်လာပြီး...

"CEO ဘာစားမလည်းရှင့် "

"ထမင်းအဖြူ နဲ့ Hotel က

အကောင်းဆုံးဟင်းလျာတွေအကုန်ချပေး"

"ဟုတ်ကဲ့ "

Lav Nge

"သွားလို့ရပြီ "

ဝန်ထမ်းကောင်မလေးထွက်သွားမှ

အံ့စားနေရာကနေ..

"မင်းမှာတာကလူစားဖို့ရောဟုတ်ရဲ့လား "

"ဘာဖြစ်လို့လည်း ကိုအံ့ "

"ဟာ ဟင်းပွဲတွေကအများကြီး

ဒီစားပွဲနဲ့တောင်ဆန့်ပါ့လား "

"မကုန်ရင် ပြန်သိမ်းသွားမှာပေါ့ ကိုအံ့ရယ်

ဘာများခက်လို့လည်း "

"အော် မှတ်သားလောက်ပါပေရဲ့

မပြောတော့ပါဘူးနော် ကိုဘီလီယံနာကြီး "

Lay Nge

သူကိုပြောတဲ့ ကိုအံ့စကားကိုမချေပ့တော့ပဲ မမျက်နာကိုပဲ စိုက်ကြည့်နေလိုက်တော့သည်။

ပေါမျှားလိုက်တဲ့ ငါ့နာမည်တွေ...။

￼

☼နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း❀

Part_26

"ဟင် "

LayNge

သူမအိမ်ပြန်ရောက်တယ်ဆို

တံခါးကပွင့်နေတဲ့အပြင်

ကားတစ်စီးပါရောက်နေတာကြောင့်

သူမအိမ်ထဲကိုအမြန်ဝင်လာတယ်ဆို

အိမ်ရှေ့ခန်းမှာထိုင်နေကြတဲ့

မြတ်နိုးတို့သားအမိနဲ့

ရှိုင်းထက်မြတ်ကြောင့်သူမအံ့သြသွားရသည်။

သူမကမှာလေးအေးချမ်းနေတာ မောင့် နဲ့

မြတ်နိုးမောင်ပြသနာတက်ပြီး မောင့်အဖေ

ပိုက်ဆံပေးလိုက်ကတည်းက

ခရီးထွက်သွားတဲ့သားအမိပြန်ရောက်နေတာ
ကြောင့် ရင်ထဲထိတ်သွားရသည်။

သူမစလင်းဘတ်လေးကို ချကာ
ဒေါ်လေးဘေးဝင်ထိုင်ပြီး...

"ဒေါ်လေးတို့
ဘယ်တုန်းကပြန်ရောက်နေတာလည်း "

"မနေ့ကညနေ့ကတည်းက ရောက်နေတာ တစ်ညလုံးပြန်မအိပ်နိုင်ရလောက်အောင်ဘာတွေဖြစ်နေတာလည်း "

"မနေ့က မိုင်အိမ်မှာအိပ်လိုက်တာ သဘာဝကောင်လေးရဲ့ မွေးနေ့သွားရင်းနဲ့ပြန်လာရင် စိတ်မချလို့ဆိုလို့ "

"အင်း ညှော်သည်ရှိနေလို့ ပြီးမှဆက်ပြောကြတာပေါ့ "

ဒေါ်ညိုစိမ့်တစ်ယောက်

သဘာဝကိုအံ့ကြိတ်ကာ

အနားကတ်ပြောလိုက်ပြီး

ရှိုင်းထက်မြတ်ဘက်လှည့်ကာ ပြုံးပြသည်။

"သား ဒါက အဒေါ်တူမ သဘာဝပန်းတဲ့ "

"ဟုတ်ကဲ့ အဒေါ်

သူမနဲ့ကျွန်တော်ကသိကြပါတယ်"

"ဟုတ်လားမိပန်း "

"အင်း အရမ်းမရင်းနှီးပါဘူး သိယုံလောက်ပါပဲ"

သဘာဝစကားက ရှိုင်းထက်မြတ်ကိုတော်တော်အထိနာသွားပင်မဲ့ မျက်နှာကိုတက်နိုင်သလောက်ပြုံးထားရသည်။

"သဘာဝ နဲ့ ခင်လို့ရတယ်မဟုတ်လားအဒေါ်"

"အော် ရတာပေါ့ကွယ် အခုခေတ်မှာ သားလိုလူကောင်းလေးတွေကရှားနေပြီကွဲ့ တစ်ချို့ကောင်တွေဆို လူကြီးလူကြီးမှန်းမသိ မိန်းကလေးမှန်းမသိ လက်ပါတဲ့အပြင် ရိုင်းစိုင်းနေကြတာကွဲ့ "

ဒေါ်လေးစကားတွေကမောင်ကိုဦးတည်နေတာ သူမသိတာပေါ့။ဟွန်း
မောင်ရိုင်းတာကြာပြောနေ

သူကြလူကြီးပီသအောင်ပြောနေတာကြ။ဘယ်တုန်းကမှသိကြတာလည်းမသိချက်ခြင်းကိုလူကောင်းလေးသတ်မှတ်လိုက်တာလည်းမြန်ပါ့။

"သဘာဝ တို့ကျောင်းတွေပြန်ဖွင့်တော့မယ်နော် ကျောင်းသွားရင်အခက်အခဲရှိရင် ကိုယ်အကြိုအပို့လုပ်ပေးရမလား "

"မလို..."

LayNge

"ဟယ် ကောင်းတာပေါ့သားရယ်

ဒေါ်လေးတူမလေးကလှတပတလေး

မတော်တရော်တွေနဲ့စိတ်မချဘူးကွယ်

နေ့တိုင်းအကြိုအပို့လုပ်ပေးရင်ပိုကောင်းမှာကွယ်"

သူမစကားမဆုံးသေးခင်

ဒေါ်လေးကလက်ခံစကားပြောနေတာကြောင့်

....

"ဒေါ်လေး သဘာဝက ကလေးမဟုတ်ဘူး

အပို့အကြိုလည်း

သဘာဝချစ်သူတစ်ယောက်လုံးရှိတယ်

မောင်ပဲပို့ခိုင်းလို့ရတယ် ...ကူညီမယ်ပြောတဲ့

ကိုရှိုင်းထက်မြတ်ကိုလည်း

ကျေးဇူးတင်ပါတယ် "

"တိတ်စမ်း !! သဘာဝပန်း

အဒေါ်ကကောင်းတာလုပ်ပေးနေတာကို

LayNee

ပြီးတော့ အဲဒီအရိုင်းအစိုင်းကောင်နဲ့လည်း

သဘောမတူဘူး"

"ဘယ်လို ဒေါ်လေး

မောင်ကိုအဲလိုမပြောနဲ့မောင်ကရိုင်းတာမှန်တ

ယ် ဒါပင်မဲ့

သူမှာလည်းရိုင်းရတဲ့အကြောင်းအရင်းရှိတယ်

သူကို ရိုင်းအောင်လုပ်လို့ရိုင်းတာ

ဒေါ်လေးသဘောတူတူမတူတူ

သဘာဝကအသက်ပြည့်ပြီးသားမိန်းကလေး

ကိုကြိုက်တယ်လူကို လက်ထပ်ပိုင်ခွင့်ရှိတယ် "

သူမလည်း
မောင်ကိုဘာမှမဆိုင်ပဲပြောတာကြောင့်
ဒေါ်လေးကို အော်သလိုဖြစ်သွားသည်။

"သဘာဝပန်း ညည်းအေ
ညှော်သည်ရှေ့မှာအရှက်ခွဲနေတာလား
ဒီကတူလေးကို အားနာလိုက်တာကွယ် "

"အော် ရပါတယ်ဗျ သူမ မပို့စေချင်ရင်လည်း..."

"မဟုတ်တာ လာကြိုပါကွယ်
သူလိုက်စေရပါမယ် "

"ဟုတ်ကဲ့ ဒါဆိုကျွန်တော်ပြန်တော့မယ်နော်
သဘာဝကိုယ်ပြန်ပြီ မနက်လာကြိုမယ်နော် "

သဘာဝကတော့
ရှိုင်းထက်မြတ်ပြောတာကိုဆက်နားမထောင်ပဲ
ထိုင်ရာကထကာ

သူမအခန်းထဲဝင်သွားတော့သည်။မောင်ကိုလ
မ်းထိပ်မှာပဲ ချထားခဲ့ခိုင်းတာ
ကံကောင်းသွားတယ် ၊ မဟုတ်ရင်မောင်နဲ့
ပြဿနာကသေးမှာမဟုတ်တာတော့သေချာသ
ည်။မနက်ဖြန်ကြရင်လည်း
သူမကံကောင်းပါစေ။

နောက်တစ်နေ့တွင်...

သူမကျောင်းကိုသွားချိန်ထက်စောကထွက်ခဲ့
တာကြောင့် ကိုရှိုင်းထက်မြတ်ကိုအားနာရပင်မဲ့
မောင့်အပေါ်ကိုတော့
အထင်မလွဲစေချင်။သူမကျောင်းကိုရောက်
တော့ စနာရီသာရှိသေးတာကြောင့်
ကျောင်းသားတွေတောင်သိပ်မရောက်သေး။သူ
မအတန်းထဲကို ဆွဲခြင်းသွားထားပြီး
ကျောင်းအလံတိုင်နားက
သစ်ပင်အောက်ကခုံမှာဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

"ဆရာမ "

သူမခုံတန်းလေးပေါ်ထိုင်နေတုန်း ကျောင်းသားတစ်ယောက်ကခေါ်တာကြောင့် သူမထလိုက်ကာ...

"သား ဘာပြောစရာရှိလို့လည်း "

"ဟို သားဆရာမကို ဒါလေးပေးမလို့ပါ သီတင်းကျွတ်တုန်းကမကန်တော့လိုက်ရတော့ သားအခုမှ ကန်တော့ရတာပါ "

LayNge

"သားရယ် ကန်တော့တာ

ပစ္စည်းပါစရာမလိုပါဘူးကွယ်

ဒီအတိုင်းလေးလည်းရပါတယ်

ဒီဝမ်းဆက်ကလေးပြန်ယူသွားနော်

သားမေမေကိုပေးလိုက် ပိုကုသိုလ်ရတယ်နော်

သား "

LayNge

သူမထိုကျောင်းသားလေးပေးတဲ့

ချိတ်ဝတ်စုံပါကင်ဘူးကို ပြန်ပေးတော့

ကျောင်းသားလေးက...

"သား မေမေတို့ကိုလည်း ကန်တော့ပြီးပါပြီ "

သူမငြင်းလို့မကောင်းတော့တာကြောင့်ယူထား

လိုက်ရသည်။ထိုကောင်လေးကသူမအတန်းထဲ

မှာစာအတော်ဆုံးနဲ့ အအေးဆုံးကလေး

သူမစကားကိုအမြဲနားထောင်သည်။

Lay Nge

"သားကျေးဇူးပါကွယ် စာကြိုးစားနော်
လာမည့်နှစ်ကြဆယ်တန်း စာပိုကျက်ရမှာ"

"ဟုတ်ကဲ့ ဆရာမ
သားအတန်းထဲသွားတော့မယ် "

"အင်း....သား"

LayNge

သူမ ကျောင်းသားထွက်သွားတော့

သူမကိုအနောက်ကတစ်ယောက်ယောက်ကြည့်

နေတယ်လို့ခံစားရတာကြောင့်

လှည့်ကြည့်လိုက်တော့.....

"မောင် "

"ခဏကကောင်က မကိုဘာလို့ပေးတာလည်း

ဒီဟာ "

Lay Nge

"မောင်ကလည်း ဒါက

သူသီတင်းကျွတ်တုန်းကမကန်တော့လိုက်ရလို့

အခုကန်တော့တာပါ "

"ဟုတ်လို့လား ဒီကောင်က

ကျောင်းသားနဲ့လည်းမတူပါဘူး လူကောင်က

အသက်၂၀လောက်ရှိတယ်"

"ဟာ မောင်ကလည်း

ကလေးကထွားတာပါမောင်ရယ်

အသက်ကာဝ၅တောင်ပြည့်သေးတာမဟုတ်ဘူး
တကယ်ထဲ "

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်မရာ ယောကျာ်းလေးဆို
မပက်သက်တာအကောင်းဆုံးပဲ "

"မောင် ! အပြင်က ယောကျာ်းလေးသူစိမ်းနဲ့
သဝန်တိုတာ
မပြောဘူးအခုဟာကတော့မောင်ရာ"

Lay Nge

သူမမျက်နှာတစ်ကမ္ဘာဖြစ်နေတဲ့ကိုယ်ကသာ နောက်ဆုံးအလျှော့ပေးရတော့သည်။

"အင်းပါ မောင်ကဒီချိန်ရောက်မေမလားဆိုပြီး လာကြည့်တာ မောင်က 9နာရီ Hotel မှာ Meeting ရှိလို့ အစောထွက်လာတာ "

"အင်း ဒါဆိုမောင်သွားတော့လေ Hotel ကဝေးတယ် အခုတောင် 8နာရီခွဲတော့မယ်"

"ဟုတ်ပါပြီဗျ မနက်ဖြန်မနက်မောင်
ကျောင်းကို ပို့ပေးမယ်နော် ချစ်တုံးလေး"

"ဟို.."

"သွားပြီမ.."

သူမတောင်စကားမဆုံးသေး
မောင်ကကျောင်းရှေ့ပြေးထွက်သွားပြီး
ကားပေါ်တက်ကာ

Lay Nge

မောင်းထွက်သွားတော့သည်။သူမမနက်ဖြန်အ
တွက်တွေးရင်ရင်မောနေရတော့သည်။ဒီနေ့လို
ကံမကောင်းရင် သူမတို့
ပြဿနာဖြစ်ကြရဦးမည်။

"ဟင်းးးးးးး....."

ရှိုင်းထက်မြတ်သူမကိုသွားကြိုတော့
ကျောင်းကိုအစောကြီးထွက်သွားတယ်လို့
သူအဒေါ်ကပြောတာကြောင့် hotel

Lay Nge

ကိုသာလာလိုက်သည်။သူမသူကိုတမင်မခေါ်စေ
ချင်လို့လုပ်တာမှန်းသူသိသည်။ဒါပင်မဲ့
အဲလိုငြင်းလေသူကပိုယူချင်လေ
ဖြစ်သည်။အထူးသဖြင့် နေလက်ရာ
မိသားစုအချစ်တော် သားရဲ့
ချစ်သူမို့သူပိုလိုချင်သည်။

"တစ်နေ့နေ့တော့ နေမင်းလက်ရာ ကျရှုံးခန်းကို
လှုလှုကြီးကိုမြင်ရတော့မှာပါ....ဟားဟား"

သူအတွေးနဲ့သူသဘောကျစွာရှိနေလိုက်သည်။

သူ သူမအကြောင်းတွေကိုစုံစမ်းကတည်းက

သူအဒေါ်နဲ့

ညီမအကြောင်းပါစုံစမ်းထားသည်။သူမ

အဒေါ်နဲ့ညီမ

ကပိုက်ဆံပေးရင်ဘာမဆိုလုပ်မဲ့လူမျိုးတွေပင်။

ဒါကြောင့်သူဟိုတစ်နေ့က

အလုပ်ကပြန်လာရင်း လမ်းမှာ

သူတို့သားအမိနှစ်ယောက်ကိုတွေ့တော့

ကားပေါ်တက်ခိုင်းပြီး အိမ်လိုက်ပို့တာကြောင့်

ကျေးဇူးတွေတင်နေလိုက်တာများ

တူမဖြစ်သူကို

သူစိမ်းယောကျာ်းတစ်ယောက်ကို

အကြိုအပို့လုပ်ခိုင်းတဲ့အထိ။

သူမညနေအိမ်ပြန်ရောက်တော့ မနက်က

သူတို့စကားကိုအရေးမလုပ်တာလားဆိုပြီး

သားအမိနှစ်ယောက်ပြောကြားတာခံနေရတော့

သည်။

LayNge

"သမီးပြောပြီးပြီလေ သူကိုလာမကြိုနဲ့လို့

သမီးမှာချစ်သူရှိတယ်

မောင်အထင်လွဲတာမခံနိုင်ဘူး"

"ညည်း

အကောင်ကအရိုင်းစိုင်းသဘောမတူဘူးလို့ပြော

ထားပြီးသား ဇွတ်လုပ်လို့ကတော့

မောင်ရှိုင်းထက်မြတ် နဲ့ ပေးစားမှာ

ငါ့ကိုဘာထင်နေလည်း "

"အဲလိုပြောတော့ သမီးကကြောက်ရရောလား ဒေါ်လေး....ဒေါ်လေးသမီးကိုဆုံးမခွင့်ရှိတာသိပါတယ်ဒါပေမဲ့ သဘာဝဘဝကိုဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့်တော့မရှိဘူး"

"ဟဲ့ ငါပြောနေတာနားထောင် မဟုတ်ရင်ညည်းအကောင်ကို ....."

"ဒေါ်လေး !!"

LayNge

"အေး နင့်အကောင်

သိက္ခာကျအောင်မလုပ်စေချင်ရင်

ကျုပ်ပြောတဲ့အတိုင်းလုပ်"

"ဒေါ်လေးတို့ သဘော ဒေါ်လေးတို့ ဆန္ဒ

အတိုင်းတာလုပ်ကြတော့ ဟင့် "

သူမလည်းဘယ်လိုပြောပြောမရတော့တာမို့သူ

မဘာက်ကသာကြုံလာမဲ့

ဘေးပြေးတွေ့ယုံမှာတစ်ပါးတခြားမရှိတော့ပါ။

LayNge

ကံကြမ္မာရယ် မောင် နဲ့ ကျွန်မကို

ဘယ်လိုဖြစ်စေချင်နေတာလဲ။

မြတ်နိုးမောင်တို့သားအမိကတော့

အောင်နိုင်သူများပီပီ

လူယုတ်မာအပြုံးကိုယ်စီဖြင့်....။

နောက်တစ်နေ့မနက်ကြတော့ သူမကို

ကိုရှိုင်းထက်မြတ်

ကကျောင်းသွားဖို့လာကြိုသည်။သူမလည်း

မလိုက်ချင်ပင်မဲ့

ဒေါ်လေးကအတင်းထည့်လိုက်တာကြောင့်

သူကားပေါ်ပါလာသည်။ဒီမနက်

မောင်ကလာကြိုမယ်လို့ပြောထားသည့်အတွ

က် *လာမကြိုနဲ့မောင်

ကျောင်းကိုအစောကြီးသွားရမှာမို့ *

ဟုကားပေါ်တက်တက်ခြင်းစာပို့လိုက်ရသည်။

သဘာ၀ မောင်ကိုလိမ်တာ

မောင်နဲ့ပြဿနာမတက်ချင်လို့ပါမောင်ရယ်။

ရှိုင်းထက်မြတ်ကားပေါ်တက်လာကတည်းကစကားတစ်ခွန်းတောင်မပြောတဲ့သူမကိုသူ့ဘက်ကပဲစကားစလိုက်သည်။

"သဘာဝက အိမ်နဲ့အဆင်ပြေရဲ့လား"

"ရှင်ပြေတယ်လို့ထင်ရင် ပြေတယ်ပေါ့ ကျွန်မလာမကြိုပါနဲ့လို့ပြောနေတာကိုရှင်လာတယ် ကျွန်မချစ်သူသိသွားရင် ပြဿနာမသေးဘူးဆိုတာရှင်သိလား"

Lay Nge

"ကိုယ်ကစေတနာနဲ့ပါ "

"ဟုတ်တယ် ရှင့်စေတနာကိုလက်ခံတယ်
သူငယ်ချင်းအဖြစ်လည်းလက်ခံပေးထားတယ်
ဒီလို အပိုအကြိုလုပ်ရအောင်ထိ
ကျွန်မတို့ကရင်းနှီးတဲ့ဆက်ဆံရေးမှမဟုတ်ပဲ"

"သဘာဝ ကိုယ်ကရိုးရိုး..."

ဒုန်း...

ရှိုင်းထက်မြတ်စကားမဆုံးခင်

သူ့ကားကိုတစ်စုံတစ်ခုက

အနောက်ကနေတိုက်လိုက်သလိုရှိတာကြောင့်

အနောက်ကြည့်မှန်ကနေကြည့်လိုက်တော့

ကားအနက်တစ်စီးက

သူ့ကားကိုအနောက်ကနေတမင်ဝင်တိုက်ပုံပေါ်

သည်။သူအနောက်ကိုတံခါးပေါက်ကနေခေါင်း

ထွက်ကြည့်နေတုန်း ထိုကားအနက်က သူနဲ့

ဘေးရင်း

ယှဉ်မောင်းလာတာကြောင့်သူခေါင်းကိုအမြန်ပြ
န်သွင်းလိုက်ရသည်။

နေဒေါသကဘယ်အရှိန်ထိရောက်နေလည်းဆို
တာပြော၍ပင်မရတော့
သူအခုအချိန်မှာသိတာက
တစ်ယောက်ယောက်ဆေးရုံတင်ရလောက်
အောင်ထိဖြစ်သွားစေချင်တာပါ။အဲ့ဒီသူကလ
ည်း သူကိုယ်တိုင်လည်း
ဖြစ်ရင်ဖြစ်ပါစေပေါ့။သူကားချင်းယှဉ်မောင်း
နေရင်း မှန်ကိုချလိုက်သည်။

"ဒေါ်သဘာဝပန်း
ခင်မျှားကျွန်တော်ကိုလိမ်တယ် "

တစ်ဖက်ကားကအသံကြောင့်သူမကြည့်လိုက်
တော့ ကားအရှေ့ကိုတောင်မကြည့်ပဲ
သူတို့ဘက်လှည့်ကာ
ဒေါသထွက်နေတဲ့ပုံစံနဲ့ကြည့်နေတဲ့ မောင်။

"မောင် "

"မခေါ်နဲ့ မကြားချင်ဘူး

ဒါလားကျောင်းအစောကြီးသွားတာ ဟမ် !!"

"မဟုတ်ဘူး မောင်

သဘာဝပြောတာနားထောင်ပေးပါဦးနော်

ကားကိုအရှေ့ကြည့်မောင်းပါမောင်ရယ်

အန္တရာယ်ရှိတယ်.....ကိုရှိုင်းထက်မြတ်

ကားရပ်ပေးပါလား"

Lay Nge

"အင်း ကိုယ်ရပ်ပေးမယ်နော်"

ကျွီးးး....

သူမရပ်ခိုင်းတယ်ဆိုသူရပ်လိုက်ပြီး

ကားပေါ်ကဆင်းလိုက်သည်။နေကားကလည်း

သူတို့ကားအရှေ့မှာကားရပ်လိုက်ပြီး

ကားပေါ်ကဆင်းက

သူတို့ဆီလျှောက်လာသည်။

Lawnge

"ဒါဘာဖြစ်နေကြတာလည်း ဟမ် "

"မောင် မ ရှင်းပြမယ် သွားရအောင်"

သူမ သူလက်ကိုဆွဲလိုက်ပင်မဲ့

သူကသူမလက်ကို ပုတ်ချပလိုက်သည်။

"တော်စမ်းပါ ခင်များလူကြီးနဲ့သွားမှာကို

ကျုပ်ကိုလိမ်တယ်...ကျုပ်ကခင်များအမြင်မှာ

နွားတစ်ကောင်ပဲလား"

Layage

"မဟုတ်ပါဘူးမောင်ရယ် အဲ့လိုမဟုတ်ရပါဘူး"

သူမလည်းမျက်ရည်တွေဝေတက်လာကာ
မောင့်ကို ပါးစပ်ကရော
လက်ကပါရှင်းပြနေမိသည်။

နေ မျက်ရည်တွေကျလာကာ...

"ကျွန်တော် သိပ်ချစ်တာကို

မယုံလို့စမ်းသက်လိုက်တာလား ဒါမှမဟုတ်

ခင်များတို့ကြားကား ဒြုပ်ထု ပစ္စည်းလား"

"ဟင့် မဟုတ်ဘူး ဟင့် မောင်ရယ်မငိုပါနဲ့ ဟင့် "

"ခင်များကြာကူလီကောင် "

ခွပ် ခွပ် ခွပ်

Lay Nge

နေ သူမနားမှာမက်တပ်ရပ်နေတဲ့

ရှိုင်းထက်မြတ်ကို အကြိုစကနေစောင့်ဆွဲကာ

မျက်နှာတည့်တည့်ကို

လက်သီးနဲ့စစ်သေနတ်ပစ်သလိုထိုးတော့သည်။

ရှိုင်းလည်းသူထိုးချက်တွေကမြန်ဆန်လွန်းလှ

တာမို့ မရှန်းသာ

မတွန်းလှန်သာပဲဖြစ်နေတော့သည်။

"မင်းစီးပွားရေးကိစ္စ နဲ့

ငါတို့နှစ်ယောက်ကြားကိစ္စလာမရောနဲ့

သေချင်နေမှတော့ ကဲကွာ"

ခွပ် ခွပ် ခွပ်

သူပြောလည်းပြော လက်ကလည်း ထိုးနေတာတစ်ချက်ပင်ရပ်သွားခြင်းမရှိ။ထိုလူ မျက်နှာမှာလည်းသူကြောင့် သွေးစတွေကပေကျံနေပြီဖြစ်သည်။ဒါပင်မဲ့ သူ့ဒေါသကလျော့သွားခြင်းမရှိပဲပိုလိုတောင်တိုး လာသေးသည်။

သူမ

မောင်ကိုတစ်သွင်သွင်ရှင်းပြဖို့ကြိုးစားနေပင်မဲ့

မောင်နားထဲမရောက်။သူမကြောင်ပြီးငေးကြည့်

နေရမှ ကိုရှိုင်းထက်မြတ် မျက်နှာမှာသွေးတွေ

တွေ့မှ သတိဝင်လာကာ

မောင်ကိုအတင်းဝင်ဆွဲရသည်။

"မောင် လွှတ်လိုက်ပါမောင်ရယ်နော်

သဘာဝပြောနေတယ်လေ ဟင့် မောင်

လက်လွှန်ကုန်မယ်"

သူမသူလက်တွေကိုဆွဲနေလည်းမရတာကြောင့် မောင့်ကိုရင်ဘက်ကနေစောင့်တွန်းလိုက်မှာကွာ သွားတာကြောင့် ထိုးဖို့ပြန်လှည့်လာတဲ့ မောင်ကို သူမသိုင်းဖက်လိုက်သည်။

"ဟင့် ကိုရှိုင်းထက်မြတ် ရှင်သွားပါတော့နော် မောင်လည်းဒေါသလျော့ပေါ့"

သူမပြောတယ်ဆို ရှိုင်းထက်မြတ်
နေကိုမကျေမနပ်ကြည့်ကာ
မျက်နာပေါ်ကသွေးစတစ်ချို့ကိုလက်နဲ့ပွတ်လို
က်ပြီး
ကားပေါ်တက်ကာမောင်းထွက်သွားသည်။

"တောက်စ် "

သူမ မောင်ကိုဖက်ထားရင်းမှ...

"မောင် ဒေါ်လေးတို့အတင်းထည့်လိုက်လို့ပါ မောင်ရယ် "

"ကျူပ်အကုန်မြင်တယ် အစကတည်းက အဲ့ကောင်မရောက်ခင်ကတည်းကရောက်နေတာ

ခင်များကိုအတင်းထိုးထည့်ပေးနေတာကအစမြင်တယ်...ခင်များအမှန်အတိုင်းပြောလိုက်တော့ ဘာဖြစ်သွားမှာမို့လည်း"

"မဟုတ်ဘူးမောင် အမှန်ပြောရင် မောင်နဲ့စကားများရမှာမို့ပါ "

"အခုရော မများရဘူးလား
အခုလိမ်တော့ပိုဆိုးသွားတယ်လေ ဟမ်"

သူကိုဖက်ထားတဲ့ သူမလက်တွေကိုဆွဲဖယ်ပြီး
သူနဲ့မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်ကာ
ပြောလိုက်သည်။

"ကျွန်တော် ခင်မျှားစိတ်ပူရအောင်နေလား

ခင်မျှားအထင်လွဲရအောင်နေလား

ခင်မျှားနဲ့ပက်သက်ရင်ကျွန်တော်အရာရာကိုပြင်

ဆင်ထားပြီးသားပါ

ဒါပင်မဲ့ဗျာကျွန်တော်ဘက်က

ယောကျာ်းတွေနဲ့ဝေးဝေးနေဖို့ပဲတောင်းဆိုဖူး

တာပါ ဒါပင်မဲ့ ခင်မျှားမပေးနိုင်ဘူး

အခုခင်မျှားကိုအဲ့ေxွးသားနဲ့

တွဲမြင်ရတာလေ

ကျူပ်ရင်ဘက်ကြီးတစ်ခုလုံးစုပ်ပြတ်သက်နေ

ပြီသိလား"

"ရှုတ် ဟင့်

သူကိုလည်းတစ်ခါထဲပြောပြီးသားပါ

ဒေါ်လေးတို့က သူမှသူဖြစ်နေတာ ဟင့်

သူခေါ်တာမလိုက်ဘူးဆိုရင် သူနဲ့

ပေးစားမယ်လို့ ဒေါ်လေးကပြောထားတယ်

မောင် "

"ဘာ...အဲ့သူတောင်းစားနဲ့ပေးစားမယ်

တောက်စ်...ဘာလည်းသူတို့လိုချင်တာပေးလို့

လား ကျူပ်လည်းပေးနိုင်တယ် ခင်များကို ဘယ်လောက်ပေးပြီးသူတို့ဆီဝယ်ရမလည်း"

"မောင် !!!!

သဘာဝကအရုပ်လည်းမဟုတ်သလို့ ပြည့်တန်ဆာလည်းမဟုတ်ဘူး ပိုက်ဆံနဲ့တန်ဖိုးဖြတ်ရအောင် "

"ခင်များကို တန်ဖိုးဖြတ်နေတာမဟုတ်ဘူး စောက်ဆံမတ်တဲ့ ခင်များအဒေါ်ကိုပြောနေတာ

....ကျူပ်ကလေ ခင်မျှားကိုတန်ဖိုးထားလွန်းလို့

မိဘတွေကိုတောင်တစ်ရက်အလုပ်လုပ်မကျွေး

ဖူးတဲ့သူက ခင်မျှားနဲ့ပေါင်းဖို့

ကြိုပြီးပိုက်ဆံရှာနေတယ်...မိဘက

ဘီယာတွေမသောက်နဲ့လို့တားတိုင်းဘယ်တော့

မှ မနာခံခဲ့တဲ့ ဒီကောင်က

ခင်မျှားကိုသဘောကျတဲ့နေ့ကစပြီး

အကုန်ပြင်ခဲ့တာ ဘာလို့ဆို ခင်မျှားကိုချစ်ခဲ့တာ

အပေါ်ယံမဟုတ်ခဲ့လို့

ဒီရင်ဘက်ကြီးတစ်ခုလုံးနဲ့ချစ်လို့ !! "

သူရင်ဘတ်ကိုထုကာ

သူမကိုအော်ပြောလိုက်သည်။

"အ ဟင့် ဟင့် မောင့်ကိုလည်း

သဘာဝဘဝတစ်ခုလုံးပုံအပ်လောက်တဲ့အထိချ

စ်တာပါမောင်ရယ်...ဟင့်...

"ဒါဆို အဲ့ကောင်နဲ့ဝေးဝေးနေ

ဒီတစ်ပတ်စနေနေ့ မိဘတွေနဲ့တွေ့ပေးမယ်

ပြီးရင် စေ့စပ်ကြမယ် ဘယ်လိုလည်း "

"ဟင့် မောင့်သဘောပဲ
မောင်အဆင်ပြေရင်ပြီးတာပဲ ဟင့်"

"မောင် ကိုအဲ့လိုပေါ့ပေါ့ပျက်ပျက်မပြောနဲ့ မ "

"ပေါ့ပေါ့ပျက်ပျက်ပြောတာမှမဟုတ်တာ
မောင်ဖြစ်ချင်တာကိုလက်ခံပေးတာပဲလေ
ဘာကိုမကျေနပ်တာလည်း
အခုမောင်ပြောသလို ဟင့်

မောင့်မိဘကိုသွားတွေ့ပြီပဲထား

သဘောမတူရင်ဘယ်လိုလုပ်မလည်း"

"သဘောမတူလည်းယူမှာလို့ပြောထားပြီးသား"

"ဟင့် မောင်အဆင်ပြေတယ်မလား

အဲတာဆိုအဆင်ပြေတယ်ပေါ့ မောင်သာ....."

အသံလေးနစ်ဝင်သွားပြီး ရှိုက်ကြီးတငင်ငိုနေတဲ့

သူမကိုကြည့်ပြီး သူလည်း

LayNge

သူမပုခုံးလှမ်းကိုင်ဖို့အလုပ်
သူတို့နှစ်ယောက်ဘေးနားကို
ကားတစ်စီးရပ်လာသည်။

"ရော့...ဒီကအစ်မ ဆွဲခြင်းသူဌေးဆီပါလာလို့
ပြန်ပို့ခိုင်းလိုက်လို့ပါ "

ကားပေါ်ကနေသူမဆွဲခြင်းလေးလှမ်းပေးနေ
တာကိုယူဖို့လက်လှမ်းလိုက်တုန်း မောင်က
ဆွဲယူလိုက်သည်။

Lay Nge

"လာ တစ်နေရာစကားသွားပြောမယ် "

သူ သူမလက်နဲ့ ဆွဲခြင်းကိုတစ်ဖက်စီဆွဲကာ

ကားနားကိုခေါ်လာပြီး

ကားတံခါးဖွင့်ကထိုင်စေလိုက်သည်။ပြီးတော့

မောင်းတဲ့ဘက်လာကာ

ကားတံခါးဖွင့်ပြီးဝင်ထိုင်မယ်အလုပ်လက်ထဲက

ဆွဲခြင်းကိုကြည့်ကာ

ဒေါသတွေကပြန်ထွက်လာတာကြောင့်
ဆွဲခြင်းကို လွှတ်ပစ်လိုက်သည်။

ခလွမ်…ချလွမ် (အသံမလုပ်တက်လို့နော်)

သူမမောင့်ဘက်ကိုလှည့်အကြည့်
သူမဆွဲခြင်းကို လွှတ်ပစ်လိုက်တာကြောင့်…

"မောင်ဘာလုပ်လိုက်တာလည်း"

"ပစ်လိုက်တာလေ "

"မောင် ဘာလို့ ဟင့် "

"ဒီဆွဲခြင်းပစ်လိုက်တာငိုဖို့လိုလို့လား ဟမ် ဘာလည်း တော်တော်တန်ဖိုးထားနေတာလား !!"

"ဟင့် အင်းထားတယ် တန်ဖိုးထားတယ် အဲခြင်းကဘာနဲ့မှလဲလို့မရဘူး ရပြီလား !!!"

ဟိုကောင်ကားပေါ်ပါသွားတဲ့ ပစ္စည်းမို့

သူကြည့်လေဒေါသထွက်လာလေဖြစ်တာ

ကြောင့်

ဆွဲခြင်းကိုပစ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ဒါကိုသူမက

တန်ဖိုးထားသည်တဲ့လား

သူထွက်နေတဲ့ဒေါသတွေထဲ

လောင်စာတွေထည့်လောင်းလိုက်သလိုဖြစ်ကာ

ဒေါသအတိုင်း ပြောနေမိသည်။

"ခင်များက လေ တန်ဖိုးထားလို့မရတဲ့ မိန်းမ"

သူမမောင်ပြောတာတွေလည်းမကြားတစ်ချက်
လူကလည်းငိုရလွန်းလို့ နှာခေါင်းတွေလည်း
နီရဲနေလပြီ။သူမမောင့်ကားပေါ်ကဆင်းက
မောင်ပစ်လိုက်တဲ့ ဆွဲခြင်းလေးကိုကြည့်တော့
ထမင်းချိုင့်ကတစ်ခြား ရေနွေးဘူးကတစ်ခြား
ဆွဲခြင်းလေးကလည်း
ကွဲသွားသည်။သူမဆွဲခြင်းလေးကိုကြည့်ကာ
ပိုဝမ်းနည်းလာသည်။ဒါကသူမ မေမေရဲ့
ပိုင်ဆိုင်မှုထဲကတစ်ခု

သူမတန်ဖိုးထားရတဲ့ပစ္စည်းကို

သူမသိပ်ချစ်ရတဲ့သူကဖျက်စီးလိုက်သည်တဲ့။

သူမကိုမကျေနပ်ရင်လည်း

သူမကိုရိုက်လိုက်ပါလား ဘာမှမဆိုင်တဲ့ခြင်းကို

လုပ်စရာလိုလို့လား။

သူကားပေါ်ကဆင်းကာခြင်းနားထိုင်ပြီး

ငိုင်နေတဲ့သူမအနားလျှောက်သွားကာ

ပုခုံးကိုကိုင်လိုက်တော့ သူလက်ကိုပုတ်ချကာ

ထရပ်ပြီး

သူကိုနာကျင်စွာကြည့်နေတဲ့သူမအကြည့်တွေ။

သူမောင်ကို နာကျင်စွာကြည့်နေပြီး....

"မုန်းတယ် ငါနင့်ကိုမုန်းတယ် ဟင့်
အရမ်းမုန်းတယ်"

"ဘာ !"

"ဟုတ်တယ် ငါနင့်ကိုမုန်းတယ်
နေမင်းလက်ရာဟင့် "

Lay Nge

"ဟာ ဒီ2000 မတန်တဲ့

ခြင်းကိုပစ်လိုက်လို့မုန်းတယ်တဲ့ ဘာလဲ

ခင်များအကောင်ကားပေါ်ပါသွားတဲ့

ပစ္စည်းမို့လား ဟမ် ပြောစမ်းပါ "

"ဟုတ်တယ် ဟုတ်တယ် ဘာဖြစ်လဲ

နင်ထင်တဲ့အတိုင်းပဲ "

သူ သူမစကားတွေကိုခံနိုင်ရည်မရှိစွာ ပါးစောင်တွေကိုသွားတွေနဲ့ကြိတ်ထားရသည် မှာသွေးတောင်ထွက်နေပြီဖြစ်သည်။

"ခင်များဗျာ...."

သူမကို

အခုအချိန်မှာကိုင်ပေါက်ချင်စိတ်ပေါက်ပင်မဲ့ သူ မလုပ်ရက်တာကြောင့်ဒေါသထွက်တာကိုလျှော့ ချနေရသည်။

Lay Nge

"ကားပေါ်တက် "

"မတက်ဘူး ငါနင်နဲ့ မလိုက်ဘူး "

"မလိုက်ဘူး ဟုတ်လား ဟမ် ရတယ် "

သူ သူမကိုကောက်ပွေ့လိုက်သည်။

Lay Nge

"အမေ့ အ ဟင့် နေမင်းလက်ရာ ငါ့ကိုပြန်ချပေး"

"မချနိုင်ဘူး "

သူမကို ထိုင်ခုံမှထိုင်စေလိုက်ပြီး တံခါးပိတ်ကာ သူလည်း မောင်းတဲ့ဘက်ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။သူခါးပတ် ကာ ကားကိုမောင်းထွက်လာလိုက်သည်။

"သားရယ်

နာနေလားဘယ်သူလုပ်တာလည်းကွယ်"

"ဒေါ်ကြီးစိတ်မပူပါနဲ့ လူငယ်ချင်းရန်ဖြစ်တာပါ

အခက်မသင့်လို့ဖြစ်ကြတာပါ"

"ဟုတ်ပါပြီနောက်ရန်မဖြစ်နဲ့ကြားလား

သားကဘယ်တုန်းကရန်ဖြစ်ဘူးလို့လည်း"

Law Nge

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဒေါ်ကြီး ဖေဖေကိုပြန်မပြောပါနဲ့ စိတ်ပူမှာဆိုးလို့ "

"အွန်း "

ရှိုင်းထက်မြတ်အခုသူလိုချင်တဲ့အနေအထားမို့ သူနှုတ်ခမ်းကပြုံးရောင်သမ်းနေသည်။သူဆွဲခြင်းသွားပြန်ပေးခိုင်းပြီးလစောင့်ကြည့်ခိုင်းထားတဲ့သူ့လူတွေပြောကြားချက်အရ သူမတို့နှစ်ယောက်အဆင်မပြေကြဘူးတဲ့။သူလို

ချင်တဲ့အနေအထားကို

ရအောင်လုပ်နိုင်ခဲ့တဲ့အတွက်လည်း

သူနောင်တမရပါ။နေမင်းလက်ရာသူ့ကို

လူအများကြီးရှေ့မှာအရှက်ခွဲခဲ့တဲ့အတွက်

လျော့ကြေးပြန်တောင်းရမည်။

"ဟင်...."

မိုင်ညော့်ခန်းထဲထိုင်နေတုန်း

ကားသံကြားလို့အိမ်ရှေ့ထွက်ကြည့်တော့

Lay Nge

ခြံတံခါးကနေကျောင်းစိမ်းလေးနဲ့
ပြေးဝင်လာတဲ့သူငယ်ချင်းဖြစ်သူကြောင့်
သူမလန့်သွားရသည်။

"သဘာဝ ဘာဖြစ်တာလည်း "

"ဟင့် ဟီး ဟင့်"

"ဟာ ဘာဖြစ်တာလည်း ဘာလို့ငိုတာလည်း
ကျောင်းမတက်ဘူးလား"

Lay Nge

"ဟင့် ဟင့် ငါသူနဲ့စကားများလာတာ ဟင့်"

"ဟင် ဘယ်သူလည်း ပြောစမ်းပါ"

"နေမင်းလက်ရာ နဲ့"

"ဟင် ဘယ်လို"

ချစ်သူကို နာမည်ပါတပ်ခေါ်တဲ့အခြေအနေမို့ သူမတို့တော်ယုံအခြေအနေဖြစ်လာတာမဟုတ်မှန်း မိုင်သိလိုက်ပါပြီ။သူမ သဘာဝကို ညှော့ခန်းထဲခေါ်သွားပြီး သူမတို့နှစ်ယောက်ထိုင်ဆိုဖာခုံပေါ်မှာထိုင်လိုက်ကြသည်။

"ဘာဖြစ်ကြတာလည်း"

"ဟင့် သူ သူဟာ ဟင့် "

Lay Nge

သူ မောင်နဲ့
ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှအကြောင်းတွေကိုမိုင်ကိုပြောပြ
လိုက်သည်။

"နင်မှားတယ် သဘာဝရယ်
ဘာလို့လိမ်လိုက်တာလည်း"

"ငါသူစိတ်ဆင်းရဲမှာဆိုးလို့ သူ့အတွက်ပါ
ငါတန်ဖိုးထားတဲ့

LayNge

မေမေရဲ့နောက်ဆုံးပစ္စည်းလေးကိုသူဖျက်စီးစ
ရာမလိုဘူးလေ"

"သူဘက်ကတွေးရင်လည်း နင်က ဟူး
နေမင်းလက်ရာ နင့်အပေါ်သိပ်ချစ်တာ
ဘေးလူတွေတောင်မြင်နေရတာ
အခုကခြင်းကိစ္စပလည်း
နင်အမေပေးထားတာသူမှမသိတာပဲ
သူမေးတော့ နင်ကရွဲ့ဖြေလိုက်သေးတယ်ပေါ့
အဓိကပြဿနာက နင်လိမ်လိုက်တာပဲ"

"ဟင့် ဟင့် ဟင့်"

"သူနေရာမှာတစ်ခြားယောကျ်ားလေးဆို နင့်ကို

အဲ့နေရာမှာပဲထားခဲ့ပြီ

ချော့တာမချော့တာကနောက်..အခုသူက

စိတ်ဆိုးနေရင်းနဲ့တောင်

နင်ကိုငါအိမ်လာပို့ပေးသွားသေးတယ် လေ

နင်ဒါမှမဟုတ် ရှိုင်းထက်မြတ်ကို...."

"မောင်တစ်ယောက်ထဲပဲချစ်တာ"

"ဟာ အဲတာကိုဘာလို့
မာနတွေထားနေတာလည်း သဘာဝရယ်
မာနဆိုတာထားသင့်တဲ့နေရာထားတာပဲကောင်း
တယ် မထားသင့်တဲ့နေရာထားရင်တော့ နင်တို့
ဝေးရလိမ့်မယ်နော်"

"ငါ.."

"နှင် သူ့ကိုချစ်ရင် တစ်ခါတစ်လေတော့သူ့ကို နှင်ဘက်ကပဲအလျှော့ပေးလိုက်ပါ သဘာဝရဲ့ သူကအငယ်ဆိုပင်မဲ့ နှင်အပေါ်အမြဲအလျှော့ပေးပါတယ်"

"ငါသိပါတယ် အခုက ဆွဲခြင်းကိစ္စကြောင့်စိတ်ဆိုးတာပါ"

"သဘာဝရဲ့ ဆွဲခြင်းကနှင့်အမေအမြဲကိုင်ခဲ့တယ်ဆိုတာနှင့်

Lay Nge

အဒေါ်တွေပြောတာလေ

နင်ငယ်ငယ်ကတည်းကဆုံးတာဟာကို

နင်ကိုယ်တိုင်တွေ့လို့လား

နင်အဒေါ်တွေအကြောင်းသိရဲ့သားနဲ့ အခုလည်း

ရှိုင်းထက်မြတ်လက်ထဲထည့်ပေးချင်နေတာနေ

မှာပေါ့"

"အင်း ငါကိုအတင်းပေးစားလည်းမယူဘူး ငါမှာ

မောင်တစ်ယောက်လုံးရှိတယ်

ငါ့ကိုပေးစားဖို့ကြံတဲ့နေ့

မောင်နောက်လိုက်တဲ့နေ့ပဲ"

"ဟုတ်ပါပြီ မနက်ကျရင်ပြန်ချော့လိုက်ပါ"

"အင်းပါ သူငယ်ချင်းရယ်ကျေးဇူးပါ

ငါ့ဘက်ကမောင့်ကိုပြောတာတွေလွန်သွားတယ်

"

"နင်လည်းပညာတတ်တစ်ယောက်ပဲ

ဒီလောက်တော့နားလည်ပေါ့"

Ring Ring Ring

သူမတို့စကားပြောနေတုန်း စလင်းဘတ်ထဲက ဖုန်းကထမြည်လာသည်။

"ကျောင်းကဆက်တာထင်...ဟင်"

ဖုန်းထုတ်ကြည့်လိုက်တော့ *♡Mg♡*ဆိုတာကြောင့် သူမစကားတွေရပ်သွားသည်။

"တွေ့လားခဏပဲသူကအခု

သူဘက်ကပဲစချော့ပြီ ကိုင်လိုက် "

"အင်း...Hello "

"........."

"ဟုတ်ဟုတ်ပါတယ်"

"........."

"ရှင်"

OBJ

🌞နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း🏵

Part_27

"ရှင် "

Lay Nge

တစ်ဖက်ကစကားကြောင့် သူမမျက်ရည်တွေ

မဆဲတဲ့မိုးလိုကျလာကာ

ရင်ဘတ်ကြီးတစ်ခုလုံးလည်း

တစ်ခုခုကိုဆုံးရှုံးရတော့မလိုခံစားချက်ဆိုးကြီး

ဝင်လာတော့သည်။

မိုင် ဖုန်းပြောနေရင်း မျက်ရည်တွေကျကာ

ဘာမှမပြောနိုင်ဖြစ်နေတဲ့

သူငယ်ချင်းဆီကဖုန်းကိုယူကာ....

"Hello နေမင်းလက်ရာ အစ်မပါ

ပြသနာကိုအေးဆေး....."

"ဒီဖုန်းပိုင်ရှင်က ကားတိုက်မှုဖြစ်လို့ အရေးပေါ်

ခွဲစိတ်ရမှာမို့ဆက်သွယ်ပေးတာပါ"

မိုင်လည်းတစ်ဖက်ကစကားကို နားထောင်ပြီး

လန့်သွားရပင်မဲ့ စိတ်ထိန်းကာ...

Lay Nge

"ဟုတ်ကဲ့

ဘယ်ဆေးရုံမှာလည်းရှင့်အခုလာခဲ့ပါ့မယ်"

"........."

"ဟုတ် ကဲ့ပါ "

တီ တီ

Lay Nge

မိုင်တစ်ဖက်ကဖုန်းချသွားတော့မှသဘာဝဖက်ကြည့်တော့ ငိုနေတာ အသံတောင်မထွက်နိုင်ရှာတော့။

"သဘာဝ ငါတို့အခုဆေးရုံလိုက်သွားရမယ်လေ စိတ်ကိုထိန်းပါနော် သူနင်ကိုဒီလောက်ချစ်တာထားခဲ့ပါမလား"

"ဟင့် ဟီး မောင် ငါ့ကြောင့် ဟင့် ငါ့ကြောင့်"

"ဆေးရုံသွားရအောင်နော်"

"အင်း ဟုတ်တယ် မောင့်ကိုငါတွေ့ချင်တယ်"

"အင်း သွားကြမယ် "

သူမတို့ဆေးရုံရောက်တော့ မောင်ကခွဲစိတ်ခန်းထဲပင်ရောက်နေပြီးဖြစ်သည် ။ဆရာဝန်က သူမတို့ကိုစောင့်နေရင် လူနာအသက်ကယ်ဖို့က

မလွယ်တော့မှာမို့သူဆို့ဘာသာခွဲစိတ်မှုလုပ်နေ
တာဖြစ်ကြောင်းပြောသည်။သူမကတော့ဘာမှ
မပြောနိုင် မောင်နဲ့ပက်သက်တာတွေကို
မိုင်ကသာဦးဆောင်လုပ်ပေးနေသည်။ခဏအ
ကြာတော့ မိုင် အမျိုးသားရော
မောင့်မိဘတွေရောရောက်လာကြသည်။

"မိုင် နေအခြေအနေဘယ်လိုရှိလည်း
ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ"

မိုင်လည်း

ငိုနေတဲ့သူငယ်ချင်းဖြစ်သူကိုဖက်ထားရင်းမှ....

"အခြေအနေတော့အခုထိမသိရသေးဘူး ကို

ဘယ်လိုဖြစ်တာလည်းဆို မိုင် နဲ့

သဘာဝအိမ်မှာရှိနေတုန်းဆေးရုံကဖုန်းဆက်လို့

ရောက်လာတာ"

"ဟင့် ဟီး မောင်"

Laylae

မိုင်လည်း သဘာဝကိုကြည့်ပြီးတော့ စိတ်မချမ်းသာပါချေ။

"သူမက သားချစ်သူလား"

အန်တီလက်ရာက မိုင်ကိုဖက်ငိုနေတဲ့ သဘာဝကိုကြည့်ပြီးပြောတော့အံ့ကခေါင်းငြိမ့် လိုက်သည်။

"ဟုတ်ပါတယ် အန်တီ သူက နေရဲ့ချစ်သူပါ "

လက်ရာ မိုင်ရင်ခွင်ထဲက

သဘာဝကိုလက်ကနေဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး

သူမနဲ့မျက်နှာချင်းဆိုင်စေလိုက်သည်။

"သမီးစိတ်ကိုထိန်းနော်

သားကသမီးကိုသိပ်ချစ်တာလေ

ထားခဲ့ပါ့မလား နော်

သားဘာမှမဖြစ်လောက်ပါဘူးကွယ် "

"ဟင့် သမီးကြောင့်ပါ သမီးတို့ရန်ဖြစ်ကြပြီး သူစိတ်ဆိုးပြီးကားမောင်သွားလို့အခုလိုဖြစ်တာ သမီးတောင်းပန်ပါတယ် "

လက်ရာသူမရှေ့မှာလက်အုပ်လေးချီပြီးတောင်းပန်နေရှာတဲ့ ချွေးမလေးကိုကြည့်ကာ စိတ်မကောင်း။ဘယ်လောက်တောင်ငိုထားလည်းမသိ နှာခေါင်းလေးတွေရဲပြီး အသံတောင်မထွက်နိုင်ရှာတော့ဘူး။

"သမီးလေးရယ်"

သူမကိုယ်

လက်ရာရင်ခွင်ထဲထည့်လိုက်ပြီးခေါင်းလေးကို

ပွတ်ပေးနေလိုက်သည်။

"ဖြစ်ချိန်တန်လို့ဖြစ်တာပါ သမီးရယ် "

Lay Nge

သူမလည်း သားအတွက်အခုအချိန်မှာ
ပူလောင်နေရတာပါ။သားတစ်ခုခုဖြစ်သွားမှာကို
သူမလည်းသေလောက်အောင်ကြောက်တာပါ။

7နှစ်နာရီလောက်ခွဲစိတ်အပြီးမှာ
မောင်ခွဲစိတ်မှုအောင်မြင်ပြီး
စိုးရင်ရတဲ့မခြေအနေရှိသေးတာကြောင့်
emergency room ထဲမှာပဲ
စောင့်ကြည့်လူနာအနေနဲ့ထားရသည်။

"သမီးပင်ပန်းနေရောပေါ့ ပြန်လိုက်လေ သားကို အန်တီတို့စောင့်လိုက်မယ်"

"ဟင်းအင်း သမီး မောင်သတိရလာတဲ့အထိစောင့်မယ် အန်တီ"

သူမတို့
ပြောနေတာကိုကြည့်နေတဲ့ဆရာဝန်က...

Lay Nge

"ခေါင်းမထိသွားတာကံကောင်းတယ်တယ်လို့ပြောရမယ်ဗျ လူနာက ကားအရှိန်ပြင်းပြင်းနဲ့မောက်တာဆိုတော့ အတွင်းကျေကျေတာမျိုးတွေရှိမှာဆိုးလို့ ကျွန်တော်တို့ကစောင့်ကြည့်လူနာအဖြစ်ထားတာပါ တအားစိုးရိပ်စိတ်တွေမထားပါနဲ့ တော်ကြာ လူနာကပြန်ပြုစုနေရပါမယ် "

"ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးပါ Doctor သားလေးကို ဆရာကိုအပ်ပါတယ်ဆရာရယ်"

Layne

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဦးနေမင်းလည်းဂရုစိုက်ဦး
သားကိုစိတ်ပူလွန်းအားကြီးပြီး
သွေးတွေတိုးနေတယ်ထင်တယ်
မျက်လုံးမှာရဲလို့"

"ရပါတယ် Doctor ကျွန်တော်ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး
"

Lay Nge

"ဒါဆို round လှည့်စရာရှိသေးလို့ကျွန်တော်ကို ခွင့်ပြုပါဦး "

"ဟုတ်ကဲ့ပါ Doctor "

ဆရာဝန်ထွက်သွားမှ....

"သဘာဝ နင်ဝတ်ဖို့ငါ အဝတ်အစားသွားယူလိုက်ဦးမယ်

Lay Nge

ကျောင်းကိုလည်း အကြိုးအကြောင်းပြောပြီး ခွင့်တိုင်ထားပေးမယ်"

"အင်း နင်ကြိုက်သလိုလုပ်လေ အန်ကယ်နဲ့ အန်တီလည်းပင်ပန်းနေရောပေါ့ ဆေးရုံနားနေခန်းမှာသွားနားနေလိုက်ပါလား သမီးပဲမောင့်ကိုစောင့်နေလိုက်ပါမယ်"

"သမီးအဆင်ပြေရဲ့လား"

"ဟုတ်ပြေပါတယ်"

သူမအကုန်လုံးသွားမှ

ဆေးရုံအဝတ်အစားလဲကာ emergency

room ထဲဝင်ပြီး

မောင့်ဘေးနားဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ဆေးပိုက်

တွေနဲ့ သတိမေ့နေတဲ့မောင့်ပုံစံကိုကြည့်ပြီး

သူမ

ကိုယ်သူမအပြစ်တင်နေမိသည်။သူမမောင်လ

က်လေးကိုကိုင်ကာ

သူမပါးပြင်လေးမှာကပ်လိုက်ပြီး....

LayNge

"မောင် မမျက်ရည်တွေကျနေပြီ

မောင်ထသုတ်ပေးတော့လေ

မောင်ရယ်ထပါကွယ်

ဒီအခန်းထဲလဲနေရမဲ့သူဟာ

မောင်မဖြစ်သင့်ပါဘူး ဟင့်

သဘာဝဖြစ်သင့်တာ ဟင့် ဟီး

သဘာဝနဲ့ပက်သက်ရင်

မောင်အမျိုးမျိုးဒုက္ခရောက်ရတယ်

တစ်ခါမှအပြုံးမပျက်ခဲ့ဘူး...သဘာဝကအချစ်

ကံကောင်းခဲ့သလောက်

မောင်ကတော့ကံဆိုးခဲ့တယ် ဟင့် မောင်ရယ်

သတိရလာတဲ့အခါ ဒီမိန်းမကို မချစ်ပါနဲ့တော့

မောင်ရယ် ဟင့် မောင် နာကျင်လွန်းလှပါပြီ

ဟင့်"

သူမ

တို့နှစ်ယောက်အချစ်ကဘာတွေများမှားနေလို့ဒီ

လောက်

အနှောက်အယှက်တွေများနေရတာလဲ။သူမလို

လမ်းဘေးကပန်းကိုလာချစ်တဲ့

မောင်ကိုကမှားတာပါ။သူမက မောင်နဲ့

ဘယ်လိုမှမထိုက်တန်တဲ့

လမ်းဘေးကအလေ့ကျပေါက်တဲ့ ပန်းတစ်ပွင့်မို့

မောင်လို ကောင်းကင်ကနေတစ်စင်းနဲ့

မထိုက်တန်ပါဘူးမောင်ရယ်။

သူမ လက်နဲ့ ခြေထောက်တွေ လည်ပင်းတွေမှာ

ပတ်တီးတွေအပြည့်နဲ့

မောင်ကိုကြည့်မရက်နိုင်တာကြောင့် မျက်နှာကို

မောင့်ဘေးမှာအနည်းငယ်လစ်ဟင်းနေတဲ့

ကုတင်လေးပေါ်ငုံ့ချလိုက်ပြီး

ခန္တာကိုယ်လေးမှာတုန်နေအောင်
ငိုကြွေးနေမိတော့သည်။

သူမပုံစံကို ပစ္စည်းတွေယူပြီးပြန်လာတဲ့ အံ့နဲ့မိုင်
နဲ့လည်းကြည့်ပြီး
သူမတို့ပါမျက်ရည်ကျနေရသည်။မိုင် သဘာဝ
နေမင်းလက်ရာ ကို
ဘယ်လောက်ချစ်လည်းဆိုတာ
သူမသိတာပေါ့။နေမင်းလက်ရာကလည်း
သူမအပေါ်ထားတဲ့အချစ်က
စံတင်လောက်တာမို့

ဒီလောက်ချစ်ကြတဲ့နှစ်ယောက်အပေါ်မှ

ကံကြမ္မာကရက်စက်နေရတာလည်း။

အံ့ နေယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်တဲ့နေရာကို

သွားစုံစမ်းတော့ တစ်ဖက်က

နေနဲ့တိုက်မိတဲ့ကားကလူကပွဲချင်းပြီး

နေရာမှာတင်ဆုံးသွားသည်တဲ့။သူ

ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်တဲ့နေရာက cctv

ကိုကြည့်တော့ တစ်ဖက်ကကားက

နေကားကိုတမင် အရှေ့ကနေ

ဝင်တိုက်တဲ့အခြေအနေတွေ့ရတာမို့

ဒီကိစ္စကသာမာန်ယာဉ်တိုက်မှုမဟုတ်တာကြော
င့် ဖေဖေကို
ဒီအမှုကိစ္စတိုင်ပင်ရပေဦးမည်။ဒီကောင်က
ရန်သူတော်တွေများတာကြောင့်ဘယ်သူလုပ်တ
ယ်ဆိုတာခန့်မှန်းလို့တောင်မရ။ကျော်သူရကလ
ည်း ဟိုနှစ်ကောင်ကို ကားနဲ့
မန္တလေးကိုသွားခေါ်နေတာမို့ မနက်လူစုံမှာ
တိုင်ပင်ရဦးမည်။

"သား မင်းလုပ်ရက်က ယောကျ်ားမဆန်ဘူးကွ
မင်းကြောင့်တစ်ဖက်က

မသေပင်မဲ့အခြေအနေမကောင်းဘူးကွ ယောကျ်ားခြင်းပဲကွာ မကျေနပ်ရင်တည့်စိန်ခေါ်လေ အခု နေလက်ရာ ဘက်ကငြိမ်နေမယ်လို့ မင်းထင်လား အခု cctv က သူတို့ကငါတို့ထက်စောပြီးယူသွားပြီ "

"သား မောင်းတာမှမဟုတ်တာ သားကိုသူတို့ဘာလုပ်နိုင်မှာလည်း "

"ဘာလုပ်နိုင်မှာလည်း ဟုတ်လား

ရှိုင်းထက်မြတ် ဖေဖေအဲ့လိုမိန်းမလိုမိန်းမရ

လုပ်တဲ့လုပ်ရက်တွေမကြိုက်ဆုံးပဲ

သူတို့မိသားစုက ချမ်းသာတယ်ဆိုတာထက်

အနောက်မှာ power

အပြည့်ရှိတယ်တစ်ခြားမပြောသေးဘူး

မင်းအမူရင်ဆိုင်ရရင်

အမိန်းချမ့်တရားသူကြီးက ဘယ်သူထင်လည်း

ဦးနေမင်း သူငယ်ချင်းအရင်းခေါက်ခေါက်

ဦးအံ့ကမ္ဘာကွ အဲထဲကိုကမင်းအမှုရုံးဖို့ 100

ရာခိုင်နှုန်းပဲ...မင်းတရားရုံးမှာ

ကျွန်တော်ကိုထိုးလို့

ကားနဲ့ပြန်တိုက်သက်ခိုင်းတယ်လို့ဖြေမှာလား

ပြောစမ်းပါ သားရာ ဖေဖေ

မင်းကိုတစ်သက်လုံးဂုဏ်ယူခဲ့ရသမျှ

ဒီတစ်ခါတော့ တော်တော်ကိုစိတ်ပျက်တယ်ကွာ

"

ထက်မြတ်အလုပ်ကိစ္စကြောင့်စင်ကာပူရောက်

နေတုန်း သားအနားမှာထားခဲ့တဲ့သူလူက

အကြိုးအကြောင်းအကုန်ပြောနော့

သူအလုပ်တွေထားခဲ့ပြီး

မြန်မာနိုင်ငံကိုအမြန်ဆုံးပြန်လာခဲ့ရသည်။သူ သားဒီလိုလုပ်တယ်ဆိုတာ သားကိုယ်တိုင်ဝန်မခံရင်သူယုံမှာတောင်မဟုတ် ။

"ပြောမင်းအခုဘာလုပ်မလည်း ဟမ် ပြော ရှိုင်းထက်မြတ် ပြောစမ်းကွာ "

"သား တစ်ခုခုလုပ်မှာပါ ဖေဖေ "

သူ့အပြောကို ထက်မြတ် လက်ကာပြီး...

"တော် တော်တော့ မင်းအခုအချိန်ကစပြီး

Hotel ကိုပဲစိတ်နှစ်ထား

ကျန်တာဘာမှမလုပ်ဖို့မစဉ်းစားနဲ့"

သူ့ သားကိုတစ်ချက်လှမ်းအမိန့်ပြောက

ဧည့်ခန်းထဲကနေထွက်လာပြီး

အပေါ်ထပ်ကိုတက်လာလိုက်သည်။

ရှိုင်းထက်မြတ်

ဖေဖေဆီကစိတ်ပျက်တယ်အပြောကို

အသက်၃၀ရောက်မှပြောခံရတာမို့

သူဒေါ်သအစား

ဝမ်းနည်းရသည်။သူကိုဒီလိုဖေဖေတစ်ခါမှမ

ပြောဖူးပါ။သူကိုယ်တိုင်ကလည်းဖေဖေစိတ်ပျ

က်ရအောင်မနေခဲ့ဘူးပါ။ဒါပင်မဲ့

အခုပြောခံလိုက်ရတာကြောင့်

နေမင်းလက်ရာအပေါ်ထားတဲ့သူ့အမုန်းတွေက

တစ်စထက်တစ်စနက်ရှိုင်းလျက်။

ဒီနေ့နဲ့ဆို မောင့်သတိမလည်လာသေးတာ ၄ရက်ရှိပြီမို့ သူမအပါအဝင် သူ့မိသားစုတွေရော သူ့သူငယ်ချင်းတွေပါ မျက်ရည်တွေကျလျက်။ဒါပင်မဲ့ သူမ ယုံကြည်သည် မောင်သူမကို ဘယ်လိုမှတစ်ယောက်ထဲထားခဲ့မှာမဟုတ်ဘူး ဆိုတာ။

"သမီး ပင်ပန်းနေပြီကွယ် အိမ်ပြန်နားလိုက်ပါလား

အစားလည်းမနက်စားရင် ညမစားဘူး

သမီးဒုက္ခရောက်လိမ့်မယ် "

လက်ရာအပြောကိုသူမခေါင်းခါပြီး....

"ဟင်အင်း သမီးမပင်ပန်းပါဘူး ပင်ပန်းလည်း

သမီးဒီပင်ပန်းမှုကိုကျေကျေနပ်နပ်ကြီးကိုလက်

ခံပါတယ် အန်တီ"

"မဟုတ်တာပဲ သဘာဝရယ်
နင့်ကိုနင်ပြန်ကြည့်ဦး
ငရက်အတွင်းပိန်သွားတယ်
သူသတိရလာလို့နင့်ကို ဒီပုံစံမြင်ရင်
ကျေနပ်ပါ့မလား သူဝမ်းသာပါ့မလား
သူ့ကြောင့်နင်ပင်ပန်းရတာဆိုပြီး သူဝမ်းနည်းမှာ
နင်လိုချင်လို့လား "

"ဟင်အင်း ဒါဆိုငါဆေးရုံမှာပဲ
ရေမိုးချိုးလိုက်မယ်

နင်ပို့ထားတာတွေစားမယ်နော် ဒါပင်မဲ့

ငါမောင့်နားကမခွာပါရစေနဲ့"

"အင်းပါ ဒါဆိုလည်း အခုရေဝင်ချိုးလိုက် ငါ

နဲ့အန်တီ မောင်လေးကို

စောင့်နေပေးလိုက်မယ်"

"အင်းပါ အန်တီ သမီးရေချိုးလိုက်ဦးမယ်နော်"

LayNge

"ဟုတ်ပြီး သမီးလေး အေးဆေးလုပ်နော်
သွားကရတယ် "

"ဟုတ်ကဲ့ "

မောင်ကို emergency room ကနေ မိသားစုပါ
စောင့်လို့အဆင်ပြေအောင် VIP
အခန်းကိုပြောင်းထားတာကြောင့်
ရေချိုးဖို့ကအစအဆင်ပြေသည်။သူမရေချိုးခ
န်းထဲဝင်ပြီး ရေချိုးလိုက်တော့

လူလည်းနုံးနေရကလန်းဆန်းသွားပြီး အဝတ်အစားလဲပြီး ရှုပ်နေတဲ့ဆံပင်တွေကို လက်နဲ့ရှင်းလိုက်ပြီး ပုဝါနဲ့စည်းနှောင်လိုက်သည်။သူမပြင်ဆင်ပြီး တော့ရေချိုးခန်းထဲကထွက်လာလိုက်သည်။

"လာ သမီး ဒီမှာထမင်းလာစားလိုက်"

"ဟုတ်ကဲ့ "

သူမ ဆိုဖာပေါ်ထိုင်နေတဲ့အန်တီ နဲ့ မိုင်တို့ရှေ့ကဆိုဖာမှာဝင်ထိုင်လိုက်သည်။သဘာဝထိုင်တယ်ဆို မိုင်ကသူမရှေ့ထမင်းပန်ကန်နဲ့ဇွန်းကိုချပေးလိုက်သည်။

"စား နင်ကြိုက်တာလေးတွေငါလုပ်လာတယ် "

"အင်း "

Lay Nge

"ကျောင်းကိစ္စလည်းမပူနဲ့

နင်ဆရာမကြီးကနင့်အစားလူထည့်ပေးထားတယ် နင်သူကိုအေးဆေးစောင့်ကြည့်လို့ရတယ်"

"အင်း ပါ

ငါလည်းဆရာမကြီးကိုအကြိုးအကြောင်း လှမ်းပြောရဦးမယ် "

LayNge

"နင်ဝင်အောင်စားနော် နင်အားရှိမှရမှာ ပြီးရင် ငါနဲ့ အန်တီက ကိုအံ့တို့ဆီပြန်သွားပြီး အမှုကိစ္စ တရားရုံးတင်ဖို့လုပ်ရဦးမယ်"

သူမထမင်းစားနေရင်း မိုင်စကားကြောင့်ဇွန်းကိုပန်းကန်းထဲပြန်ချလိုက် သည်။မောင်ကိုတမင်သက်သက်လုပ်တဲ့သူရှိ တာလား။

"အမှုဟုတ်လား"

"အင်း နေမင်းလက်ရာကို ကားနဲ့တိုက်သက်ခိုင်းတဲ့ တရားခံကို ငါတို့ရှာရမှာ အခုတရားစွဲဖို့အရင်ပြင်ထားတယ်"

"ဘာ !"

မောင့်ကို ကားနဲ့တိုက်သက်ခိုင်းတယ်တဲ့ သူမနားကြားမှားတာလား....

"ဟုတ်တယ် သဘာဝ မောင်လေးအမူကသာမာန်ယာဥ်တိုက်မှုမဟုတ်ဘူး"

"ဘယ်လိုအမုန်းတရားတွေကြောင့် လူတစ်ယောက်ကိုသက်ဖို့အထိလုပ်ရတာလည်း ရက်စက်လိုက်ကြတာ"

သဘာဝစကားဆုံး လက်ရာသက်ပြင်းချကာ....

"ဟင်း ဒါကလည်းအရင်ကသားက ရန်ပွဲတိုင်းသူမပါသလောက်အထိကိုဆိုးခဲ့တာ ကိုသမီးရဲ့အခုတော့ အဲ့တာတွေကသူကို လာရိုက်ခက်ပြီလေ ဟင့် တရားခံကဘယ်သူဆိုတာလက်ညှိုးထိုးရမှန်းမသိ ဟင့်"

"အန်တီ ရန်ပွဲဆိုတာကလည်း လက်ခုပ်နှစ်ဖက်တီးမှမြည်သလို ရန်ပွဲကလည်း

နှစ်ဖက်ရန်စလို့ဖြစ်တာပဲ ဖြစ်ပြီးရင်ပြီးပဲ
အခုဟာက မိန်းမလိုမိန်းမရနဲ့
မကျေနပ်ရင်စိန်ခေါ်ပေါ့"

မိုင်လည်း နေဘက်ကနာကာ
လုပ်ကြံတဲ့သူတွေကိုမကျေမနပ်ဖြစ်နေသည်။

"ဖေဖေ ဒီကိစ္စကိုဒီတိုင်းသားမထားနိုင်ဘူး
နေအခြေအနေက ကောင်းတာလည်းမဟုတ်

LayNge

ဆိုးတာလည်းမဟုတ် ကြီးအတွက်
သားဒီအတိုင်းမထားနိုင်ဘူးဖေဖေ"

အံ့အပြောကို ဦးကမ္ဘာက ခေါင်းငြိမ့်ပြကာ
ဦးနေမင်းဘက်ကြည့်ကာ...

"ဒီလိုအခြေအနေတွေအများကြီး တရားရုံး
မှာ ခဏခဏတွေ့နေရတာပါ ဒါပင့်မဲ့ သားနေက
သူကောင်မလေးနဲ့စကားပြောပြီးထွက်သွားတ
ယ်ဆို ဒီလိုဖြစ်တာဆိုရင်

Lay Nge

ကြိုတင်ကြံစည်ထားတဲ့ ကိစ္စဖြစ်နိုင်သလို
သူ့ကောင်မလေးနဲ့မတွေ့ခင်တစ်စုံတစ်ယောက်
နဲ့ ပြဿနာဖြစ်ထားလား ဒါကြောင့်
ချက်ခြင်းပြန်တုန့်ပြန်တာ ဖြစ်နိုင်တယ်
ကျွန်တော်တို့တွေးရမှာအဲနှစ်ချက်ပဲ နေမင်း"

"ဒါဆို ဖေဖေပြောချင်တာက နေ
သတိရလာမှလုပ်လို့ရမှာလား"

"အဲလိုဆိုရင်တော့ပိုကောင်းတာပေါ့သားရာ...ဒါပင်မဲ့ ဖေဖေတို့
လုပ်စရာရှိတာတော့လုပ်ထားရမှာပဲ"

"ကမ္ဘာ ဒါဆို
ကျွန်တော်ဘာလုပ်ရမလည်းအကြံပေးပါ "

"ဟုတ်ပါတယ် အန်ကယ်ပြောပါ
နေအတွက်ကျွန်တော်တို့
အကုန်လုပ်စရာရှိတာအကုန်လုပ်ပါမယ်"

ကျော်မျိုးထူးအပြောကိုငြိမ်းထက်တို့နှစ်ယော
က်ကလည်း

ခေါင်းငြိမ့်လက်ခံကြသည်။သူတို့စိတ်ထဲမှာ

တော့ *တရားခံသိလို့ကတော့

လူမသိသူမသိသက်ပြစ်ဦးမယ်*တဲ့။

"မင်းခန့်တို့ လက်ချက်များလား"

"အင်း သားတို့လည်း ငြိမ်းထက်ပြောသလိုပဲထင်တယ် အန်ကယ်ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုရင် နေ နဲ့ ပြဿနာအများဆုံးဖြစ်တာအဲ့ကောင်ပဲ နေမြန်မာပြည်ပြန်ရောက်ရောက်ခြင်းတုန်းက တောင် ဖြစ်ကြသေးတယ်"

ကျော်မျိုးထူးက ငြိမ်းထက်အပြောကိုထောက်ခံကာ ရှင်းပြနေသည်။

နေအကြောင်း ၃ယောက်ထဲမှာ အများဆုံးသိတဲ့ ကျော်သူရက...

"ကျွန်တော် သံသယဝင်တဲ့သူနောက်တစ်ယောက်ရှိသေးတယ် အန်ကယ်"

LayNge

ဦးနေမင်း နဲ့

ကျန်တဲ့သူတွေကသူပြောတာကိုစိတ်ဝင်တစား

နားထောင်နေတာမို့ သူစကားဆက်လိုက်သည်။

"ရှိုင်းထက်မြတ် လို့ထင်တယ်

ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုရင် hotel ကိစ္စ

သူတို့နှစ်ယောက်ကြားမှာ

စိတ်ခုစရာရှိနေကြတယ်...နေ

ကိုအဲ့နေကတောင် vedio ထဲမှာ

ဆွဲထိုးဖို့လုပ်နေတာ အန်ကယ်တို့မြင်မှာပါ

ကျွန်တော်ကတော့

ကြိုတင်ကြံစည်ထားတာပဲထင်တယ်...သူလက်ချက်လို့ ကျွန်တော်ထင်တယ် "

"ဒါပင်မဲ့ သား
အန်ကယ်တို့ဘက်ကသက်သေမရှိတဲ့အတွက်
သွားပြီး တရားခံကမင်းလားလို့
သွားမေးလို့မရဘူး"

"သူတို့နှစ်ယောက်ကြားမှာအဲ့တစ်ချက်ထဲမဟုတ်ဘူး အန်ကယ်

LayNge

နေကောင်မလေးနဲ့ပက်သက်ပြီး

တစ်ခါစကားများဘူးကြသေးတယ် "

"အင်း သားပြောသလိုဆို စောင့်ကြည့်ရမဲ့အထဲ

ရှိုင်းထက်မြတ်လည်း ထည့်လိုက်ကြတာပေါ့

ရတယ်မလား နေမင်း"

"ကမ္ဘာ မင်းအဆင်ပြေသလိုတာလုပ်ပါ

တရားခံအမှန်ပေါ်မှ ကျန်တာ

ကျွန်တော်ဆက်လုပ်မယ်"

Lay Nge

"ဟုတ်ပြီး ဒီကိစ္စကို တို့ ၆ယောက်ပဲသိပါစေ"

သူတို့အားလုံးခေါင်းငြိမ့်လိုက်ပြီး
အတွေးကိုယ်စီဖြစ်ငြိမ်သက်သွားကြပြီး နေ
သတိမြန်မြန်ပြန်ရဖို့ကိုပါ ဆုတောင်းလျက်.....။

OBJ

☼နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း❀

Part_28

LayNge

"မောင် နင်သတိမေ့နေတာ ဆယ်ရက်ရှိပြီနော် ငါ့ကိုသတိမရဘူးလားဟာ နင်ပြောတော့ ငါ့ကိုချစ်တယ်ဆို ငါမရှိရင်မနေနိုင်ဘူးဆို အခုကြနေနိုင်တယ် ဟုတ်လားဟင်"

သူမ ဆေးပိုက်တွေနဲ့ လူနာကုတင်ပေါ်မှာမေ့မြောနေတဲ့မောင်လက်ကလေးကို ကိုင်ကာ မကြားနိုင်မှန်းသိပင်မဲ့သူမပြောနေမိသည်။သူမ မောင့်ကို သတိရတယ်။မောင်ရဲ့မ လို့ခေါ်သံလေးကို လွမ်းတယ်။မောင်ရဲ့

ရင်ခွင်ကိုလည်လွှမ်းတယ်။မောင်ရယ်

ငါ့အပြစ်အတွက်

ဒီလောက်အပြစ်ပေးရတော့ပါတော့။မောင်မ

ကျေနပ်သေးရင် နိုးလာပြီး

မုန်းတယ်လို့ပြောတာကို

ပိုခံနိုင်ရည်ရှိမယ်ထင်တယ်။အခုအချိန်မှာ

မောင်နိုးထလာတာလေးကိုမြင်ချင်တယ်။

"မောင် နင်သိလား နင်ငါနဲ့

နေ့ခင်းဘက်ကျောင်းဆင်းချိန်ထမင်းလာစားတဲ့

အခါ ငါ့ဘက်က

တိတ်တဆိတ်နင်အမြဲလာပါစေဆုတောင်းနေခဲ့

တာ ငါ...."

ကျွို

သူမမောင်ကိုစကားပြောနေတုန်းသူနာပြုဆရာ

မလေးရောက်လာတာကြောင့်

စကားပြောနေတာကို ရပ်ကာ..

"ဆရာမ ဘာကူရမလဲ"

LayNge

"လူနာကို ရေပတ်တိုက်ပေးမလို့ပါ"

"ရပါတယ် ဆရာမ ကျွန်မလုပ်ပေးလိုက်ပါ့မယ်"

သူမ ဆရာမယူလာတဲ့ ရေဇလား နဲ့
တဘတ်ကိုယူကာ ရေချိုးခန်းထဲဝင်ပြီး
သေချာသန့်ရှင်းကာ ရေထည့်ပြီး
မောင့်အနားပြန်လာကာ
ဘေးကခုံပေါ်တင်ထားလိုက်သည်။ပြီးတော့
မောင့်အကျႌကြိုးကိုဖြည်ကာ ရေစိမ်ထားတဲ့
တဘတ်ကိုယူကာရေညစ်လိုက်ပြီး

မောင်ကိုသန့်ရှင်းရေးလုပ်ပေးရသည်။သူမ
မောင်ခြုံထားတဲ့စောင်ကိုဖယ်ကာ
လူနာဝတ်ဘောင်းဘီကို
လိပ်တင်လို့ရသလောက်လိပ်တင်ပြီး
ရေပတ်တိုက်ပေးနေသည်။သူမ
သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပြီးတယ်ဆို
မောင့်ကိုစောင်ပြန်ခြုံပေးလိုက်ပြီး တဘတ်ကို
ရေဇလားထဲပြန်ထည့်လိုက်သည်။

သူမ မောင့်ကိုကြည့်ကာ မျက်ရည်တွေက
တားမရစီးမရကျလာပြန်သည်။

"မောင် စိတ်ဆိုးနေတယ်ဆိုရင်လည်း တစ်ခြားနည်းနဲ့ဆိုးပါမောင်ရယ် မောင်ကို ဒီလိုမြင်နေရတာ ရင်တွေကွဲတော့မယ် မောင် ရှိုင်းထက်မြတ် နဲ့စကားမပြောစေချင်ဘူး မဟုတ်လား မပက်သက်တော့ဘူးလေ မောင်သိပ်ချစ်တယ်ဆိုတဲ့ ငါ ငိုနေပြီလေ မောင်ကြည့်ရက်တယ်လား ဟင့် ဟီး ထပါတော့ မောင်ရယ် မောင်ဒီလိုဖြစ်ရတာငါ့ကြောင့်ပါ ဟင့် ပြွတ်"

သူမ မောင့်ကိုစကားပြောရင်း မောင်နဖူးလေးကိုကြင်နာစွာနမ်းရှိုက်လိုက်သည်။

"လူကိုနမ်းချင်တိုင်းနမ်းလို့ရလား!"

"ဟင်"

သူမ မောင်ကိုယ်ပေါ်မျက်နှာအပ်ပြီးငိုနေရမှာမှ ဘုတောတောအသံကြောင့် သူမမော့ကြည့်လိုက်တော့...

lay Nge

"မောင်...ဟင့်...ဟီး မောင်သတိရပြီ ဟီး"

သူမ
မောင်ကိုယ်ကြီးကိုပိုပြီးတင်းကျပ်စွာဖက်ထား
လိုက်သည်။

"အာ ခင်များဗျာ
ခုမှသတိရတဲ့သူကိုဖက်ငိုနေတယ်
ကျုပ်မသေသေးဘူး"

lay Nge

"လွမ်းလို့"

သူမ
မောင့်ကိုဖက်ထားရာကနေမခွာပဲပြောလိုက်သ
ည်။

"မောင့် ကိုမျက်နှာလေးမော့ပြပါဦး
အချစ်ဆုံးလေး"

သူပြောတော့
မော့ကြည့်လာတဲ့သူမမျက်လေးကို

ကြည့်လိုက်တော့

သူမလေးပိန်သွားတာသူသတိထားမိသည်။သူ

ကိုဘယ်လောက်တောင်စိုးရင်နေရှာလည်းမသိ။

သူ သူမမျက်နာလေးကို သူမျက်နာနဲ့နီးအောင်

ပင့်ယူလိုက်ပြီး

သူလွမ်းနေရတဲ့သူမနှုတ်ခမ်းပါးလေးကို

ဖိကပ်နမ်းလိုက်တော့

အလိုက်သင့်တုန့်ပြန်နမ်းလာတာကြောင့်

သူမလည်း သူလိုပဲသူကိုလွမ်းနေတာပေါ့။

ငြိမ်းထက်တို့ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူကိစ္စစုံစမ်းရင်

သူကို ဝင်လာကြည့်တော့မြင်လိုက်ရတာက..

"ဟာ "

"နေမင်းလက်ရာ သတောင်းစား

သတိရတယ်ဆို နာဘူးအရင်ထနေတယ်"

သူတို့သုံးယောက်ဝင်လာတော့ မ

ကနမ်းနေတာကိုရှုန်းလိုက်တာကြောင့်

ဝင်လာတဲ့ဟာတွေကို
ဘုကြည့်ကြည့်နေလိုက်သည်။

"အဲတာဘာအကြည့်လည်း ဟမ်"

"မင်းအမေဂျီးတော်ကို
မင်းအဖေကြည့်တဲ့အကြည့်"

ငြိမ်းထက် နေ
အပြောကိုတဘောတကျထရီကာ..

LayNge

"ဟား ဟား

ငါ့ကိုတောင်ဆဲနိုင်နေပြီဆိုတော့မင်းကောင်း

သွားပြီလို့ယူဆရတယ်"

"အေး မင်းမြန်မြန်သတိရလာတာကောင်းတယ်

ငါတို့ဆေးရုံလာရင်မုန့်တွေယူယူလာရတာ

စရိတ်ကုန်တယ်ကွ မင်းသိလား"

သူမ မောင်ကိုကြည့်လိုက်တော့

သူ့ကိုစနေတဲ့သူငယ်ချင်းတွေကို

ပြန်ပြောချင်နေတာ သူမရှိနေ
လို့ထိန်းနေပုံရတာမို့....

"မောင် သဘာဝ
အန်တီတို့ကိုဖုန်းဆက်ပြောလိုက်ဦးမယ်
မောင်သတိရပြီဆိုတာကို"

"အင်း မ "

မ သူနားကနေဆိုဖာနားသွားပြီး ဖုန်းသွားပြောမှ
ဟိုဥကောင်ကိုဆဲဖို့

ပြင်ရတော့သည်။သူလှဲနေရာကနေထိုင်ဖို့ပြင်တော့ဟိုကောင်တွေက ခေါင်းအုံတွေပါ အနောက်ခံပေးကာသေချာလုပ်ပေးသည်။

"စရိတ်ကုန်ရင်မလာနဲ့ပေါ့ xီး မို့လာတာလား ဟမ် မင်းတို့ကို လာပါလို့ခေါ်နေလို့လား ခွေးသတောင်စား ဉကောင်"

နေဆဲတော့ ငြိမ်းထက် နဲ့ ကျော်သူရကပြုံးပြုံးကြီး အဆဲခံနေပင်မဲ့ ကျော်မျိုးထူးက..

"နေရာ ငါမင်းကိုဘာပြောလို့လည်း
ဒီနှစ်ကောင်ပြောတာလေ "

"အေး Sorry ဟိုနှစ်ကောင် xီးပဲ"

ကျော်မျိုးထူးပြောမှ ထက်ဆဲခံရတာကြောင့်
ငြိမ်းထက်တို့ နှစ်ယောက်ကမျက်နာကြီးမဲ့ကာ..

"မင်းကိုငါတို့မေးစရာရှိတယ်"

LayNge

"ဘာကိုလည်း

"ကားတိုက်တဲ့နေ့ကအကြောင်းအကုန်ပြောပြ"

"ကားတိုက်တဲ့နေ့က......"

သူကားတိုက်တဲ့နေ့က မနဲ့ရန်ပြန်တာကအစ
ရှိုင်းထက်မြတ်ကို ထိုးလိုက်တာပါ
အကုန်ပြောပြလိုက်သည်။

"ငါပြောသားပဲ ရှိုင်းထက်မြတ်
လက်ချက်ပါဆိုနေ"

ကျော်သူရထပြောတော့ နေက....

"သူလုပ်တယ်လို့ မင်းတို့ထင်ကြတာလား
ဟင်အင်း သူလုပ်တယ်သေချာတယ်"

"ဘယ်လို "

"ရှင်းအောင်ပြောစမ်းပါကွာ"

"အဲ့နေ့က ငါ့ကိုဝင်တိုက်တဲ့ကောင်ရဲ့ အဝတ်ပစားကိုငါသေချာမြင်လိုက်တယ် Shine hotel ရယ် ဝန်ထမ်းဝတ်စုံ အဲ့ကတည်းကသေချာနေပြီ"

"ဘာ !!!"

ငြိမ်းထက်တို့ ဉယောက်ဆီကဘာဆိုသောအသံက

ဖုန်းပြောနေတဲ့

သဘာဝတောင်လန့်သွားရသည်။

"မင်းတို့ကလည်း အသံပြဲကြီးနဲ့"

"ငါတို့အဲ့ကောင်ကို အလွတ်မပေးဘူး

ကားနဲ့သွားပြန်တိုက်သက်မယ်"

ထိုစဉ်....

" သား သားလေး"

"သား "

သူဆီအပြေးတပိုင်းလပြီးဖက်တဲ့ မာမီ နဲ့ မာမီနောက်ကလိုက်လာတဲ့ ဒယ်ဒီ...

"ဟင့် သားရယ်
မာမီဘယ်လောက်ရင်ပူနေရလည်းသိလား"

"သိပါတယ် မာမီ သားတောင်းပန်ပါတယ်
သားကြောင့် စိတ်ဆင်းရဲရတာ"

"မဟုတ်ပါဘူး သားရယ်
သားပြန်သတိရလာတာပဲ ဝမ်းသာလှပါပြီ"

"သားကိုကားနဲ့တိုက်တာဘယ်သူခိုင်းတာလည်း
သား"

"ဒယ်ဒီ သူက...."

သူပြောမလို့ပြင်ပြီးမှ

ဉပဒေအတိုင်းတော့သူမကျေနပ်နိုင်

ဒါကြောင့်...

"သားလည်း မသိဘူးဒယ်ဒီ

တမင်ဝင်တိုက်တာတော့သိတယ် "

ပြောပြီး ဟို၃ကောင်ကိုကြည့်တော့

မင်းလုပ်တာမှန်တယ်ဆိုတဲ့သဘောနဲ့ခေါင်းငြိမ့်

ပြသည်။သူတို့လည်း

ဉပဒေအရဖြေရှင်းယုံလောက်နဲ့မကျေနပ်ပါ။တ

Lay Nge

ကယ်လို့သူသေသွားခဲ့ရင်
ဥပဒေနဲ့ဖြေရှင်းတော့ရော
အသက်ပြန်ရှင်မှာတဲ့လား။

"ဒယ်ဒီတို့ အခုစုံစမ်းနေတယ် သိတာနဲ့
တစ်သက်တစ်ကျွန်းကျအောင်ကိုလုပ်မှာ"

သူဒယ်ဒီအပြောကို ခေါင်းငြိမ့်ပြက
ပြုံးနေလိုက်သည်။မ
ကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တော့ဖုန်းတစ်လုံးနဲ့ဘာတွေ
အလုပ်ရှုပ်နေမှန်းမသိ။

"Doctor ကျွန်တော်ဆေးရုံကဆင်းလို့ရပြီလား"

စပါပြီ သတိရတာဖြင့် 2နာရီမပြည့်သေးဘူး

ဆရာဝန်လာတယ်ဆို

ဆေးရုံကဆင်းဖို့ပြောနေတဲ့ မောင်ကိုကြည့်ကာ

အသဲတစ်ယားယား နေမကောင်းလို့ပေါ့

ကောင်းလို့ကတော့

ကျောပြင်လက်ဝါးစာမိသေးတာပေါ့။

"ဟယ် သားရယ်
သတိရတာဘယ်လောက်ကြာသေးလို့လည်းကွ
ယ်"

"မာမီ ရယ် သားအကြောင်းသိရဲ့သားနဲ့ဆေးရုံဆို
တစ်နာရီတောင်ပြည့်အောင်မနေချင်တာ.....
တာ....မှားလို့ နေမယ် နေမယ်"

ချက်ခြင်းအပြောင်းအလဲမြန်သွားတဲ့သူ့ကိုကြ
ည့်ပြီး အားလုံးက
အံ့သြတကြီးကြည့်နေကြသည်။ငြိမ်းထက်တို့

ကလည်း

အခုတစ်မျိုးတော်ကြတစ်မျိုးလုပ်နေတဲ့ကောင်

ဆိုပြီးကြည့်နေကြသည်။သူပြောင်းလဲသွားရာခြ

င်းက သူရဲ့မ သူကို ဂရုစိုက်တာခံချင်လို့ပင်။

ဆရာဝန်ကလည်း

သူ့မှာမီစိတ်ဆိုးမှာဆိုးလို့ပြောင်းလဲသွားတယ်

ဟုထင်ကာ....

"လူနာကကောင်းနေပါပြီး

ဆေးရုံကဆင်းလို့ရနေပါပြီ"

နေမင်းလက်ရာသူရဲ့အကြံတွေ ရိုက်ချခံလိုက်ရတဲ့အတွက် ဆရာဝန်ကို ဘုကြည့်ကြည့်ကာ...

"အခုမှသတိရတဲ့ လူနာကို ကောင်းနေပြီဆေးရုံကဆင်းလို့ရပြီးပြောတာ တော်တော် ကိုတော်တဲ့ဆရာဝန်ပါတကား"

သူမ မောင်ကိုကြည့်ကာ ခဏကပဲသူပဲဆေးရုံမှာတစ်နာရီတောင်မနေနိုင်

ဘူးပြောပြီးတော့
ဆရာဝန်ကဆင်းလို့ရပြီးလည်းဆိုရော
ဆေးရုံကမဆင်းချင်ပြန်ဘူးတဲ့ တော်တော်ကို
ဂျစ်တိုက်တဲ့ လူနာပါ။

"ဟယ် သားရယ် doctor
တောင်းပန်ပါတယ်နော် သူက
နေကောင်းခါစဆိုတော့ စိတ်မငြိမ်လို့ပါ"

"ရပါတယ် ကျွန်တော်နားလည်ပါတယ်"

LayNge

"Doctor
ကျွန်တော်ဆေးရုံကမဆင်းချင်သေးဘူးနော် အဲ့
"

"ဘာဖြစ်တာလည်း သား"

"မောင် ရရဲ့လား"

"နေ ဘာဖြစ်တာလည်းကွာ"

Lay Nge

သူ အ့လို့ရင်ဘက်ကိုဖိပြီး အော်တာကြောင့်
အားလုံးပြာပြာတလဲဖြစ်သွားကြသည်။

"အားလုံးစိတ်မပူပါနဲ့
ဒီလူနာကသူကောင်မလေးပြုစုပေးတာခံချင်လို့
ဆေးရုံမှာဆက်နေချင်လို့ တမင်လုပ်ပြနေတာပါ
"

ဆရာဝန်စကားကြောင့်
နေအမှန်တွေပေါ်သွားတာကြောင့်
ရှူးရှူးဒိုင်းဒိုင်းထဖြစ်တော့သည်။

LayNge

"ကျူပ်တကယ်ဖြစ်နေတာ မယုံရင်
ခတ်မှန်ရိုက်ကြည့်လိုက် အေး
ခင်များတို့မရိုက်လို့
ကျူပ်သွားရိုက်ကြည့်လို့တစ်ခုခုတွေ့လို့ကတော့
ခင်များကို ကျူပ်ကိုတိုင် လာရိုက်သက်မှာ
ဘာမှတ်နေလဲ ဟမ်"

ဆရာဝန်အပြောကြောင့်အားလုံးပြုံးတုံးတုံးဖြစ်
သွားပင်မဲ့ သူထပြောတဲ့စကားကြောင့် အားလုံး
မျက်လုံးပြူးသွားရလေသည်။

Lay Nge

"ဟဲ့ သား ဘာစကား.."

သူမတောင်စကားမဆုံးလိုက်...

"အလကားဆေးရုံ

အသုံးမကျတဲ့ဆရာဝန်တွေထားတဲ့ဆေးရုံ

ကြည့်နေ ငါ့သူငယ်ချင်းတွေ

ရန်ဖြစ်လို့သေခါနီးဖြစ်ရင် အသေပဲခံလိုက်မယ်

ဒီ ချီးဆေးရုံကို သေတောင်မတင်ဘူး"

သူ့ဘေးနားမက်တပ်ရပ်နေတဲ့ငြိမ်းထက်ခုယော
က်မှာအခုပဲသေးခါနီးဖြစ်ရမလိုလို
အခုပဲသေရတော့မလိုလို
ပြောပုံကတစ်စက်ကလေးမှာအချိုးမပြေ။

"သား မင်းနဲ့တော့ခက်ပါတယ်
တိတ်တိတ်နေစကားတစ်ခွန်းထက်ထွက်ကြည့်
...doctor ရယ်တောင်းပန်ပါတယ်"

"ရပါတယ်အန်တီ ကျွန်တော်က
စလို့ကောင်းလို့စနေတာပါ "

"ခင်များ စရအောင်ကျူပ်က...."

"မောင်"

သူစကားမဆုံးခင်
မရဲ့သတိပေးသံထွက်လာတာကြောင့်ချက်ခြင်း
တိတ်သွားသည်။ဒေါ်လက်ရာကတော့သားဖြစ်
သူကို မျက်စောင်းတထိုးထိုး။

~~~~~~~~~~~~~~~
~~~~~~~~~~~~~~~

"ပြန်လာတော်မူပြီလား
ဆယ်ရက်တောင်နင့်အကောင်က
ခုထိနိုးတော်မမူသေးဘူးလား"

"ဒေါ်လေး
သမီးအကြိုးအကြောင်းပြောပြီးသားနော်
ဒေါ်လေးတို့အတွက်လည်း
မိုင်အကုန်အဆင်ပြေအောင်လုပ်ပေးထားတာပဲ
ကို "

"ဟဲ့ နင့်အကောင့်က နင့်ကိုရှိုင်းလိုက်ပို့တဲ့နေကထိုးလွှတ်လိုက်တယ်ဆို တော်တော်ရမ်းကားနေပါလား ကားတိုက်တာနည်းတောင်နည်းသေးတယ် သူတော်ကောင်းစော်ကားတာကို"

"ဒေါ်လေး အခုမှနေပြန်ကောင်းတဲ့သူကိုမကျိန်ဆဲပါနဲ့ ဘာဖြစ်လဲဒေါ်လေးရယ် သူ့ချစ်သူနားသူစိမ်းယောကျ်ားလေးတစ်ယောက်တွေ့တာ သူဘယ်လိုသည်းခံနေမှာလည်း

အခုကိုရှိုင်းထက်မြတ်ဘက်ကလည်း

ဘာမှမပြောဘူးပြီးနေတာပဲကို ဒေါ်လေးတို့က

ဘာကိုနာနေတာလည်း"

သူမ အိမ်ပြန်ရောက်တယ်ဆို

ဒေါ်လေးရဲ့အပြောတွေက

ဆေးရုံကပင်ပန်းလာတာထက် ပိုဆိုးပါသည်။

"ညည်း အကောင်ကိုထိတော့နာနေတယ်

ဟုတ်လား ပြောပြီးသားနော်

ရှေ့ဆက်တိုးရဲတိုးကြည့် "

"ဒေါ်လေး

သမီးကျန်တာသာဒေါ်လေးစကားနားထောင်မ

ယ် မောင်နဲ့ပက်သက်ပြီး ဘာမှမပြောပါနဲ့

နားထောင်မှာမဟုတ်ဘူး

သမီးလက်ထပ်မဲ့လူဟာ

မောင်တစ်ယောက်ပဲရှိတယ်

အဲ့တာကိုဒေါ်လေးသိထားပါ"

လို့ပြောပြီး သူမ

အခန်းထဲသာဝင်ခဲ့တော့သည်။အပြင်မှာဒေါ်

လေးတော့ ဘယ်လိုကျန်ခဲ့လည်း

သူမစိတ်မဝင်စား။အနိုင်ခံတယ်ဆိုတာလည်း

တော်ယုံပဲကောင်းတယ်ဆိုတာဒေါ်လေးတို့သိသ

င့်ပါသည်။

ဒေါ်ညိုစိမ့်လည်း

သူကိုပြန်ပြောပြီးထွက်သွားတဲ့တူမဖြစ်သူကို

ကြည့်ကာ တစ်ချက်မဲ့လိုက်ပြီး သူမ ရဲ့

အကြံအစည်ကိုမကြာခင်

အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

_

–

–

–

–

သူမဒီမနက် ကျောင်းပိတ်ရက်မို့ မောင်အိမ်ကို မောင်စားဖို့ ကြက်သားဆန်ပြုတ်လေးပြုတ်ကာထွက်လာလိုက်သည်။သူမစီးလာတဲ့ Taxi ကားလေးက ခြံကြီးတစ်ခြံရှေ့ရပ်သွားတယ်ဆို သူမကားပေါ်ကဆင်းကာ taxi သမားဦးလေးကြီးကိုပိုက်ဆံပေးလိုက်သည်။

တီ တီ

သူမ

ဘဲလ်တီးလိုက်တယ်ဆိုခြင်းထဲကတစ်စုံတစ်ယော
က်ပြေးထွက်လာသည်။

"ဟင် ဆရာမ ကိုကိုဆီလာတာလား"

"ဟုတ်တယ် သမီး"

"ခဏလေး သမီးဖွင့်ပေးမယ်ဆရာမ "

မေလက်ရာ

တံခါးကိုဖွင့်ပေးလိုက်သည်။ဆရာမအထဲရော

က်မှ သူမတံခါးပြန်ပိတ်လိုက်ပြီး

ဆရာမကိုအိမ်ထဲဝင်ဖို့ခေါ်လိုက်သည်။

"ဆရာမလာ အိမ်မှာမာမီရှိတယ်"

သူမ မေလက်ရာလေးကိုပြုံးပြကာ သူမ နဲ့အတူ

အိမ်ဘက်ကိုလျှောက်လာသည်။တစ်မိသားစု

လုံးဖော်ရွေရဲ့သားနဲ့မောင်ကြမှဘယ်သူနဲ့တူလို့ ဂျစ်တစ်တစ်ဖြစ်နေလည်းမသိ။မနေ့ကဆေးရုံ မှာမောင်ပြောပုံနဲ့ ဆရာဝန်နဲ့ ထမသက်ကြတာကံကောင်း။

"ဟယ် သမီး လာလည်တာလား"

ဒေါ်လက်ရာ ထမင်းစားခန်းထဲကထွက်အလာ အိမ်ထဲကိုဝင်လာတဲ့ သူမတို့နဲ့ သွားစုံကြသည်။

Lay Nge

"ဟုတ် အန်တီ

သူ့အတွက်ကြက်သားဆန်ပြုတ်လေးလုပ်လာ

တာပါ"

"အော် သမီးပင်ပန်းတော့မှာပဲ

အဲစောက်ကလေးက

ဆန်ပြုတ်ဆိုအသေကြောက်တာ

ဘာကောင်လေးမှန်းမသိ"

"ရှင်
သမီးကသူနေမကောင်းတာတစ်ခါမှမတွေ့ရ
တော့ အခုမှ...."

"မာမီ သိပါတယ်....နှိုင်းယှဉ်"

လက်ရှာ နှိုင်းယှဉ်ကိုခေါ်လိုက်သည်။

"ဟုတ်ကဲ့ အန်တီ"

layNge

"အင်း သမီးဆီက ချိုင့်ယူပြီး
ပန်းကန်းထဲထည့်ပြီး သားကိုသွားပို့လိုက်"

"အဲတာဘာတွေလည်းဟင် မမ"

"ကြက်သားဆန်ပြုတ်ညီမလေး"

"ရှင်...ဟင်အင်း ဒါဆို
အစ်ကိုလေးဆီသွားမပို့ပါရစေနဲ့
နှိုင်းယှဉ်ကိုကြိုက်တာခိုင်းပါ နော်"

"ကဲ
သမီးအဲဒါတာကြည့်အိမ်ကသူတွေကသားအ
ကြောင်းသိတော့အဲ့လိုဖြစ်နေတာ"

"မမနှိုင်းယှဉ် သွားထည့်လိုက်နော် ကိုကို
ကိုညီမလေးသွားပို့လိုက်မယ် ဆရာမ
ပို့တာဆိုသူစားမှာပါ"

"အင်း ညီမလေး "

နှိုင်းယှဉ် ချိုင့်ထဲက ဆန်ပြုတ်လှယ်ဖို့ ထမင်းစားခန်းထဲဝင်သွားသည်။

"အော် သမီးကမက်တပ်ကြီးလာ မာမီနဲ့ ညှော်ခန်းထဲသွားစကားပြောကြမယ်..သားပြီးရင် ဆင်းလာမယ်ထင်တယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ "

မာမီ ဆရာမနဲ့ ညှော်ခန်းဘက်ဝင်သွားတယ်ဆို မမနှိုင်းယှဉ်ဆီက

ဆန်ပြုတ်ပန်းကန်ယူကာအပေါ်ထက်

ကိုကိုအခန်းဆီတက်လာခဲ့သည်။

ကိုကို အခန်းအရှေ့ရောက်တယ်ဆို

တံခါးခေါက်လိုက်ပြီး....

ဒေါက် ဒေါက်

"ကိုကို "

ကျွီ

Lay Nge

"ဘာလဲ "

"ဒါလာပေးတာ "

သူအငယ်မလာပေးတာကိုကြည့်လိုက်တော့အိပ်ချင်နေတဲ့မျက်လုံးပါပြူးသွားရသည်။

"ဒါ ဒါ ဘာလုပ်ဖို့ "

"ကိုကိုသောက်ဖို့လေ ဆန်ပြုတ်"

"ဘာ !!!!"

သူရဲ့
*ဘာ*ဆိုတဲ့အသံကကျယ်လားမကျယ်လားမ
ပြောနဲ့
အောက်ထပ်ကညှော်ခန်းမှာစကားပြောနေတဲ့
သဘာဝတို့တောင်ကြားရသည်။

"ကဲ သမီး ကြားရပြီလား
ကြည့်နေဒီထက်ဆိုးတဲ့အသံတွေကြားရဦးမှာ"

နေ တစ်ယောက်သော မာမီတစ်ယောက်သူကို

အောက်ထပ်ကနေ

အရှက်ခွဲနေတာသိရင်တော့ဖြင့်....

"အငယ်မ ပြန်ယူသွားစမ်း ငါမသောက်ဘူးနော်

"

"သောက်ပါ..."

LayNge

မေလက်ရာ သူ့အရှေ့ပန်းကန်ထိုးပေးတော့ သူအခန်းထဲနောက်ဆုတ်ဝင်သွားသည်။မေလက်ရာလည်းခေသူမဟုတ် သူနောက်ဆုတ်လေရှေ့တိုးလာလေဖြစ်သည်။

"အငယ်မ သွား !"

"ကိုကို နေမကောင်းနေတာ စေတနာနဲ့လာတိုက်ရသေးတယ်"

Lay Nge

"မသောက်ဘူးဆို တောင်းပန်ပါတယ်

ပြန်ယူသွားပါတော့ !!!"

"သောက်ပါ ရိုးရိုးဆန်ပြုတ်မဟုတ်ဘူး

ကြက်သားဆန်ပြုတ် "

"မေလက်ရာ နင်နော် !!!!"

"ဘာလဲ လာလေ ခွန့်ကျွေးမယ် "

"မေလက်ရာ အကျင့်ပုတ်မ !!!"

Lay Nge

"ပုတ်ပုတ်ပဲ လာခဲ့ "

"ငါမသောက်ဘူးလို့ပြောနေတယ်နော် "

"ဟွန့်
မသောက်ရင်နေတော့ချော့မတိုက်တော့ဘူး
ငါ့ဘာသာပဲသောက်ပြစ်လိုက်တော့မယ် "

"အင်း ကျေးဇူးပဲ ညီမလေး"

"ရတယ် ကိုကိုကိုငါကကျေးဇူးပြန်တင်တယ် ဆရာမလက်ရာကို ငါ့ကိုစားခွင့်ပေးလို့"

"ဘာပြောတယ်"

"ဟုတ်တယ် ဒီဆန်ပြုတ်ကနင့်အတွက်ဆိုပြီး ဆရာမယူလာတာ ဆရာမအောက်ထပ်မှာ မာမီနဲ့စကားပြောနေတယ်"

"တကယ်လား"

"မယုံရင်သွားကြည့်လေ
ဒါတော့ငါသောက်ပြစ်လိုက်မယ်
နင်သောက်မှာမှမဟုတ်တာ"

အငယ်မက ဆန်းပြုတ်ခွက်ထည့်ထားတဲ့
ဗန်းကိုယူပြီး ပြန့်လှည့်ဖို့အလုပ် သူက
မေလက်ရာကိုကျော်တက်ကာ
အရှေ့ကရပ်လိုက်ပြီး လင်ဗန်းထဲ
ဆန်ပြုတ်ပန်းကန်ကိုယူကာ
အလုပ်စားပွဲကခုံမှာဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

"ကိုကိုနင်ဘာလုပ်မလို့လည်း "

"သောက်မလို့ "

"ဘာကြီး !! ငါနားကြားမှားတာလား ကိုကိုရာ"

သူမ
ကိုကိုဆီကမထင်မှတ်ထားတဲ့စကားကြားလိုက်ရသည်မို့
တကယ်ပင်အံ့သြရသည်။သူမ၃တန်းလောက်ကမှတ်မိပါသေးတယ် ကိုကို

Lay Nge

ကျောင်းမှာရန်ဖြစ်လို့

ရိုက်ဆုံးမတာတောင်မကြောက်လို့

ဆန်ပြုတ်တိုက်မယ်ဆိုပြီးပြောမှ

အဲတစ်နှစ်လုံးရန်မဖြစ်ေ့တာ။

"အငယ်မ ကြောင်ကြည့်မနေနဲ့

သွားအောက်ထပ်ဆင်းတွေ ငါဒါသောက်ပြီးရင်

အဝတ်လဲပြီးဆင်းလာခဲ့မယ်"

"အော် အင်းအင်း "

ဒုန်း

တံခါးကိုဖြေးဖြေးလေးပိတ်သွားတဲ့

ညီမဖြစ်သူကြောင့်စာဖို့ကြိုးစားနေတဲ့

ဇွန်းလေးတောင်

ပန်းကန်းပြန်ကျသွားရတဲ့အဖြစ်။

"အန်တီ

အသံတိတ်သွားကြတယ်ဘာဖြစ်နေကြပြီလ

ည်းမသိဘူး"

"ဟုတ်တယ် သမီးရယ်
ဒီကောင်မလေးဘယ်လောက်တောင်
အစ်ကိုကိုစနေလည်းမသိဘူး
ဟိုကသတိပါလစ်သွားမှ ဒုက္ခ "

ဒေါ်လက်ရာအပြောကို ညှော့ခန်းထဲဝင်လာတဲ့
မေလက်ရာက...

"မာမီ သားလားသတိလစ်မှာ အခုဆရာမ
ချက်လာတဲ့ ဆန်ပြုတ်လည်းဆို စားမယ်ဆိုပြီး
ယူထားလိုက်တယ် သမီးလည်း မယုံတော့

ပြန်ပြီး တံခါးဟကြည့်တော့ တကယ်စားနေတာ

မာမီ သမီးကတော့ အထူးအဆန်းဆုံးကိစ္စ

မြင်လိုက်ရလို့လားမသိဘူး

သွေးပါတက်ချင်သွားတယ် အဲဒါလာပြောတာ

သမီးအခန်းထဲသွားတော့မယ် မာမီ သားက

သူစားပြီး အဝတ်အစားလဲပြီး

ဆင်းလာခဲ့ပါမယ်တဲ့

ဆရာမကိုမပြန်ခိုင်းပါနဲ့ဦးတယ်"

စကားလည်းဆုံးရော

စကားအပြန်တောင်မစောင့်တော့ပဲ မေလက်ရာ

ညှော်ခန်းထဲကနေထွက်သွားလေသည်။

"ကဲ့ သမီးကြည့် မာမီ သားရော

သမီးရောကဘာလေးတွေမှန်းကိုမသိဘူး...နှစ်

ယောက်လုံးနဲ့ပက်သက်နေရတဲ့ သမီးရော

စိတ်မညစ်ဘူးလား ပွစိပွစိ နဲ့ နှစ်ယောက်လုံးက

သူများအပြောကိုမစောင့်ဘူး"

"ဟုတ် မေလက်ရာလေးကအေးပါတယ်

အန်တီကျောင်းမှာတော့ပြောရတဲ့ကလေးထဲမ

ပါပဘူး အခုနောက်ပိုင်းလည်း

သူစာလုပ်လာတယ်

လူကညာဏ်ကောင်းတယ်သူမလုပ်လို့"

"ကျေးဇူးပါသမီးရယ် အဲတာသမီးကြောင့်ပါ

သမီးက မာမီအတွက်တော့ Lucky လေးပဲ

သား ရော သမီးရော က သမီးဆို

သည်းသည်းလှုပ်နေကြတာ

သမီးကြောင့်သူတို့ပြောင်းလဲလာတာကျေးဇူး
တင်ပါတယ်"

"ဟုတ်ရပါတယ် "

လက်ရာ
ပေါင်ပေါ်တင်ထားတဲ့သူမလက်လေးကို
ဆွဲယူပြီး လက်နှစ်ဖက်နဲ့စုပ်ကိုင်လိုက်ကာ....

"သမီးလေးကို မာမီ
ချွေးမအဖြစ်လက်ခံပါတယ် သမီးဆီမှာ

Lay Nge

သဘောမကျစရာတစ်ချက်မှမရှိဘူး ပြီးတော့ သမီးက သားကိုလက်တွဲခေါ် နိုင်မဲ့သူဆိုတာ ယုံတယ် သမီးကြောင့် သားပြောင်းလဲလာတာ"

"မောင် က ဟို နေမင်း..."

"သမီးတို့ခေါ်ပြောနေကြအတိုင်းပဲပြောပါ မာမီလူငယ်တွေရဲ့ အတွေးအခေါ်ကိုနားလည်ပေးနိုင်တယ်"

"မောင်က

စိတ်ဆက်တာကလွဲရင်သူကအရာအားလုံးပြည့်

စုံပါတယ်

သမီးမောင်ကိုရွေးချယ်လိုက်ကတည်းက

သမီးဘဝလက်တွဲဖော်က မောင်ပါပဲ"

လက်ရာ

သူမဘေးကချွေးမဖြစ်သူလေးကိုကြည့်ကာ

သားပြောသလိုပင်အသက်28နှစ်ဆိုတာသူမပင်

မယုံချင်။မျက်ခုံးလေးကပြင်ဆင်စရာမလို

မျက်တောင်အရှည်ကြီးတွေနဲ့

မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းလေးတွေမှာ
အရည်ကြည်လေးတွေဝေ့နေတာ
မိန်းကလေးအချင်းချင်းတောင်
နှစ်ခါပြန်ကြည့်ရလောက်အောင်သူမမျက်ဝန်း
လေးတွေကလှပါသည်။သူမလေးလက်ကလေး
ကိုကိုင်ထားတာတောင်မှ
လက်ရာကိုင်ပြန်မလွှတ်ချင်လောက်
အိစက်တင်းရင်းနေတဲ့အသားအရည်ကိုမှ
ဖြူဖြူဝင်းဝင်းလေး။သူမတွေ့လိုက်တိုင်း
မြန်မာဝတ်စုံလေးနဲ့
ဘယ်လောက်ယှဉ်လိုက်လည်း။အခုလည်း

Lovely

ဝေဖာသားလိမ္မော်ရောင်အပွင့်အခတ်

ဝမ်းဆက်လေးနဲ့

နတ်သမီးလေးပမှာလှရက်နိုင်လွန်းပါပေ့။သား

ရွေးချယ်မှုမှားမှာကို သူမစိတ်ပူခဲ့ပင်မဲ့

အခုတော့ သူမစိတ်ပူသလိုဖြစ်မလာခဲ့ပါ။

နေအပေါ်ထပ်ကနေ အဝတ်လဲပြီးဆင်းလာကာ

ဧည့်ခန်းထဲဝင်လိုက်တော့

မလက်ကလေးကိုကိုင်ကာ

မကိုငေးကြည့်နေတဲ့ မာမီကြောင့်

သူအူတိုသွားရကာ မ နဲ့ မာမီကြား
သူအတင်းတိုးဝင်ထိုင်ပလိုက်သည်။

(အကျင့်ကိုက 😎)~

"ဟယ် "

သူမတို့နှစ်ယောက်ကြားအတင်းတိုးဝင်ထိုင်တဲ့
သားဖြစ်သူကြောင့် လက်ရာ
အလန့်တကြားသမီးလေးလက်ကို
လွှတ်ပေးလိုက်ရသည်။

Jay Nge

"ဟဲ့ နင်ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလည်း ဟမ်
နေမင်းလက်ရာ "

"မာမီ ကဘာလို့
မလက်ကိုကိုင်ပြီးငေးနေတာလည်း "

"ငါ့ဘာသာဘာလုပ်လုပ်
နင်ကိုပြောပြစရာလား"

"မကသားအပိုင်လေ"

"အော် မှတ်ထားရဦးမယ်"

"သားမှာ ဒိုင်ယာရီ စာအုပ်ရှိတယ်ယူမလား
မှတ်ထားသင့်တာလေးမှတ်ရအောင်"

"ငါလုပ်ထည့်လိုက်ရ"

"ဟွန်း "

"သား ဆန်ပြုတ်တွေသောက်လိုက်တယ်ဆို"

Lay Nge

"ဟုတ်တယ် မာမီ ဆန်ပြုတ်ကကောင်းတယ်
ထင်သလောက်လည်းမဆိုးပါဘူး"

ဒေါ်လက်ရာသားဖြစ်သူအပြောကို
ခေါင်းတစ်ငြိမ့်ငြိမ့်
မွေးရကြိုးနပ်တဲ့သားဆိုတဲ့အကြည့် နဲ့
ကြည့်လိုက်သည်။

သူမာမီအကြည့်တွေကို သဘောပေါက်ကာ
မဘက်ကိုမျက်နှာလွှည့်လိုက်သည်။

"သက်သာသွားပြီလား ဘယ်နားနာသေးလည်း"

သူ မအမေးကိုပြုံးပြကာ ခေါင်းရမ်းလိုက်ပြီး.....

"သက်သာသွားပါပြီး တနလ်ာနေ့ကြရင် အလုပ်ပြန်တက်လို့တောင်ရနေပြီ "

"အင်း ဘယ်သွားသွားဂရုစိုက်သွား
နေရာတကာမှာ ရန်သူမရှာပါနဲ့ မောင်ရယ်"

layNge

"ဟုတ်ကဲ့ပါဗျ ကျွန်တော်ရန်မဖြစ်တာ မကိုတွေ့ကတည်းကလေ ဟွန်း ကိုယ်ကို တိုင်တောင်မသိလိုက်ခင်မှာပဲ နှလုံးသားကပြုပြင်သွားတာ "

"ဟယ် မောင်မရှက်ဘူးလား အန်တီရှိတယ်လေ "

"မရှက်ဘူး ဟွန့် တစ်ကိုယ်ထဲသမားတွေအလိုက်သိဖို့တော့လို့တယ်"

LayNge

"အယ် သားစုတ် သွားမှာပါဟွန်း"

သူမာမီစိတ်ကောက်ပြီးထွက်သွားတာကိုမြင်ပြီး သူ နဲ့ သူမနှစ်ယောက်လုံးပြုံးနေကြသည်။

" မ ခြံထဲသွားရအောင် "

"အင်း "

Lay Nge

သူ သူမလက်ကလေးကိုဆွဲကာ ခြံထဲခေါ်လာပြီး ခြံထဲက

ဒန်းလေးပေါ်မှာနှစ်ယောက်အတူတူထိုင်လိုက်သည်။ဒန်းပေါ်ထိုင်ပြီးတယ်ဆို

သူမလေးကိုပုခုံးကနေဖက်ကာ

သူရင်ခွင်ထဲထည့်လိုက်သည်။

"မောင်"

"ငြိမ်ငြိမ်နေ မောင်လွမ်းနေခဲ့တာ

အခုမောင်သတိမေ့နေတဲ့ ဆယ်ရက်အတွင်း

မအတော်ပင်ပန်းခဲ့မှာပဲ…မောင့်ကိုကြည့်ပြီး

မပြောနေတဲ့စကားတွေ

မောင်နှလုံးသားကခံစားရတယ် မ

မျက်ရည်ကျနေတာကို

မောင်သုတ်ပေးချင်တယ် ဒါပင်မဲ့

မောင်ခန္ဓာကိုယ်က

ခွင့်မပြုဘူး…မတွေ့ရတဲ့ဆယ်ရက်မှာ မ

မျက်နှာလေးသိသိသာသာချောင်ကြသွားတယ်

ဟိုကောင်တွေကလည်းပြောတယ် မ

ကမောင်ကိုအရမ်းစိတ်ပူနေတဲ့ ငိုပဲငိုနေပြီး

မကြောင့်ဖြစ်တယ်ဆိုပြီးပြောနေတာဆို"

"အင်း ဟုတ်တယ် တကယ်လည်း မောင်အဲလိုဖြစ်ရတာ သဘာဝကြောင့်ပဲလေ အဲ့နေက မဖြစ်သင့်ပဲဖြစ်သွားရတာ အကုန်လုံးရဲ့တရားခံက သဘာဝပဲလေ"

"ဘာမှမဆိုင်တာမရဲ့ ဘုရားဟောတဲ့အတိုင်းသာတွေးလိုက် ဖြစ်ချိန်တန်လို့ဖြစ်တာလေ အခုမောင်လည်း ပြန်လာချိန်တန်လို့ မဆီပြန်လာတာလေ"

သူမ မောင်ရင်ခွင်ထဲကနေ

မောင်မျက်နှာလေးကိုမော့ကြည့်တော့

မောင်ကသူမကိုငုံကြည့်နေတာကြောင့်....

"ဘာလို့ကြည့်နေတာလဲ"

"မ ကရောမောင့်ကိုဘာလို့ကြည့်နေတာလည်း "

"လွမ်းလို့

မောင့်သတိပြန်မရလာမှာကြောက်နေခဲ့တာ"

LayNge

"မကြောက်ပါနဲ့ ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့
ဒီကောင်ကမအတွက်မွေးဖွားလာတာမို့လို့"

"I 'm your ပေါ့"

"အွန်း "

☼နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း❀

Part_29

Lay Nge

"ဘာ !!!"

ရှိုင်းထက်မြတ် ဝန်ထမ်းဆီမှ Hotel မှာ ရဲတွေလာစစ်နေတယ်ပြောတာကြောင့် သူ ဘာဆိုပြီး ထအော်တဲ့အသံက ဝန်ထမ်းကောင်လေးတောင် လန့်သွားရသည့်အထိပင်။

"ဘာလာစစ်တာ လည်း"

"Hotel မှာ မူးယစ်ဆေးနဲ့ပက်သက်တာတွေရှိတယ်လို့ တိုင်ကြားထားတာရှိတာလာစစ်တာတဲ့ ပြီးတော့ သူဌေးကိုလည်း လာခဲ့ဖို့ပါခေါ်ထားပါတယ် "

"ဘာကွ ဘာမူးယစ်ဆေးလည်း ဘာတွေလိုချင်လို့ ငါ့ Hotel ကိုဒီလိုတွေလာလုပ်နေတာလည်း"

"ကျွန်တော်တို့
ဝန်ထမ်းတွေလည်းတားပါတယ်ဆရာ
အထက်ကပို့တဲ့စာပါ
ပြတာကြောင့်ကျွန်တော်တို့
ဘယ်လိုမှလုပ်မရပါဘူး hotel
တစ်ခုလုံးကိုစစ်နေပါတယ်"

"တောက်စ် "

သူ hotel
ကိုတစ်ယောက်ယောက်ချောက်တွန်းတယ်ဆို

Laynge

တာ သူသိလိုက်ပါပြီ။ဒီကိစ္စက

တစ်အားပြဿနာတက်သွားနိုင်တာလည်းသူသိ

သည်။တကယ်လို့ မူးယစ်ဆေးတွေသွားခဲ့ရင်

hotel အတွက်ပြဿနာကအကြီးကြီး။

ရှိုင်းထက်မြတ် အပေါ်ကုတ်ကိုချွတ်ကာ

ဆိုလည်ခုံပေါ်တင်လိုက်ပြီး

ဒေါသတွေလျှော့ကာ

ရုံးခန်းထဲကထွက်သွားတော့သည်။ဝန်ထမ်း

ကောင်လေးလည်း သူအနောက်ကို

မပြေးယုံတမယ်အမှီလိုက်ရတော့သည်။

သူအောက်ထပ်ရောက်တော့...

"မင်းက Hotel ပိုင်ရှင်ထင်တယ်"

"ဟုတ်ပါတယ် ရှိုင်းထက်မြတ်ပါ "

"Hotel ကို ဒီနေ့ကစပြီး
လိုင်စင်သိမ်းလိုက်ပါပြီ"

"ဘာဖြစ်လို့လည်း"

ဒုရဲအုပ်လို့ထင်ရတဲ့လူက သူ့လက်ထဲက မူးယစ်ဆေးဝါးထုတ်တွေကို မြှောက်ပြလိုက်ပြီး....

"မူးယစ်ဆေးတွေ Hotel အတွင်းတွေ့ရှိမှုပါ...hotel ဖွင့်ခွင့်လိုင်စင်သိမ်းရပါလိမ့်မယ် ပြီးတော့ ဥပဒေအရလည်းဖြေရှင်းရပါလိမ့်မယ်"

lay Nge

"Hotel မှာတွေ့တယ်ဆိုရင်တောင် ညွှ့်သည်တစ်ယောက်ယောက်မှာပါလာတာပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ် hotel လိုင်စင်သိမ်းရအောင် ကျွန်တော်တို့ hotel ကဖြန့်နေတာမှမဟုတ်ပဲ"

"ဒါကတော့ တရားရုံးမှာဖြေရှင်းရမှာပါ ဒါကြောင့် ဒီနေ့ပဲ hotel ကို ပိတ်ပေးပါ "

"ဟာ အလုပ်သမားယူလာတာလား ညွှ့်သည်ယူလာတာမှန်းမသိတာကို Hotel ပိတ်ခိုင်းရအောင် ခင်များတို့က

ဘာတွေမို့လို့လည်း
ကျူပ်သုံးနေတာမြင်လို့လား!!"

သူ hotel ကိုပိတ်ခိုင်းနေတာကြောင့်
ဒေါသကထွက်လာကာ
စိတ်ရှိသလောက်အော်ပလိုက်သည်။

"အဲ့တာကတော့ အစ်ကိုတို့စစ်ဆေးရဦးမှာ
နာမည်ကြီး Hotel တွေအကုန်လုံးစစ်တာ ညီတို့
hotel တစ်ခုထဲမဟုတ်ဘူး "

"ဒါဆို နေလက်ရာ ရောပါလား
ပြောနေလက်ရာရောပါလား အခုကိစ္စက
အဲ့ကယုတ်မာတာမဟုတ်လား"

"ညီ အစ်ကိုတို့စစ်တဲ့အထဲမှာ နေလက်ရာhotel
ကထိပ်ဆုံးပဲ ညီလိုတောင်မဟုတ်ဘူး သူတို့
အသာတကြည်စစ်ခံတယ် ညီက
ဒီထက်ဆိုးတာတွေပေါ်ကုန်မှာဆိုးလို့လား"

ရှိုင်းသူ့ကိုမယုံသင်္ကာနဲ့ပြောနေတဲ့ ရဲကို
အင်္ကျီကော်လံကနဲ့ ဆွဲစောင့်ကာ......

Lawge

"ပြော ခင်များကို အဲ့ဦးနေမင်းတို့
ဟိုခွေးသတောင်းစားကဘယ်လောက်ပေးထား
လဲပြော"

သူအခြေအနေကိုထိထက်ပိုဆိုးသွားမှာဆိုးတာ
ကြောင့်သူ့မန်နေဂျာနဲ့
အတွင်းရေးမှူးကအတင်းဝင်ဆွဲရတော့သည်။မ
န်နေဂျာက သူ့ကိုဆွဲထားတုန်း အတွင်းရေးမှူးက
ဖုန်းထုတ်ကာ
ဥက္ကဌကြီးဆီအကြောင်းကြားရတော့သည်။

"စိတ်လျှော့ပါ

သူဌေးပြီးမှသေချာဖြေရှင်းကြတာပေါ့...ဒီကရဲ

မှူးကိုလည်းတောင်းပန်းပါတယ်

သူဌေးကဒေါ်သထွက်နေတုန်းမို့ပါ

ရဲမှူးတို့ပြောတဲ့အတိုင်းဖြစ်စေရပါ့မယ် ဒါပင်မဲ့

ညှော်သည်တွေကိုနေရာချပေးဖို့က

ကြာဦးမှာဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ကို

ဒီနေ့တစ်ရက်တော့အချိန်ပေးပါ"

"ဟုတ်ပြီ မနက်ဖြန် တရားရင်ဆိုင်ဖို့ ရှေ့နေလွှတ်လိုက်ပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ "

မန်နေဂျာနဲ့ အကျိုးအကြောင်းပြောပြီး ရဲတွေပြန်သွားကြသည်။ရှိုင်းထက်မြတ်ဒေါသကိုသိတာကြောင့် ရပ်ကြည့်နေတဲ့ဝန်ထမ်းတွေလည်း ကိုယ့်နေရာကိုပြန်သွားပြီး လုပ်စရာရှိတာလုပ်နေကြသည်။

ရှိုင်းထက်မြတ်

ဒီကိစ္စဘယ်သူလက်ချက်လည်းဆိုတာတွေးစ

ရာမလို။သူ့အဖေထက်တောင်

တိုက်ရည်ခိုက်ရည်သာနေတဲ့ကောင်ကိုသူ

လျော့တွက်မိသွားတာပဲ။ဒီကောင်မသေပဲ

ဆေးရုံကနေပါဆင်းသွားတာကို

သူပေါ့လျော့လိုက်မိခြင်း။သူဖေဖေကိုဘယ်လို

မျက်နှာခြင်းဆိုင်ရမလဲ။ဖေဖေလက်ထက်က

အောင်မြင်နေတဲ့ hotel

ကသူကျမ့။သူဖေဖေစိတ်ပျက်မှာကိုတွေးရင်ရ
င်ထဲမှာအပူမီးတွေနှင့်။

ဟွန်း

နေမင်းလက်ရာမင်းတကယ်မလွယ်တဲ့ကောင်
ပါလား။

~~~~~~~~~~~~~

"ရှော့ စား "

Lay Nge
~~~~~~~~~~~~~

"ဘာလဲ မ"

"ကြက်ကလိစာ

ချက်လာတာလေမောင်ကြိုက်မှန်းသိလို့"

"အာ အဲလိုမှန်းသိရင်

မောင်အဲတာမှာမစားပါဘူး အခုတော့ "

"အော် မောင်ရယ်

လက်ရာနှစ်မျိုးစားရတာပေါ့"

LayNge

သူမျက်နှာမဲ့ကာ..

"ဒါဆို မက မှာထားတဲ့ ကြက်ကလိစားစား

မောင်ကတော့ မ ဟာကိုစားမယ်"

မောင် ရဲ့အနှောင့်အသွားမလွှတ်တဲ့

စကားကြောင့်

သူမမျက်လုံးပင်ပြူးသွားရသည်။

"ဘာ ! မောင်နင်စကားဆင်ခြင်ပြောနော် ဆိုင်မှာ
ကလေးတွေရော
ကျောင်းသားမိဘတွေရောအများကြီးပဲ"

"ဟာ မကဘာထင်သွားတာလည်း Sorry မောင်
မချက်တဲ့ဟာပဲစားမယ်လို့ပြောတာပါ

"အစကတည်းကရှင်းရှင်းပြောပါလား"

"ဟုတ်ပါပြီး
ကျွန်တော်မျိုးအပြည့်အစုံမပြောမိတာပါခင်မျ"

LayNge

"အင်းပါ ရော့စား "

သူမ

မောင်ရှေ့ကိုဟင်းခွက်လေးချပေးလိုက်တယ်ဆို

အရင်တုန်းကအတိုင်းပဲသူမချက်ကျွေးတာဆို

အားပါးတရစားနေတုန်းပင်။ပြောင်းလဲသွားတာ

ဆိုလို အရင်က shirt လက်ရှည်ရယ် T_shirt

ရယ်ဘောင်ဘီအတိုရယ်ပဲဝတ်တဲ့လူက

အခုတော့ suit သာဝတ်တော့သည်။

သူထမင်းစားရင်နဲ့

မကသူကိုကြည့်ပြီးပြုံးနေတာကြောင့်....

"မ အဲ့လောက်မကြည့်နဲ့

မောင်ချောတာမောင်သိတယ်"

"လိပ်အကြီးစားကြီး"

"မ လက်ရာတကယ်အမြဲကောင်းနေတော့တာပဲ

အိမ်တာခေါ်ထားလိုက်ချင်တယ် "

Lay Nge

"ဘာခိုင်းစားမလို့လား"

"ခိုင်းစားစရာလား မဟင်းမချက်တက်လည်း
ကိစ္စမရှိဘူး အခိကက
မသာမောင့်အနားရှိနေရင်ပြီးတာပဲ
ကျန်တာမလိုတော့ပြီ"

"ချစ်ဖို့ကောင်းလိုက်တာ "

"အဲတာ မရဲ့မောင် "

"ဟုတ်ပါပြီ ဒါနဲ့ မောင်အမူကိစ္စဘယ်လိုနေလည်းတရားခံပေါ်ပြီလားမောင်"

သူ့မအမေးကိုခေါင်းခါလိုက်သည်။သူမကိုပေးသိလို့မဖြင့်....

"မသိရသေးဘူး မ ဒယ်ဒီတို့ကတော့ရှာနေကြတာပဲ တရားခံမပေါ်မချင်း အမှုမပိတ်ဘူးပြောတာပဲ"

LayNge

"မောင် သတိထားနေနော်

ဘာလို့ရန်တွေဖြစ်ရတာလည်း အခုတော့

ရန်သူတွေကဘယ်အချိန်လုပ်မယ်မှန်းမသိဘူး

တကယ်ပါပဲ မောင်တော်တော်ဆိုးတယ်"

ထိုအခါ နေမင်းလက်ရာတစ်ယောက်

လက်ပဓ္ဝန်းကိုချကာ လက်ကြီးတကားကားနဲ့...

"ဟိုးထား..မောင်

မကိုစသဘောကျကတည်းကအကုန်ပြင်ပြီး

သား မနဲ့ချစ်သူတွေဖြစ်ပြီးကတည်းက

မောင်လက်ပါတာ တသ်ယောက်ပဲရှိတယ်

အဲ့တာဘယ်သူလည်း မသိပါတယ်"

သူမမောင်ပြောတာကို ခေါင်းငြိမ့်ပြကာ...

"အင်း သိတယ် သူနဲ့လည်းတုမဖြစ်နဲ့

အခုနောက်ပိုင်းလည်း

ဒေါ်လေးတို့ဆီလောက်ပဲလာတော့တာ သဘာဝ

ပြန်ရောက်ရင် သူကပြန်သွားရော မောင် နဲ့

ပြဿနာတက်မှာဆိုးလို့ထင်တယ်"

"အဲလိုအလိုက်သိတော့ ရန်မများရတော့ဘူးပေါ့ မောင် မကအရမ်းလှတော့ စိတ်မချဘူး"

သူမ

မောင်စကားပြောရင်းစိတ်အလိုမကျစွာမျက်ခုံး တွန့်သွားတာကြောင့် သူမလကလေးနှစ်ဖက်နဲ့ မောင့်ရဲ့တွန့်နေတဲ့

မျက်ခုံးလေးကိုဖြန့်လိုက်သည်။

LayNge

"တစ်ခါတစ်လေးကြရင်

မောင်ကအူယားစရာလေး ကလေးလေး"

"အဲ့ကလေးက ဘယ်လောက်ချစ်တက်လည်း

မသိပါတယ်"

"သိပါ့...သိပါ့"

"အပှက် မ စားတော့ကျောင်းတက်ချိန်နီးနေပြီ

တော်ကြာ ရည်းစားနဲ့ ချစ်ကြည်နူးနေလို့

Lay Nge

ဆရာမ အတန်းဝင်ချိန်နောက်ကျတယ်လို့ ကျောင်းသားတွေကပြောဦးမယ် "

"ဟွန့် ဟုတ်ပါပြီး စားမယ် နောက်လFeb လဆန်းပိုင်းကြရင် အတန်းတင်ကြီးစစ်တော့မှာ ပြီးရင် ကျောင်း ၃လ ပိတ်ပြီး"

"ကျောင်း 3လပိတ်ရင် စေ့စပ်ကြမယ်နော် မ"

"အင်း မောင်"

"ချစ်စရာလေးကွာ "

"အပျိုး မောင့်ကောင်မလေး"

သူမတို့နှစ်ယောက် ချစ်ကြည်နူးနေတာကို

ဘေးက ဝိုင်းက

လူတစ်ယောက်ကြည့်နေခဲ့တယ်ဆိုတာ

သူမတို့နှစ်ယောက် သိပါ့မလား......။

A\N{ကံကြမ္မာဆိုတာက ချိုတစ်လှည့်

ခါးတစ်လှည့် }

–

–

–

–

တစ်လဆိုသောအချိန်က ခဏလေးနဲ့ ကုန်သွားပြီးနောက်....

"ဘုန်း "

Lay Nge

နေ ဒေါ်သတကြီးနဲ့ File တွဲကို စားပွဲပေါ်ပစ်ချလိုက်တာကြောင့် အစည်းအဝေးခန်းထဲက ရှယ်ယာရှင်တွေရော ဝန်ထမ်းတွေပါလန့်သွားကြရသည်။ပစ်ချလိုက်တဲ့သူ့မျက်နှာမှာတော့ ခက်ထန်တင်းမာနေလျှက်...။

"Hotel ကိုလာတည်းတဲ့ ဧည့်သည်ကို ပါးရိုက်ရအောင် မင်းတို့ကဘာတွေလည်းဟမ် သူကဝန်ထမ်းလား မင်းတို့ကဝန်ထမ်းလား"

"........."

"Reception က ဝန်ထမ်းတွေ ညှော်သည်တွေအပေါ်တစ်စက်မှအချိုးမပြေဘူး"

"........"

"မင်းတို့တွေ ညှော်သည်တွေပေါ်ချိုးနေတဲ့အချိုးတွေက ဘာစောက်ချိုးတွေလည်း မင်းတို့ကိုငါ

တန်ရာတန်ကြေးပေးပြီး

ညှိသည့်သည်တွေအတွက်ခန့်ထားတာ

ညှိသည်သည်တွေအပေါ် ရိုင်းနေမှတော့

အကုန်ထွက်ကြတော့ ....Manager"

တစ်ချိန်လုံး နေဘေးမှာ မက်တပ်ရပ်ပြီး

နေခေါ်တာကြောင့် သူပြာပြာသလဲ....

"ဟုတ်ကဲ့ CEO "

"အချိုးမပြေတဲ့ ဝန်ထမ်းစရင်း

ကျူပ်လုပ်ထားတယ် ဒီ File ကိုယူပြီး

တန်းစီဖြုတ်ပစ် မနက်ဖြန်

လိုအပ်တဲ့နေရာအတွက် ဝန်ထမ်းအသစ်ခေါ်"

"ဟုတ်ကဲ့ "

"သွား အကုန်ထွက်သွားကြ!!"

သူအော်လိုက်တယ်ဆို Manager က

ဝန်ထမ်းတွေကိုပါခေါ် ပြီး

အစည်းအဝေးအခန်းပြင်ကိုခေါ်ထုတ်သွားသည်

။

"အပွန်း ကျန်တဲ့ ရှယ်ယာရှင်တွေအလှည့်ပေါ့"

သူမဲ့ပြုံးပြုံးကာ ခုံပေါ်ထိုင်လိုက်ပြီး.....

"နေမင်းလက်ရာ က စည်းကမ်းတင်းကျပ်တယ်

ဝင်ငွေထွက်ငွေကို

တစ်ကျပ်လေးတောင်အကျွာအခံဘူး

....ကျူပ်အကြောင်းကို ကျူပ်ကွယ်ရာမပြောနဲ့

အခုပြောခွင့်ပေးတယ်ပြော

ကျုပ်ကိုမကျေနပ်တဲ့သူပြော အခုပြော!!!!"

သူ့အသံက

အပ်ကျသံတောင်ကြားရလောက်တဲ့အစည်းအ

ဝေးခန်းထဲ ပဲ့တင်သံပါထပ်နေသည်။

သူပြောခိုင်းတယ်ဆို အသက် 50အရွယ်

လူကြီးတစ်ယောက်က....

"မောင်နေ က CEO တစ်ယောက်ဆိုပင်မဲ့ ဒီ Hotel မှာလည်း ဒီထဲကလူတွေကလည်း ရှယ်ယာရှင်တွေပါပဲ မင်းဝန်ထမ်းတွေမဟုတ်ဘူး အော်ပြောရအောင်"

သူ Shirt လက်ရှည်အမဲကိုဝတ်ထားပြီး လက်ကိုခေါက်တင်လိုက်ကာ ရင်ဘတ်ကကြယ်သီး3လုံးလောက်ကိုဖြုတ်လိုက်ကာ....

Ngé

"အဲ့တော့ ရှယ်ယာထုတ်ချင်တာလား ရတယ် ခင်များ ရှယ်ယာဘယ်လောက်လည်းပြော"

နေပုံစံကြောင့် ကျန်တဲ့ ရှယ်ယာရှင်တွေလည်း ဘာမှမပြောနိုင်တော့။နေဒေါ်သထွက်ကာ hotel တစ်ခုလုံးက ဌာန တိုင်းကိုပတ်ရမ်းသွားတာ စားဖိုဆောင်ကလွဲ Manager ပါမကျန်။

သူဒေါသထွက်တော့ သူ့အမှား။သူတို့ကကြ စည်းကမ်းတင်းကျပ်တာလည်းမကြိုက် သူတို့ကိုယ်တိုင်ကြအဖြစ်ရှိလားဆိုတော့

အဖြစ်မရှိ။သူ hotel စရောက်ကတည်းက
ဒယ်ဒီလက်ထက်က
ဝန်ထမ်းတွေကိုသူကိုယ်တိုင်စောင့်ကြည့်ပြီး
သဘောမတွေ့တဲ့လူတွေကိုအကုန်ထုတ်ခဲ့သည်
။ကျန်တဲ့လူတွေကိုလည်း
အလုပ်ပိုလုပ်ချင်စိတ်ပေါက်အောင်
ဒယ်ဒီပေးတာထက် 10 ရာခိုင်းနှုန်း
ပိုတိုးပေးခဲ့သည်။အဲတာတောင်သူတို့က
အလုပ်ကိုလုပ်နဲ့တူအောင်မလုပ်
အခုသူပြောမှအလွန်။

~~~~~~~~~~~~~

"တ တကယ်ကြီး "

အံ့ မိုင်အပြောကိုမယုံလို့ ပြန်မေးနေတာ ဘယ်နှစ်ခေါက်တောင်ရှိနေပြီလည်းမသိ။

"ပျော်လိုက်တာကွာ
ကိုယ်ကလေးအဖေဖြစ်တော့မှာပေါ့နော်"

"ဟုတ်ပါ့ရှင်"
~~~~~~~~~~~~~

"အာ ဟား ဟိုကောင်တွေကိုကြွားရမယ်ကွ"

"ဘယ်ကောင်တွေကိုတုန်း "

"နေမင်းလက်ရာ တို့လေ ဒင်းတို့ကကိုယ့်ကို မင်းကွယ်ရာမှလှောင်နေကြတာ မိုင်မမသိပဲ အခုတော့ ဒီကောင်လူဖြစ်ပြီး ဟား ဟား"

မိုင် အပျော်ကြီးပျော်နေတဲ့ ယောကျာ်းဖြစ်သူကိုကြည့်ကာ သူမလည်း

စိတ်ချမ်းသာရသည်။သူမတို့
နှစ်ယောက်ပိုပြီးနီးစပ်စေဖို့အတွက်
သူမတို့ကြားက
နှောင်ကြိုးလေးဖြစ်တည်လာပြီလေ။

အံ့ မိုင်ကိုဖက်ထားရာကခွာကာ
မှန်တင်ခုံပေါ်တင်ထားတဲ့ သူ့ဖုန်းကိုယူပြီး
နေဆီဖုန်းခေါ်လိုက်သည်။သူဖုန်းခေါ်တယ်ဆို
နေဘက်ကချက်ခြင်းကိုင်သည်။

"ကိုအံ့ ဘာကိစ္စလည်း"

"ဟ့ မင်းအသံကဘာဖြစ်နေတာလဲ"

"Hotel က ဝန်ထမ်းတွေနဲ့ ရှယ်ယာရှင်တွေကို ပွဲကြမ်းထားလို့ပါ ကိုအံ့ရာ"

"စိတ်လည်း လျော့ပါညီရာ"

"အင်းပါ ဒါနဲ့ ကိုအံ့ဖုန်းဆက်တာက ဘာကိစ္စလည်း"

"အေးပြောဖို့ကိစ္စကို
မေ့နေတာကွ...ငါကလေးအဖေဖြစ်ပြီ ကွ"

"ဗျာ...ဟာတကယ်ကြီးလား ကိုအံ့
Congratulations ပါ ဗျာ "

"အေး အဲဒါကြောင့်
မင်းကိုကြွားတယ်ဆိုပါတော့
မင်းလည်းအမြန်ယူပြီး ငါ့ကိုအမီလိုက်ဟေ့ "

"ဟုတ်ပါပြီပါ အစ်ကိုခေတ်ဆိုတော့ အစ်ကိုပြောထားဦးပေါ့ဗျာ အဲတာဆိုဒါပဲဗျာ အခုကျွန်တော် မကိုသွားကြိုမလို့ဗျ"

"အေးပါကွာ By "

"by "

တီ တီ

"ကိုယ် နေကဘာပြောလဲ"

Lay Nge

"သူမိန်းမလောင်းလျာလေးကိုကျောင်းကသွားကြိုမလို့တဲ့"

"ဟွန်း သူလည်း
သဘာဝတစ်ယောက်နဲ့ပဲတိုင်ပတ်နေတယ်"

"တိုင်ပတ်တာလည်းမပြောနဲ့လေ အဲ့ကောင်က
အခုမှ ရည်းစားထားဘူးတာလေ
သဘာဝပန်းက သူ့အချစ်ဦးပဲ"

"ဒီကောင်လေးမထင်ရဘူးနော် "

"ကို တို့တောင်းအတွင်းသိအစင်းသိတွေမို့ တစ်ခြားသူဆို ယုံမှာလား သူ့ရုပ်ရည် အရည်အချင်းနဲ့ အသက်အရွယ်ကလည်း ငယ်ငယ်ပဲရှိသေးတာ...အဲတာတွေထားလိုက်ပါ မိုင်ရာ"

ဆိုပြီး မိုင်ကို အံ့ရင်ခွင်ထဲထည့်ပြီး ဖက်ထားလိုက်သည်။

layNee

♡February 14 Valentine's Day......♡

"မောင်ဘယ်ကိုခေါ်လာတာလဲ "

"မောင် Hotel နှစ်ပတ်လည် party ရှိတယ်လေ ဒီနေ့ မနက်က ချစ်သူများနေ့အတွက် လျှောက်လည်ပါမယ်ဆိုတာကြ လက်မခံပဲနဲ့"

"မောင်ကလည်း ကလေးတွေကအတန်းတင်ကြီးဖြေရတော့မှာမို့

စာတွေအချိန်ပိုခေါ် ပြီးလုပ်ပေးနေလို့လေ

ချစ်သူများနေ့က ဒီတစ်နှစ်ထဲမှာမဟုတ်တာ "

"ဟုတ်ပါပြီ"

ကျြီး:::::.....

သူ Hotel ကားပါကင်အောက်ကားရပ်ပြီး

သူကားတံခါးဖွင့်ကာဆင်းလိုက်ပြီး

သူမဘက်ကတံခါးကိုဖွင့်ပေးကာ

သူမကိုသူ့လက်တစ်ဖက်ကမ်းပေးလိုက်တော့

Lay Nge

သူလက်ကိုကိုင်ပြီးဆင်းလာသည်။သူမ
အသာရေ ဖြူဖြူဝင်းဝင်းလေးနဲ့
ကြက်သွေးရောင်လည်ပင်းကြိုးစည်းဂါဝန်အရှ
ည်လေးက လှပတင့်တယ်စွာ
ရှိနေသည်။ဆံပင်လေးကိုလည်း ဖြန့်ချထားပြီး
ကပိုကရိုလေးနဲ့ နတ်သက်ကြွေလာတဲ့
နတ်သမီးတောင် သူမလောက်လှမှာမဟုတ်။

သူ သူမလက်ကိုဆွဲက Hotel Party
ကျင်းပလေ့ရှိတဲ့
ခန်းမဆောင်ထဲခေါ်လာလိုက်သည်။ခန်းမထဲဝင်

မဲ့ တံခါးနားရောက်တယ်ဆို သူမ

မျက်လုံးလေးတွေကို

သူလက်နှစ်ဖက်နဲ့ပိတ်လိုက်တော့

သူမကသူ့အပြုအမူတွေနားမလည်တာကြောင့်.

...

"ဘာလုပ်တာလည်းမောင်"

"မောင်ကိုယုံကြည်ကြီးလိုက်ခဲ့နော်"

သူမခေါင်းငြိမ့်ပြလိုက်တော့.....

"တံခါးဖွင့်လို့ရပြီ"

သူအမိန့်ပေးလိုက်တယ်ဆို Hotel ခန်းမဆောင်တံခါးကြီးပွင့်လာပြီး သူမကိုသူအရှေ့ကဝင်စေပြီး သူကသူမကိုအနောက်ကနေ မျက်ဝန်းတွေကို လက်နဲ့ကာထားကာ သူမချောမလဲအောင်ထိန်းပေးထားသည်။သူမ လမ်းလျှောက်ပြီး

Laywe

ခဏကြာတော့မောင်ကပုခုံးကို

ဆွဲလိုက်တာကြောင့် သူမကရပ်လိုက်သည်။

"မ ခဏနော် 1 to 10 ထိရေပြီးမ

မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်နော်"

သူမ မောင်တစ်ခုခု သူမကို suprise

တိုက်တော့မယ်ဆိုတာ သိနေပြီ

ဖြစ်သည်။ဒါပင်မဲ့ မောင်ပြောတော့ party

ဆိုပြီး

လူအသံတွေလည်းမကြားရ။သေချာသည်

မောင်

လူတွေကိုအသံတိတ်ခိုင်းထားတာထင်သည်။

"1 2 3 4 5 6 7 8 9
10.....မောင်ငါမျက်လုံးဖွင့်ပြီနော်"

သူမ မှိတ်ထားတဲ့ မျက်ဝန်းနှစ်စုံကို
ဖွင့်လိုက်တော့.....

"ဟယ် "

☀️နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း❀

Part_30

"ဟယ် "

သူမ မြင်လိုက်ရတဲ့
အပြင်ဆင်ကြောင့်မှင်သက်သွားရတာအမှန်ပင်
။ခန်းမတစ်ခုလုံးအမှောင်ချထားပြီး
ဖယောင်းတိုင်မီးလေးတွေသာထွန်းထားသည်။
ခန်းမတစ်ခုလုံးက အပြင်အဆင်တွေမှာလည်း

နီရဲနေတဲ့ နှင်းဆီပန်းတွေနဲ့ အတူ

ကြွေပြားတွေအပေါ်မှာလည်း

နှင်းဆီပွင့်ဖက်တွေ

ကျဲထားသည်။သူမထင်သလို

လူတွေအများကြီး နဲ့ hotel နှစ်ပတ်လည်ပွဲ

ကျင်းပတဲ့ပုံစံမဟုတ်။ စားပွဲ

အဝိုင်းတစ်ခုမှာလည်း

အသဲပုံကတီပါဘူးတွေနဲ့အတူ Cake တစ်ခု၊

Chocolate ဘူးတွေ ပြီးတော့ ဝိုင်ပုလင်း နဲ့

သရဖူလေးတစ်ခု ရယ်။ပြီးတော့ သူမ နဲ့

မောင်မိုင်မင်္ဂလာဆောင်တုန်းကရိုက်ထားတဲ့ပုံ

လေးပါတဲ့ Calendar လေးမှာ February 14 ကိုအသဲပုံလေးဝိုင်းထားပြီး 194 ဆိုပြီး စာသားအသေးလေးပါသေးသည်။အဲဒါတွေအပြင် စားပွဲပေါ်မှာ နှင်းဆီအနီပန်းစည်းအကြီးကြီး။လက်ဆောင်ဘူးလို ဘူးတစ်ဘူးရှိနေပြီး သူမဘာဆိုတာတော့မသိပေ။

"ဖျက် !!"

ဖျက် ကနဲ့ဆို

စလိုက်မီးတစ်ခုလင်းလာတာကြောင့်

စားပွဲပေါ်က ပစ္စည်းတွေကြည့်နေရာက

အနောက်ကိုလှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ဂစ်တာကို

လွယ်ပြီး

ထွက်လာတဲ့မောင်...။မောင်ကလာတုန်းကလို

အဖြူရောင် shirt လက်ရှည်နဲ့မဟုတ်တော့ပဲ

အနီရောင် shirt လက်ရှည်ကိုကြယ်သီး

3လုံးလောက်ဖြုတ်ထားကာ

ဂစ်တာကိုလွယ်လျက်

သူမနားလျှောက်လာသည်။

အံသြနေတဲ့ မျက်ဝန်းလေးတွေနဲ့ ကြည့်နေတဲ့

အကြည့်စူးစူးလေးတွေက

သူ့ရင်ကိုအမြဲလှုပ်ခါစေသည်။တစ်ခါမှ

အချစ်မတွေ့ဘူးလို့

အဖြစ်သည်းနေတယ်ပြောလည်း

သူ့ဂရုစိုက်နေမှာမဟုတ်။သူ့အတွက်

မသည်သာအရာရာ

မကသာသူ့ဘဝအတွက်လိုအပ်ချက်မို့

မရဲ့နှုတ်ဖျားကထွက်တဲ့စကားကသာ

သူ့အတွက် သေဆေးဖြစ်သလို ရှင်သန်ရမဲ့

အကြောင်းပြချက်လည်းဖြစ်သည်။သူ့ကိုကြည့်နေတဲ့ မလက်ကိုဆွဲကာ ခုံမှာထိုင်စေလိုက်ပြီး....

"မအတွက် မောင်သီချင်းဆိုပြမယ် "

ဆိုကာ သူမရှေ့မှာ မက်တပ်ရပ်နေလိုက်ပြီး ဂစ်တာ စာတင်တီးခတ်ကာ......

♫ 105 is the number that comes to my head ......

LayNge

(105ဆိုတဲ့
နံပတ်လေးကကိုယ့်အတွေးထဲဝင်လာတယ်)

When I think of all the years I wanna be with you...

(အဲလိုနှစ်တွေအများကြီး
ကိုယ်မင်းနဲ့အတူရှိချင်တယ်)

Wake up every morning with you in my bed....

Lay Nge

(မနက်တိုင်းအိပ်ရာကနေကိုယ်မင်းနဲ့အတူနိုးထ ချင်တယ်)

That's precisely what I plan to do....

(ကိုယ်ဒီအတိုင်းပဲအစီအစဉ်တွေချထားတာပေါ့)

And you know one of these day...

(မင်းတစ်နေ့တော့ သိမှာပါ)

Lay Nge

When I get my money right...

(ကိုယ်ပိုက်ဆံတွေပုံမှန်ရှာနိုင်တဲ့အချိန်ရောက်ရင်လေ)

Buy you everything and show you all the finer things in life....

(မင်းအတွက်အရာအားလုံးကိုဝယ်ပေးပြီးတော့ ဘဝမှာအကောင်းဆုံးအရာတွေကိုပြပေးမယ်လေ)

Will forever be enough,So there ain't no need to rush.....

(ထာဝရအတွက်လုံလောက်မှာပါ ဒါကြောင့်အလျင်စလိုမလိုအပ်ပါဘူး)

But one day,I won't be able ,to ask you lound enough....

(ဒါပေမဲ့ တစ်နေ့ကြရင် မင်းကိုကိုယ်ဒီမေးခွန်းလေးမေးဖို့ သတ္တိရှိပါ့မလား)

Lay Nge

I'll say will you in marry me.....

(ကိုယ်မေးမယ်
မင်းကိုယ့်ကိုလက်ထပ်နိုင်မလား)

I swear that I with mean it.....

(ဒီစကားကအမှန်တကယ်ဆိုတာ
ကိုယ်ကျိန်ဝံ့ပါတယ်)

will you in marry me.....

Lay Nge

(မင်းကိုယ့်ကို လက်ထပ်နိုင်မလား)

ooh whoa ooh oh

ooh whoa ooh oh

How many girl in the world can make me feel like this ?

(မိန်းကလေးတွေဘယ်လောက်ကများကိုယ့်ကို ဒီလိုခံစားရအောင်လုပ်နိုင်မှာလည်း)

Lay Nge

Baby I don't ever plan to find out...

(ကလေးရေ
ကိုယ်ဒီလိုဖြစ်လာအောင်စီစဉ်ထားတာမဟုတ်
ဘူး)

The more I look, the more I find the reasons why....

(ကိုယ်ရှာဖွေလေပိုပြီးအကြောင်းပြချက်တွေ
တွေ့လေပဲ)

You are the love of my life....

(မင်းကကိုယ့်ဘဝရဲ့အချစ်စစ်မို့လေ)

You know one of these days when I get my money right....

(မင်းတစ်နေ့တော့သိမှာပါ ကိုယ်ပိုက်ဆံတွေပုံမှန်ရှာနိုင်တဲ့အချိန်ရောက်ရင်လေ)

Buy you everything and show you all the finer things in life....

(မင်းအတွက်အရာအားလုံးကိုဝယ်ပေးပြီးတော့ ဘဝမှာအကောင်းဆုံးအရာတွေကိုပြပေးမယ်လေ)

Will forever be enough,So there ain't no need to rush.....

(ထာဝရအတွက်လုံလောက်မှာပါ ဒါကြောင့်အလျင်စလိုမလိုအပ်ပါဘူး)

But one day,I won't be able ,to ask you lound enough....

(ဒါပင်မဲ့ တစ်နေ့ကြရင်
မင်းကိုကိုယ်ဒီမေးခွန်းလေးပေးဖို့
သတ္တိရှိပါ့မလား)

I'll say will you marry me.....

(ကိုယ်မေးမယ်
မင်းကိုယ့်ကိုလက်ထပ်နိုင်မလား)

Lay Nge

I swear that I with mean it.....

(ဒီစကားကအမှန်တကယ်ဆိုတာ

ကိုယ်ကျိန်ဝံ့ပါတယ်)

will you marry me.....

(မင်းကိုယ့်ကို လက်ထပ်နိုင်မလား)

Lay Nge

သူ့သီချင်းဆုံးတယ်ဆို စားပွဲပေါ်က ကတ်တီပါဘူးလေးကိုယူပြီး ဂစ်တာကို သူမအားကထိုင်ခုံမှာတင်လိုက်သည်။ သူမရှေ့ဒူးထောက်ကာ လက်စွပ်ဘူးလေးကို ဖွင့်လိုက်ပြီး...

"will you marry me "

သူမ မောင်

သီချင်းဆိုတာနားထောင်နေကတည်းက မျက်ရည်တွေက ကျလာပြီးသား။မောင်က

Lay Nge

သူမကိုချစ်တဲ့အချစ်က သူမ

ခန့်မှန်းလို့တောင်မရတော့ပေ။သူမ မောင့်ရဲ့

will you marry me စကားသံလေးက

သူမနားထဲ

ပဲ့တင်သံလိုမျိုးထပ်ခါထပ်ခါကြားနေရသည်။

သူမ မောင်ကို အဖြေဖို့တောင်

မေ့နေရသည့်အထိပင်။

"ဟင့် ဟင့် "

"ဟောဗျာ ငိုနေတယ်"

"ဟင့် မောင်ကိုလက်ခံပါတယ်
မောင့်ကိုလက်ထပ်မယ်"

"တကယ်နော် "

"အင်း "

"ဒါဆိုလက်ပေး "

Lay Nge

သူမဆီကလက်အပေးကိုတောင်မစောင့်တော့ပဲ
သူမရဲ့ဘယ်ဘက်လက်ကလေးကိုယူကာ..

"မောင် နင်ပထမပေးထားတဲ့လက်စွပ်ရှိတာကို"

"အဲတာချွတ်လိုက်"

လို့ပြောပြီး သူမလက်သန်းကြွယ်
ကသူပထမပေးထားတဲ့
လက်စွပ်လေးကိုချွတ်ကာ စလိုက်မီရောင်ကြား
တဖျက်ဖျက်လက်နေတဲ့ စိန်လက်စွပ်ကို

သူမလက်ကလေးကိုစွပ်ပေးလိုက်သည်။အခုသူ
မကို စွပ်ပေးတဲ့ စိန်လက်စွပ်က
အမေရိကန်မှာရှိတဲ့ ကိုနေ့ရက်စွဲ မေမေရဲ့
စိန်တိုက်ကသူမှာထားတာဖြစ်သည်။သူ
ဒူးထောက်ထားရာကထကာ
မနဲ့မျက်နှာချင်းဆိုင်ခုံမှာဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး.....

"Happy Valentine's Day My Girl "

"Happy Valentine's Day Lovely Mg "

သူမရဲ့အပြောကိုပြုံးပြီး ထောင်ထားတဲ့ Calendar ကိုယူကာ မဆီကမ်းပေးလိုက်ပြီး..

"မ Calendar မှာ 194 ဆိုတာဘာလည်းသိလား "

"အင်း မတို့ချစ်သူသက်တမ်း 194 ရက်ရှိပြီလေ"

"မ သိတယ်"

LayNge

"မောင်မှတ်ထားသလို

မလည်းမှတ်ထားတာတွေရှိပါတယ် မောင်"

"ဒါကြောင့် ဒီနှင်းဆီပန်းလေး 194 ပွင့်ကို

လက်ခံပေး"

သူနှင်းဆီပန်းစည်းကို သူမဆီကိုပေးတော့

သူမက လက်နှစ်ဖက်နဲ့ယူကာ

သူမဘေးကခုံပေါ်တင်လိုက်သည်။

"ဒီချောကလက်တွေကလည်း မအတွက်ပဲ "

"ဟုတ်ပါပြီ ဒါတွေကရောဘာအတွက်လည်း"

သူမ cake , ဝိုင်ပုလင်း,လက်ဆောင်ဘူးလို့ ဘူး ပြီးတော့ သရဖူကို လက်ညှိုးထိုးကာ မောင်ကိုမေးလိုက်သည်။သူမမေးတော့မောင် က ပြုံးကာ လက်ဖျောက်တီးလိုက်သည်။

ဖျောက်

သူလက်ဖျောက်တီးလိုက်တယ်ဆို

ခန်းမတစ်ခုလုံးမီးလင်းလာပြီး ......

"Happy Brithday to you "

"Happy Brithday to you "

"Hppy Brithday to you "

"Happy Brithday Dear Pan "

Lay Nge

မီးဖွင့်လိုက်တယ်ဆို brithday song ဆိုပြီး ထွက်လာတဲ့ လူတွေကိုကြည့်ကာ သူမအံ့သြနေရသည်။သူမ လူတွေဘက်ကြည့်နေရာက မောင်ဘက်ပြန်လှည့်တော့ မောင်ကပြုံးကာမက်တပ်ရပ်လိုက်ပြီး သရဖူကိုယူကာသူမခေါင်းပေါ်ဆင်မြန်းပေးလိုက်သည်။

"Happy Brithday My Girl "

LayNge

သူမ မွေးနေ့ကိုမေ့နေခဲ့တာပဲ တကယ်လည်း

သူမမွေးနေ့က ချစ်သူများနေ့ဖြစ်သည်။သူမ

ကမေ့နေပင်မဲ့ မောင်ကသတိတရရှိကာ

သူမမွေးနေ့ကို

အမှတ်တရဖြစ်အောင်လုပ်ပေးသည်။သူမ

cake လေးကိုကြည့်လိုက်တော့

ခဏကကြည့်တော့ ရိုးရိုး Chocolate cake

ပါ။အခု Cake ပေါ်မှာ* Happy Brithday My

Girl *တဲ့။သူမ ဝမ်းသာလွန်းတာကြောင့်

မက်တပ်ရပ်နေတဲ့မောင်ကို ထရပ်က

မောင်လည်ပင်ကိုတွယ်ခိုပြီးဖက်လိုက်တော့

မက်ကအလိုက်သင့် သူမ ခန္တာကိုယ်လေးကိုတင်းကျပ်စွာပြန်ဖက်ထားသည်။

"အဟမျး အဟမျး "

သူမ ချောင်းဟန့်သံကြားတာကြောင့် မောင်ကိုဖက်ထားရာကခွာလိုက်ကာ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ မောင့်မိဘတွေ နဲ့ မိုင်တို့လင်မယားနှစ်ယောက်။

"အပျှင်း ချစ်ကြည်နူးနေကြတာ ယောက္ခမတွေလည်းမမြင်နိုင် သူငယ်ချင်းတွေလည်းမမြင်နိုင်ဖြစ်နေပါလား"

မိုင်

သူငယ်ချင်းဖြစ်သူအတွက်ဝမ်းသာလွန်းလို့စလိုက်သည်။

"မိုင်ကလည်း"

LayNge

"မမိုင်ကလည်းဗျာ

ကျွန်တော်ကောင်မလေးရှက်သွားပြီး"

လက်ရာ သားဖြစ်သူအကဲပိုနေပုံကိုကြည့်ကာ

မျက်စောင်းထိုးလိုက်ပြီး

သဘာဝနားလျှောက်လာကာ.....

"သမီးကလှလိုက်တာ

တကယ်နတ်သမီးလေးကြနေရောပဲ နော် ကိုယ်

"

"အင်း နေမင်းလက်ရာဘဝမှာ
အကောင်ဆုံးဆောင်ရွက်တာဆိုလို
သမီးကိုရွေးချယ်တာပဲရှိတာ"

"ဟာ ဗျာ ဒယ်ဒီရာသားကို Hotel က
ညှော့်သည်တွေရှေ့အရှက်ခွဲတယ် ကြည့်စမ်း"

"မင်း မင်း "

"ကဲ သားရော ကိုယ်ရောတော်ကြတော့
တွေ့တာနဲ့သက်နေကြတော့ပဲ"

လက်ရာ အမြဲတမ်းတွေ့တာနဲ့

ဘုဂလန့်ပြောနေကြတဲ့ သားဖနှစ်ယောက်ကို

ဟောက်လိုက်သည်။

"သမီးအတွက် မာမီ နဲ့ ဒယ်ဒီပေးတာ

မွေးနေ့လက်ဆောင် "

သူမ မောင့် မေမေပေးတဲ့

ကတ္တီပါဘူးလေးကိုဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့

စိန်ဘယတ်ရယ် စိန်နကတ်တစ်စုံရယ်

စိန်ကလော့သီးရယ် စိန်စီထားတဲ့

လက်ကောက်တစ်စုံရယ် သူမကြည့်တာနဲ့

တန်ဖိုးက

တော်တော်မြင့်မယ်ဆိုတာသိတာကြောင့် သူ

မောင့် မေမေကိုပြန်ပေးလိုက်သည်။

"အန်တီ သမီးမယူပါရစေနဲ့ "

"သမီးကိုလက်ဆောင်ပေးတာလေ

အခုကစပြီးသမီးပိုင်သွားပြီ"

"သမီးကိုပေးတာကို
သမီးအသိအမှတ်ပြုပါတယ်
ဒါကတန်ဖိုးအရမ်းမြင့်နေတာ"

"အဲ့ဒါတန်ဖိုးက မရဲ့
ဆံချည်တစ်မျှင်နဲ့တောင်ယှဉ်လို့မရအောင်
မတန်ဖိုးက အဲတာထက်ပိုမြင့်တယ်"

နေ စကားကြောင့် Hotel
ခန်းမဆောင်တွင်းကလူတွေမှန်သမျှမှင်သက်

layNge

လျက်။သူလူတွေမှင်သက်နေတုန်း
သူ့ဘေးကမလက်ကိုဆွဲပြီးပြောက်ကာ....

"သဘာဝပန်း ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးက
အခုအချိန်ကစပြီး နေမင်းလက်ရာရဲ့
ဇနီးလောင်းလျာပဲ...ကျွန်တော်အစီအစဉ်မှာပါဝ
င်ပေးတဲ့ HOTEL
ကညေ့်သည်တွေအကုန်လုံးကိုကျေးဇူးတင်ပါ
တယ်ဗျ "

ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း

LayNge

hotel ခန်းမဆောင်ထဲကလူတွေနဲ့
ဦးနေမင်းတို့ကပါ သားဖြစ်သူအတွက်
ဝမ်းသာအားရဂုဏ်ပြုလက်ခုပ်တီးပေးကြသည်
။နေက တော့ လက်ခုပ်သံတွေကြားက
သူမမျက်နှာလေးကိုပဲစိုက်ကြည့်နေလေရဲ့။

~~~~~~~~~~~~~~~

🔔🔔🔔🔔

ကလောင်......ကလောင်....ကလောင်

layNge
~~~~~~~~~~~~~~~

ကျောင်းခေါင်းလောင်းထိုးသံကြားတယ်ဆို သူ ထမင်းဆိုင်မှာ ထိုင်နေရာကနေ ကျောင်းပေါက်ဝကို သူလှမ်းကြည့်ရတာအမော။သူကြည့်နေတုန်းမကြာလိုက် သူဇနီးလောင်းလေးက ဆွဲခြင်းလေးကိုင်ကာဖွက်လာသည်။

သူမတစ်ဖက်ကမ်းကိုကူးလာတယ်ဆို မောင်က ထိုင်နေရာမှထကာ သူလုပ်ပေးနေကြအတိုင်း ထိုင်ခုံကိုဆွဲပေးကထိုင်စေသည်။

Lay Nge

"မ ဒီနေ့မှပန်းပန်လို့ပါလား "

"အင်း ကလေးတစ်ယောက်ပေးထားတာ ပန်းပန်ချင်စိတ်ပေါက်နေတာနဲ့ ပန်လိုက်တာ"

"အဲဒါမကို စာမေးပွဲအတွက်ဖားတာနေမှာပေါ့"

"မောင်ကလည်း အဲ့ကလေးကစာသိပ်တော်တာ မောင်ကလည်းပြောလိုက်ရင် အကြီးကြီးတွေပဲ"

lay Nge

"ထားပါ မောင်က

မပန်းပန်တာတစ်ခါမှမတွေ့ဘူးလို့မေးကြည့်

တာ....ဘာပန်းချက်တာလည်းမ"

သူမ ပန်းချိုင့်ကိုမောင့်ရှေ့ချပေးလိုက်သည်။

"ဒါဘာပန်းကြီးလဲ"

"ကင်းမွန်လေ မောင်ရဲ့ဟိုတစ်ခါ

ခရီးထွက်တုန်းက စားခဲ့တာမမှတ်မိဘူးလား

ဖျာပုံက ကမ်းရိုးတန်းဆိုတော့

ပေါ်တယ်လေ...ဒါကမနေ့က

ဈေးမှာတွေ့တာနဲ့ဝယ်လာတာ

ဟိုမှာလောက်တော့ အကောင်တော့မကြီးဘူး "

"အော် မောင်မှတ်မိပြီ ပြည်ကြီးငါး

လို့ခေါ်တာလေ ဒီမှာက

မောင်အဲတာကြိုက်တယ်"

"စားလေ

မောင့်အတွက်ချက်လာတာချည်စပ်ကလေး

ရခိုင်ချက် ချက်မလို့ မောင်က

အစပ်မစားနိုင်ဘူးလေ"

သူမစကားပြောနေတုန်း မောင်က ဟင်းတွေကို

သူ့ပန်းကန်ထဲထည့်ကာ

စားတောင်နေပြီ။သူမလည်း

မောင်ကိုကြည့်ကာပြုံးလိုက်ပြီး

သူမထမင်းချိုင့်ထဲ မောင်မှာထားတဲ့

ကြက်ကလီစာ ဟင်းကို

ထည့်ကာစားလိုက်သည်။

ထမင်းစားပြီးတော့.....

"ကျောင်းထဲပြန်ဝင်တော့မယ်နော် '

"မ ကလည်း 10 မိနစ်တောင်ကျန်သေးတာကို"

"ကျောင်းခေါင်းလောင်းခေါက်တာနဲ့
ဝင်ရမဲ့အတန်းချိန်ရှိသေးတယ် မောင် "

"တစ်နေ့လုံးနေမှ
ဒီနေ့ခင်းပိုင်းလေးတွေ့ရတာကို မရာ

ကိုယ်ချစ်သူမျက်နှာလေးကို
ဝအောင်ကိုမကြည့်ရဘူး"

"မောင်ကလည်း နောက်ကျရင်
လက်ထပ်ကြတော့မှာပဲဟာ
မောင်သည်းခံရလည်း 10 ရက်ပါ
ကလေးတွေကအတန်းတင်ကြီးဖြေပြီးတာနဲ့ 3
လ ပိတ်ပြီ အဲ့ကြမှ
မောင့်ကိုအချိန်ပိုပေးမယ်လေ နော် နော်လို့"

သူလက်ကိုကိုင်ပြီး ခွင့်ပြုပေးဖို့ ချွဲနေတဲ့ ကောင်မလေး ဆိုတာထက် အမျိုးသမီးလေး ကို

သူဘယ်ငြင်းရတော့မှာလဲ။သူတို့စကားပြောနေ တာနဲ့တင် 5မိနစ်လောက်ကကုန်သွားပြီးမို့ သူခွင့်ပြုလိုက်တော့သည်။

"အင်းပါ မောင့်မိန်းမ သဘော"

"ဘယ်လို "

"မောင့်မိန်းမလို့ခေါ်တာ သဘောကျလို့လား"

"မောင်နော် "

"သွားပါ မောင်ကစနေတာ "

ထိုအခါမှ သူမက
သူ့ကိုပြုံးပြကာထိုင်ရာကထပြီး
ကျောင်းဘက်ကိုကူးသွားကာ
ကျောင်းဝရောက်တော့သူ့ကိုလှည့်ပြီးပြုံးပြ
သေးသည်။သူလည်း သူမကျောင်းထဲဝင်သွားမှ

ဆိုင်ကိုကျသင့်ငွေရှင်းပြီး

ပစ်ထားတာကြပြီဖြစ်တဲ့ Company ဆီသို့....။

"မင်းလက်ချက်မဟုတ်လား"

သူ Nature Flower ကိုရောက်တယ်ဆို

ရုံးခန်းထဲဝင်ပြီး ဆိုဖာပေါ်ထိုင်ယုံရှိသေး

ဆုံလည်ခုံပေါ်ထိုင်နေရာက ထလာပြီး

အစမရှိအဆုံး ပြောတဲ့ ကျော်သူရကို ....

LayNge

"ဘာကိုလည်း အစမရှိအဆုံးမရှိကွာ ကျော်သူရ
ရာ"

ကျော်သူရ နေဘေးဝင်ထိုင်ကာ....

"Shine Hotel အပိတ်ခံရတဲ့ ကိစ္စ
အခုအချိန်ထိတစ်လကျော်ကြာတာတောင်
အမှုကမပြီးသေးဘူး မင်းကိုမေးမယ်မေးနဲ့
မေ့နေတာ"

"မင်းကရောဘယ်လိုထင်လို့လဲ "

"မသိလို့မေးနေပါတယ်ဆိုနေမှ

မင်းကငါ့ကိုမေးခွန်းပြန်ထုတ်နေတာလား"

"ဟုတ်တယ် ဆိုရင်ရော "

"ကောင်းတယ်

အဲလိုမှတ်လောက်သားလောက်အောင်လုပ်ရမှာ

အဲ့ကောင်က အရမ်းကောက်ကျစ်တာ

ဒင်းအခုတော့အမှုကိစ္စနဲ့ မင်းတို့ကို

ရန်လုပ်ဖို့တောင် အချိန်မရဘူး"

"ကိုယ်ပြုသည့်ကံ ပဲ့တင်သံ

ကိုယ်ထံပြန်လာမည် ဆိုတဲ့ ဆိုရိုးစကားကို

ဖြည့်ဆည်းပေးလိုက်ယုံပါကွာ"

နေ စကားကို ခေါင်းငြိမ့်လက်ခံပြီး

ပုခုံးကိုဖက်ကာ....

"မင်းက ငါတို့တွေထဲ အရင်အိုရမဲ့ကောင်ဆိုတာ

အိမ်မတ်မက်နေသလားပဲ"

layNge

"ဘာ မင်းရုပ် နဲ့ ငါ့ရုပကာ နဲ့ကို ငါကအရင်အိုမှ အဟက် ကျော်သူရ မင်းဆုတောင်းထား နောက်ဘုရားပွင့်ရင် ပြည့်မှာပါ"

သူရဲ့ရုပနဲ့ပက်သက်ရင်အထိမခံတဲ့ကောင် ဒီကဘာကိုပြောတယ်ဆိုတာ.....

"မင်းကဘာတွေပြောနေတာလဲ ရုပအချောလေးရထားတော့မြောက်ကြွမြောက်ကြွနဲ့ ငါက မင်းလူပျိုမဟုတ်ပဲ

Laylge

လူအိုဖြစ်တော့မှာကိုပြောတာ

အိမ်ထောင်ကျမှာကိုပြောတာကွာ"

"အော် "

"ငါပြောတာမှန်တယ်မဟုတ်လား"

"အခုလည်း လူပျိုမှမဟုတ်တော့ပဲ"

OBJ

❁နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း❀

Part_31

မနက်ဖြန်ဆိုရင် သူမ က မောင်နဲ့

စေ့စပ်တော့မှာဖြစ်ပြီး သူမ ဘဝကို

မောင်ထံအပ်နှင်းဖို့ အတွက်

ပထမခြေလှမ်းဆိုလည်း

သူမအတွက်မများပေ။မောင့်မိဘတွေကလည်း

သူမနဲ့

စေ့စပ်ပွဲအတွက်ဘာမှလိုအပ်ချက်မရှိအောင်

သူမ ကအစ ဒေါ်လေးတို့သားအမိအတွက်ပါ

အဝတ်စားအဆင်တန်စာအကုန်တာဝန်ယူသည်

။မောင်ကလည်း သူမမျက်နှာမငယ်ရအောင် စေ့စပ်ပွဲအတွက်ကုန်ကျစရိတ်တွေအားလုံး သူပဲအကုန်ခံသည်။

အခုလည်းလကုန်လက်ထပ်ပွဲအတွက် pre_wedding photo ရိုက်ဖို့ studio ကိုခေါ်လာပြီး တစ်စုံပြီး တစ်စုံဝတ်ခိုင်းကာ သူကြတော့ အနောက်တိုင်းသတို့သားဝတ်စုံ နဲ့ မြန်မာဝတ်စုံနှစ်မျိုးသားလဲဝတ်ရသည်။သူအတွက်ကျ ဂါဝန်တောင် 10မျိုးလောက်ဝတ်ခိုင်းပြီး ထိုင်မသိမ်း

10စုံလောက်လဲဝတ်ရသည်။သူမတို့ Studio မှာပဲ 5နာရီလောက်အချိန်ကုန်သွားကာ ပြီးတော့ စင်ကာပူကမှာထားတယ်ဆိုတဲ့ Wedding ပွဲတွေနဲ့ Dinner အတွက်သူမဝတ်ရမဲ့ ဝတ်စုံတွေကို သူ့သူငယ်ချင်းဆီ ကိုယ်တိုင်းအကျယ်အကျင်းကို သူမကိုဝတ်ခိုင်းပြီး သေချာပြင်ခိုင်းသည်။

သူမတို့ Wedding အတွက်လိုအပ်တာတစ်ချို့လုပ်ပြီးပြီမို့

ညနေလည်းစောင်းနေတာကြောင့်
ကျန်တာတွေကိုမနက်မှလုပ်ဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး
ညနေစာကို မောင်က သူ Hotel
မှာဝင်စားသည်။

သူမတို့
ဟင်းပွဲတွေမှာထားတာကိုစောင့်နေရင်း.......

" မ ကိုပန်းဆက်တာပါဗျ "

"ဟင် "

Lay Nge

မောင်က

သူမကိုဘယ်အချိန်ကတည်းကယူလာမှန်းမသိတဲ့ ပိတောက်ပန်းစည်းကို သူမကိုပေးတာကြောင့် ယူလိုက်ကာ နမ်းလိုက်သည်။

"မောင် ပိတောက်ပန်းတွေကပွင့်နေပြီလား အရမ်းကြိုက်တာပဲ"

"မရယ် နောက်လဆိုပဲသင်္ကြန်ကျပြီလေ မရဲ့ အခုတော့ ရှားသေးတာပေါ့

အဲ့တာမောင်ကိုယ်တိုင်မနက်က

ကျော်မျိုးထူးတို့အိမ်က

ပွင့်နေတာသွားခူးလာတာ...ပန်းစည်းတာကလ

ည်း မောင် facebook ပေါ်က vedio

ကိုကြည့်ပြီးလုပ်ထားတာ

သူတို့လောက်တော့မောင်မလုပ်တတ်ဘူး"

"အရမ်းကြိုက်တယ်...ဘဝမှာရဖူးသမျှပန်းစည်း

ထဲမှာ အကောင်းဆုံးပဲ "

"မ ကြိုက်ရင်
မောင်ပင်ပန်းရကျိုးနပ်ပါတယ်...မ wedding
နဲ့ပက်သက်ပြီး မဖြစ်ချင်တာလည်းပြောဦး
မောင်တို့ကြီးပဲ ကိုယ့်အကြိုက်လုပ်နေတော့
မဖြစ်ချင်တာပြော"

"အကုန်အဆင်ပြေပါတယ် မောင်ရဲ့"

"မ ဘာမှအားနာစရာမလိုဘူး နောက်ဆို
မောင်က မ ယောကျာ်းဖြစ်လာတော့မှာ
ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းဖြစ်ချင်တာရှိတာကိုပြောပါ"

သူမ ဖြစ်ချင်တာတွေ

သူမအိမ်မက်တွေအားလုံးကို

မောင်ကအကုန်ဖြည့်ဆည်းပေးထားပြီးမှတော့

သူမအတွက်ဘာလိုဦးမှာလဲ။

"တကယ်ပြောနေတာပါ မောင်ရဲ့"

"ဟုတ်ပါပြီဗျ မောင်လေ

ဒီလကိုမြန်မြန်ကုန်စေချင်နေပြီ သိလား"

"ဟွန့် အကြံဆိုးနဲ့လေ"

"မ တောင်

ခင်ပွန်းလောင်းအကြောင်းတော်တော်သိနေပြီပဲ

"

သူမ မောင့်ကို ပြန်မပြောတော့ပဲ

မောင့်မျက်နာလေးကိုပဲ

တစိုက်မတ်မတ်စိုက်ကြည့်နေမိသည်။ဘာရယ်

ကြောင့်မှန်းမသိ တစ်နေ့လုံး သူမ

မောင်အနားကနေမခွာ

ရေသောက်တာကအစအနောက်ကလိုက်သွား
သည်။Prewedding photo ရိုက်တုန်းကဆို
မောင် တစ်ခုံခြားထသွားတာတောင်
သူမလိုက်ထိုင်သည်။သူများတွေကတော့
လက်ထပ်ခါနီးချစ်သူစုံတွဲတွေက
တစ်စက္ကန့်ဝေးရင်နောင်
တကမ္ဘာဖြစ်နေတာလို့ပြောပြီးတောင်
သူမကိုစနေကြသေးသည်။

~~~~~~~~~~~~~~~
~~~~~~~~~~~~~~~

"မ ဘာဖြစ်နေတာလဲ"

သူမကို Hotel ကပြန်လာကတည်းက အခုကားမောင်းလာတဲ့တစ်လျှောက်လုံး မျက်နှာမကောင်းဖြစ်နေတဲ့ မကို သူကားမောင်းနေရင်းမေးလိုက်သည်။

"ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး မောင်ရဲ့"

"မသိဘူးလေ hotel ကထွက်လာကတည်းက မမျက်နှာက မပြုံးမှမပြုံးတော့တာ "

"ဒီအတိုင်းလေး အတွေးလွန်နေလို့ပါ မောင်ရယ်
"

"မ ပြောသလို ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာလည်း
ဆွမ်းကပ်မယ် မင်္ဂလာဦးအလှူအဖြစ်
မိဘမဲ့ဂေဟာ နဲ့ မ တို့ကျောင်းက ၉တန်းဖြေပြီး
ကျောင်းဆက်မတက်နိုင်တဲ့ ကလေးတွေကို
ဘွဲ့ရတဲ့အထိ တာဝန်ယူပေးမယ်
မသဘောကျလား "

"မောင် ဟို တောင်းဆိုတာတွေအရမ်းများနေပြီ"

"ဒါကမောင့်ပိုက်ဆံ မောင့်ပိုက်ဆံဆိုမှတော့ မလည်းပိုင်တယ် သဘောကျတယ်မဟုတ်လား"

"ဟုတ် သဘောကျတယ်"

"အင်းပြီးတော့ ဘိုးဘွားရိပ်သာ တွေမှာလည်း သွားလှူမယ် အိမ်ခြေရာမဲ့လေးတွေကိုလည်း ထောက်ပံ့ငွေလှူမယ် "

သူမအပေါ် မောင်ရဲ့ထားရှိတဲ့ ချစ်ခြင်းက လေးနတ်လွန်းအားကြီးတာကြောင့် ထင်ပါရဲ့ သူမဖြစ်ချင်တာတွေကိုပြောပြစရာမလိုပဲ သူ့ရဲ့ ဖြူစင်တဲ့နှလုံးသားနဲ့ပဲဖက်သွားကာဖြည့်ဆည်း ပေးနေသည်။

သူမ လေးကဖြစ်ချင်တာတွေကို ထုတ်မပြောပင်မဲ့ သူမကို အရိပ်တကြည့်ကြည့် ကြည့်နေတဲ့ဒီကောင်က သူမ ဘာဖြစ်ချင်နေလည်းဆိုတာ

သူမလေးမျက်ဝန်းကိုကြည့်တာနဲ့သိပြီးသား။သူ
မသာပျော်မယ်ဆိုရင်
သူ့ဘဝတစ်ခုလုံးပေးရမယ်ဆိုရင်တောင်ကျေန
ပ်တယ်။သူကိုယ်သူ့အချစ်တက်ဆုံးလူသားလို့
မသက်မှတ်နိုင်သေးဘူးဆိုတာက သူမအပေါ်
ချစ်တဲ့အချစ်ကတစ်နေ့တစ်ခြားပိုပိုတိုးလာတာ
ကြောင့်ဖြစ်သည်။နောက်ဆုံးတော့ သူမနဲ့အတူ
ဘဝခရီးလမ်းကိုလျှောက်ရတော့မည်။

"မောင် ကားရပ်လိုက် "

"ဟင် "

"ကားရပ်လိုက်ဆို"

ချက်ခြင်းကားရပ်ခိုင်းနေတဲ့ သူမကြောင့် သူကားကို လမ်းဘေးချရပ်လိုက်ပြီး သူမက ကားရပ်လိုက်တယ်ဆို သူရင်ခွင်ထဲဝင်လာသည်။သူ့ရင်ခွင်ထဲ ဝင်လာတဲ့ သူမကိုယ်လေးကို အလိုက်သင့်ပြန်ဖက်ထားလိုက်သည်။

LayNge

" မ ဒီနေ့မောင့်ကို တော်တော်ကပ်တယ်နော်"

"ဘာလည်းကပ်တာမကြိုက်ဘူးလားပြော"

"ဟော မောင်ကပိုတောင်ကြိုက်သေး
အမြဲတမ်းကပ်နေစေချင်တာ သိလား "

သူမ ရင်ခွင်ထဲကနေ မောင့်ကို မော့ကြည့်ပြီး....

"မောင် လက်ထက်ပြီးရင်
စိတ်ပျက်မသွားရဘူးနော်"

"Never "

"မောင်ရယ် "

ချစ်သူနှစ်ဦးကတော့ ပြင်းထန်တဲ့ မုန်တိုင်းတစ်ခုမဝင်ခင်အချိန်ထိကြည့်နူးပျော်ရွှင်နေကြသည်။မနက်ဖြန်သောအချိန်တွင် နာဂစ်ထက်ဆိုးတဲ့ မုန်တိုင်းတစ်ခုဟာ ထပ်တူညီနေတဲ့ နှလုံးသားတစ်စုံကို ကွဲအက်စေတော့မည်ဆိုတာ......။

Lawnge

"Congratulations ကွာ နေ "

"con con ပါ ညီရာ "

"ကိုနေ အိုရကြီးသေးရဲ့ "

"လူပျိုဘဝကကျွတ်တော့မဲ့ ဘဲကြီး "

Lay Nge

ညဘက် လိုင်းပေါ်တက်တယ်ဆို vedio called ခေါ်လာပြီး သူလက်ထပ်တော့မှာကို ဂုဏ်ပြုပေးနေတဲ့ တိုင်းမှူးတို့ကို.....

"ကျေးဇူးပါ ကိုမိ နဲ့ ကိုစွဲ ဟိုနှစ်ကောင်ကတော့ မင်းတို့အလှည့်ကြမှတွေ့မယ်"

"တွေ့ချင်ပါသေးတယ်"

"လက်ထပ်ပွဲ လာကြမှာလား"

"မင်းက 7 ပွဲတောင်လုပ်မှာဆို တကယ်လား"

ခိသူ့ကိုနားမလည်နိုင်စွာမေးလိုက်သည်။

"ဟုတ်တယ် ကိုခိ မနက်ဖြန် စေ့စပ်ပွဲရှိတယ် "

"မင်း
တော်တော်ပျော်နေပုံရတာပဲဝမ်းသာတယ်ကွာ "

"ကိုစွဲ လည်း ယူတော့လေဗျာ
အသက်တွေလည်း 27 ဖြစ်နေပြီ "

Lay Nge

"ရင်ခုန်ဘက်မတွေ့သေးလို့ပါကွာ ငါယူမှာပါ ကိုမိကိုသာပြော အသက်30 ပြည့်တော့မယ် အိမ်ကယူခိုင်းနေတာတောင် သူကငြင်းကောင်းတုန်း"

ကိုစွဲ စကားကမှန်ကန်နေပင်မဲ့ အဲ့ဘိုးတော်ကပြောလည်း Company အကြီးကြီးကိုအုပ်ချုပ်နေတဲ့သူဆိုတော့ ဆင်ခြေတွေကအပြည့် အဲအခါကြ သူပါ မိန်းမယူချင်စိတ်ပျောက်သွားပေလိမ့်မည်။

စွဲ စကားမှာငြိမ်ကြသွားတဲ့ သူ့ကို ငြိမ်သွားတာသိတယ်သဘောဖြင့်ဘုန်းလာဒ်စေကရီကာ...

"ကိုနေ တာဆိုနားတော့လေ မနက်ဖြန် စေ့စပ်ပွဲရှိသေးတယ်ဆို"

"အင်း အစ်ကိုတို့ မင်းတို့ ငါလက်ထပ်ပွဲလာရမယ်နော် ကိုစွဲက

အမေရိကန်မှာမို့ မလာရင်နားလည်တယ် ကျန်တဲ့သူတွေမလာရင် စိတ်ဆိုးမှာနော်"

"ဟုတ်ပြီဗျာ"

"အေးပါကွာ"

"အစ်ကိုလည်း လာလို့ ရရင်လာပါမယ်ကွာ"

"အင်း By "

Lay Nge

သူနှုတ်ဆက်ပြီး

သူဘက်ကနေပဲအရင်ချလိုက်ကာ ဖုန်းကို

သူ့ဘေးချလိုက်လိုက်ပြီး

ကုတင်ပေါ်မှာလှဲလိုက်ပြီ။

မနက်ဖြန်အတွက်စိတ်ကူးယဉ်ပြီး

အိပ်စက်ခြင်းဆီသို့။

သူမက

မနေ့ကတစ်နေ့လုံးပင်ပန်းထားတာကြောင့်

ညကအစောကြီး အိပ်ပျော်သွားတာကြောင့်

အိပ်ကောင်းကောင်းနဲ့အိပ်လိုက်တာ

အခုနိုးလာတော့ဘယ်အချိန်ရှိပြီလည်းမသိ။အ

ခုလည်း မထချင်သေးတာတာကြောင့်

သူမမှိန်းနေချိန်...

"သဘာဝပန်း !!!"

ဒေါ်လေးက အသံကျယ်ကြီးနဲ့ ထအော်ပြီး

သူမခြင်ထောင်ကိုအသဲသန်ဆွဲဖြုတ်နေတာ

ကြောင့် သူမမှိန်းနေရာကာထက

ဒေါ်လေးကိုနားမလည်နိုင်စွာကြည့်နေသည်။

"နင်က စေ့စပ်တော့မဲ့လူရှိနေတာတောင် တစ်ခြားတစ်ယောက်ကို ခေါ်အိပ်နေတယ်ပေါ့"

"ရှင်....ဟင်"

သူမ

အလန့်တကြားဘေးကိုလှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ရှိုင်းထက်မြတ်က ဆွပ်ကြယ်နဲ့ မောက်ရပ်အိပ်နေသည်။သူမထိုင်နေရာမှ အလန့်တကြား အနောက်ကို

Lay Nge

ဆုတ်လိုက်သည်။သူမကိုယ်သူမငုံ့ကြည့်တော့ သူမအိပ်တုန်းကအတိုင်း ဘာမှ ပုံပျက်တာမရှိ။

ဒေါ်လေးဘေးကရပ်နေတဲ့မြတ်နိုးမောင်ကလည်း.....

"သူ့က ငါနဲ့လက်ထပ်မဲ့သူ သဘာဝပန်းနင်လုပ်ရက်လိုက်တာ ဟာ"

"ဟင်အင်း မဟုတ်ဘူး မဟုတ်ဘူး "

"ညည်းအော

ညည်းလက်ထပ်မဲ့ကောင်လေးကလည်း

ချမ်းသာတဲ့အသိုင်းအဝိုင်းကပါပဲ ဘာလို့

ကိုယ်ညီမအတွက်ရည်ရွယ်ထားသူကိုမှ"

ဒေါ်လေးစကားတွေကို သူမ

လက်လေးတကာကာနဲ့ ငြင်းနေသောလည်း

အိပ်နေတဲ့ ကိုရှိုင်းထက်မြတ်က ထလာကာ....

"အန်တီ ကျွန်တော်တောင်းပန်ပါတယ်

မြတ်နိုးဆီကိုညကလာရင်း သူမက

အကျီဝတ်နေတာ ကူပါဦးဆိုလို့

ကျွန်တော်ကူညီရင်းနဲ့ "

ရှိုင်းထက်မြတ် စကားကြောင့်

သဘာဝဒေါသထွက်လာကာ..

"ရှင်ဘာစကားပြောတာလည်း

ရှင်လာတာလည်းကျွန်မမသိဘူး ရှင်လူယုတ်မာ

ဟင့် ဒီနေ့ ကျွန်မစေ့စပ်တော့မှာသိလို့

ရှင်တမင်လုပ်တာဟုတ်လား"

"သဘာဝ ကိုယ်တို့နှစ်ဦးသဘောတူ "

"ရှင့်ပါးစပ်ပိတ်ထား ကျွန်မ ဘဝမှာ

မောင်တစ်ယောက်ကလွဲပြီး

ကျန်တဲ့ကောင်တွေကို အထင်ကိုမကြီးတာ

ရှင့်ကိုလည်း လူကြီးလူကောင်းထင်ထားတာ

ရှင်က မောင်ပြောသလို ကလိပ်ကကျစ်လူ

အောက်တန်းစား ရှင်အခုလိုလုပ်လို့

လက်ထပ်မယ်မထင် ကိုယ်ကိုကိုယ်

သက်သေပြစ်မယ်"

ငိုလည်းငို သူမရှေ့က

လူကိုလည်းလက်ညှိုးထိုးကာ

သူမဘာဝမှာမထွက်ဘူးတဲ့

စကားလုံးတွေတောင်

ရှုံရှာလွန်းလို့အလွယ်တကူပြောထွက်ကုန်သည်

။သူမ ရှိုင်းထက်မြတ်ကိုပြောနေရင်း

မောင်သူမကိုပြောလေ့ရှိတဲ့စကား

*ဒီလူဘာစောက်ချိုးချိုးနေတယ်ဆိုတာ

မောင်သိတယ်*တဲ့

နားထဲပြန်လည်ကြားယောင်လာရင်း

သူမတို့နှစ်ယောက်ရဲ့

ကံကြမ္မာကိုမတွေးရဲတော့လောက်အောင်ပင်။

"တော်လိုက်တော့

သဘာဝပန်းညည်းငြင်းရဲ့ငြင်းကြည့်

ဓာတ်ပုံရိုက်ထားတာတွေဖြန့်ပြီး

နေလက်ရာမိသားစုကို အရှက်ခွဲပြစ်မယ်"

"ဒေါ်လေး !!! ဒါဒေါ်လေးတို့ အကြံတွေလား

ဘာလို့လည်း ဒေါ်လေးတို့ကိုဘာ

ဒုက္ခပေးနေလို့လည်း သမီးလက်ထပ်ပြီးရင်

ဒီအိမ်ကထွက်သွားတော့မဲ့သူပါ

ဘာလို့အဲလိုလုပ်ရက်ရတာလည်း ဟင့် ဟီး

မောင်ကဘာအပြစ်လို့လည်း

ဘာလိုသူ့ကိုခုထုံးနေကြတာလည်း ဟင့်ဟီး

လုပ်ကြ ကြိုက်သလိုလုပ် ကျွန်မဘဝကို ရှင်တို့

စေညွှန်းရာပေါ့ ဒါပင်မဲ့ မောင့်ကိုမထိနဲ့

သူကိုထိတာ အကုန်လုံးကိုသက်ပစ်မှာ ဟင့်

ဟင့် ဟီး "

သူမ လက်လျော့လိုက်ပြီ သူမဘဝကို

သူမလက်လျော့လိုက်ပါပြီး

LayNge

သူမအခုအချိန်မှာတက်နိုင်တာ

မောင့်သိက္ခာတရားကို ကာကွယ်ရုံမှတစ်ပါး

ကျန်တာသူမမှာမရှိတော့ပြီ။ချစ်တယ်

မောင်ရယ် အရမ်းချစ်လွန်းလို့ ဒီဘဝမှာတော့

တန်ဖိုးမရှိတော့နဲ့ ဒီမိန်းမကို

မုန်းလိုက်ပါတော့မောင်ရယ်။မောင်

ချစ်တာထက် ပိုမချစ်ခဲ့ရင်တောင် မောင်

သိက္ခာကိုကာကွယ်နိုင်တဲ့ မောင့်ရဲ့

အမုန်းခံတစ်ယောက်တော့ဖြစ်ခွင့်ပေးပါကွယ်။

~~~~~~~~~~~~~~~
~~~~~~~~~~~~~~~

" မ ရေ မောင်တို့လာပြီ"

ဆိုတဲ့စကားသံနှင့်အတူ အိမ်ထဲကိုဝင်လာတဲ့ မောင်နဲ့ သူ့မိသားစု သူငယ်ချင်းတွေ။သူမမောင့်ကိုတွေ့တယ်ဆို မျက်ရည်တွေက ကျလာကာ ရင်ဆိုင်ရတော့မဲ့ အဖြစ်ဆိုးကြီးကို တင်းခံနေရသည်။မောင်က ရှပ်လက်ရှည် အဖြူလယ်ကတုံး နဲ့ ပုဆိုးအဝါရောင်လေးကိုဝတ်ဆင်ထားသည်မှာ

အသားဖြူတဲ့မောင်အတွက် ခြေဖမိုကအစ

သေွးကြောလေးတွေစိမ်းနေသည်။

သူတို့ဝင်လာတယ်ဆို မက

ပြင်ဆင်ထားခြင်းမရှိတဲ့အပြင်

မျက်ရည်တွေကျပြီး

သူ့ထင်မှတ်မထားတဲ့သူကိုပါတွေ့လိုက်ရတာ

ကြောင့်.......

"ခင်များ ကျူပ်ပွဲကိုဘာလာလုပ်တာလည်း"

ရှိုင်းထက်မြတ်ထိုင်ရာကနေထပြီး

နေရှေ့မှက်တပ်သွားရပ်ကာ....

"ဒါမင်းပွဲလား ငါ့ပွဲလားသေချာကြည့်ပါဦးကွ

သဘာဝပြောလိုက်လေ ဇနီးလောင်းလေးရာ"

"ဘာကွ မင်းစောက်ပါးစပ်က

ဘာစကားပြောတာလည်း ဟမ်"

"ကြားတဲ့အတိုင်းပဲ"

ဒီစကားကိုထပြောလိုက်တဲ့သူကတော့တစ်ခြား

သူမဟုတ် သူ့သိပ်ချစ်ရတဲ့ သူမ။

"မ "

"ကိုရှိုင်းထက်မြတ် ပြောတာမှန်တယ် အခု

ရပ်ကွက်လူကြီးတွေ က ငါ နဲ့

သူကိုစေ့စပ်ပေးနေကြတာလေ"

သူမထဘီစလေးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင်စုပ်ပြီး

ရင်ထဲကမပါတဲ့စကားလုံးတွေကို

မောင်မုန်းသွားအောင် ပြောနေရတာ

သူမနှလုံးသားတစ်ခုလုံး ရစရာမရှိအောင်

ကွဲကြေလျက်။

နေကတော့ သူမလက်ကလေးကိုဆွဲကာ

သူမရှေ့ကို ဒူးထောက်ချလိုက်တော့ မိဘတွေနဲ့

သူငယ်ချင်းတွေမှာ ....

"သား"

"သားရယ်"

LayNge

"ဟာ မင်းကွာ "

"နေ ဒီကောင်"

အလဲလဲအပြိုပြိုဖြစ်နေတဲ့
နေကိုကြည့်ကာမဲ့ပြုံးပြုံးနေတဲ့ ရှိုင်းထက်မြတ်။

"မ ရယ် မောင်လုပ်ခဲ့တာတွေက
မအကြိုက်မပါလို့လားဟင်
အခုလက်မထပ်ချင်သေးလို့လား

ပြောပါမှာရယ် မကြိုက်သလိုလုပ်ပေးမယ်

ဒီလိုကြီးတော့ မောင့်ကိုမရက်စက်ပါနဲ့ဗျာ နော်

"

ဒူးထောက်ပြီး

သူ့ကိုမထားခဲ့ဖို့ပြောနေတဲ့မောင့်ကိုကြည့်ပြီး

သူမနှလုံးသားကို

ဆွဲထုတ်သွားသလိုခံစားနေရကာ

အံကြိတ်ထားတာတောင်မျက်ရည်တွေက

တားမရဆီးမရကြလာတော့သည်။

"ငါ့မင်းကို လက်မထပ်နိုင်ဘူး နေမင်းလက်ရာ"

သူမရဲ့ရှင်းလင်းပြတ်သားတဲ့အသံတစ်ခုဟာ

သူ့ရင်ထဲ

မီးတောက်ကြီးတစ်ခုလိုပူလောင်နေပြီး

နှလုံးသွေးတွေကလည်း တစ်စက်စက်နဲ့

ကျနေတော့သည်။သူမစကားအဆုံးသူ့ဆွဲထား

တဲ့ သူမလက်ကိုလွှတ်ပေးလိုက်ကာ

ခေါင်းကိုအောက်ကိုငုံ့ချလိုက်တာကြောင့်

မျက်ရည်စက်တွေဟာ

ကြမ်းပြင်ပေါ်ကိုကျကုန်သည်။သူယောကျာ်းတ

နဲ့

သူသိပ်မုန်းပါတယ်ဆိုတဲ့ကောင်ရဲ့ရှေ့မှာတောင်

ဒူးထောက်ပြီး

သူ့ကိုထားမသွားဖို့တောင်းဆိုတာတောင်

အပြတ်ငြင်းလိုက်တဲ့ မကို သူ့မမုန်းပင်မဲ့

သူချစ်တာကို အချစ်လို့မမြင်ခဲ့တာကြောင့်

ဒေါသဖြစ်ကာ ဒူးထောက်ရာကထလိုက်သည်။

"ကျုပ်အချစ်က

ခင်များအပေါ်လိုအပ်ခဲ့တယ်ဆိုတာထက်

မလုံလောက်ခဲ့ဘူးထင်ပါရဲ့...ဒီတစ်ခါနောက်ဆုံး မေးမယ် မောင်ဆီပြန်လာခဲ့"

လို့ပြောတော့

သူမကာရှိုင်းထက်မြတ်အနောက်တောင်ဝင်သွား သေးသည်။

"ခင်များကို သိပ်ချစ်လွန်းလို့ ခင်များတို့ဘယ်လိုအခြေအနေထိဖြစ်လို့ ချက်ခြင်းကြီး စေ့စပ်ပွဲကောက်လုပ်တာတောင် ခင်များကို ဒူးထောက်ပြီး လာပါလို့

ကမ်းနေတဲ့ကျုပ်လက်ကို ခင်များ
မျက်ကွယ်ပြုရက်တယ်ဗျာ"

"..........."

*မျက်ကွယ်ပြုရက်တာ မဟုတ်ပါဘူးမောင်ရယ်
မောင်နဲ့မထိုက်တန်တော့တဲ့ပန်းမို့
နောက်ဆုတ်လိုက်ယုံလေးပါ
မောင့်အတွက်ပဲဖြစ်တည်လာတဲ့ ပန်းတစ်ပွင့်
ဒီဘဝမဟုတ်ရင်တောင်
နောင်ဘဝတော့ဖြစ်ချင်ပါသေးတယ် * လို့

LayNge

သူမပြောလိုက်ပင်မဲ့ လက်တွေ့မှာတော့

မောင်ကိုပြောဖို့ရာစကားလုံးများရှာမရတော့။ဒီ

ထက်ရက်စက်တဲ့ စကားလုံးတွေနဲ့ သူမ

မှသူမဖြစ်နေတဲ့ မောင့်နှလုံးသားကို

သူမနိုပ်စက်ဖို့ အားအင်တကယ်မရှိလေပြီ။

နေအစား ခံပြင်းလာတဲ့ ငြိမ်းထက်က.....

"နေမင်းလက်ရာ မင်းပါးစပ်အနေတာလား ဟမ်

ပြောပလိုက်

မင်းစိတ်ထဲခံစားနေရသလိုပြောလိုက်စမ်းပါ

ကွာ.....သစ္စာမရှိတဲ့မိန်းမ....မင်းအချစ်နဲ့မတန်
တဲ့မိန်းမ ကို ဘာရပ်ကြည့်နေတာလည်း "

ကျော်သူရ နဲ့ ကျော်မျိုးထူးကလည်း....

"မင်းတော်တော်ကို ဒီမိန်းမရဲ့
အချစ်နွံ့တဲ့ကျသွားတာပါလားကွ
မင်းအခုဒူးထောက်တာတောင်မင်းဆီပြန်မလာ
တဲ့ မိန်းမကို ဘာလို့
လာပါထပ်ခေါ်နေတာလည်း...မင်းမိဘတောင်
မင်းဒူးထောက်ဖူးလို့လား ဟမ်

မင်းဒီမိန်းမကိုဒူးထောက်တာဘယ်နှစ်ခါရှိပြီလ
ည်း ငါ့တို့သိတာရော မသိတာရော
ရေတွက်လို့တောင်ရရဲ့လား ဟမ် မင်းပြော"

"သဘာဝပန်း ခင်များကိုလေ ဒီနွားက
သိပ်ချစ်တာ စောက်ရမ်းချစ်တာ
သူ့ဘဝမှာဆိုးချင်ဆိုးမိုက်ချင်မိုက်ခဲ့လိမ့်မယ်
သူ့ဘဝရဲ့ပထမဆုံးဖြစ်တည်လာတဲ့ အချစ်ကို
ခင်များကရိုက်ချသွားတာ
ငြိမ်းထက်ပြောတာမှန်တယ် ခင်များကလေ

နေမင်းလက်ရာ အချစ်မပြောနဲ့
ဂရုစိုက်မှုနဲ့တောင်မတန်ဘူး တောက်စ် "

ကျော်မျိုးထူး

သူငယ်ချင်းဖြစ်သူခံစားနေရတာကိုမကြည့်ရက်စွာ ဟိုခွေးသားနောက်မှာပုံးနေတဲ့ မိန်းမကို လက်ညှိုးထိုးကာပြောလိုက်သည်။သူတို့မှာတော့ သူမနဲ့သာလက်ထပ်သွားရင် သူတို့သူငယ်ချင်းဘဝလေးအရင်လိုမဆိုးတော့ပဲ တည်ငြိမ်နိုင်မယ်ထင်ခဲ့တာ။အခုတော့ ဒီမိန်းမကြောင့် သူတို့သူငယ်ချင်း

ဘဝရေစုန်မြောတော့မှာကိုသူတို့လက်မခံနိုင်။ဒီ
ကောင်မှာ ဘာလိုအပ်ချက်ရှိလို့လည်း
ရုပ်ရည်ကြည့်မလား ငယ်ရွယ်မှုအရှိန်နဲ့
သူ့အကောင်ထက်အများကြီးသာသေး
ပညာတက် ဥစ္စာပေါ်ရုပ်ချောပညာတက်ဆိုတာ
သူလိုလူမျိုး။မိန်းကလေးအများစု
စံထားတဲ့ယောကျ်ားတစ်ယောက်ရှိသင့်တာအ
ကုန်ရှိတဲ့ကောင်။ချစ်တက်တဲ့နေရာမှာလည်း
သူတို့တောင်အမြင်ကတ်သည်။ဒီကောင်တော့မ
သိ ဒီကောင်ချစ်ပုံကိုကြည့်ပြီး

ရလာမဲ့ဒဏ်ရာကလည်း
မသေးနိုင်တာသူတို့သိသည်။

အံ့ လိုအေးပြီး လူကြီးဆန်တဲ့သူတောင်
မိုင်သူငယ်ချင်းလုပ်ရက်ကို အံ့သြမိသလို
ဒေါသလည်းထွက်မိသည်။မိုင်ကလည်း
မနက်ကတည်းက အရေးကြီးကိစ္စနဲ့
သွားစရာရှိတယ်ဆိုတာ ဒီကိစ္စတဲ့။အံ့ ထိုင်နေတဲ့
မိုင်ကို ကြည့်လိုက်တော့
တစ်ခုခုကိုစိတ်မကောင်းဖြစ်နေပုံပေါ်သည်။

မျက်နာဖွေးဖွေးမှာ အနီရောင်ဘက်သမ်းနေပြီး နီရဲနေတဲ့မျက်လုံးအစုံဖြစ်သူမကိုကြည့်ကာ.....

""ခင်များကို

ကျူပ်ရက်ရက်စက်စက်တွေပြောချင်ပင်မဲ့

ဒီစောက်သုံးမကျတဲ့နှလုံးသားက

ပြောခွင့်မပြုဘူး "

ဟုဆိုကာ သူ့ဘယ်ဘက်ရင်အုံကို ထုပြသည်။

သူပုံစံကိုကြည့်ကာ မိဘနှစ်ပါးရော

သူငယ်ချင်းဖြစ်သူတွေမှာလည်း

စိတ်မကောင်း။သူကတော့

ကူကယ်ရာမဲ့နေတဲ့လူတစ်ယောက်လိုဖြစ်နေသ

ည်။အားလုံးသူ့ကိုကြည့်နေတုန်းသူ

ထိုနေရာကနေ လှည့်ထွက်လာခဲ့တော့သည်။

*

သူလှည့်ထွက်သွားတယ်ဆို

သူမလက်ကလည်းသူကို

လက်ဆွဲဖို့ပြင်လိုက်သလို

နှုတ်ဖျားလေးကလည်း....

"မောင် "

"အဟက် "

သူမက *မောင်*ဟုခေါ်လိုက်တာကြောင့် ငြိမ်းထက်က ထရီသည်။

"မောင် ဟုတ်လား ခင်များကျုပ်သူငယ်ချင်းကို ဒီထက်ပိုနိပ်စက်ချင်သေးလို့လား!!!"

ဒေါသသံတွေစွတ်လက် ငြိမ်းထက်
သူမကိုအော်ပြောလိုက်သည်။

"ငါ့က မင်းကို နေမင်းလက်ရာကို
ထိန်းကွပ်ပေးနိုင်တဲ့သူလို့ သတ်မှတ်ခဲ့တာ
တကယ်တော့ မင်းက သူကို
ဒဏ်ရာပေးမဲ့သူမှန်းသိခဲ့ရင်
ငါ့အစကတည်းကတားခဲ့တယ် "

လို့တစ်ချိန်လုံး ဘာမှဝင်မပြောတဲ့
အံ့ကပြောလိုက်သည်။

မိုင်လည်း အနေအေးပါတယ်ဆိုတဲ့

ကိုတောင်ဝင်ပြောလာပြီမို့ သူမ

သဘာဝရှေ့ကကွယ်ကာရပ်လိုက်ပြီး....

"တော်ပါတော့ တော်ပါတော့

ဒီလောက်ပြောရကျေနပ်ရောပေါ့ ဟင့် ဟီး "

"တော်ပါတော့ ဟုတ်လား မိုင်

အေးငါတို့ကပြောပဲပြောတာ နေမင်းလက်ရာက

မင်းသူငယ်ချင်းမရှိရင် သေမှာကွ သေမှာ

မင်းတောင်ပြောဖူးပါသေးတယ်

နေမင်းလက်ရာအချစ်ကိုငါမမှီဘူးလို့

ဟုတ်တယ်မမှီဘူး သူလို

ရှုးလောက်အောင်ချစ်တဲ့ ကောင်ကိုကြတော့

မင်းသူငယ်ချင်းလို မိန်းကလေးတွေက

တန်ဖိုးထားလို့လား ပြောစမ်းပါ "

အံ့စကားအဆုံး ထွက်သွားတဲ့နေကို

သတိရကာ ကျော်မျိုးထူးတို့

3ယောက်အကုန်လုံးကို ဘာမှမပြောနိုင်ပဲ

အပြင်ကို ပြေးထွက်သွားကြသည်။ဒီကောင်က

ပြောလို့ရတာမဟုတ် သူမမရှိရင်
သေနိုင်တဲ့ကောင်မို့
ဒင်းကိုလိုက်ရှာဖို့ပြင်ရတော့သည်။

~~~~~~~~~~~~~~~

ဖြန်း ဖြန်း ဖြန်း

သူမ မိုင်တို့လင်မယား နဲ့ မောင့်မိဘတွေ
ပြန်သွားတယ်ဆို ရှိုင်းထက်မြတ်ပါးကို
၃ချက်ဆင့်ရိုက်ပလိုက်သည်။ဘာလို့ဆို

Lay Nge
~~~~~~~~~~~~~~~

မိုင်ယောကျာ်းကမပြန်ခင် မောင်ကားတိုက်မှုက သူလုပ်ခိုင်းတာလို့ပါတစ်ခါတည်းပြောသွားတာကြောင့် သူမမောင့်အသက်ကိုပါ ရန်ရှာထားတဲ့သူ့ကိုအခုအချိန်မှာ
သက်ချင်စိတ်တွေဖြစ်နေကာ
သူမရင်ဘက်ထဲမှာတော့
သူ့အတွကအမုန်းတရားများသာရှိသည်။

"နင့်ကြောင့်
နင့်လိုမကောင်တဲ့ကောင်နဲ့ပက်သက်မိတဲ့
ငါ့ကြောင့် ဘာအပြစ်မှမရှိတဲ့

မောင်ကကြားထဲကနေ အသက်အန္တရာယ်ရော သူ့နှလုံးသားတစ်ခုလုံးပါ ဆုံးရှုံးသွားရတာ ပြီးတော့ ဒေါ်လေး တို့ကြောင့် သမီးဘဝကို ဒီလောက်ပဲ နောက်ယှက်လိုရမယ် နောက်ဆို သမီးနဲ့မပက်သက်နဲ့"

"ညည်းကိုကျုပ်တို့က လင်ကောင်းသားကောင်း"

ဒေါ်ညိုစိမ့်စကားမဆုံးခင်

"မောင်က ရောဘာဖြစ်နေလို့လည်း

ဆေးစွဲနေလို့လား အလောင်းကစားသမားလား

အရက်သမားလား ဒါမှမဟုတ်

ဒေါ်လေးတို့အကြောင်းကို

အမှန်ပြောနေလို့လား"

"ဘာ !"

"ဟုတ်တယ် မောင်က

ပွင့်လင်းတယ်အရာရာကိုမြင်တဲ့အတိုင်းပဲပြော

တယ် မလိမ်ညာတက်ဘူး ဒေါ်လေးတို့က

အာနဲ့လုပ်စားတဲ့ ဒီလူအလိပ်အညာတွေပဲယုံ
ဘယ်လို ယောကျ်ားမျိုးဖြစ်ဖြစ်
မောင်လောက်ကိုအထင်မကြီးတာ
ရှိုင်းထက်မြတ် ကသမီးအတွက်တော့ ဒုတိယ
နှိုင်းတုဘုရင်ပဲ"

သူမရင်ထဲခံစားနေရတဲ့အတိုင်းပွင့်ထွက်လာ
တော့သည်။

ထက်မြတ်
သားကသူကြိုက်တဲ့မိန်းကလေးကတောင်းရမ်း

LayNge

ဖို့ခွင့်ပြုလိုက်ပြီဟုဖုန်းဆက်တာကြောင့်
သားပို့လိုက်တဲ့လိုက်တဲ့လိပ်စာအတိုင်းကားရပ်
လိုက်ပြီး ခြံထဲဝင်လာလိုက်သည်။ဒါပင်မဲ့
အိမ်ထဲဝင်ဝင်ခြင်းမြင်လိုက်ရတာကြောင့်......

"သူ...သူမ"

￼

❁နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း❀

Part_32

"သူ...သူမ "

ထက်မြတ်သူမထင်ထားတဲ့သူကိုတွေ့လိုက်ရ
တာကြောင့်
သူအံ့ဩသွားရသည်။သူရှာနေခဲ့တာဘယ်လော
က်တောင်ကြာနေခဲ့ပြီလဲ။သူ သားတို့သား
ခြေလှမ်းကျဲတွေလျှောက်သွားပြီး ဒေါ်ညိုစိမ့်
ရှေ့မက်တပ်ရပ်လိုက်သည်။

ဒေါ်ညိုစိမ့်လည်း သူမရှေ့မှက်တပ်လာရပ်တဲ့ သူ့ကိုကြည့်ကာမျက်လုံးလေးအပြူးသားဖြစ်ကာ. ...

"နင် နင် ထက်မြတ် "

"အင်း ငါ "

"နင်က ဒီကလေးနဲ့ "

Lay Nge

"အဲတာ ငါ့သားလေ....ဒါနဲ့ ပိတောက်ရောဘယ်မှာလည်း ပိတောက်ဝါ ဘယ်မှာလည်း"

ပိတောက်ကို အခုအချိန်မှလာမေးနေတဲ့ ထက်မြတ်ကိုမျက်ရည်လေးအဝိုင်းသားနဲ့ ဒေါ်ညိုစိမ့်ကြည့်ကာ....

"နင် ငါ့ညီမကို စားပြီးနားမလည်သလိုလုပ်ပြီးသွားတော့မှ ဘာလို့လာမေးနေတာလည်း ဟမ်"

"မဟုတ်ဘူး နှင်ထင်နေသလိုမဟုတ်ဘူး

အဲ့နေညက သူမ နဲ့ ငါမှားပြီးတော့တာဝန်ယူဖို့

ငါကြိုးစားပါတယ်ဟာ အိမ်ပြန်ရောက်တော့

သားလေးကအရမ်းနေမကောင်းနေတော့ ငါ

သားအမေကို

ဒီစကားထွက်ဖို့မဖြစ်နိုင်ခဲ့ဘူး...ဒါပင်မဲ့

ငါသားနေကောင်းတယ်ဆို

သူမကိုဖွင့်ပြောခဲ့တယ် ဒါပင်မဲ့

သူမကမကျေနပ်တော့ ပိတောက်ကိုသွားတွေ့ဖို့

ကားနဲ့ထွက်သွားရင်း လမ်းမှာ

ကားတိုက်ပြီးပွဲခြင်းဆုံးသွားတော့

သားကငယ်သေးတော့ စောင့်ရှောက်ရမှာမို့

ငါမလာခဲ့တာပါ

ငါလာရှာတော့နင်တို့အရင်ကနေရာမှာ

မရှိတော့ဘူးလေ...အဲ့ကလူတွေပြောပြသလော

က်တော့ ပိတောက်မှာကိုယ်ဝန်ပါသွားတယ်တဲ့

သူတို့သားအမိဘယ်မှာလည်း

ငါတာဝန်ကျေချင်တယ် ငါ့ကိုပြောပြပါ "

ဒေါ်ညိုစိမ့်

ထက်မြတ်ပြောနေတာကိုနားထောင်အပြီး

သူညီမကိုအဲ့လိုလုပ်သွားတဲ့သူ့ကိုမုန်းတာနဲ့ သူ့သွေးသားဖြစ်တဲ့ တူမလေးအပေါ် အခုအချိန်ထိဒုက္ခပေးနေခဲ့တာပင်။သူမလုပ်ရက်တွေအတွက် အချိန်လွန်မှနောင်တရကာ ငိုကျွေးလိုက်ပြီး...

"ထက်မြတ် နင်ပြောတဲ့ ငါ့ညီမ ပိတောက်ဝါဆုံးတာ 26နှစ်ရှိပြီ "

"ဘယ်လို "

LayNge

"ဟုတ်တယ် ညီမလေးဆိုးသွားပြီ ဒါပင်မဲ့ နင့်သွေးသားကတော့အခုအချိန်ထိရှိသေးတယ် "

"ဘယ်မှာလည်း ဘယ်မှာလည်း"

"နင့်သားဘေးမှာရပ်နေတဲ့ ကောင်မလေးက နင်နဲ့ ပိတောက်ဝါရဲ့သမီး သဘာဝပန်းတဲ့"

"ဟင် "

LaNge

"ဗျာ"

ထက်မြက်ဝမ်းသာသွားက သမီးကို

ဖက်ဖို့အလုပ်

သမီးကအဖက်မခံပဲရှောင်သွားသည်။

ရှိုင်းထက်မြတ်က နားမလည်စွာနဲ့...

"သူ သူမက "

Lay Nge

"ထက်မြတ်က သားအဖေဆို သဘာဝပန်းက သားညီမပဲ"

ရှိုင်းထက်မြတ်

နားထဲသံရည်ပူတွေစီးဝင်သွားရသကဲ့သို့ ရင်ဘက်ကြီးတစ်ခုလုံးနဲ့ ဦးနှောက်ထဲမှာ ညီမ ကို မယား အဖြစ်ပေါင်းသင်ချင်နေတဲ့သူ့စိတ်ကို သူပိုရွံလာသည်။

ထက်မြတ် သမီးဖြစ်သူက

သူ့ကိုလက်မခံတာကြောင့်

သားဘက်လှည့်ကာ...

"သား နဲ့ လက်ထပ်မဲ့မိန်းကလေးကဘယ်သူလဲ"

ဖေဖေက သူ့ကိုထိုမေးခွန်းမေးလာတာကြောင့်

သူဖေဖေရှေ့ဒူးထောက်လိုက်ကာ သူမ

အဒေါ်တွေနဲ့ ပူးပေါင်းပြီး

သူမသူ့ချစ်သူလက်ထဲက စေ့စပ်ခါနီး

အပိုင်းသိမ်းဖို့လုပ်ခဲ့တာတွေကိုပြန်ပြောပြလိုက်သည်။

ထက်မြတ် သားဖြစ်သူစကားတွေနားထောင်ပြီး ဒေါသထွက်လာကာ သူ့ရှေ့ဒူးထောက်နေတဲ့သားဖြစ်သူကို ဆွဲထိုးလိုက်တော့သည်။သူတစ်သက်လုံး ဆုံးမပဲ့ပြင်လာတဲ့သားကဒီလိုလူမျိုးဖြစ်နေတာ သူမယုံနိုင်။သမီးကိုမှမဟုတ် တစ်ခြားမိန်းကလေးဆိုလည်း ဒါဟာလုပ်သင့်တဲ့ လုပ်ရပ်မဟုတ်။

AYMe

ခွပ်

"မင်း

ဘယ်လိုအောက်တန်းကျတဲ့စိတ်ဓာတ်တွေရှိနေ
တာလည်း မင်းအဖေအဖြစ်ရှိနေရတာ
ငါရှက်တယ်ကွ"

"သား တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ
သားလုပ်ရက်တွေမှားသွားပါတယ် သား

LayNge

နေမင်းလက်ရာကိုပြိုင်ချင်စောနဲ့

အကုန်လုပ်မိလုပ်ရာလုပ်မိတာပါ "

"မင်း သမီးကို ဘာမှမလုပ်ခဲ့ဘူးမဟုတ်လား"

"သား ကျိန်ဆိုလည်း ကျိန်ရဲပါတယ်ဗျာ

သူမဘေးနားလှဲပြီး

ဓာတ်ပုံရိုက်ခဲ့ရုံကလွဲတစ်ခြားမရှိခဲ့ပါဘူး"

"သမီးကို ပြန်တောင်းပန်လိုက်..."

ထက်မြတ်စကားမဆုံးသေးခင် ....

"တောင်းပန်တိုင်းတာကျေကျေဆို အခုရှင်တို့ကို ကျွန်မတောင်းပန်တယ်
ကျွန်မချစ်သူပြန်ခေါ်ပေး မောင့်ကို ကျွန်မဆီပြန်ခေါ်ပေးပါ"

သူမအခုအချိန်မှပေါ်လာတဲ့
မေမေကိုထားသွားတဲ့ အဖေဆိုတဲ့ လူကိုလည်း
သူမမလို့ချင်ပါဘူး။
ဘယ်သူဆီမှတောင်းပန်စကားလည်းမလိုချင်

တော့ဘူး။သူမလိုချင်တာက သူမအပေါ်ဘဝ

နဲ့ရော အသက်နဲ့ပါ ပုံချစ်တဲ့

မောင်ကိုပဲပြန်လိုချင်တယ်။

ဒေါ်ညိုစိမ့်လည်း

အဖြစ်မှန်တွေသိသွားပြီးနောက်

သဘာဝကိုကြည့်က

မျက်ရည်လေးကျကာဖြင့်.....

"ဒေါ်လေးတို့

သမီးအဖေအပေါ်မကျေနပ်တာကြောင့်

သမီးလေးကိုနိုင်ခဲ့မိတယ် ခွင့်လွှတ်ပေးဖို့
မတောင်းဆိုဝံ့ပါဘူး ကွယ်"

"ဒေါ်လေးတို့
ဘာပဲလုပ်လုပ်သမီးအမြဲခွင့်လွှတ်ခဲ့တယ်
ဒီတစ်ခါတော့မရဘူး
သမီးဘယ်သူကိုမှခွင့်မလွှတ်ဘူး မောင် နဲ့
ကျွန်မ နာကျင်ရသလို ရှင်တို့လည်း....ဟင်း:::"

သူမစကားမဆုံးခင် မူးပြီး
လဲချကာသတိလစ်သွားတာကြောင့်

အားလုံးပြာပြာသလဲဖြစ်ကာ ဆရာဝန်ခေါ် ပြီး စစ်ဆေးလိုက်တော့....

"ဟို လူနာကအမျိုးသားကဘယ်သူလဲ"

ထိုအခါအကြောင်းအရာကိုနားလည်သယောင် ရှိတဲ့ ထက်မြတ်ကာ ....

"သမီး အမျိုးသားက နိုင်ငံခြားမှာ အခုသမီးကဘာဖြစ်တာလဲ"

ထိုအခါက Doctor က...

"လူနာက ကိုယ်ဝန်ရှိနေတာပါ "

"ဗျာ "

"ရှင် "

"ဂုဏ်ယူပါတယ်နော်"

Lay Nge

Doctor က သူမကိုကြည့်ပြီး

ပြောနေတာကြောင့်

သူမမျက်ရည်ကျနေတဲ့ကြားကပြုံးကာ...

"ဟုတ်ကဲ့ကျေးဇူးတင်ပါတယ် "

"ရပါတယ် "

သူမ အကုန်လုံး Doctor ကို အိမ်ပြင်ထွက်ပြီး

စကားပြောနေတုန်း

စိတ်ကိုအခိုင်မာဆုံးဖြတ်က luggage

အိတ်ထဲကို သူမ အဝတ်အစားတွေ

သူမလိုအပ်မဲ့စာရွက်စာတန်းတွေနဲ့

လိုအပ်တာတွေကိုအကုန်စုထည့်ကာ

အခန်းကိုထွက်လာတော့

ထိုင်ပြီးစကားပြောနေတဲ့သူတွေထရပ်ပြီး

သူမအနားလျှောက်လာကာ....

"သမီး ဘယ်သွားမလို့လည်း သမီးဒီလိုနေရတာ

အဆုံးသတ်ချိန်တန်ပါပြီ ဖေဖေတို့နဲ့လိုက်နေပါ"

"ဟင်အင်း သဘာဝနဲ့ မောင်ကို ခွဲတဲ့လူတွေနဲ့ တစ်အိမ်ထဲမနေနိုင်လို့ထွက်သွားမှာ မတားပါနဲ့"

ထက်မြတ် သမီးအပြောကြောင့် စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားရပင်မဲ့ ...

"သမီးကိုယ်အခုမှပြန်တွေ့တာ သမီးဘဝကို ဖေဖေတို့တာဝန်ယူပါရစေသမီးရယ် သမီးကောင်လေးကိုလည်း ဖေဖေတောင်းပန်ပေးမယ်"

သူမ ထက်မြတ်အပြောကို

ခေါင်းရမ်းလိုက်ပြီး....

"အခုအချိန်ကစပြီး ဒေါ်လေးတို့ရော

အန်ကယ်တို့ရောက ကျွန်မအတွက်မသိခဲ့ဘူးတဲ့

သူစိမ်းတွေဖြစ်သွားပြီး ကျွန်မဘဝကို

ဒီလောက်ဒုက္ခပေးရတော်လောက်ရောပေါ့

ဗိုက်ထဲက မောင့်ရင်သွေးလေးကိုလည်း

ကိုယ့်ဘာသာရအောင်မွေးမှာ တကယ်လို့

အန်ကယ်က သား

သမီးအဖြစ်အသိအမှတ်ပြုတယ်ဆိုရင်

သဘာဝသွားမဲ့ လမ်းကိုပိတ်မထားပါနဲ့"

"ဟုတ်ပြီ သွားခွင့်ပေးမယ် ဒါပင်မဲ့

သမီးဒုက္ခရောက်ရင် ဆက်သွယ်လိုက်ပါ

ဖေဖေရှိတယ်"

သူမ ဆက်ငြင်းနေရင်

ဒီနေရာမှဆက်ရှိနေမှာဆိုးတာကြောင့်အသာ

ခေါင်းငြိမ့် ပြီး

သူမတွက်အရိပ်ဆိုးတွေသာရှိခဲ့တဲ့ ဒီအိမ်

ဒီရပ်ကွက်ကလေးထဲကနေအပြီးတိုင်ထွက်သွား ဖို့ သူမခြေလှမ်းစလိုက်တယ်ဆို တားဆီးမဲ့သူလည်း မရှိတော့ပေ။ဒီနေ့ရဲ့ ဖြစ်ရပ်ဆိုးကြီးကို သူမကြိုသိခဲ့ရင် မောင်နဲ့လက်ထပ်ခွင့်ကိုအရင်ကတည်းကလက် ခံပးမိမှာအမှန်ပင်။

~~~~~~~~~~~~~~~~

4 week later....

Lay Nge
~~~~~~~~~~~~~~~~

သူမ ဟိုအိမ်ကထွက်လာပြီး

တစ်ခြားနေရာတစ်ခုမှာတိုက်ခန်းငှားနေပြီး

သူမရဲ့ရင်သွေးလေးရှိနေတာကြောင့် သူမ

ကျောင်းဆရာမအလုပ်ကနေထွက်လိုက်ကာ

သူမတို့နေတဲ့

တိုက်ခန်းအနီးအနားကကလေးတွေကို ခေါ်ကာ

ကျူရှင်ပြနေသည်။4ပတ်သာကြာသွားတယ်

မောင့်သတင်းက

မယ်မယ်ရရတစ်ခုမှမကြားရ။သူမမောင့်သတ

င်းကိုနားစွင့်နေရင် မောင့်ပျောက်ပြီး

2နှစ်ပတ်လောက်နေတော့

ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်းမှာယောကျာ်းလေးအလောင်း

တစ်လောင်းပေါ်တယ်ဆိုလို့

အဲ့အလောင်းသွားမကြည့်ခင်သူမမှာဘုရားစာ

တွေအထပ်ထပ်ရွတ်ပြီးမှသာ

သွားကြည့်နေတော့ ရုပ်ပျက်နေပေမဲ့

အသားရှိသေးတဲ့နေရာကာ

မောင့်အသားရည်လိုမျိုးမဟုတ်မှ

သူမရင်တွင်းကအပူကျခဲ့ရသည်။သူမအတွက်

မောင်ဘယ်နေရာပဲရောက်ရောက်အသက်အန္တ

ရာယ်သာမရှိဘူးဆိုပြီတာပဲ။သူမ

တစ်ခါတစ်လေကျရင်

မောင်ရင်ခွင်ထဲပြေးဝင်ချင်လောက်အောင်စိတ်ကျင်းကျပ်နေပင်မဲ့ ကလေးလေးကြောင့်သူမအားတင်းထားရသည်။သူမ ကလေးကို သူ့ဖေဖေ ကဘယ်လောက်ချစ်တက်ကြောင်း ဘယ်လိုတွေချစ်ကြောင်းပြောပြခြင်သေးသည်။

"သဘာဝ "

"ဟင် "

သူမ အစ်မသီရိရောက်နေတာကိုမေ့ပြီး

အတွေးတွေလွန်သွားတာပဲ။

"အစ်မသီရိ sorry နော်

သဘာဝအတွေးတွေလွန်သွားလို့ "

"သဘာဝ

ဒီမှာနေရတာအဆင်ပြေတယ်မဟုတ်လား

ဆရာမကြီး

သဘာဝအလုပ်ထွက်သွားတာနမြောနေတာ"

"သဘာဝလည်းမတက်သာတဲ့အခြေအနေမို့ပါ
ပြီးတော့ အစ်မသိရိလည်း
သဘာဝကိုစွတွေသိပါတယ်"

"လူတွေကသိပ်ကြောက်ဖို့ကောင်းတာ
သူများတွေချစ်ခြင်းကိုခွဲပြီး
သူတို့ကြပျော်နေနိုင်ရဲ့လား"

"သဘာဝ အခုအချိန်မှာအားတင်းထားတယ်
ကလေးလေးအတွက်

ကလေးကမောင့်အစားသဘာဝအနားမှာရှိနေ

တာ "

"ညီမလေး လိုအပ်တာတွေအကုန်ပြော

အစ်မအကုန်စီစဉ်ပေးမယ် သိလား

ဘာမှအားမငယ်နဲ့ အစ်မရှိတယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးပါနော်"

—

_

_

"အော့.....ဝေါ့....အော့ "

"နေ ညီမင်းကွာ အသဲကွဲတာနဲ့ပဲ
ဘာမှမစားတော့အန်ပြီပေါ့
မင်းဒုက္ခရောက်မယ်နော်"

"အော့....ဝေါ့....အော့ "

သူကတော့ RTကို ဘာမှပြန်မပြောနိုင်
ဘာမှမစားတဲ့အတွက် အန်တာလည်း
လေတွေကြီးပင်။သူ့မှာအသည်းကွဲရကြားထဲ
အေးဆေး Feel ရမယ်မရှိ US
ရောက်ကတည်းက အန်လိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်း။

"ဟင်းးး.."

LayNge

အန်ပြီးမောနေတဲ့ သူ့ကို RT က

ထမင်းစားခန်းထဲခေါ်လာပြီး

ထမင်းစားဖို့ပြင်ဆင်ပေးသည်။

"စားနည်းနည်းတော့ဝင်အောင်စားလိုက် "

"ကျွန်တော် စားချင်စိတ်မရှိဘူးဗျာ "

"အဲ့တာဆိုဘာစားချင်လည်းပြော"

"ကျွန်တော်ရောက်လာတာအစ်ကိုတော့အလုပ်ရှုပ်ပြီထင်တယ် "

"မရှုပ်ပါဘူးကွာ ကဲပြောဘာစားချင်လည်း"

သူစားချင်နေတာက.....

"သရက်သီး တို့ သံပရာသီတို့ ချည်တာမှန်သမျှအကုန်စားချင်တယ် "

နေ စကားကြောင့် RT

မျက်ခုံးတွေပါပင်တက်သွားရာ မသိရင်

ဗိုက်ကြီးနာဆွဲနေတဲ့အတိုင်းပဲ။

"အင်း ဟုတ်ပြီ ဒါဆိုခဏစောင့် အစ်ကို

သံပရာသီးတော့ရှိတယ် ငရုပ်သီးနဲ့

ချက်ပေးမယ်"

"အင်း ကျေးဇူးပါ "

"မလိုပါဘူးကွာ"

layNge

RT သူကိုပြောပြီး ချက်ပြုတ် ဖို့
ဝင်သွားသည်။သူလည်း RTသွားမှာ
ရင်ထဲခံစားနေရတာတွေအဆင်မပြေတာကြော
င့် သူပါးထက် မျက်ရည်တွေကို
တင်းခံမနေတော့ပဲလွတ်လပ်စွာစီးချစေလိုက်
သည်။ဒီအချိန်ဆို သူမက သူမဟုတ်တဲ့
တစ်ခြားသူတစ်ယောက်ရင်ခွင်ထဲမှာမေးစက်
နေပြီပေါ့။အဲ့အတွေးဝင်တိုင်း
သူနှလုံးသားလေးမှာ ဒဏ်ရာတွေက

အပ်ချစရာနေရာမရှိလောက်အောင်စုပ်ပြတ်နေပြီလေ။

"မောင့် နှလုံးသားတစ်စုံလုံးနဲ့ရင်းနှီးပြီး တည်ဆောက်ထားရတဲ့ မဘဝလေးပျော်ရွှင်အောင်နေပါ...တစ်နေ့နေ့ ကံမကုန်လို့ပြန်တွေ့ရင် ပြုံးနေတာလေးပဲမြင်ပါရစေ မောင် မှမင်းကိုမုန်းလို့မရခဲ့ပဲ မင်းပျော်ရွှင်နေတာကိုကြည့်ပြီးတော့ ကွဲအက်နေတဲ့ နှလုံးသားဒဏ်ရာတွေကို တစ်နေ့

အပြုံးလေးနဲ့ဆေးထည့်ပေးပါဦး...မပိုင်ဆိုင်ရ
လည်းဖြစ်တယ်လို့
မောင်ဘယ်တုန်းကမှမပြောဘူး
နောင်လည်းပြောမှာမဟုတ်ဘူး ကိုယ်ချစ်သူကို
ပိုင်ဆိုင်ချင်တာ အတ္တတစ်ခုဆိုရင် အဲတာ
မကိုချစ်လို့ဖြစ်တည်လာတဲ့ အတ္တ......မ အော့ "

သူစိတ်ထဲခံစားနေရသမျှဖွင့်ထုတ်နေတုန်း
အန်ချင်လာတာကြောင့်
ဘေစင်ကိုပြေးရပြန်ပါသည်။

"အော့....ဝေါ့....အော့"

သူ လေတွေအန်ပြီးတော့
သက်သာသွားတာကြောင့်
ထိုင်ခုံမှာပြန်သွားထိုင်လိုက်ပြီး
ပြောလိုက်သည်က.....

"xီးပဲ...Feel တာတောင် ကောင်းကောင်း မ
Feel ရဘူး"

3 years Later......

LayNge

"သားရေ မေမေဆီလာ

အန်တီကချစ်လို့သားကိုချီတာလေ"

အစ်မသီရိက သားကိုချစ်တာကြောင့်

သူ့ထိုင်ပြီးဆော့နေတာကို ကောက်ချီလိုက်လို့

စိတ်ဆိုးပြီး မျက်နှာကြီး

တည်တင်းနေလေသည်။

"တီတီက

သားကိုအဲ့တာကြောင့်ချစ်တာသားသိလား "

"တိဝူး"

"ဟယ် "

စကားလေးမပီကလာပီကလာနဲ့ သူမစကားကို မကျေမနပ်ငြင်းလေသည်။

"သားရေ လာ"

သူမ လက်ကမ်းလိုက်တော့ သားလေးက

အစ်မသီရိဆီကနေ

သူမဆီဆူပုတ်ပုတ်လေးနဲ့ပြန်လိုက်သည်။ဆူပု

တ်နေရတဲ့အကြောင်းအရင်းက

သူ့ကိုဆူလို့ပေါ့။

" နေနေ ရေ တီတီက သားလေးကိုချစ်တယ်"

"ရှစ်နဲ့ နေ လည်း တီကိုချစ်ဝူး "

lay Nge

လည်လိုက်တာမှ ကိုယ့်ကြည့်တော့

နှစ်နှစ်ကျော်လေးရှိသေး စကားကသာမပီတာ

သူများတွေစကားလာပြောရင်

တုန့်ပြန်ပြောပြီးသားပဲ။

နေတစ်စင်းလေးကို ချစ်တာမပြောနဲ့

ဒီအရွယ်လေးနဲ့ ဆံပင်လေးကို

နှဖူးပေါ် ဖြန့်ချထားပြီး

ပါးလေးကဖောင်းဖောင်းလေး

ဝတ်စားထားပုံလေးကာ T_shirt အဖြူပေါ်မှာ

shirt အပွလက်တိုလေးထက်ဝတ်ထားပြီး

ဘောင်ဘီလေးကလည်း

ဒူးအတိလေး။ရှူးဖိနပ်အမဲလေးကိုပါ

ဝတ်ထားပုံက တကယ်ကို သူ့အဖေ Type

လေး။မိဘနှစ်ပါးလုံးကဖြူတဲ့ဘက်ရောက်တာ

ဆိုတော့ သူ့တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ သားလေးကလည်း

နေနေ အစား

ဖြူဖွေးလို့ခေါ်ရမလိုပင်ဖြစ်သည်။နှုတ်ခမ်းလေး

ကလည်းနှင်းဆီဖူးလို ရဲရဲလေး။

"ဒါဆို အစ်မပြန်တော့မယ်

နောက်မှနေနေကိုလာခေါ် ဦးမယ်"

"ဟုတ် အစ်မသီရိ "

"လိုက်ဝူးဆို "

"အဟင်း "

သူမ မပြုံးချင်ပင်မဲ့ ဒီ 3နှစ်အတွင်းမှာ
သားလေးသာမရှိခဲ့ရင် သူမဟာ
ဒီလောကကြီးထဲမှာ
ရှိနေတော့မှာမဟုတ်။သားလေးကိုယ်ဝန်ဆောင်

Lay Nge

ထားတုန်းက ဘာပင်ပန်းဆင်းရဲမှ မခံရသလို

သားလေးမွေးတော့လည်း

အချိန်အကြာမယူလိုက်ရပေ။သူမသားလေးကို

မွေးတဲ့အချိန်အနားမှ

တစ်ယောက်ယောက်ကိုရှိစေချင်သည်။အဲသူ့

ဟာ မောင်ပဲဖြစ်သည်။မောင်

ဘယ်တွေရောက်ပြီး

ဘာတွေလုပ်နေမလဲ။မောင်ကိုမတွေ့မခြင်း

သူ့မရဲ့အပူတွေကလည်ငြိမ်းသေးမှာမဟုတ်။3

နှစ်ဆိုတဲ့

အချိန်ကာလာအတွင်းမှာသူမသိလိုက်တာတစ်ခုက....

"သိပ်ချစ်ခဲ့ကြလို့ထင်တယ် ကံကြမ္မာကပေါင်းခွင့်မပေးခဲ့ဘူး"

သူမတောင်အခုဆို အသက် 31 ထဲတောင်ဝင်နေပြီ မောင်လည်း အခုဆို 27နှစ်ဆိုတဲ့ တည်ငြိမ်တဲ့အရွယ်ရောက်နေပြီပေါ့နော်။မောင်ကို

သားလေးနဲ့အတူတူစောင့်နေတယ်သိလား။မတို့မိသားစုလေး
ဖြစ်နိုင်ရင်အတူတူနေချင်မိတယ်မောင်ရယ်။

OBJ

☼နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း❁

Part_33

"သဘာဝ လာပြီလား "

Lay Nge

"ဟုတ်ကဲ့ Manager နည်းနည်းနောက်ကျသွားတယ် သားလေးကညကကိုယ်နဲနဲပူလို့ပါ အခုတောင်သက်သာလို့ခေါ်လာခဲ့ရတာ"

Manager က သူကို ပြုံးပြကာ....

"နင်ဒီမှာလုပ်တာ စင်တာဖွင့်ကတည်းကနင်အလုပ်ဘယ်လောက်ကြိုးစားတယ်ဆိုတာငါသိပြီးသား နင့်သားကိုလည်း ဝန်ထမ်းတွေသာမက

LayNge

စင်တာလာတဲ့ customers တွေတောင်
ချစ်နေကြတာ နင့်သားဝတ်တဲ့
ကလေးဝတ်တွေဆို
ရောင်းမကုန်တာရှိလို့လားပြော"

"ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် "

"နောက်နှစ်ရက်နေရင် စင်တာတစ်ခုလုံးရဲ့ CEO
နိုင်ငံခြားကနေ ဒီမှာရုံးလာထိုင်တော့မှာ
အဲ့ကျပိုကြိုးစားသိလား ရာထူးတိုးအောင် "

LayNge

သူမတို့သားအမိအပေါ် စေတနာထားလွန်းတဲ့ Manager အစ်ကိုကို တကယ်ကျေးဇူးတင်ရပါသည်။သူမ Manager ကြီးကိုနှုတ်ဆက်ပြီး သူ့မှာတာဝန်ကျရာ ကလေးအဝတ်အစားဆိုင်ကို သားလေးကိုချီလျက် တစ်ဖက်က သားလိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေဆွဲကာ ထွက်လာလိုက်သည်။

"နေနေ လာပြီကွ "

သူမ နဲ့ သားလေးကို

ဆိုင်ကဝန်ထမ်းတွေကအကုန်ချစ်ကြသည်။သူ

မက

အားလုံးကိုဖော်ရွေစွာစကားပြောသလောက်

သားလေးကတော့ သူ့အသားကိုအထိမခံ

ထိတာနဲ့ မပိကလာပိကလာနဲ့

ပြန်ပြောသေးသည်။ဒါကြောင့်

နေနေလေးဟာတစ်ဆိုင်လုံးရဲ့

အချစ်တော်လေးကိုဖြစ်နေသည်။

"ဟင် "

မိုင် ဒီနေ့ စင်တာရောက်တုန်း

သမီးလေးအတွက်ကလေးပစ္စည်းတွေဝယ်ရင်း

ကလေးအဝတ်အစားဆိုင်ရှေ့အရောက်

ချစ်စရာကလေးတစ်ယောက်နဲ့

အဝတ်အစားတွေအကြောင်းရှင်းပြနေတဲ့

သူငယ်ချင်းဖြစ်သူကိုတွေ့တာကြောင့်သူမအံ့သြ

သွားရသည်။အဲ့နေ့က ကို

ကသူမနဲ့မပက်သက်ရဘူး အမိန့်ထုတ်ခဲ့ပင်မဲ့

သူမမနေနိုင်စွာ

သူငယ်ချင်းဖြစ်သူကိုလာရှာတော့

ထွက်သွားပြီတဲ့။အဲ့အချိန်ကတည်းကပျောက်

သွားတဲ့

သူငယ်ချင်းဖြစ်သူကိုအခုပြန်တွေ့လိုက်ရတော့

မျက်ရည်တွေဝဲလာပြီး

သူမကလေးအဝတ်အစားဆိုင်ထဲကိုဝင်လာခဲ့သ

ည်။

"သဘာဝ "

Lay Nge

သူမ နာမည်ကိုခေါ်လိုက်တာကြောင့်

customers

တွေကိုရှင်းပြနေရာကနေကြည့်လိုက်တော့....

"မိုင် "

"ဟင့် တကယ်ပဲနင်ပဲ ဟင့်"

မိုင်

ဟန်တောင်မဆောင်နိုင်စွာသူငယ်ချင်းဖြစ်သူကို

ဖက်လိုက်သည်။

LayNge

"ငါသတိရနေတာ နင့်ကိုရှာနေတာ သဘာ၀ရဲ့"

သဘာ၀လည်း မျက်ရည်တွေဝေ့တက်လာကာ သာငယ်ချင်းဖြစ်သူကိုပြန်ဖက်ထားသည်။

"ငါရောပဲ "

"ငါတို့စကား ခဏပြောကြရအောင် သဘာ၀"

"အင်း "

သူမ Manager ကိုခွင့်တောင်းကာ

သားလေးကိုခေါ် ပြီး

သူမတို့ကလေးပစ္စည်းဆိုင်ရှေ့က coffee

ဆိုင်မှာ မိုင်နဲ့အတူတူထိုင်လိုက်သည်။

မိုင်လည်း သူမမျက်နှာချင်းဆိုင်မှာထိုင်နေတဲ့

ကလေးလေးကိုကြည့်ကာ...

"သဘာဝ ဒီကလေးကဘယ်သူလည်း "

"ငါ့သား "

"ဒါဆို နင့်ကိုဟိုကောင်က ကလေးတစ်ယောက်နဲ့ပစ်ထားတာလား"

"မဟုတ်ဘူး သူနဲ့ ငါလက်ထပ်ပွဲမဖြစ်ခဲ့ဘူး နင်တို့ပြန်သွားပြီးနောက် ကိစ္စတွေအများကြီးဖြစ်သွားသေးတယ် ဒီလိုပါ....."

သူမ စကားမဆုံးသေးခင် နေတစင်းလေးက...

"မေ့ ကော်ကော် "

"သား Coffee သောက်ချင်လို့လား"

ပါးလေးဖောင်းဖောင်းလေးနဲ့
ခေါင်းလေးငြိမ့်ပြနေတဲ့သားလေးကို
သူမအချစ်ပိုနေရသည်။သူမသားလေးအတွက်
coffee မှာပေးရန်
စားပွဲထိုးလေးကိုလှမ်းခေါ်လိုက်တော့ရောက်
လာသည်။

"မောင်လေး နို့ကော်ဖီတစ်ခွက် နဲ့ စတော်ဘယ်ရီအအေးတစ်ခွက် မိုင် နင်ရော'

"အစ်မကို Orange တစ်ခွက်ပေးနော်"

"ဟုတ်ကဲ့ အစ်မ "

ထိုကောင်လေးက သူမတို့မှာတာတွေမှတ်ပြီး တယ်ဆို ထွက်သွားသည်။

Lay Nge

"နင်တို့ပြန်သွားတော့ #$%%##&*===%$×#° "

သူ့အဲ့နေ့ကအဖြစ်အပျက်တွေမှန်သမျှကို
မိုင်ကိုအကုန်ပြောပြလိုက်တော့
မိုင်ကသူ့ကိုအံ့နေသည့်မျက်ဝန်းတွေနဲ့
သူမကိုကြည့်နေသည်။

"ငါနဲ့ ရှိုင်းထက်မြတ် ကမောင်နှမတဲ့
ဖအေတူမအေကွဲ ပေါ့"

"ဟယ် ဒါဆို ဒီကလေးလေးက နင် နဲ့ နေ"

"ဟုတ်တယ် သားက ငါနဲ့ မောင်ရဲ့ သား မောင်မွေးနေ့ညမှာငါတို့ မှားခဲ့ကြတယ်ဆိုတာထက် နှစ်ဦးသဘောတူ အတူနေခဲ့ကြတယ်"

"ဟယ် ဒါကြောင့်ကလေးလေးက သူ့အဖေနဲ့ ရုပ်ရည်တူနေတာကို ဝတ်ပုံစားပုံကကြည့် ဖအေလိုမျိုးလေး"

Law Nge

မိုင်က သားကိုကြည့်က

မောင်အကြောင်းဝမ်းပန်းတသာထပြောတော့

သူမလည်းပြုံးနေမိသည်။

"မေ့ မေ့ မေ့"

"သား ဘာဖြစ်လို့လည်း"

သူမ

နဲ့မိုင်စကားပြောနေတုန်းဘယ်ကတည်းလာချ

Lay Nge

သွားမှန်းမသိတဲ့ Coffee ခွက်ကိုကြည့်ကာ အလိုမကျဖြစ်နေသည်။

"ကြိုက် ဝူး ဒါ ကြိုက်ဝူး "

"သားပဲ ကော်ကော်ဆို "

"ဒါယာ ပူရယ်"

LayNge

သားလေးအပြောကို သူမသတိထားမိသွားကာ မိုင်ကိုကြည့်လိုက်တော့ မိုင်ကလည်း သူမကိုကြည့်နေသည်။

"သား ကအေးတာကြိုက်တာလား"

"ဟုတ်ရယ် အေးအေးယေး "

"ဟုတ်ပါပြီ "

Lay Nge

သူမ သူဘေးနားကထကာ
သူမကိုယ်တိုင်သွားမှာပြီး
သူမသားအတွက်တစ်ခါထဲယူလာလိုက်သည်။

"ဒါလား ဟုတ်လား"

သူမ မေးတော့ စကားပြောဖို့ဟန်ပြင်တယ်ဆို
ပါးဖောင်းဖောင်းလေးကမို့တက်လာပြီး
မွှေးချင်စရာကောင်လှသည်။

"မေ့ တော်ရယ်"

Lay Nge

"ဟုတ်ပါပြီ မေမေ တိုက်ရမလားသား"

"ရရယ် တားကငယ်တော့ဝူး"

"ဖြေးဖြေးသောက်နော် သီးမှာဆိုးလို့"

"ရက်စ့်"

"ဟင်း ဟင်း"

မိုင် သဘာဝသားလေးကိုကြည့်ကာ
သဘောတကျဖြစ်နေရသည်။

"မောင့် သတင်းဘာကြားလည်းမိုင်"

"ဘာမှမကြားဘူး သဘာဝ သူ
ပျောက်ချက်သားကောင်းချက်ကတော့
သူ့မိဘတွေတောင်သူဘယ်မှာလည်းမသိဘူး "

မိုင်ဆီကအားရဖွယ်စကားကြရတယ်ဆို
သူမမျက်နာလေးညှိုးကြသွားတော့သည်။မိုင်

LayNge

သူငယ်ချင်းဖြစ်သူလောက်ကံဆိုးတဲ့

ဒီကမ္ဘာပေါ်မှာရှိသေးရဲ့လားတွေးမိသည်။ဖူးစာ

ရေးနတ်ကို သူမပြောလို့ရခဲ့ရင်

အရမ်းချစ်ကြတဲ့ချစ်သူနှစ်ဦးကိုဘာလို့

ခွဲပြစ်ရတာလည်းလို့မေးချင်သည်။တစ်ချို့တွေ

များကြ မချစ်မနှစ်သက်လို့

မိဘပေးစားတာကိုမကြိုက်တာတောင်

ပေါင်းပေးသေးတာ။သူမ

သူငယ်ချင်းနဲ့ချစ်သူကိုကြ

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်အသက်လောက်ချ

စ်ပါရဲ့နဲ့ ဘာကြောင့်ကွဲကွာစေရတာလဲ။3

နှစ်ဆိုတဲ့အချိန်လောက်နဲ့ပဲကျေနပ်ပေးပါတော့
ကံကြမ္မာရယ်။သူတို့မိသားစုလေးကို
ပြန်ဆုံဆည်းခွင့်ပေးပါ။

~~~~~~~~~~~~

ရန်ကုန်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာလေဆိပ်......

အမေရိကန်က
ခရီးသည်လေယာဉ်ဆိုက်ရောက်တယ်ဆို
ခရီးသည်အများအပြားထွက်လာကြသည်။ထို

LayNge
~~~~~~~~~~~~

လူတွေထဲမှာ မှ နောက်ဆုံးမှာထွက်လာတဲ့

Style Pants အနက်နဲ့ အဖြူရောင် shirt

လက်ရှည်ကို

တံတောင်ဆစ်အထိခေါက်တင်ထားကာ

ဆံပင်ကို

အရင်တုန်းကလိုနဖူးပေါ် ဖြာကျနေမှုမရှိပဲ

အပေါ်ကိုလှန်တင်ထားသည်။ထိုကောင်လေးက

ဘယ်သူလဲဆိုရင် ဒီအမိမြေမှာ

နှလုံးသားတစ်ခုလုံးရစရာမရှိအောင်

ရိုက်ချိုးခံရပြီး 3နှစ်အကြာမှ

အမေရိကန်ကနေပြန်လာသည့် နေမင်းလက်ရာ ခေါ်လက်ရှိမှာတော့ James။

သူအမိမြေပေါ်ခြေချလိုက်တယ်ဆို ဒဏ်ရာကအရှင်းမပျောက်တော့ တစ်ဆစ်ဆစ်နဲ့နာကျင်နေသည်။သူ့အသက်ကို ပြင်းပြင်းရှူပြီးမှလေးပင်စွာ သက်ပြင်းချလိုက်တော့သည်။

LWNge

"ဟင်းးးး အမိမြေ

လေနုအေးလေးတွေကအေးတာမှန်ပင်မဲ့

ငါ့ရင်ထဲမှာကပူနေတယ်ကွာ"

သူရေရွက်ကာ luggage အိတ်ကိုဆွဲကာ

လေဆိပ်ထဲကထွက်ပြီး Taxi ငှားကာ သူ US

မှာကတည်းက စီစဉ်ထားတဲ့

အိမ်လိပ်စာပေးလိုက်ကာ

လေယာဉ်ကွင်းနေထွက်လာတော့သည်။သူအခု

အချိန်ထိဘယ်သူနဲ့မှဆက်သွယ်ဖို့

အားအင်ရှိသေး

သူတစ်ယောက်ထဲသာနေချင်သေးသည်။US မှာ RT အကူအညီကြောင့် သူမသေရုံတမယ်ကနေ ဒီအခြေအနေထိရောက်အောင်မနည်းကြိုးစားခဲ့ရသည်။သူသိပ်ချစ်ခဲ့ရတဲ့ သူမကို မေ့ဖို့ကြိုးစားခဲ့ပင်မဲ့ မေ့လို့မရခဲ့သလို အသစ်တစ်ယောက်ကိုချစ်ဖို့အတွက် နှလုံးသားရော ဦးနှောက်ကရောပါလက်မခံပေ။သူမသာလျှင် သူ့ဘဝ နဲ့ သူ့နှလုံးသား ရဲ့ သခင်မဖြစ်ခဲ့သည်။အသက်ထက်ပိုချစ်ခဲ့တော့ သေလောက်အောင်ခံစားခဲ့ရသည်။သူမက

လောကကြီးရဲ့

တစ်နေရာမှာရှိနေပါသေးတယ်လို့တွေပြီး

ကိုယ့်ကိုကိုယ်

ဖြေသိမ့်ရတာအမော။သူမကိုတစ်ခြားသူပိုင်ဆို

င်သွားပါလားဆိုတဲ့ အိမ်မက်ဆိုးကြီးက

ညတိုင်းနှိပ်စက်နေသည်။သူ့မသာလျှင်

သူ့ဘဝရဲ့အချစ်ဦးဖြစ်ခဲ့သလို

အချစ်ဆုံးလည်းဖြစ်ခဲ့သည်။

သူမြန်မာနိုင်ငံကထွက်တော့ သူ့မှာ

နိုင်ငံကူးလက်မှတ်နဲ့ မှတ်ပုံတင်ရယ်

သူအမြဲထည့်ထားတဲ့ ပိုက်ဆံအိတ်ရယ်
ပြီးတော့
သူမကိုယ်တိုင်ထိုးပေးထားတဲ့ဆွယ်တာလေးရ
ယ်ကလွဲ
သူကျန်တာဘာတစ်ခုမှယူမသွားခဲ့ပေ။သူ Taxi
ပေါ်မှာ
မြန်မာပြည်ကမထွက်ခင်ကအကြောင်းတွေပြန်
တွေးရင်းသက်ပြင်းချမိတာလည်း အခါခါ။

အို့ အပြင်ကပြန်လာကတည်းက

အရင်ကလိုမဟုတ်ပဲ ပြုံးရောင်သမ်းနေတဲ့

မိန်းမဖြစ်သူကိုကြည့်ကာ....

"ဘာတွေပြုံးနေတာလဲ"

"ဘာပြုံးပြုံးရှင့်အပူပါလား"

သူမ သူငယ်ချင်းနဲ့ဝေးရတာသူ့ကြောင့်ဆိုပြီး

အမြဲရန်လုပ်လာတာ

သမီးလေးမမွေးခင်ကတည်းကဆို

Lay Nge

3နှစ်ရှိပြီ။နေတို့ကိုစွဖြစ်ပြီးကတည်းက
သူတို့အိမ်ထောင်ရေးအဆင်မပြေတယ်ဆိုပိုမှန်မ
ည်။မိုင်က
သမီးလေးသာမရှိရင်သူ့ကိုထားခဲ့မှာသေချာသ
လောက်ရှိသည်။သူ့ဘက်ကလည်း
သဘာဝပန်းအကြောင်းအပြောမခံတာလည်းပါ
မှာပေါ့။

"မိုင် ကိုယ်တို့ကသူစိမ်းတွေမဟုတ်ဘူးနော်
မင်းဘာဖြစ်နေတာလဲ မင်းသူငယ်ချင်းကို
ငါတို့သားအဖထက်ပိုချစ်နေတာလား"

"အပဟက်

ရှင်တို့ကကျွန်မသူငယ်ချင်းအကြောင်းဘာသိ

နေလို့ အဲလိုတွေလုပ်ရက်ကြတာလည်း

နေမင်းလက်ရာမကျေနပ်ရင်

သူဘာသာပြောပါစေပေါ့

သူတောင်မပြောရက်လို့မပြောတာ

ရှင်တို့ကဘာမို့လည်း ပြီးတော့ ရှင်ဘာလို့

ကျွန်မသာငယ်ချင်းနဲ့တွေ့ခွင့်ကိုပိတ်လိုက်တာ

လဲ "

"တောက်စ် မိုင် မင်းကဘယ်လိုလည်းကွ

သူ့လုပ်သွားပုံကဟုတ်လို့လား ပြောလေ

ဟုတ်လို့လား

နေကိုဘယ်လိုတောင်အရှက်ခွဲလိုက်တာလည်း

မင်းမျက်စိနဲ့မြင်တာပဲ

ဟိုနွားကသူ့အချစ်စိတ်မွန်ပြီး

ဒူးထောက်တောင်းပန်တာတောင်

သူ့ဆီလက်လေးကမ်းပေးဖော်ရလို့လား "

အံ့အသံက

ဒေါသသံတွေပါပါလာတာကြောင့်အသံကမတိုး

တော့ပေ။သူတို့နှစ်ယောက်ကြားက

သမီးလေးကတော့အပြိုင်အော်နေတဲ့ အဖေ နဲ့

အမေကို ဟိုကြည့်လိုက်ဒီကြည့်လိုက်နဲ့။

"သဘာဝ ဘယ်လိုတွေရင်ဆိုင်...."

မိုင် သူ့မဘက်ကအသံကိုလျှော့ပြီး

ရှင်းပြဖို့ပြင်လိုက်ပင်မဲ့

အံ့ကကုတင်ပေါ်ကသမီးလေးကိုချီလိုက်ကာ....

"သမီးဒီနေ့ကစပြီး သမီးသိထားရမှာက

သမီးအမေက

အဖေတို့ကိုသူ့သူငယ်ချင်းလောက်နေရာမပေး

ထားဘူးဆိုတာသိထား"

တဲ့ သမီးမျက်ကိုကြည့်ကာပြောလိုက်ပြီး

သမီးလေးကိုချိကာ

အပြင်ထွက်သွားတော့သည်။ကို

ထွက်သွားတော့ သူမကုတင်ပေါ်ထိုင်ကာ

မြန်ဆန်စွာဖြစ်ပျက်သွားတာတွေကိုတွေးပြီး

မျက်ရည်တွေလည်လာရသည်။လူ

5ယောက်ပျော်ရွှင်ဖို့အတွက်

အဲလူတစ်ယောက်သာပြန်လာခဲ့ရင်ပြီးပြီ။အခု

တော့

နင်တို့နှစ်ယောက်နှလုံးသားကွဲအက်နေသလို

ငါ့တို့အိမ်ထောင်ရေးလည်း ယိုင်နဲ့နဲ့။

💌ငါ့အသက်ရှင်သေးတယ်💌

Group Chat ထဲကိုဝင်လာတဲ့ နေ Messenger

ထဲ စကားပြောနေတဲ့ ငြိမ်းထက်တို့

၃ယောက်မှစာမရိုက်နိုင်လောက်အောင်ဆွံ့အ

သွားလျက်။3နှစ်အကြာမှ နေနဲ့ပက်သက်တာ ပေါ်လာတာဒါပထမဆုံးမို့မှင်သက်နေရာကနေ အသဲသန်ရှိနေတဲ့နေရာကနေ အပြိုင်အဆိုင် သူအကြောင်းမေးနေကြသည်။သူကတော့ အဲစာကြောင်းတစ်ကြောင်းပို့ကာ သူ့ acc ထဲက အခုထိမဖြုတ်ရသေးတဲ့ Relationship တွဲထားတာကိုကြည့်နေမိသည်။သူအခုလိုစာပို့ လိုက်တာလည်း

သူကိုသေမှန်းမသိရှင်မှန်းမသိဖြစ်နေအောင်ခံ စားနေရမှာမို့ တစ်ခုလောက်သက်သာအောင် သူမသေသေးကြောင့်ပို့လိုက်သည်။

အခုအချိန်ထိမမေ့နိုင်သေးတဲ့

သူကိုယ်သူလည်းဘာကောင်ဖြစ်နေပြီလည်းဆို

တာလည်းမသိတော့ သေချာတာကတော့

သူ့ရဲ့နှလုံးသားက

တစ်ယောက်အတွက်ပဲဖြစ်တည်လာခဲ့သည်။

~~~~~~~~~~~~~

ဒေါက် ဒေါက် ဒေါက်

LayNge
~~~~~~~~~~~~~

သူ

စင်တာကိုလာကတည်းကသူ့ကိုသိတဲ့လူတစ်

ယောက်ယောက်နဲ့တွေ့မှာဆိုးလို့ Mask

အမဲတက်ကာ

သူရုံးခန်းကိုဝင်လာခဲ့သည်။သူနောက်ပိုင်းတွင်

လည်း သူနဲ့ပက်သက်တာလုပ်ပေးဖို့ စိတ်ချရတဲ့

ဝန်ထမ်းတွေခန့်ဖို့စဉ်းစားပြီးသား။အခုတော့

Manager

တစ်ယောက်ထဲသာသူနဲ့တွေ့ခွင့်ရသည်။အခုလ

ည်း သူတံခါးကိုခေါက်စရာလည်းManager ပဲမို့

သူဝင်ခွင့်ပေးလိုက်သည်။

"ဝင်ခဲ့"

ဒေါက် ဒေါက် ဒုန်း

"ဟာ ဝင်ခဲ့လို့ပြောနေတယ်လေ ဂျာကြီးရာ ဘာလို့ တံခါးတွေစွတ်ခေါက်နေတာလဲ"

ဒေါက် ဒုန်း ဒေါက်

"ဟာ"

layNge

လူကနဂိုကတည်းကစိတ်ကသိပ်ရှည်တာမဟုတ်အခုဆိုပိုလို့တောင်မရှည်။သူဆုံလည်ခုံကနေထကာ တံခါးကိုဒေါ်နဲ့မောနဲ့ဖွင့်ပြီး ကောမယ်အလုပ်....

"ဂျာ ! .....ဟာ"

သူမြင်လိုက်ရတာက ဂျာကြီးမဟုတ် ကလေးသေးသေးတစ်ယောက်။

lay Nge

"မင်းကဘယ်သူလည်း "

"ပယ်ပေး"

သူကိုဖယ်ခိုင်းတာကြောင့်
သူဘေးကပ်ပေးလိုက်တော့ထိုကလေးလေးက
သူ့ရှုံးခန်းထဲကို
ဝက်ဝံရုပ်လေးကိုင်ကာဝင်သွားသည်။သူလည်း
ကြောင်ကြည့်နေရာမှ
တံခါးပိတ်ကာကလေးလေး
နောက်ကိုလိုက်သွားသည်။ကလေးလေးက

သူ့ရဲ့ဆုံလည်ခုံပေါ်ကိုတောက်တောက်နဲ့တက်

သွားပုံလေးကအူယားစရာလေ။သူကလေး

လေးကိုကြည့်ပြီး

သူအရင်ဝတ်နေကြအဝတ်အစားပုံစံလေးကို

တောင်

သတိရမိသွားသေးသည်။အခုအချိန်ထိသူမအမိ

န့်ကိုနာခံနေတဲ့ ကိုယ်ကိုတိုင်လည်းနားမလည်။

"ပေပေ "

"ဟမ် ဘယ်လို"

ကလေးလေးကသူကို မပိကလာပိကလာလေးနဲ့
ဖေဖေလို့ခေါ်လိုက်တာကြောင့်သူရင်ထဲ
နွေးထွေးမှုတစ်ခုစီးဝင်သွားသည်။ဘာအဓိပ္ပာယ်
လည်းတော့သူ
ဖွင့်ဆိုခြင်းမရှိ။သူဆုံလည်ခုံကိုနောက်ဆွဲကာ
ကလေးလေးရှေ့ဒူးထောက်လိုက်ပြီး....

"မင်းအသက်ဘယ်နှစ်နှစ်လည်း"

သူကိုဘာမှမပြောပဲ
လက်ကလေးနှစ်ချောင်းထောင်ပြသည်။

"နှစ်နှစ်လား"

"ဟုတ်ရယ် "

"မင်းကဘယ်သူ့ကလေးလည်း
ပြောပါဦးမင်းမိဘတွေလိုက်ရှာနေလောက်ပြီ"

"မေ့ တား"

Lay Nge

ကလေးစကားကြောင့်

သူသွားတန်းလေးပေါ်အောင် ရီလိုက်ပြီ....

"မေ့သား တော့မင်းပြောမှလား

ငါ့လည်းအမေ့ကမွေးတဲ့ အမေ့သားပဲ"

"ဟုတ်ဝူးရေ တားရ ပေပေ နဲ့ မေ့တားလို့"

"မင်းနာမည်ကဘယ်သူလဲ"

LayNge

"နီနီ "

"နီနီ ဟုတ်လား အခြောက်လားမင်းက"

"ဟုတ်ပူး နီတစီး ရှိ"

သူအရှေ့က သူမျက်နှာပေါက်နဲ့
ခပ်ဆင်ဆက်ကလေးလေးရဲ့
အပြောကိုကိုအနီးစပ်ဆုံးစဉ်းစားကြည့်လိုက်
တာ.....

"နေတစင်းလား"

"ရက်စ် "

"အဟွန်း "

သူကလေးကိုကြည့်ကာ
ပြုံးနေတုန်းတံခါးခေါက်လာတာကြောင့်....

ဒေါက် ဒေါက်

Lay Nge

"ဝင်ခဲ့ "

"CEO ဟို ဟာ"

Manager တစ်ယောက်

သင်တာအလယ်ထပ်မှာ

သူ့သားလေးပျောက်သွားလို့ထိုင်ငိုနေရှာတဲ့

သဘာဝပန်းကိုသနားလာကာ CEO

ကိုအကူအညီတောင်းမယ်ဆိုပြီးလာကာမှ

ကလေးက CEO ရှိရောက်နေသည်။

"ဘာလဲ ဂျာကြီးဘာလို့စကားမပြောတာလဲ"

သူအနောက်ကိုပင်လှည့်မကြည့်ပဲ ဂျာကြီးကိုပြောလိုက်သည်။

"ဟို CEO ရဲ့ထိုင်ခုံပေါ်မှာထိုင်နေတဲ့ ကလေးရဲ့အမေကပျောက်လို့ရှာနေပါတယ်ဗျ"

သူဂျာကြီးစကားကိုပြန်မပြောပဲ ဆုံလည်ခုံပေါ်က ကလေးကိုပါချီကာ ဂျာကြီးနားလျှောက်သွားပြီ....

"သူက ကျွန်တော်ရုံးခန်းထဲ

လမ်းမှားရောက်လာတာ

သူ့ကိုပြန်ပို့ဖို့သူ့အမေ့ကိုမေးတော့လည်း မေ့

အပြင်ကျန်တာမဖြေဘူး"

"ဟုတ်ကဲ့ သိပါတယ်

ကလေးကငယ်သေးတော့စကားက

သိပ်လည်လည်ဝဲဝဲမပြောတက်သေးတာပါ"

"အင်း သားမေမေဆီပြန်တော့နော် "

Lay Nge

သူကလေးကို ဂျာကြီးဆီလွှဲပေးနော့ ကလေးကသူလည်ပင်းကိုပြန်သိုင်းဖက်ထားသည်။သူကိုပြန်ဖက်ထားတဲ့ ကလေးလေးရဲ့ကျောပြင်ကို လက်ကလေးနဲ့ ဖွဖွလေးပွတ်ပေးပြီး....

"သား နောက်နေ့မှဦးဆီလာခဲ့ကြလား အခုတော့ မေ့ကသားကိုမတွေ့လို့ငိုနေတယ်တဲ့ သားမေမေကိုမသနားဘူးလား"

"သနားရယ်..ဒါဆို တားကျန်မယ် ပေပေ

ဒီရှူရီးရှိေကျာပေး"

"ဟမ် အင်း ဒီလူကြီးကိုဘာပြောပေးရမှာလဲ"

"တားရှိ နမ်းနဲ့ရှိ့"

လူလည်လေးရဲ့အပြောကြောင့်

သူပြုံးချင်နေပင်မဲ့ထိန်းကာ...

Lay Nge

"ဂျာကြီး သူမကြိုက်တာကိုမလုပ်ပါနဲ့
ကျွန်တော်ပြောတာကြားလား"

သူပြောပြီးတယ်ဆို နေတစင်းလေးက...

"ကြားရယ်နော်"

"ဟုတ်ကဲ့ ကြားပါတယ်ဗျ"

"ဒါဆို သူနဲ့လိုက်သွား
သားမေမေဆီပို့ပေးလိမ့်မယ် "

Lay Nge

"ဟုတ်ကဲ့ ....ပေနမ်း"

ဂျာကြီးလက်ပေါ်မကူးခင်သူ့ကိုပါးလေးတို့ပေး
တာကြောင့်....

"ရွတ် "

သူနမ်းတယ်ဆို ပြီးကာ
ဂျာကြီးနောက်လိုက်သွားတဲ့
ကလေးလေးကိုကြည့်က သူနဲ့

lay Nge

နေစေချင်တွေတစ်ဖွားဖွား။ညီမလေးငယ်ငယ်

ကတောင်သူချီဖို့နေနေသာသာ

သူဆော့နေတာနဲ့တင်

ညီမလေးကိုဂရုသိုက်ဖို့မအား။သူဘဝမှာ

ကလေးငယ်လေးတစ်ယောက်ကို ဒီလောက်

ဂရုစိုက် ချစ်မိတာ

ဒီတစ်ခါပထမဆုံးပင်။သူတောင်

ခဏလေးတွေ့ပြီး

ချစ်သွားတာအဲ့ကလေးမိဘတွေဆိုဘယ်လော

က်တောင်ချစ်လိုက်ကြမလည်း။

☼နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း❀

Part_34

"မေ့ "

"ရှင့် "

"ပေပေကိုတွေ့ "

Lay Nge

"အယ် "

သူမ

နေ့ခင်းကသားလေးပျောက်သွားတော့ထူပူပြီး

ငိုနေရာမှ CEO အခန်းထဲရောက်တာလို့

ဂျာကြီးပြောတော့ သားကလည်း

ငယ်ငယ်လေးဆိုပင်မဲ့

သူများကလေးတွေမိဘတွေနဲ့အတူတူသွားတဲ့

အခါ ပေပေ ဆိုပြီးမေးတက်သေးသည်။

အခုလည်း နေ့ခင်းကတွေ့ခဲ့တယ်

စင်တာပိုင်ရှင်ကို သူ့အဖေထင်ပြီး

သူမကိုပြောနေလေရဲ့။သားလေးကငယ်ငယ်

လေးနဲ့တောင် ဖအေကိုဒီလောက်တမ်းတနေရင်

သားလေးကြီးလာရင်စိတ်ဒဏ်ရာရသွားမှာကို

တွေးပြီး သားလေးကိုထမင်းခွံ့ရင်း

မျက်ရည်တွေကကျလာပြန်သည်။

"မေ့ မေ့ မေ့ "

"ဟင် "

သူမသားလေးခေါ်သံကြောင့်မျက်ရည်တွေကို သုတ်လိုက်ပြီး....

"သား မေမေပြောပြမယ် ဒီကမ္ဘာပေါ်မှာ သားရဲ့ဖေဖေ ရှိနေသေးတယ် "

"ရက်စ် ပေပေ တွေ့တွေ့ "

"အဟင်း သားတွေ့တာသားဖေဖေမဟုတ်ဘူး အဲတာ မေမေအလုပ်ရှင် သားဖေဖေ

LayNge

နာမည်ကသားနဲ့တူတယ် သားသားနာမည်က

နေတစင်း သားဖေဖေနာမည်က

နေမင်းလက်ရာ ဟုတ်ပြီနော် "

"ရက်စ် မေ့"

"မေ့သားလေးက လိမ္မာလိုက်တာ အာ

ထမင်းစားမယ်"

သူမခွန့်ကျွေးတဲ့ ထမင်းတွေကို မငြင်းရှာပဲ

စားတဲ့

Lay Nge

လိမ္မာတဲ့ကလေး။သားလေးကိုယ်ဝန်လွယ်ကတ
ည်းကသူမမှာ ဘာဒုက္ခမှမရှိ
အော့အန်တာလည်းမရှိ။သားလေးကသူမအတွ
က်တော့ မောင်သူ့အစားထားခဲ့တဲ့ သူမအတွက်
ချစ်ရဲ့တဲ့ သားလေး။

"သားလေး ထမင်းစားပြီးပြီဆိုတော့
မေမေနဲ့ခဏဆော့မယ် ပြီးရင်အိပ်ကြမယ်နော်
မနက်အလုပ်လုပ်ရဦးမယ်နော် "

"မေ့ ဆော့မယ် ပြီးရင် ခလောမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ ရှင့် "

သူမ သားကျေနပ်အောင်ဆော့ပြီး

ခဏအကြာတော့ သားလေးကမောပြီး

သူမလက်ပေါ်မှာတင်အိပ်ပျော်သွားတာကြောင့်

သူမ သားပါးလေးကိုဖွဖွလေးနမ်းကာ

အခန်းထဲကကုတင်ပေါ်ချ

စောင့်ခြုံပေးပြီးသိပ်လိုက်သည်။သူမလည်း

သားလေးဘေးဝင်လှဲကာအိပ်စက်ခြင်းဆီသို့

.....။

"ကိုအံ့ ဒီကောင်နိုင်ငံခြားမှာဖြစ်လိမ့်မယ်
သူမိတ်ဆွေတွေက တကယ်
ဒိတ်ဒိတ်ကျဲတွေကြီးပဲ"

ငြိမ်းထက်စကားကို
ကျော်သူရတို့ကလည်းမှန်ကြောင်း
ထောက်ခံကြသည်။ထိုအခါအံ့က...

LayNge

"သူကိုတွေ့တာမတွေ့တာထက်အသက်အန္တရာယ် ကင်းနေဖို့ပဲလိုတာ

ကျန်တာကအရေးမကြီးပါဘူး"

"ဟုတ်တယ် ကိုအံ့ ဒါပင်မဲ့

ဒီကောင်နေနိုင်တယ်ဗျာဘယ်သူကိုမှမဆက်သွယ်ပဲ တကယ်နေနိုင်တဲ့ကောင်"

"ဒါတော့ ကျော်မျိုးထူးရာ

သူလည်းဒဏ်ရာရနေတဲ့သူဆိုတော့

အနာမကျက်သေးတာကိုမတူးဆွချင်လို့နေမှာ

ပေါ့ ငါတို့ကနားလည်ပေးရမှာပေါ့ကွာ

သူဘယ်လောက်ချစ်ခဲ့လည်း

ငါတို့အသိဆုံးပါကွာ ဟူး"

ကျော်သူရ သက်ပြင်းချလျက်

လေးပင်စွာပြောလိုက်သည်ကိုငြိမ်းထက်က.....

"ကိုယ့်ကိုချစ်တဲ့သူကို ဒင်းကမရှာပဲနဲ့

သူချစ်တဲ့ါသူကိုရှာတော့ နာကျင်ရတာပေါ့

ဒါကြောက့်သူဖြစ်ရပ်နဲ့တင်

ငါချစ်သူဆိုတာကိုထားကိုမထားချင်တော့ဘူး

တကယ်လက်တွဲတော့မယ်ဆို

မိန်းကလေးဖြစ်ဖြစ် ယောကျ်ားလေးဖြစ်ဖြစ်

သစ္စာကို အရင်းခံမှ အဲ့ဆက်ဆံရေး တည်မြဲမှာ"

"မင်းကတော့

မချစ်ဖူးတော့ပြောတာတော့အလွယ်လေးပေါ့

ဒီကောင်နေမင်းလက်ရာကတော့

အချစ်ဦးနဲ့တင်အလဲလဲပြို"

"ဟုတ်တယ် ကိုအံ့ ဒါနဲ့

ကိုအံ့တို့ရောအဆင်ပြေရဲ့မဟိုင်နဲ့"

အံ့ ကျော်မျိုးထူးအမေးကို....

"နေ

တို့အကြောင်းမပြောရင်အကုန်ကောင်းတယ်

ဒါပင်မဲ့ နေတို့အကြောင်းနဲ့ပဲ

ခဏခဏစကားများတယ်ဆိုပါတော့ကွာ"

"ကိုအံ့က ယောကျာ်းလေးပဲဗျာ

အလျော့ပေးလိုက်ပါ အခုသမီးလေး

လဲရှိနေပြီပဲ"

"အင်းပါကွာ

မင်းတို့ပြောတာငါနားလည်ပါတယ်"

~~~~~~~~~~~~~~

ဒေါက် ဒေါက် ဒေါက်

"ဘယ်သူလဲ "

"ကျွန်တော်ပါ CEO "
~~~~~~~~~~~~~~

"ဂျာကြီး ဝင်ခဲ့လေ"

သူဝင်ခိုင်းတယ်ဆို ဂျာကြီးနဲ့
အတူမနေ့ကကလေးလေးလဲပါလာသည်။သူက
လေးလေးကိုတွေ့တယ်ဆို
ဆုံလည်ခုံပေါ်မှာထကာ
ဂျာကြီးရှေ့မက်တက်ရပ်လိုက်ကာ....

"ဒါက "

LayNge

"ဟို ကလေးက CEO ဆီပဲသွားမယ်ဆိုပြီ ဂျီကျနေလို့ပါ ကလေးကငိုရင် တက်တက်လို့ ကျွန်တော်ကခေါ်လာတာပါ"

"ဒါဆို ကလေးက ဝန်ထမ်းကလေးလား"

"ဟုတ်ပါတယ် CEO "

"ကလေးခေါ်လာတာ သူ့အမေခွင့်ပြုချက်ပါရဲ့လား"

"ပါပါတယ် CEO ကလေးကင်ိုမလို ဖြစ်နေလို့သူမလဲ ဝမ်းနည်းနေတာပါ CEO ကိုလဲအားနာနေတာပါ "

သူခေါင်းရမ်းလိုက်ကာ....

"ရပါတယ် ကလေူကိုကျွန်တော်နဲ့ထားခဲ့ အလုပ်ဆင်းမှ လာခေါ် ခိုင်းလိုက်ရတယ်...သားလာ"

Lay Nge

သူလက်ကမ်းပေးတယ်ဆို

နေတစင်းလေးကသူ့ဆီကို

ချက်ခြင်းလိုက်လာပြီး

ဂျာကြီးကိုမကြည်ကြည့်နဲ့ကြည့်ကာ.....

"သွား လူဆိုးကြီး "

"ဟာ ငါလည်းလိုက်ပို့ရသေးတယ်

ကျေးဇူးကန်းချက်"

"ဂျာကြီးရာ ကလေးနဲ့တုပြီးတော့ "

"သွားပါပြီ CEO "

သူပြောက်လိုက်တော့မှာဂျာကြီးရုံးခန်းထဲကထွ က်သွားသည်။သူလည်း ဒီပေါက်စိလေးကိုချီက ဆိုဖာပေါ်တင်ပေးလိုက်ပြီး သူလည်းထိုင်ကာ....

"သားက ဦးနဲ့နေရတာပျော်လို့လားကွ ဟမ် ဦးကဆိုးတယ်နော်"

"ပေပေ ကဆိုးဝူး ချောရယ်"

"အဟက် မင်းလဲချောတယ် ဒါနဲ့

သားမုန့်စားမလားဦး ဂျာကြီးကို ယူခိုင်းမယ် "

"စားချင်ဝူး ဘာလို့ဆို အဲလူကြီးက တားကို

တားလို့လို့ခေါ်တယ်"

နေတစင်းလေးစကားကြောင့်သူပြုံးကာ..

"ဦးလဲ သားကိုသားလို့ခေါ်တာပဲလေ"

"တူဝူးရေ"

"ဘာမတူတာလဲ သား"

"ပေပေ ကပေပေရေ သူက သူစိမ်း "

"ဟမ် ဟား ဟား "

ရီတာပြုံးတာတွေပျောက်ကွယ်နေတဲ့သူ
ဒီကလေးလေးနဲ့ကြမှ
ဘာလို့ပြုံးချင်ရီချင်နေလဲမသိ။ဒီကလေးလေးရဲ့

Lay Nge

စကားမပီမသနဲ့

ဖေဖေလို့ခေါ်သံလေးကိုလဲသူမငြင်းမိ။နေတစ

င်းလေးကဆိုဖာပေါ်ထိုင်နေရာကနေ

သူ့အပေါ်ကုတ်ဖဲ့တက်လာပြီ....

"သား နို့ဆာတယ်"

"ဟာ "

နေတစင်း

လေးကနို့ဆာတယ်ဆိုတာကြောင့်သူဘာလုပ်ရ

မှန်းမသိ။ဂျာကြီးကလဲ သူခိုင်းထားတာရှိလို့ မြို့ထဲသွားလောက်ပြီ။ကလေးအမေကိုလဲ သူမမြင်ဘူးတာဘယ်လိုသွားရှာမလဲ။

"သားရာ ဦးက သားအမေကိုမသိဘူးလေ ဘယ်လိုရှာပေးရမလဲ...ဟုတ်ပြီ သား ကော်ဖီအအေးသောက်မလား ဦးရှိမှာရှိတယ်"

သူက coffee အအေးလဲပြောရော နေတစင်းလေးမျက်လုံးဝိုင်းသွားကာ ခေါင်းတငြိမ့်ငြိမ့်နဲ့ သောက်မယ်ဆိုတဲ့သဘော။

"သား ဒီမှာခဏနေနော် ဦးပြန်လာခဲ့မယ် "

သူ နေတစင်းလေးကိုဆိုဖာပေါ်ပြန်ချကာ သူ့အခန်းနဲ့ ဘေးကပ်ရပ်အခန်းကို ဝင်ကာရေခဲသေတ္တာထဲက coffee အအေးဘူး အများကြီးထဲက Milk_Coffee အအေးဘူးကိုယူလိုက်ပြီး Chocolate Cake တစ်ခုကိုယူလိုက်သည်။သူလိုချင်တာယူပြီး အခန်းထဲပြန်ဝင်လာတော့ နေတစင်းလေးကဆိုဖာပေါ်မှာမရှိတော့။သူ

သွားတာခဏလေးအတွင်းကိုပျောက်သွားတာ
ကြောင့် စိတ်ပူကာ
တစ်ခန်းလုံးနှံ့နေအောင်ရှာနေတာလဲမတွေ့။သူ
ဘာမှစဉ်းစားမနေတော့ပဲ
မုန့်တွေကိုဆိုဖာပေါ်တင်ကာအပြင်ပြေးထွက်ခဲ့
တော့သည်။

Manager
ဒုတိယထပ်အလွှာမှာပြာယာခက်နေတဲ့ CEO
နားအပြေးလေးသွာကာ...

Lay Nge

"CEO "

"ကလေးပျောက်သွားလို့ လိုက်ရှာပေးဦးဂျာကြီး စင်တာထွက်ပေါက်မှန်သမျှအကုန်ပိတ်ခိုင်းလိုက်"

ကလေးပျောက်လို့ဖြစ်နေတဲ့ CEO ကို ဂျာကြီးကြောင်ကြည့်နေမိသည်။ခဏက CEO အခန်းကိုလာရင်း ကလေးငိုနေတာမို့ နို့ဆာနေတာကြောင့်သူ့အမေဆီသူကိုယ်တိုင် သွားပြန်ပို့လိုက်ချင်းဖြစ်ကာ

အခုလည်းကလေးကိုပြန်ခေါ်သွားကြောင်း CEOကိုလာတက်ပြခြင်းဖြစ်သည်။

သူခိုင်းနေတာကိုမလုပ်ပဲကြောင်ကြည့်နေတဲ့ ဂျာကြီး ပုခုံးကို လက်နဲ့ခက်နာနာလေးရိုက်လိုက်ပြီး....

"ဟာ CEO "

"ဘာကြောင်ကြည့်နေတာလဲ ခိုင်းတာလုပ်လေဗျာ"

"CEO ခဏလေးပါ

ကလေးကိုကျွန်တော်ခေါ်သွားတာပါ"

"ဘာ !!!"

ဘာ

ဆိုတဲ့အသံနောက်မှာဒေါသသံပါကပ်ပါလာတာ

ကြောင့် Manager ခေါင်းကိုငုံ့လိုက်သည်။

Lay Nge

"ဘာလို့လဲ ကျူပ်ဘယ်လောက်စိတ်ပူနေလဲ ခင်များမသိဘူးလား "

"မဟုတ်ဘူး CEO ကျွန်တော်က ကလေးနို့ဆာမှာဆိုးလို့ နို့ဘူးလာပို့တာ အခန်းတံခါးခေါက်တော့တော်တော်ကြာတာ တောင်ဖွင့်မလာလို့ ဝင်လိုက်တော့ ကလေးက ငိုနေလို့သူ့အမေဆီပို့လိုက်တာပါ "

သူ ဂျာကြီးရှင်းပြမှ ထွက်နေတဲ့
စိတ်ပူဒေါသတွေကိုပြန်မြို့ချကာ အခုကိစ္စက
ဂျာကြီးအမှားမဟုတ်တဲ့အတွက်...

"ကျွန်တော် ခဏကစကားတွေလွန်သွားရင်
တောင်းပန်တယ် ဂျာကြီး"

သူတောင်းပန်တော့ ဂျာကြီးက...

LayNge

"ရပါတယ် CEO စိတ်ပူလို့ဖြစ်သွားတာ

ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ်

ကလေးကဟိုမှာပါ"

သူဂျာကြီး ပြတဲ့နေရာကိုကြည့်လိုက်တော့

နေတစင်းလေးရဲ့သူ့အမေလို့ထင်ရတဲ့

မိန်းကလေးကသူ့တို့ဘက်ကိုကျောပေးထားပြီး

ကလေးကို

လက်ဆွဲထားသည်။သူကြည့်နေတုန်း

ကလေးလေးက သူ့ဘက်လှည့်လာတော့သူက

လက်လှမ်းပြလိုက်သည်။သူကလေးကို

ပြုံးပြုံးပြီး Manager

အကျိုးအကြောင်းပြောကာ ရုံးခန်းပြန်ဖို့

လှည့်လာလိုက်တော့သည်။

"သား ဘယ်သွားမို့လဲ သား"

သားလေးကသူမဆွဲထားတဲ့လက်ကိုသူ့လက်

သေးသေးလေးနဲ့ဖြုတ်ကာ

ဆိုင်အပြင်ထွက်သွားတော့

သူမသားလေးနောက်ကနေ

လိုက်ရတော့သည်။သူမက

အင်္ကျီစလေးလှမ်းဆွဲတော့

ဇွတ်တရွတ်ဆက်သွားသည်။အဲ့အကျင့်ကသူ့အ

ဖေနဲ့တစ်ထေရာထဲ။သားကိုလိုက်ဆွဲရင်းနဲ့မျက်

လုံးပြူးရသည်က လူတစ်ယောက်ရဲ့

ခြေထောက်ကိုဆွဲထားလိုက်ကာ...

"ပေပေ "

"ဟမ် "

Lay Nge

နေလည်း သူခြေထောက်ကိုဆွဲထားပြီး ဖေဖေ လို့ခေါ်လိုက်တာကြောင့် ယောင်ပြီးထူးလိုက်သည်။

သဘာဝ သွားနေရာကနေချက်ခြင်းရပ်သွားတဲ့ ကောင်လေးကို .....

"အစ်မ တောင်းပန်ပါတယ် ကလေးကလူမှားသွားလို့ပါ"

"ဒုတ် ဒုတ် ဒုတ် "

နေတစ်ယောက်သူ့အနောက်က

အသံကိုကြားပြီး သူ့နှလုံးသားကလည်း

အချိန်ကိုက် တ ဒုတ်ခုန်နေတာကြောင့်

သူလှည့်ကြည့်လိုက်တော့....

သူကလှည့်အကြည့် သူမကသားကိုဆွဲခေါ်ရင်း

သူမတို့ဘက်လှည့်လာတဲ့ကောင်လေးကို

ပြန်ကြည့်ကာ တောင်းပန်ဖို့အလုပ်

နှစ်ယောက်လုံး စိတ်လုပ်ရှားလွန်းလို့

အသက်ရှူတောင်ဖို့တောင်မေ့နေသည် ။

"မောင် "

သူမ နှုတ်ဖျားက
နေအရင်ဆုံးအသံထွက်လာသည်။မျက်လုံးအိမ်
ထဲမှာလဲ မျက်ရည်တွေကဝေ့သီလာသည်။

သူလွမ်းနေခဲ့ရတဲ့အသံလေး အဲ့
မောင်လို့ခေါ်သံလေးကိုပြန်ကြားချင်နေတဲ့စိတ်
ကို ကိုယ်မပိုင်တော့ဘူးလို့
ဦးနှောက်ကအသိပေးလိုက်တဲ့အခါ

ထိုမျက်ရည်ဝဲချက်နေတာကို

မျက်လုံးမှိတ်ချလိုက်ကာ ပြန်ဖွင့်လာတော့

ဟန်ဆောင်အမုန်းတံတိုင်းကြီး

ကားစီးပလိုက်လေသည်။

"ခင်များ အဲ့နာမ်စားကိုခေါ်ခွင့်မရှိတော့ဘူး

သဘာဝပန်း "

သူမ မောင့်ရဲ့သူစိမ်းဆန်တဲ့စကားတွေကြောင့်

ရင်ထဲ တစ်ဆစ်ဆစ်နဲ့ အဖြေရှာမရတဲ့ ပုစ္ဆာလို။

"ဘာလို့လဲ သိလား ကျူပ်က လွန်ခဲ့3နှစ်က နေမင်းလက်ရာ မဟုတ်တော့လို့ပဲ"

"ဟင့် မဟုတ်ဘူး မောင်ကိုရှင်းပြမယ်"

သူမပြောတာကို မဲ့ပြုံးပြုံးကာ...

"မလိုပါဘူး သိလည်းမသိချင်တော့ဘူး ခင်များနဲ့ ကျူပ်ကဘာဆိုင်တော့လို့လဲ ဟွန်း တစ်ခါပဲ ခံမယ် နောက်တစ်ခါ မခံတော့ဘူး"

သူစိတ်ကိုတင်းနိုင်သမျှတင်းကာပြောလိုက်သ
ည်။ဘယ်လောက်သစ္စာဖောက်ခံရခံရ
အမှတ်မရှိတဲ့
သူနှလုံးသားကသူ့သခင်မကိုတွေ့တယ်ဆို
ခုန်နှုန်းတွေကအဆမတန်
သူမကြားသွားမှာကိုယ်ပင်ဆိုရင်နေရသည်။သူ
မသာအခု ကလေးတစ်ယောက်အမေ
ဖြစ်ပါစေဦး ယောကျ်ားသာမရှိရင်
သူခွင့်လွှတ်ဦးအဆင်သင့်။သူမအတွက်
သူအရာရာအရှုံးပေးခဲ့ပြီးပြီ ကျန်တဲ့
သိက္ခာတရားအတွက် သူမာကျောပါရစေ။

"ပေပေ "

သူကို ဖေဖေ ဟုခေါ် ပြီး သူ

ဘောင်းဘီစကိုဆွဲထားတဲ့ ကလေးကိုကြည့်ကာ

သနားပင်မဲ့ သံယောဥ်ဇဥ်ဆိုတာ

အမြစ်မတွယ်ခင်ဖျက်မှ

ခံစားရတာသက်သာမှာမို့ သူထိုင်လိုက်ပြီး

ကလေးဆွဲထားတဲ့ ဘောင်းဘီစကို

ကလေးလက်ထဲကနေ

ဆွဲစောင့်ထုတ်လိုက်သည်။သူဘောင်းဘီစဆွဲထု

တ်လိုက်တယ်ဆို

ကလေးကကန်ဆွဲထားတာကြောင့် အနောက်ကို

လှန်ကျသွားသည်။

"သား... "

သဘာဝ လဲကျသွားတဲ့

သားဖြစ်သူလေးကိုချက်ခြင်းကောက်ချီလိုက်

ကာ....

Lay Nge

"သား သားလေးနာသွားလားဟင်
ဘယ်နားနာလဲဟင်...နင်ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာ
ကလေးကဘာသိလို့လဲ"

သူမ သားလေး
ခန္တာကိုယ်ပေါ်ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များရသွားမလား
စိတ်ပူကာရှာရင်းမတွေ့မှ သူကိုပြောရသည်။

"ခင်မျှားမြင်တယ်မဟုတ်လား
ဘာလို့ထပ်မေးနေတာလဲ ကျုပ်ဒီကလေးကို
တွေ့တွေ့ခြင်းချစ်မိတယ် ဒါပင်မဲ့ ခင်မျှားနဲ့

LayNge

ဟိုကောင် ရဲ့သားမို့အခုတော့

ကျူပ်အနားကပ်တာတောင်မကြိုက်ဘူး"

"ငါကို မုန်းတာမဟုတ်လား

ကြိုက်သလောက်မုန်းပါမောင် ဘာဖြစ်လို့လဲဆို

သဘာဝက မောင့်အချစ်နဲ့မတန်တဲ့

မိန်းမမို့ပါ...ဒါပင်မဲ့ မောင် မုန်းရမဲ့အထဲ

သားမပါဘူး သားက...."

"ခင်များသိပ်ချစ်ရတဲ့

အကောင်ရဲ့သားမို့မဟုတ်လား "

"ဟုတ်တယ် ငါသိပ်ချစ်ရတဲ့သူရဲ့ရင်သွေးမို့ အဲဒါ.."

"အပျှန်း ခင်များက လွန်ခဲ့တဲ့ 3နှစ်ကကိစ္စတွေကိုဝင်ခံလိုက်တာပဲ အခုခင်များနဲ့ကျုပ်ရဲ့ပက်သက်မှုမှာ အခုလိုပြောရမဲ့အနေအထားမဟုတ်ဘူး....ခင်များဝန်ထမ်း ကျုပ်ကအလုပ်ရှင် အဲ့ဒီဆံရေးပဲရှိတယ်...မနက်ဖြန်ကစပြီး အလုပ်လာရင် ကလေးခေါ်မလာနဲ့ ခေါ်လာရင်

ခင်မျှားအလုပ်လာစရာမလိုတော့ဘူး

သဘာဝပန်း"

ဟုပြောကာ

သူထိုနေရာကနေလှည့်ထွက်လာခဲ့တော့သည်။

ကျန်ခဲ့တဲ့ သဘာဝမှာလဲ သူမကိုပြောတာထက်

သားလေးအပေါ်လုပ်သွားတဲ့

သူလုပ်ရက်ကြောင့်

စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။သားလေးသာမောင့်

သားဆိုတာသာသိရင် မောင်နောင်တရလိမ့်မယ်

Jay Nge

မောင်။မောင်အဲလိုအဖြစ်မျိုးမကြုံရအောင်

သဘာဝ

နောက်ရက်ကစပြီးသားကိုခေါ်မလာတော့ဘူး။

မောင်အပေါ်တင်နေတဲ့အပြစ်ကြွေးသဘာဝတ

စ်ယောက်ထဲသာ ခံယူပါရစေမောင်။

ကျွီး..........ဒုန်း

သူရုံးခန်းထဲရောက်တယ်ဆိုတံခါးကို

ဒုန်းကနဲ့မြည်အောင်ဆောင့်ပိတ်လိုက်သည်။

"အခုပြောခဲ့တယ်စကားတွေကရင်ထဲကမပါဘူး

ဆိုတာ ခင်များမသိရင်နေပါစေ

ကျုပ်နှလုံးသားကတော့သိပါတယ်...ခင်များ

ပျော်ရွှင်ဖို့အတွက်

ကျုပ်အပူအလောင်ခံရယုံမကလို့

ဘာကြီးပဲပေးဆပ်ရပေးဆပ်ရ

ပေးဆပ်နေဦးမှာပါ"

သူ သူမကိုပြန်တွေ့လိုက်ရတာ

အရမ်းပျော်နေတယ်ဆိုတာ သူမတာ

သေချာကြည့်ရင်မြင်မှာပါ။သူခဏကပြောခဲ့

layNge

တာတွေဟာ သာယာနေတဲ့

အိမ်ထောင်ရေးတစ်ခုကို

ဖျက်စီးတဲ့ကောင်ဆိုတဲ့ဘွဲ့ထက်

သူကြောင့်စိတ်ဆင်းရဲနေရမဲ့

သူမအတွက်ကိုသာ သူစိတ်ဝင်စားသည်။

"ချစ်တယ် သိပ်ချစ်တယ် အရမ်းချစ်လွန်းလို့

အခုလို့ လုပ်တာ

ခင်များတစ်နေ့တော့နားလည်မှာပါ"

သူမ

သူကိုရက်ရက်စက်စက်လက်မထပ်နိုင်ဘူးပြောတဲ့နေ့ကထဲက သူသာမှန်းခဲ့ရင် US ကိုသူနဲ့အတူ သူမထိုးပေးထားတဲ့ဆွယ်တာလေးသူယူသွားပါ့မလား။

ချစ်လျက်နဲ့ ဝေးခဲ့ရတဲ့

ခံစားချက်ကိုခင်များကိုမခံစားစေချင်ဘူး.....။

Lay Nge

☼နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း❀

Part_35

"အဟင့် ဟင့် ဟင့် "

သူမအိပ်ပျော်နေတဲ့ သားလေးရဲ့ဖြူစင်တဲ့မျက်နှာလေးကိုကြည့်ကာ မျက်ရည်တွေကျလာရသည်။နေ့ခင်းက

Lay Nge

သူမရှေ့မှာတင်သားလေးက

ဖေဖေဟုခေါ်တာကြောင့်

သွေးစကားပြောတယ်ဆိုတာသူမယုံသွားမိသ

ည်။သူမမောင့်ကိုတွေ့တာဘယ်လောက်ပျော်လဲ

ဆိုတာ သူမကိုယ်သူမအသိဆုံး။

"သားရယ် သားဖေဖေကိုစိတ်မဆိုးပါနဲ့နော်

သားဖေဖေကလေ

သားကိုသူ့သားဆိုတာသာသိသွားရင်

အရမ်းချစ်မှာ မေမေကိုယုံနော်"

သူမ သားလေးကို

နေ့ခင်းကမောင်ပြုမူသွားတဲ့အပြုမူကြောင့်

သားအဖအကြားအထင်လွဲတာတာတွေမဖြစ်

အောင်

မောင်နဲ့သားကိုဝေးဝေးထားဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်သ

ည်။သူမမောင့်ကိုလဲအပြစ်မတင်ရက်ပါ ဒီကိစ္စမ

သူမကြောင့် မောင်

နဲ့သားလေးကမြေစာပင်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။သူမအ

တွက်မဟုတ်ရင်တောင် သားလေးအတွက်

မောင်ကို သားအဖေဆိုတာသိစေချင်ပါတယ်

မောင်ရယ်...။မောင်ရဲ့သူစိမ်းဆန်ခြင်းတွေကို

သဘာဝတစ်ယောက်ထဲပဲပေးပါ

သားလေးကိုတော့ မေတ္တာတရားပေးပါ။

နောက်တစ်နေ့မနက်နိုးတော့

ညကနောက်ကျမှအိပ်ပျော်သွားတာကြောင့်

သူမအမြန်ပြင်ဆင်ရပြီး

သားလေးကိုကလေးထိန်းကျောင်းပို့ဖို့

ပြင်ဆင်ပေးတော့ အခက်တွေ့ပါတော့သည်။

"သားရယ်
အေးတယ်လေနော်ဆွယ်တာလေးထပ်ဝတ်"

"ဝတ်ပူး ရှက်ဝတ်"

သားပြောနေတာကိုသူမနားလဲပါသည်။Shirt
လက်တိုနဲ့ ဘောင်းဘီအတိုဝတ်ချင်လို့
ဂျီဂျနေသော ချစ်မွှေးလေးပါပင်။

"သားရယ် ပြောရတာခက်လိုက်တာ
ဒီနေ့တစ်နေ့ပဲလေနော် နေနေ "

"နိုး နိုး ဝတ်ပူးလို့ ကြိုက်ပူး"

သူမ နှုတ်ခမ်းလေးဆူကာ ကိုယ်တုံးလုံးလေးနဲ့
ကုတင်ပေါ်မှာဖြစ်ပျက်နေတဲ့သားလေးကိုသူမ
ဘက်ကပဲအလျှော့ပေးကာ...

Lay Nge

"ဖေဖေတောင်

မေမေမဝတ်နဲ့ဆိုမဝတ်ဘူးသိလား လာပါ

သားကြိုက်တာဝတ်ပေးမယ်"

သူမှသားဝတ်ဖို့ထုတ်ထားတဲ့

ဘောင်းဘီအရှည်နဲ့

ဆွယ်တာသေးသေးလေးကိုယူကာ

ဗီရိုထဲပြန်ထည့်လိုက်ပြီး T_Shirt အဖြူနဲ့ Shirt

အပြာလက်ရှည်လေးကို

ဘောင်းဘီအတိုအနက်လေးကိုယူကာ

ကုတင်ပေါ်ကသားလေးနားသွားက

LayNge

ဝတ်ပေးတော့ကိုယ်တော်ချောလေးကပြုံးခံသ
ည်။

"သားသား ဒီနေ့ကျောင်းသွားရမယ်နော်"

" ဟင် သွားဝူး ပေ့ပေ့ဆီသွား"

"သားကလဲကွယ် သားအခုကျောင်းသွားရင်
နောက်ဆို ဖေဖေကိုယ်တိုင်လိုက်ပို့မှာ
သားရဲ့သိလား"

သူမပြောတော့သားလေးကမေးလေးထောက်ကာ သေချာစဉ်းစားနေဟန်နဲ့ ခဏအကြာတော့...

"ဂယ်နော်"

"တကယ်ပါ မွ မေမေအသက်ကလေး"

"Go..."

Lay Nge

သူမ သားလေးကို

ကိုယ်ပိုင်ကလေးထိန်းကျောင်းကိုပို့တော့

သူမမထားခဲ့ချင်။သားလေးကိုတစ်ခါမှမထားခဲ့

ဘူးတော့ သားလေးငိုနေမှာ

အော်နေမှာကိုတွေးပြီး

စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။ဒါပင်မဲ့

သူမမျက်လုံးကိုစုံမိတ်ကာ

ကျောင်းကိုကျောခိုင်းလိုက်ပြီး Taxi ငှားက

စင်တာကို သွားရသည်။

ကျွိုး...

"မင်းတို့နှစ်ကောင်ဘယ်တော့ပြန်မှာလဲ"

ရှုံးခန်းထံဝင်လာပြီး
ဆိုဖာပေါ်ထိုင်တယ်ဆိုမေးတဲ့ ကျော်သူရကို...

"မနက်ဖြန်ပြန်တော့မယ်ကွာ ငါ့က မန္တလေး Go
သူကစက်ကိုင်း Go "

ကျော်မျိုးထူးပြောတာကို

ငြိမ်းထက်ကခေါင်းငြိမ့်ကာ...

"မင်းမပြန်စေချင်ရင်တောင်မပြန်လို့မရဘူး

company

တည်တောင်သူကြီးကသာပြန်လာလို့

သူ့ရှိတုန်းကလို့မအောင်မြင်

စောက်ပစ်ပြောဦးမှာ"

LayNge

"အေးကွာ စောက်ပိုတွေလုပ်နေတာ

အသဲကွဲတာပဲ အရက်လေးသောက်

ဘီယာလေးချ သူငယ်ချင်းတွေကို

ရင်ဖွင့်လို့ရနေတာကို

ကမ္ဘာပတ်အသဲကွဲနေတယ် မသိရင်

ကမ္ဘာအသဲကွဲဆုံးဆုသူရမှုကြနေတာပဲ "

သူတို့နှစ်ယောက်အပြောကို

ကျော်သူရကတော့...

LayNge

"သူ့နေရာဝင်ခံစားကြည့်ကြပါလားကွာ

သူ့ဘဝထက်တောင်ပိုချစ်ရတဲ့မိန်းကလေးကသ

စ္စာဖောက်သွားတာသူဒဏ်ရာသေးမယ်မင်းတို့

ထင်လား မင်းတို့ကဘယ်သိမလဲ Fa

ကောင်တွေကို

တစ်ခြားသူဒဏ်ရာကိုဘယ်မြင်တက်မလဲ

သူကိုတော့အများကမြင်မှာပေါ့ရူးနေတာလို့

အဲတာရူးတာမဟုတ်ဘူးကွ

နှလုံးသားတစ်ခုလုံးထွက်ပေါက်ပိတ်နေလို့ဖြစ်

ပေါ်လာတဲ့ခံစားချက်တွေကွ

မင်းတို့ကိုပြောရတာလဲမောတယ်ကွာတကယ်ပါပဲ"

ကျော်သူရပြောတာကို သူတို့ကိုကျောပေးထားတဲ့ဆုံလည်ခုံပေါ်ထိုင်နေတဲ့သူရဲ့မျက်ဝန်းမှာ ယောကျ်ားတန်မဲ့မျက်ရည်တွေစီးကျလျက်။

ဟိုနှစ်ကောင်ကတော့ သူတို့ကို FA လို့ပြောတဲ့အထိပဲနားထဲဝင်တော့တာမို့ ကျော်သူရကို ဘုကြည့်ကြည့်ကာ....

"ဒါဆိုမင်းကရောလာကောင်လဲ"

သူငြိမ်းထက်တို့နှစ်ယောက်ကိုမျက်ခုံးပင့်ပြကာ. ..

Lay Nge

"ငါ့က RS လေ နေမင်းလက်ရာကသူသွားတဲ့ 3နှစ်မှာမှရည်းစားမရရင်ပြန်လာရင်ပြောဦးမယ် မင်းတို့ကိုပြောနေတော့လဲနားလည်မှာမှမဟုတ်တာ Fa တွေ "

"xီး မင်းလဲမင်းဖထွေး နေမင်းလက်ရာလိုပဲ"

"ပြီးရင် စောက်သဲကွဲဦးမဲ့ဖြစ်ခြင်း"

သူတို့နှစ်ယောက်ထောပနာအသံတွေကို ကျော်သူရ မသိချင်ယောင်ဆောင်ကာ...

"မင်းတို့ကိုငါပြောစရာရှိသေးတယ်"

"ဘာလဲ နေမင်းလက်ရာ နဲ့မင်းအဆက်အသွယ်ရနေတာလား ဒီခွေးကောင် xိေးလိုကောင်က Messenge လေးတစ်ကြောင်းနဲ့ငါတို့ကို အကြောဆွဲအောင်လုပ်ထားတာ"

Lay Nge

"ဟုတ်တယ် မင်းမှန်တယ် ငြိမ်းထက်"

ကျော်မျိုးထူးက
ငြိမ်းထက်အပြောကိုထောက်ခံတာကို
ကျော်သူရက ...

"နိုး သူစိတ်က
ငါတို့စိတ်ပူနေမှာဆိုးလို့ပို့ပေးတာ
သူနေရာမှာမင်းတို့ဆိုဘယ်လိုနေမလဲကွ

LayNge

အချစ်ဦးကိုရင်နှင့်အောင်ချစ်ခဲ့တော့

ရလာတဲ့ဒဏ်ရာကသေးမှမသေးတာကွ

ပြီးတော့ အခုလိုပိုဖော်ရတာနဲ့တင်

ကျေးဇူးတင်လို့ရနေပြီ

ငါ့ကဒီကောင်ကိုယ့်ကိုကိုယ်များတစ်ခုခုလုပ်

သွားပြီထင်နေတာ အချစ်က

တစ်ခါတစ်လေချိုမြိန်သလို

တစ်ခါတစ်လေကြေခါးပါတယ်ဆိုတဲ့တမာတော

င်သူ့ကိုမမှီဘူး ဒီကောင်တော်တော်ခံစားနေရမှာ

မင်းတို့ကိုပြောနေမိတာကိုကငါများတာ

မင်းတို့ကဘာသိမှာလဲ

နှလုံးသားမပါပဲမွေးလာတာကို"

သူပြောတာကို

ငြိမ်းထက်နှစ်ယောက်ကမကျေမနပ်ဖြစ်ပင့်မဲ့

သူကတော့ တားဆီးမရတဲ့မျက်ရည်တွေနဲ့အတူ

ပြုံးနေမိသေးသည်။

"အေး ကျောက်ခေတ်လူသားတွေဘာဖြစ်လဲ"

"အပျော်"

သူပြောလိုက်လို့ခံရခက်ဖြစ်နေတဲ့နှစ်ကောင်ကို ကြည့်ကာ ကျော်သူရတဘောတကျဖြစ်ကာ ပြုံးပြီး ရုပ်ပြန်တည်ကာ....

"ငါမင်းတို့ကို ပြောစရာရှိသေးတယ် အတည်ပြောမှာနော်"

Lay Nge

ဟိုနှစ်ကောင်ကပြောဆိုတဲ့

အဓိပ္ပာယ်နဲ့မေးငေါ့ပြသည်။သူလဲဆက်ကာ....

"Company name ပြောင်းရအောင်"

"မပြောင်းရဘူး"

ကျော်သူရဟိုနှစ်ကောင်ကိုမျက်နာချင်းဆိုင်

ပြောနေရင်းဘယ်သူဆီကမှပါးစပ်မဟလာပဲအ

သံထွက်လာတာကြောင့်

သူတို့3ယောက်လုံးအခန်းထဲဝင့်ရှာနေတုန်း
ကျောပေးထားတဲ့
ဆုံလည်ခုံကသူတို့ဘက်လှည့်လာတာကြောင့်
ကြည့်လိုက်တော့
အကုန်လုံးမှာပါးစပ်အဟောင်းသား။

သူ့ကိုကြည့်ပြီး မှင်သက်နေတဲ့
3ကောင်ကိုကြည့်နေလိုက်သည်။သူကြည့်နေတု
န်းသတိဝင်လာတဲ့ ငြိမ်းထက်က
ဆိုဖာကနေထလာပြီး သူ့အရှေ့တွင်ရပ်ကာ....

"မင်းဘယ်ကိုသွားသေနေတာလဲဟမ် "

"US"

သူငြိမ်းထက်ရဲ့ ဘုဂလန့်အမေးကိုအေးအေးဆေးဆေးပဲဖြေလိုက်တာကြောင့် ငြိမ်းထက်ဘေးရောက်လာတဲ့ ဟိုနှစ်ကောင်ထဲက ကျော်မျိုးထူးက....

Lay Nge

"မင်းကမ္ဘာပတ်စောက်အသဲကွဲတာ အားရလို့ပြန်လာတာလား ဟမ် ခွေးကောင်ပြောစမ်း နေမင်းလက်ရာ xီးလိုပဲ "

"Relax ကျော်မျိုးထူး မင်းကလဲ"

"မင်းကမလဲ နဲ့နေမင်းလက်ရာ မင်းဟာကကိုယ့်အပေါ်သစ္စာမရှိမိန်းမ တန်ဖိုးထားလို့မရတဲ့မိန်းမကို ဘာတွေ

ခံစားနေတာလဲဟမ် မင်းအချစ်နဲ့တန်လို့လား

အလားကား ပေးတာတောင် ငါဆို...."

"ငြိမ်းထက် !"

ငြိမ်းထက်အပြောကို

ကျော်သူရအအရှိန်မလွန်ခင်ဝင်တားရတော့သ

ည်။

Law Nge

"ငြိမ်းထက် သူမကိုအဲလောက်မပြောပါနဲ့ကွာ
အရာရာဟာ ကံစီမံရာပေါ့ သူမနဲ့
ငါကိုကံကြမ္မာကြီးကစီရင်လိုက်တာပါ
သူမကိုအဲလိုမပြောပါနဲ့ကွာ
ငါတကယ်မခံစားနိုင်ဘူး"

သူ့အပြောကို ကျော်မျိုးထူးက...

"အဟွန်း နေမင်းလက်ရာ မင်းကလေကမ္ဘာမှာ
အရှားပါးဆုံး နွား နွားတောင်ရိုးရိုးနွားမဟုတ်ဘူး

ရှယ်နွား

ကမ္ဘာလှည်းကြိုးထမ်းချင်ဆုံးလူသားကိုပြောပါ

ဆိုလျှင် အဲတာမင်းပဲ"

ဟိုနှစ်ကောင်ဝိုင်းပြောနေတာကြောင့်

မျက်နှာမကောင်းတော့တဲ့ နေကိုကြည့်ကာ

ပြောမလို့ရှိသေး နေက...

LayNge

"မင်းတို့နှစ်ကောင်က ကျော်သူရပြောသလိုပဲ Fa ကောင်တွေဆိုတော့ ဒီခံစားချက်ကို ဘယ်နားလည်ပါ့မလဲ"

"ဟာ "

"မင်းကရောက်ရောက်ခြင်းစော်ကားတယ်ပေါ့ ဟုတ်လား"

Lay Nge

ရှုံ့မဲ့နေတဲ့နှစ်ကောင်ကို ကြည့်ကာ
ကျော်သူရထရီပြီး...

"ဟား ဟား နည်းတောင်နည်းနေတယ်
ကောင်စုတ်တွေ"

သူတို့တွေသက်နေကြပင်မဲ့
နေကတော့အေးဆေးစွာ...

Lay Nge

"ဘာလို့
ကံကြမ္မာကြောင့်လို့ပြောရတာလဲသိလား
ငါမြန်မာပြည်ပြန်ရောက်ရောက်ခြင်း
မြင်လိုက်ရတာ သူမမို့လို့ပဲ"

"ဘာ တကယ်ရီး"

"အင်း "

Lay Nge

"မင်းတို့နှစ်ယောက်ကို

ကံကြမ္မာကဘာဖြစ်စေချင်နေတာလဲကွာ"

"သူမသာ သာယာနေရင်ငါလဲ

အဆင်ပြေပြီးသားပါ ဒါနဲ့ ကိုအံ့ရော"

သူ ကိုအံ့အကြောင်းမေးမှ...

"အေး

မင်းတို့နှစ်ယောက်ကိစ္စဖြစ်ပြီးကတည်းက

Lay Nge

သူတို့လင်မယားလဲ အဆင်မပြေဘူးကွာ

ကိုအံ့ကမင်းဘက်က မမိုင်ကတော့

သူမသူငယ်ချင်းဘက်ကပေါ့ကွာ"

သူကျော်သူရစကားနားထောင်ပြီး

စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားရသည်။ဒီကိစ္စက

သူမနဲ့သူပဲ ခံစားရတာမဟုတ်သည့်အတွက်။

"ဒါဆိုငါသွားတွေ့ပြီး တောင်းပန်ဦးမယ်

သူတို့နှစ်ယောက်နဲ့မဆိုင်တာပဲကို "

LayNge

"ဟုတ်တယ် နေ"

"မင်းတို့ ငါပြန်ရောက်နေတာ
ဘယ်သူကိုမှမပြောနဲ့ဦး ကိုအံ့တို့ကိုရော
ဒယ်ဒီတို့ကိုရော"

သူပြောတာကို
3ယောက်လုံးလက်ခံလိုက်ကြသည်။ဒီကောင်
ကိုဒီထက်ပိုပြီးမနာကျင်စေချင်တော့လို့ပါ။သူဒီ

Lay Nge

လိုဖြစ်ရတာလဲသူတို့တာဝန်မကင်းဘူးဆိုပိုမှန်ပါလိမ့်မယ်။

~~~~~~~~~~~~

"သဘာဝ သားလေးမပါလာဘူးလား"

သူမ သားလေး နို့ဆာလို့ငိုနေမလား

အော်နေမလားတွေးနေတုန်းလာမေးတဲ့မက

လျာကိုပြုံးပြကာ....
~~~~~~~~~~~~

"ဟုတ်မပါဘူး အစ်မ
သားကိုအခုကတည်းကကျောင်းပို့ထားတာ"

"နေနေ လေးမပါတို့ ညီမတို့ကလွမ်းတယ်
မမရဲ့"

ဆိုင်ဝန်ထမ်းကောင်မလေးကပါ
ကလျာနဲ့အတူဝင်ပြောသည်။

"ဟုတ်ပ နေနေလေးကလေ
သူ့အသားကိုထိရင်မကြိုက်
အသဲယားစရာလေးအဲလိုကလေးမျိုးလိုချင်စ
မ်းပါဘိ"

"သူရဲ့
ဝတ်ပုံစားပုံလေးကိုကအသဲယားစရာလေး
ချစ်လိုက်တာပြောရင်နဲ့တောင်သတိရလာပြီ"

Lay Nge

ဆိုင်ဝန်ထမ်းကောင်မလေး နဲ့

မကလျာတို့သားလေးကိုအရမ်းချစ်တာသူမယုံ

ပါသည်။သူမတို့တင်မက

တစ်ခြားဆိုင်ဝန်ထမ်းတွေကပါအလုပ်လာရင်

သားအတွက်မုန့်ဝယ်လာရတာနဲ့

အရုပ်တွေဝယ်လာတာနဲ့။ဒါပင်မဲ့

သားကအချေစိန်

သူမတို့ပေးတဲ့ပစ္စည်းဆိုတစ်ခုမှမယူပဲ

မသိချင်ယောင်ဆောင်နေတက်သေးတာ။သူမ

သားလေးက သူမဘာဝဆိုရင်

မောင်ကသူမအသက်ပါလေ။သူမသားလေးအ

ကြောင်းတွေးတိုင်း

မောင်အကြောင်းကအမြဲကပ်ပါလာပြီးသား။သူ

မတို့နှစ်ဦးကချစ်လျက်နဲ့ဝေးခဲ့ကြတာမို့

အခွင့်အရေးရှိရင် မိသားစု

3ယောက်အတူတူနေချင်ပါသေးသည်။

သူမသားအကြောင်းတွေးနေတုန်းဆိုင်ထဲဝင်

လာတဲ့စုံတွဲဆီမျက်စိကရောက်သွားသည်။သေ

ချာပါသည်

မောင်မှမောင်ပါပဲ။မောင်နဲ့ပါလာတဲ့အမျိုးသမီး

ကဘယ်သူလဲ

မောင်နဲ့ဘယ်လိုပက်သက်နေတာလဲ။ကလေးပ
စ္စည်းလာဝယ်တယ်ဆိုတော့မဟုတ်မှ။သူမအ
တွေးတွေနဲ့တင်လူကရှုးမတက်။သူမမောင်မ
တွေ့အောင်
ကလေးခြုံစောင်တွေထားတဲ့ဘက်ကူးသွားကာ
ပုံးနေလိုက်သည်။

ကလျာ နဲ့ ဆိုင်ဝန်ထမ်းမလေးက
သူမအပြုအမူကိုနားမလည်စွာ
ဖြစ်ကျန်နေခဲ့သည်။

"အန်နာ ဒီဆိုင်ကလေးပစ္စည်းစုံတယ်
နင်ကြိုက်တာကြည့်"

"အင်းပါ နေရ"

သူတို့နှစ်ယောက်စကားပြောနေတုန်းဆိုင်ဝန်ထ
မ်းရောက်လာပြီး.....

"ဘာလိုချင်လို့လဲရှင့်"

Lay Nge

"ညီမဒီဆိုင်မှာကလေးပစ္စည်း

ကောင်းကောင်းနားလည်တဲ့သူရှိလားဟင်

အစ်မက အခုမပထမဆုံးကလေးမို့"

"ဟုတ်ကဲ့ရှိပါတယ် ခဏစောင့်ပါနော်

သွားခေါ်ပေးပါ့မယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ ညီမ"

သူတို့ရှေ့ကနေဆိုင်ဝန်ထမ်းကောင်မလေးကထွ
က်သွားတော့သူတို့လဲ
ပစ္စည်းလေးတွေလိုက်ကြည့်နေမိသေးသည်။

သူမ
အကွယ်ကနေကြည့်နေကာဝမ်းနည်းစိတ်က
တားဆီးမရမျက်ရည်တွေကကျလာတော့သည်
။သူမပါးကမျက်ရည်တွေသုတ်နေတုန်း
ကလျာရောက်လာပြီး....

"သဘာဝ အရှေ့ဟင်
ငိုနေတာလားဘာဖြစ်လို့လဲ
နေနေကိုလွမ်းလို့လား ဟင်"

ကလျာရာလဲ
ငိုနေတဲ့သူမကိုမြင့်သွားရကာအလန့်တကြား
မေးလိုက်သည်။သူမမျက်ရည်တွေအကုန်သုတ်
ကာ..

"မကလျာ သဘာဝဘာလုပ်ပေးရမလဲ "

LayNge

"ဟိုအရှေ့က စုံတွဲက
ကလေးပစ္စည်းကျွမ်းကျင်တဲ့လူကိုခေါ် ခိုင်းလို့"

"ဟုတ်ကဲ့ အစ်မ သဘာဝသွားလိုက်ပါ့မယ်"

သူမ
ကလေးဆောင်တွေနားကွယ်နေရာကထွက်လာ
ပြီး ဆိုင်အလည်နား

Lay Nge

အင်္ကျီလေးတွေကြည့်နေတဲ့သူတို့နားရောက်တော့ရပ်လိုက်ကာ....

"ဘာအကူအညီပေးရမလဲညီမ"

သူမအသံကြားတော့
သူတို့နှစ်ယောက်လုံးလှည့်ကြည့်လာသည်။

Law Nge

"အစ်မ ညီမကလေး
ပထမဆုံးကလေးဆိုဘာဝယ်ရမှန်းမသိလို့
ကောင်းတယ် ပစ္စည်းလေးတွေပြပေးပါလား"

သူမနားထဲမှာ
ပထမဆုံးကလေးဆိုတဲ့အထိသာထပ်ခါထပ်ခါ
ကြားနေရသည်။ဒါဆိုသူမထင်ထားသလိုမောင်
ကလက်ထပ်သွားပြီပေါ့။အခုမောင်က
ကလေးတောင်ရနေပြီတဲ့။သူမမျှော်လင့်ချက်
တွေအကုန်ရိုက်ချိုးခံရသလို
ရင်ထဲမှာလဲတဆစ်ဆစ်နဲ့။မောင်ကိုသူမ

LayNge

နာကျည်းလို့ နာတာမျိုးမဟုတ် သူမလိုမောင်လဲနာကျင်ခဲ့မှာပဲဆိုတဲ့အတွေး ကြောင့်သာဖြစ်သည်။ချစ်သူဘဝမှာမောင်ဘယ် တုန်းကမှသူမစိတ်ပျက်အောင်မနေဘူး။တစ် ခြားမိန်းကလေးတွေနဲ့လဲမရောခဲ့တယ်မောင်။ အခုတော့ သူမတို့နှစ်ယောက်ဘဝက ဝေးပြီးရင်းဝေးရတော့မဲ့အဖြစ်ပါ။သူမအခုအချိ န်ဘယ်သူရှိနေတယ်ဆိုတာလဲမသိတော့ မောင်ကိုအမြဲတမ်းအနေနဲ့ဆုံးရှုံးလိုက်ရပြီဆိုတဲ့ အသိကြောင့် နဂိုကတည်းက

ကျချင်နေတဲ့မျက်ရည်တွေကကျလာတော့သ
ည်။

သူမျက်ရည်ကျနေတဲ့မကိုကြည့်ကာ
သူပါမျက်ရည်လည်လာရသည်။သူနဲ့ အန်နာကို
မအထင်လွဲသွားပြီဆိုတာ
ကျနေတဲ့မျက်ရည်တွေကသက်သေ။သူမ
သူအပေါ်ချစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာသူယုံပါသည်။သူမနဲ့
သူဝေးစေခဲ့တာလဲ
ကံကြမ္မာကြောင့်လိုသာသူသက်မှတ်ထားသည်။
သူမအပေါ်ဘယ်တုန်းကမှစိတ်မနာခဲ့သလို

မနာကျည်းခဲ့ပါ။ချစ်တယ်
ကျွန်တော်ဘဝသက်တမ်းရှိသမျှကာလပတ်လုံး
မတစ်ယောက်ကိုပဲချစ်သွားတော့မှာပါ။ကိုယ်မ
ပိုင်ဆိုင်ရပင်မဲ့
သူတစ်ပါးဇနီးကိုပစ်မှားချင်စိတ်နဲ့မဟုတ်ပဲ
သူမအပေါ်ချစ်တဲ့စိတ်လေးကြောင့်သာ။

အန်နာလဲ
သူမမေးမှာမျက်ရည်တွေကျနေတဲ့ဆိုင်ဝန်ထမ်း
မမကို...

"မမ အန်နာပြောတာအမှားပါသွားလို့လား တောင်းပန်ပါတယ်နော်"

သူမရှေ့ကကောင်မလေးတောင်းပန်ပါမှအသိဝ င်လာကာ...

"မဟုတ်ပါဘူး ညီမလေး မမ သားလေးကိုသတိရသွားလို့ပါ လာလေ မမနောက်လိုက်ခဲ့"

Lay Nge

ဟုပြောကာ
သူမကအရင်မောင်ရှေ့ကနေလှည့်ထွက်လာလိုက်သည်။

"အန်နာ
နင်ကြိုက်တာရွေးပြီးပြန်လိုက်တော့နော်
ငါပြန်လိုက်မပို့တော့ဘူး"

"အင်း သွားလေနင်အလုပ်ရှိတယ်မဟုတ်လား"

Law Nge

"အင်း "

သူလဲ ဝမ်းနည်းစွာထွက်သွားတဲ့ မပုံစံကြောင့် သူလဲရင်တွေကွဲမတက်ဖြစ်နေရာက ထိုဆိုင်လေးကနေခြေလှမ်းကျဲတွေနဲ့အတူ ရင်ဘက်တစ်ခုလုံးလဲရာစရာမရှိအောင်ကွဲကြေ လျက်.....။

￼

꙳နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း꙳

LAYNGE

Part_36

"သမီး ထမင်းစားရအောင် လာမေမေခွန့်မယ်"

"စားပူး ထေထေ ခွန့် "

သူမ နဲ့

ကိုအံ့ဟိုတစ်ခါစကားများပြီးကတည်းကသူ့အ

ဖေက သူနဲ့သမီးကို သဘာဝလောက်

Lay Nge

အရေးမကြီးဖူးပြောကတည်းကငယ်ငယ်လေးနဲ့ ညာဏ်ရည်ကောင်းစွာ။အခုလဲ သူ့အဖေက ညှော်ခန်းထဲမှာ ရှုံးကပါလာတဲ့ File တွေကိုလက်မှတ်ထိုးနေတာကို ဖအေကျောပေါ်ကုတ်ဖက်တက်ကာ သူမထမင်းကျွေးတာကိုမစားဘူးငြင်းနေသည်။

"ကိုအံ့ ရှင်သမီးကိုပြောဦး မိုင်ကိုသူစိမ်းလိုဆက်ဆံနေပြီ"

LayNge

အံ့ File တွေကို လက်မှတ်ထိုးနေရာကနေ မိုင်ပြောတာကြောင့်သူ ဘောပင်ကိုချကာ သူ့မကိုကြည့်ပြီး....

"မင်းအတွက်အရေးမကြီးဘူးမဟုတ်လား ဘာကိုဂရုစိုက်နေတာလဲ ရတယ် ငါ့သမီးငါ့ဘာသာခွန့်မယ်"

အဲ့စကားကြောင့် မိုင်မျက်ရည်တွေဝဲတက်လာကာ...

LayNge

"ကို
ရှင်ကလေမျက်လုံးနဲ့မြင်တာကိုပဲယုံပြီးအဖြစ်
အပျက်တိုင်းမှာအကြောင်းအရင်းရှိတယ်သိ
လား သဘာဝကို ဟိုရက်ကပြန်တွေ့တယ် "

"အဲ့တော့
မတွေ့ရတာကြာတော့အလွမ်းသယ်ကြတာတ
ယ်ဆိုပါတော့ ဟုတ်လား !"

သူမအကြောင်းပါလာတာနဲ့ အံ့အသံက

အောက်တာမဟုတ်ပင်မဲ့

မာလာတာတော့အမှန်ပင်။

"ကျွန်မသာ

အလွမ်းသယ်ချင်တယ်ဆိုအဲ့နေ့ကတည်းကသူမ

ဘယ်မှာနေလဲမေးပြီး

သူမအိမ်နေတိုင်းသွားနေမှာပေါ့"

Lay Nge

"ရှာစရာမှမလိုတာ

သူ့လင်ရှိုင်းထက်မြတ်အိမ်မှာနေမှာပေါ့"

"ရှင် မမိုက်ရိုင်းနဲ့ကိုအံ့"

အံ့ထိုင်နေရာမှ ကျောပေါ်တက်နေတဲ့

သမီးလေးကို ဆိုဖာပေါ်ချကာ...

"မိုက်ရိုင်းတယ်ဟုတ်လား

မင်းသူငယ်ချင်းကရော

ကျောင်းဆရာမဖြစ်ပြီးယဉ်ကျေးလိုက်တာ
အဟက်"

"တော်ပါတော့ သဘာဝကို
နေမင်းလက်ရာတစ်ယောက်ပဲချစ်ခဲ့တယ်ထင်
လား...သဘာဝကလဲ
သူ့ဘဝပုံအပ်လောက်ရတဲ့အထိချစ်ခဲ့တာပါ
အဲတာတွေရှင်တို့မှမသိပဲ
ရှင်တို့မသိတဲ့အကြောင်းတွေအများကြီး
အဲ့နေ့ကဘာဖြစ်တာလဲသိလား သူမ
နေမင်းလက်ရာနဲ့

လက်ထပ်ရတော့မှာမို့သိပ်ပျော်နေရှာတာ

ဒါပင်မဲ့ ကံကြမ္မာကြီးက

အလှည့်အပြောင်းမြန်ချက်က

သူမအိပ်ရာကနိုးတော့ ရှိုင်းထက်မြတ်က

သူ့မဘေးနားအိပ်နေတာကိုတွေ့တာ

အဲတာကလဲ သူ့အဒေါ်တွေနဲ့

ပေါင်းလုပ်ကြတာလေ ဟင့်

သူမဘဝဘယ်လိုတောင်ကံဆိုးတာလဲရှင်တို့သိ

လား!!! သဘာဝလဲ သူသိပ်ချစ်တဲ့

နေမင်းလက်ရာကိုပဲလက်ထက်ချင်ခဲ့တာ

ဒါပင်မဲ့

LAWNOE

နေမင်းလက်ရာအချစ်ကိုကျွန်မလေးစားတယ်
သူကိုလက်မခံဘူးလို့ပြောတာကို
သဘာဝနစ်နာမဲ့စကားတစ်ခွန်းတောင်မထွက်
သွားဘူး ဟင့် ဟီး"

သူမတို့ပြောနေတာတွေနားထောင်ပြီး
မျက်ရည်တွေကျလျက်
ညှော်ခန်းတံခါးနားကနေအထဲဝင်လာကာ....

"မမိုင်ပြောနေတာတွေက အမှန်ပဲလား"

ညှော့်ခန်းထဲဝင်လာတဲ့ သူ့ကြောင့်
စကားပြောနေတဲ့ မိုင်ပါမှင်သက်သွားကာ....

"နေမင်းလက်ရာ"

"နေ မင်း မင်း ညီဘယ်ပျောက်နေတာလဲ"

သူကိုအံ့မေးတာကိုမဖြေသေးပဲ...

Lay Nge

"အစ်မပြောနေတာတွေတကယ်လား
ကျွန်တော်အခုကြားခဲ့ရတာတွေက"

"ဟုတ်တယ်
မောင်လေးကြားခဲ့တာတွေကအကုန်အမှန်ပဲ "

သူလက်သီးကိုကျစ်နေအောင်စုပ်ကာ....

"ကျွန်တော်အခုသွားသက်မယ်
အဲ့အဘွားကြီးနဲ့သူ့သမီးကိုသက်ပစ်မယ်ဗျာ"

Lay Nge

သူကြားလိုက်တဲ့ စကားတွေကိုမယုံနိုင်စွာ
ဟိုသားအမိပေါ်လဲဒေါသတွေကတစ်ဖွားဖွား။
သူနဲ့
မစတွေ့တဲ့နေ့ကတည်းကရှင်းပြမယ်လို့ပြောနေ
တဲ့ မ မျက်ဝန်းတွေမှာလဲ
အရည်ကြည်လေးတွေလဲ့လျက်။သူ့ရင်ဘက်ထဲ
မှာ အမှန်တရားမသိသေးတာတောင်
သူမကိုမမုန်းနိုင်ခဲ့တာ အခုလိုသိတော့
သူကိုယ်သူစောက်သုံးမကျလေခြင်းဆိုပြီးသော
ဆံပင်တွေကိုလက်တွေနဲ့ထိုးဖွားနေတော့သည်။

"မောင် လေးသဘာဝကလေ

သိပ်သနားစရာကောင်းတာပါမောင်လေးရယ်

သူ့ဘဝကို

သူ့အဒေါ်တွေအတွက်ပဲကုန်ဆုံးခဲ့ရတာ

သူ့ကိုနွေးထွေးပေးမဲ့အမေလဲမရှိ

ချစ်ပေးမဲ့အဖေလဲမရှိပဲကြီးပျင်းလာခဲ့ရတာ

ကျောင်းတက်တုန်းကလဲ

သူမကိုဆင်းရဲလို့ဆိုပြီး မခေါ်မပြောကြဘူး

သူမမှာ

အစ်မပဲရှိခဲ့တာမောင်လေး..သဘာဝကနူးညံ့တဲ့

ပန်းကလေးတစ်ပွင့်ဆို အဲပန်းလေးကို

ပျိုးထောင်ပေးမဲ့

မောင်လေးတစ်ယောက်ထဲဆီကသာ

သူမလိုအပ်တဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေရခဲ့တာပါ

..သူမရဲ့အပြုံးတွေကိုမောင်လေးနဲ့တွေ့မှ

အစ်မတွေ့ခဲ့ရတာဟင့်"

မိုင်

သဘာဝကိုသနားလွန်းလို့ပြောလဲပြောငိုလဲငိုနေ

တော့သည်။အံ့လဲ

မိုင်ပြောတဲ့အမှန်တရားတွေကိုနားထောင်ခဲ့ရင်

ဆိုတဲ့
နောင်တစိတ်တွေဖြစ်ပေါ်လာရသည်။နေမှ
တော့ မျက်ရည်တွေကျကာ
အံကြိတ်ထားလျက်။

"ဘာလို့လဲ
ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ချစ်ခြင်းကဘယ်သူ
တွေကိုများထိခိုက်စေလို့လဲ
ကျွန်တော်တို့တွေက
ချစ်ယုံလေးချစ်ခဲ့ကြတာမှမဟုတ်တာ
တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်

Lay Nge

နှလုံးသားတစ်ခုလုံးနဲ့ ရင်းခဲ့တာ အခုဆို

သူမဘယ်လောက်တောင်နာကျင်နေရမလဲ

ကျွန်တော် ရင်ကွဲနေရင်

သူမအချစ်မနှစ်သက်တဲ့ သူနဲ့ပေါင်းဖက်နေရမဲ့

ဘဝ"

သူစကားမဆုံးသေးခင်မိုင်က...

"မဟုတ်ဘူးမောင်လေး

သဘာဝကိုရှိုင်းထက်မြတ်နဲ့

Lay Nge

လက်မထပ်ဖြစ်ခဲ့ဘူး

အဲ့နေ့ကအဖြစ်အပျက်တွေအများကြီးဖြစ်သွား

ခဲ့တာ"

မိုင် စကားကြောင့်သူအံ့သြသွားကာ...

"ဗျာ"

"မောင်လေးထိုင် အစ်မအကုန်ပြောပြမယ်"

Lay Nge

သူဆိုဖာမှာဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး မမိုင်ဆီက အပြောကိုစောင့်နေလိုက်သည်။

"အစ်မတို့ မောင်လေးတို့ထွက်သွားတော့ ကိုရှိုင်းထက်မြတ်အဖေရောက်လာတယ်မောင်လေး အဲဦးထက်မြတ်ကတစ်ခြားသူမဟုတ်ဘူး သဘာဝရဲ့အဖေဖြစ်နေတယ်"

"ဘယ်လို အစ်မဒါဆို ရှိုင်းထက်မြတ်နဲ့က"

သူမတို့နှစ်ယောက်ပြောနေတာကို

အုံ့ကသမီးလေးကိုပေါင်ပေါ်တင်ကမိုင်ဘေးနား

ထိုင်ပြီးနားထောင်နေလိုက်သည်။

"ဟုတ်တယ် မောင်လေး ရှိုင်းထက်မြတ် နဲ့

သဘာဝက ဖအေတူမအေကွဲမောင်နှမတွေ

သူ့အဖေကသူ့သားလုပ်ရက်ကိုသိတော့

ထိုးပြီးဆုံးမတယ်တဲ့ သဘာဝက

သူတို့ဘယ်လိုတောင်းပန်တောင်းပန်းခွင့်မလွှတ်

ခဲ့ဘူး ဘာလို့ဆို

မင်းနဲ့ဝေးခဲ့ရတာသူတို့ကြောင့်ဆိုပြီး

ငယ်ငယ်ကတည်း ဖခင် လိုချင်တဲ့သူမက
ဖအေဖြစ်သူကို ကျောခိုင်းပြီး
အဲ့နေရာကနေထွက်လာခဲ့တာ"

သူမ နဲ့
တွေ့တဲ့ကလေးလေးကဒါဆိုဘယ်သူကလေးလဲ
။

"မမိုင် မမှာ ကလေးတစ်ယောက်ရှောရှိတယ်"

Lay Nge

"မောင်လေးက သဘာဝကိုတွေ့ပြီးပြီလား"

"ဟုတ်တယ်အစ်မ သူမအလုပ်လုပ်နေတဲ့
စင်တာက ကျွန်တော်ဦးစီးနေတာ"

"မောင်လေး အဲ့ကလေးက
ဘယ်သူ့ကလေးထင်လို့လဲ မောင်လေးလဲ
ကလေးလေးကိုကြည့်ပြီး
ရိပ်မိနေမှာအစ်မသိတယ်"

"ဒါဆို နေတစင်းလေးကကျွန်တော် သားလား"

သူအပြောကို မမိုင်က

ဘာမှမပြောပဲခေါင်းငြိမ့်ပြသည်။သူမွေးနေ့Part

y ညက သူမနဲ့သူအတူနေဖြစ်ခဲ့ည်။သူမကို

အကာကွယ်သုံးခဲ့တာ သူလိမ်ပြောခဲ့တာဖြစ်ပြီး

သူမကိုအမြန်ဆုံးပိုင်ဆိုင်ချင်လို့သူလုပ်ခဲ့တာ။ဒါ

ဆို

နေတစင်းလေးကသူ့သားပေါ့။မနဲ့သူရဲ့တစ်ဦးတ

ည်းသောသား။အရာရာကို

ရှေ့ကြိုတွေးတက်တဲ့ သူ့ရှေဦးနောက်က

ဒီနေရာမှာဘာလို့စောက်သုံးမကြရတာလဲ။သူမ
သာ ရှိုင်းထက်မြတ်မိန်းမဖြစ်နေခဲ့ရင်
သူတို့အဆင့်အတန်းနဲ့
အလုပ်ထွက်လုပ်စရာလိုပါ့မလား။ငါတော်
တော်အသုံးမကျတာပါလား။သူသားကိုတောင်
အကျီစဆွဲထားတာကိုဆွဲဖြုတ်လိုက်
သားဘယ်လောက်တောင်နာသွားမလဲ။

တွေးရင်းတွေးရင်သူ့ကိုယ်သူဒေါသထွက်လာ
ကာ ထိုင်ရာမှထကာ
နံရံကိုလက်သီးနဲ့ထိုးတော့သည်။

"ကဲကွာ ဆုတ်ဖြုတ်ချင်တဲ့လက်တွေ "

ခွပ် ခွပ် ခွပ်

ရုတ်တရပ်နံရံကို
လက်သီးနဲ့အဆက်မပျက်ထထိုးနေတဲ့ နေကို
အံ့သမီးလေးကိုမိုင်ကိုပေးကာ ဆွဲရတော့သည်။

Lay Nge

"နေ ညီတော်တော့ လက်တွေပေါက်နေပြီ တော်တော့ကွာ"

နေသူလက်တွေကိုအတင်းချုပ်နေတဲ့ ကိုယ်အံ့လက်တွေထဲကရုန်းထွက်ကာ ဆက်ထိုးပြန်သည်။

ခွပ် ခွပ်

"နေမင်းလက်ရာ !! တော်တော့ကွာ"

အံ့ ထိုးနေတာလက်ရိုးတွေပါကြေတော့မှာမို့
နေ့ကိုပိတ်အော်ကာ ခန္တာကိုယ်ကြီးကို
ဆဆောင့်ဆွဲလိုက်တော့သည်။

"ကိုအံ့ ကျွန်တော်လေ သားကို သားကိုဗျာ ဟင့်
ဟီး ကျွန်မရည်ရွယ်ပါဘူးဗျာ
သူတို့မိသားစုလေးစိတ်ချမ်းသာပါစေဆိုတဲ့စိတ်
ကြောင့်သာ လုပ်လိုက်တာ သား
စိတ်ထဲနာကျင်သွားမှာ"

အုံနေပုခုံးကိုပုတ်ကာ...

"အစ်ကိုသိတယ်ညီ
သွားမင်းတို့မိသားစုလေးပြန်ဆုံချိန်တန်ပြီ
အခုသွားခေါ်တော့ ပြန်စည်းလုံးချိန်တန်ပြီ "

"ဟုတ်တယ် ကိုအုံ ကျွန်တော် မ
နဲ့သားကိုသွားခေါ်မယ်"

လို့ပြောကာပြေးထွက်သွားတဲ့ နေကိုကြည့်ကာ အံ့ပြုံးလိုက်ပြီး သမီးလေးကိုချီထားတဲ့မိုင်နားသွားကာ သားအမိနှစ်ယောက်လုံးကိုဖက်လိုက်သည်။

"ကိုယ်တောင်းပန်ပါတယ်မိုင် ကိုယ်ကတကယ်မကောင်းတဲ့ကောင်ပါမိုင်ရယ်"

သူဖက်လိုက်လိုက်တယ်ဆို

မိုင်လဲပြန်လက်တစ်ဖက်နဲ့သူကျောပြင်ကြီးကို

ပြန်ဖက်ထားလိုက်တော့သည်။

~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

"ဟင့် ဟင့် ဟီး သားရယ်"

သူမ မနေ့ကမြင်ကွင်း နဲ့ သိလိုက်ရတာကြောင့်

မောင်နဲ့သူမဟာဘယ်လိုမှ

Lay Nge

ပေါင်းစပ်လို့မရတော့တဲ့အခြေအနေမို့အလုပ်

လဲမသွားတော့ပဲ သားလေးကို ရင်ခွင်ထည့်ကာ

ငိုနေမိသည်။တကယ်ချစ်ခဲ့ကြတာမို့

နာကျင်မှုက

ရင်ထဲဖော်ပြလို့မရတဲ့အရာတစ်ခု။သူမ

ငိုနေတော့ သားလေးက

ရင်ခွင်ထဲကထွက်လာကာ သူ့လက်

ဝကစ်ကစ်လေးတွေနဲ့

သူမမျက်ရည်တွေကိုသုတ်ပေးနေသည်။

"မေ့ ငိုနဲ့ ညောင်ညောင် ကိုက်ကိုက်"

သူငိုရင်သူမကအဲလိုပြောနေကြမို့သားလေးက မှတ်ထားကာသူမကိုလဲ ကြောင်ကိုက်လိမ့်မယ်လို့ပြောသေးသည်။သူမ သားနဖူးလေးကို ဖိပာကပ်နမ်းလိုက်ပြီး သူမဘဝရှေ့ဆက်ရန်အတွက် သားလေးဟာ သူမဘဝရဲ့အားဆေး။

"သားလေး ထမင်းစားတော့မလား "

LayNe

"ပေပေ ရော "

သားလေးကသူ့အဖေကိုမေးနေတာသူမရင်ဘက်ထဲ မီးတောက်နေသလို ထင်ရပါသည်။မိဘမရှိပဲနေခဲ့ရတဲ့သူမဘဝနဲ့ယှဉ်ပြီး သားလေးအားငယ်မှာသူမအရမ်းစိုးရိမ်သည်။ သားလေးကိုသူမလို အနိမ်ခံဘဝရောက်မှာ သေလောက်အောင်ကြောက်ပါသည်။သူမဘဝဝဋ်ကြွေးတွေသူမတစ်ယောက်ထဲနဲ့ပဲလုံလောက်ပါတော့ ကံကြမ္မာကြီးရယ်....။

နေတစ်ယောက်ကိုအံ့တို့အိမ်ကနေ

ကားကိုလျင်မြန်နှုန်းနဲ့မောင်းလာပြီး

စင်တာရှေ့ရောက်တယ်ဆို

ကားသော့တောင်မဖြုတ်နိုင်တော့ပဲ

ကားတံခါးဖွင့်ထွက်ကာ နှစ်လွှာကို

ရိုးရိုးလှေကားကနေပြေးတက်လာပြီး

သူမအလုပ်လုပ်တဲ့ဆိုင်ရှေ့ရောက်မှ အသက်ကို

ဝဝရှုကာ ဆိုင်ထဲကိုဝင်လာသည်။

သူဝင်လာတယ်ဆို ဆိုင်ဝန်ထမ်းထွက်လာပြီး...

"ဘာလိုချင်လို့ပါလဲ"

"သဘာဝပန်း နဲ့တွေ့ချင်လို့"

"သူမ အလုပ်ထွက်သွားပါပြီ "

"ဘာ!!!"

LayNge

သူအော်သံကြောင့်
သူမခန္တာကိုယ်လေးတုန်သွားသည်။

"မနေ့ကတောင်တွေ့သေးတယ်လေ
အခုအလုပ်ထွက်တာဟုတ်လို့လား"

"ဟုတ်ပါတယ်
မနေ့ကညနေကပဲဂျာကြီးကိုအလုပ်ထွက်စာတ
င်သွားပါတယ်"

Laynge

"ဒါဆိုသူမလိပ်စာသိလား"

"မသိပါဘူး "

"ဟာကွာ "

သူကိုသူအားမရဖြစ်လာကာ ဘေးနားက ကလေးဝတ်စုံတွေကို ရိုက်ချပလိုက်က

ထွက်တော့ဆိုင်ဝန်ထမ်းကောင်မလေးက
လိုက်ဆွဲမလိုလုပ်တော့ ဂျာကြီးက..

"ဟိတ် လိုက်မသွားနဲ့ "

"ဘာဖြစ်လို့လဲဂျာကြီးရဲ့
ဒီမှာဖျက်စီးသွားတာတွေလား"

Lay Nge

"သူက ဒီကလေးပစ္စည်းတင်မကဘူး ဒီစင်တာကြီးတစ်ခုလုံးပါမီးရှို့ပစ်လို့ရတယ် သိလား"

ဂျာကြီးစကားကြောင့် ဝန်ထမ်းကောင်မလေးက...

"ဟမ်"

"အေးသူက ဒီစင်တာတစ်ခုလုံးရဲ့ပိုင်ရှင် "

LayNge

"ဟာတော်သေးတယ် ဂျာကြီး ရယ်"

"အေးအဲဒါကြောင့်ပြောနေတာ"

နေမှာအရှူးမီးဝိုင်းလိုဖြစ်နေသည်
သူမအရင်ကနေခဲ့တယ်
ရပ်ကွက်ထဲကိုပြန်လာကာ
သူမတို့အိမ်ရှေ့ရောက်တယ်ဆို
ကားကိုထိုးရပ်လိုက်သည်။ကားပေါ်ကဆင်းက

Lay Nge

ခြံထဲပြေးဝင်ကာ အိမ်ထဲဝင်လိုက်တော့ သူမအဒေါ်နဲ့သူသမီး ကသူကိုတွေ့တာကြောင့်ထရာမှ ထရပ်ကြသည်။

"မ ရော မဘယ်မှာလဲ ကျုပ်မိန်းမ ဘယ်မှာလဲ"

သူမေးနေတာကိုမဖြေပဲကြောင့်ကြည့်နေတဲ့ သားအမိကို

Lay Nge

သိထားတဲ့ကိစ္စတွေကြောင့်လဲဒေါ်သထွက်လာ

ကာ...

"ခင်များတို့နှစ်ယောက်ကို

မေးနေတာနားပင်းနေလား ဟမ်"

ဒေါ်ညိုစိမ့်လဲ သူ့အော်မှ ...

"ဟိုသမီးလေး ကဒီမှာမနေတာကြာပြီ

ကောင်လေး"

Lay Nge

"ဘာ သမီးဟုတ်လား

ခင်များတို့ကိုကျွန်တစ်ကောင်လိုလုပ်ကျွေးခဲ့တဲ့

သူဘယ်မှာလဲဆိုတာမသိရအောင်

ခင်များတို့တော်တော်

စောက်သုံးကျတာဘာလားဗျာ"

"အဒေါ်တောင်းပန်ပါတယ်

သူမလေးကိုအဒေါ်တို့လဲတွေ့ချင်နေတာပါကွယ်

"

သူအဘွားကြီးစကားကို ဟွန်းကနဲ့မဲ့ကာ
လက်ညှိုးထိုးပြီး အံကြိတ်ကာ...

"ဟွန်း ခင်များတို့ကလေ
သူမအပေါ် နိုင်ခဲ့တုန်းကတော့
အသိတရားရခဲ့ရင် ခင်များတို့သာလေ
ရှိုင်းထက်မြတ် ကိုအခန်းထဲမထည့်ခဲ့ရင်
ဟာဗျာ
အဲလောက်စောက်ဆံမက်နေတာကျုပ်ကိုပြော

LayNge

တာမဟုတ်ဘူး ခင်မျှားသမီးကို

ကျူပ်အသိနာမည်ကြီး KTV ကို အမြဲတန်း

x◌ာအနေနဲ့ပို့ပေးမှာ"

နေ

လူအများအမြင်မှာရိုင်းနေမယ်ဆိုလဲသူဂရုမစိုက်

သူမဘယ်လောက်တောင်ပင်ပန်းခဲ့မလဲ။Single

Mother တစ်ယောက်အနေနဲ့

ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ဝေဖန်မှုတွေဘယ်လောက်တော

LayNge

င်ခံခဲ့ရမလဲ။ကလေးရှိတုန်းကလဲ
သူမဘယ်လောက်အားငယ်လိုက်မလဲ။

ဒေါ်ညိုစိမ့်တို့လဲ သူတို့အမှားတွေမို့
သူပြောတာတွေကိုမငြင်းပဲ
ငြိမ်နားထောင်နေသည်။

"ခင်များသေတဲ့အထိ ကျူပ်မိန်းမ နဲ့
လာမပက်သက်နဲ့ ဒီတစ်ခါဆို မ

ကိုဒုက္ခပေးတဲ့နေရာက ခင်များအတွက် 6 ပေတွင်းဖြစ်သွားမယ်"

သူဒေါ်သြိုစိမ့်ကိုပြောပြီး သူ့သမီးဘက်လှည့်ကာ...

"မင်းလဲသတိထားနေ ငါ့ဘာကောင်လဲသိချင်ရင် နောက်တစ်ခါမကိုထိကြည့်လိုက် မင်းဘဝရော မင်းရော KTV

အခန်းကမထွက်ရအောင်လုပ်ပြစ်မယ်

မင်းမယုံရင်စမ်းလို့ရတယ်"

သူစကားကြမ်းကြမ်းတွေပဲပြောကာ မ

မရှိတဲ့ထိုအိမ်ကနေထွက်လာပြီး

နောက်ထပ်သွားရမည့်သူရဲ့ရန်သူတော်

အိမ်ဆီသို့......။

❂နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း❀

Part_37

ကြိုးးးးးး.....

သူ ရှိုင်းထက်မြတ်တို့ ခြံရှေ့ရောက်တယ်ဆို ဘရိတ်ကိုဆောင့်နင်းချလိုက်သည်။ပြီးတော့ ကာဟွန်းကို လက်နဲ့ အားပါပါအဆက်မပျက်တီးတာကြောင့် ခဏအကြာတော့ ခြံတံခါးပွင့်လာတယ်ဆို ကားအရှိန်ကိုမိုင်ကုန်တင်ကာ

ဝင်သွားလိုက်သည်။သူ့အပြုအမူကြောင့်ခြံတံ
ခါးလာဖွင့်ပေးတဲ့ အလုပ်သမားတောင်
ခြံဝမှာကြောင်တောင်တောင်လေးကျန်ခဲ့သည်။

ထက်မြတ်တို့
ခြံထဲကိုကားတစ်စီးတစ်ဟုန်ထိုးမောင်းဝင်လာ
သံကြားတာကြောင့် ထွက်ကြည့်လိုက်တော့
ကားပေါ်ကဆင်းလာတဲ့သူက ရှိုင်းထက်မြတ်ကို
သူ့အဖေရှေ့မှာတင်
လေးငါးချက်ဆင့်ထိုးလိုက်သည်။

ခွပ် ခွပ် ခွပ် ခွပ် ခွပ်

ထက်မြတ်လဲ သားဖြစ်သူအထိုးခံနေရတာ
များလာပြီမို့ ထိုကောင်လေးကို
စောင့်တွန်းလိုက်တော့
အနောက်တောင်ရွှေ့မသွား
တွန်းနဲ့သူတောင်အနောက်ပြန်ရောက်သွားသေး
သည်။

Lay Nge

သူထိုးတာအားရမှုလွှတ်ပေးလိုက်ကာ...

"မ ဘယ်မှာလဲ "

ရှိုင်းထက်မြတ်လဲသူ့အပြစ်နဲ့သူမို့ နေထိုးလို့
နှာခေါင်းကနေထွက်လာတဲ့သွေးတွေကိုသုတ်
ကာ...

"မင်းထွက်သွားပြီး
နောက်ပိုင်းကတည်းကသူမကိုမတွေ့တော့တာ
အခုအချိန်ထိပဲ"

"အေး အဲလိုဖြစ်ရတာမင်း
မိန်းမလိုမိန်းမရဆန်လို့လေ ငါကိုမနိုင်တာကို
မကိုခုထုံးလုပ်ပြီး မောင်နှမမှန်းသိသွားမှ
သံဝေကရသွားတာမဟုတ်လား ဟမ်
ထဘီဝတ်ထားရမဲ့ကောင်ရ"

ထက်မြတ်လည်း

သားဖြစ်သူကိုလက်ညှိုးထိုးပြီး

ရစရာမရှိအောင်ပြောနေတာတောင်

ဘာမှမပြောတဲ့သားဖြစ်သူကြောင့်

ဒီကောင်လေးဟာ သမီးရဲ့

ချစ်သူမှန်းတန်းသိပါသည်။

သူထိုကောင်လေးဘာပြောမလဲဆိုတာကိုဆက်

နားထောင်နေလိုက်သည်။

"မင်းသာ အဲ့နေ့က

ကလိမ်ကကျစ်မကျခဲ့ဘူးဆိုရင်

ငါတို့မိသားစုလေးပျော်နေရမှာ

မင်းလိုကောင်ကိုမှ

ငါ့ပြိုင်ဘက်စရင်းသွင်းမိတဲ့ငါကိုယ်တိုင်လဲမှား

တယ်

မင်းကမိန်းကလေးတစ်ယောက်ကိုယ်တောင်အ

သုံးချတက်တဲ့ကောင်မှန်းသိရင်

အစကတည်းက

တံတွေးတောင်လှည့်မထွေးဘူး"

lay Nge

ထက်မြတ်လဲ သူဝင်ပါမှရတော့မှာမို့...

"အန်ကယ်သားလုပ်ရက်က

လူမဆန်ဘူးဆိုတာအန်ကယ်သိပါတယ်

သမီးကိုလဲ မင်းလိုပဲ

အန်ကယ်တို့အမြဲရှာနေတာပါ "

"ခင်များတို့သာ

ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်ဘဝထဲဝင်မလာရင်

ဒီလိုကိစ္စတွေဖြစ်စရာမလိုဘူး အန်ကယ်

LayNge

သားကို ကျွန်တော်ထိုးတယ်ဆိုတာ
သူ့အတွက်ကျွန်နော်ရဲ့အကောင်းဆုံးသက်ညှာ
မှုပဲ"

"ဟုတ်ပြီ မင်းကိုသားအစားအန်ကယ်ကပဲ
တောင်းပန်တယ် နောက်ကျ မင်းတို့ကိစ္စထဲ
သားထက်ရှုပ်ခဲ့ရင်
အန်ကယ်ကိုယ်တိုင်မင်းတို့ရှေ့ကိုဆွဲခေါ်လာပေး
မယ်"

LayNge

"နောက်တစ်ခါ

ဆိုတာကိုကျူပ်ကဖြစ်ခွင့်ပေးမှာမဟုတ်ဘူး

ကျူပ်မိန်းမကို

ကျူပ်ရင်ခွင်ထဲကလွဲကျန်တဲ့နေရာမလွှတ်တော့

ဘူး"

လို့ သတိပေးကာ ကားပေါ်တက်ပြီး

ထိုခြံထဲကပြန်ထွက်လာပြီး

သူမကိုဘယ်သွားရှာရမလဲစဉ်းစားနေမိသည်။

အခုက မှောင်ရီပျိုးတော့မှာမို့

သူသွားဖို့စဉ်းစားလိုက်တဲ့

နေရာမှမရှိမှာသေချာသည်။သူဆုံးဖြတ်ချက်ကို သေချာချလိုက်သည်က...

"မနက်ဖြန်ကစပြီး မကို မောင်ရင်ခွင်ထဲမှာပဲ ထာဝရပိတ်ထားတော့မယ်"

သူ မနဲ့သားလေးသူ့ဘဝထဲဝင်လာတဲ့အခါ
ဘယ်လိုထားမယ်
ဘယ်လိုနေကြမယ်ဆိုတဲ့အတွေးနဲ့တင်
အရင်ကနာကျင်နေသမျှ

ချက်ခြင်းပျောက်သွားတော့သည်။၁၃နှစ်ဆိုတဲ့ အချိန်တစ်ခုထိ သည်းခံလာပြီးပြီ ဒီထက်ပိုပြီးမောင်တို့ ဝေးမနေချင်တော့ဘူးမ။

"ဒယ်ဒီ မာမီ"

ဦးနေမင်းတို့လင်မယား ဧည့်ခန်းကခုံမှာထိုင်ပြီး သားအကြောင်းပြောနေတုန်းသူတို့ကိုခေါ်တာ ကြောင့် ဧည့်ခန်းအပေါက်အဝကိုနေဝင်လာတဲ့ သားဖြစ်သူကိုတွေ့တော့....

"သား"

"သား မာမီသားလေးပြန်လာပြီ ဟင့် မာမီတို့ကို ထပ်ထားမသွားပါနဲ့တော့သားရယ် မင်း သူမကိုသိပ်ချစ်သလို မာမီတို့လဲ သားကိုချစ်တယ်သားရဲ့ မာမီမှာ သားနဲ့သမီးနှစ်ယောက်ပဲရှိတာ သားရယ် ဟင့် ဟင့် ဟင့် "

သူငိုနေတဲ့

မာမီကိုယ်လေးကိုရင်ခွင်ထဲသွင်းကတင်းကြပ်

စွာဖက်ထားလိုက်သည်။မာမီခေါင်းလေးကိုနမ်း

ကာ...

"သား သားဒီတစ်ခါဘယ်မှမသွားတော့ပါဘူး

မာမီ တို့နဲ့အတူ အမြဲနေသွားတော့မှာနောက်ဆို

အိမ်မှာလူဦးရေတိုးလာတော့မှာ"

LayNge

လက်ရာ သားအပြောကိုနားမလည်တာကြောင့် သားရင်ခွင်ထဲကထွက်ကာ...

"သားချစ်ရမဲ့သူတွေနေပြီလား"

သူ မာမီအပြောကိုခေါင်းငြိမ့်ပြလိုက်တော့ မာမီကသူ့လက်ကိုကိုင်ကာ...

"သား အရင်ကိစ္စတွေမေ့နိုင်သွားတာ မာမီဝမ်းသာလိုက်တာ သားရယ်

သမီးလေးအပေါ်ကိုလဲ အမုန်းမထားပါနဲ့
သူမလဲမတက်သာလို့လုပ်ရတာနေမှာပါ"

"မာမီ သူမကိုမုန်းလား
သားအိမ်ကထွက်သွားအောင်လုပ်လို့"

"ဟင်အင်း မုန်းစရာလား သူမလေးအဲ့နေ့က
ဝမ်းနည်းတဲ့အရိပ်အယောင်တွေမာမီမြင်နေရ
တယ်သား "

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မာမီ မကိုမမုန်းလို့ သားတို့ဘဝထဲကို မဝင်လာတော့မယ် မာမီ"

"ဘယ်လို သား "

"သား"

လက်ရာနဲ့ အတူ နေမင်းဘာ အံ့သြလို့မဆုံး သူမက သူ့ယောကျာ်းနဲ့ကွာရှင်းလိုက်တာလား

Lay Nge

ဒါမှမဟုတ်

သားနဲ့ကအခုထိမပျက်ကြသေးတာလား။

"သား မင်း သူများဇနီး..."

ဦးနေမင်းစကားမဆုံးသေးခင်...

"မ ကသူများဇနီး မဟုတ်ဘူးဖေဖေ

မကအခုအချိန်ထိ သားဇနီးပါ "

Lay Nge

"သား ရှင်းအောင်ပြောစမ်း မာမီနားမလည်ဘူး"

သူ

မာမီပုခုံးကိုဖက်ကာဆိုဖာမှာဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး...

"သားပြောပြပါမယ် မာမီ လွန်ခဲ့တဲ့ 3နှစ်က ရှိုင်းထက်မြတ်နဲ့ မတို့လက်မထပ်ဖြစ်ခဲ့ပါဘူး မာမီ ဘာလို့ဆို သားတို့ထွက်သွားပြီနောက်မှ ရှိုင်းထက်မြတ်အဖေရောက်လာတော့ မနဲ့

ရှိုင်းထက်မြတ်ကာ

မောင်နှမတွေဆိုတာသိခဲ့ရတယ် မာမီ နဲ့ ဒယ်ဒီ"

"ဟာ"

"တကယ်လား သားရယ် ပြီးတော့

သမီးကသားဇနီးဆိုတာကရောဘာလဲ"

"သားမြန်မာပြည်ကထွက်သွားတော့ မမှာ

သားနဲ့ရတဲ့

LayNge

ကိုယ်ဝန်ကျန်နေခဲ့တယ်မာမီ..မနက်ဖြန်သား

သားရဲ့မ နဲ့ သားလေးကိုသွားခေါ်တော့မှ

မာမီတို့ ခွင့်ပြုမယ်မဟုတ်လား

သားတို့အချိန်အတိုင်းအတာတစ်ခုထိဝေးခဲ့ရပြီး

ပြီ မာမီ သားတို့ထက်မဝေးချင်တော့ဘူး"

သားဆီက ကလေးဆိုတဲ့စကားကြောင့်

လင်မယားနှစ်ယောက်လုံးမျက်နာဝင်းပသွားပြီး

....

Lay Nge

"ကို လက်ရာတို့မြေးရနေပြီ သား
သားတကယ်ပြောတာမဟုတ်လား"

"သား ဒယ်ဒီတို့တကယ်မြေးရနေပြီဟုတ်လား
သား"

"ဟုတ်ပါတယ် ဒယ်ဒီ သားနာမည်က
နေတစင်းပါ"

"အမလေး မာမီ ဝမ်းသာလိုက်တာ
သားမနက်ဖြန် ပါအောင်ခေါ် ခဲ့နော်
သမီးလေးရောမြေးရော သားနဲ့ သမီး
လက်ထပ်ပွဲကိုလဲ
မာမီတို့ခမ်းခမ်းနားနားကျင်းပပေးမယ်"

"ဟုတ် ကဲ့မာမီ"

သူမာမီကိုခေါင်းငြိမ့်ပြပြီး
အငယ်မကိုမတွေ့တာကြောင့်....

"မာမီ မေလက်ရာ ရော"

"သား ညီမလေးက တက္ကသိုလ်တက်နေပြီလေ
အခုအဆောင်မှာသွားနေတယ်
သားထွက်သွားပြီးနောက်ပိုင်း
စားကြိုးစားရှာတယ် ပြီးရင် မာမီ
သားညီမလေးကိုဖုန်းဆက်လိုက်မယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ မာမီ ဒါဆိုသားသွားနားတော့မယ်နော်
ပြီးတော့ သားအခန်းထဲ
မာမီပဲရှင်းတာမဟုတ်လား"

နေမင်းက
သားကငယ်ငယ်ကတည်းကသူပစ္စည်းတွေကို
သူ့မာမီတစ်ယောက်ပဲထိတာကြိုက်တာကြောင့်
အခုလဲသားသွားနေတဲ့ 3နှစ်မှာ လက်ရာက
သားအခန်းကို
သူမတစ်ယောက်ပဲဝင်ရှင်းတာကို
သားတော်မောင်အား..

LayNge

"မင်းမာမီ ပဲရှင်းတာမင်းမယုံရင်
အခန်းထဲဝင်ကြည့်"

"ဟုတ်ကဲ့ ဒယ်ဒီ
မာမီသားသွားနားတော့မယ်နော်"

မာမီခေါင်းငြိမ့်လိုက်တယ်ဆို
သူညည့်ခန်းထဲကထွက်လာပြီး
အပေါ်ထက်ကိုတက်လာလိုက်တော့သည်။မန

Lay Nge

က်ဖြန္ဆိုတဲ့အခ်ိန္ကိုသူအျမန္ေရာက္ခ်င္လွပါ ၿပီ။

~~~~~~~~~

သူဒီေန႔ သူမနဲ႔ သူရဲ႕ အခ်စ္တို႔အစျပဳရာျဖစ္တဲ့ ေက်ာင္းေရွ႕ကထမင္းဆိုင္ေလးမွာထိုင္ေနလိုက္ သည္။ေန႔ခင္းေက်ာင္းဆင္းေတာ့ ေက်ာင္းဆရာမေတြေရာ ေက်ာင္းထဲကထြက္ထြက္ေက်ာင္းသူေက်ာင္း

Law Nge
~~~~~~~~~

သားတွေအများကြီး။အဲ့ထဲက ဆရာမတစ်ယောက်ကသူ့အနားလျှောက်လာတာကြောင့် သူကြည့်နေမိသည်။

"မောင်လေးက သဘာဝကောင်လေးမဟုတ်လား"

"အစ်မက မကိုသိတာလား"

Lay Nge

သီရိ ဝမ်းသာသွားကာ

နေထိုင်နေတဲ့ဝိုင်းဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး....

"တကယ်ပဲ မောင်လေးပဲ

မောင်လေးကိုအစ်မအများကြီးပြောစရာရှိတ

ယ်

သဘာဝသိပ်သနားဖို့ကောင်းတာပါမောင်လေး

ရယ်"

"ကျွန်တော်
မရဲ့ကိစ္စတွေအကုန်သိပြီးသွားပါပြီအစ်မ"

"မောင်လေး သိပြီးသွားပြီဆိုရင် သူမကို
မောင်လေးဘဝထဲခေါ်လိုက်ပါမောင်လေးရယ်
သူမတို့ သားအမိအခက်အခဲတွေနဲ့ နေခဲ့ရတာ"

"ကျွန်တော် သား နဲ့ မကို အခုလိုက်ရှာနေတာပါ
သူမဘယ်မှာနေမှန်းမသိလို့ ဒီနေရာလေးများ
သူမလာမလားစောင့်နေတာ"

သူ့အဲလိုပြောတာတော့
သီရိကဝမ်းသာအားရစွာ...

"အစ်မသိတယ် သဘာဝတို့ရှိတဲ့နေရာ
အစ်မကိုယ်တိုင်စောင့်ရှောက်ထားတာပါ "

"တကယ်လား အစ်မ
ကျွန်တော်ကိုလိပ်စာပေးပါလားဗျာ
ကျွန်တော်တောင်းပန်ပါတယ်"

"ရပါတယ် မောင်လေး {..........} အခန်း နံပတ် 5 ပါမောင်လေး "

"ဟုတ်ကဲ့ကျေးဇူးပါနော် ကျွန်တော်သွားလိုက်ပါဦးမယ်"

သူထိုအစ်မဆီက မတို့နေတဲ့လိပ်စာသိတယ်ဆို ထိုဆိုင်လေးကနေချက်ခြင်းထွက်လာလိုက်ပြီး

LayNge

သူရဲ့ အသက် နဲ့ ဘဝလေးတို့တည်ရှိရာနေရာသို့ ကားကိုအရှိန်တင်ကာမောင်းလာလိုက်သည်။

"သားလေး ကစိုးရိပ်ရသေးလား ဟင်"

"ကလေးက အငိုလွန်ပြီး သတိလစ်သွားတာပါ"

သူမ ဒီနေ့အပြင်မှာအလုပ်သစ်ထွက်ရှာတုန်း သားလေးရဲ့ ကလေးထိန်းကျောင်းကနေ သားလေးငိုပြီး သတိလစ်တယ်ဆိုလို

အမြန်သွားခေါ်လာပြီး အိမ်ကို

ဆရာဝန်ခေါ် ပြီး

ပြနေရသည်။သားလေးဘာကြောင့်

သတိလသ်တဲ့အထိငိုရတာလဲမသိ။သူမ

မေ့နေတဲ့

2နှစ်အရွယ်သားလေးကိုမကြည့်ရက်စွာ။

"ဆရာမ သားလေးကိုဘာကျွေးရမလဲဟင်

သားလေးကအခုထိနို့မပြတ်သေးပါဘူး "

"ဆန်ပြုတ်လေးတိုက်လိုက်ပါ "

ဆရာဝန် စကားက

သူ့အဖေနဲ့အရာရာတူနေတဲ့သားလေးကို

ဆန်ပြုတ်တိုက်ဖို့ရာ....

"ဆန်ပြုတ်ကလွဲကျန်တာမရဘူးလားဟင်တရာ

မ "

"ဆန်ပြုတ်တိုက်တာအကောင်းဆုံးပါပဲ ညီမ "

Lay Nge

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဝယ်တိုက်လိုက်ပါမယ်"

သူမကဝယ်တိုက်မယ်ဆိုတော့
ဆရာဝန်ကတိုက်ခန်းတစ်ခုလုံးမှာ
သူမဝင်လာခဲ့က
ဘယ်သူမှမရှိတာသတိထားမိတာမို့...

Lay Nge

"ညီမက ဆန်ပြုတ်သွားဝယ်ရင်

ကလေးကိုပါခေါ်သွားမလို့လား

လေစိမ်းတိုက်ရင် ကိုယ်တွေပူလာလိမ့်မယ်"

သူမလဲ ဆရာဝန်ပြောပြမှ

သူမသားအတွက်ဆန်ပြုတ်သွားဝယ်ရင်

အိမ်မှာဘယ်သူမှမရှိ။တစ်ယောက်ထဲထားခဲ့ဖို့

ကလဲ သားလေးကအရမ်းငယ်သေးတာကြောင့်

သူမစိတ်တွေရှုပ်ထွေးလာရသည်။

"ညီမ ဆန်ပြုတ်ဆိုင်ကိုအစ်မ တိုက်ခန်း ဟိုဘက်မှာတွေ့ခဲ့တယ် သွားဝယ်လိုက်လေ အစ်မစောင့်ပေးထားမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

သူမ ဆရာမကိုကျေးဇူးတင်စကားပြောကာ သားလေးကိုဆရာမနဲ့ခဏထားခဲ့ပြီး သူမတို့တိုက်ခန်းကနေစ်လှာမှာမို့ အောက်ကိုထပ်ဆင်းကာ မြေညီထပ်ရောက်မှ

တံခါးပေါက်ကနေထွက်လာပြီး
လမ်းတစ်ဖက်ကမ်းကူးဖို့စောင့်ရသည်။သူမ
ဒီရက်အတွင်းစိတ်ပင်ပန်းနူကတစ်ခုပြီး တစ်ခုမို့
လူကပင်ပန်းနေပြီး
အခုသားလေးကပါနေမကောင်းထဖြစ်တာ
ကြောင့် သူမပြိုလဲချင်တဲ့
ခန္ဓာကိုယ်ကိုအားတင်းထားရသည်။

သူမလူနဲ့ အသိစိတ်မကပ်တော့ပဲ
တစ်ဖက်ကကားလာနေတာကို

လမ်းဖြတ်ကူးဖို့အလုပ်
လူအများတွေရဲ့အသံကဆူညံသွားရသည်။

"ဟာ ဟိတ် ဟိုမှာကား"

"အမလေး"

"ဟယ် တိုက်ကုန်တော့မယ် !!!"

Lay Nge

သူမ အားလုံးရဲ့အသံကြားမှ အသိဝင်လာကာ လမ်းအလည်တည်တည်ရောက်နေတာမို့ အလန့်တားကြားအနောက်ကိုပြန်ဆုတ်ဖို့အလုပ်တစ်ဖက်ကမ်းက လူတစ်ယောက်ပြေးလာ သူမဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

"ဟာ တော်သေးတယ် တိုက်ပြီမှတ်နေတာ မိန်းကလေးကယူနေတာလားမသိဘူး"

"ကိုယ့်အသက်ကိုမှ တန်ဖိုးမထားတက်"

နေ

ကားပေါ်ကဆင်းဆင်းခြင်းလိုက်လိုက်ရတဲ့မြင်

ကွင်းကြောင့် ကားတွေလာတာလဲမမြင်နိုင်စွာ

ကားကိုလမ်းဘေးရပ်ချလိုက်ပြီး

လမ်းလည်ကသူမကို လက်ကနေဆွဲပြီး

တစ်ဖက်လမ်းပေါ်အမြန်တက်လိုက်တာကြောင့်

နှစ်ယောက်လုံး

အသက်မပျောက်တာကံကောင်း။သူ

ဘယ်လောက်စိုးရိပ်လဲဆို

လမ်းတစ်ဖက်ရောက်တယ်ဆို

သူမကိုယ်လေးကိုမလွတ်စတမ်းဖက်ထားလိုက်သည်။

သူမကိုဖက်ထားရင်းဘေးကအသံတွေကြောင့်အသိဝင်လာကာ...

"ခင်များတို့ ပါးစပ်တွေက အဲလိုဝေဖန်နေမဲ့အစား ကယ်လိုက်ရင် သူမလို့လူမျိုးတွေအသက်ဆုံးရှုံးမှုလျော့သွားလိမ့်မယ်

ခင်များတို့ပါးစပ်တွေတိတ်တိတ်နေတာကောင်း

မယ်!!!!"

သူအသံနက်ကြီးနဲ့

ပိတ်အော်လိုက်ကြောင့်သူရင်ခွင်ထဲကသူမ

လေး ခန္ဓာကိုယ်တုန်သွားတာကြောင့်

သူမကျောပြင်လေးကို ဖွဖွလေး

ပုတ်ပေးလိုက်သည်။ဘေးကကြည့်ပြီးပြောနေ

တဲ့လူတွေလဲ သူအော်လိုက်တာကြောင့်

လူစုတွေကွဲသွားတော့သည်။

"မ ရယ် ဘယ်လိုဖြစ်နေရတာလဲ"

သူမကိုဖက်ထားတဲ့ လူဆီက *မ*ဆိုတာကြောင့် သူမအတွက်အားကိုးရသွားကွာသူရင်ခွင်ထဲက ထွက်လာပြီး ငိုကာ....

"မောင် ဟင့် ဟင့် သား

သားလေးနေမကောင်းနေလို့ "

Lay Nge

"သားနေမကောင်းနေလို့ ဟုတ်လား

ဆေးခန်းသွားမယ် သားဘယ်မှာလဲ"

သူမ မောင်မှာအိမ်ထောင်ရှိတာတွေဘာတွေလဲ

ဒီအချိန်မှာမစဉ်းစားနိုင်

သူမရင်ထဲရှိတာတွေပြောနေသည်။

"သားကို အပေါ်မှာ ဆရာဝန်နဲ့ခဏထားခဲ့တယ်

အခု သားအတွက်ဆန်ပြုတ်ဆင်းဝယ်တာ "

LayNge

"ဘယ်မှာလဲ ဆန်ပြုတ်ဆိုင်
မောင်သွားဝယ်လိုက်မယ်"

"ဟိုဘက်မှာ

သူမ ပြတဲ့နေရာက
ဆန်ပြုတ်ဆိုင်ကိုတွေ့တာကြောင့်
သူမကိုခေါင်းငြိမ့်ပြကာ...

"ဒီမှာ ခဏစောင့် မောင်သွားဝယ်လိုက်မယ်"

"အင်း

သူမှာကို တစ်ဖက်ကမ်းမှာထားခဲ့ပြီး တစ်ဖက်ကိုကူးကာကားထဲကပိုက်ဆံအိတ်ယူပြီး ဆန်ပြုတ်ဆိုင်ကိုသွားလိုက်သည်။

"ဆန်ပြုတ်တစ်ပွဲ"

"မောင်လေး ရိုးရိုးလား ကြက်သားနဲ့လား "

"နှစ်မျိုးလုံး နှစ်ပွဲပေး မြန်မြန်လေးလုပ်ပေးပါ"

သူမှာလိုက်တယ်ဆို ဆိုင်ရှင်အစ်မက အိုးထဲက ဆန်ပြုတ်ကို အလွတ်တပွဲ ကြက်သားနဲ့တစ်ပွဲထုတ်ကာသူကိုပေးလိုက်သည်။သူဆန်ပြုတ်နှစ်ထုတ်ကိုယူကာ အိတ်ထဲက ပိုက်ဆံတစ်သောင်းတန်နှစ်ရွက်ကိုပေးလိုက်သည်။

သူပိုက်ဆံပေးပြီးတယ်ဆိုပြန်ထွက်ဖို့အလုပ်...

"မောင်လေး 2နှစ်ထောင်ပဲကျတာ"

သူလှည့်တောင်မကြည့်ပဲ...

"မအမ်းနဲ့တော့ ပိုတာ
မရှိတဲ့သူတွေကိုကျွေးလိုက်ပါ"

ဟုပြောကာ သူဆိုင်ထဲကထွက်လာပြီး
တစ်ဖက်ကမ်းကိုကူးလာလိုက်သည်။

"မ သားဆီသွားရအောင် "

သူ နဲ့ သူမ နှစ်လွှာကတိုက်ခန်းကိုတက်လာပြီး
သူမကအရင်တိုက်ခန်းတံခါးဖွင့်ကာဝင်သွားတာ
ကြောင့် သူမနောက်ကနေ
ဆန်ပြုတ်ထုတ်နှစ်ထုတ်ကိုဆွဲကာလိုက်ဝင်လာ
လိုက်သည်။

Lay Nge

သူမ သားလေး နဲ့ သူမအခန်းကိုဝင်လိုက်တော့

သားလေးကနိုးနေတာကို

ဆရာမကချော့မြူပေးနေသည်။သူမသားလေး

အနားသွားပြီးထိုင်လိုက်တော့

သားလေးကသူမကိုချီဖို့လက်ကမ်းနေတာမို့

သူမ သားလေးကိုချီလိုက်သည်။

"ဆရာမ ကျေးဇူးပါရှင့် "

"ရပါတယ် "

"ခဏ ဆရာမ ညီမဆေးဖိုးကန်တော့ပါရစေ"

လို့သူမပြောတုန်းရှိသေး
သူကအခန်းထဲဝင်လာကာ ဆရာမကို
ပိုက်ဆံသောင်းတန်အထပ်လိုက်ကိုကမ်းပေးလို
က်တော့ဆရာမလက်မခံ။

"သား အတွက်ဆေးဖိုးကန်တော့တာပါဗျ ယူပါ"

သူကောင်းကောင်းမွန်မွန်ပြောလိုက်တော့ ဆရာမကယူပြီးထွက်သွားတော့သည်။

"ပေ့ပေ့ "

မချီထားရကနေ သားကသူ့ကိုခေါ်တာကြောင့် ကုတင်ပေါ်သူဘေးတစောင်းဝင်ထိုင်ကာ သာလေးလက်တစ်ဖက်ကို ကိုင်ကာ...

"သား...ဖေ့သားလေး"

....

☼နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း❀

Part_38

"သား...ဖေ့သားလေး"

Lay Nge

သူ သားလေးလက်လေးကိုကိုင်ကာ ဟိုတစ်နေ့ကသူလုပ်ရက်သူပြန်မြင်လာကာသူ ကိုသူဒေါသပိုထွက်လာရသည်။

"မ သားကို ဆန်ပြုတ်တိုက်မလို့မဟုတ်လား မောင် စာပွဲပေါ်မှာပြင်ထားတယ်မ သားသောက်ရင်ပူနေမှာဆိုးလို့"

"အင်း "

"သားကို မောင့်ကိုပေး မ

စားပွဲပေါ်ကဆန်ပြုတ်ပန်းကန်သွားယူလိုက်လေ

"

မကသူကိုကြည့်နေပြီး ဘာမှမပြောပင်မဲ့

သားကသူကိုလက်ကမ်းပေးတာကြောင့်

မဆီကပြောင်းချီလိုက်တော့

မလဲထိုင်နေရာကထက

အခန်းပြင်ထွက်သွားတော့သည်။

Layla

"ပေ့ပေ့"

"ဗျာ"

"ရှစ် ရှစ် ယား"

"အရမ်းချစ် ဖေဖေကနေနေကို ချစ်တာပေါ့ဗျ"

"တားလဲ ပေ့ပေ့ကို ရှစ် ပြွတ်"

Lay Nge

သားလေးကသူ့ကိုချစ်တယ်ပြောပြီး ပါးကိုလှမ်းနမ်းတာကြောင့်သူလဲ အသဲယားလာကာ သားကိုယ်လေးကို ကုတင်ပေါ်ချကာ အပေါ်ကနေ ကလီထိုးနေလိုက်သည်။သူတို့သားအဖကုတင် ပေါ်မှာ ကမြင်းနေတုန်း သူမကဆန်ပြုတ်ပန်းကန်လေးကိုင်ကာဝင်လာ သည်။

သူမ သားကိုဆန်ပြုတ်ချော့တိုက်ဖို့အတွက်

ကုတင်ပေါ်တစောင်းထိုင်လိုက်တော့

သူကသားကို ပလက်ကလေးကနေ

ကောက်ချီလိုက်သည်။

"သား အာ ဟ မုန့်စားမယ်"

သူမခွန့်တဲ့ ဇွန်းထဲက ဆန်းပြုတ်တွေလဲမြင်ရော

သားကထငိုပြီး သူမကိုကျောပေးလိုက်ကာ

သူ့အဖေလည်ပင်းကိုဖက်ထားလိုက်သည်။

"အီး ဟီး ဗြဲ ဟီး"

နေ လဲသူ့ချီထားရကနေထင်ို့တဲ့
သားဖြစ်သူကြောင့်လန့်ကာ ထရပ်လိုက်ပြီး
ကျောပြင်လေးကို ပုတ်ကာ...

"သား တိတ်တိတ်မငိုရဘူးနော်"

"ချားဝူး တားကျိုက်ဝူး"

သား ပြောမှ

သူကိုယ်တိုင်ဆန်ပြုတ်မကြိုက်တာကိုသတိရ

သွားကာ သားကသူ့သွေးပိပိ သူနဲ့

အကြိုက်တော်တော်များများတူတာကြောင့်

သူပြုံးလိုက်မိသည်။

သူမပြုံးသွားတဲ့ မောင့်မျက်နှာကိုမြင်ပင်မဲ့

သားလေးကိုပဲ အာရုဏ်လွဲကာ

မက်တပ်ရပ်ပြီးခွန့်ဖို့ကြိုးစားတော့ သားက....

"ပေ့ချား ရင် သားချား"

"ဟာ"

သူသားအပြောကြောင့်
ဆန်ပြုတ်ကြောက်တာမသိသွားရင်ဖြင့်
လို့တွေးနေတုန်း သားကိုခွန့်နေတဲ့ဇွန်းက
သူပါးစပ်နားရောက်လာတာကြောင့်
မကိုကြည့်တော့

စားဆိုတဲ့သဘော။သူပါးစပ်ဟပေးလိုက်တယ်

ဆို ဆိုးဝါးလှတဲ့ ဆန်ပြုတ်အရသာက

သူဘယ်လိုမြိုချချ လည်ပင်းကမကျ။သူ

သားသောက်ချင်အောင် ရအောင်မျိုချပြီး

သားကိုပြုံးပြကာ...

"ဖေဖေ သောက်ပြီးပြီ သားသောက်အလှည့်"

သူပြောတယ်ဆို

သားလေးကပါးစပ်ဟပေးရှာသည်။သူမလဲသား

လေးပါးစပ်ဟပေးတုန်းခွန့်လိုက်တော့
ဆန်ပြုတ်ပါးစပ်ထဲရောက်သွားတယ်ဆို
သားလေးမျက်နှာကရှုံ့မဲ့သွားတာ
ချစ်ဖို့ကောင်းလှသည်။သူမ
သူနဲ့သားကိုတစ်ယောက်တစ်လှည့်ခွန့်ပြီးတော့
ဆန်ပြုတ်တစ်ပန်းကန်လုံးရှင်းသွားကာ
3ယောက်သားကစားကြပြီး ခဏကြာတော့
အိပ်ပျော်သွားသည်။သားလေးအိပ်ပျော်သွားမှ
နှစ်ယောက်လုံ
အိမ်ရှေ့ကဧည့်ခန်းမှာမျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်လို
က်ပြီး သဘာဝကစကားစလိုက်သည်။

"သားက မင်းသားဆိုတာဘယ်လိုသိတာလဲ"

"မမိုင်ပြောပြလို့ မောင်အကုန်သိပြီးပြီ"

သူမကိုသူအမှန်တိုင်းပြောပြလိုက်သည်။

"တောင်းပန်ပါတယ်
ငါကြောင့်မင်းခံစားခဲ့ရတာတွေအတွက်
မင်းငါ့ကိုမုန်းချင်လဲရတယ်ငါ့လိုလူမျိုးကို

ချစ်ခဲ့မိတဲ့ မင်းလဲနောင်တရနေမှာပဲ မပူပါနဲ့

ငါတို့သားအမိ နောက်ဆို

နင့်ဘဝထဲပြန်မလာတော့ပါဘူး

ငါ့တကယ်တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်ခဲ့မိတယ်

နင်ပြန်လာတဲ့အချိန်ကြ ငါတို့မိသားစုလေး

အတူတူနေကြမယ်ဆိုပြီး ဒါပင်မဲ့

ဒီလိုတွေဖြစ်ရတာ ငါ့ကြောင့်

နင့်မှာအပြစ်မရှိပါဘူး နောက်

ငါတို့သားအမိကိုတွေ့ရင်

ဝေးဝေးရှောင်နေပေးပါ"

"တော်တော့ တော်ပါတော့မရယ်

မောင်ကိုနှောက်ထပ်ထားသွားမဲ့စကားတွေမ

ပြောပါနဲ့တော့

မောင်သေလုမြောပါးခံစားခဲ့ရသလို

မလဲခံစားခဲ့ရတာပဲ အခု မောင်တို့နှစ်ယောက်လို

သားကိုပါနာကျင်စေချင်လို့လား မရယ်"

"ဒါဆိုနင်က မိန်းမ နှစ်ယောက်

ကိုတစ်ချိန်ထဲပေါင်းမလို့လား ငါမင်းကိုချစ်ခဲ့လို့

ငါဘဝကိုမင်းကိုအရင်ဆုံးပုံအပ်ခဲ့တယ် ဒါပင်မဲ့

သားကိုငါ့ကြောင့်သိက္ခာကြတဲ့အဖြစ်မျိုး

မရှိစေရဘူး ငါကိုလက်စားချေချင်ရင်
တစ်ခြားနည်းနဲ့ချေပါ "

သူမမိန်းမနှစ်ယောက်လိုပြောတာကြောင့်သူ
သေချာစဉ်းစားကြည့်လိုက်တော့ စင်တာမှာ
အန်နာကိုခေါ်သွားတဲ့
နေ့ကိုသတိရသွားသည်။ဒါကို
မကအထင်လွဲနေပြီ ဆိုတာသိလိုက်ပါပြီ။သူ မနဲ့
မျက်နှာချင်းဆိုင်နေရာကထပြီး
သူမဘေးသွားထိုင်ကာ

သူမလက်လေးကိုကိုင်လိုက်တော့
သူမကအတင်းရုန်းထွက်ပင်မဲ့ သူ မလွှတ်ပေး။

"နေမင်းလက်ရာ လွှတ်ပါ
မင်းဇနီးသိရင်ကြိုက်မှာမဟုတ်ဘူး"

"ကျုပ်မိန်းမလက်ကျုပ်ကိုင်နေတာ ဘယ်သူကို
ဂရုစိုက်ရမှာလဲ"

သဘာဝ မောင်ဆီက

မိန်းမလို့ပြောလိုက်တာကြောင့်...

"မင်းပြန်ပါတော့ မင်းမိန်းမနဲ့ကလေးဆီ....အွန့်"

ဒီလောက်စကားများနေတဲ့

သူမနှုတ်ခမ်းပါးကိုဖိကပ်နမ်းလိုက်တော့

သူ့ရင်ဘက်တွေကိုထုလာတော့သည်။သူကလဲ

သူမကိုလွှတ်ထွက်သွားမှာဆိုးသည့်အလားမလွှ

တ်ပေ။သူနမ်းတာအတော်ကြာသွားတော့

သူမကမရုန်းပဲငြိမ်ကြသွားတာကြောင့်ကြည့်လိုက်တော့

မျက်ရည်တွေကပါးနှစ်လုံးမှာနေရာယူထားလျက်။

" မ တောင်းပန်းပါတယ် မောင်အတင်းအကျပ်အနိုင်ကျင့်သလိုဖြစ်သွားတယ်"

"ငါမင်းအပေါ်အပြစ်ရှိတဲ့သူပဲ မင်းထားရနေမင်းလိုရင်သုံး ပေါ့ ဟင့် ဟင့် ဟင့်

LayNge

ငါလိုချင်ခဲ့တာ ဒီလိုအခြေအနေတွေ

ေနဟုတ်ဘူး ဟင့် "

"မ ပြောနေတာတွေ မောင်ရှင်းပြမယ် "

"ဟင်အင်း မသိချင်ဘူး နင်ဆီကသိလာရမဲ့

ခါးသီးချက်တွေ

ငါမှာနားထောင်နိုင်စွမ်းမရှိလို့ပါ ဟင့်

ငါ့ဆို့နှစ်ယောက်လုံး နာကျင်ရမဲ့

ဆုံးဖြတ်ချက်မချပါနဲ့ မင်းပြန်ပါတော့"

လို့ပြောကာ

သူမလက်ကိုင်ထားတဲ့သူလက်ကိုဖြုတ်ကာထိုင်

ရာကထားပြီး သားအခန်းဆီကို

ဦးတည်လိုက်ပင်မဲ့ သူက

အနောက်ကနေသိုင်းဖက်လိုက်သည်ေ။

သူအနောက်ကနေသိုင်းဖက်လိုက်ပြီး

သူမလည်တိုင်လေးကိုနမ်းလိုက်တော့

တွန့်သွားသည်။

"မ မောင်အိမ်ထောင်မကျသေးဘူး

မတစ်ယောက်ထဲကိုပဲ ချစ်ခဲ့တဲ့ ဒီကောင်က

3နှစ်ဆိုတဲ့အချိန်လေးနဲ့

တစ်ခြားတစ်ယောက်ပြောင်းရအောင်

အဲ3နှစ်က တစ်ခြားသူကိုချစ်ဖို့နေနေသာသာ

မကိုလွမ်းတဲ့

ဒဏ်တွေမောင်အလုအလဲခံခဲ့တာ..ဟိုတစ်နေ့က

ကလေးပစ္စည်းဆိုင်မှာ မတွေ့တဲ့ မိန်းကလေးက

အန်နာ မောင်တို့နဲ့ ဆွေးမျိုးမကင်းဘူး

သူကလေးအတွက်ဝယ်ချင်လို့

လိုက်ပို့ပေးပါလို့အတင်းပူစာနေလို့

လိုက်ပို့ပေးတာ..ဒီကောင်မကိုဘယ်လောက်

ချစ်လဲသိလား မမှတ်မိမှာပေါ့ မောင်တို့

ဘုရားသွားပြီး အပြန် ပန်းခြံမှာ

ခမ္မတာဖြစ်တော့ မောင်အင်္ကျီနဲ့

ပတ်ပေးတာလေ အခုထိအဲ အင်္ကျီလေးကို

မလျှော်မဖွက်ပဲသိမ်းထားတာမသိလား

မနဲ့ပက်သက်ရင်

လက်သည်းခွန်ကအစတန်ဖိုးထားတယ်"

သူစကားဆုံးတယ်ဆို

သူမကသူ့ဘက်လှည့်လာပြီး သူပါးကိုကျနေတဲ့

မျက်ရည်တွေကိုသုတ်ပေးနေသည်။

"ဟင့် မောင် ဟင့်"

သူ နဲ့

သူမတစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်တင်းကျပ်စွာ

ဖက်ထားလိုက်ကြသည်။အခုအချိန်ကစပြီး

Lay Nge

သူမတို့ချစ်ခရီးလမ်းကိုနောက်ယှက်မဲ့သူမရှိ

တော့.....။။

ကြိုး:::::.....

သူအိမ်ပေါ်တီအောက် ကားကိုရပ်လိုက်ပြီး

အရင်ဆင်းကာ တစ်ဖက်က

ကားတံခါးကိုဖွင့်ပေးလိုက်သည်။သူ

မလက်ထဲက သားကိုချီလိုက်ကာ

မကိုလက်တစ်ဖက်ကမ်းပေးလိုက်တော့

သူလက်ကိုကိုင်ပြီး

မကဆင်းလာသည်။သူမလက်ကို

ခဏတောင်မလွှတ်ပဲ ကားတံခါးကို

ခြေထောက်နဲ့ ကန်ပိတ်ကာ သားကိုချီပြီး

မလက်ကိုဆွဲကာအိမ်ထဲဝင်လာတော့ မာမီ နဲ့

ဒယ်ဒီတို့နဲ့ အတူ ညီမလေးရော

ဟိုကောင်တွေရော လူစုံရောက်နေကြသည်။

သူတို့ ဧည့်ခန်းထဲဝင်လာတော့

မာမီကထိုင်ရာမှထလာကာ

သူတို့မိသားစုနားလျှောက်လာပြီး မကိုဖက်လိုက်သည်။

"သမီးရယ် အရမ်းကိုခက်ခဲခဲ့မှာပဲ မာမီတို့ တာဝန်မကျေခဲ့ ဘူးသမီးရယ်"

သူမလဲ မာမီကိုပြန်ဖက်ကာ...

"ဒီကိစ္စတွေက သမီး
သတ္တိနည်းခဲ့လို့ဖြစ်ခဲ့ရတာပါ
ဘယ်သူ့မှာမှအပြစ်မရှိပါဘူး"

"သမီးရယ်"

သူမ ချွေးမလေးကိုဖက်ထားတုန်း
သားလက်ပေါ်က ကလေးက သူ့အဖေကို....

"ပေ့ပေ့"

"ဗျာ"

"ဖွား ယား"

"ဟာ သားက ဖွားဖွားမှန်းသိတယ်

ဟုတ်လားသား"

နေအမေးကို

နေနေလေးကခေါင်းငြိမ့်ပြတာကြောင့် သူမ

LayNge

ချွေးမလေးကိုဖက်ထားရာကနေခွာလိုက်ကာ
သားလက်ပေါ်က
သားငယ်ငယ်ကနဲ့တစ်ပုံစံထဲတူတဲ့
မြေးလေးရှေ့သွားပြီး...

"မြေး ဖွားဆီလာပါဦးကွယ်"

သူမ သားလက်ထဲက မြေးလေးကို
ချီလိုက်သည်။မြေးလေးက မိဘနှစ်ပါးလုံးက
အသားရည်လှတာကြောင့် မြေးလေးက

LayNge

ဖွေးဖွေးပြီး

ဝကသ်ကစ်လေးနဲ့ချစ်ဖို့ကောင်းလှသည်။သူမ

မြေးကို ချီက

ဦးနေမင်းရှေ့နားလျှောက်သွားပြီးဆိုဖာမှာထိုင်

လိုက်သည်။

နေလဲ မလက်ကိုဆွဲကာ ငြိမ်းထက်တို့ဘေးက

နှစ်ယောက်ထိုင်ဆိုဖာမှာဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

"ကိုယ် ကြည့်ပါဦး

မြေးကချစ်ဖို့ကောင်းလိုက်တာ

သားငယ်ငယ်တုန်းကအတိုင်းပဲ"

"ဟုတ်ပါကွာ "

ငြိမ်းထက်တို့ 3ယောက်က

သူမတို့နှစ်ယောက်ဘက်လှည့်ကာ...

Lay Nge

"ကျွန်တော်တို့ပြောခဲ့တာတွေ

လွန်တာတွေပါလို့ တောင်းပန်းပါတယ် အစ်မ

ဒီကောင်ပုံစံကိုမကြည့်ရက်လို့ ထွက်လာတဲ့

စကားတွေပါ"

ငြိမ်းထက်အပြောကို သဘာဝကပြုံးပြကာ..

"တောင်းပန်စရာမလုပ်ပါဘူး

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့

ဒီကိစ္စတွေအမှန်တွေကိုမှမသိခဲ့ကြတာ"

Lay Nge

နေကတော့ သူ့သူငယ်ချင်းတွေနဲ့

မကိုပြုံးကာကြည့်နေစဉ် သားက...

"ပေ့ ချီ"

နေနေ ကသူ့အဖေ့ကို ချီခိုင်းနေတာကို

ကျော်သူရကအသဲယားကာ ခေါ် ဖို့ပြင်နေတဲ့

နေကို ကြားဖျက်ကသူ့ကချီလိုက်တော့

နေနေဒေါသထွက်လာကာ ကျော်သူရပုခုံးကို

Lay Nge

မလွှတ်စတမ်းဖက်ကိုက်လိုက်သည်။သွားပေါက်တဲ့အရှယ်မို့ အားသုံးကိုက်တာကြောင့်နာမှာအမှန်ပင်။

"အား ကိုက်တယ် ဟ နေမင်းသားကိုခေါင်ခေါ့ကိုကိုက်ထားတယ်ကွ အား"

"သား ကိုက်ဒင်းကို နာနာလေးကိုက်"

LayNge

သူကသားကိုမချီတဲ့အပြင်

မြှောက်ပါပေးလိုက်သေးသည်။သားကလဲ

နားလည်စွာ ပါးစပ်က ပုခုံးကိုကိုက်နေပြီး

လက်ကပါ

ဆံပင်ကိုစောင့်ဆွဲနေသည်။နေကတော့

သားကျော်သူရကို လုပ်ချင်သလိုလုပ်နေတာကို

အားပေးနေလိုက်သည်။

"နာတယ်ဟ အား နေမင်းလက်ရာ မင်းသားကွာ

မင်းလိုပဲလက်သန်ပြောင်ချက်"

သဘာဝ မောင့်သူငယ်ချင်းတကယ်နာနေတဲ့ပုံမို့ မောင့်ဘေးနားထိုင်နေရာကထကာ သားကို ခေါ်ရတော့သည်။

"သား ဦးဦး ကိုမလုပ်ကဘူးဘေးကွယ် မေမေဆီလာ"

သူ့အမေခေါ်တော့ နေနေလေးက

ကျော်သူရအပေါ်ကနေ

သူ့အမေဆီကိုမလိုက်ခင်...

"တေ"

ဆိုပြီး

ဆံပင်ကိုတစ်ချက်ဆွဲပြီးမှလွှတ်လိုက်တော့

ဧည့်ခန်းထဲကလူတွေအကုန်လုံးသဘောကျနေ

တော့သည်။ကျော်သူရကတော့ရှုံ့မဲ့လျက်စိတ်

ထဲမှာတော့ *ဖအေ ပြီးတော့လာပြန်ပြီ နေမင်းလက်ရာပေါက်စ*လို့ပြောလိုက်တော့သည်။

"သမီး မြေးနာမည်က"

မာမီက မကိုမေးလိုက်ပင်မဲ့ နေကပဲ....

"နေတစင်း ပါမာမီ"

Lay Nge

"နာမည်လေးမိုက်တယ်ကွ နေ
မင်းသားကမင်းနဲ့တော်တော်တူတာပဲ"

ကျော်မျိုးထူးစကားကသူ့ကိုမှိုရသလိုမျက်နှာ
ပြောင်းသွားစေကာ....

"ငါ့သား ငါနဲ့ပဲတူမှာပေါ့"

"အေးပါကွာ"

သူတို့အကုန်လုံး အပျော်ကြီးပျော်နေတဲ့

သူကိုမမြင်ရတော့ဘူးထင်ခဲ့တာ နေ

သဘာဝပန်းက မင်းကို

အပြုံးဖော်ဆောင်အောင် လုပ်နိုင်တဲ့

တစ်ဦးတည်းသော သူပါလား.....။

ကျွီး....

သားကို သူအန်တီလေးက

ခေါ်ထားလိုက်တာကြောင့် မ ကိုခေါ်က

Lay Nge

သာအခန်းကိုတက်လာလိုက်သည်။အခန်းထဲ

ရောက်တယ်ဆို သူမ အခန်းတစ်ခုလုံး

ဝေ့ကြည့်တော့ မောင်တစ်ခန်းလုံးမှာ သူမ

နဲ့ပက်သက်တာတွေမှအများကြီး။သူမတို့ချစ်သူ

နှစ်ဦး စတွေ့တဲ့နေ့ကစ လမ်းခွဲခဲ့တဲ့နေ့အထိ

အမှတ်တရနေ့မှန်သမျှ ကိုနံရံမှာ Colour

စုံစက္ကူလေးတွေကို အသဲပုံညပ်ပြီး

နံရံမှာကပ်ထားကာ

ရေးပြီးမှတ်ထားသည်။ပြီးတော့

စင်လေးတစ်ခုအပေါ်မှာတင်ထားတဲ့ခွက်လေး

ကိုယူကြည့်လိုက်တော့

ပျောက်သွားတာကြာပြီဖြစ်တဲ့ သူမရဲ့ခွက်လေး။

"မ လာ"

သူ သူမလက်ကိုဆွဲကာ သူရဲ့

အဝတ်အစားလဲခန်းထဲကိုခေါ်လာလိုက်ပြီး

မှန်တွေကာထားတဲ့ မှန်ဗီရိုကြီးထဲမှာShirt

လက်ရှည်တွေကတစ်ကန့် လက်တိုကတစ်ကန့်

T_Shirt ကတစ်ကန့် Coat တွေကတစ်ကန့်

Law Nge

ခွဲထားပြီး Style ဘောင်းဘီအရှည်တွေ နဲ့

အတိုတွေကလဲတကန့်ဆီခွဲထားသည်။မောင်ပု

ဆိုးဝတ်တာမတွေ့ဘူးပင်မဲ့လဲ ပုဆိုးတွေလဲ

အထပ်လိုက်။ဖိနပ် ကအစ နာရီတွေကအစ

မှန်ကောင်တာထဲမှာ

နည်းနည်းလေးမဟုတ်။မောင့်အဝတ်အစားခန်း

ထဲကစ္စည်းတွေနဲ့တင် Store

တစ်ခုဖွင့်လို့ရလောက်သည်။

"မ ဘယ်တွေကြည့်နေတာလဲ ဒီမှာကြည့်"

မောင်က သူမကို ယွန်းဘူးလေးထိုးပေးတော့ ယူလိုက်ကာဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ သူမမောင့်ကို ထိုးပေးထားတဲ့ ဆွယ်တာလေး။

"မောင် US ကိုယူသွားတာ
ဒီပစ္စည်းလေးတစ်ခုပဲ December ရောက်တိုင်း
ဒီအနွေးထည်လေးကို
မောင်အမြဲဝတ်ထားဖြစ်တယ်"

သူမ မောင်ရင်ခွင်ထဲဝင်ပြီး

မောင့်ခါးကိုဖက်ကာ...

"မောင့် ကိုအရမ်းကိုလွမ်းနေခဲ့တာ"

သူပြုံးကာ မ ခေါင်းလေးကိုငုံနမ်းလိုက်ပြီး...

"မောင်တို့အခုကစပြီး

တစ်သက်လုံးမခွဲတော့ဘူးနော် မနက်ကြရင်

စေ့စပ်ဖို့နဲ့ လက်ထပ်ပွဲအတွက်

အဝတ်အစားသွားရွေးမယ် "

"စေ့စပ်ပွဲကဘာလို့လုပ်ဦးမှာလဲ လက်ထပ်ပွဲ

ဆိုတော်ပြီလေ"

"မတော်ပါဘူး

မောင်အရင်ကတည်းကစဉ်းစားထားတဲ့အတိုင်း

လုပ်မှာ စေ့စပ်ပွဲနေ့ မှာ

Lay Nge

လက်မှတ်ထိုးပွဲတစ်ခါထဲလုပ်မယ် ကျန်တဲ့ မတာဝန်က သတို့သမီးဖြစ်ပေးယုံပဲ"

"အင်းပါ အင်းပါ အမေ့"

သူခေါင်းငြိမ့်ပြနေတဲ့ သူမိန်းမလေးကို ပြုံးကာစွေ့ကနဲ့ ကောက်ပွေ့လိုက်တာပြီး အဝတ်အစားလဲခန်းထဲကထွက်လာလိုက်သည်။ သူမကလဲပြုတ်ကျမှာဆိုးတာကြောင့်

သူလည်တိုင်ကို

သူမလက်နှစ်ဖက်နဲ့ချိတ်ထားသည်။

သူ သူမကို ကုတင်ပေါ်ချလိုက်တာကြောင့်

မောင့် ရဲ့အကြံကိုသူမရိပ်မိကာ

ကာတင်ပေါ်တက်တော့မဲ့

မောင့်ကိုယ်ကြီးကိုတွန်းကာ...

"မောင် ဘာလုပ်မို့"

"အိပ်ကြမယ်လေ
3နှစ်ဝေးခဲ့သမျှအတိုးချချစ်ကြမယ်"

မောင့်စကားကြောင့်
သူမမျက်လုံးပင်ပြူးချင်သွားရသည်။မောင်နဲ့သူ
မဝေးနေခဲ့တာ 3ရက်မှမဟုတ်ပဲ 3နှစ်တောင်ကို
ပြန်ပြီး ပုံမှန်ဖြစ်အောင်အရင်မတွေးဘဲ
နားဘူးထဖို့ကိုတွေးလိုက်တာကအရင်။သူမ
မောင်ရင်ဘက်တွေ ရိုက်ပလိုက်သည်။

ဖြန်း

"ဟာ မ နာတယ်နော် မောင်ပြန်လုပ်မှမအော်နဲ့"

"မောင် !!!!"

"အာ အော်တယ် မကဘာထင်တာလဲ
မောင်ကပြန်ရိုက်မှာကိုပြောတာလေဗျာ !!"

"ဘာ မင်း...."

သူ့ရဲ့ပြုံးတိတိနဲ့ကြည့်နေတဲ့မျက်နှာထားကြောင့်
သူမပြောမဲ့စကားပါရပ်တန့်သွားရသည်။

"ဘာမင်းလဲဆို သီပေါမင်း ပဲဖြစ်ချင်တယ်
ကျန်စစ်မင်း မဖြစ်ချင်ဘူး"

"အော် ဟော သီပေါမင်းလို
စုဘုရားလတ်ကိုကြောက်သလို
ငါကိုကြောက်နေတဲ့ပေါ့ ဒီရုပ်က"

"ကျွန်စစ်မင်း လို ကျွန်ရစ်မဖြစ်ချင်ဘူး
သီပေါမင်းလို မိန်းမအနားကပ်ပြီး
မိန်းမစကားပဲ နားထောင်တော့မယ် ပြောတာ"

မောင်ရဲ့ဥပမာကြီးက ရီချင်လွန်းလို့ပင်မဲ့
မောင်ကအတည်ပေါက်ပြောနေတာမို့မရီရက်။
တက်လဲတက်နိုင်တဲ့ နေမင်းစကားတက်။

သူ ထိုင်နေတဲ့ မအရှေ့မှာ ဝင်ထိုင်လိုက်တော့ မ
က...

"လက်မထပ်ရသေးဘူးလေ မောင်
လက်ထပ်ပြီးမှ
တစ်ခန်းထဲအတူတူနေကြမယ်လေနော်
အခုတော့"

"မောင်တို့ရဲ့သားက
မောင်တို့ရဲ့လက်ထပ်စာချုပ်ပဲ "

~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

￼

۞နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း❀

Part_39

သူမ မာမီတွေရဲ့ပြင်ဆင်ခြယ်သမှုပြီးတယ်ဆို
ဒီနေ့ စေ့စပ်ပွဲ နဲ့ လက်မှတ်ရေးထိုးပွဲပဲမို့
ဆံပင်ကို ဒီအတိုင်းလေးအမြင့်ပဲစည်းကာ
မောင်စီစဉ်ပေးထားတဲ့ ပိုးထည်ဝမ်းဆက်ကို

ဝတ်ဆင်လိုက်သည်။သူမပြင်ဆင်ပြီးတော့
အခန်းထဲမှာ သူမ ရယ် မိုင်ရယ်သာရှိတော့
အနေသိပ်မခက်ပေ။

""သဘာဝ သူကနော်အရင်ကပြောတဲ့အတိုင်း
အကောင်အထည်ဖော်တာပဲ"

"ဒီလက်အမှတ်ထိုးပွဲလေးတောင် ဒင်းက
သူမိတ်ဆွေတွေနဲ့တခမ်းတနားလုပ်ချင်သေးတ
ယ် ငါမနည်းတားထားရတာ

လက်ထပ်ပွဲတွေကလဲတန်းစီနေတာပဲ

သူကိုယ်သူ ပြေတီဦးထင်နေတာလားမသိဘူး"

"သြော်ဒါကတော့ နှင့်ကိုသူပိုင်ကြောင်း

တကမ္ဘာလုံးကိုသိစေချင်လို့နေမှာပေါ့

သူ့အချစ်က တကယ်ကိုစံတင်လောက်ပါတယ်

သူလိုယောကျာ်းမျိုးရှားတယ် ဟ"

"ထားပါတော့ "

သူမတို့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်

ကုတင်ပေါ်ထိုင်ကာ စကားပြောနေခိုက်...

"မမ အစ်ကိုလေးတို့ကဆင်းလာလို့ရပါပြီတဲ့

လက်မှတ်ထိုးဖို့ တရားသူကြီးရောက်နေပါပြီ"

တံခါးအပြင်က

နှိုင်းယှဉ်ခေါ်တယ်ဆိုထိုင်နေရာကထကာ...

"မမတို့ ဆင်းလာခဲ့မယ် ညီမလေး"

"ဟုတ်ကဲ့"

မိုင် သူငယ်ချင်းမလေးကိုကြည့်ကာ အရမ်းပျော်နေသည်။သူမလေးက အခုအချိန်ကစပြီး ပျော်ရွှင်မှုတွေပဲရတော့မယ်ဆိုတာသူမယုံကြည်သည်။သူမ သူငယ်ချင်းလေး ဒီလိုပျော်ရွှင်ဖို့ ရင်းနှီးခဲ့ရတာက နည်းမှမနည်းပဲ။

နေတစ်ယောက် ပုဆိုးအဝါ နဲ့Shirt လက်ရှည်လည်ကတုံး

LayNge

အဖြူရောင်ကိုဝတ်ထားပြီး
ညော့ခန်းကနေအပေါ်ထပ်ကို ကြည့်နေတာကို
ကျော်မျိုးထူးတို့ အုပ်စုက...

"ဆင်းလာမှာပေါ့ကွာ မင်းဟာကလဲ
ဖြစ်ပျက်နေတာကြည့်ဦး အခုလေးတင်း
မနိုင်းယှဉ်ကိုမင်းသွားခေါ် ခိုင်းထားတယ်မဟု
တ်လား"

"မင်းမိန်းမ ဆင်းအလာကိုမျှော်နေမဲ့အစား
မင်းသားကို သွားထိန်းနေလိုက်"

ဘေးနားမှာ ပူညံပူညံလုပ်နေတဲ့ စကားကို မကြားချင်ယောင်ဆောင်ကာ လေ့ကားဘက်ပဲကြည့်နေလိုက်သည်။သူ နဲ့ သူမရဲ့လက်မှတ်ရေးထိုးပွဲနဲ့ စေ့စပ်ပွဲကို Hotel မှာလုပ်မယ်ဆိုတာကို မက အသိမိတ်ဆွေနဲ့ အိမ်မှာပဲလုပ်ချင်တယ်ဆို သူလိုက်လျောလိုက်ရသည်။လက်ထပ်ပွဲကို သူစိတ်ကြိုက်စီစဉ်ထားတာမို့ မ ရဲ့ ဆန္ဒကိုဖြည့်ပေးရမည်။မာမီတို့ ကလက်ထပ်ပွဲကို 7ပွဲ {သိတယ်မဟုတ်လား}

မလုပ်ရဘူးဆိုတာကြောင့်

ပွဲအတွက်ပြန်စီစဉ်ရသည်။

သူတွေးနေတုန်းအပေါ်ထပ်ကနေ မ နဲ့

မမိုင်ဆင်းလာကြသည်။သူ ဆင်းလာတဲ့

မရဲ့ခြေလှမ်းတိုင်းကို ကြည့်နေမိတာ

သူအနားရောက်တဲ့အထိပင်။သူအနားရောက်တ

ယ်ဆို မကသူ့ဘေးဝင်ထိုင်ပြီး မမိုင်က

သူ့သမီးကိုချီထားတဲ့ ကိုအံ့ဘေးဝင်ထိုင်သည်။

သူ ဘေးနားထိုင်နေတဲ့ မ

မျက်နှာလေးကိုကြည့်နေတာကြောင့်......

"သတို့သားရယ် နောက်လဲမြင်ရမှာပါကွာ ဟား

ဟား"

သူကိုလျှောင်နေတဲ့ ငြိမ်းထက် ကို ....

"မင်းလို့ FA ကောင်က ဒီလို Feeling

မျိုးဘယ်သိမလဲ ရှင်းပြရတာမောတယ်"

ကျော်သူရကလဲသူ့ကောင်မလေးလက်ကိုကိုင်ကာ မျက်နှာပျက်နေတဲ့ ငြိမ်းထက် နဲ့ ကျော်မျိုးထူးကိုကြည့်ကာ....

"နေ ဟုတ်တယ်ကွ ဒီနှစ်ကောင်ကဒီတစ်သက်ဒီလို Feeling မျိုးခံစားဖို့ ကံမပါတာကခက်တယ်ကွာ ဟား ဟား"

"ငါပြောချင်တာ အဲတာကွ သနားလို့မပြောတာ ဟား ဟား"

LayNge

သူမလက်လေးကိုစုပ်ကိုင်ပြီး

သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ပြုံးပျော်ပြီး စကားပြောနေတဲ့

မောင်ကိုကြည့်ပြီး စိတ်ချမ်းသာရသည်။သူမ

မောင်ပြုံးနေတာလေးကို

အမြဲမြင်ချင်ပါသည်လေ။

သူတို့ 4ယောက်ဖြစ်ပျက်နေတာကို

မိဘတွေပြုံးကြည့်နေကြပြီး ဦးအံ့ကမ္ဘာက...

"ကဲ တော်ကြတော့ သား နဲ့ သမီး
လက်မှတ်ထိုးကြတော့"

သူ ကိုအံ့အဖေဆီက ကမ်းပေးတဲ့
စာချုပ်ဖိုင်ကိုယူလိုက်သည်။လက်ထပ်စာချုပ်
cover လေးကို သူတို့နှစ်ယောက် ဓာတ်ပုံလေးနဲ့
သူကိုယ်တိုင်ရွေးထားတဲ့ ဒီဇိုင်းလေး။သူနဲ့ သူမ
သတို့သား နဲ့ သတို့သမီး
နေရာမှလက်မှတ်ထိုးပြီးကြတော့ မိဘနေရာမှာ
ဒယ်ဒီ နဲ့ ကိုအံ့အဖေကထိုးပေးပြီး

သက်သေနေရာမှာတော့ ဟို

3ကောင်ကထိုးပေးသည်။

"သားတို့အခုအချိန်ကစပြီး

တရားဝင်ဇနီးမောင်နှံဖြစ်သွားကြပြီ

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ဖေးမပြီး

ချစ်ချစ်ခင်ခင်နေသွားကြပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ ပါ အန်ကယ်

သူမကိုကျွန်တော်အသက်ထက်ပိုပြီး

ပိုချစ်ပိုမြတ်နိုးပြီး အသက်သေဆုံးသည့်တိုင်

သူမတစ်ယောက်ထဲကိုပဲ
ရိုးမြေကြပေါင်းသင်းသွားမှာပါ"

"အန်ကယ် အမြဲအဲလိုပဲကြားချင်ပါတယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ"

သူတို့ ညှော်သည့်တွေပြန်သွားမှ ဒယ်ဒီနဲ့
မာမီရယ်ကိုကန်တော့သည်။အံ နဲ့မိုင်တို့ကလဲ
ဘေးကနေမက်တပ်ရပ်ကာပြုံးပြီးကြည့်နေကြ
သည်။သူတို့ ကန်တော့ပြီးတော့...

"သမီးလေးကတော့
အစကတည်းကပြောစရာမရှိဘူး ဒါပင်မဲ့ သား"

"ပြောပါမာမီ"

"သားမငယ်တော့ဘူးနော်
အရင်လိုရန်တွေဖြစ်တာ
ညအချိန်မတော်မှအိမ်ပြန်လာတက်တဲ့အကျင့်
တွေပြင် အေးမင်းကြောင့် သမီးငိုရတဲ့နေ
မင်းအိမ်ပေါ်ကဆင်းရတဲ့နေပဲ"

Lay Nge

သူမမာမီအပြောကို သဘောကျကာပြုံးပြီး...

"သားတို့က လက်ထပ်ပွဲပြီးရင်အိမ်ခွဲနေမှာလေ

မာမီကလဲ အခုကတည်းက

မကိုခေါ်ထားချင်နေတယ် မရဘူးနော် မာမီမှာ

အငယ်မတစ်ယောက်လုံးရှိတယ်"

"ဘာ မောင်ငါခွဲမနေဘူးနော် မေမေတို့နဲ့ပဲနေမှာ

ငါမိဘတွေပြုစုချင်သေးတယ် "

laynge

"ဟာ မရာ မောင်တို့ "

"မသိဘူး မေမေတို့နဲ့ပဲနေမှာ"

မေမေတို့နဲ့ပဲနေမယ်ဆိုတဲ့မကြောင့်
သူမျက်နှာကြီးဆူပုတ်သွားတော့သည်။ဒေါ်လ
က်ရာ သားအဖြစ်ကိုကြည့်ကာ
ရီချင်နေတာမှ....

"သမီး ပဲကောင်းတယ်
မေမေလိုခေါ်တာလေးကနားဝင်ကိုအေးနေတာ

ပဲ သားမိုက်မိဘကိုပြုစုမယ်လို့တစ်ခါမှမ

ပြောဖူးဘူး"

သူ မာမီပြောတာကို ဘာမှပြန်မပြောတော့ပဲ

ပုခုံးတွန့်ပြလိုက်သည်။

"ကဲ မင်းကလဲ

သားခွဲနေချင်တယ်ဆိုနေခိုင်းလိုက်ပါကွာ သူလဲ

ညားခါစလွတ်လွတ်လပ်လပ်နေချင်မှာပေါ့ "

"အာ သား ဒယ်ဒီကအကောင်းဆုံးပဲ"

သူ သားကိုကိုယ်ချင်းစာလို့ဝင်ပြောတော့

သားက

တအားဝမ်းသာသွားပုံထောက်တာကြောင့်

သူ့မာမီက သားကိုမျက်စောင်းတထိုးထိုး။

"လက်ရာ ရယ် မင်းသားက ဒီမြေမှာပဲနေမဲ့ကိစ္စ

ဘယ်အချိန်သွားတွေ့တွေ့ရတဲ့ ကိစ္စကို

ကလေးနဲ့ တူပြီးကွာ"

"ဒါကြီး က ကလေးလား"

မေမေအပြောကြောင့် သူမထရီမိတာကို မောင်ကမကြည်ကြည့်နေသည်။

"မင်း သိပ်ချစ်ခဲ့တဲ့သားလေ"

"အဲတာအရင်တုန်းက အခုကျွန်မက ကျွန်မမြေးလေးကိုအချစ်ဆုံး အေး မြေးဆိုမှ မြေးရော"

Lay Nge

"မာမီ သမီးပွဲမစခင်ကတည်းက

သားဆီကခေါ်သွားတာ ခြံထဲမှာထင်တယ်

နဂိုကတည်းကမာမီသမီးက

လူရှုပ်တာမှမကြိုက်တဲ့ကိစ္စ"

သားပြောတာဟုတ်သည်

သမီးငယ်လေးကငယ်ငယ်ကတည်းက

လူရှုပ်တဲ့နေရာဆိုဘယ်မှမသွား

စာသင်ကျောင်းတောင်မဖြစ်မနေမို့။

"ကဲ သား နဲ့ သမီး အပေါ်တက်ထိုင်ကြတော့"

"ဟုတ်ကဲ့ "

"ဟုတ်ကဲ့ ဒယ်ဒီ"

သူနဲ့ သူမ မာမီတို့နဲ့
မျက်နှာချင်းဆိုင်ခုံမှာထိုင်လိုက်တယ်ဆို
မမိုင်တို့ကလဲခုံမှဝင်ထိုင်ကြသည်။

မေလက်ရာ က နေတစင်းလေးကိုချီပြီး
ဝင်လာသည် လက်ထဲမှာလဲ

မုန့်ထုတ်ကကြောက်စရာကောင်းသေး။သားလ
က်ထဲမှာလဲ ချောကလက်ထုတ်နဲ့
အခွံ့ပေါ်ကနေကိုက်နေသည်။ဒါကို
ဒေါ်လက်ရာမြင်ကာ ဆိုဖာကထပြီး
မေလက်ရာဆီက
သူမမြေးလေးကိုပြောင်းချီကာ...

"သမီး တူလေးပြုတ်ကျမယ်လေကွယ်
အဲ့မုန့်တွေကဘာလို့.."

"အိမ်ရှေ့မှာလာချိတ်သွားတာပဲလေ
တွေ့တော့ယူပြီး စားလိုက်တာ
ချောကလက်တွေကများတယ်
သမီးအကြိုက်ပဲလေ"

"လုပ်ပြီ အခုသွားပြန်ချိတ်ထား
ကိုယ်ဘာသာဝယ်စားလို့ရရဲ့သားနဲ့
သူများပစ္စည်းကို မာမီမကြိုက်ဘူးနော်"

သူမ မာမီကိုဘာမှမပြောတော့ပဲ မုန့်ထုတ်ထဲက
card လေးကို မာမီဆီကမ်းပေးတော့....

"အဲတာဘာလဲ"

"နာမည် ကဒ်လေ ဒီမှာတွေ့လားသမီးနာမည်
ဒီအိမ်မှာ မေလက်ရာ
ဆိုတာသမီးတစ်ယောက်ပဲရှိတာ ဒါကျောင်းမှာ
သမီးကိုပိုးနေတဲ့သူထဲကတစ်ယောက်ပေးတာ
နေမှာပေါ့"

"ဘာ !! သမီးကိုပိုးတဲ့လူဟာ
စားတော့လက်ခံသလိုဖြစ်နေမှာပေါ့

ငယ်ငယ်လေးရှိသေးတာကိုအတက်ကောင်း
တွေတက်နေတယ် ဟုတ်လား"

"လက်ခံတာ မဟုတ်ဘူး သူတို့ပေးလို့ယူတာ
ကိုယ်ဝယ်စားစရာမလိုတော့ဘူး
ပိုက်ဆံကုန်သက်သာတယ် လေ မာမီ
သမီးသွားနားတော့မယ် ကိုကိုလက်ထပ်ပွဲပြီး
မှအဆောင်ပြန်မှာနော်"

လို့ပြောပြီး ဧည့်ခန်းထဲကထွက်ကာ
အပေါ်ထပ်ပြေးတက်သွားတော့သည်။ဒေါ်လက်

ရာမှာတော့ သားရောသမီးရော တစ်ယောက်မှ
ပြောမရမှန်းသိသွားတာကြောင့်
သူမချီထားတဲ့မြေးလေးကိုပဲတစ်မမ။ဦးနေမင်း
မှာလဲ ခေါင်းတရမ်းရမ်း။နေကတော့
သူ့မဟေသီလေးမျက်နှာကိုသာကြည့်နေသည်။

~~~~~~~~~

"မောင် ရှေ့ "
~~~~~~~~~

သူရေချိုးပြီး ရေချိုးခန်းထဲကထွက်လာတော့

မ

ကရေချိုးခန်းရှေ့မှာမက်တပ်ရပ်နေကာသူကို

တဘတ်ကမ်းပေးသည်။သူမပေးတဲ့

ရေသုတ်တဘတ်ကိုယူကာ မပုခုံးကိုဖက်ကာ

ကုတင်ဘက်လျှောက်လာပြီး

ကုတင်ပေါ်ထိုင်လိုက်သည်။

"တဘတ်ပေး သဘာဝ လုပ်ပေးမယ် မောင် "

သူမ မောင့်ရှိက တဘက်ကိုယူကာ

မောင့်ရင်ဘက်တွေ နဲ့

လက်မောင်းတွေကိုပါခြောက်အောင်သုတ်ပေး

လိုက်သည်။

"လှလိုက်တာဗျာ"

မောင့် စကားကြောင့် ရေသုတ်ပေးနေရင်းနဲ့

မော့ကြည့်တော့

သူမကိုစိုက်ကြည့်နေတာကြောင့်...

"မောင် "

"သနပ်ခါးလေးနဲ့ကွာမရ မွ ချစ်လိုက်တာ "

"မောင် "

ပါးနမ်းနေရာကနေ
နှုတ်ခမ်းဘက်လှည့်လာတာကြောင့် မောင်
နှုတ်ခမ်းအရှေ့လက်ထိုးခံလိုက်တော့ မောင်က
မျက်မှောင်ကုတ်သွားပြီး...

"ဘာလို့လဲ"

"အင်္ကျီဝတ် အအေးပတ်မယ်လေမောင်ရဲ့"

သူမ မောင့်အကြောင်းသိတာမို့
အခုမောင့်ကိုယ်ပေါ်မှာတစ်ဘတ်တစ်ထည်က
လွဲ အပေါ် ပိုင်းကဗလာကျင်းနေတာမို့။

သူလဲမလူလည်ကျနေတာကိုသိပင်မဲ့
သူကမထက်လူလည်ကျလို့ သားကိုတောင်
သူ့အဖွားတွေအခန်းထဲမှာပဲသိပ်လို့မှာပြီးပြီ။မာ

မီတို့ကလဲ မြေးဖြစ်သူက

မြေးဦးလဲဖြစ်တာကြောင့်

သဲသဲလှုပ်ချစ်ကြတာကြောင့်

သူခေါ်အိပ်ခိုင်းတယ်ဆိုချက်ခြင်းလက်ခံသည်။

"ဟွန်း"

သူရဲ့အတွေးနဲ့သူပြုံးလိုက်တာကို သူမ

ကျောချမ်းသွားပုံရသည်။

"မ ကလူလည်ကျနေတာလားပြော မောင့်ကို"

" မဟုတ်ပါဘူး"

"ဒီည မောင်တို့မင်္ဂလာဦးညလေ မရဲ့ လွတ်မယ်ထင်လို့လား မောင် မင်္ဂလာပွဲတွေအများကြီးဘာကြောင့်လုပ်လဲသိ ချင်လား"

"ဘာလို့လဲ"

"မင်္ဂလာဦးညတွေအများကြီးဆင်နွဲချင်လို့လေ "

မောင်ရဲ့

အရှက်မရှိပြောတဲ့စကားကြောင့်သူမမျက်နှာ

လေးရဲတွက်လာပြီး အရှက်မရှိတဲ့ မောင်ရဲ့

ရင်ဘက်ကို နာနာလေးရိုက်လိုက်သည်။

"အရှက်တော်တော်မရှိပါလား ဟမ်"

ဖြန်း....

"နာတယ်နော် ဒီမိန်းမတော့တွေ့မယ် "

"မောင် နင်နော်"

သူထိုင်နေတဲ့ မကိုကုတင်ပေါ်လှဲချလိုက်ပြီး

မလက်ထဲက တဘတ်ကို

အောက်ကိုလွှတ်ပြစ်လိုက်ကာ

သူမပေါ်အုပ်မိုးလိုက်တော့

သူအောက်ကမမျက်နာလေးကြည့်လိုက်သည်။

မ ျက်နာလေးကအဖြူဘက်ကနေ

ရဲတဲ့ဘက်ရောက်နေသည်။

သူမစိတ်တွေလှုပ်ရှားက

ကိုယ်ရင်ခုန်သံပါပြန်ကြားနေရတဲ့အထိ။အခုတ

စ်ကြိမ်နဲ့မှ မောင်နဲ့ ဒီလိုအနေအထားက

သူမကျင့်သားမရသေး။မောင်

သူမကိုကြည့်နေတာသိပင်မဲ့ သူမကတော့

သူကိုမကြည့်ရဲ။

သူရှက်နေတဲ့ မ ရဲ့နှဖူးလေးကို နမ်းလိုက်တော့

ညဝတ်ဂါဝန်လေးနဲ့ လှချင်တိုင်းလှနေတဲ့

မကမျက်လွှာလေးချသွားတာကြောင့်

သူပြုံးကာ

မမျက်နှာတစ်ခုလုံးအပေါ်အနမ်းမိုးများရွာနေလိုက်သည်။

"အွန့်...."

သူ မျက်နှာတစ်ခုလုံးကို အနမ်းမိုးရွာပြီးတယ်ဆိုကျန်နေတဲ့ နှင်းဆီဖူးလိုနှုတ်ခမ်းလေးကို စုပ်ယူနမ်းရှိုက်လိုက်တော့ မ ကသူလက်မောင်းတွေကို ယောင်ပြီး ကိုင်လာသည်။သူ သူမကိုနမ်းနေရင်းက သူမဂါဝန်ကကြိုးကိုဖြည်လိုက်တော့

သူမကတစ်ချက်တွန့်သွားပြီး
ပြန်ငြိမ်သွားသည်။

သူမ
မောင်ရဲ့ထိတွေ့မှုတစ်ခုဆီတိုင်းမှာရင်ဖိုနေရသ
ည်။မောင်ရဲ့လက်က ဂါဝန်ကြိုးကိုဖြည်ပြီး
သူမနှုတ်ခမ်းနမ်းနေရာကနေ
လည်တိုင်ဘက်လှည့်လာတာကြောင့်
မျက်စိကိုမိတ်ပြီး
နှုတ်ခမ်းလေးကိုကိုက်ထားရသည်။

ထိုမှတဆင့် သူခန္ဓာကိုယ်ကအတားအဆီးတွေနဲ့
သူကိုယ်ပေါ်က တစ်ခုတည်းသော
တဘတ်ကိုဖယ်ရှားက သူတို့ရဲ့
ဒုတိယအချစ်ညကို ဖော်ကြူးနေလေသည်။

☼နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း❀

Part_40

သူမနိုးလာတော့
ရင်ခွင်နွေးနွေးထဲရောက်နေတာမို့

LayNge

သူမမျက်မော့ကြည့်လိုက်တော့ အိပ်ပျော်နေတဲ့ မောင်ကိုတွေ့ရတော့ သူမအိမ်မတ်မက်တာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ။သူမ လိုချင်တဲ့ မောင် နဲ့ မိသားစုဘဝလေးတည်ဆောက်ခွင့်ရပြီ။သူမတို့ ရဲ့ကွဲအက်နေတဲ့ နှလုံးသားတစ်စုံအတွက် ဒီလောက်ဆိုလုံလောက်ပါပြီ။သူမ မောင်ရင်ခွင်ထဲပြန်ဝင်ကာ အဝတ်မပါတဲ့ မောင်ရင်ဘက်ကို နမ်းလိုက်ပြီး ပျော်လွန်းလို့မျက်ရည်တွေတောင်ကျလာရသည်။

"မောင့်မိန်းမလေးက
အသဲယားအောင်လုပ်နေတာပဲ"

မောင့်အသံကြားတာမို့
သူမမောင့်ရင်ခွင်ထဲကနေမော့ကြည့်လိုက်တော့
ရမောင်ကသူမကိုကြည့်နေသည်။

"နိုးပြီးလား နိုးရင်ထရအောင် "

"မ ကဘာယ်နှစ်နာရီရှိပြီထင်လို့လဲ"

"ဘယ်နှစ်နာရီလဲ "

"3 ခွဲ ပဲရှိသေးတယ် မကာအငြိမ်မနေတော့ မောင်ပါနိုးလာရော ညက1နာရီမှ အိပ်တာကို 1နာရီကျော်ပဲအိပ်ရသေးတာ ပြန်အိပ်"

"မောင် အိပ်ချင်အိပ်လေ သားကဒီအချိန်နိုးတက်တယ်မောင်ရဲ့ မေမေတို့အဆင်ပြေမှာမဟုတ်ဘူး "

သူမစကားတောင်မဆုံးသေး

တံခါးခေါက်သံနဲ့အတူ

သားငိုသံပါကြားရတော့သည်။

"ဟီး မေ့ ပေ့ ဟီး"

ဒေါက် ဒေါက်

သူတို့

နှစ်ယောက်လုံးကိုယ်ပေါ်အဝတ်မရှိတာကြောင့်

သူကပဲအရင်ထကာ

Lay Nge

အဝတ်စားလဲခန်းထဲဝင်သွားပြီး

ဘောင်းဘီအမဲအတိုကိုဝတ်ကာ

တံခါးဖွင့်မယ်အလုပ်

မကရေချိုးခန်းထဲဝင်သွားမှာ

တံခါးဖွင့်လိုက်တော့ သားက

မာမီလက်ပေါ်မှာငိုနေသည်။သူ သားကို

မာမီဆီကပြောင်းချီလိုက်တော့

သူကိုယ်ပေါ်ရောက်တယ်ဆို

သူ့လည်တိုင်ကိုဖက်ပြီး သားကပုခုံးပေါ်ကို

ခေါင်းတင်ကာ ငြိမ်သွားသည်။

"သား မင်းနော် အကြိုဝတ်ထွက်လာတော့

သေမှာမို့လား"

သူသားငိုနေတာကြောင့်

ဘောင်းဘီကိုသာဝတ်ထွက်လာတာကို မာမီက

ဘယ်ကိုတန်တွေးနေလဲမသိ

မျက်နာကြီးနီလျက်သူ့ကိုပြောတော့.....

"သား ငိုနေတာ တက်တက်လို့ပါ

မာမီဒါကြောင့်ပါ"

Layne

"အင်းပါ သမီးရော"

"မက သန့်စင်ခန်းသုံးနေတယ်ထင်တယ်
တံခါးခေါက်လို့ သားနိုးတော့ မကိုမတွေ့ဘူး"

"အင်း ကလေးကို သေချာပြန်သိပ်လိုက်ဦး
နောက်ရက်တွေ နင်ကဲချင်ရင်ရင် ထိန်းထား
ငါ့မြေးလေးကို ခွဲသိပ်ဖို့မကြံနဲ့ကြားလား "

"ဟုတ်ကဲ့ပါ မာမီ"

သူမာမီထွက်သွားတော့ တံခါးပြန်ပိတ်ပြီး သားကိုချီကာ ကုတင်နားလျှောက်လာတော့ မက ရေချိုးခန်းထဲကထွက်လာသည်။မကသူတို့ဆီလျှောက်လာကာ...

"မောင် သားကပြန်အိပ်သွားတာလား"

သူမစကားအဆုံး

သားလေးကခေါင်းထောင်လာပြီး

လက်သေးသေးလေးနှစ်ဖက်နဲ့

layNge

မောင်မျက်နှာကို ကိုင်ကာ

မျက်ရည်လေးဝေ့ကာဖြင့်.....

"ပေ့ကို သားရှမ်း "

သားရဲ့စကားလေးကမပီသပင်မဲ့

သူရင်ထဲမီးစထိုးသလိုဖြစ်သွားရကာ

သားကိုယ်လေးကိုရင်ခွင်ထဲဆွဲထည့်လိုက်ပြီး

ပါးလေးကိုနမ်းကာ သူကိုယ်တိုင်လဲ

ပါးထက်မျက်ရည်တွေကျလာတော့သည်။သူ

သားလေးကို ညက မာမီတို့နဲ့
ခွဲသိပ်လိုက်မိတာတောင် နောင်တရမိသည်။

"သား ဖေ ဖေဖေလေ
နောက်ဆိုသားကိုခွဲမသိပ်တော့ဘူးနော်
ဖေဖေတောင်းပန်ပါတယ်သားရယ်"

သူမ မျက်ရည်တွေကျကာ
သားကိုနမ်းနေတဲ့မောင်ကို
မျက်ရည်တွေသုတ်ပေးလိုက်တော့
သားကိုသာမက သူမကိုပါဖက်ပြီး

ရင်ခွင်ထဲထည့်လိုက်သည်။သူမလဲ
မောင်ခါးကိုပြန်ဖက်ထားလိုက်ပြီး
မောင်ရင်ခွင်ထဲတိုးဝင်လိုက်သည်။

သူမ
မောင်တို့သားအဖပြန်အိပ်သွားတယ်ဆိုအိပ်ရာ
ကထကာ ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီး
အတေတ်အစားလဲကာ
အောက်ထပ်ကိုဆင်းလာတော့
ထမင်းစားခန်းမှာ ပြင်ဆင်နေကြသည်။

LayNge

သူမထမင်းစားခန်းထဲဝင်လာတာမြင်တော့

နှိုင်းယှဉ်က....

"မမလေး ဗိုက်ဆာလို့လား ဘာလုပ်ပေးရလဲ"

"သဘာဝ ဗိုက်မစာသေးပါဘူး

မနက်စာပြင်ဖို့ဆင်းလာတာ "

"ရပါတယ် မမလေး

နှိုင်းယှဉ်တို့ဘာသာချက်ပါမယ်

အစ်ကိုလေးသိရင်ဆူခံထိလိမ့်မယ် ပြီးတော့ မနက်ကြရင်လဲ လက်ထက်ပွဲရှိသေးတယ်"

"ဟုတ်တယ် မမလေး ထိုင်နေပါ"

သဘာဝ ကောင်မလေးနှစ်ယောက်ပြုံးပြကာ...

"သဘာဝ မေမေတို့ကိုချက်ကျွေးချင်လို့ပါ လက်ထပ်ပွဲကလဲ မောင်ပဲအကုန်စီစဉ်နေတာ လက်ထပ်ပွဲလုပ်မှာ သတို့သမီးဝင်လုပ်ယုံပါပဲ မောင်မဆူစေရဘူး သူဆူရင် မမကိုပြန်ပြော"

Lay Nge

နှိုင်းယှဉ်နဲ့ ယမ့ုံ သူမတို့အရှေ့က ဂါဝန်အသားရောင်လေးနဲ့ လှချင်တိုင်းလှနေတဲ့ ကလေးတစ်ယောက်အမေလို့မထင်ရလောက် အောင် လှလဲလှစိတ်ထားလေးကိုလဲ ဖြူစင်တဲ့ အစ်ကိုလေးဇနီးကို ချင်ဖို့ခွင့်ပြုလိုက်ပြီး သူမတို့ကဘေးကနေဝိုင်းကူညီလိုက်သည်။

သူနိုးလာတော့ ရင်ဘက်ပေါ်ကတစ်ခုခုဖိထားသလိုဖြစ်နေတာ ကြောင့် ကြည့်လိုက်တော့ သားက နိုးနေပြီး

သူ့အပေါ်မှာမှောက်နေခြင်းဖြစ်သည်။ဘေးက
နေရာကိုကြည့်တော့ မကမရှိတော့တာမို့
အောက်ဆင်းသွားပြီးဆိုတာသူသိသည်။

"သား နိုးနေတာလားကွ
ဖေဖေကအိပ်ပုတ်နေတာပေါ့"

"ယား..."

"ဟာ သားကဆော့ချင်တာလားကွ
ဆော့ကြမယ်ဗျ"

သားကို

သူ့အပေါ်မှောက်နေရာကနေလှဲချလိုက်ပြီး

သူကအပေါ်ကနေကာ

သားလက်မောင်းလေးကို လက်သီးနဲ့

ဖွဖွလေးထိုးတော့ သားကလဲ

သူ့ရင်ဘက်ကိုသူ့လက်သီး

သေးသေးလေးတွေနဲ့ပြန်ထိုးသည်။

"ယား ဖေ့ ယား "

"အား ဖေ့သားက အားပါတယ်ကွာ ရှေ့ကွာ ဟား ဟား"

"ဖေ့ ရှေ့ကွာ."

သားက သူ့လိုလိုက်ပြောပြီး ရင်ဘက်တွေကိုထိုးနေတာကြောင့် အသဲယားကို ပါးဖောင်းဖောင်းလေးနှစ်ဖက်ကိုညစ်လိုက်တော့ သားကိုလက်သီးနဲ့ သူပါးနှစ်ဖက်ကို ထိုးနေသည်။

သူမ မနက်စာရော

နေ့လည်စာအတွက်ပါပြင်ဆင်ပြီးတယ်ဆို

အခန်းထဲက

အိပ်ပုတ်နှစ်ယောက်ကိုနိုးဖို့တက်လာပြီး

အခန်းထဲဝင်တယ်ဆို မွေ့ယာပေါ်မှ

ကမြင်းနေတဲ့သားအဖကိုကြည့်ကာပြုံးကာ

မောင်တို့အနားလျှောက်လာလိုက်သည်။

"ကဲ ဆော့နေကြတာရပ်ကြတော့

မျက်နှာသစ်မယ်ထကြ"

LayNge

"မေ့ "

"ရှင့် သားထတော့မျက်နှာသစ်မယ်
မေမေဆီလာ"

"ထဝူး ဆော့နေရယ် ယား"

"သား ဘာလို့ ဖေဖေမျက်နှာကိုထိုးနေတာလဲ
ငရဲကြီးမယ်
မောင်ဘာလို့ကလေးထိုးတာခံနေတာလဲ "

သားဖြစ်သူက ထိုးနေတာကို

ခံနေတဲ့မောင့်ကိုပါပြောတော့ သူက....

"သားထိုးတာနာမှမနာပဲ

သားကပျော်နေတာပဲကို ငရဲမကြီးပါဘူး

2နှစ်ကျော်လေးဘာသိသေးလို့လဲ မရဲ့"

သူမမနိုင်ဘူးဆိုတဲ့ပုံစံနဲ့ ခေါင်းရမ်းကာ

အရမ်းကဲနေတဲ့ သားကို

အတင်းပွေ့ချီလိုက်သည်။

"ဖေ့ ဖေ့ ဖေ့ ဟီး ဟီး"

သူမအတင်းခေါ်တော့

သားကသူ့အဖေကိုအကူအညီတောင်းနေပုံ

လေးက အသဲယားစရာ

သွားလေးကိုဖြီးပြနေပုံလေးက..

"မ ပေးကျွန်တော်သား "

"အဲလောက်ဖြစ်နေကြတာ သွားကြ

လာမခေါ်ကြနဲ့ "

ဟုဆိုကာ သူ့လက်ထဲသားကိုပြန်ထည့်ပေးပြီး

ထွက်သွားမလို့လုပ်နေတဲ့ မ

လက်လေးကိုဆွဲထားလိုက်သည်။

"ဘာလဲ

မင်းတို့သားအဖအရမ်းချစ်နေကြတယ်မဟုတ်

လား နေလေ"

"မ ကလဲသားကခေါ်ဆိုလို့ပါ မောင့်ကမ္ဘာမှာ မောင့်အသက်က မဆိုတာသိလား မောင် US မှာတုန်းက မကိုမေ့အောင်လို့ အလုပ်တွေဖိလုပ်တယ် မကိုပိုလိုတောင်သတိရသေး ငါ့ company name က မနာမည်လေးဆိုတဲ့ အတွေးက အလုပ်လုပ်တာနဲ့ဝင်ပြီးသား အစားစားတော့လဲ မနဲ့

ကျောင်းရှေ့ကဆိုင်လေးမှာအတူတူစားခဲ့တာကို သတိရတယ်..ဘာပဲလုပ်လုပ် နေရာတိုင်းမှာ မကိုသတိရနေခဲ့တာ မကြောင့်

မောင်အရက်မသောက်ပဲနဲ့လဲမူးတက်ခဲ့တယ်

ဘာလို့ဆို အရက်သောက်တာမ

မကြိုက်ပဲလေ...."

"သဘာဝကစတာပါ

မောင်တို့သားအဖဒီလိုရင်းနှီးနေတာ

အရမ်းပျော်တာ"

"လူတွေပြောသလို မရှိလို့ဥခင်တာ တဲ့

အဲ့စကားကိုမောင်ထောက်ခံတယ်

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင်

မောင်အသက်ထက်ပိုချစ်ရတဲ့

မနဲ့ရတဲ့ရင်သွေးမို့

မောင့်ဘဝတစ်ခုလုံးထက်ပိုချစ်တယ် မက 1 ဆို

သားက2 ပဲ"

"လာ သားမေမေ

အဝတ်အစားအသစ်လဲပေးမယ်

ဖေဖေနဲ့ဆင်တူဝတ်"

"ဂယ် ယားဖေ့"

"တကယ်ပေါ့ သားရ မေမေနဲ့လိုက်သွား ဖေဖေ ရေချိုး လိုက်ဦးမယ်"

သူမဆီလိုက်ဖို့အရေး ဖအေဖြစ်သူဆီက ကတိပြန်တောင်းနေတဲ့သားကို မောင်လက်ထဲကနေပြောင်းချီလိုက်ကာ ရေချိုးခန်းထဲမောင်က ဝင်သွားတယ်ဆို သူမက အဝတ်အစားလဲခန်းထဲဝင်ပြီး သားကိုပြင်ဆင်ပေးလိုက်သည်။သူရေချိုးခန်း ကထွက်လာတော့မက ကုတင်ပေါ်မှာသားကို ချော့မြူနေတာကြောင့် သူပြုံးကာ

အဝတ်လဲခန်းထဲဝင်ပြီး သူဝတ်နေကြ ဘောင်းဘီအဖြူအတိုနဲ့ T_Shirt အဝါလေးကို ခေါင်းကနေစွပ်ချကာ ထွက်လာလိုက်သည်။

"မ"

သူမ မောင်ခေါ်လိုက်တာကြောင့် သားလေးကိုမြူနေရင်း လှည့်ကြည့်တော့ မောင်ဝတ်ထားတာက သားနဲ့တစ်ပုံစံထဲတစ်ယောက်ထဲမို့ သူမအံ့သြသွားရသည်။

" သားနဲ့ မောင်နဲ့ဆင်တူပဲ"

"ဖေ့ တူတူ "

သားလေးကာပါပြောတာကြောင့်
သူကုတင်ပေါ်ကသားလေးကချိုကာ
မပုခုံးကိုဖက်လိုက်ပြီး.....

"အောက်ဆင်းကြမယ် မောင်တို့ကို
စောင့်နေလောက်ပြီ"

သူမ ကိုဖက်ပြီး
သားကိုချီကာအောက်ထပ်ကိုဆင်းလာတော့
မာမီတို့ကထမင်းစားဝိုင်းမှာထိုင်စောင့်နေကြသ
ည်။သူတို့ထမင်းစားဝိုင်းမှာဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး
သားကိုသူ့ပေါင်ပေါ်တင်ထားလိုက်သည်။

"သား မနက်ဖြန်က Hotel ပွဲလား "

"ဟုတ်တယ် မာမီ Hotel
မှာသားအကုန်စီစဉ်ပြီးပါပြီ"

"သမီးလေးအတွက် အဝတ်အစား "

"သားပြင်ပြီးသွားပါပြီ မနဲ့ပက်သက်တာမှန်သမျှ မာမီစိတ်မပူပါနဲ့ "

"ဟုတ်ပါပြီ"

သားကိုပြောပြီး ချွေးမဖြစ်သူဘက်လှည့်ကာ...

lay Nge

"သမီး မနက်စာရော

နေ့လည်စာရောသမီးပြင်ဆင်ထားတာဆို"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ မေမေ"

"နောက်ရက်တွေမချက်နဲ့တော့သမီး ဒီရက်ထဲ

ဒီကောင်အကြောရှည်မှုကြောင့်သမီး

ပင်ပန်းဦးမှာ ကလေးလည်းထိန်းရသေးတယ်"

သူမ ယောက္ခမဖြစ်သူပြောတာကိုပြုံးကာ...

LayNge

"သမီးဘဝမှာ မိဘဆိုတာ ဘာမှန်းမသိခဲ့တော့ ဖေဖေ မေမေတို့ကို ချက်ကျွေးချင်တာပါ လက်ထပ်ပွဲကလည်း မောင်အကုန်စီစဉ်တာပါ"

ဦးနေမင်းရော ဒေါ်လက်ရာရောချွေးမဖြစ်သူလေးစကားကြောင့် သနားသွားရပြီး အချစ်ဆုံးသားရဲ့ဇနီးထက် သမီးအရင်းတစ်ယောက်လိုအချစ်ပိုရပါသည်။

နေလဲ သူမစကားကြောင့်စိတ်မကောင်း သူသေလောက်အောင်မုန်းနေပင်မဲ့

သူမသာဖြစ်စေချင်ရင်

ရအောင်လုပ်ပေးဖို့သူဆုံဖြတ်လိုက်ရင်း

မုန့်ယူကာ သားကိုခွန့်တော့စားသည်။သူက

နန်းကြီးသုပ် စားတာဆိုတော့

သားကိုခွန့်လို့မဖြစ်တာကြောင့် Cake

သာယူကျွေးရသည်။

သူမတို့ မနက်စာစားပြီးလို့

အခန်းထဲပြန်ရောက်တော့ သားလေးက

သူ့အဖေဝယ်ပေးထားတဲ့ အရုပ်တွေနဲ့

ကုတင်ပေါ်မှာဆော့နေတာကို

သူတို့လင်မယားက

ဆိုဖာပေါ်ကနေထိုင်ကြည့်နေသည်။

"မ "

"မောင် ပြောစရာရှိလို့လား"

"အင်း မ

မရဲ့အဖေကိုလက်ထပ်ပွဲခေါ်စေချင်လား

မောင့်ကိုထည့်မတွက်နဲ့ မင်္ဂလာပွဲမှာ

ဦးထက်မြတ်ကိုရှိနေစေချင်လား "

LayNge

သူက သူမလေးစိတ်ချမ်းသာပါစေဆိုပြီး

အမုန်းတွေကိုနောက်ထားကာပြောတော့ မက...

"သူတို့နဲ့ ပြန်မတွေ့ချင်ဘူး မောင် သူတို့ကြောင့်

3နှစ်ကြီးများတောင်ဝေးခဲ့ရတာ မောင်ရော

သဘာဝရော သေမတက်ခံစားခဲ့ကြရတာ

သားလေးမွေးတော့

ဖအေလက်မှတ်ထိုးစရာမရှိတော့

အစ်မသီရိကထိုးပေးရတယ် အဲဒဏ်ရာတွေကို

လွယ်လွယ်နဲ့ မေ့မပြစ်နိုင်ဘူးမောင် သူတို့ကို မုန်းတယ်"

"မောင်က မ အားငယ်မှာဆိုးလို့ပါ မ သဘောအတိုင်းပဲဖြစ်စေရမယ် မ မိဘကိုရှိနေစေချင်တယ် ထင်လို့"

သူမ မောင့်ရင်ခွင်ထဲဝင်ကာ...

"သဘာဝ မှာ မောင် နဲ့ သားလေးရှိနေပြီ မောင်တို့နှစ်ယောက်နဲ့ မောင့်မိသားစုရှိနေသ၍

ကျန်တာမလိုတော့ဘူး

သူတို့ကိုလဲမတွေ့ချင်တော့ဘူး မောင် နော်"

သူ့ရင်ဘက်က အင်္ကျီစကိုဆွဲပြီးခွဲနေတဲ့

ချစ်ဇနီးလေးကို ပြုံးပြီးခေါင်းငြိမ့်ကာ

မျက်နှာလေးကိုလက်နဲ့ပင့်ယူ

နှုတ်ခမ်းလေးကိုနမ်းရှိုက်လိုက်သည်။သူနမ်းနေ

ရင်း အားမရတာကြောင့်

သူမကိုဆိုဖာပေါ်လှဲချလိုက်ပြီး

အပေါ်ကနေအုပ်မိုးကာနမ်းနေသည်။

"အွန့်...မောင်...အွန့်..."

သူမ သားလေးရှိတာကိုသတိရသွားတာကြောင့် မောင်ရှေ့ဆက်မတိုးခင် ရင်ဘက်ကိုတွန်းနေလဲမရ။သူကရပ်ဖို့နေနေသာ သာလက်က တင်ပါးပေါ်ရောက်လာတာကြောင့် မောင့်လက်တွေရိုက်ချကာ နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ချလိုက်တော့...

"ကိုက်တယ်ပေါ့ အဟွန်း"

"မောင် သား...အွန့် "

သူနှုတ်ခမ်းကို ကိုက်လို့

မောင်ကအစတုန်းကထက်

ပိုကြမ်းတဲ့အနမ်းတွေ နမ်းလာတာကြောင့်

အသက်ရှုတောင်ကြပ်ချင်လာသည်။သူမ

မရတဲ့အဆုံး

မောင့်ကိုယ်ကြီးကိုဆိုဖာပေါ်ကတွန်းချလိုက်သ

ည်။

"အား... မ နာတယ်နော်"

ကြွေပြားပေါ်ကျနေတဲ့ မောင်က နာသွားတဲ့

လက်ကိုကိုင်ရင်း သူမကို ရန်လုပ်တော့...

"မောင်ဘာသာကဲလို့ဖြစ်တာလေ

သားရှိနေတယ်လို့ပြောတယ်လေ

လွှတ်မှမလွှတ်ပေးပဲ"

"မ ကမောင့်ကိုမြူစွယ်နေတာကို"

laylinge

သူမ မောင်ကိုဘာမှမပြောတော့ပဲ

ပြောရင်လဲကိုယ်ပဲရှုံးမှာသိနေတာမို့

ကုတင်ပေါ်ကသားလေးကို လှမ်းကြည့်တော့

ဆော့ပြီး မောက်ရပ်လေးအိပ်ပျော်နေတာမို့

ဆိုဖာကထကာ သားဆော့ထားတဲ့အရုပ်တွေကို

ဖယ်လိုက်သည်။သားကိုပလက်လေးပြန်ထား

က စောင်လေးခြုံပေးပြီး

နဖူးလေးကိုနမ်းလိုက်သည်။

သူမသားလေးကို

နမ်းပြီးအလှည့်အနောက်မှာဘယ်အချိန်ကတ

ည်းကရောက်နေမှန်းမသိတဲ့မောင်က
လူယုတ်မာအပြုံးနဲ့ ကြည့်နေတော့
ကျောချမ်းသွားရသည်။

"သားအိပ်သွားပြီး
မပြီးသေးတဲ့ဇာတ်လမ်းဆက်ရအောင်"

ဆိုကာ သူမကိုကောက်ပွေ့ကာ
ဆိုဖာပေါ်တင်ပေးလိုက်ပြီး သူကအုပ်မိုးကာ...

"မောင် မနက်ဖြန်လက်ထပ်ပွဲရှိသေးတယ်လေ"

"သိတယ်လေ အခုကိစ္စအခုတွေး မနက်ဖြန်ကိစ္စ မနက်ဖြန်တွေး အခုတော့လာထား"

သူ မရဲ့နှုတ်ခမ်းလေးကိုဖိကပ်နမ်းလိုက်တော့ မကသူ့လည်တိုင်တွေကို လက်နဲ့ချိတ်လာတာကြောင့်ပြုံးကာ...

"အွန့်...အွန့်"

Laylye

သူမနှုတ်ခမ်းလေးတွေကို

အပေါ်တစ်လှည့်အောက်တစ်လှည့်

အားရအောင်နမ်းပြီးမှ

အသက်ရှူကြပ်မှာဆိုးတာကြောင့် လွှတ်ပေးကာ

သူ့အနမ်းတွေကို

လည်တိုင်ဆီကူးလာလိုက်သည်။သူ လည်တိုင်နဲ့

လေးတွေနမ်းနေရင်း ညှပ်ရိုးလေးကို

ကိုက်ချလိုက်တာကြောင့် မ

ဆီကငြီးသံထွက်သွားလာသည်။

"အ့...ဟင်းးး"

သူနမ်းနေရာက ခွာလိုက်ပြီး
ကိုယ်ကိုမက်ကာT_Shirt ကိုချွတ်လိုက်ပြီး
ခါးပတ်ပါတစ်ခါထဲချွတ်လိုက်သည်။သူမက
တော့ မျက်နာလေးနီရဲကာ
လည်ပင်းကိုလိမ်ထားသည်။သူ
မခန္တာကိုယ်ဂါဝန်လေးက
ပေါင်တစ်ဝက်လောက်ရောက်နေတာမို့
သူချွတ်ဖို့အလုပ် ကုတင်ပေါ်ကို
အရင်ကြည့်မိသွားရာ...

"ဟာ ...အား သေပါပြီ"

ကုတင်ပေါ်ကနေ
သူတို့နှစ်ယောက်ထိုင်ကြည့်နေတဲ့သားတော်
မောင်ကိုတွေ့သွားတာကြောင့်
မအပေါ်အုပ်မိုးထားရာကနေအလန့်တကြားဆ
င်းလိုက်တော့ ဆိုဖာပေါ်ကနေ
ပြုတ်ကျသွားရပြန်သည်။

သူမ
မျက်လုံးမိတ်ထားရာမှမောင်အော်သံကြားတာ

ကြောင့်မျပ်လုံးဖွင့်ကြည့်တော့

မောင်ကဆိုဖာအောက်ရနေသည်။

"မောင် ဘာဖြစ်တာလဲ"

သူမ အမေးကိုမြဖြေတော့ပဲ

ကုတင်ပေါ်ကိုဆူပုတ်ပုတ်နဲ့

မေးငေါ့ပြတာကြောင့်သူမကြည့်လိုက်တော့....

"ဟင် အမလေး!! နေမင်းလက်ရာ"

~~~~~~~~~

￼

꙳နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း❀

Part_41 {ဇာတ်သိမ်းပိုင်း}

"ဟယ် "

သူမ မိတ်ကပ်ပြင်ပေးတဲ့ မာမီတွေက

သူမမောင်ရွေးပေးထားတဲ့

ဂါဝန်အဖြူလေးကိုဝတ်ကာထွက်လာတော့ငေး
~~~~~~~~~

ကြည့်နေကြသည်။သူမအခုပုံစံက
အဖြူရောင်ဂါဝန်အရှည်ကားကားလေးကိုမှ
ရင်ပြတ်မဟုတ်ပဲ
အပေါ်မှာဇာလေးတွေပါသေးသည်။ခေါင်းထက်
မှာက သရဖူလေးစောင့်ထားရပြီး
ဆံပင်လေးတွေကိုကောက်ထားကာ
ဖြန့်ချထားသည်။သူမက တကယ်ကို
လှတယ်ဆိုတာထက်ပိုတဲ့
နတ်သမီးလေးတစ်ပါးအတိုင်းပင်။

"လှလိုက်တာ သမီးရယ် နော် စီစီ"

မာမီတစ်ယောက်သူနဲ့အဖောပါလာတဲ့တစ်ယောက်ကိုမေးတော့...

"ဟုတ်ပ ကျွန်မတို့သက်တမ်းမှာဒီသတို့သမီးလေးလောက်လှတာမမြင်ဘူးသေးဘူး"

မိုင်ကလဲ...

LayNge

"နှင့်ဒီဂါဝန်လေးနဲ့ အရမ်းလိုက်တယ် ဒါပင့်မဲ့ ရင်ပြတ်မဟုတ်ဘူးနော်"

"ဟုတ်တယ်လေ
ဒင်းကငါ့ရင်ဘက်တွေပေါ်နေရင်
တဏှာရူးတွေကကြည့်နေမှာဆိုးလို့တဲ့လေ"

သဘာဝ စကားကိုပြုံးကာ....

"ဒါကတော့ချစ်တာကို ဟ"

ကျွိုး.....

သူဝင်လာတယ်ဆို

သူမကမှန်ဘက်လှည့်နေရာကနေ

သူ့ကိုလှည့်ကြည့်လာတာကြောင့် သူမှာ

တံခါးနားမှာတင်

သူမအလှမှာကျရှုံးနေတော့သည်။သူကိုယ်တိုင်

လဲ အနောက်တိုင်းဝတ်စုံနဲ့

ကြည့်လို့ကောင်းနေတာမို့

အခြောက်မာမီတွေက

သူ့ကိုကြည့်နေကြသည်။သူမှင်သက်နေရာမှ

မအနားလျှောက်လာကာ...

"လှလိုက်တာ မောင့်မိန်းမလေး ပြွတ်"

ပြောရင်း

နဖူးလေးပါငုံနမ်းလိုက်တဲ့မောင်ကြောင့်

သူမမျက်နာလေးရဲသွားရသည်။

"မာမီတို့ ကျွန်တော်

မကိုဘယ်နားတွေမှမထိထားပါဘူးနော်

မျက်နာပဲ မျက်ကပ်ပြင်ခိုင်းတာ"

သူပြောတော့ စီစီဆိုတဲ့

အသားညိုညိုအရပ်ရှည်ရှည်နဲ့အခြောက်က

သူအနားကပ်လာပြီး...

"သူမကိုမထိပါဘူး သားကိုပဲထိချင်တာရလား

အပျိုး"

layNge

သူအရှေ့က အမဲခြောက်စကားကို မျက်မှောင်ကုတ်ကာ တုန့်ပြန့်လိုက်သည်က ...

"ခင်များ နဲ့ ကျုပ်ဟာကအတူတူပဲ ကိုင်ချင်ရင် ခင်များဟာခင်များကိုင်နေလိုက် "

သူ့စကားကြောင့် စီစီမျက်နာကြီးမဲမှောင်သွားတော့သည်။

"မောင် အားနာစရာဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ"

"သူငယ်ထောင်နေတဲ့ ဟာကို သူကိုသူဘာလဲသိသွားအောင်ပြောလိုက်တာလေ ဘာလဲ မက မ ပိုင်တဲ့ဟာကိုသူကို ပေးထိမလို့လား"

သူမ မောင်စကားကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံးရှက်လွန်းလို့ ဘယ်နားသွားနေရမလဲတောင်မသိတော့။မိုင်မှာလဲ ပွင့်လင်းလွန်းတဲ့ နေကြောင့် ရောက်တက်ရာရာ

လိုက်ကြည့်နေမိ။စီစီတို့ကတော့သူ့စကားကြော င့် ဝမ်းပန်းတသာကြည့်နေကြသည်။

"မ သွားကြမယ် ခန်းမထဲမှာလူစုံနေပြီ"

သူ သူမလက်လေးကိုစွဲကာ

သူ့လက်ကိုချိတ်စေပြီး

အလှပြင်ခန်းထဲကနေခေါ်ထုတ်လာခဲ့တော့သ ည်။သူမတို့နှစ်ယောက်ခန်းမထဲဝင်လာတယ်ဆို

စားပွဲဝိုင်းတွေမှာထိုင်နေကြတဲ့

လူတွေကထလာပြီး

လက်ခုပ်တီးပေးကြသည်။သူကတော့ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုစိတ်မဝင်စားသူ့ဘေးနားက သူ့မိန်းမမျက်နာလေးကိုသာငေးကြည့်နေမိသည်။

သတို့သား နဲ့ သတို့သမီးက ဧည့်သည်တွေကို ဧည့်ခံနေချိန် ကျော်သူရတို့က နှစ်ယောက်လုံးလက်ထဲကို မိုက်ခ် လာထည့်ပေးသွားတာကြောင့်....

"မ မဆိုလဲရတယ် "

"ဆိုချင်တယ် အမှတ်တရဖြစ်ချင်လို့"

သူလဲ မကိုပြုံးပြကာ ကျော်သူရတို့ကို
တီးလုံးစဖွင့်ခိုင်းလိုက်တော့သည်။

🎤 နှလုံးသားထဲယုံကြည်နေချင်ပါတယ်

အချစ်စစ်တို့ဘယ်တော့မှမပြောင်းလဲနဲ့နော်

ရင်ထဲကစိတ်မချဘူးကံကြမ္မာကိုမယုံရဲဘူး

ဝေးရမယ်ဆိုတဲ့အတွေး မတွေးချင်ဘူး🎤

သူမဆိုရမဲ့ သီချင်းစာသားဆုံးတယ်ဆို
သူခံစားချက်ပါသွင်းကာ
သူမမျက်နှာလေးကိုကြည့်ကာ....

{Nay}🎤သိပ်ချစ်ရတဲ့မေယုံကြည်စေချင်တယ်

ရှေရင်ကိုပူစေတဲ့အတွေးများဘေးကိုဖယ်

ခိုင်မြဲသောအချစ်တို့နဲ့

ကြည်ဖြူစွာမြတ်နိုးခဲ့...

မင်းအနားမှထာဝရရှိချင်တယ်...🎤

ဒီသီချင်းလေးကို
မိုင်မင်္ဂလာဆောင်မှာသာတစ်ခါသာသူမတို့ကြား
ခဲ့ရပင်မဲ့ အခုတီးလုံးကြားတာနဲ့ တင်သူမတို့
မှတ်မိနေသည်။

LayNge

{Two}🎤အန္တရာယ်တွေလဲမမူတော့ပါ

ချစ်သူရဲ့အရိပ်အောက်မှာ....

သာယာအေးမြလို့လုံခြုံနွေးထွေးပြည့်စုံသွား.

ရင်ခုန်စေသောအနမ်းများဟာ....

တို့ဘဝရဲ့အားအင်များ...

LayNge

ဒီကမ္ဘာမြေအဆုံးအထိ

အတူတူချစ်သွားမှာပါ....🎤

🎤တို့ရဲ့လက်ကို ထာဝရစဉ်ခိုင်ခိုင်တွဲ

မနာလိုသူတွေသွေးထိုးနှောက်ယှက်တဲ့အခါမှာ..

..🎤

{Nay}🎤ခိုင်မြဲသောအချစ်တို့နဲ့

LayNge

အကြင်နာတွေမယိုင်လဲနဲ့

ချစ်သူလေးတစ်သက်လုံးချစ်ချင်တယ် 🎤

{Two} 🎤 အန္တရာယ်တွေလဲမမူတော့ပါ

ချစ်သူရဲ့အရိပ်အောက်မှာ....

သာယာအေးမြလို့လုံခြုံနွေးထွေးပြည့်စုံသွား.

ရင်ခုန်စေသောအနမ်းများဟာ....

Lay Nge

တို့ဘဝရဲ့အားအင်များ...

ဒီကမ္ဘာမြေအဆုံးအထိ

အတူတူချစ်သွားမှာပါ....🎤

🎤တို့ရဲ့လက်ကို ကိုရေခိုင်ခိုင်တွဲ

မနာလိုသူတွေသွေးထိုးနှောက်ယှက်တဲ့အခါမှာ..

..🎤

LayNge

{Nay}🎤ခိုင်မြဲသောအချစ်တို့နဲ့

အကြင်နာတွေမယိုင်လဲနဲ့

ချစ်သူလေးတစ်သက်လုံးချစ်ချင်တယ်🎤

🎤ခိုင်မြဲသောအချစ်တို့နဲ့

အကြင်နာတွေမယိုင်လဲနဲ့

LayNge

ချစ်သူလေးတစ်သက်လုံးချစ်ချင်တယ်🎤

သီချင်းဆုံးတယ်ဆို

သူမလေးနဖူးကိုငုံနမ်းလိုက်ပြီး

ရင်ခွင်ထဲသွင်းကာဖက်လိုက်သည်။ခန်းနားတဲ့

အပြင်အဆင် နဲ့ လှပတင့်တယ်စွာ

အချစ်ငှက်နှစ်ကောင်ကတော့

မအောနိုင်မပန်းနိုင် ညှော့ခန်းနေလျက်.....။

~~~~~~~~

LawMoe
~~~~~~~~

မောင်က သူပြောတဲ့အတိုင်း မင်္ဂလာပွဲကို

၆ပွဲကျင်းပပြီး အခုနောက်ဆုံးပွဲကို

ကမ်းခြေမှာကျင်းပပုံရတာမို့ သူမတို့ ငပလီကို

လေယာဉ်နဲ့ ထွက်လာပြီး ငပလီရောက်တို့

မောင့်မိဘတွေနဲ့ သူ့သူငယ်ချင်းတွေ

မိတ်ဆွေတွေက ဘန်ဂလိုတစ်ခုစီစီစဉ်ပေးကာ

သူမတို့ ၃ယောက်အတွက်လဲတစ်ခု။

လက်ထပ်ပွဲတွေက ရက်ဆက်နေတာမို့

သူမခရီးလဲပန်းတာကြောင့် ရောက်တယ်ဆို

သားအမိနှစ်ယောက်လုံးအိပ်ပျော်သွားကာ

မောင်ကလသူ့သူငယ်ချင်းတွေဆီထွက်သွားသည်။သူမနိုးလာတော့

သူမဘေးနားကသားလေးကမနိုးသေး။ဒါပင်မဲ့

သူမခါးကိုဖက်ထားသလိုကြီးဖြစ်နေတာမို့

လူလဲလန့်ချင်နေတာက

အမောက်လှည့်ကြည့်တော့ မောင်ဖြစ်တော့မှ

သူမသက်ပြင်းချနိုင်တော့သည်။

"မောင် လန့်သွားတာပဲ

ဘယ်အချိန်ကတည်းကအခန်းပြန်ရောက်နေတာလဲ"

"အခုလေးတင်
မတို့သားမိအိပ်နေတာကိုကြည့်နေတာ"

သူမ မောင်ဘက်ကိုသေချာလှည့်လိုက်ပြီး
မောင်မျက်လုံးကိုသေချာကြည့်လိုက်တော့
ရဲနေမို့....

"မောင် နင်ငိုထားတာလား ဘာဖြစ်လို့လဲ ဟင်"

သူမမောင်မျက်ကို

သူမလက်လေးနဲ့ကိုင်ကာမေးတော့

မောင်ကပြုံးပြကာ...

"မောင်အခန်းပြန်ရောက်တော့

မတို့သားအမိကိုကြည့်ပြီး

အတူမရှိပေးနိုင်ခဲ့တဲ့အချိန်တွေကိုသတိရသွား

လို့ပါ ပြီးတော့ ကိုယ်အသက်လောက်ချစ်ခဲ့ရတဲ့

မကို ပိုင်ဆိုင်ရပြီဆိုတဲ့အသိကြောင့် ပျော်လို့ပါ"

"တစ်သက်တာအတွက်မောင်

ကျန်ရှိတဲ့သက်တမ်းတစ်လျှောက်လုံးမှာ

မောင်နဲ့အတူတူ

သွားကိုစောင့်လျှောက်သွားရင်း

အိုမင်းသွားချင်တယ်မောင်"

"သဘာဝ တရားအရမဟုတ်ပဲ အသက်အရ

မကာဒီလောကကြီးက ထွက်သွားတဲ့နေ့ဟာ

မောင်လဲ

မနှောက်ထပ်ချက်မခွာလိုက်ခဲ့မှာပါ..မောင့်အချ

စ်တွေက ပါးစပ်အပြောမဟုတ်ပဲ

လက်တွေ့ချစ်ပြသွားမှာပါ"

"မ ကလဲမောင်ရင်ခွင်ထဲ

အသက်သေဆုံးထိတိုင် ခိုလှုံသွားမှာပါ

မောင့်ရဲ့အချစ်တွေက မတို့ သားအမိအတွက်

နိဗ္ဗာန်ဘုံပါ မောင်"

သူမကိုရင်ခွင်ထဲသွင်းလိုက်တော့

မကလဲသူရင်ခွင်ထဲတိုးဝင်လာကာ

သူခါးကိုတင်းကျပ်စွာဖက်ထားလိုက်သည်။သူဖ
က်ထားရင်းမှ..

"မ "

ရင်ခွင်ထဲက ချစ်ဇနီးလေးကသူ့ခေါ်တော့
မော့ကြည့်လာသည်။

"သား ကိုစောင့်လျှောက်သွားမယ်ဆိုတော့
ကလေးထပ်မယူတော့ဘူးလား "

"ဟို ဟို ဟိုလေ"

"မောင် မနဲ့တူတဲ့သမီးလေးလိုချင်သေးတယ်"

"မွေးပေးမှာပါပေါ့ မောင်ရဲ့"

လို့ပြောကာ ရှက်ပြီး
သူ့ရင်ခွင်ထဲအတင်တိုးဝှေ့နေတဲ့ မ
မျက်နှာလေးကို မော့ကာ ပန်းရောင်သန်းနေတဲ့
နှုတ်ခမ်းပါလေးကို သိမ်းပိုက်လိုက်ည်။

Lay Nge

"အွန့်....အွန့်'

သူ နဲ့ သူမ ချစ်ကြည်နူး တစ်တစ်တူးကြရင်း တစ်ဖက်မှာအိပ်နေတဲ့ နေနေလေးကတော့ အဖော်မဲ့စွာ .....။

{RS တွေများကောင်းကိုမကောင်းဘူး}

သာယာလာပတဲ့ ကောင်ကင်ပြာကြီး နဲ့အတူ ပင်လယ်ပြာပြာ သဘာဝလေအေးတွေနဲ့အတူ လှပတင့်တယ်စွာပြင်ဆင်ထားတဲ့

မင်္ဂလာအခန်းအနား။သတို့သား နဲ့ သတို့သမီး
လျှောက်လမ်းလာမဲ့
နှင်းဆီအနီတွေဖြန့်ကျဲခင်းတာတဲ့လမ်းရယ်။လ
မ်းတစ်လျှောက် အသဲပုံ မီးအိမ်လေးတွေနဲ့
လျှောက်လမ်းဟိုဘက်ဒီဘက်မှာ
ခုံလေးတွေတန်းစီထားသည်။

ပြင်ဆင်တဲ့အခန်းထဲမှာတော့.....

အနီရောင်ဂါဝန်ရှည်လေးဝတ်ဆင်ထားပြီး
ဆံထုံးလေးကို ကပိုကရိုပုံစံလေးထုံးက

အရှေ့ကဆံပင်ကိုတစ်ဖက်တစ်ချက်ဆီမှ

အနည်းငယ်ချထားတာကြောင့်

လှပတဲ့မျက်နှာလေးကို အသက် over 30

လို့မထင်ရလောက်အောင်

လှပနေသည်။ဖြူဝင်းသောပသားအရည်လေးနဲ့

ရင်ပြတ်အနီရောင်ဂါဝန်ရှည်လေးက

အသားနဲ့တစ်ထပ်ထဲကျနေတော့သည်။

နေကလဲ

အနောက်တိုင်းဝတ်စုံကိုသူလဲမနဲ့နည်းတူ

အနီရောင်ကိုဝတ်ဆင်ထားသည်။သူနဲ့သူမပြင်ဆင်ပြီးတော့...

"လှလိုက်တာ...နေ

မင်းလက်ထဲကိုအစ်မသူငယ်ချင်းကိုအပ်လိုက်ပြီနော် သူမကို မင်းရဲ့ဇနီးလိုရော

အစ်မတစ်ယောက်လိုရော ဂရုစိုက်ပေးပါ"

မိုင်ကပြောတာကို

နေကမလက်လေးကိုကိုင်ကာ....

"ကတိပေးပါတယ် အစ်မ

မကကျွန်တော်ရှင်သန်နေရတဲ့အကြောင်းအရ

င်းမို့ပါ"

သူပြောတာကိုအံ့တို့လင်မယားသဘောတကျ

ပြုံးပင်မဲ့ နေနေကိုချီထားတဲ့ ငြိမ်းထက်က...

"သား သားအဖေက သူ့အသက်က

မင်းအမေတဲ့ မင်းကိုကျချစ်ဘူးတဲ့"

ခွပ်

"အွ"

နေနေ ငြိမ်းထက်ကိုသူလက်သေးသေးလေးကို
လက်သီးစုတ်ကာ
ငြိမ်းထက်နှာရိုးကိုထိုးချလိုက်သည်။အသက်က
2နှစ်ကျော်တဲ့
နာလိုက်တာ။နေနေလုပ်လိုက်တာကို
နေတို့လင်မယားကပြုံးကာကြည့်နေသည်။ငြိမ်း
ထက်ကရှုံ့မဲ့ကာ....

"မင်းအတွက်ပြောတာငါ့ကိုဘာလို့ထိုးတာလဲ"

"အက်အေ ကြီး နာရိုနေရာ"

2နှစ်ကျော် အရွယ်လေးနဲ့မှမလိုက်
ငြိမ်းထက်ကို *FA ကြီး မနာလိုနေတာ*ကို
မပီကလာပီလာလေးနဲ့ပြောနေတာကြောင့်
ငြိမ်းထက်မှာအချစ်ပိုရသလို
ငိုလဲငိုချင်သွားရသည်။

"ဟား ဟား နေ မင်းသားကတော့ကွာ

မင်းအတိုင်းပဲ ဟား ဟား "

ကျော်သူရကလဲ

သူကောင်မလေးလက်ကိုဆွဲကာ...

"FA တွေမှန်းကလေးကတောင်သိနေပြီ

ဆိုးလိုက်တဲ့ ဘဝတွေ ဟား ဟား"

"ရှိနဲ့"

Lay Nge

ကျော်သူရရှိနေတာကို မရှိနဲ့ဆိုပြီး

လပ်ညိုးထိုးပြောနေတဲ့ နေနေကိုကြည့်ကာ...

"ဘာလို့လဲ "

"ဒါ ဖေ့ပွဲ ဥ ပွဲ ဟုတ်ဝူး"

သူပြောချင်တာက သူ့အဖေပွဲ

သူအဖေပဲပျော်ရမယ် ကျန်တဲ့သူကမပျော်ရဘူး

တော်တော်တရားဖို့ကောင်းတဲ့ကောင်.....။

~~~~~~~~~~~~
~~~~~~~~~~~~

သူကမင်္ဂသစ္စာဆိုမဲ့နေရာမှာစောင့်နေပြီး

ဒယ်ဒီလက်ကို မကချိတ်ကာ

သူ့ဆီလျှောက်လာသည်။မခြေလှမ်းတစ်လှမ်း

လိုက်တိုင်း သူ့နှလုံးခုန်နှုန်းကလဲ

တစ်ဒုတ်ဒုတ်။ဒယ်ဒီက

သူ့အနားရောက်တယ်ဆို

မကိုသူ့လက်ထဲလွှဲပေးကပြန်ထွက်ပြီး

အရှေ့ဆုံးမှာထိုင်နေတဲ့

မာမီဘေးဝင်ထိုင်သည်။ပွဲထဲမှာ

သူစီးပွားဖက်တွေ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ မိဘတွေ

ရင်းနှီးတဲ့သူများသာဖိတ်ထားပင်မဲ့

စည်ကားနေသည်။

"မောင်နေမင်းလက်ရာ မသဘာဝပန်းကို

ဇနီးတစ်ယောက်အဖြစ်လက်ခံနိုင်ပါသလား"

"လက်ခံနိုင်ပါတယ်"

"မသဘာဝပန်း မောင်နေမင်းလက်ရာကို

ခင်ပွန်းသည်အဖြစ်လက်ခံနိုင်ပါသလား"

"လက်ခံနိုင်ပါတယ်"

သူ သူမလက်ကလေးကိုယူကာနမ်းလိုက်ပြီး....

"သူမ

ကျန်းမာသည်ဖြစ်စေ၊ဖျားနာသည်ဖြစ်စေ၊ချမ်းသာသည်ဖြစ်စေ၊ဆင်းရဲသည်ဖြစ်စေ၊သူမအနား ရှိနေပေးပါမည်။သူမကို ကျွန်နော် အသက်ထက်ပိုပြီးချစ်မြတ်နိုးပါမည်။သူမကိုအသက်သေဆုံးသည့်တိုင် သစ္စာရှိစွာ ဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိပဲ

ရိုးမြေကျပေါင်းသင်းသွားပါမည်လို့ကတိပြုပါသည်"

"သူ နဲ့အတူ ဆင်းရဲဒုက္ခမှန်သမျှ မောင်တစ်ထမ်းမယ်တစ်ရွက် သူ့လက်ကိုမလွှတ်ပဲ အရာရာကို သူနဲ့အတူရင်ဆိုင်ပါမည်။သူ့အသက်က သဘာဝကို သက်မှတ်ထားသလို သူ့တန်ဖိုးထားတာနဲ့အညီ ရှင်သန်နေထိုင်ပါပြီ။မယားဝတ္တရား ကျေပွန်စွာ သူ့အသက်မောက်ဆုံးချိန်ထိ

ပြုစုဖေးမကာနေထိုင်သွားပါမည်ဟုကတိပြုပါသည်"

"ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း "

သူမတို့ကတိသစ္စာဆိုပြီးတယ်ဆိုထိုင်ခုံမှာထကာ လက်ခုပ်တီးကြသည်။

"လက်ထပ်လက်စွပ် ဝတ်ပေးလို့ရပါပြီ"

သူ ကိုင်ထားတဲ့သူမ

ညာလက်လေးကိုလွှတ်ကာ

ဘယ်လက်လေးကိုယူလိုက်ပြီး

လက်သကြွယ်လေးမှာ စိန်လက်စွပ်လေးကို

စွပ်ပေးလိုက်တော့ သူမကလဲ

သူလက်ကိုယူကာ မိုင်ကိုင်ပေးထားတဲ့

ဗန်းထဲကလက်စွပ်ကို ယူကာ

မောင်လက်သကြွယ်ကိုစွပ်ပေးလိုက်သည်။

"သင်တို့နှစ်ဦးသည်အကြင်လင်မယားဖြစ်သွား

ပါပြီ"

"Kiss Kiss Kiss ဗျို့"

မောင်သူငယ်ချင်းတွေကနေစလိုက်တာ ပွဲထဲမှာရှိတဲ့ တစ်ခြားညှော့သည်တွေကပါ Kiss တောင်းနေတာကြောင့် သူမမျက်နှာလေးက ဝတ်ထားတဲ့ ဂါဝန်လေးအတိုင်း နီရဲနေသည်။သူ ခရမ်းချည်သီးလေးလို ရဲနေတဲ့ မမျက်နှာလေးကို မော့ကာ နှုတ်ခမ်းလေးကို စုပ်ယူနမ်းရှိုက်လိုက်တော့ မက သူ့အင်္ကျီစလေးကိုပါဆွဲလာသည်။သူနမ်းနေရင်း

နဲ့ မခါးလေးကနေဆွဲကာ

ခန္ဓာကိုယ်နှစ်ခုပိုနီးကပ်စေကာ

အနမ်းချွေးနေတုန်း

သူ့ဘောင်းဘီစကိုဆွဲနေတာကြောင့်

ကြည့်လိုက်တော့ သားက မဂါဝန်စ နဲ့

သူဘောင်းဘီစကို ဆွဲထားသည်။

သူသားလေးကို

ကောက်ချီလိုက်သည်။သားလေးပါးကို သူ နဲ့ မ

တစ်ဖက်ဆီနမ်းလိုက်သည်။နေနေလေးကလဲ

အဖေဖြစ်သူနဲ့ အမေဖြစ်သူကို

သူ့လက်လေးနှစ်ဖက်ဖက်ထားလိုက်သည်။

သိပ်ချစ်ရပါသော မ

ဒီကောင်ဘဝတဲ့ပြန်ဝင်လာပေးတဲ့အတွက်

ကျေးဇူးပါ။မောင်ကြောင့်

ငိုခဲ့ရတဲ့အချိန်တွေအတွက် အခုကစပြီး

ပြန်ဖာထေးပေးတော့မှာမို့

လက်ကိုသာမြဲမြဲမြန်စွာဆွဲထားပေးပါ။

အသက်လောက်ချစ်ကြောင်းကိုလဲ

မသေဆုံးခင်အထိသက်သေပြသွားမို့

မောင့်တစ်ယောက်ထဲရဲ့

ပန်းလေးတစ်ပွင့်ဖြစ်ပေးပါ.......။

မောင် မောင်ကနေမင်းဆို

မကနေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်

ပန်းလေးတစ်ပွင့်ပါ။မောင်က မအတွက်တော့

အလင်းရောင်ပေးတဲ့ နေမင်းကြီးပါ။မ

အသက်သေဆုံးသည့်တိုင်း ဒီလူသားရင်ခွင်ထဲပဲ

ခိုလှုံရင်း......။

💗25.11.2022{7:29}💗

LayNge

နောက်ဆုံးတော့ မောင် နဲ့ မ

ဇာတ်လမ်းလေးပြီးဆုံးသွားခဲ့ပါပြီ....။

￼

🌞နေရောင်ရှိမှပွင့်မည့်ပန်း🌸

{Extra}

"သဘာဝ ဟို သားအဖရော"

Lay Nge

သူမတို့ စုံတွဲနှစ်တွဲ အလုပ်တွေအားလပ်တုန်း ခရီးထွက်လာတုန်း ကမ်းခြေမှလမ်းလျှောက်နေရင်း မိုင်က မေးတာကြောင့်...

"သူတို့ သားအဖပြင်ဆင်ပြီ ထွက်လာလိမ့်မယ် ငါ့ကို အေးဆေးနေပါဆိုလို လွှတ်ထားခဲ့လိုက်တယ် နင်ရော"

"ငါလည်း အတူတူပဲထားခဲ့တာ
ဟိုမှာကြည့်ပါဦး"

မိုင်လက်ညှိုးထိုးပြရာကြည့်လိုက်တော့
ရေးကူးဝတ်စုံတွေနဲ့ လမ်းလျှောက်နေကြတဲ့
မိန်းကလေးတွေ။

"ငါတို့ဝတ်ရအောင် သဘာဝ"

"ဘယ်လို"

ဒီလောက်

နေ့ခင်းကြောင်တောင်လူမြင်ကွင်းကြီးထဲမှာ

ရေးကူးဝတ်စုံနဲ့ လမ်းလျှောက်ရမှာကို

ပြောရဲတဲ့ မိုင်ကိုကြည့်ကာ

အံ့သြနေရသည်။သူမ မဝတ်ရဲ မောင်ကလည်း

ဝတ်ခိုင်းမှာမဟုတ်။ဝတ်ပြီး

လမ်းလျှောက်ကြည့်ပါလား ပြသနာက

မိုးမီးလောင်သွားလိမ့်မယ်။

"ဝတ်မယ် သူများတွေလိုလှတပတလေး"

"ဟင်အင်း ငါမဝတ်ရဲဘူး "

"နင်မဝတ်ရဲတာက ဝတ်မကြည့်ရသေးလို့ပါ
ဒါမှမဟုတ် နေမင်းလက်ရာ
ပြောမှာဆိုးလို့မဟုတ်လား သူလည်း
ခေတ်လူငယ်ပဲနားလည်မှာပေါ့"

မိုင်ဘယ်လိုပြောပြော သူမခေါင်းရမ်းကာ...

"မောင်ပြောမယ်ဆိုတာထက်
ငါမဝတ်ရဲတာမောင်ကလည်း
ကြိုက်မှာမဟုတ်ဘူး"

"နင်နဲ့တော့ခက်ပြီ သဘာဝရာ"

မိုင် ဘယ်လိုပြောပြောမရတဲ့
သူငယ်ချင်းဖြစ်သူကြောင့်သူမဘက်ကသာ
လျှော့ချလိုက်ရသည်။သူမကလည်းမှားတာ

Hot တာဆို ဓာတ်ပုံတောင်မကြည့်တဲ့ သူမကိုမှ သွားပြောမိတဲ့သူမကို ကမှားတာ။

သူ ဘန်ဂလိုကနေထွက်လာတော့ ဒီအနားပဲလျှောက်မှာပါဆိုပြီး ထွက်သွားတဲ့ မကိုလိုက်ရှာတော့ ကိုအံ့တို့သားအဖလည်းတစ်ခုခုရှာနေဟန်။

"ကိုအံ့"

"ဟင် အေး နေမင်းတို့ဆီလာသေးလား မိုင်"

"မလာပါဘူး ကျွန်တော်လည်း မကိုလိုက်ရှာနေတာ သားကိုပြင်ဆင်ပေးနေတုန်းမကထွက်သွားတာ"

"ဒါဆို သူမတို့နှစ်ယောက်အတူတူရှိနေမှာသေချာတယ် ငါတို့ဆက်ရှာကြတာပေါ့"

Lay Nge

အံ့ပြောတာကို ခေါင်းငြိမ့်ပြပြီး တစ်ယောက်က
သားကိုလက်ကဆွဲကာ တစ်ယောက်က
သမီးကိုချီကာ
မိန်းမရှာပုံတော်ဖွင့်ရတော့သည်။သူတို့လျှောက်
လာရင်နဲ့ ကိုအံ့သမီးက
အုန်းရွက်တွေနဲ့ထိုးထားတဲ့ ဦးထုပ်ကို
သုမျှားခေါင်းမှာစောင်းထားတာတွေ့တော့ပူဆာ
တော့သည်။

LayWe

"ဖေဖေ မီးအဲတာလိုချင်တယ် ယူပေး"

"အဲတာသူများဟာ ယူရင်သူခိုးပဲ "

အံ့သမီးစကားကို ပြန်ပြောလိုက်သူကတော့ ဖအေလက်ကိုကိုင်ကာငြိမ်နေတဲ့ နေတစင်း...

"ငါ့ ဘာသာ ငါ့အဖေ ယူခိုင်းတာ နင်ယူခိုင်းလို့လား"

"နားပြီးတယ် တိတ်တိတ်နေ တော့"

ဒါကလေးတဲ့ စကားကိုပြောတက်လိုက်ပုံများ

နေမင်းလက်ရာ သားပီသပါပေတယ်။

"ဖေဖေ ယူပေးလို့"

သူများဟာကို အတင်းယူခိုင်းနေတဲ့

သမီးကြောင့်

အံ့အခက်တွေ့နေတော့သည်။သွားဝယ်မယ်ဆို

Lay Nge

လည်း မောက်ပြန်လှည့်ရဦးမည်။တကယ်ပါပဲ အမေတူသမီး နိုင်ကိုမနိုင်ဘူး။

ထိုအခါ အံ့အကြံကိုရိပ်မိတဲ့နေက...

"ကိုအံ့ပြန်လှည့်ဝယ်ပေးဖို့ စိတ်ကူးနေတာတော့မဟုတ်ပါဘူးနော်"

"အင်း"

Lay Nge

အံ့ကလည်း မငြင်း။

"မရဘူးနော်
ကျွန်တော်မိန်းမကိုမတွေ့သေးသရွေ့နောက်ပြန်
လှည့်ဖို့ ခြေလှမ်းကျွန်တော်မှာပါမလာဘူး"

သူမပြောခင်ကတည်းကအပြတ်ငြင်းနေတဲ့
နေကို တောင်းပန်တဲ့အကြည့်တွေနဲ့
ကြည့်လိုက်ပင်မဲ့
နေကမသိချင်ယောင်ဆောင်နေလိုက်သည်။

"ဟုတ်ပြီ မင်းသူမတို့ကိုအရင်သွားရှာလိုက်
ငါသွားဝယ်ပြီးလိုက်လာခဲ့မယ်
တွေ့ရင်ဖုန်းဆက်လိုက်"

"အင်း အဲတာကောင်းတယ် ပြီးတော့
ကျွန်းတော်◌့မိန်းမ ဟာ
ကျွန်တော်တို့မိသားစုအတွက်ပါ အပိုဝယ်ခဲ့
ကိုအံ့"

Lay Nge

"ဟာ အဲဒါဆိုမင်းပါလိုက်ခဲ့ပါလားကွာ "

"No မိန်းမမပါရင် ဘယ်ကိုမှခြေရာမများဘူး ဆုံးဖြတ်လို့ ကိုအံ့ပဲသွားလိုက်ပါ ကျွန်တော်က ကြံုလို့မှာတာပါ"

နေကိုပြန်ပြောနေလည်း အပိုပဲဆိုတာသိတာကြောင့် အံ့ပြောမနေတော့ပဲ ပြန်လှည့်သွားတော့သည်။

Lay Nge

"ဖေဖေ"

"ဗျာ"

"မေမေ သွားရှာမယ်
အခုခေတ်ကောင်တွေကသိတ်မချရဘူး"

"သား ဘယ်လို မင်း"

LayNge

ဒါ 5နှစ်ကလေးတဲ့

သူကများပြောလိုက်သေးတယ်

*အခုခေတ်ကောင်တွေကစိတ်မချရဘူး*တဲ့။တကယ်

နေတစင်းကိုသူလက်ပါမြှောက်သွားရသည်။

"အင်းအင်း"

သူပဲ စိတ်လျှော့ကာ

မကိုသာချဖို့ဆက်သွားလိုက်တော့သည်။

Lay Nge

သူမနဲ့ မိုင် ကျောက်ဆောင်ပေါ်ထိုင်နေရင်း အဝေးကနေလျှောက်လာတဲ့ သားအဖနှစ်ယောက်ကိုကြည့်နေရင်း သူမတို့ကို တွေ့ပုံမပေါ် ကျော်သွားတော့မဲ့ သားအဖကို...

"မောင် သား"

"ဟင်"

Lay Nge

"ဖေဖေ ဟိုမှာ မေမေ"

သူမတို့နှစ်ယောက်ထိုင်နေတဲ့

ကျောက်ဆောင်ပေါ်ကို

သားအဖနှစ်ယောက်အတူတူတက်လာပြီး

သူက မဘေးဝင်ထိုင်ကာ

သားကသူပေါင်ပေါ်ဝင်ထိုင်သည်။

"ဘယ်ကောင်တွေကို ငေးနေတာလည်း

ယောကျ်ား နဲ့ သားကိုထားခဲ့ပြီ"

ဆူပုတ်ကာမေးလာတဲ့မောင်တို့သားအဖကိုကြ
ည့်လိုက်တော့ သားအဖနှစ်ယောက်လုံး
တစ်ကိုယ်လုံး Shirt လက်ရှည် နဲ့
ဘောင်းဘီဒူးအတိ နဲ့
ရှူးဖိနပ်ကအစအကုန်းလုံးအဖြူတွေကြီးပင်။

"မောင်ကလည်း သဘာ၀တို့ကို
ဘယ်သူကစိတ်၀င်စားမှာလည်း"

သူ့ရဲ့မက ဂါဝန်ပန်းရောင်အရှည်

လက်တစ်လုံးကြိုးလေးနဲ့

ဘယ်လောက်တောင်လှလိုက်လည်း

အရောင်တင်စရာမလိုတဲ့နှုတ်ခမ်း တစ်စုံ

လှပတဲ့မျက်ဝန်းတစ်စုံး နဲ့ နှာတံစင်းစင်းလေး

ကို ပြီးပြည့်စုံနေတာကို သူကစိတ်ချစရာလား။

"မောင်တောင်စိတ်ဝင်စားသေးတာပဲ

တစ်ခြားကောင်တွေလည်း စိတ်ဝင်စားနေမှာပဲ

အခုဒီမှာကြည့် ပုခုံးသားဝင်းဝင်းလေး ဟာ

စိတ်ထဲကနေ ကိုက်ချင်တယ်လို့

LayNge

ပြစ်မှားနေမှဖြစ်

ဒီကောင်ရင်ကျိုးအောင်လုပ်နေတာလားဗျာ"

သူမသက်ပြင်းသာချလိုက်ကာ

မောင်ကိုမနိုင်ဘူးဆိုတဲ့အကြည့်နဲ့

ကြည်နေလိုက်တော့ သူမခါးလေးကို

အနောက်ကနဲ့ဖက်လိုက်သည်။သူမလည်း

မောင့်ခါးကိုပြန်ဖက်ပြီး

ပုခုံးပေါ်ခေါင်းမှီထားတုန်း

မိုင်ကိုသတိရကာကြည့်လိုက်တော့...

"တော်သေးတာပေါ့ ငါရှိတာသတိရသေးလို့ ဟိုလူကလည်း ဘာလုပ်နေတာလည်းမသိဘူး မလာနိုင်သေးဘူး

"မ မိုင်ယောကျာ်းက သူချစ်သမီး အုန်းလက်ဦးထုပ်လိုချင်တယ်ဆိုလို့ပြန်သွားဝယ်တာ လာတော့မှာပါ "

LayNge

နေ ပြေညတာကြောင့်
ကိုအံသူ့သမီးကိုအလိုလိုက်အကြိုက်ဆောင်ပြန်
ပြီဆိုတာသိလိုက်ပြီ။သူမ နဲ့ သဘာဝက
သားယောကျာ်းလေးမွေးထားတဲ့သူက
ဘာမှစိတ်ပူစရာမလိုငြိမ်နေပြီး သူမတို့သမီးက
လိုချင်တာရမှ မရင်ရင်တော့ တစ်နေကုန်
Drama ခင်းပြမည်ဖြစ်ခြင်း။

"သား ဘာစားဦးမလဲ
ဖေဖေဘာဝယ်ပေးရမလည်း"

အမေဖြစ်သူမေးတာကို
မျက်လုံးလေးဝိုင်းကာဖြင့် ....

"သား အုန်းရေသောက်ချင်တယ်"

သားပြောတာ
ဒီပတ်ဝန်းကျင်မှာရှိမလားလည်ပတ်ကြည့်တော့
မရှိ။သူတို့လာတုန်းကတော့မြင်လိုက်ပင်မဲ့

သူလည်း မကိုမတွေ့တာနဲ့
သားကိုတောင်မမေးမိ။

"ဒါဆို ခဏစောင့်နော် အန်ကယ်အုံ့လာရင်
ဖေဖေတို့သွားသောက်ကြမယ်နော်
ဖေဖေတို့အခုသွားရင်
တီတီမိုင်တစ်ယောက်ထဲကျန်နေခဲ့မှာ"

"ဟုတ်ကဲ့ သားစောင့်နိုင်ပါတယ်"

သူမ
လိမ္မာလွန်းတဲ့သားလေးကိုကြည့်ကာကြည်နူးရသည်။သားက မောင့်ရဲ့
ကောင်းတဲ့အကျင့်လေးတွေသွားတူလို့တော်သေးတာပေါ့။ရန်ဖြစ်တဲ့အကျင့်တာ တူသွားရင်
သူမလည်း မေမေတို့လို့
ရင်မောရမှာအမှန်ပင်။မိဘနေရာရောက်မှ
မိဘတွေရဲ့ခံစားချက်ကိုပိုနားလည်ခဲ့သည်။

"မေမေ"

မမိုင်သမီး အာဗြဲစိန်က ဖအေဖြစ်သူနဲ့အတူကျောက်ဆောင်ပေါ်တက်လာရင် အမေဖြစ်သူကို အသံအကျယ်ကြီးနဲ့အော်ခေါ်သေးသည်။ကိုအံ့က သူ့သမီးကို မမိုင်ကိုပေးလိုက်ပြီး...

"ရှေ့ နေ မင်းမှာလိုက်တာတွေ ငါ့မှာသမီးကတစ်ဖက်မင်းမှာလိုက်တာကတစ်ဖက်မပါလာရင်လည်း ပြောဦးမယ်"

"ကိုအံ့ကလည်း
ဒီညီလေးတစ်ယောက်ထဲရှိတာကို"

"တော်ပါကွာ"

"ဒါဆို မမိုင်ကိုအံ့လာပြီဆိုတော့ ကျွန်တော်
မတို့ကိုခေါ် ပြီး လမ်းလျှောက်လိုက်ဦးမယ်"

"အင်း သွားလေ"

Lay Nge

သူကိုအံ့ ဝယ်လာတဲ့ ဦးထုပ်တွေကို
မကိုအရင်စောင်းပေးလိုက်ပြီး မပြီးမှ
သားကိုစောင်းပေးလိုက်သည်။သူအကုန်လုံးလု
ပ်ပြီး သွားတယ်ဆို မနဲ့ သူ
သားကိုတစ်ဖက်စီလက်ကလေးကိုဆွဲပြီး
လမ်းလျှောက်လာလိုက်လိုက်သည်။

"မောင်"

"မ ဘာလုပ်ချင်လို့လည်း ဘာဖြစ်ချင်လို့လည်း ခြေထောက်နာလို့လား မောင်ပွေ့ရမလား"

သူမခေါ်တယ်ဆို ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးလိုက်ကြည့်နေတဲ့ မောင့်က တကယ်ချစ်ဖို့ကောင်းသည်။ချစ်တက်လိုက်တာလည်း သူ့အပြင်နှစ်ယောက်မရှိဘူး။သား နဲ့ သူမအတွက် မောင်က Hero ကြီး။

"ဟိုလို ဝတ်ချင်လို့"

သူမကတော့

မောင့်စိတ်ကိုစမ်းချင်လို့ပြလိုက်ပင်မဲ့ မောင်က

တစ်စက္ကန့်တောင်ကြာရဲ့လားမသိ

ဖျက်ကနဲ့ကြည့်ပြီး

ချက်ခြင်းသူမဘက်ပြန်ကြည့်လာသည်။သူမလ

မ်းလျှောက်ရပ်သွားတဲ့

မောင်ကိုကြည့်လိုက်တော့...

"အဲတာလေးတွေ ဝတ်ချင်တယ်ဟုတ်လား

ဝတ်ရမယ်"

"ဟင်"

"အင်း ဝတ်ရမယ်

ညကြမှမောင်နဲ့နှစ်ယောက်ထဲရှိချိန်မှ

မဝတ်လဲရတာနော်

တစ်ကိုယ်လုံးဘာမှမဝတ်လည်း

မောင်ကစေတနာနဲ့ ထိုက်ကြည့်ပေးနေဦးမှာ"

Lay Nge

သူပြောလိုက်တယ်ဆို

မမျက်နာလေးရဲတက်လာတာကြောင့်သူပြုံးလို

က်သည်။မှတ်ပြီလား

အဲလိုဝတ်ခွင့်ပေးဖို့လို့ထင်နေတာလားမသိ။တ

စ်ခါမှ မဝတ်ဖူးပဲနဲ့

ဘယ်သူဆီကအကျင့်ကူးလာမှန်းမသိ။

"အခုမှမျက်နာရဲမနေနဲ့

ဒီမှာသာဝတ်ကြည့်တစ်ခြားကောင်တွေ

တဏှာရူးမှာပေါ့ အဲ့အခါကြသေချာပေါက် မောင်လူသက်မူဖြစ်လိမ့်မယ် ပြချင်ရင် မောင့်ကိုပဲပြ ကြားလား"

"ဟုတ်"

"အင်း လိမ္မာတယ် ညကြတွေ့မယ်"

"မောင်နော်"

Law Nge

"ဟာ ဖေဖေ နဲ့ မေမေ

လူပျိုလေးပါတယ်ဆိုတာသတိထားဦး

လင်မယားစကားတွေ

လူပျိုလေးရှေ့မှာပြောစရာလား'

သူမ နဲ့ မောင်လက်ကိုဖြုတ်က

လက်ပိုက်ပြီးပြောလိုက်တဲ့ သားစကားကြောင့်

မောင်ရော မရော ခဏတာ စွန့်အသွားလျက်။

"ဘာ ဘယ်သူက လူပျိုလေးလဲ'

နေကမျက်ခုံးပင့်ကာမေးတာကို နေတစင်းက သူကိုသူလက်ညှိုးထိုးပြကာ..

"သားလေ ဒီမှာ သားပြောပြမယ် လူပျိုလေးတွေအတက်ကောင်းတွေတက်သွားရင် ကမ္ဘာပေါ်မှာရှိတဲ့ မိန်းကလေးတွေ အန္တာရယ်ရှိတယ်"

LAyYge

သူ5နှစ်အရွယ်ကလေးက မဒိန်းမူကို ယဉ်ကျေးစွာပြောပြနေတဲ့ သားကို သူထက်သာမည်ဆိုတာ သေချာသည်လို့သက်မှတ်လိုက်သည်။နေ့တစ င်း ရဲ့ တစ်ခါတစ်ခါ ဆရာထလုပ်ရင် သူတို့လင်မယားမှာ ဘာကိုဘယ်လို ဖြေရှင်းရမှန်းမသိ။တကယ်ကိုလည်တဲ့သားပါ။

~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

"မ သားအိပ်သွားပြီလား"

တစ်နေ့လုံးလျှောက်သွားပြီး

စားသောက်ပြီးတယ်ဆို

အိပ်ပျော်သွားတဲ့သားကို

ရေချိုးခန်းထဲကထွက်လာတဲ့

မောင်ကမေးတော့...

"အင်း မောင်ပြီးပြီးလား တဘတ်ပေးလေ

သဘာဝသုတ်ပေးမယ်"

သားကိုသေချာစောင်ခြုံပေးကာ

ကုတင်ပေါ်ကဆင်းပြီး ရေချိုးပြီး ထွက်လာတဲ့

မောင့်အနားသွားကာ မောင့်လက်ထဲက

တဘတ်ကိုယူလိုက်ပြီး လက်မောင်းကအစ

အပေါ် ပိုင်းတစ်ခုလုံးကို

သေချာဂရုစိုက်သုတ်ပေးနေသည်။

သူကိုသေချာဂရုတစိုက်ရေသုတ်ပေးနေတဲ့

သနပ်ခါးလိမ်းထားတဲ့မရဲ့ပါးလေးကို

မနေနိုင်စွာနမ်းလိုက်သည်။

ရှုတ်

"မောင် ငြိမ်ငြိမ်နေရရေသုတ်ပေးနေတယ်လေ"

"မောင့်
မိန်းမလေးဘာလို့တစ်နေ့တစ်ခြားပိုလှလာရ
တာလည်း တစ်သားမွေး တစ်သွေးလှဆိုတာ
တကယ်မှန်တာပဲ မောင်ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ"

Lay Nge

"ဘာကိုလဲ မောင်ရဲ့"

"နောက်ကလေး
ထက်ယူမဲ့အစီအစဉ်ဖျက်သိမ်းပြီ တော်ကြာ
နောက်တစ်ယောက်ထက်မွေးလို့ ပိုလှလာမှ
သူများတွေငေးရင် မောင်ပဲရင်ကျိုးရမှာ"

သူမ ရေသုတ်ပေးနေရင်းနဲ့
မောင်စကားကြောင့်ပြုံးကာ ရင်ဘက်နားမှာ
သူမလက်ဖဝါးလေးကို ကပ်ထားကာ....

"မောင်ပဲ သမီးလေးလိုချင်တယ်ဆို"

"ဟင်အင်း သမီးမလိုဘူး မောင့်မိန်းမပဲလိုတယ်
"

အတည်ပေါက်ပြောနေတဲ့ မောင်ကြောင့်
သူမအပေါ်ဘယ်လောက်တောင် တန်ဖိုးထားတဲ့
ယောကျာ်းဆိုတာပြောပြစရာတောင်မလို။

Lay Nge

"ဟုတ်ပါပြီ"

"ဟွန်း ဒါဆို မောင်တို့နေ့ခင်းကပြောထားတဲ့ ကိစ္စလေး"

သူမ မောင်ပြောတာကိုမမှတ်မိတာကြောင့် မျက်မှောင်ကုတ်ကာ....

"ဘာလဲ"

"မောင်ကို ဝတ်ပြုမယ်ဆို"

နှုတ်ခမ်းကိုလျှာနဲ့သက်ကပြောလာပုံကအသဲယားစရာ။ သူမမျက်နှာလေးရဲ့တက်လာကာသူ့ရင်ဘက်ကို ထုတော့သည်။

ဘုန်း ဘုန်း

"မောင် နင်နော် သူအရှက်မရှိတိုင်းငါကနေ့ခင်းက

နှင်းတစ်ခြားကောင်မလေးတွေကို
ပေးမလားဆိုပြီး ပြုကြည့်တာမောင်ရဲ့"

"ဒါပင်မဲ့ မအခုတော့
မောင်စားတာခံရတော့မယ်"

မျက်နှာပိုးမသေစွာပြောလာတဲ့ မောင်ကို
မျက်စောင်းထိုးလာတော့ သူမလက်ထဲက
တဘတ်ကို ဆွဲလှတ်ပစ်ကာ ခါးလေးကို

Lay Nge

လက်နဲ့ကိုင်ပြီး ဆွဲကပ်လိုက်တာကြောင့် သူမ
နဲ့သူကြားလေတိုးပေါက်တောင်မရှိ။

"မောင် "

"ဗျာ"

"ခါးပေါ်ကလက်ကိုအခုဖယ်ပေး "

"ဖယ်ပေးဝူး ဟွန်း လာထား "

သူမကိုဆွဲကာနဲ့ ကောက်ပွေ့ကာ

သားရဲ့တစ်ဖက်ခြမ်းလွတ်နေတဲ့

နေရာမှာသူမကိုချပေးပြီး

သူကအပေါ်ကအုတ်မိုးကာ

သူမဂါဝန်လက်ကြိုးလေးတွေကိုဆွဲချလိုက်ပြီး..

..

"မ စကြမယ် "

LayNge

"ဟင် အင်း သားရှိတယ်

မောင်မရဘူးအိမ်ရောက်မှ"

"မရဘူး ခုပဲ"

ဟုဆိုကာ

ခါးကတစ်ပတ်ကိုဖြိုချလိုက်တာကြောင့်

သူမတစ်ဖက်ကိုမျက်နှာလွှဲလိုက်သည်။သူမလ

ည်လိမ်ထားတာကြောင့် ဖွေးနေတဲ့

လည်ပင်းသားလေးကို ငုံပြီး ကိုက်လိုက်ချိန်....

Law Nge

"အ့"

"မေမေ ဘာဖြစ်တာလည်း"

သူမ နာသွားလို့အသံထွက်လာကြောင့် သားကထထိုင်တာကြောင့် သူမလန့်ကာ မောင်ကို ကုတင်အောင်ကန်ချလိုက်သည်။

"အား !! နာတယ်"

"ဟင် "

သူမ အောက်ကို ခွေးကျဝက်ကျ
ကျသွားတဲ့မောင်ကိုမကြည့်ပဲ
သားကိုကြည့်လိုက်တော့ ပြန်လှဲကာ
အိပ်နေတာမှ ပေါက်သံပါ ထွက်နေသည်။သူမ
သားယောင်တာမှန်းသိမှ
သက်ပြင်းချနိုင်တော့သည်။မဟုတ်ရင်
စကားတက်တဲ့

သားကလူကြားထဲရှောက်ပြောနေမှ

အရှက်ကွဲရလိမ့်မည်။

"အမလေး"

သူမ တဖက်လှည့်လိုက်တော့

ကုတင်အောက်ကျသွားတဲ့အတိုင်းထိုင်နေတဲ့

မောင်က သူမကို

မျက်နာကြီးဆူပုတ်ကာကြည့်နေတာကြောင့်

လန့်သွားရသည်။

"မောင်"

"ဘာလဲ"

"Sorry နာသွားလား"

"မနာဘူး မွေ့ယာပေါ်ကလှဲချလိုက်တာဆိုတော့ အိပျော့အိပျော့နဲ့"

Lay Nge

သူမမေးတာကို ဘုဂလန့်ပြန်ဖြေနေတဲ့ မောင့်ကိုကြည့်ကာစိတ်ဆိုးနေပြီမှန်းသိသည်။ သူမကုတင်ပေါ်ကဆင်းကာ ပြုတ်ကျနေတဲ့ မောင်နာထိုင်ကာ....

"ဘယ်နားနာသွားလဲ မောင်ရယ် တောင်းပန်ပါတယ် သဘာဝမလိုက်လျှောချင်လို့မဟုတ်ဘူးလေ မောင်သား အဖျက်ကလေးရှိတယ်လေ နော် အိမ်ရောက်မှ"

"တကယ်လား အဖျက်ကလေးနော်"

"အင်း သူကလူရုပ်လေး မောင်နဲ့ မကြားမှာ"

"အွန်း အလာကား ခွေးသားလေး"

"အင်း ခွေးသားလေး"

မမျက်နာကြီး ပြုံးတီးတီးကြီးနဲ့ပြောမှ...

"မဟုတ်ဘူး လူသား လူသား"

ဒီမောင်တစ်ယောက်နဲ့တော့မလွယ်မှန်းသိပါသ
ည်။ဒီလူသားကြောင့်သာ သူမတို့သားအမိဘဝ
ဆူးခင်းလမ်းကနေ
နူးညံ့တဲ့ပန်းခင်းလေးပေါ်လျှောက်လမ်းနိုင်ခဲ့ကြ
သည်။တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်

ချစ်ရိုးမှန်ခဲ့တာကြောင့်

အဆုံးသတ်ကလှလှလေးသိမ်းသွားခဲ့ရသည်။

ချစ်တယ်မောင်

ဒီဘဝမှာမောင်တစ်ယောက်ထဲပဲ

ဆက်ချစ်သွားမှာမို့ ....။

LayNge

🎄The Sun Of Flower🎄

⛄{Marry Christmas}⛄

ဒီနေ့ Christmas နေ့မို့ မောင်က ဒီနှစ် Christmas party လုပ်မယ်ဆိုတာကြောင့် မွေးနေ့မလုပ်တော့ပဲ မောင့်မွေးနေ့ကို Christmas နဲ့ တွဲလုပ်ဖို့စီစဉ်ထားသည်။ခြံထဲမှာလည်း party အတွက်ပြင်ဆင်တဲ့သူကပြင်ဆင် အိမ်ထဲမှာလည်း အလှဆင်တဲ့သူတွေကလည်း သူနေရာသူပြင်ဆင်နေကြသည်။ချစ်လှစွာသော မောင်ကတော့ Christmas သစ်ပင်နဲ့ သားအဖနှစ်ယောက်အလုပ်ရှုပ်နေသည်။

"ဖေဖေ မီးလုံးတွေစင်တော့လေ"

"ဟာ အခု
မီးလုံးစင်ရမဲ့အဆင့်မရောက်သေးဘူးကွ
သစ်ရွက်ပန်းခွေအပိုင်းတက်နေတယ်လေ"

သူကသစ်ပင်ကို
ပြင်ဆင်နေရင်းသားမေးသမျှကို
ပြန်ဖြေနေသည်။သားကလည်း
မြန်မြန်ပြီးစေချင်တာမို့ မီးလုံးတွေကို

အတင်းစင်ခိုင်းနေသည်။သူ
သစ်ရွက်ပန်းခွေအဝိုင်းစင်ပြီးတော့
သစ်ပင်းထိပ်ဖျားမှာ
ကြယ်လေးကိုထားလိုက်သည်။

"ကြယ်မထားရဘူး ဖေဖေ မီးလုံးထားရမှာ"

"ထိပ်ကြီးက အလုံးကြီး လှပါ့မလားကွ"

ကြည့်ဦး 5နှစ်အရွယ်ကလေးက
လူလည်လုပ်နေလိုက်ပုံများ

Lay Nge

ဆရာကြီးစတိုင်နဲ့သူ့ကိုလက်ပိုက်က
ညွှန်ကြားနေတယ်ပေါ့။ဘယ်နဲ့
သစ်ပင်ထိပ်ဖျားကို ကြယ်တပ်တဲ့ဟာကို
မီးလုံးတပ်တဲ့
တော်တော်အလှအပကိုခံစားတက်တာပဲ။

"လာ သား ဖေဖေကိုဆရာလုပ်မဲ့အစား
မြန်မြန်ပြီးစေချင်တယ် မဟုတ်လား
တုတ်ကောက်ကလေးတွေလာဝိုင်းတက်ပေး"

သားကသူပြောတယ်ဆို

သူအနားချက်ခြင်းလာကာ စက္ကူသေတ္တာထဲက

တုတ်ကောက်သေးသေးလေးတွေကို

သူလုပ်သလိုလိုက်လုပ်ပေးနေသည်။

"ဖေဖေ ပြီးပြီလား မီးလုံးတက်လို့ရပြီလား"

"မရသေးဘူး

လက်ဆောင်ထုပ်ကလေးတွေချိတ်ရဦးမှာ"

သူပြောရင်း

လက်ဆောင်ဘူးသေးသေးလေးတွေကိုမှ

ဖဲပြားအနီလေးတွေပတ်ထားတဲ့

ဘူးလေးတွေကို Christmas

သစ်ပင်မှာချိတ်လိုက်သည်။

"ကဲနောက်ဆုံး အဆင့်ရောက်ပြီကွ "

"မီးလုံးလေးတွေဆွဲလို့ရပြီလား"

"ရပြီ ဖေဖေ ဆွဲပေးမယ်"

သူ သားဘူးထဲကနေကောက်ယူပေးနေတဲ့ မီးလုံးလေးတွေကိုသင့်တော်တဲ့နေရာမှာချိတ်လိုက်ပြီး ခဏကြာတော့ Christmas သစ်ပင်လေးပြီးမြောက်သွားသည်။အဲ့ပြီးသွားတဲ့ သစ်ပင်အပေါ်ကို မီးလုံးသေးသေးလေးတွေပါတဲ့ ကြိုးနဲ့ ရစ်ပတ်လိုက်ကာ နေ မီးခလုတ်ကိုစမ်းဖွင့်လိုက်တယ်ဆို။

" မီး မီး မီး"

နေတစင်း လေးရဲ့မီးလို့အော်သံကြောင့်
ပြင်ဆင်နေတဲ့ အိမ်ထဲကလူတွေပါ
ပြေးဆင်းလာကြကာ
သူတို့သားအဖနားလူတွေရောက်လာကြသည်။

"မီး ဘယ်မှာလဲ !!"

"မြေးဘယ်မှာလဲ မီး"

lay Nge

"မာမီမြေး

ဒီမှာသစ်ပင်မီးလင်းနေတာကိုပြောနေတာ

အကုန်လုံးကဘာဖြစ်နေကြတာလဲ"

ကြည့်စမ်း သားဖြစ်သူက မီးလို့အော်တာကို

ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ

မေးလည်းမေးတက်ပါ့။သူသားကြတော့

သူများတွေပြောမှာကြောက်သား

တော်တော်တရားတဲ့ကောင်။

သူ လူတွေများတာမို့ သားကိုကောက်ချီလိုက်သည်။သူချီလိုက်တယ် ဆိုသားက...

"Christmas ဖိုးဖိုးကြီး မလာသေးဘူးလားဖေဖေ"

"ညကြလာမှာပေါ့"

"အင်း"

LayNge

သူလည်း

သားမေးတာကိုခြံထဲလိုအပ်တာတွေလိုက်ကြ

ည့်ရင်း ဘာမှမတွေးပဲဖြေလိုပ်သည်ကို

သားတော်မောင်က ယုံကာ

မှတ်သားထားလေသည်။

ညနေဆောင်းတော့.....

"သမီး အခုထိဘာမှမလုပ်ရသေးဘူးလား"

သူမ Party

မှာမောင့်မွေးနေ့ရောလုပ်မှာဆိုတော့

စားစရာသောက်စရာတွေကို

လိုအပ်တယ်မဖြစ်ရလေအောင်

သူမကိုယ်တိုင်ဝင်လုပ်နေတာ

တစ်နေ့ကုန်မနားရသေးတာကြောင့်

ယောက္ခမဖြစ်သူကပြောတော့...

"ဟုတ်

ဒီမှာလိုအပ်တာလေးတွေပြင်ဆင်ပေးနေလို့

မေမေ"

"ထားခဲ့လိုက်တော့ သမီး ဟိုသားအဖကအခုလေးတင် အပေါ်တက်သွားပြီ သမီးဟာလေးတွေကို သာသွားလုပ်ပေးလိုက် ပြီးတော့ ရော့ ဒါသမီးအတွက် မေမေပေးတာ Christmas လက်ဆောင်"

သူမကို ပေးလာတဲ့ ကတ္တီပါဘူးအနီကို ယူကာဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ လည်ဆွဲနဲ့

စိန်တစင်စာ။သူမတန်ဖိုးအရမ်းမြင့်တာကြောင့်

...

"မေမေဒါကတန်ဖိုး..."

"သမီးက မေမေတို့မိသားစုရဲ့အဖိုးတန်လေးမို့ သမီးနဲ့ထိုက်တန်လို့ပေးတာ ဟုတ်ပြီလား"

"ဟုတ်"

LayNge

ဒေါ်လက်ရာ ချွေးမဖြစ်သူလေးရဲ့
ရိုးသားမှုကိုကြည့်ကာ သဘောကျနေရပြီး
သမီးအရင်းလေးလိုပဲချစ်ရပါသည်။

သူမ မေမေကိုနှုတ်ဆက်က
အပေါ်ထပ်ကအခန်းဆီတက်လာလိုက်သည်။အ
ပေါ်ထပ်က အခန်းရောက်တယ်ဆို
တံခါးဖွင့်ဝင်လိုက်တော့ ကုတင်ပေါ်မှာထိုင်ကာ
ဆူပုတ်ပြီး သူမကိုကြည့်နေတဲ့
ကလေးဆိုးနှစ်ယောက်။

"မောင် နဲ့ သားကိုပြင်ဆင်နေပြီတောင်မှတ်တာ"

သူမစကားပြောတာကို သားအဖနှစ်ယောက်လုံး မသိချင်ယောင်ဆောင်နေကြတာမို့

သူမပစ်ထားလို့

စိတ်ကောက်ပြီဆိုတာသိတာပေါ့။သူမ

သားလေးဘေးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး......

"သားလေးက

မေမေကိုစိတ်ကောက်နေတာလား"

LayNge

"ဟုတ်တယ်လေ မေမေက

သားတို့သားအဖကိုရှိတယ်တောင် ထင်လို့လား"

အနေအေးတဲ့ သားက

သူ့အဖေနဲ့တစ်ပုံစံထဲဂျစ်တိုက်နေပုံများ

အူယားစရာကောင်းလှသည်။သူ့မသားကိုစ

ကားပြောရင်းနဲ့ မောင့်ကိုကြည့်လိုက်တော့

မောင်ကြည့်နေတာနဲ့ ဆုံသွားတာကြောင့်

မျက်နာလွဲသွားသည့်မောင်။

"သား ဖေဖေ

မေမေကိုစိတ်ကောက်နေတယ်ကူပါဦး"

"စိတ်မကောက်စေချင်

မေမေကစိတ်ဆိုးအောင်မလုပ်နဲ့ပေါ့"

သားရဲ့လည်ဝယ်မှုကို

သူစိတ်ကောက်နေတဲ့ကြားကပြုံးမိအောင်ပြုံး

လိုက်ပါသေးသည်။တော်သေး

သားတော်မောင်က

အမေဖြစ်သူထက်သူ့ကိုပိုချစ်လို့။မဟုတ်ရင်

မအနား သူကပ်ရမှာမဟုတ်။သားက
အိပ်ရင်လည်းဂျီမကျတတ်သလို
မိဘတွေကိုလည်း လာချွဲခြင်းမရှိ။

"သား
ပြင်ဆင်ရတော့မယ်လေစိတ်မကောက်တော့နဲ့
ရေမချိုးတော့နဲ့ အေးတယ် လာမေမေ
အဝတ်အစားလဲပေးမယ်"

သူကိုရှိတယ်တောင်ထင်ရဲ့လားမသိ။သားကိုချီ
ပြီး

LayNge

အဝတ်အစားလဲခန်းထဲဝင်သွားတာကြောင့်သူ

လည်း ဝတ်ထားတဲ့ shirt လက်ရှည်ကို

ကြယ်သီးတွေဖြုတ်ကာ ချွတ်လိုက်ပြီး

အဝတ်လျှော်မဲ့

ခြင်းထဲထည့်လိုက်သည်။သူဘောင်းဘီခါးပတ်

ကိုဖြုတ်ကာ ကာတင်ပေါ်တင်ထားလိုက်ပြီး

ရေချိုးခန်းထဲဝင်လာလိုက်သည်။

သူမ သားလေးကို Christmas

သစ်ပင်ပုံပါတယ် Hoddie လေးနဲ့

ဘောင်းဘီအရှည်လေးကိုတွဲဝတ်ပေးထားသည်။

LayNge

ဒါတောင်ကိုလူချောက ဘောင်းဘီအတို နဲ့ shirt မဝတ်ရလို့ကောက်ချင်သေးသည်။

"သား ဘေးကအခန်းမှာ သားတီတီလေးရှိတယ် တီတီလေးဆီသွား"

"ဟုတ်ပါပြီ မကြာစေနဲ့ မြန်မြန်ဆင်းခဲ့ကြနော်"

လို့ပြောကာ
အခန်းပြင်ထွက်သွားတဲ့သားကြောင့်
သူမသွားတန်းလေးပေါ်တဲ့အထိရီနေတုန်း

LayNge

ရေချိုးခန်းထဲက ခါးမှာတဘက်တစ်ထည်နဲ့ ထွက်လာတဲ့ မောင်။

"မောင် ဘာဝတ်မလဲ"

"ဘာမှမဝတ်ဘူး ဒီအတိုင်းဆင်းသွားမှာ"

သူခါးကြီးထောက်ကာ မကျေမနပ်ကြည့်နေတဲ့ မောင့်ရင်ခွင်ထဲဝင်ပြီး မောင်ခါးကိုတင်းနေအောက်ဖက်လိုက်ကာ...

LayNge

"မောင်တို့သားအဖကိုပစ်ထားမဟုတ်ပါဘူး မေမေတို့ကြီးပဲလုပ်နေတာ သဘာဝကထိုင်နေတာမကောင်းဘူးလေ နော် ယောကျ်ား"

သူကို ယောကျ်ားလို့ခေါ်လိုက်တာကြောင့် မျက်နာကြီးကချက်ခြင်းအပြုံးပန်းဝေသွား တော့သည်။သူမ ရဲ့စကားကြောင့် ဟန်တောင်မဆောင်နိုင် ပြုံးသွားတဲ့မောင့်ကြောင့်...

layNge

"စိတ်မဆိုးတော့နဲ့နော်"

"အင်း မောင့်အင်္ကျီရွေးပေးဦး

သူမ မောင်နဲ့အတူ

အဝတ်အစားလဲခန်းထဲဝင်ကာ မောင့်အတွက်

T_Shirt အဖြူတစ်ထည်ရယ်

ဘောင်းဘီအရှည်တစ်ထည်နဲ့အတူ

သူမကိုယ်တိုင်ထိုးပေးထားတဲ့

ဆွယ်တာအနီလေးကို ထုတ်ပေးလိုက်သည်။

သူမအတွက်လည်း မောင် Christmas

မှာဝတ်ဖို့ဆိုပြီး ဝယ်ပေးထားတဲ့
ဂါဝန်အရှည်တွေထဲအဖြူရောင်လေးကို
ထုတ်ကာ မောင့်ထိုးပေးထားတဲ့
ဆွဲတာအနီလေးကိုပါ ထုတ်ထားလိုက်သည်။

သူမမောင်အဝတ်အစားဝတ်နေတုန်း
အပြင်ပြန်ထွက်ကာ ရေချိုးခန်းထဲဝင်ပြီး
ရေချိုးလိုက်သည်။သူမရေချိုးပြီးလို့ထွက်လာ
တော့ မောင်က
သူမထုတ်ပေးထားတဲ့အတိုင်းဝတ်ကာ
သူ့ဆံပင်တွေကို အပေါ်လှန်တင်နေသည်။သူမ

မောင်ကိုကြည့်တာ ရပ်ပြီး

အဝတ်လဲခန်းထဲဝင်ကာသူမအတွက်ထုတ်တာ

ကိုဝတ်လိုက်ပြီး အဝတ်လဲခန်းထဲက

ထွက်လာသည်။

"မ "

မောင်က သူမပုခုံးကနေကိုင်က

မှန်တင်ခုံရှေ့မှာထိုင်စေလိုက်ပြီး

သူမဆံပင်တွေကိုဖြည်ချကာ ခွည့ပ်ကို

မှန်တင်ခုံပေါ်တင်လိုက်သည်။ဘူးထဲက

ဘီးအတော်နေတစ်ချောင်းကို ယူကာ

သူမဆံပင်ကို

ဖြီးပေးနေသည်။သူမလည်းဆံပင်ကို

မောင်လုပ်ပေးနေတုန်း သူမက တိုနာနဲ့

နို့ရေလေးကို မျက်နာပေါ် နဲ့နဲ့ဖို့လိုက်တော့

ကြည်ကြည်လေးဖြစ်သွားသည်။

"ဆံပင်ကို မြင့်စည်းပေးမောင်"

"ချထားတာက ပိုလှတယ်

ပြီးတော့အေးတော့နွေးတယ်"

"လေတွေတိုက်ရင်လွင့်နေမှာ မနေတက်ဘူး မြင့်စည်းပေး"

သူမပြောလို့ပင်မဆုံးသေး မောင်ကဆံပင်ကိုမြင့်တင်လိုက်ကာ သူဘောင်ဘီအိတ်ကပ်ထဲက တစ်ခုခုနှိုက်ကာ သူမခေါင်းကိုစည်းပေးလိုက်သည်။သူမ မောင်းစည်းပေးပြီးတော့ မှန်ကိုကြည့်လိုက်တော့ စည်းထားတဲ့

ခေါင်းစည်းကြိုးက တဖျက်ဖျက်လတ်နေတာမို့
မောင့်ဘက်လှည့်ကာ...

"မောင် ခေါင်းစည်းကြိုးက အပေါ်က.."

"အင်း စိန်လေမနာမည်ကို ထွင်းထားတာ "

သူမ မောင့်စကားကြောင့်
ပိုက်ဆံကအလကားရတယ်များထင်နေလားမ
သိ ခေါင်းစည်းကြိုးကဟာတောင်သူကစိန်နဲ့
ဘယ်တုန်းကသွားအပ်ထားလည်းမသိ။

LayNge

"မေမေတို့က မကို လက်ဝတ်လက်စားလက်ဆောင်ပေးမယ်ဆိုတော့ မောင်ကလည်း ဒါလေးစဉ်းစားမိလို့ ကြိုက်လား"

"ကြိုက်ပါတယ် ဒါပင်မဲ့ တန်ဖိုးက...."

သူမစကားတောင်အဆုံးမခံ.....

"မောင်ပြောပြီးသား ပစ္စည်းတန်ဖိုးက ဆင်မြန်းတဲ့သူအပေါ် ပဲမူတည်တယ်လို့ရှတ်"

သူမစကားကိုပြန်ရင် မပုခုံးလေးနှစ်ဘက်ကို ကိုင်ကာ သူမရဲ့နဖူးလေးကို ညင်သာစွာနမ်းလိုက်သည်။သူနမ်းပြီးတယ်ဆို ပုခုံးကိုကိုင်ထားတဲ့လက်ကိုလွှတ်ကာ သူမလက်ကလေးကိုဆွဲလိုက်ပြီး.....

"မောင်တို့အောက်ထပ်ဆင်းကြမယ်"

Lavine

သူမ မောင်ဆွဲခေါ်ရာကို

အနောက်ကနေလိုက်လာရသည်။သူမတို့

အောက်ထပ်ရောက်တော့

လူတွေအတော်အသင့်ရောက်နေပင်မဲ့ မောင်က

သူရင်းနှီးတဲ့

သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေတွေသာဖိတ်ထားတာ

ကြောင့် လူကအများကြီးတော်မဟုတ်။သူမတို့

ခြံထဲဆင်းလာတော့ မိုင်တို့မိသားစုရော

မောင့်သူငယ်ချင်းတွေရော

သူမတို့အနားလျှောက်လာသည်။

"အယ် Couple ဟာ

မိုက်တယ်ဆွယ်တာလေးတွေမှာ Ma နဲ့ Mg

ဆိုတာတောင်ပါသေး"

မိုင်ပြောတာကို မောင်ကပြုံးနေကာ....

"မင်းတို့နှစ်ယောက်ကြ သာယာပြီး

ကလေးရော"

သူ ကျော်သူရက ကလေးရောဆိုမှ သားကို

သတိရကာ မကို...

"မ သားရော"

မကသူကိုမဖြေပဲ မေးငေါ့ပြတာကြောင့် ကြည့်လိုက်တော့ သစ်သားကလေးကိုင်ကာ သူတို့ဆီပြေးလာတဲ့သား။သားကသူ့ရှေ့ရောက် တယ်ဆို ချီဖို့ပြောတာကြောင့် သူကောက်ချီလိုက်ပြီး......

"သား လက်ထဲကဘာလည်း"

သားလက်ထဲက

သစ်သားကဒ်ကလေးကိုသူယူကြည့်လိုက်တော့

Christmas ပင်မှာ တပ်ဖို့ကျန်နေတဲ့

သူတို့မိသားစုပုံလေး။သူသားကိုတစ်ဖက်ကချီ

က ကဒ်ကိုသားကိုကိုင်ခိုင်းထားပြီး

မလက်ကိုဆွဲကာ Christmas

သစ်ပင်နားသွားကာ ကဒ်လေးကို

သစ်ပင်မှာချိတ်လိုက်တော့ မကအံ့သြနေသည်။

"မောင်ဒါက...."

"မောင်စီစဉ်ထားတာလေ မေ့နေတာ သားကဘယ်ကသွားယူလာတာလည်းမသိ"

သူတို့မိသားစုလေးဖက်ထားပြီး Christmas ပင်လေးကိုကြည့်နေသည့်မြင်ကွင်းကို အားလုံးကကြည်နူးနေကြသည်။

~

~

~

~

~

သူမ party ပြီးသွားတော့ မိသားစု နဲ့ သူငယ်ချင်းတွေကျန်ခဲ့တော့သည်။မောင်က သူ့သူငယ်ချင်း စကားပြောနေပြီး သူမကတော့ မိုင်တို့ အစ်မသီရိတို့နဲ့ စကားပြောနေသည်။သား နဲ့ ခြယ်လေးကတော့ မီးတုတ်လေးတွေကိုင်ကာ ဆော့နေကြသည်။

"မိုင် ဒါက အစ်မသီရိတဲ့ ငါ့အစ်မတစ်ယောက်လိုပဲ

မောင်ငါ့အနားမရှိတုန်းက
အစ်မပဲစောင့်ရှောက်ထားတာ"

"အင်း မိုင်တို့အစား
သူမကိုစောင့်ရှောက်ပေးခဲ့တာ
ကျေးဇူးတင်ပါတယ် တကယ်တို့အဲ့
တာဝန်တွေကမိုင်လုပ်ပေးရမှာ
မိုင်တာဝန်မကျေခဲ့တာ"

စိတ်မကောင်းစွာပြောလာတဲ့ မိုင်ကို
သူမနားလည်တာပေါ့။သူမသာကူညီခွင့်သာရခဲ့

ရင်

မိုင်ကကူညီမယ်ဆိုတာသူမယုံကြည်ပြီးသား။

"မဟုတ်တာ မိုင်ရာ

ငါအပေါ်နင်ဘယ်လောက်ချစ်တာငါသိပါတယ်

ပြီးတော့ ငါကို မောင်အကုန်ပြောပြပြီး ပြီ

ငါတို့ဝေးနေတုန်းမှာ ငါတို့ကြောင့်

နင်တို့အိမ်ထောင်ရေးလည်း

အဆင်မပြေဘူးဆို"

သဘာဝ ပြောတာကိုမိုင်ကခေါင်းငြိမ့်ပြပြီး..

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နင်ကံကောင်းပါတယ် သဘာဝ

သူကနင့်ကိုအရမ်းချစ်တာ နင်သိလားမသိလား

တော့မသိဘူး

ဘေးကငါတို့တွေကတော့သိတယ်

သူကအစစအရာရာဂရုစိုက်တယ် ဒါကလည်း

ချစ်တဲ့သူတစ်ယောက်ထဲအပေါ်သာဖြစ်ပေါ်လာ

တဲ့ အပြုအမူတွေ"

"ဟုတ်တယ် သဘာဝ

အစ်မလည်းမိုင်ပြောတာကိုထောက်ခံတယ်

နေမင်းလက်ရာလိုလူမျိုးရဖို့ကတကယ်မလွယ်ဘူး ညီမကို သူကချစ်လည်းချစ်တယ် တန်ဖိုးလည်းထားတယ် ဘာလိုသေးလည်း"

သူမ မိုင် နဲ့ အစ်မသီရိရဲ့စကားတွေနားထောင်ပြီး ဘာမပြန်မပြောနိုင်တာက သူမအပေါ်ထားတဲ့မောင့်အချစ်က ဘယ်လောက်ချစ်တယ်ဆိုတာတောင် တိုင်းတာလိုမရလို့ပင်။ဒီလူသားရဲ့ တန်ဖိုးထားခံရတဲ့

အမျိုးသမီးတစ်ယောက်အနေနဲ့ ကြည်နူးမှုဟာ ပြောပြရင်တောင်ကုန်မှာမဟုတ်။

"ဟော့ ကောင်လေးတာတော်ယုံပဲကောင်းတယ် ပြီးရင် အခန်းထဲမှာပြန်တွေ့မှာပဲ"

တစ်ဖက်ဝိုင်းမှာထိုင်နေတဲ့ မိန်းမကိုလေးနေတဲ့ နေကို
ငြိမ်းထက်အမြင်ကတ်ကတ်နဲ့ပြောလိုက်တော့..
..

""ဘာလဲကွာ"

"မင်းအခန်းထဲရောက်ရင်
မမြင်ချင်ဘူးဆိုတာတောင်မြင်ရမှာသိလား
အဲလောက်အဖြစ်သည်းမနေနဲ့ တကယ်တည်း"

"အေးကွာ ငါ့ပိုင်တဲ့ငါမိန်းမကို
ကြည့်တာဘယ်သူ့ဂရုစိုက်ရမှာလည်း"

"ငါတို့ကို ပေါ့အားလေးဘာလေးနာပါဦး"

"အေးပါကွာ နေရ
လူပျိုကြီးစရင်းဝင်တော့မဲ့ကောင်တွေကိုမင်းမို့
လို့ တုပြီးပြောနေတယ်ကွာ ဟား ဟား"

"အင်း "

"နေ မင်းတို့ကလေးထက်ယူဖို့ ရှိသေးလား"

ကျော်မျိုးထူးရဲ့ ထူးဆန်းတဲ့မေးခွန်းကြောင့်...

"ဘာလုပ်မို့"

Lay Nge

"မွေးရင် သမီးလေးမွေး

ငါ့မင်းကိုယောကျ္ခမတော်မယ်လေ"

"အေး ဟုတ်တယ် ငါ့အတွက်ပါ

အမွှာလေးပိုမွေးကွာ"

အံ့နဲ့ ကျော်သူရ

ဟိုနှစ်ကောင်ထလုပ်ခံရတော့မှာသိတာမို့

တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် မျက်စပစ်က

lay Nge

ထိုင်နေတဲ့နေရာကို အဲ့ 3ကောင်နဲ့ဝေးအောင်
နည်းနည်းရွှေ့လိုက်သည်။

နေရုပ်တည်ကြီးကနေမဲ့ပြုံးပြုံးလာကာ...

"မင်းတို့နှစ်ကောင် မပြေးနဲ့ သေဖို့သာပြင်ထား
ယောက္ခမတော်ချင်ရင် ငါ့
xီးကိုလာတော်လာ!!"

ထိုင်ရာကနေ နေမက်တပ်ရပ်တယ်ဆို
ဟိုနှစ်ကောင်ကလည်း

LayNge

အလိုက်တသိထပြေးတော့သည်။နေပြေးတဲ့
နှစ်ကောင်နောက်ကို လိုက်ပြီး သမတော့သည်။

"ဟား ဟား ကိုအုံ့
သူတို့ဖထွေးအကြောင်းမသိတာလည်း
မဟုတ်ဘူး သွားစတာကို"

"ဟုတ်ပါကွာ ဟား ဟား"

အုံ့ နဲ့ ကျော်သူရ ငြိမ်ထက်တို့နှစ်ကောင် ဟိုက
အပြေးချန်ပီယံဆိုတာသိရဲ့သားနဲ့ စပြီး ပြေးတာ

LayNge

ဟိုက မှီတော့

နှစ်ကောင်လုံးသမခံနေရတဲ့မြင်ကွင်းကိုကြည့်

က ဟားတိုက်နေတော့သည်။

တဖက်က နေတစင်း နဲ့ အုံ့ခြယ်မှုန်းကတော့...

"နေနေ ကစားမယ်လို့"

သူ့အဖေပြင်ပေးထားတဲ့ Christmas

သစ်ပင်နားမှာ ထိုင်ကာ

lay Nge

မီးလုံးလေးတွေကိုကိုင်နေတဲ့ နေတစင်းကို ခြယ်လေးကဆော့ဖို့ခေါ်ပင်မဲ့....

"မဆော့ဘူး ဒီမှာ Christmas ဘိုးဘိုးကိုစောင့်နေတယ် "

"ဆော့နေရင်း နဲ့စောင့်မယ်လေ"

"စိတ်မဝင်စားဘူး"

LayNge

"ဆော့မယ် နင်ငါနဲ့မဆော့ရင်
တီတီနဲ့တိုင်မှာနော်"

ခြယ်လေးက
မေမေနဲ့ခြိမ်းခြောက်တာကြောင့်ဆိုတာထက်
နားပူတာကြောင့် ...

"ဆော့မယ် ဘာဆော့မှာလည်းပြော"

"မီးပန်းလေးတွေဆော့မယ် ဒီမှာ"

Lay Nge

နေနေ ခြယ်လေးဆီက

မီးပန်းလေးတစ်ခုကိုယူလိုက်သည်။

"မီးပန်းကိုင်ပြီး လိုက်ပြေးမယ်လေ

ပျော်စကောင်းတယ်"

ဟုဆိုကာ အရှေ့ကပြေးထွက်သွားတဲ့

မခြယ်နောက်ကို မ

ပြေးပဲလမ်းလျှောက်ကာလိုက်သွားသည်။သူက

စားနေရင်းနဲ့

ခြံအပေါက်ဝမှာခွေးဖြူလေးတွေတာကြောင့်

မီးပန်းကိုပစ်ချကာ ခွေးဖြူလေးဆီသွားတော့

ခွေးလေးကပြေးသွားတာကြောင့်

သူကပြေးလိုက်ဖမ်းကာ တစ်နေရာအရောက်

ကားတစ်စီးက

သူ့အရှေ့တည့်တည့်လာနေသည်။

ကလေးဆိုတော့ ရှောင်ဖို့ သတိမရ

စုံရပ်နေသည်။ကားကလည်း သူကိုမတိုက်မိပဲ

သူနဲ့ နည်းနည်းအကွာမှာရပ်သွားပြီး

ကားပေါ်ကနေ အန်တီတစ်ယောက် နဲ့

သူနဲ့ရွယ်တူလောက်ရှိတဲ့

ကလေးမလေးဆင်းလာသည်။

ထိုအန်တီကြီးက သူပုခုံးလေးကိုကိုင်ကာ...

"သား သားလေးဘာဖြစ်သွားသေးလည်း"

"ကိုကိုကြီး ထိသွားသေးလား"

ချစ်စဖွယ်အသံလေးကြောင့်မျက်စိစုံမိတ်ထား
ရာကနေဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့
ဂါဝန်ပန်းရောင်လေးနဲ့ ခေါင်းမှာ Christmas

Zawgyi

ဘီးကုတ်ကလေး ကုတ်ထားတဲ့

ကလေးမလေး။

"သားကဘယ်အိမ်ကလည်း"

သူကအန်တီကြီးမေးတာကို...

"ဟိုအိမ်မှာနေတာဘာ

သားခွေးလေးလိုက်ဖမ်းတာ

ကားတိုက်တော့မလို့ သားပြန်တော့မယ်

မေမေစိတ်ပူနေလောက်ပြီ"

LayNge

ထိုအန်တီကြီးက

ပြုံးကာခေါင်းငြိမ့်ပြတာကြောင့် နေတစင်းကို

အိမ်ဘက်ကို ခြေလှမ်းမလို့ရှိသေး

ကလေးမလေးက သူ့လက်ထဲကို

ကျူးလစ်ပန်းပုံ နဲ့

ကလစ်လေးကိုထည့်ပေးပြီး....

"ကိုကိုကြီး ပြန်တွေ့ကြမယ်နော်"

"အင်း"

လို့ပြောကာ

အိမ်ဘက်ကိုပြန်ပြေးလာလိုက်သည်။

ကျူးလစ်ပန်းလေးကစတဲ့ဇာတ်လမ်း

နောင်အခါ ပြန်တွေ့ကြမည်ဆိုရင်....။

နေတစင်းလေးခြံထဲပြန်ဝင်လာတယ်ဆို

တစ်ခြားသူတွေကစကားပြောနေပင်မဲ့

သူ့အနားပြေးလာတဲ့ဖေဖေ။သူပျောက်သွားတာ

ဖေဖေ သိသွားပြီထင်သည်။

နေနေထင်တဲ့အတိုင်းပင်

သားသူမျက်စိအောက်ကပျောက်တယ်ဆိုလိုက်

ရှာနေတာ။သူကို မ

သားဘယ်ရောက်သွားလဲမေးတော့

မစိတ်ပင်ပန်းရမှာဆိုးလို့

အိမ်ပေါ်တက်သွားတယ်ပြောကာ

သူတစ်ယောက်ထဲ ပတ်ရှာနေတာ။

"သား ဘယ်တွေသွားနေတာ ဖေဖေ

ရှာနေတာသားကို"

LaWge

"သား ခွေးတွေလို့လိုက်သွားတာ အဲတာ"

သားသူကြည့်ပြီး မပြောရဲဖြစ်နေတာကြောင့် သားကိုကောက်ချီကာ...

"ဖေဖေကဆူတာမဟုတ်ဘူးနော် သား သားအတွက်စိုးရိပ်လို့ လာ သားမေမေဆီသွားမယ် ဖေဖေ မီးပန်းလွှတ်ကြမယ်"

"ဟုတ်"

သူ သားကိုချီက သူငယ်ချင်းအုပ်စုတွေ မီးပန်းလွှတ်နေတာကို ကြည့်နေတဲ့ မအနားသွားကာ မက်တပ်ရပ်ယှဉ်ရပ်လိုက်ပြီး ခုံပေါ်မှာတင်ထားတဲ့ မီးပန်းကိုယူကာ...

"မ မောင်တို့ မီးပန်းလွှတ်ရအောင်"

"အင်း"

သူမ မောင့်ခါးကိုပြန်ဖက်ထားလိုက်ပြီး

မီးပန်းလွှတ်နေတဲ့ မိုင်တို့နဲ့

နည်းနည်းအကွာမှာရပ်ကာ

မောင်ကမီးညှိလိုက်ပြီး မီးပန်းကို

သားအဖခုဃောက် အတူတူကိုင်ကာ

ကောင်းကင်ပေါ်ကိုချိန်လိုက်နော့..

ဖောင်း....ဖောင်း....ဖောင်း

"ခစ် ခစ် ခစ် "

သားက ကောင်းကင်ပေါ်က

မီးပန်းတွေကိုကြည့်ကာ

သဘောကျနေသည်။သူမ မောင့်ကိုကြည့်တော့

မောင်ကလည်း သူမကိုကြည့်နေသည်။မောင်

နဲ့သူမ တစ်ယောက်နဲ့

တစ်ယောက်မျက်လုံးခြင်းစကားပြောနေကြစဉ်

...

"ဖေဖေ မေမေ"

"ဟင်"

"ဖေဖေ ပြောတော့ Christmas ဘိုးဘိုးကြီးလာမှာဆို အခု ထိမလာသေးဘူး"

"သားက ဘာလုပ်မို့လဲ"

"လက်ဆောင်တောင်း မလို့"

သားအပြော မောင် နဲ့ သူမ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်ပြီး မျက်ခုံးပင့်လိုက်ကာ သားကိုကြည့်တော့....

LayNge

"သား Christmas ဘိုးဘိုးကြီးဆီက ကလေးမလေးကို လက်ဆောင်တောင်မလို့"

~~~~~~~~~~⛄🎄

All Marry Christmas ပါနော်⛄⛄

ဒီအပိုင်းလေးကို အစက သာသာရေးဖို့အစီအစဉ်မရှိပါဘူး😁🎄မဆာ

Lay Nge
~~~~~~~~~~

ကူရာ က Christmas နဲ့တိုက်ဆိုင်နေတာ ရေးပါလားလို့ အကြံပေးလို့ ရေးဖြစ်သွားတာ...

Season 2စောင့်မျှော်ပေးကြပါဦး....🥰

Lay Nge